Vlaams
Parlement

800 (2020-2021) – Nr. 1
ingediend op 12 mei 2021 (2020-2021)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

verzendcode: CUL

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet van 10 juli 2020..... 101
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media – Vlaamse Sportraad..... 143
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens 149
Voorontwerp van decreet van 13 november 2020..... 159
Advies van de Raad van State..... 219
Ontwerp van decreet..... 257
Bijlage bij de memorie van toelichting: Jongeren- en kindeffectrapport (JoKER)... 317

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET ANTIDOPINGDECREET VAN 25 MEI 2012, WAT BETREFT DE AANPASSING AAN DE CODE 2021

Samenvatting

Het ontwerp van decreet wijzigt verschillende aspecten van het Antidopingdecreet.
De wijzigingen zijn in hoofdzaak het gevolg van wijzigingen die noodzakelijk zijn op basis van de gewijzigde Code van het Wereld Anti Doping Agentschap (WADA), die van kracht is sinds 1 januari 2021.
Daarbij worden wijzigingen aangebracht in de omschrijving van de dopingpraktijken, de bewijsregels, de disciplinaire procedures en de regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters. De fundamentele principes van de huidige Code blijven echter overeind.
In het licht van de wijzigingen aan de Code is ook gestreefd naar een verdere responsabilisering van de federaties, met een beperkte verschuiving van actieve naar passieve beleidscontrole op het vlak van preventie en bestrijding van doping. NADO Vlaanderen blijft verantwoordelijk voor de actieve beleidsinbreng op het vlak van dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken.
Tenslotte is ook gestreefd naar een meer proportionele bestraffing van dopingpraktijken die begaan worden door breedtesporters die niet onder de bevoegdheid van een sportfederatie vallen en niet aan wedstrijden deelnemen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

De regelgeving die de preventie en bestrijding van doping in de sport nastreeft, heeft de voorbije 30 jaar een ingrijpende evolutie ondergaan. Die evolutie is niet enkel binnen Vlaanderen van toepassing, maar ook in de internationale sportwereld, onder invloed van de toenemende harmonisering op wereldvlak met sinds 1999 en de oprichting van het WADA een steeds belangrijker wordende internationalisering van de dopingbestrijding.
De wijzingen die opnieuw noodzakelijk zijn aan het Antidopingdecreet, zijn een volgende logische stap in die evolutie, die ook op wereldvlak verder vorm heeft gekregen door een aangepaste Wereld Antidoping Code die in 2021 is van kracht geworden. Vlaanderen blijft zich inzetten in die internationale trend, en stemt het wettelijk kader verder af op de Code.

1. historische achtergrond: MVS-decreet als voorloper van het Antidopingdecreet

a) MVS-decreet 1991, oprichting WADA en eerste Code in 2003

Met decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening, dat eigenlijk als startpunt van een Vlaams antidopingbeleid kan gezien worden, nam Vlaanderen resoluut het voortouw in de bestrijding en preventie van doping. In dat decreet, gebaseerd op de gemeenschapsbevoegdheid voor preventieve gezondheidszorg, werd antidoping

gekoppeld aan de regels rond gezond sporter. Responsabilisering van de verschillende actoren binnen de sport en depenalisering van overtredingen vormden dan al belangrijke uitgangspunten. Het leidde ook tot de oprichting van een Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor de bestraffing van dopingpraktijken, met de mogelijkheid uitsluiting van sportmanifestaties uit te spreken.
Het decreet van 1991 was voor de dopingbestrijding geënt op de Conventie tegen het Gebruik van Doping in de Sport van 16 november 1989, die binnen de Raad van Europa tot stand kwam.
De bestraffing van dopingpraktijken bleef een taak van de overheid, via de bij decreet opgerichte tuchtorganen.

Onder invloed van de internationalisering van de dopingbestrijding evolueerde het regelgevende kader verder. Na de beruchte Festina-tour van 1998 werd het Wereldantidopingagentschap (WADA) boven de doopvont gehouden na de eerste Wereldantidopingconferentie te Lausanne eind 1999. Het doel was daarbij de samenwerking tussen de sportwereld en de overheden te bevorderen om tot een gecoördineerde aanpak te komen.
In 2003 werd een tweede Wereldantidopingconferentie te Kopenhagen gehouden waarbij ook een eerste versie van de Wereldantidopingcode (de Code) werd aangenomen door zowel de internationale sportbeweging als de publieke overheden. De Code vormde de eerste stap in de mondiale harmonisering van de antidopingregels over de sporttakken heen onder supervisie van het WADA. Tegelijk erkenden de publieke overheden de rol van het WADA en de Code en gingen het engagement aan om de Code bindend te maken via een verdrag, wat nadien vorm zou krijgen in de UNESCO-conventie.

De eerste Code leidde tot een aanpassing van het MVS-decreet van 1991 met het decreet van 19 maart 2004. De dopingbestrijding intensifieerde en de ruimere invulling leidde onder andere ook tot het mogelijk maken van controles buiten wedstrijdverband met toepassing van het decreet.

b) UNESCO-conventie, MVS-decreet 2007 en eerste herziening Code 2009

Op 1 februari 2007 trad, volgend op de Verklaring van Kopenhagen, de UNESCO Conventie tegen Doping in de Sport in werking. De staten die de UNESCO Conventie ondertekenden, verbonden zich juridisch tot het implementeren van de principes van de Code.
Vlaanderen ratificeerde het verdrag op 4 mei 2007, met uitwerking op 1 augustus 2008.

De ratificatie van de UNESCO-conventie en de noodzakelijke implementatie van de principes van de Code resulteerde in een nieuw decreet van 13 juli 2007, met inwerkingtreding op 1 augustus 2008. Daarmee werden zowel de UNESCO-conventie, als de Code volledig geïmplementeerd.
Het decreet van 2007 voerde het onderscheid in tussen elitesporters (nationaal of internationaal) en breedtesporters. Voor elitesporters werd de Code strikt toegepast, terwijl voor breedtesporters meer beleidsvrijheid bestond. Tegelijk met het onderscheid tussen elite- en breedtesporters zette het decreet de regeling voor verblijfsgegevens op voor de elitesporters.
Het team Medisch Verantwoorde Sportbeoefening werd omgevormd tot NADO Vlaanderen, maar de federaties kregen nog steeds de verantwoordelijkheid voor de disciplinaire opvolging van vastgestelde dopingpraktijken bij elitesporters, waarbij ook tegelijk de passieve beleidsinbreng van de federaties vergroot werd. Vanuit de wens van responsabilisering van de sportverenigingen en sportfederaties en het noodzakelijke respect van de vrijheid van vereniging, werd de disciplinaire vervolging van dopingpraktijken begaan door elitesporters onder de federaties gebracht. Tevens garandeerde dat voor elitesporters ook de beroepsmogelijkheid bij het Tribunal Arbitrage de Sport (TAS).

Voor breedtesporters bleven de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd, binnen de actieve beleidscontrole.

Het decreet van 13 juli 2007 baseerde zich nog op de Code zoals die in 2003 was opgesteld. Op 17 november 2007 keurden de betrokken actoren echter al een aangepaste Code goed op de derde Wereldantidopingconferentie te Madrid, met voorziene inwerkingtreding op 1 januari 2009. Dat leidde tot een verdere aanpassing met het wijzigingsdecreet van 21 november 2008 (in werking getreden op 1 januari 2009), waarmee ook bepaalde ethische aspecten mee werden opgenomen en het decreet voortaan het opschrift "medisch verantwoorde en ethische sportbeoefening" droeg.

c) Samenwerkingsakkoord 2011 en Antidopingdecreet 2012

Verdere evoluties maakten verdere wijziging van de decretale bepalingen noodzakelijk. Zo had het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport een impact op de verplichtingen rond verblijfsgegevens, door het vastleggen van verschillende categorieën van sporten met onderscheiden verplichtingen. Bovendien noopte rechtspraak van de Raad van State tot een opname van de Code en de Internationale Standaarden in de regelgeving, aangezien loutere publicatie op zich onvoldoende bindende kracht verleende in de interne rechtsorde (arrest nr. 218.000 van de Raad van State van 15 februari 2012).

Met het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, dat in werking trad op 14 november 2012, werd de dopingbestrijding in een afzonderlijk decretaal kader gegoten, los van andere aspecten van medisch en ethisch verantwoord sporten. De noodzakelijke aanpassingen naar aanleiding van het Samenwerkingsakkoord en de rechtspraak werden mee opgenomen en in het algemeen werd het Antidopingdecreet nog verder gealigneerd op de Code, om de conformiteit te verzekeren.

Het Antidopingdecreet van 2012 behield de bepalingen uit het decreet van 2007, met latere wijzigingen, die hun doeltreffendheid getoond hadden.

d) Tweede herziening Code 2015 en impact op het Antidopingdecreet

Tweede herzieningsproces van de Wereldantidopingcode, dat in november 2013 uitmondde in een nieuwe (derde) Code, goedgekeurd op de Wereldantidopingconferentie in Johannesburg voor inwerkingtreding op 1 januari 2015.

Verschillende wijzigingen werden daarbij aangebracht, waarvan enkele van de belangrijkste als volgt te omschrijven zijn:
- introductie van onderscheid tussen opzettelijk en onopzettelijk dopingpraktijken;
- strengere straffen voor echte overtreders, met maximumsanctie van 2 jaar naar 4 jaar voor opzettelijk gebruik door een sporter;
- meer flexibiliteit in het bepalen van de strafmaat bij onopzettelijk gebruik van stoffen;
- meer nadruk op de proportionaliteit en de principes van mensenrechten binnen de dopingregels;
- aanpassing van de regels om ook begeleiders bij dopingpraktijken onder toepassing van de regels te brengen. Ook begeleiders die niet onder de bevoegdheid van een federatie ressorteerden, werden onder de regels gebracht;

- de rol van NADO's tegenover een andere ondertekenaar van de Code (zoals internationale federaties en organisatoren van grote evenementen) werd verder afgelijnd.

Het Antidopingdecreet had als basis nog steeds de harmonisering van de antidopingregels voor sporters en begeleiders. Alle sporters, elitesporters via de sportfederatie en breedtesporters via het decreet en de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, werden onderworpen aan dezelfde regels.
De disciplinaire bevoegdheid over begeleiders werd mee opgenomen in het Antidopingdecreet. Voor begeleiders van elitesporters werd geopteerd om de bevoegdheid bij de federaties te laten. Hetzelfde werd bepaald voor begeleiders die een contractuele band hadden met een sportfederatie.
Voor de andere begeleiders, die geen band hebben met een elitesporter of een sportfederatie, werd bepaald dat de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd werden.

2. Herziening van de Code en het Samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen in het licht van de Code 2021

a) Derde herziening van de Wereld Anti Doping Code, inwerkingtreding 1 januari 2021

Op 16 november 2017 besliste de Foundation Board van het WADA een nieuwe herzieningsprocedure voor de Code te starten, waarbij ook de Internationale Standaarden betrokken werden.
In het proces voorzag het WADA meerdere rondes van consultatie onder leiding van het team dat WADA had aangeduid om het proces te leiden, gespreid over een periode van twee jaar. In de drie rondes van consultatie verspreidde het WADA stapsgewijs de ontwerpen van wijzigingsteksten van de Code en bijhorende standaarden. In diverse consultatieronden konden de verschillende publieke en private stakeholders opmerkingen geven op de ontwerpteksten. Niet minder dan 2035 verschillende commentaren over de verschillende artikelen werden geformuleerd door 211 stakeholders. Daarbovenop hield het WADA 123 vergaderingen met verschillende stakeholders of groepen van stakeholders. De vierde draft, die volgde op de derde consultatieronde, werd op het Executive Committee van het WADA besproken in september 2019 en resulteerde in de uiteindelijke ontwerptekst die aangenomen is.
De Code 2021 werd voorgelegd op de vijfde Wereldconferentie over Doping in de Sport die plaats had in Katowice van 5 tot 7 november 2019. Het Executive Committee en de Foundation Board van het WADA beslisten op 7 november 2019 het voorstel van gewijzigde Code en bijhorende Internationale Standaarden goed te keuren. De aangenomen gewijzigde Code en Internationale Standaarden zijn van kracht vanaf 1 januari 2021.

Eveneens tijdens het proces verzocht het WADA aan rechter Jean-Paul Costa van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een juridische opinie over het ontwerp van de Code, in het bijzonder over de verenigbaarheid van de voorgestelde maatregelen in de Code en de Standaarden met de universele rechten van de mens.

Naast de Code, zijn de volgende Internationale Standaarden, die even bindend zijn als de Code zelf, aan revisie onderworpen. De bestaande standaarden werden aangepast aan de wijzigingen van de Code en waar noodzakelijk ook inhoudelijk bijgewerkt.
Die bestaande Internationale Standaarden zijn:
1. International Standard for Code Compliance by Signatories (ISCCS)
2. International Standard for Testing and Investigations (ISTI)
3. International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE)

4. International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information (ISPPPI)
5. International Standard for Laboratories (ISL)

Daarenboven werden twee bijkomende standaarden opgesteld. Het betreft:
6. International Standard for Education (ISE): deze standaard legt een kader vast voor de verschillende antidopingorganisaties voor het opstellen en uitvoeren van een preventie- en educatieplan. De Internationale Standaard legt daarbij minimumdoelstellingen vast, die voor de antidopingorganisaties bindend zijn. De standaard heeft weinig directe implicaties voor individuele sporters, maar geeft wel de richting aan voor antidopingorganisaties om naast het repressief optreden ook aandacht te hebben voor een meer preventieve aanpak.
7. International Standard for Results Management (ISRM): deze standaard geeft verdere uitvoering aan de Code op het vlak van resultatenbeheer van mogelijke inbreuken op de dopingregels, niet enkel dopingpraktijken maar ook inbreuken op de regeling rond verblijfsgegevens. De procedure is in verschillende stappen opgedeeld.

De Internationale Standaard die de lijst van verboden stoffen jaarlijks bepaalt (de verboden lijst), maakte geen deel uit van het proces van herziening van de Code. Die standaard wordt immers jaarlijks herzien via een aparte procedure, en is geen onderdeel van de herziening van de Code die over een langere periode gespreid is.

b) Wijziging van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011

Het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport, dat aangepast werd naar aanleiding van de wijzigingen aan de Code in 2015, is net als het Antidopingdecreet onderworpen aan een herziening in het licht van de gewijzigde Code. Het Samenwerkingsakkoord garandeert een gecoördineerde toepassing van de antidopingregels.

De Coördinatieraad heeft een aanpassing van de tekst voorbereid en de tekst is bij het WADA afgetoetst op conformiteit met de Code.

Bij het opstellen van de wijzigingen is rekening gehouden met de evoluties en praktijkervaringen die zijn opgedaan de voorbije jaren.
De tekst is aangepast aan de Code en aan de gewijzigde inzichten.

Hoewel het Samenwerkingsakkoord voor instemming aan het parlement wordt voorgelegd, is het nog steeds noodzakelijk, net als bij het bestaande samenwerkingsakkoord van 2011, de gewijzigde bepalingen mee op te nemen in het Antidopindecreet. De wijzigingen aan het samenwerkingsakkoord die invloed hebben op het Antidopingdecreet, worden mee opgenomen in de verdere bespreking.

B. Inhoud

1. Algemeen

De aanpassingen aan de Code 2021 van het WADA zijn noodzakelijk om tegemoet te komen aan de verplichtingen die op Vlaanderen rusten door ratificatie van UNESCO-conventie, die de verplichting oplegt om de bepalingen

van de Code zonder substantiële wijzigingen op te nemen in de interne regelgeving.
De meeste wijzigingen die aan het Antidopindecreet worden aangebracht, zijn dus ook een direct gevolg van de wijzigingen in de Code en de Internationale Standaarden. De bestaande standaarden zijn slechts licht aangepast in functie van de Code, maar tegelijk zijn ook bepalingen ondergebracht in nieuwe standaarden, als uitbreiding van het bestaande corpus van regels die door het WADA zijn opgesteld.
Een eerste nieuwe standaard is de Internationale Standaard voor Educatie. Ook die standaard heeft geen rechtstreeks dwingend karakter voor de burgers, maar zal verplichtingen inhouden voor NADO Vlaanderen met het oog op de compliance als nationale antidopingorganisatie. De tweede nieuwe standaard, met name de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM), bepaalt op meer dwingende wijze de procedure bij inbreuken op de Code. Enerzijds is daarmee een internationale harmonisatie van procedures voorhanden, maar anderzijds beperkt het ook de vrijheidsgraden voor het opzetten van procedures voor het afdwingen van de Code.

Daarmee verbonden is het ook noodzakelijk een wijziging door te voeren aan het Antidopingdecreet als gevolg van de aanpassing van het Samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen. De wijzigingen aan het Samenwerkingsakkoord zijn enerzijds aangebracht om de bepalingen ervan te conformeren aan de gewijzigde Code, maar bevat ook wijzigingen aan de categorieën van elitesporters en de bijhorende verplichtingen inzake verblijfsgegevens, binnen de beleidsruimte die de Code en de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) laten.

Binnen de beleidsruimte die overblijft na aanpassing die het rechtstreekse gevolg zijn de Code en het Samenwerkingsakkoord, worden wijzigingen nodig geacht aan de organisatie van disciplinaire procedure met een verdere responsabilisering van de federaties. Die wijziging is echter ook grotendeels ingegeven door de minimumeisen in de procedures voor inbreuken op de Code, die vorm gekregen hebben in de ISRM. De noodzakelijke procedurele waarborgen en de verantwoordelijkheid voor resultatenbeheer die bij de nationale antidopingorganisatie ligt, nopen tot een aanpassing in het evenwicht tussen de actieve beleidsuitvoering door NADO Vlaanderen en de passieve beleidsuitvoering bij de sportfederaties. Dat evenwicht reflecteert ook duidelijker het onderscheid tussen enerzijds de sporters die gebonden zijn door de Code wegens aansluiting bij een federatie, en anderzijds sporters die met toepassing van het decreet onder de toepassing van de Code worden gebracht.

Daarnaast is het ook een doelstelling van het decreet om te komen tot een aangepaste bestraffing voor dopingpraktijken die zich buiten de traditionele en georganiseerde federaties of organisatoren van sportevenementen voordoen. Het gaat daarbij in hoofdzaak om overtredingen die vastgesteld worden in de sportactiviteiten die vooral commercieel worden georganiseerd en gericht zijn op individuele sportbeoefening zonder enige competitieve doelstelling, zoals binnen fitnesscentra. Aangepaste vorken voor bestraffing die ter beschikking staan van de disciplinaire organen moeten leiden tot een meer proportionele bestraffing, terwijl ze nog voldoende afschrikkend moeten zijn. De uiteindelijke doelstelling is echter de sporters die louter op individuele basis sporten en geen enkele competitie nastreven, ertoe te bewegen om dat op een gezonde manier te doen i.p.v. hen te verbannen.

2. Overzicht van de significante wijzigingen ten opzichte van de Code 2015 en de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer

De wijzigingen van de Code zijn door WADA zelf becommentarieerd in 51 punten. Niet elke wijziging van de Code heeft evenveel impact op het decreet. Onder elk van de punten wordt aangegeven op welke wijze de Code is gewijzigd, en wat de generieke impact is op het antidopingbeleid en het Antidopingdecreet.

1. Draagwijdte, doel en opbouw van de Code

De Code bepaalt dat de Technische Documenten (TD) een bindende werking hebben vanaf het moment dat WADA ze publiceert of op de datum die WADA bepaalt.

Op zich heeft dat weinig impact op het decreet. De technische documenten geven uitvoering aan de essentiële principes op technisch vlak, en behoort tot de uitvoering van de Code.

2. Nadruk op het aspect gezondheid als grondslag voor de Code

In de Code is voor het eerst gezondheid hoger geplaatst in de opsomming van zaken die de Code nastreeft als ratio legis. Dat is ingegeven door de recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In de uitspraak werd gezondheid als één van de fundamentele waarden voor de antidopingregels, in het bijzonder de regeling rond verblijfsgegevens, naar voor gebracht. De ethische werkgroep van het WADA heeft ook enkele wijzigingen in de Code voorgesteld die beter de ethische grondslag van de Code moet reflecteren.

De wijzigingen hebben op zich geen directe weerslag op het Antidopingdecreet, aangezien aan de basis van dat decreet van in den beginne de preventieve gezondheidszorg ligt. De nadruk op gezondheid in de Code is enkel een bevestiging dat preventieve gezondheidszorg een hoeksteen is van het antidopingbeleid en dus van de Vlaamse regelgeving in die materie.

3. Fundamentele rechten van sporters

Het WADA Athlete Committee heeft voorgesteld om het Antidoping Charter van Rechten van de Sporters te koppelen aan de Code. Diverse stakeholders hebben erop gewezen dat er nog geen akkoord was over de tekst van het charter, en dat de Code de referentie moet blijven. Hoewel er geen uitdrukkelijke opname of referentie naar het charter is opgenomen in de Code, zijn de fundamentele rechten van de sporter opgenomen in de fundamentele waarden die aan de basis liggen van de Code, en is in artikel 20.7.7 van de Code opgenomen dat het een taak en verantwoordelijkheid is van het WADA om verder te werken aan een document dat de fundamentele rechten van sporters beschermt, zoals ze ook op verschillende plaatsen in de Code zijn opgenomen.

De wijzigingen in de Code hebben enkel indirect een invloed op het decreet.

4. Delegatie door antidopingorganisaties van bepaalde taken in de dopingcontrole

In de Code is duidelijk gemaakt dat de antidopingorganisatie die bepaalde aspecten van het dopingcontroleproces delegeert aan een derde door middel van een overeenkomst, zelf verantwoordelijk blijft voor de Code-conforme uitvoering. Bijkomend is er meldingsplicht voor de antidopingorganisatie als er onregelmatigheden worden vastgesteld die de gecontracteerde derde begaat in het dopingcontroleproces.

Dat heeft geen directe impact op het Antidopingdecreet. Als NADO Vlaanderen, als nationale antidopingorganisatie, bepaalde taken zou delegeren, moet ze de regels van de Code volgen, en blijft ze finaal verantwoordelijk voor de conforme uitvoering.

5. Procedure voor het splitsen van urinemonsters

In de Code (artikel 2.1.2 en 6.7) is verduidelijkt dat zowel het A-monster al B-monster die bij een controle zijn afgenomen, mogen gesplitst worden voor het uitvoeren van zowel de initiële analyse en de analyse ter confirmatie van dat resultaat, als de tegenanalyse op vraag van de sporter en confirmatie van dat resultaat. Het is toepasbaar waar het A- of B-staal onbruikbaar is voor analyse. In die gevallen wordt één monster (A of B) verdeeld in twee afzonderlijke monsters, waarop dan de initiële analyse en de tegenanalyse kunnen uitgevoerd worden. Voor wijziging leek de procedure enkel toepasbaar op het B-monster. De aangepaste procedure is verder uitgewerkt in de internationale standaard voor laboratoria.
In elk geval bepaalt de Code dat de sporter moet verwittigd worden vooraleer een monster voor dat doel wordt gesplitst, om aanwezig te kunnen zijn bij de opening en de verdeling van het staal.

De aanpassing is technisch en heeft slechts een zeer kleine impact op de bewijsregels.

6. Uitbreiding rapportering van laboratoria voor atypische bevindingen voor andere stoffen dan exogene stoffen

Een atypische bevinding is een indicatie van mogelijke aanwezigheid van een verboden stof, waarbij verder onderzoek nodig is om te besluiten dat er wel degelijk een afwijkend analyseresultaat en dus een positieve dopingtest is.
Voor de wijziging was het enkel mogelijk om een atypisch bevinding voor endogene stoffen, dus stoffen die van nature in het lichaam voorkomen, te rapporteren. Dat is bijvoorbeeld het geval als een waarde van een bepaald endogeen hormoon hoger is dan verwacht, wat zou kunnen wijzen op een bijkomende (exogene) toediening. Die mogelijkheid blijft bestaan onder de Code. De wijziging in de Code laat bijkomend toe dat een atypische bevinding van een exogene stof wordt gerapporteerd. Dat laat toe om bij vaststelling van heel kleine hoeveelheden van verboden stoffen die niet van nature in het lichaam aanwezig zijn, de bevindingen te rapporteren voor verder onderzoek. Daarbij kan vooral gewezen worden op de aanwezigheid van bv. clenbuterol in vlees die uit landen als Mexico of China afkomstig is en op die manier ook in het lichaam van een sporter komt. Als de aangetroffen hoeveelheid dermate klein is, lijkt het raadzaam eerst een onderzoek te doen, vooraleer al de analyse als afwijkend te beschouwen.

De impact op het decreet is klein. De wijziging van de Code heeft vooral impact op de manier van rapporteren van het labo (als atypische bevinding, dan wel afwijkend analyseresultaat), wat bepalend is voor de te volgen procedure. Die procedures behoren tot de uitvoering van het decreet.

7. Dopingpraktijk in verband met bedrog en definitie van bedrog

De invulling van wat als bedrog onder de Code te beschouwen is, was opgenomen in een commentaar bij de dopingpraktijk die als bedrog bij elk deel van de dopingcontrole is omschreven. Om meer houvast te bieden, is ervoor geopteerd om bedrog als term te definiëren in de Code. Tevens is het vervalsen van documenten die aan een antidopingorganisatie worden verstrekt en het geven of zich bedienen van valse getuigenissen van derden uitdrukkelijk opgenomen in de definitie van bedrog.

Die wijziging heeft impact op de definitie van bedrog in het decreet, en de daarmee samenhangende bepalingen die gebruik maken van de gedefinieerde term, in het bijzonder de dopingpraktijk die bedrog tijdens de dopingcontrole strafbaar stelt.

8. Poging tot medeplichtigheid

Onder de omschrijving van de dopingpraktijk voortkomend uit medeplichtigheid aan een andere dopingpraktijk, is ook toegevoegd dat een poging tot medeplichtigheid strafbaar is (Code artikel 2.9).

In het ontwerp van decreet is een toevoeging aan de corresponderende dopingpraktijk voorzien.

9. Aanpassing van de dopingpraktijk verboden samenwerking

Onder de Code was het noodzakelijk een sporter eerst te verwittigen dat hij samenwerkte met een persoon met wie de samenwerking verboden was, vooraleer de sporter vervolgd kon worden voor die samenwerking. Daardoor was het zeer moeilijk om een sporter te vervolgen als hij dergelijke samenwerking wetens en willens aanging en die samenwerking omwille van het verboden karakter verborg.
Om die reden is een voorafgaande kennisgeving niet meer vereist. Wel moet de antidopingorganisatie aantonen dat de sporter kennis had van het verboden karakter van de samenwerking.

In het ontwerp van decreet zijn de noodzakelijke wijzigingen in de omschrijving van de dopingpraktijk verboden samenwerking opgenomen.

10. Opname van een nieuwe dopingpraktijk om personen te beschermen die dopingpraktijken melden

Een nieuwe dopingpraktijk is toegevoegd aan de lijst van tien bestaande dopingpraktijken. Wie een andere persoon bedreigt en zo wil verhinderen dat die persoon te goeder trouw een dopingpraktijk meldt, of represailles neemt tegen een persoon die een melding gedaan heeft, maakt zich schuldig aan een dopingpraktijk. De overtreding is ook van toepassing op wie zich schuldig maakt aan vergelding of bedreiging tegen personen die melding maken van non-compliance, bijvoorbeeld bedreiging tegen personen die een door een staat geleid of gestuurd dopingprogramma aan het licht willen brengen. Zo worden 'klokkenluiders' met andere woorden ook beter beschermd tegen aanvallen of vergelding. De strafmaat is twee jaar tot levenslang.

In het ontwerp van decreet is de opname van een nieuwe dopingpraktijk opgenomen, met een aangepaste strafmaat conform de Code.

11. Verschuiving in bewijslast

De bewijslast is in een aantal gevallen verschoven naar de antidopingorganisatie met resultatenbeheer. Voorheen moest een sporter kunnen aantonen dat de afwijking van een Internationale Standaard de positieve dopingcontrole beïnvloed had. De wijziging van de Code legt voortaan de bewijslast bij de antidopingorganisatie die moet aantonen dat de afwijking van een Internationale Standaard de overtreding niet kan veroorzaakt hebben.

Het ontwerp van decreet voorziet de nodige wijzigingen aan de bewijsregels, conform de Code.

12. Andere aanpak voor stoffen die niet verboden zijn buiten wedstrijdverband, en die in heel kleine hoeveelheden aangetroffen worden binnen wedstrijdverband

De regels in de Code waren op zich vrij rigide: als binnen wedstrijdverband verboden stoffen of sporen van verboden stoffen werden aangetroffen die binnen wedstrijdverband verboden zijn, stond dat gelijk aan een afwijkend analyseresultaat en dus een mogelijke dopingpraktijk.
De laboratoriumanalyses zijn echter in de loop der jaren dermate verfijnd, dat ook zeer beperkte sporen van die stoffen nog te detecteren zijn. Met als gevolg dat het laboratorium ook nog sporen kan aantreffen van die stoffen als ze buiten

wedstrijdverband zijn ingenomen (wat toegelaten is voor die stoffen die enkel binnen wedstrijdverband verboden zijn) en die geen enkel effect meer kunnen hebben op de sportprestaties binnen wedstrijdverband. De Code laat toe om via een daartoe door WADA opgerichte werkgroep drempelwaarden voor bepaalde stoffen te bepalen, onderworpen aan de goedkeuring van het Executive Committee van WADA en de WADA's List Expert Group, die de verboden lijst opstelt.

De bepaling heeft geen directe impact het decreet. De drempelwaarden zullen afzonderlijk wetenschappelijk bepaald worden en op die manier doorwerken via de verboden lijst of via de Technische Documenten zelf.

13. Specifieke methoden

Tot op heden zijn alle verboden methoden niet-specifiek. Het niet-specifieke karakter heeft als gevolg dat eenzelfde regime als bij niet-specifieke stoffen op dopingpraktijken met verboden methoden toepasselijk is. Om meer flexibiliteit mogelijk te maken bij het bepalen van de verboden methoden, is bepaald dat die voortaan ook als specifieke methoden kunnen aangeduid worden, waardoor ze aan het regime van de specifieke stoffen onderworpen zullen zijn voor bewijslast van opzettelijkheid en sancties.

De aanpassing is vooral technisch van aard. Het ontwerp van decreet voorziet in de toevoeging van de definitie en waar noodzakelijk wordt de term "specifieke methoden" toegevoegd. Verdere bepaling welke verboden methoden onder de specifieke methoden zullen vallen, zal gebeuren via de verboden lijst.

14. Uitbreiding van het WADA monitoring programma

Door aanpassing van de Code kan WADA data verzamelen over stoffen die nog niet in het monitoringprogramma of op de verboden lijst zijn opgenomen.

De wijziging van de Code heeft geen impact op het decreet.

15. Terugkeer van sporters die zich eerder uit de sport hadden teruggetrokken

Sporters die zich terugtrekken uit de sport op hoog niveau en nadien weer willen terugkeren op hoog niveau, zijn verplicht volgens de Code om zich minstens zes maanden voor de eerste competitie beschikbaar te stellen voor dopingcontrole en dus de terugkeer te melden. De regel blijft bestaan, maar enige verfijning is aangebracht. Zo is niet langer vereist dat uitzonderlijke omstandigheden moeten bestaan om een uitzondering op de regel te krijgen van WADA.

De aanpassingen zijn beperkt, en hebben vooral betrekking op de wijze waarop een uitzondering op de regel van 6 maanden kan bekomen worden. De wijzigingen zijn eveneens geïmplementeerd in het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen

16. Gebruik van informatie uit analyse van monsters

In de Code is verduidelijkt dat analytische data van dopingcontrole en andere antidopinginformatie kan gebruikt worden voor wetenschappelijke doeleinden, waarbij ook uitdrukkelijk is opgenomen dat die data niet langer aan een bepaalde sporter mogen verbonden worden.

Het gebruik van geanonimiseerde data voor wetenschappelijke doeleinden is al voorzien in het decreet en behoeft geen verdere wijziging.

17. Gebruik van laboratoriumanalyse buiten de WADA-geaccrediteerde laboratoria om bepaalde feiten aan te tonen met betrekking tot de aanwezigheid van een verboden stof

De Code verduidelijkt dat enkel analyse door WADA geaccrediteerde laboratoria van monsters kan resulteren in een dopingpraktijk van aanwezigheid in een urinemonster.
Een antidopingorganisatie kan wel analytische informatie van andere niet-geaccrediteerde laboratoria gebruiken als bewijs van een dopingpraktijk of feiten die met de dopingpraktijk samenhangen.
Zo kan een betrouwbare analyse die door een niet-geaccrediteerd labo is uitgevoerd, aantonen dat een bepaalde persoon stoffen in zijn lichaam had. Omdat het labo niet geaccrediteerd is door WADA, kan niet dezelfde bewijswaarde worden toegedicht aan de analyse in kwestie als aan een analyse door een geaccrediteerd labo. Maar binnen de vrije bewijsvoering is nu uitdrukkelijk aangenomen dat dergelijke analyse gebruikt mag worden om feitelijke elementen aan te tonen en kan die analyse als bewijs afgewogen worden tegen andere elementen die in de procedure worden aangedragen.

18. Bijkomende analyse van monsters en hertesten van monsters

Bij een afwijkend analyseresultaat is er geen beperking op het opnieuw analyseren van het monster in kwestie. Als een sporter al op de hoogte is gebracht van het afwijkende resultaat, mag verdere analyse enkel met toestemming van de sporter of van het disciplinaire orgaan die de zaak behandelt. Daarmee wordt vermeden dat een sporter die al in een dopingzaak verwikkeld is, op een bewegend doelwit zou moeten mikken doordat hij buiten zijn weten kan geconfronteerd worden met nieuwe elementen.
Als de analyse van een monster daarentegen als negatief wordt gerapporteerd, is er geen beperking op het hertesten. De antidopingorganisatie die de dopingtest heeft uitgevoerd en het WADA kunnen die hertesten vragen. Ook andere antidopingorganisaties met enige bevoegdheid over de sporter van wie het staal is afgenomen kunnen, mits akkoord van de eerste antidopingorganisatie of het WADA, een hertest van het monster in kwestie aanvragen.

De bepalingen rond kennisgeving worden met het ontwerp van decreet aangepast in die zin. Vooral ook voor het bepalen van de strafmaat bij hertesten, kan er een belangrijke invloed zijn op de uiteindelijke strafmaat. Zo kan een in de tijd eerder gepleegde dopingpraktijk later ontdekt worden dan een dopingpraktijk waar al een straf voor is opgelegd. De regels zijn in die zin ook aangepast.

19. Recht van het WADA om bezit te nemen van monsters en data

In de Code is nogmaals bevestigd dat WADA zich het recht voorbehoudt om zich in bezit te laten stellen van monsters of antidopingdata.

Aanpassing van het decreet is daarbij niet nodig.

20. Algemene wijzigingen van het proces van resultatenbeheer

In de Code zijn de bepalingen rond resultatenbeheer aangepast en grotendeels overgebracht in een nieuwe Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM). De procedure voor resultatenbeheer vormt ook een heel belangrijk onderdeel van de procedures die antidopingorganisaties moeten hanteren.

Het ontwerp van decreet voorziet wijzigingen om het resultatenbeheer over een dopingpraktijk conform de procedure van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) te laten verlopen. Het is daarbij essentieel dat in de procedure een evenwicht wordt bereikt tussen de actieve beleidscontrole, waarbij NADO Vlaanderen een deel van het resultatenbeheer uitoefent, en de passieve beleidscontrole die bestaat in de disciplinaire vervolging door de sportfederatie of sportvereniging op basis van het Antidopingdecreet.

De aanpassing van het decreet hangt ook samen met de aanpassingen aan de verdeling tussen passieve en actieve beleidscontrole.

21. Recht van WADA om een antidopingorganisatie (ADO) te vragen resultatenbeheer op te nemen of een antidopingorganisatie aan te wijzen die het resultatenbeheer moet opnemen

In uitzonderlijke gevallen kan WADA voorkomen dat geen enkele antidopingorganisatie resultatenbeheer opneemt voor een mogelijke dopingpraktijk. Een antidopingorganisatie kan in principe niet weigeren resultatenbeheer op te nemen. Als dat toch het geval is, dan kan WADA een andere antidopingorganisatie aanwijzen die een zekere bevoegdheid heeft over de sporter. Daarbij is ook opgenomen dat een weigering om resultatenbeheer op te nemen, kan leiden tot een procedure van 'non-compliance'.

In Vlaanderen is het Antidopingdecreet van toepassing op alle dopingovertredingen die zich voordoen op het Vlaams grondgebied of begaan worden door personen op wie het decreet van toepassing is. Daarbij zijn dus twee aanknopingspunten: territoriaal (handeling die te situeren is binnen het Nederlandse taalgebied) en personeel (wegens woonplaats in het Nederlandse taalgebied, of wegens verbondenheid aan een sportvereniging die gevestigd is op het Nederlandse taalgebied of wegens de organisatie als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap moet worden gezien, of wegens verbondenheid aan een sporter of begeleider die aan één van de voorgaande gevallen voldoet). Het dubbele aanknopingspunt moet ervoor zorgen dat resultatenbeheer, van dopingtest tot mogelijke sanctionering, onder het Antidopingdecreet kan geregeld worden. Zodoende zouden alle mogelijke gevallen gedekt moeten zijn. Dat is enerzijds gegarandeerd in het toepassingsgebied, en anderzijds in de bepalingen die de disciplinaire bevoegdheid regelen. Opname in het toepassingsgebied is noodzakelijk om te verduidelijken dat federaties die op grond van het decreet gehouden zijn via tuchtrecht de naleving te garanderen, in het tuchtreglement voldoende toepassingsgebied moeten voorzien om ook deelnemers die niet rechtstreeks lid zijn van de federatie, bij deelname aan een wedstrijd onder verantwoordelijkheid van die federatie gebonden zijn door het antidopingreglement.

Als resultatenbeheer kan opgenomen worden, zal WADA niet genoodzaakt zijn om aan een andere antidopingorganisatie toe te wijzen. Omgekeerd kan WADA enkel het resultatenbeheer toewijzen aan NADO Vlaanderen als de decretale grondslag dat ook toelaat.

22. Stringentere standaard voor een rechtvaardige hoorprocedure

De Code verankert het principe dat een disciplinair orgaan operationeel onafhankelijk moet zijn van het onderzoek, de beslissing om een dopingpraktijk ten laste te leggen en de beslissingen over de vervolging. Om die reden is ook de term 'operationele onafhankelijkheid' gedefinieerd.
De operationele autonomie houdt in dat geen enkele persoon mag zetelen of anderzijds betrokken zijn in een disciplinair orgaan die betrokken was bij eerdere beslissingen in het dossier. Bijstand mag gegeven worden in de vorm van administratieve ondersteuning, maar dat mag geen invloed hebben op de deliberatie in de zaak of het opstellen van de inhoud van de beslissing.

Voor de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap garandeert de decretaal bepaald samenstelling de operationele onafhankelijkheid. De secretaris van de disciplinaire organen kan door NADO Vlaanderen ter beschikking gesteld worden van de disciplinaire organen, maar die secretaris heeft geen beslissingsbevoegdheid en werkt voor die taken onder directe instructies van de voorzitter van de organen in kwestie.

Waar de federaties bevoegd zijn voor de disciplinaire afhandeling, is eenzelfde onafhankelijkheid noodzakelijk. Het decreet kan enkel het principe verankeren, de uitvoering behoort de bevoegde federaties zelf toe.
In de praktijk zijn de sportfederaties in de voorgaande jaren grotendeels verenigd in het Vlaams Dopingtribunaal. De ontwikkelde werkwijze garandeert de operationele autonomie.

23. Commentaar bij de definitie van opzettelijkheid

In lijn van de CAS-rechtspraak is een commentaar aan de Code toegevoegd waarbij verduidelijkt wordt dat het volstaat dat de daad die aan de basis lag van de dopingpraktijk "opzettelijk" moet zijn gesteld, zonder dat daarbij de intentie om een dopingpraktijk moet aanwezig geweest zijn.

In de praktijk betekent het dat bijvoorbeeld het bewust innemen van een verboden stof volstaat, ongeacht of de persoon die de stof innam ook op de hoogte was dat die daad een dopingpraktijk zou betekend hebben. Het opzet zit in het innemen, niet in het bewust plegen van een dopingpraktijk met volle kennis van de mogelijke gevolgen. Ook bij een weigering zich aan monstername te onderwerpen is de intentie om zich niet aan te bieden determinerend, niet de intentie om een dopingpraktijk te plegen.

De decretale definitie van opzettelijk dekt voldoende die commentaar. Niet enkel het opzettelijk begaan van de dopingpraktijk, maar ook het stellen van een handeling die resulteert in een vaststelling van een dopingpraktijk, maakt een opzettelijke dopingpraktijk uit als de persoon had moeten weten dat zijn gedrag mogelijk een dopingpraktijk zou uitgemaakt hebben. Onder het adagium "nemo censetur ignorare legem", niemand kan geacht worden de wet niet te kennen, is elke sporter of begeleider gehouden de wetgeving ter zake te kennen en gehouden zich te onthouden van elke opzettelijk dopingpraktijk.

24. "substances of abuse", stoffen die buiten de sport misbruikt worden

De problematiek van recreatieve drugs binnen de antidopingregels is al jaren voorwerp van discussie. Drugs zoals cannabis en cocaïne zijn geen verboden stoffen buiten wedstrijdverband. Als sporen ervan worden gevonden binnen wedstrijdverband, is er desalniettemin sprake van een overtreding, met mogelijk zware sancties tot gevolg.
Meerdere actoren, en ook het WADA zelf, zien dat die werkwijze waarbij recreatief druggebruik op dezelfde manier als andere dopingpraktijken wordt behandeld, niet altijd doelmatig is. Waar een sporter positief test naar aanleiding van recreatief druggebruik, is er eerder een gezondheidsprobleem bij de sporter dan een vervalsing van de competitie. WADA ziet dan ook niet langer de noodzaak van het spenderen van middelen om via een hoorzitting en een volledige procedure tot een sanctie te komen.

Op basis van de gewijzigde Code zal:
- in de verboden lijst aangeduid worden welke stoffen 'substances of abuse' zijn;
- zal een sporter mogen aantonen dat gebruik van die stoffen buiten wedstrijdverband plaatsvond, zonder een verband met de sportprestaties;
- zal in dat geval een standaardsanctie van drie maand van toepassing zijn, zonder mogelijkheid van afwijking en dus zonder de noodzaak een afweging te maken via een hoorprocedure;
- zal een sporter de uitsluiting van drie maanden verder kunnen reduceren tot één maand als hij een vorm van rehabilitatie volgt.

Met het ontwerp van decreet worden de wijzigingen geïmplementeerd. Op het vlak van de uitvoering zal NADO Vlaanderen vooral de instantie zijn die vaststelt, en ook de sporter op de hoogte zal brengen van de sanctie, al dan niet met tussenkomst van de federatie. Een hoorzitting is niet langer noodzakelijk.

Welke programma's van rehabilitatie in aanmerking komen, is voorwerp van verdere uitvoeringsbesluiten.

25. Meer flexibiliteit in de sancties voor weigering van monsterafname of bedrog bij het dopingcontroleproces

Bij een dopingpraktijk van bedrog of weigering is verduidelijkt dat bij uitzonderlijke omstandigheden, de periode van uitsluiting in dat geval twee tot vier jaar is.

Met het ontwerp van decreet worden de nodige aanpassingen aan de sancties doorgevoerd.

26. Aanpakken van fraude en bedrog tijdens het resultatenbeheer en de uitoefening van het hoorrecht

Wanneer een sporter of begeleider tijdens een procedure bedrog pleegt door bijvoorbeeld valse documenten of valse getuigen aan te dragen, is in de Code voortaan bepaald dat dergelijk gedrag een nieuwe overtreding kan uitmaken. De sanctie is normaal vier jaar uitsluiting, tenzij uitzonderlijke omstandigheden een verlaging tot minimum twee jaar verantwoorden. De periode van uitsluiting komt bovenop de sanctie voor de onderliggende overtreding, en start onmiddellijk na de sanctie voor de oorspronkelijke dopingovertreding die de basis was voor de eerste procedure.

Het ontwerp van decreet implementeert het principe.

27. Hogere maximumstraf voor medeplichtigheid

De sanctievork voor medeplichtigheid is verruimd. Het maximum van vier jaar uitsluiting is opgetrokken tot levenslang. Medeplichtigheid is immers ook verwant aan de dopingpraktijk van toediening van verboden stoffen aan een sporter, waarop een strafmaat van vier jaar tot levenslang van toepassing is. Om te vermijden dat er bij ernstige vormen van medeplichtigheid, die ook onder toediening zou kunnen vallen, discussies zouden ontstaan over de kwalificatie en de toepasselijke sanctie, wordt de maximumsanctie voor medeplichtigheid opgetrokken tot het maximum dat ook op toediening van toepassing is.

Het ontwerp van decreet implementeert de wijziging in de bepalingen rond toepasselijke sancties.

28. Herintroduceren van verzwarende omstandigheden in het bepalen van de strafmaat

In de Code versie 2009 kon de standaardsanctie van twee jaar uitsluiting opgetrokken worden naar vier jaar bij verzwarende omstandigheden. In de versie 2015 is bij het optrekken van de standaardsanctie naar vier jaar uitsluiting, het concept verzwarende omstandigheden uit de Code gelaten. Uit de praktijk is wel gebleken dat in sommige uitzonderlijke gevallen de overtreding dermate zwaar is, waardoor een mogelijke verhoging van de sanctie boven het maximum wegens verzwarende omstandigheden opnieuw is opgenomen.

Het ontwerp van decreet herintroduceert het concept van verzwarende omstandigheden in de bepaling van de uitsluiting.

29. Aanpak van het probleem van veel voorkomende contaminatie in supplementen en andere producten

WADA-geaccrediteerde laboratoria slagen er steeds beter in om minuscule concentraties in monsters te detecteren. Zo zijn de laboratoria steeds performanter om de sporen van opzettelijk gebruik van verboden stoffen heel lang op te sporen vooraleer ze volledig verdwenen zijn uit het lichaam van de sporter. De keerzijde is dat ook spoorhoeveelheden die te wijten zijn aan zeer

kleine concentraties die komen uit voedingssupplementen en andere producten opspoorbaar zijn.
Aan de bestaande regels wordt niet geraakt. Een sporter is nog steeds gehouden aan te tonen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen. Toch zal WADA via een werkgroep de stoffen identificeren waarvan het veel waarschijnlijker dat spoorhoeveelheden komen van contaminatie, eerder dan van opzettelijk gebruik.

De wijziging van de Code vereist geen aanpassing aan het decreet.

30. Uitbreiding van de mogelijke situaties van substantiële hulp voor het verkrijgen van strafvermindering

Aan de mogelijkheden om substantiële hulp te verlenen, is een bijkomende mogelijkheid toegevoegd, met name de substantiële hulp die non-compliance van een ondertekenaar van de Code aan het licht brengt. Het WADA wil daarmee ook inzetten op substantiële hulp om personen aan te moedigen wanpraktijken op statelijk niveau of op het niveau van een internationale federatie aan het licht te brengen. Ook is aangepast dat een strafvermindering wegens substantiële hulp niet moet worden gepubliceerd als WADA akkoord gaat.

In het decreet is de mogelijkheid van substantiële hulp behouden, waarbij substantiële hulp aan NADO Vlaanderen kan leiden tot een verminderde sanctie, waarbij bepaalde onderdelen van de sanctie kunnen worden opgeschort. De sanctiebepalingen van het Antidopingdecreet zijn daarbij aangepast.

31. Overeenkomsten binnen resultatenbeheer

Tijdig en onmiddellijk bekennen waren onder de Code twee omstandigheden die invloed konden hebben op de lengte van de uitsluiting en de startdatum. De concepten waren echter onvoldoende duidelijk en zorgden voor misinterpretaties.

In de gewijzigde Code zijn er twee mogelijkheden om rekening te houden met een bekentenis, waarbij in ruil voor toegevingen door de sporter of begeleider buiten een hoorprocedure toch een aangepaste sanctie mogelijk is.
De eerste mogelijkheid is bij overtredingen waarbij de standaardsanctie vier jaar of hoger is. Als de sporter of begeleider binnen de twintig dagen nadat een dopingpraktijk hem ten laste is gelegd, de dopingpraktijk toegeeft, dan wordt de sanctie met één jaar verminderd.
De tweede mogelijkheid is op het vlak van het afsluiten van overeenkomsten tussen de antidopingorganisatie met resultatenbeheer en de sporter of begeleider. Daarbij kunnen onderhandelingen worden gevoerd, waarbij geen nadelige erkentenis kan geput worden uit het loutere feit van de onderhandeling of uit de informatie die de sporter of begeleider op dat moment voorlegt in de onderhandelingen.

De maatregelen in de Code hebben als doel kostenbesparend te werken. Waar de sporter bereid is te bekennen in ruil voor een vermindering in sanctie, worden de kosten van een hoorprocedure uitgespaard. Hetzelfde kan gezegd worden van de overeenkomst die afgesloten wordt tussen antidopingorganisatie en de sporter of begeleider in kwestie. De overeenkomst vermijdt een tijdrovende en voor beide partijen mogelijk kostelijke procedure.

Dergelijke overeenkomsten zijn inpasbaar, maar balanceren op de scheidslijn tussen actieve en passieve beleidscontrole. Vanuit de Code is echter de NADO in dat geval de meest gerede partij om dergelijke overeenkomsten te onderhandelen en af te sluiten, steeds echter met toezicht van het WADA. Een vorm van minnelijke schikking is in het ontwerp van decreet opgenomen, waarbij de sporter onderhandelingen kan aangaan. Enerzijds is vereist dat de sporter de dopingpraktijk erkent, waarvoor hij een verminderde sanctie kan verkrijgen. Anderzijds bespaart het een lange procedure die tijds- en kostenintensief kan zijn voor de betrokken partijen.

Het is niet aan een disciplinair orgaan is om dergelijke overeenkomsten te onderhandelen, af te sluiten of te herzien. Om die reden is tussenkomst van een disciplinair orgaan niet aan de orde.

32. Verbetering van de regel voor herhaling van dopingpraktijken en meerdere overtredingen binnen een bepaalde periode

In de Code zijn de bepalingen die betrekking hebben op meerdere opeenvolgende dopingpraktijken gevoelig aangepast.
Een eerste aanpassing past de regel aan die notificatie van een eerste dopingovertreding zou vereisen, voor een andere dopingovertreding zou kunnen beschouwd worden. De Code heeft dat gewijzigd om tegemoet te komen aan de praktische problemen die de oorspronkelijke regel stelde. Zo kunnen twee overtredingen die met meer dan 12 maanden verschil zijn gepleegd, elk afzonderlijk als een eerste overtreding worden gesanctioneerd in het geval de oudste overtreding het laatst wordt ontdekt. Daarbij wordt de uitsluiting cumulatief in plaats van concurrent opgelegd. Dergelijke bepaling vrijwaart het principe dat pas een overtreding pas kan vervolgd worden als een tweede overtreding, als de oudere overtreding al genotificeerd is aan de sporter. Maar het laat wel toe ook voor de oudere overtreding een evenredige sanctie op te leggen. De werkwijze kan vooral nuttig zijn bij dopingpraktijken die pas na jaren aan de oppervlakte komen, bijvoorbeeld bij het hertesten van stalen.

Een tweede wijziging is doorgevoerd op het vlak van de berekening van de strafmaat bij het begaan van een tweede dopingpraktijk binnen een periode van 10 jaar. De Code bevat een berekeningswijze die de verzwaarde sanctie voor een tweede overtreding op een meer proportionele wijze berekent. Daarbij is de strafmaat minder afhankelijk van de tweede overtreding, maar van beide overtredingen samen beschouwd.

De artikelen die de strafmaat bepalen in het decreet worden door het ontwerp conform de gewijzigde Code aangepast. De artikelsgewijze bespreking geldt daar als toelichting.

33. Terug te geven prijzengeld na een dopingovertreding komt ten goede aan andere sporters

De Code bepaalt dat het prijzengeld dat gerecupereerd wordt op basis van de diskwalificatie van een sporter wegens een dopingpraktijk, moet ten goede komen aan de andere sporters die benadeeld zijn door de dopingpraktijk. Antidopingorganisaties moeten daarbij redelijke inspanningen doen om het prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden gehad hebben op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet zou hebben deelgenomen.

In het ontwerp van decreet is de teruggave van prijzengeld een onderdeel van de sanctie die de disciplinaire commissie of disciplinaire raad oplegt. De disciplinaire uitspraak geeft de organisator van een sportactiviteit een uitvoerbare titel om prijzengeld definitief in te houden of terug te vorderen.
Waar federaties bevoegd zijn voor de disciplinaire bestraffing, zal op grond van de tuchtrechtelijke beslissing eveneens een privaat vorderingsrecht kunnen ontstaan, waarbij de sportfederatie zelf het prijzengeld kan definitief inhouden of terugvorderen, en verdelen over de leden.
Teruggave van prijzengeld was als disciplinaire sanctie al voorzien, het ontwerp van decreet verduidelijkt de bevoegdheid van de federaties om de disciplinaire maatregel ten uitvoer te leggen.

34. Vertraging in de procedure die niet te wijten is aan de sporter of begeleider

De Code bepaalt dat in het geval van vertraging in de procedure die niet te wijten is aan de sporter, de opgelegde uitsluiting ten vroegste kan ingaan op het moment van de monsterneming. Omdat is vastgesteld dat de bepaling niet altijd consequent werd toegepast, is toegevoegd dat de bewijslast bij de sporter ligt

om aan te tonen dat de vertraging niet aan de sporter te wijten is. Bovendien is verduidelijkt dat de bepaling niet mag toegepast worden als er uitgebreid onderzoek nodig is naar de overtreding, vooral wanneer de sporter geprobeerd heeft om detectie van de dopingovertreding te vermijden.

Omwille van de conformiteit met de Code, zijn ook die bepalingen in aangepaste vorm opgenomen in het Antidopingdecreet.

35. Verduidelijking van de sancties voor het niet naleven van een voorlopige schorsing

Het is uitdrukkelijk opgenomen dat bij het niet naleven van een voorlopige schorsing niet enkel de uitgediende periode van voorlopige schorsing niet verrekend wordt in de uiteindelijke uitsluiting, maar dat ook alle behaalde resultaten bij de schending van de voorlopige schorsing gediskwalificeerd moeten worden.

Met het ontwerp van decreet is de toepassing van de bepaling die de status tijdens een periode van uitsluiting bepaald, verruimd tot de voorlopige schorsing.

36. Uitdrukkelijke bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code om sporters of andere personen dan sporters uit te sluiten van de sportactiviteiten waar ze verantwoordelijkheid over heeft, als een sanctie tegen een aangesloten federatie

De wijziging heeft betrekking op de mogelijkheid van IOC, IPC en internationale sportfederaties om leden (federaties of sporters met een bepaalde nationaliteit) uit te sluiten van de grote evenementen.

Omdat het artikel zich richt tot de internationale federaties en de Olympische Comités is er op zich geen noodzaak om de bepaling van de Code op te nemen in het decreet. Wel is de bepaling van belang om aan te tonen dat nationale sportfederaties onder de Olympische beweging of onder een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, onrechtstreeks toch ook geboden zijn door de Code.

37. Draagwijdte van beroep tegen een beslissing

De Code bepaalt dat elke partij in graad van beroep nog steeds bijkomend bewijs, juridische argumenten of claims mag toevoegen die nog niet in eerste aanleg zijn opgeworpen, voor zover ze betrekking hebben op dezelfde algemene grondslagen die aan de basis liggen van de oorspronkelijke zaak. Een herkwalificatie van dezelfde feiten op basis van nieuwe elementen is conform de Code ook toelaatbaar in graad van beroep, zonder opnieuw verwezen te moeten worden naar eerste aanleg.

Er is geen beletsel vanuit de rechtsleer om in beroep tot herkwalificatie over te gaan, voor zover de klacht uitgaat van hetzelfde feitencomplex. Omdat de Code omgezet moet worden, zijn overeenkomstige bepalingen in het Antidopingdecreet noodzakelijk.

38. Beroepsprocedures voor sporters van nationaal niveau

De Code vrijwaart het recht van beroep bij het TAS als de beroepsprocedure op nationaal niveau niet fair, onpartijdig en operationeel en institutioneel onafhankelijk is.

Omwille van de conformiteit van het Antidopingdecreet met de Code, is het noodzakelijk het TAS-beroep te blijven garanderen.
Voor elitesporters van nationaal niveau en begeleiders garandeert het decreet de beroepsmogelijkheid bij het TAS. Een interne beroepsmogelijkheid is niet uitgesloten, maar het is uitdrukkelijk de bedoeling dat zelfs een beslissing na het uitputten van interne beroepsmogelijkheden nog door het TAS kan gehoord

worden, of de zaak na eerste aanleg direct voor beroep bij het TAS wordt aanhangig gemaakt.
Voor breedtesporters die bij een federatie zijn aangesloten, kan een interne beroepsprocedure aangewezen zijn om te vermijden dat zaken voor breedtesporters bij het TAS aanhangig gemaakt moeten worden. Daar speelt echter de vrijheid van vereniging. De keuze wordt gelaten aan de federaties om een dubbele aanleg te organiseren die voldoet aan de voorwaarden van operationele en institutionele onafhankelijkheid.
Voor breedtesporters die onder de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse overheid vallen, is een interne beroepsprocedure voorzien, en kan nog beroep worden ingesteld bij de Raad van State.

39. Publicatie van sancties

De wijziging in de Code verduidelijkt dat het bekendmaken van de sanctie niet moet uitgevoerd worden als dat in strijd zou zijn met toepasselijke wetgeving.

In het decreet is een wijziging niet aan de orde, aangezien de wijziging van de Code een bevestiging inhoudt van de uitzonderingen op de publieke bekendmaking van disciplinaire maatregelen die opgelegd zijn aan breedtesporters. Het decreet is dus conform met de gewijzigde Code.

40. Implementatie van beslissingen onder de Code (voorheen: wederzijdse erkenning)

De Code voorzag al in een vorm van wederzijdse erkenning van beslissingen van antidopingorganisaties, maar in de praktijk werd de erkenning van een sanctie die opgelegd was door een andere antidopingorganisatie als een apart aanvechtbare beslissing gezien, wat niet de intentie was van de bepaling.
De wijziging van de Code wil duidelijk maken dat de beslissing van een antidopingorganisatie die conform de Code is genomen, automatisch uitwerking moet hebben in alle sporten zonder de noodzaak die beslissing uitdrukkelijk te erkennen of zonder dat die impliciete beslissing om te erkenning vatbaar is voor beroep. Enkel de oorspronkelijke beslissing kan aangevochten worden.
Ook voor voorlopige schorsingen voorziet de Code dat ze uitwerking hebben in alle sporten en voor alle antidopingorganisaties zonder dat er sprake is van een uitdrukkelijke of impliciete erkenning die vatbaar is voor beroep.

De naleving van de beslissingen is op grond van het decreet bindend voor alle federaties en sportverenigingen, en vormt op zich geen substantiële wijziging van het Antidopingdecreet, al is het noodzakelijk de bepalingen van de Code volledig en zonder substantiële wijzigingen over te nemen.

41. Educatie

De verplichtingen van ondertekenaars van de Code op het vlak van antidopingeducatie zijn in de Code beperkt tot de basisprincipes, en overgeheveld naar de Internationale Standaard voor Educatie (ISE).

Het decreet verplicht de sportfederaties en NADO Vlaanderen om samen te werken in de preventie van doping en educatie. De wijziging van de Code vraagt de bepalingen rond educatie, die al grotendeels zijn als doelstellingenbepaling, verder te verfijnen en te koppelen aan de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA.

In het Antidopingdecreet is het dus noodzakelijk op zijn minst referentie te maken naar de Internationale Standaard voor Educatie en de basis ervan als doelstellingenbepaling op te nemen.

42. Verplichtingen opgelegd aan ondertekenaars van de Code

In de gewijzigde Code zijn de verschillende rollen en verantwoordelijkheden van ondertekenaars van de Code opgenomen.

43. Beleid voor NADO's inzake belangenconflicten

De operationele autonomie van de NADO's wordt benadrukt.

De werking en daaronder de operationele autonomie van NADO Vlaanderen behoren tot de organisatie van de Vlaamse overheid, en is geen onderdeel van het Antidopingdecreet.
NADO Vlaanderen is een sub-entiteit van het agentschap Sport Vlaanderen, waarbij de operationele autonomie gegarandeerd werd bij het oprichtingsdecreet van dat agentschap. Een wijziging van het Antidopingdecreet is dus niet nodig.

44. Verwachtingen van nationale regeringen

De Code is in beginsel niet bindend voor nationale regeringen. Die zijn enkel gebonden door artikel 22 van de UNESCO-Conventie. In de Code zijn wel de verwachtingen opgenomen en uitgebreid omschreven.

Doordat de Code omgezet is in het decreet, is voldaan aan deze bepaling.

45. Procedure voor sportorganisatie om de status van ondertekenende partij van de Code te verkrijgen

In de Code zijn de verschillende mogelijkheden opgesomd voor sportorganisaties om status van ondertekenaar van de Code te verkrijgen.

Die bepalingen hebben geen impact op het Antidopingdecreet.

46. Toelating om naast antidopingregels ook een gedragscode, medische en veiligheidsreglementen te hebben

De Code verbiedt ondertekende partijen bij de Code om bijkomende sancties op te leggen voor dopingpraktijken die niet in de Code begrepen zijn. Dat sluit echter niet uit dat internationale of nationale federaties onder een nationale antidopingorganisatie andere regels mogen handhaven met andere doelstellingen dan de bestrijding van doping. Zo kan het gebruik van alcohol, wat toegelaten is onder de Code want niet langer opgenomen op de verboden lijst, toch verboden en gesanctioneerd worden onder andere reglementaire bepalingen.

Aanpassing aan het decretaal kader is op dat vlak niet noodzakelijk. Het is wel belangrijk dat de Code de federaties toelaat om ook aanvullende reglementen uit te vaardigen, alsook aan de Vlaamse Gemeenschap om regelgeving aan te nemen, bijvoorbeeld voor risico-sporten, vanuit het oogpunt van gezond sporten.

47. Code compliance en monitoring

De artikelen in de Code die 'compliance' van de ondertekenende partijen en de wijze van monitoring regelen, zijn verder uitgewerkt in de Internationale Standaard voor Code Compliance.

De regels van compliance zijn van toepassing op NADO Vlaanderen maar vragen geen omzetting in het Antidopingdecreet. Wel is in dat opzicht het noodzakelijk de rol van NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code te benadrukken. NADO Vlaanderen bekleedt op dat vlak een unieke positie: administratieve overheid enerzijds, maar ook NADO en ondertekenaar onder de Code.

48. Niet-retroactieve werking van de verboden lijst

Bij wijze van vaste overgangsbepaling is in de Code opgenomen dat wijzigingen aan de Verboden Lijst en technische documenten in principe niet-retroactief zijn, tenzij uitdrukkelijk bepaald.
Als een stof van de Verboden Lijst echter verdwijnt, bepaalt de Code wel dat een gesanctioneerde sporter een aanpassing van de sanctie mag vragen ten gevolge van het verdwijnen van het verboden karakter van de stof.

In de overgangsbepalingen van het ontwerp van decreet wordt rekening gehouden met die bepaling.

49. Definitie van 'binnen wedstrijdverband'

De definitie van het tijdsbestek binnen wedstrijdverband, wat consequenties heeft voor het verbod op bepaalde stoffen, is aangepast. De Code streeft naar een uniforme toepassing, maar uitzonderingen zijn mogelijk, onder goedkeuring door WADA. Zo kan bijvoorbeeld een sport met een verplichte weging die voorafgaande weging al beschouwen als een onderdeel van de periode binnen wedstrijdverband. Dopingcontrole binnen wedstrijdverband zou dan al mogelijk zijn voorafgaand aan die weging.

De definitie wordt gewijzigd door het ontwerp van decreet. De aangepaste definitie laat ook ruimte aan de mogelijke sport-specifieke tijdstippen. Dergelijke afwijkende definities zullen in beginsel enkel van toepassing kunnen zijn binnen federaties die afhangen van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend en geïmplementeerd. De sport-specifieke definitie van wat binnen wedstrijdverband is verboden, kan op die manier worden overgelaten aan de federaties zelf, aangezien ze ook op grond van het antidopingdecreet instaan voor de disciplinaire vervolging van de dopingpraktijken gepleegd door de aangesloten sporters. Opname of bekrachtiging van dergelijke afwijkende definitie wordt om die reden niet opportuun geacht. Bij gebreke aan een afwijkende definitie zal de decretaal bepaalde definitie van toepassing zijn.

50. Beschermde personen en minderjarigen

Onder de Code versie 2015 konden minderjarigen op sommige vlakken al rekenen op meer flexibiliteit in de antidopingregels.
Volgende flexibele regels waren van toepassing:
- niet noodzakelijk aan te tonen hoe een verboden stof in het lichaam is gekomen als voorwaarde om niet-significante schuld of nalatigheid te kunnen inroepen;
- mogelijkheid om een berisping te krijgen onder niet-significante schuld of nalatigheid;
- afwijking op de verplichte bekendmaking van de sanctie.

De Code versie 2021 voegt naast minderjarigen een bijkomende groep sporters toe. Ook bijvoorbeeld sporters met een mentale beperking kunnen op die manier van de flexibeler regels genieten.
Anderzijds zijn sporters van 16 jaar of ouder die al op het hoogste niveau actief zijn, uitgesloten van de definitie van beschermde personen. Ze blijven wel minderjarigen voor de afwijking op de bekendmaking van de sanctie, maar worden voor de rest beschouwd als meerderjarige (elite) sporters.

In het ontwerp van decreet is het begrip beschermde persoon een nieuwe definitie. Er wordt in die definitie verwezen naar de leeftijdsgrens en de mogelijke afwijking op de leeftijdsgrens voor sporters die al op het hoogste niveau actief zijn, en er is verwezen naar de handelingsbekwaamheid als juridisch ankerpunt. Aan de definitie van minderjarige is niet geraakt.
Waar toepasselijk in de strafmaat en bewijsregels is referentie gemaakt naar de beschermde personen. Het Antidopingdecreet bepaalde al dat minderjarige elitesporters aan dezelfde regels onderworpen waren al meerderjarige elitesporters. Door de aanpassingen aan de Code is bepaald dat enkel een elitesporter boven de 16 jaar met een meerderjarige gelijk te stellen is en dus niet als beschermde persoon van de flexibiliteit kan genieten. Aan de andere kant gelden de flexibele regels ook voor meerderjarige elitesporters met een beperking in handelingsbekwaamheid.

51. Nieuwe categorie van recreatiesporters met meer flexibiliteit in sanctionering

De Code is altijd primair gericht geweest op de (competitie)sporters van het hoogste niveau, internationaal en nationaal. Echter is steeds toegelaten dat

sporters van lager niveau worden gecontroleerd door antidopingorganisaties, waarbij alle regels van de Code in beginsel van toepassing zijn. De ADO's die dergelijke sporters van lager niveau controleren, hebben bij WADA aangegeven dat de dopingcontroles bij sporters van lager niveau vooral een gezondheidsdoelstelling nastreeft. Bovendien hebben die sporters minder antidoping-educatie gekregen dan de sporters van het hoogste niveau.
De ervaring heeft geleid tot een minder strenge aanpak van die sporters die niet op het hoogste niveau aan sport doen. Ze kunnen van dezelfde flexibele aanpak genieten als de beschermde personen op het vlak van sanctionering.

De Vlaamse Gemeenschap is steeds een voortrekker geweest op het vlak van dopingcontroles bij amateursporters, zonder daarbij de profsporters als prioritaire groep uit het oog te verliezen. Terwijl elitesporters binnen en vooral ook buiten wedstrijdverband worden gecontroleerd, zijn de dopingcontroles bij breedtesporters vooral gericht op controles binnen wedstrijdverband en op breedtesport binnen de fitnesscentra.

De Vlaamse Gemeenschap is dan ook voorstander van een flexibele en dus meer proportionele bestraffing van bepaalde categorieën van breedtesporters omdat dit steeds een zeer breed begrip is geweest.
In het decreet is daarom, in lijn met de Code, het begrip recreatiesporter geïntroduceerd. De definitie dekt alle breedtesporters, met uitzondering van de breedtesporters die op basis van de Code niet van de flexibele regeling kunnen genieten.

De Code houdt echter geen rekening met sporters die op geen enkele manier aan competitie doen, en evenmin verbonden zijn aan een sportfederatie die rechtstreeks of onrechtstreeks de beginselen van de Code heeft geïmplementeerd in het eigen tuchtreglement.
Het is niet proportioneel om zelfs met de meer flexibele sanctionering voor recreatiesporters personen te sanctioneren die aan sportbeoefening doen zonder enige vorm van competitie daaraan verbonden. Om die reden is in het decreet een verdere opsplitsing voorzien met een apart spoor voor ongebonden sporters. Dat zijn sporters die weliswaar op een georganiseerde manier aan sport doen en met medesporters in contact komen, maar die op geen enkele wijze aangesloten zijn bij een federatie die de Code heeft onderschreven of intentie hebben om aan wedstrijden deel te nemen. Voor een verdere bespreking kan verwezen worden naar punt 4 – afwijkende regeling voor ongebonden sporters.

52. Internationale Standaard voor Resultatenbeheer

Het resultatenbeheer over een dopingpraktijk of een inbreuk op de verblijfsgegevens wordt gedefinieerd als het volledige proces vanaf de controle of vaststelling van een dopingpraktijk tot aan een beslissing na beroep. De Code bepaalt wie het resultatenbeheer toegewezen krijgt. De instantie die de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor een correct resultatenbeheer draagt, is altijd de partij die de opdrachtgever was van de controle of die de eerste vaststelling van de dopingpraktijk heeft gedaan.

De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) legt een aantal minimale vereisten op die alle antidopingorganisaties moeten volgen bij het uitoefenen van het resultatenbeheer van mogelijke dopingpraktijken. Daarnaast dragen ze ook de verantwoordelijkheid voor het naleven van algemene rechtsbeginselen, in het bijzonder de rechten van verdediging.
Minimale vereisten zijn opgenomen voor:
- initieel onderzoek;
- kennisgeving in twee stappen, namelijk de kennisgeving van de vaststellingen en de kennisgeving van de tenlastelegging van een mogelijke dopingpraktijk;
- bij de tenlastelegging schrijft de ISRM voor dat de ADO de toepasselijke gevolgen bepaalt. Een sporter heeft in die fase de mogelijkheid om uitdrukkelijk

of stilzwijgend af te zien van een verdere hoorproces, waarmee de zaak kan afgesloten worden;
- het opleggen van een voorlopige schorsing;
- het bepalen van de minimumvereisten voor een rechtvaardige en onpartijdige hoorproces, met operationele onafhankelijkheid voor het disciplinair orgaan dat in eerste aanleg moet oordelen, en een operationeel en institutioneel onafhankelijke disciplinaire orgaan in graad van beroep;
- de inhoud van de beslissingen.

De Internationale Standaard bevat elementen die voorheen in de Code waren opgenomen, maar overgeheveld en verder uitgewerkt zijn in de nieuwe standaard. Tegelijk zijn ook delen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) opgenomen in de standaard.
Bijkomend zijn in de standaard ook de procedures voor het aanvragen van een tegenanalyse en het bepalen van een datum bijgewerkt.

Specifiek voor de hoorprocedure bevat de internationale standaard meer garanties voor de sporter. Een onafhankelijke en onpartijdige, maar ook een tijdige beoordeling met respect voor de grondrechten staat voorop.

De bepalingen in het ontwerp rond resultatenbeheer en conformiteit met de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer worden hieronder verder toegelicht in punt 5.

3. aanpassing van de regeling rond verblijfsgegevens conform het gewijzigde samenwerkingsakkoord

a) Totstandkoming van de wijziging

De aanpassingen hangen samen met de voorgenomen wijzigingen van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport. In afwachting van de decretale bekrachtiging van het nieuwe samenwerkingsakkoord, worden de wezenlijke aspecten ervan aangepast in het voorliggende ontwerp van decreet.

b) Doorwerking in het decreet en conformiteit met de Code en Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI)

i) Algemeen

De Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) omschrijft de wijze waarop antidopingorganisaties de geregistreerde doelgroep moeten samenstellen. Het gaat daarbij om een risico-afweging die zowel op het niveau van de sport, als individueel moet gemaakt worden. De lijst van sportdisciplines is opgenomen om de sportdisciplines met het hoogste risico al te vatten. Alle elitesporters in die sportdisciplines worden aan verblijfsgegevens onderworpen. NADO Vlaanderen kan daarbij de controlefrequentie bepalen, zij het dat de ISTI voorschrijft dat elke sporter onderworpen aan individuele verblijfsgegevens, jaarlijks minstens drie keer buiten wedstrijdverband wordt gecontroleerd. Voor teamsporten laat de ISTI de mogelijkheid om een afzonderlijk regime op te zetten van verblijfsgegevens, op collectief niveau op basis van teamactiviteiten.

Het systeem van verblijfsgegevens is door het EHRM inmiddels ook conform bevonden aan het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (arrest EHRM FNASS ea t/ Frankrijk van 18 januari 2018 (no. 48151/11 en 77769/13). Daarbij is aanvaard dat het systeem van verblijfsgegevens voor elitesporters een

legitieme doelstelling dient, en dat de noodzakelijk impact op het privéleven proportioneel is ten opzichte van de te bereiken doelstelling.

De wijzigingen die aangebracht zijn in het decreet zijn conform het samenwerkingsakkoord en de ISTI, met benutting via het samenwerkingsakkoord van de beleidsruimte die het WADA laat aan ADO's om een geregistreerde doelgroep te bepalen en ook andere groepen aan te wijzen voor controles buiten wedstrijdverband.
Daarbij is het aan de decreetgever om een kader te scheppen dat rechtszekerheid biedt, maar anderzijds moet in het licht van de ISTI voldoende flexibiliteit gelaten worden aan de Nationale Antidopingorganisatie, in casu NADO Vlaanderen. NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie gebonden door de Code, maar moet volgens diezelfde Code ook operationele autonomie genieten in het uitvoeren van de opdrachten. De ISTI vraagt de nationale antidopingorganisatie om gericht en volgens een risicoanalyse een testprogramma op te zetten voor de sporters die het hoogste niveau halen in de belangrijkste sporten.

Het ontwerp beoogt een evenwicht tussen beide belangen: rechtszekerheid door te bepalen welke sporten en sportdisciplines na weging het grootste risico op doping buiten wedstrijdverband inhouden en waarbij de elitesporters in die sportdisciplines dus opgenomen worden in het programma van verblijfsgegevens, maar anderzijds ook flexibiliteit door toe te laten richting belangrijke kampioenschappen buiten de risicosporten de elitesporters van het hoogste niveau toe te voegen aan het programma van verblijfsgegevens en daarmee samenhangende controles buiten wedstrijdverband.
Risico op dopinggebruik is het resultaat een afweging tussen verschillende factoren. Een groter risico kan aanwezig zijn doordat de belangen binnen die sport of discipline dermate hoog zijn (publieke belangstelling, financiële belangen, media-aandacht, aantal beoefenaars). Anderzijds wordt het risico ook bepaald door de fysieke vereisten van de sport. Tenslotte spelen ook de statistieken van vastgestelde dopingpraktijken in een bepaalde sport een rol in de afweging van het risico.

ii) wijzigingen aan het stelsel van verblijfsgegevens

1. Van vier naar drie categorieën

Een essentiële wijziging is dat de elitesporters niet langer in vier, maar slechts in drie categorieën worden ingedeeld.
De sporters van de oude categorie A en B, waarbij een onderscheid in de sporten en disciplines werd gemaakt naar lokaliseerbaarheid van de sporters op basis van hun sportgerelateerde activiteiten op een vast locatie, komen samen in één nieuwe categorie van sporters die de meeste verblijfsgegevens moeten indienen, conform de Code. Zij vormen samen de geregistreerde doelgroep van elitesporters. Het regime van verblijfsgegevens is voor alle individuele sporters dezelfde. Ze zijn allen gehouden een tijdslot, overnachtingsplaats, regulieren activiteiten en wedstrijden in te geven via een kwartaalaangifte en die aan te passen als de gegevens tijdens het kwartaal zouden wijzigen.

De wijziging is ingegeven door:
- de risicoanalyse die voor de sporten van de oude categorie A en B geen wezenlijk verschil aantoont op het vlak van dopinggevoeligheid;
- de ervaring met het systeem van sporters van de oude categorie A en B, waarbij is vastgesteld dat ondanks het criterium van lokaliseerbaarheid van de sporter dat gehanteerd werd voor de opdeling tussen categorie A en B, niet pertinent was in het licht van de bereiken doelstelling, namelijk de sporters

kunnen lokaliseren om hen te onderwerpen aan doelgerichte dopingtests buiten wedstrijdverband;
- de problemen die de NADO's ondervonden binnen de compliance monitoring zoals uitgevoerd door het WADA dit ten gevolge de onduidelijkheid inzake het statuut en het jaarlijks uit te voeren controles voor de atleten uit de oude categorie B.

Dat kan verder toegelicht worden vanuit de praktijk.
Sporters van de oude categorie B moesten geen tijdslot opgeven omdat ze in theorie makkelijker te lokaliseren zouden zijn voor een dopingcontrole buiten wedstrijdverband. Uit de praktijk is echter gebleken dat trainingsschema's niet altijd even regelmatig zijn, vaak wijzigen en dus de kans om een sporter te lokaliseren kleiner wordt. Bovendien is een controle op basis van trainingsactiviteiten niet evident vanuit praktisch oogpunt. Voor controles buiten wedstrijdverband is in de meeste gevallen niet enkel een urinemonster vereist, maar tevens ook een bloedmonster. De controle op een trainingsactiviteit verstoort ofwel het verloop van de training, of kan pas aanvatten op het moment dat de training al is afgelopen. Voor het afnemen van een bloedstaal in het kader van de hematologische module van het bloedpaspoort is bovendien vereist dat het staal pas een zekere tijd na de inspanning mag afgenomen worden om gebruikt te kunnen worden in het kader van het biologisch paspoort. Veel van de sporters die in de categorie B zijn opgenomen, zijn inmiddels ook opgenomen in het programma voor het biologisch paspoort, zodat controle bij trainingsactiviteiten op vaste locaties voor zowel de sporter als de dopingcontroleur geen ideale situatie is.
Een laatste factor is de voorspelbaarheid van controles. Door geen tijdslot te vereisen, werden de kans op lokaliseerbaarheid binnen het bestek van een dag gevoelig verkleind, en werd ook de controlekans gevoelig aangetast. Dat zorgt niet enkel voor een nadeel bij het onaangekondigd controleren, maar voert ook een onderscheid tussen individuele elitesporters in op basis van trainingslocatie, dat niet noodzakelijk een verschil in dopinggevoeligheid inhoudt.

Vanuit de analyse van de dopinggevoeligheid, het doel van de verblijfsgegevens en het gebrek aan pertinentie in het onderscheid, is geopteerd om de sporters die voorheen tot categorie B behoorden, op te nemen in de categorie A, die de geregistreerde doelgroep vormt. Alle elitesporters die een individuele sportdiscipline beoefenen, zijn op die manier opgenomen in de nationale geregistreerde doelgroep en zijn aan dezelfde verplichtingen onderworpen op het vlak van verblijfsgegevens en de gevolgen verbonden aan een niet-nakoming van de verblijfsgegevens.

2. Facultatieve mogelijkheden om tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen

Een tweede belangrijke aanpassing ingegeven door het samenwerkingsakkoord is de verruimde mogelijkheid om buiten de lijst van sporttakken om, sporters aan verblijfsgegevens te onderwerpen. Het samenwerkingsakkoord voorziet een aantal mogelijkheden, elk met onderscheiden voorwaarden, die doorwerken in het Antidopingdecreet. De wijzigingen volgen de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) en brengen het bestaande systeem beter in lijn met de bedoeling van de ISTI om de sporters van het hoogste niveau op te nemen in de geregistreerde doelgroep en aan controles buiten wedstrijdverband te onderwerpen, gebaseerd op de ingediende verblijfsgegevens. Het biedt ook aan de NADO de nodige flexibiliteit in het bepalen van de groep sporters van de hoogste prioriteit, maar stelt tegelijk ook grenzen aan de mogelijkheid.

Verblijfsgegevensverplichtingen voor elitesporters buiten de sporten en -disciplines in categorie A, op basis van mogelijke deelname aan kampioenschappen of internationale evenementen
De lijst van sporten en sportdisciplines zorgt enerzijds voor een grote rechtszekerheid waarbij elitesporters in die sporten en disciplines automatisch onderworpen zijn aan verblijfsgegevensverplichtingen, maar kan tegelijk ook beperkend werken. De ISTI van WADA bepaalt dat het verzamelen van verblijfsgegevens geen doel op zich is, maar wel een middel om de sporters van het hoogste niveau aan controles buiten wedstrijdverband te kunnen onderwerpen. Daarbij is het essentieel om ook sporters die van het hoogste niveau zijn, maar die een discipline beoefenen die niet is vermeld in de lijst van sportdisciplines A en B, toch op een efficiënte wijze aan controles buiten wedstrijdverband onderworpen kunnen worden. De ISTI legt aan Nationale antidopingorganisaties op om eerst de sporters van nationaal niveau te identificeren, hetgeen gedaan wordt via de definitie van elitesporter. Binnen de groep elitesporters is het de taak van het NADO om de top van de piramide, met name de sporters van het hoogste niveau, aan verblijfsgegevens te onderwerpen en hen als nationale doelgroep te omschrijven.

De sporters die voor deelname aan grote internationale evenementen in aanmerking komen, zijn in de ISTI aangeduid als de sporters die voor nationale antidopingorganisaties prioritair moeten zijn en in aanmerking komen voor gericht testen (ISTI 2021, artikel 4.5.2, b), (i)). Gerichte dopingcontroles buiten wedstrijdverband kunnen maar op een efficiënte wijze uitgevoerd worden als een sporter op voldoende wijze kan gelokaliseerd worden zonder voorafgaande aankondiging van de dopingcontrole. Bovendien schrijft de ISTI voor dat vanaf het moment dat drie controles buiten wedstrijdverband noodzakelijk geacht worden bij een bepaalde sporter, die sporter zou moeten opgenomen worden in de nationale geregistreerde doelgroep.

Om die reden voorziet het Samenwerkingsakkoord een mogelijkheid om sporters op te nemen in een geregistreerde doelgroep buiten de sporten of sportdisciplines die op de lijst in categorie A voorkomen. Uitgangspunt daarbij is de deelname aan grote kampioenschappen of internationale evenementen.
De preselectie of selectie voor een kampioenschap of internationaal evenement houdt niet automatisch in dat een sporter verblijfsgegevens moet invullen. NADO Vlaanderen kan binnen de operationele autonomie een risico-inschatting maken of sporters die in aanmerking komen voor een groot kampioenschap ook effectief verblijfsgegevens moeten indienen met het oog op meerdere dopingcontroles buiten competitie. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat er voldoende gegevens beschikbaar zijn voor een gerechtvaardigde onaangekondigde controle buiten wedstrijdverband, dat de sporter in het licht van het risico al op voldoende wijze aan dopingcontrole is onderworpen of dat het risico voor doping buiten wedstrijdverband niet proportioneel is ten opzichte van de opgelegde verplichtingen, kan NADO Vlaanderen alsnog afzien van de opname in de geregistreerde doelgroep. Er is voor geopteerd om ook voor die sporters de mogelijkheid te hebben om ze te onderwerpen aan verblijfsgegevens, zij het voor een beperkte periode rond een groot kampioenschap. De opgenomen termijnen zijn maximumtermijnen. NADO Vlaanderen kan ook een kortere periode opleggen als ze die proportioneel acht met de te bereiken doelstelling.

Bijkomend laat deze mogelijkheid NADO Vlaanderen toe om als ondertekenaar van de Code mee te werken aan antidopingprogramma's die opgezet zijn door de organisatoren van grote events. Zo wordt in aanloop van de Olympische Spelen samenwerking gevraagd tussen de antidopingorganisatie van het IOC enerzijds, en de nationale antidopingorganisaties en internationale federaties (die tevens antidopingorganisaties zijn) anderzijds. Door NADO Vlaanderen de mogelijkheid te bieden op basis van risicoanalyse gepreselecteerde of geselecteerde sporters tijdig aan controles buiten wedstrijdverband op basis van verblijfsgegevens te

onderwerpen, kan NADO Vlaanderen ten volle tegemoet komen aan de verwachtingen die gesteld worden ten aanzien van ondertekenaars van de Code.

Verblijfsgegevensverplichtingen op basis van sterke vooruitgang van prestaties of indicaties van een dopingpraktijk
In het decreet bestond reeds de mogelijkheid om zowel breedtesporters als elitesporters tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen bij een plotse en opmerkelijke vooruitgang in prestaties of ernstige vermoedens van een dopingpraktijk. Die mogelijkheid is behouden, maar met een onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters. Voor breedtesporters is de drempel hoger dan bij elitesporters.

In eerste instantie bestaat de mogelijkheid om elke elitesporter aan verblijfsgegevens te onderwerpen als ofwel de prestaties sterk vooruitgaan, ofwel er ernstige aanwijzingen bestaan van een dopingpraktijk. NADO Vlaanderen geniet daarbij operationele autonomie.
De bepaling laat toe om controle buiten wedstrijdverband mogelijk te maken voor elitesporters die normaal geen verblijfsgegevens indienen. Een elitesporter die een plotse stijging in prestaties laat optekenen heeft een hoger risicoprofiel en kan om die reden voor een beperkte periode aan verblijfsgegevens onderworpen worden en aldus buiten wedstrijdverband gecontroleerd worden. Het laat NADO Vlaanderen toe als nationale antidopingorganisatie op basis van een risico-afweging de nationale doelgroep af te lijnen tot buiten de sporttakken met hoog risico op dopinggebruik buiten competitie. De mogelijkheid is noodzakelijk beperkt in de tijd.

De tweede mogelijkheid om individuele sporters ongeacht de sporttak of -discipline aan verblijfsgegevens te onderwerpen is van toepassing op alle sporters, dus ook breedtesporters. De drempel is daar hoger. Het moet gaan om ernstige aanwijzingen waarbij al een onderzoek is geopend door NADO Vlaanderen zelf, een gerechtelijke of politionele instantie of door een andere ADO zoals een internationale federatie, een andere NADO of in het uiterste geval het WADA.

Beide mogelijkheden zijn beperkt in de tijd, maar verlengbaar als nieuwe elementen opduiken die de vermoedens van een dopingpraktijk bevestigen.

3. Bepalingen met betrekking tot terugtrekking uit de sport en terugkeer

De regeling voor elitesporters die zich terugtrekken uit de sport en nadien opnieuw wensen deel te nemen aan wedstrijden van nationaal en internationaal niveau is eveneens opgenomen in voornoemd samenwerkingsakkoord.
De wijzigingen in voornoemd samenwerkingsakkoord volgen de gewijzigde Code en zijn onverkort overgenomen in het decreet.

4. Verschuivingen en aanpassingen in de disciplinaire vervolging van dopingpraktijken in het licht van de actieve en passieve beleidscontrole in de dopingbestrijding binnen de Vlaamse Gemeenschap

a) Principes van actieve en passieve beleidscontrole: NADO Vlaanderen als nationale Antidopingorganisatie onder de Code en responsabilisering federaties

i) NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code

Bij de opmaak van het Antidopingdecreet en de wijziging ervan is steeds een evenwicht beoogd tussen enerzijds de actieve beleidscontrole, onder

verantwoordelijkheid van NADO Vlaanderen, en de passieve beleidscontrole, waarbij de disciplinaire afhandeling aan de federaties werd gedelegeerd. Al van bij de onderbouwing van het overheidsbeleid inzake dopingbestrijding bij het ontwerp van decreet van 27 maart 1991 werd gepoogd om een decretaal gestuurd antidopingbeleid met inbegrip van vormen van actieve beleidsinbreng, te verzoenen met de vrijheid van vereniging.

Een nationale antidopingorganisatie (NADO) wordt in de Code gedefinieerd als: "de entiteit(en) waaraan een land de bevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft toegewezen om antidopingregels vast te stellen en uit te voeren, monsternames te coördineren, de resultaten ervan te beheren en hoorzittingen te houden op nationaal niveau."

Binnen de context van de dopingpreventie en -bestrijding bekleedt NADO Vlaanderen een sleutelrol. NADO Vlaanderen is ondertekenaar van de Code en nationale antidopingorganisatie onder de Code. NADO Vlaanderen is echter ook, door de positie binnen de Vlaamse overheid, een administratieve overheid, en bevindt zich in het midden van het spanningsveld tussen de actieve en beleidscontrole.

Bij de het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en de navolgende wijziging van het Antidopingdecreet wat betreft de aanpassingen aan de Code 2015, is het spanningsveld onderbouwd en uitdrukkelijk gemotiveerd. De responsabilisering van de sportverenigingen inzake het tuchtrecht voor dopingpraktijken is daarbij steeds als uitgangspunt genomen, waarbij tevens de rol van NADO Vlaanderen daarbinnen, onder actieve beleidscontrole, is bestendigd.
De passieve beleidscontrole werd daarbij voor elitesporters en begeleiders bij de federaties gelegd, teneinde de beroepsmogelijkheid voor die elitesporters en begeleiders bij het TAS te vrijwaren. De vergroting naar passieve beleidscontrole werd daarbij al benoemd als een vergroting van het respecteren van de vrijheid van vereniging, hetgeen op vandaag nog steeds van toepassing is. Het is echter tevens eigen aan de Code dat nationale antidopingorganisaties, als ondertekenaars van de Code, een sleutelrol blijven spelen in het tuchtrechtelijk systeem dat door de Code is opgezet.
Het is daarbij de rol van elke NADO om, in navolging van artikel 20.5 van de Code, de onder andere de volgende rollen en verantwoordelijkheden op te nemen:

- Operationeel onafhankelijk zijn van de sport en de overheid;
- Antidopingregels aan te nemen en te implementeren conform de Code en de Internationale Standaarden;
- Samen te werken met andere nationale organisaties en antidopingorganisaties
- Alle mogelijke dopingpraktijken te vervolgen die binnen de bevoegdheid vallen, met inbegrip van het voeren van onderzoeken naar begeleiders en andere personen die erbij betrokken zijn,
- Volledig mee te werken met het WADA.

NADO Vlaanderen zal in dat opzicht gehouden zijn de verplichtingen onder de Code na te komen.

ii) <u>Code als instrument van tucht binnen de sport</u>

De Code zelf is opgevat als een instrument van private tucht, waarbij binnen de sport de tucht wordt uitgeoefend, door de ondertekenaars van de Code.

Ondertekenaars van de Code zijn de NADO's (voor de sport op nationaal niveau), de internationale federaties (voor de sport op internationaal niveau voor de sporttakken en sporten die ze aanbieden), met ook ondertekenende status voor organisaties zoals de nationale Olympische Comités en multisportorganisaties. Het

opzet van de Code is harmonisering van de antidopingregels voor alle ondertekenaars, die de regels afdwingen bij alle personen waarover ze de bevoegdheid hebben om tuchtregels op te leggen.

Via de Code zullen de aangesloten federaties, dat zijn federaties die lid zijn van een internationale federatie die de Code heeft ondertekedn, ook gehouden zijn om de tuchtmaatregelen die zijn opgelegd onder de Code door enige ondertekenaar van de Code onverkort toe te passen op de leden.

Aldus is het vanuit de Code ook verantwoord om de tuchtrechtelijke regels door een band met een federatie op te leggen. Het afdwingen van de sancties onder de ondertekenaars van de Code, volgt rechtstreeks uit de band met een aangesloten federatie onder de Code. Sporters, begeleiders of andere personen die in een verhouding treden met een aangesloten federatie en zodoende ook aan de disciplinaire regels zijn onderworpen, zullen op de hoogte zijn van de reglementaire bepalingen die op hen van toepassing zijn op grond van de Code. Door lid te worden van de federatie of door deel te nemen aan de evenementen, zijn ze bijgevolg ook onderworpen aan de Code.

Als een federatie in dat verband een disciplinaire beslissing neemt over leden of andere personen die gebonden zijn door de antidopingreglementen van die federatie, en die federatie situeert zich onder de ondertekenaars van de Code, dan krijgt die beslissing ook doorwerking via de automatische erkenning door alle ondertekenaars van de Code.

iii) Passieve beleidscontrole door de federaties in de disciplinaire bestraffing

Door enkel een administratief sanctieregime op te zetten, en dus de handhaving volledig binnen de bevoegdheid van de overheid te brengen, zou afgeweken worden van het uitgangspunt van de Code, die de antidopingregels ziet als regels van de sport die ook binnen de sport gehandhaafd moeten worden. Bovendien zou het toegangsrecht tot het TAS in sterke mate bemoeilijkt worden, en zou het TAS ook niet in de mogelijkheid zijn om definitieve beslissingen van een overheid terug te draaien. Dat zou kunnen leiden tot hetzij onbevoegdheid van het TAS, hetzij een situatie waarbij het TAS wel een beslissing zou kunnen nemen die evenwel geen uitwerking kan hebben binnen de Vlaamse Gemeenschap en dus tegenstrijdige beslissingen zouden kunnen ontstaan (zoals een sporter die vrijgesproken is in de Vlaamse Gemeenschap, maar na beroep bij het TAS toch een uitsluiting krijgt opgelegd. In dat geval zou de door het TAS opgelegde schorsing geen uitwerking kunnen hebben binnen de Vlaamse Gemeenschap).

Om die reden waren de elitesporters en begeleiders van elitesporters al onder de disciplinaire bevoegdheid van de bevoegde federatie geplaatst. Omwille van de definitie van elitesporter in het Antidopingdecreet, is die groep al beperkt tot elitesporters die sport beoefenen binnen het kader van de ondertekenaars van de Code. De definitie verbindt de kwalificatie als elitesporter immers aan hun aansluiting bij een federatie die onder een internationale federatie valt die aangesloten is bij het IOC, IPC of GAISF, hetgeen ook impliceert dat die internationale federaties als ondertekenaars van de Code gebonden zijn de Code na te leven. Die verplichting de Code na te leven werkt ook door naar de onderliggende federaties op nationaal niveau.

Bij het opzetten van de tuchtregeling onder de passieve beleidscontrole door de aangesloten federaties werd al benadrukt dat daarbij het opzet van de Code primeert, namelijk de dopingbestrijding maximaal binnen de sport te regelen. Het is echter onvermijdelijk om ook de rol van NADO Vlaanderen, als ondertekenaar

van de Code, daarin te respecteren. NADO Vlaanderen blijft bevoegd voor:

- het plannen, organiseren en uitvoeren van dopingcontroles via een proportioneel en onderbouwd spreidingsplan;
- het bepalen van de groep elitesporters;
- het toezien op de naleving van de verblijfsgegevens van elitesporters;
- het vaststellen van dopingpraktijken en het overmaken van de vastgestelde overtredingen aan het bevoegde disciplinaire orgaan.

Hoewel NADO Vlaanderen daarbij niet kan los gezien worden van de rol als administratieve overheid, zijn deze handelingen duidelijk te kaderen in het uiteindelijke doel van de passieve beleidscontrole door de aangesloten federaties. Die lijn wordt met dit decreet verder doorgetrokken met een bestendiging en uitbreiding van de rol van de aangesloten federaties, dat zijn federaties die door aansluiting bij een internationale federatie met de status van ondertekenaar van de Code, gehouden zijn de Code toe toepassen

iv) Actieve beleidscontrole in dopingcontrole en tuchtrechtelijke bestraffing

Voor de breedtesporters, begeleiders en andere personen buiten de aangesloten federaties, is eveneens een tuchtrecht opgezet. Omdat echter de federaties die geen band hebben met de Code niet kunnen verplicht worden Code-conforme tuchtreglementen aan te nemen, opteert de Vlaamse Gemeenschap om de tucht te laten organiseren door de overheid. Dat omwille van het spanningsveld dat daarbij ontstaat: door dergelijke sportactiviteiten onder de Code te plaatsen en NADO Vlaanderen bevoegd te maken voor het toepassen van de Code op sportactiviteiten die door andere dan aangesloten federaties worden geregeld, is NADO Vlaanderen nog steeds gehouden tot Code-conforme toepassing. Zonder Code-conforme toepassing kan het WADA een procedure van non-compliance initiëren.

Op dat vlak is de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde tuchtregeling een compromis tussen de noodzaak om regels verplichtend te maken binnen de sport op grond van de Code, waardoor overheidsinmenging noodzakelijk is, en de vereisten van de Code waarbij de rol van het WADA, die een private actor is, gevrijwaard moet blijven.

De gevolgen blijven toepasbaar binnen de sport in georganiseerd verband, behoren op dat vlak nog steeds tot regels die eigen zijn aan de sport. Een disciplinaire uitsluiting sluit op geen enkele wijze de individuele sportbeoefening buiten georganiseerd verband uit.

Voor de toepassing van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen op het vlak van Antidoping, is vereist dat – behoudens de mogelijkheid om af te wijken voor niet-competitieve breedtesporters die buiten de Code vallen – op eenvormige wijze de Code wordt toegepast. De Vlaamse Gemeenschap kiest daarbij om ook de tuchtbevoegdheid bij de federaties te leggen, tenzij geoordeeld wordt dat overheidsoptreden toch noodzakelijk is. Bij niet-aangesloten federaties is geoordeeld dat de door de overheid georganiseerde tucht moet blijven bestaan. Omdat niet-aangesloten federaties onder de vrijheid van vereniging zouden kunnen afwijken van de Code, en aldus de 'compliance' van NADO Vlaanderen in gevaar zouden brengen, is het noodzakelijk geacht de regels zelf bij decreet te bepalen. Als daarbij de decreetgever de regels vastlegt, is het ook aan de uitvoerende macht om de handhaving op te nemen. Om die

reden zijn ook de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap opgezet en behouden. De activiteiten vallen in beginsel buiten de Code, en vallen volledig onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen die op dat vlak optreedt als administratieve overheid binnen een door de Vlaamse Gemeenschap opgezet afzonderlijk tuchtrechtelijk systeem. De uitgangspunten blijven daarbij onverkort behouden: de primaire doelstelling is te komen tot een dopingvrije sportbeleving in alle sportactiviteiten in georganiseerd verband.

De actieve beleidsinbreng van NADO-opdrachten blijft ongewijzigd op het vlak van de controles. Het organiseren en coördineren van dopingcontroles blijft de bevoegdheid van NADO Vlaanderen als administratie van de Vlaamse Gemeenschap, naast de sportverenigingen en het WADA die eveneens een verantwoordelijkheid dragen. NADO Vlaanderen heeft daarbij niet het monopolie op het uitvoeren van dopingcontroles, maar is één van de actoren die onder de Code aangewezen wordt als antidopingorganisatie. Ook internationale sportfederaties kunnen in Vlaanderen dopingcontroles organiseren, waarover ze het resultatenbeheer uitoefenen.

b) Historisch onderscheid tussen actieve en passieve beleidscontrole op basis van kwalificatie elitesporter en breedtesporter

Voor de disciplinaire vervolging is in het Antidopingdecreet van 2012, zoals aangepast in 2015 aan de gewijzigde Code van het WADA, een onderscheid gemaakt tussen elitesporters en breedtesporters. Het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters werd gedefinieerd vanuit het begrippenkader van de Code.

De definitie van sporter in de Code toont aan dat de Code zich primair richt op (competitie)sporters van internationaal en nationaal niveau, wat in het decreet de elitesporters van internationaal niveau en nationaal niveau zijn. Een nationale antidopingorganisatie kan daarbij zelf kiezen om sporters onder nationaal niveau, dus breedtesporters, aan de toepassing van de Code te onderwerpen. Tevens wijst de definitie erop dat het WADA uitgaat van een competitief referentiekader.

Het onderscheid tussen elitesporters, die de voornaamste doelgroep van de Code vormen, en breedtesporters, die onder de toepassing van de regels kunnen gebracht worden, werd in het bestaande Antidopingdecreet aangegrepen om een onderscheid te maken tussen elitesporters en breedtesporters op het vlak van disciplinaire vervolging. De verantwoordelijkheid voor de disciplinaire vervolging van elitesporters werd bij de federatie gelegd, waarbij de responsabilisering van de federaties voorop werd gesteld, als een vorm van passieve beleidscontrole. Voor breedtesporters bleven de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, opgericht bij decreet, bevoegd voor de disciplinaire vervolging.

Met de wijziging van de Code, die van toepassing is vanaf 2021, is rekening gehouden met het feit dat nationale antidopingorganisaties ook in toenemende mate de Code toepassen op breedtesporters. De hoofdfocus blijft liggen op de bestrijding van doping bij de elitesporters, maar de Code houdt via het concept van “recreatiesporter” ook rekening met de praktijk waarbij sporters onder het niveau van de elitesport aan dopingcontroles onderworpen worden. Zo voorziet de Code in een afwijkend en vooral flexibeler sanctiesysteem voor breedtesporters.

c) Naar een onderscheid tussen actieve en passieve beleidscontrole op basis van aansluiting bij federatie, voor zowel elitesporters als breedtesporters

i) Onderscheid elitesporters en breedtesporters zoals ingevoerd in het Antidopingdecreet

Het in het Antidopingdecreet ingevoerde onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters is eerder relatief dan absoluut.
Niet elke elitesporter die de sport op internationaal hoog niveau beoefent, beoefent die sport uitsluitend tussen sporters van internationaal niveau. Het is bijvoorbeeld perfect mogelijk dat bij een finale van een Belgisch Kampioenschap elitesporters en breedtesporters binnen dezelfde wedstrijd deelnemen.
Anderzijds leidt de definitie ook tot het identificeren van elitesporters die hun sport niet als bezoldigde activiteit beoefenen en deelnemen op internationaal niveau in een sport die voornamelijk door amateursporters wordt beoefend. Op het vlak van begeleiding en omkadering zijn ze in veel gevallen nauwelijks te onderscheiden van breedtesporters.
Ook in de tijd varieert de kwalificatie van een individu als elitesporter of breedtesporter. Eén van de criteria om een sporter als elitesporter te beschouwen, is het beoefenen van de sport als voornaamste bezoldigde activiteit. Bij tijdelijk verlies van een profcontract kan een wielrenner bijvoorbeeld niet meer als elitesporter worden beschouwd. Als hij later weer een profcontract tekent, is hij opnieuw elitesporter.
Dat heeft tot gevolg dat hoewel er juridisch een verschil werd ingevoerd tussen breedtesporters en elitesporters, vanuit het oogpunt van de Code die strikte opdeling niet altijd even pertinent te maken is. Bovendien is in de Code 2021 uitdrukkelijk verwezen naar recreatieve sporters, wat ook aantoont dat de Code rekening houdt binnen de toepassing ervan, met de mogelijkheid dat breedtesporters onder dezelfde regels vallen als elitesporters, met de flexibiliteit die de Code biedt voor recreatieve sporters.

Het onderscheid tussen elitesporter en breedtesporter is voor de disciplinaire bestraffing in het Antidopingdecreet oorspronkelijk gebaseerd op een horizontale scheiding. Elitesporters vallen onder de bevoegdheid van de federaties, breedtesporters onder de disciplinaire bevoegdheid van de daartoe opgerichte disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap.
Het begrip elitesporter is daarbij verbonden aan de aansluiting van de federaties die gehouden zijn de Code na te leven. In de definitie is opgenomen dat enkel sporters die aangesloten zijn bij sportfederaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of bij de GAISF (het voormalige Sport Accord). Die internationale federaties zijn ondertekenaars van de Code. In dat opzicht is het logisch dat elitesporters onder passieve beleidscontrole worden geplaatst van die federaties. De passieve beleidscontrole is gegarandeerd doordat die federaties de facto gehouden zijn de bepalingen van de Code na te leven. Deze vorm van passieve beleidscontrole kan dan ook blijven bestaan.
Diezelfde federaties tellen echter ook een groot aantal breedtesporters. Die federaties zijn dus eveneens gehouden de Code te respecteren voor de leden die niet door NADO Vlaanderen als elitesporter te beschouwen zijn. Ook de sporters zelf worden geacht dezelfde spelregels inzake fair-play te kennen en te volgen. Vanuit de noodzaak om binnen eenzelfde sport een geharmoniseerde toepassing te krijgen, is het onderscheid dus niet altijd even dienstig.

ii) Maximaliseren van passieve beleidscontrole: verruiming naar breedtesporters

Met het oog op het maximaliseren van de passieve beleidscontrole van de federaties op het vlak van disciplinaire bestraffing voor dopingpraktijken, en gelet op de relativiteit van het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters, is het aangewezen de disciplinaire bevoegdheid van de federaties uit te breiden naar breedtesporters voor die federaties die onrechtstreeks, door aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op al haar leden.

Het verruimen van de passieve beleidscontrole en de bevoegdheid van de federaties kan echter niet op algemene basis worden doorgevoerd. Enkel die federaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of GAISF (het voormalige Sport Accord), zijn gehouden de Code onverkort toe te passen.
Naast die federaties, zijn ook andere federaties en sportverenigingen actief die niet rechtstreeks of onrechtstreeks gebonden zijn door de Code en dus niet geacht worden deze toe te passen.

Er is dus een fundamenteel onderscheid tussen leden van de sportfederaties die ressorteren onder een internationale federatie die aangesloten is bij de Olympische en Paralympische beweging, of GAISF (het voormalige Sport Accord), die aangesloten federaties genoemd worden, en de leden van andere sportfederaties.
Leden van de aangesloten federaties sluiten zich op vrijwillige basis aan bij een sportvereniging en aanvaarden op die manier het reglement van die federatie. Dat reglement is noodgedwongen conform de Code, niet-conforme toepassing kan leiden tot maatregelen die de internationale sportfederatie neemt tegen de aangesloten deelfederatie op basis van de Code.
Leden van federaties die niet als aangesloten federaties kunnen beschouwd worden, zijn op basis van het decreet dan wel aan de dopingregels onderworpen.

Op basis van het onderscheid tussen sportfederaties, wordt een andere evenwicht in disciplinaire vervolging beoogd, dat niet op een horizontale verdeling tussen elitesporters en breedtesporters berust, maar op verticale verdeling naargelang de federatie waarvan een sporter lid is:
- enerzijds worden leden van federaties die gehouden zijn de Code na te leven op basis van aansluiting van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, onder de tuchtregeling van de federatie gebracht, zoals bedoeld door de Code;
- anderzijds wordt voor andere breedtesporters in lijn met de Code en voor het garanderen van de gelijkheid tussen competitieve breedtesporters, een tuchtregeling behouden die volledig onder de Vlaamse Gemeenschap onder de actieve beleidscontrole valt.

Voor begeleiders en andere personen dan sporters kan dezelfde opdeling, die in het bestaande decreet al is doorgevoerd, gehandhaafd worden. Begeleiders en andere personen die een contractuele band hebben met een aangesloten federatie of een sporter begeleiden die lid is van dergelijke federatie, vallen onder de disciplinaire bevoegdheid van die federatie.

De uitbreiding tot andere personen wordt niet onverenigbaar geacht met de principes van het tuchtrecht van de federaties.
Door de uitdrukkelijke bepaling dat de federatie de disciplinaire sancties oplegt voor sporters, begeleiders en ook andere personen die in beginsel onder de bevoegdheid van de federatie vallen, zal vereist zijn dat er een band is met de federatie in kwestie.
Dat volgt ook uit de Code. Voor de toepassing van de tucht van de federatie, is een nationale federatie onder een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden de volgende personen aan de tuchtregels te onderwerpen:

a) leden van de Raad van bestuur, directeurs, officials en specifieke werknemers (met inbegrip van de derden die ze aanstellen om namens de federatie opdrachten uit te voeren), die enige verantwoordelijkheid of betrokkenheid hebben bij het dopingcontroleproces;
b) alle sporters, begeleiders en andere personen die leden zijn van de federatie of organisaties onder de federatie (zoals clubs, ploegen, verenigingen of competities);
c) alle sporters en begeleiders die deelnemen als sporter of begeleider aan evenementen en wedstrijden of andere activiteiten onder de autoriteit van de federatie;
d) alle sporters, begeleiders of andere personen die door een accreditatie, vergunning of andere contractuele band onder de bevoegdheid van de federatie vallen. Daarbij kan een federatie bepalen dat voor bepaalde evenementen of wedstrijden, een accreditatie of vergunning wordt vereist. Het kan ook als een voorwaarde opgelegd worden dat een sporter die geen lid is, zich moet onderwerpen aan de antidopingregels om in aanmerking te komen voor deelname onder de bevoegdheid van de federatie.

Voor buitenlandse deelnemers zal in voorkomend geval bekeken moeten worden of de nationale federatie voldoende disciplinaire bevoegdheid heeft over de sporter, begeleider of andere persoon. Door deelname aan een sportwedstrijd op nationaal niveau, zal een buitenlandse sporter of begeleider in principe ook onderworpen kunnen worden aan een dopingcontrole.

Als zou blijken dat de disciplinaire bevoegdheid niet kan uitgeoefend worden over sporters die geen licentiehouder zijn bij de nationale federatie, dan kan op grond van de Code de disciplinaire bevoegdheid opnieuw worden overgedragen aan de internationale federatie, die op grond van de Code altijd bevoegd kan zijn (op grond van Code artikel 7.1.3: als een NADO geen bevoegdheid heeft over een sporter of andere persoon, is de internationale federatie bevoegd om het resultatenbeheer op te nemen). Door de aansluiting bij een nationale federatie onder dezelfde internationale federatie, zal een sporter niet enkel gebonden zijn door de regelementen die door de Code zijn vastgesteld, maar ook gehouden zijn de reglementen van de organiserende federatie na te leven. De uitsluiting die in dat verband wordt opgelegd onder de Code, zal draagwijdte hebben voor alle ondertekenaars van de Code.

Het is aan de aangesloten federaties onder de Code ook verplicht om de draagwijdte van de Code te respecteren. Net omwille van de Code van het WADA gaan de gevolgen ook verder dan louter uitsluiting uit de eigen federatie. Door zich aan te sluiten bij dergelijke federatie, of door deel te nemen aan sportactiviteiten onder die federaties, onderwerpen die personen zich aan de toepassing van de Code, met inbegrip van de doorwerking van de uitsluiting naar alle activiteiten die gedekt zijn onder de Code. Op die manier is het wel te verantwoorden dat de gevolgen verder gaan dan enkel en alleen de aangesloten federatie waaronder de sporters ressorteren die de sanctie oplegt. Het is een hoeksteen van de Code dat een sporter of andere persoon die een dopingpraktijk heeft begaan, ook uitgesloten wordt op een mondiale en globale basis. Het is in die zin zelfs te stellen dat de beslissing van de aangesloten federatie op zich de wereldwijde uitsluiting niet oplegt, maar wel de automatische erkenning door alle ondertekenaars van de Code. Die baseren zich daarvoor op de Code, die ze onderschreven hebben en die een algemene draagwijdte toekent aan opgelegde uitsluitingen zonder dat daarbij vereist is dat er nog een erkenning van de beslissing nodig is om globaal geldend te zijn.

Door het verticale onderscheid op basis van de aansluiting bij een federatie of het deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband onder die federatie, wordt duidelijker welke dopingpraktijken behoren tot de private tucht, en welke zaken vervolgd worden op basis van tuchtrecht dat behoort tot het actieve

bestuur. De rol van NADO Vlaanderen blijft daarbij balanceren tussen enerzijds de rol als nationale antidopingorganisatie onder de Code en ondertekenaar van de Code, en anderzijds rol in de actieve beleidscontrole als onderdeel van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

d) Resultatenbeheer in het licht van de verticale opdeling op basis van aansluiting bij een federatie: rol van NADO Vlaanderen in de actieve beleidscontrole en als actor in de passieve beleidscontrole door de federaties

Artikel 7.1 van de Code en de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (IRSM) leggen de verantwoordelijkheid voor resultatenbeheer bij de antidopingorganisatie die de dopingcontrole heeft uitgevoerd of als eerste kennis heeft gegeven aan een sporter, begeleider of andere persoon van een mogelijke dopingpraktijk. NADO Vlaanderen zal dus op grond van de Code het resultatenbeheer moeten opnemen over de dopingpraktijken die ze met toepassing van het decreet vaststelt.

Het resultatenbeheer omvat:
"het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die voorzien is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van de beslissing in eerste aanleg of in voorkomend geval de beslissing op hoger beroep".

De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) die vanaf 2021 van toepassing is, beschrijft de verschillende stappen die binnen een procedure van resultatenbeheer verplicht zijn. Zoals hoger beschreven, beoogt het WADA met de standaard een procedure die tot een snelle, rechtvaardige en proceseconomisch verantwoorde afhandeling moet komen.
De verschillende stappen zijn opgedeeld als volgt:
- eerste fase van resultatenbeheer, met als eindbeslissing het al dan niet instellen van vervolging;
- de procedure van voorlopige schorsing;
- de eigenlijke opstart van disciplinaire vervolging;
- de hoorprocedure;
- de inhoud van beslissingen.

In de Code en de ISRM is eveneens gepoogd om de betwistingen in een hoorprocedure te beperken door mogelijkheden te voorzien van aanvaarding van het voorstel van schorsing, het onderhandelen van overeenkomsten binnen het resultatenbeheer en het verkrijgen van strafvermindering bij het toegeven van een dopingpraktijk. Als immers de sporter en de verantwoordelijke voor het resultatenbeheer onder de Code de vaststellingen en de mogelijke sanctie niet betwisten, zou de zaak sneller kunnen beslecht worden zonder een lange en kostelijke hoorprocedure.
Binnen het decreet is een evenwicht beoogd, rekening houdende met de bijzondere positie van NADO Vlaanderen als administratieve overheid en actor van actieve beleidscontrole enerzijds, en ondertekenaar van de Code binnen een systeem van in beginsel een tuchtregeling van de sportwereld anderzijds.

i) Eerste fase van resultatenbeheer

NADO Vlaanderen is als antidopingorganisatie onder de Code de instantie die instaat voor het uitvoeren van dopingcontroles, bij zowel elitesporters als breedtesporters. Vanuit de actieve beleidscontrole op het vlak van het uitvoeren van dopingtests, is het logisch dat NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uitvoert. NADO Vlaanderen is immers de instantie die de laboresultaten ontvangt en best geplaatst is om te oordelen of een vermoedelijke dopingpraktijk gepleegd is. In dat verband is NADO Vlaanderen de aangewezen instantie om te beoordelen of de constitutieve elementen vervuld zijn. Dat alvast zeker het geval bij positieve dopingcontroles waarbij eerst moet nagegaan worden of er sprake is van een geldige TTN. De TTN-procedure is immers volledig ingebed in de werking van NADO Vlaanderen. De TTN-commissie, die is opgericht krachtens het decreet, neemt de beslissingen voor sporters die onder het decreet vallen. Daarenboven heeft NADO Vlaanderen, via de samenwerking met andere antidopingorganisaties, toegang tot het ADAMS-systeem en kan NADO Vlaanderen nagaan of er een geldige TTN aanwezig is, wat een mogelijke dopingpraktijk kan uitsluiten. Ook bij een mogelijke toegelaten toedieningswijze van een verboden stof, heeft NADO Vlaanderen de middelen als antidopingorganisatie om het onderzoek te voeren en te beslissen of al dan niet een mogelijke dopingpraktijk is gepleegd waarvoor vervolging moet opgestart worden.

Voor niet-analytische dopingpraktijken, die niet direct verband houden met een labo-analyse, voert NADO Vlaanderen het nodige onderzoek uit. Het is daarbij ook evident dat NADO Vlaanderen, als partij die het onderzoek voert, ook kan concluderen dat een mogelijks een dopingpraktijk is gepleegd, en de sporter of andere persoon ook die vaststellingen overmaakt voor verdere reactie.

De beoordeling of al dan niet een mogelijke dopingpraktijk begaan is, is dus nauw verweven met de onderzoeksbevoegdheid en de bevoegdheid voor het vaststellen van mogelijke inbreuken. Dergelijke beslissing delegeren naar een federatie zou de onderzoeks- en vaststellingsbevoegdheid van NADO Vlaanderen uithollen en de federaties voor een onredelijk zware opdracht stellen omdat ze niet over dezelfde onderzoeksmiddelen en informatiebronnen beschikken waarover NADO Vlaanderen beschikt. Bovendien is NADO Vlaanderen het best geplaatst om de correctheid van een vaststelling en eventuele afwijkingen in het controleproces te beoordelen.

ii) Voorlopige schorsing

De Code en de ISRM leggen de bevoegdheid voor het opleggen van de voorlopige schorsing bij de antidopingorganisatie met resultatenbeheer.
Ook daar is NADO Vlaanderen best geplaatst om de verschillende vormen van voorlopige schorsing op te leggen, zowel voor elitesporters als voor breedtesporters.
Het opleggen van een verplichte voorlopige schorsing bij vaststelling van een positieve dopingcontrole met bepaalde stoffen vraagt geen discretionaire afweging, en kan door NADO Vlaanderen opgelegd worden. De verplichte voorlopige schorsing volgt automatisch uit de aard van de zaak, en geeft NADO Vlaanderen op dat vlak geen beslissingsmarge.

Ook buiten die gevallen kan NADO Vlaanderen de voorlopige schorsing opleggen. Ook daar wordt de bevoegdheid toegekend aan NADO Vlaanderen. NADO Vlaanderen zal binnen de mondiale antidopingcontext best geplaatst zijn om te oordelen of een mogelijke dopingpraktijk uiteindelijk tot een schorsing zal leiden, en waakt in dat opzicht over de belangen van de sport in het algemeen en de

sporters die zouden benadeeld worden door deelname van een andere sporter die finaal mogelijk toch schuldig bevonden wordt aan een dopingpraktijk met bijhorende diskwalificatie van resultaten.

Om het onderscheid tussen dopingpraktijken die finaal onder de federatietucht zullen vallen en zaken die onder de tuchtregeling van het decreet finaal beoordeeld zullen worden, is bepaald dat het beroep tegen een opgelegde voorlopige schorsing aanhangig moet gemaakt worden bij het disciplinaire orgaan dat bevoegd zal zijn om kennis te nemen van een dopingpraktijk bij uitoefening van het hoorrecht. Tegen een voorlopige schorsing staat immers steeds de mogelijkheid open om een voorlopige hoorzitting of een versnelde hoorzitting ten gronde te vragen. Op die manier wordt eenheid binnen het vervolgingsproces gegarandeerd en het onderscheid tussen actieve en passieve beleidscontrole, gebaseerd op de verticale indeling, gegarandeerd. Een sporter of andere persoon die niet akkoord gaat met een voorlopige schorsing, die weliswaar is opgelegd door NADO Vlaanderen, komt toch bij zijn natuurlijke rechter terecht die ook uiteindelijk ten gronde zal beoordelen of er een dopingpraktijk aanwezig is, en of er uiteindelijk een sanctie zal moeten volgen. In dat opzicht is de voorlopige schorsing weer accessoir aan de beslissing ten gronde, waarbij in een voorlopige hoorzitting een beperkte beoordeling kan plaatsvinden over de grond van de zaak. De voorlopige schorsing is een vorm van voorlopige maatregel om de uiteindelijke gevolgen van een dopingschorsing voor anderen dan de sporter of andere persoon die de dopingpraktijk heeft gepleegd te vrijwaren.

Een vrijwillige voorlopige schorsing kan door een sporter op eigen initiatief aanvaard worden. Aangezien NADO Vlaanderen het resultatenbeheer tot aan de hoorprocedure uitvoert, is het evident dat een vrijwillige voorlopige schorsing door een sporter gemeld wordt aan NADO Vlaanderen die dat element toevoegt aan het inbreukdossier en ook het WADA en de relevante federaties daarvan op de hoogte brengt.

Hoewel NADO Vlaanderen optreedt als administratieve overheid, mondt elke beslissing van een voorlopige schorsing toch via de georganiseerde beroepsmogelijkheden in een beslissing van hetzij de door de federatie ingestelde tuchtorganen, hetzij de door de Vlaamse Gemeenschap ingestelde tuchtorganen, volgens de criteria die het onderscheid in bevoegdheid tussen beide bepaalt.

iii) Eigenlijke opstart van de vervolging

Na de sporter kennis gegeven te hebben van het feit dat vaststellingen zullen vervolgd worden als een dopingpraktijk, voert de ISRM een bijkomende fase in voorafgaand aan de eigenlijke hoorprocedure.

De ISRM legt aan de antidopingorganisatie met resultatenbeheer op om na het verzamelen van bijkomende elementen, met inbegrip van de mogelijke verklaring van de sporter, de gevolgen die op grond van de Code toepasbaar zijn, voor te stellen aan de sporter in de vorm van een voorstel van sanctie.
De sporter kan daarbij uitdrukkelijk of stilzwijgend het voorstel aanvaarden, of kiezen om het voorstel te verwerpen en uitdrukkelijk verzoeken dat de zaak voor beoordeling aan een onpartijdig en operationeel onafhankelijk disciplinaire orgaan wordt voorgelegd.
Aanvaarding van het sanctievoorstel betekent dat de zaak definitief kan afgehandeld worden. De antidopingorganisatie met resultatenbeheer, in casu NADO Vlaanderen, en de sporter betwisten de dopingpraktijk niet en de sporter gaat akkoord met het voorstel van disciplinaire maatregelen in de kennisgeving opgenomen. Binnen de proceseconomische doelstellingen die de ISRM nastreeft, is het daarbij niet meer aangewezen de zaak aanhangig te maken bij een

disciplinair orgaan, wat de definitieve beslechting zou vooruitschuiven en bijkomende kosten voor alle partijen zou inhouden.

Accessoir aan de actieve beleidscontrole is ook de verdere voorbereiding van een disciplinair dossier dat aan de tuchtrechtelijke instanties wordt overgemaakt. Op grond van de Code is het noodzakelijk om ook in de voorafgaande fase van het resultatenbeheer de mogelijke gevolgen in de vorm van een tenlastelegging te formuleren, waarbij NADO Vlaanderen weer het best geplaatst is om een voorstel tot sanctie te formuleren. De Code legt die bevoegdheid uitdrukkelijk bij de antidopingorganisatie met resultatenbeheer. Het sanctievoorstel moet daarbij gezien worden als een voorbereidende handeling voorafgaand aan het eigenlijk opleggen van een sanctie.

Dergelijke werkwijze doet geen afbreuk aan de eigenlijke bevoegdheid van de disciplinaire instanties. De sporter heeft de kans om tot een snelle afhandeling te komen door af te zien van een verdere hoorzitting als hij of zij akkoord is met de gevolgen die onder de Code toepasselijk worden geacht door NADO Vlaanderen. Als de sporter zich akkoord verklaart met de mogelijke gevolgen en afziet van het recht om gehoord te worden, maakt NADO Vlaanderen alsnog alle stukken over aan de disciplinaire organen voor de bekrachtiging in een formele beslissing.

De werkwijze kadert in het opzet van de Code om tot een snelle afhandeling van zaken te komen, zonder onnodig kosten mee te brengen voor de partijen. NADO Vlaanderen is onder de Code gehouden tot een Code-conforme toepassing van de antidopingregels. In dat opzicht zal het sanctievoorstel van NADO Vlaanderen steeds evenwichtig en proportioneel moeten zijn, waarbij het WADA en andere partijen die het recht hebben in beroep te gaan, zelfs bij aanvaarding door de sporter, nog steeds de mogelijkheid heeft om de sanctie die op die manier tot stand komt aan te vechten. Het is echter te verantwoorden vanuit de Code dat in het geval zowel de antidopingorganisatie als de sporter of andere persoon de sanctie aanvaardbaar achten, er geen enkele noodzaak meer is om een volledige hoorprocedure te organiseren.

De toegang tot een rechter wordt op die manier geenszins beperkt. De sporter of andere persoon kan steeds het sanctievoorstel verwerpen, waardoor hij het recht activeert om gehoord te worden. In dat geval is het disciplinair orgaan dat geadieerd wordt, niet gehouden de oorspronkelijk voorgestelde gevolgen door NADO Vlaanderen over te nemen. De disciplinaire organen behouden op die manier volheid van beslissingsbevoegdheid.

Om het onderscheid tussen dopingpraktijken die finaal onder de federatietucht zullen vallen en zaken die onder de tuchtregeling van het decreet finaal beoordeeld zullen worden, is bepaald dat de beslissing geformaliseerd moet worden door het disciplinair orgaan dat ten gronde zou bevoegd geweest zijn om een beslissing te nemen, na de sporter gehoord te hebben. Het volgt uit de ISRM dat daarbij geen discretionaire bevoegdheid is om het aanvaarde sanctievoorstel aan te passen of te verwerpen. Dat zou immers afbreuk doen aan het stilzwijgende of uitdrukkelijke akkoord met het op de Code gebaseerde sanctievoorstel van de verantwoordelijke antidopingorganisatie. Zoals hierboven reeds gesteld, doet dat op geen enkele wijze afbreuk aan de toegang tot de rechter. De aldus tot stand gekomen sanctie is aanvaard door de sporter of andere persoon, waardoor die geen belang meer heeft om een beroep tegen de sanctie in te stellen. De andere partijen die het recht hebben om beroep in te stellen, kunnen zich wel wenden tot een beroepsinstantie, waarbij een hoorprocedure wel aan de orde is. De sporter of andere persoon kan daarbij wel gehoord worden, en de beroepsinstantie kan volledig onafhankelijk de zaak beoordelen en een beslissing nemen.

Bijkomend voorziet de Code dat onder bepaalde voorwaarden een sporter of andere persoon een overeenkomst kunnen onderhandelen met de antidopingorganisatie voor het verkrijgen van strafvermindering in ruil voor het erkennen van de dopingpraktijk (Code artikel 10.8.1 en 10.8.2). Ook in die gevallen leidt de toepassing van de procedure tot een minnelijk akkoord over de toepasselijke disciplinaire gevolgen. De doelstelling is daarbij steeds dezelfde: door het aanvaarden of onderhandelen van een sanctievoorstel kan de zaak afgehandeld worden zonder hoorprocedure en is de doelstelling van een snelle en proceseconomisch voordelige afhandeling bereikt. In dat geval is er sprake van een minnelijke afhandeling, waarbij tussenkomst van een disciplinair orgaan niet meer aan de orde is, aangezien door het akkoord van het WADA garandeert dat de sanctie stand kan houden binnen de toepassing van de Code en geldigheid verwerft binnen de mondiale sportwereld.

iv) Hoorrecht en hoorprocedure

Een sporter of begeleider kan na ontvangst van de kennisgeving van de opstart van een disciplinaire procedure en bij het verwerpen van een sanctievoorstel uitdrukkelijk verzoeken gehoord te worden.

Het decreet hanteert twee sporen in de disciplinaire bestraffing, waarbij elitesporters, breedtesporters en begeleiders en andere personen die lid zijn van aangesloten federaties gehoord worden door de disciplinaire organen van de federaties en de andere breedtesporters en begeleiders gehoord worden door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap.

De aangesloten federaties waren al gehouden om een disciplinair orgaan met operationele onafhankelijkheid in stand te houden voor de bestraffing van elitesporters en begeleiders. De meeste aangesloten federaties hebben zich daarvoor aangesloten bij het Vlaams Dopingtribunaal (VDT). Voor elitesporters en begeleiders die voorheen al onder de bevoegdheid van de federatie vielen, blijft de situatie ongewijzigd. De breedtesporters die ook onder bevoegdheid van de federatie vallen, kunnen thans voor hetzelfde disciplinaire orgaan gebracht worden. Daarbij zal het onderscheid tussen elitesporter en breedtesporter enkel een rol spelen voor het bepalen van de sanctie, met toepassing van de flexibele WADA regels voor 'recreatiesporters'.
De federaties kunnen bovendien kiezen om een dubbele aanleg te organiseren, via een beroepsinstantie op nationaal niveau dat operationeel en institutioneel onafhankelijk is van NADO Vlaanderen. Als een beroepsinstantie op nationaal niveau is ingesteld dat aan de vereisten van operationele en institutionele onafhankelijk voldoet, is het niet vereist dat elitesporters van nationaal niveau, breedtesporters en begeleiders verder beroep kunnen instellen bij het TAS. Omwille van de vrijheid van vereniging en de ruimte die de Code laat om al dan niet op intern niveau een beroepsinstantie te voorzien, laat het decreet de keuze aan de aangesloten federaties. Een dubbele aanleg op intern niveau kan een meerwaarde betekenen, maar anderzijds is de dubbele aanleg in elk geval gegarandeerd door de toegang tot het TAS.

Voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten sportfederatie en begeleiders of andere personen die niet onder de disciplinaire bevoegdheid van dergelijke sportfederatie vallen, blijft de situatie ongewijzigd. Zij vallen onder de bestaande disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap, met name de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders, net zoals heden het geval is.

e) Statuut van de disciplinaire organen betrokken in de hybride tuchtrechtelijke structuur

i) Tuchtorganen van de aangesloten federatie

Het decreet bepaalt dat de overtredingen die onder de bevoegdheid van de aangesloten federaties vallen, ook door de tuchorganen van die federaties moeten beoordeeld worden.
Dat is de bestendiging van de bestaande situatie voor elitesporters, die doorgetrokken wordt naar breedtesporters en andere personen die onder de bevoegdheid van die aangesloten federatie vallen.

Dergelijke tuchtinstanties vallen onder de vrijheid van vereniging, en zijn geen organen van actief bestuur.

ii) Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad van de Vlaamse Gemeenschap

De actieve beleidscontrole van de overheid in het dopingtuchtrecht van de breedtesport vertaalde zich in het decreet van 2007 in de oprichting, door de decreetgever zelf, van disciplinaire organismen. Het ging om de 'Disciplinaire Commissie voor medisch verantwoorde sportbeoefening' (die in eerste aanleg oordeelt) en de 'Disciplinaire Raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening' (die in hoger beroep oordeelt). Die organen zijn verder in het Antidopingdecreet gehandhaafd voor breedtesporters en begeleiders.

Deze organen en de werking ervan, worden bestendigd, zij het dat de bevoegdheid beperkt is tot breedtesporters en andere personen die niet onder de aangesloten federaties vallen, waardoor de werking eerder residuair is bepaald.. De Disciplinaire Commissie in eerste aanleg, en de Disciplinaire Commissie in graad van beroep, blijven hun functie vervullen voor breedtesporters en andere personen die niet onder de bevoegdheid van een aangesloten federatie vallen. Op die manier ligt het zwaartepunt van de tuchtrechtelijke regeling bij de federaties zelf, maar wordt verder ingezet op actieve beleidscontrole waar er onvoldoende waarborgen zijn dat de federaties die niet op grond van aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn een Code-conform dopingreglement aan te nemen. Om uniformiteit te behouden, blijft de overheid zelf de regels bepalen in het decreet, dat de Code volgt, en blijft de overheid zelf ook instaan voor het opleggen van de tuchtrechtelijke gevolgen.

De bedoelde organen zijn organen van het actief bestuur (en dus geen rechtscolleges) – hetgeen tevens ook werd bevestigd door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Evenwel worden in het kader van de disciplinaire procedure aan de betrokken breedtesporters structurele en procedurele waarborgen toegekend

Teneinde alle mogelijke onzekerheid of betwistingen hieromtrent weg te nemen, werd ervoor geopteerd om uitdrukkelijk in het Antidopingdecreet te bepalen dat tegen de beslissingen van de disciplinaire raad beroep aangetekend kan worden bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State door de sporter wiens zaak het betreft, of, in voorkomend geval, door zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, alsmede door de NADO, het WADA, de bevoegde nationale of internationale sportfederatie en in voorkomend geval het IOC of het IOC.

Tegelijk is omwille van de conformiteit met de Code, inzonderheid artikel 13 van de Code, het noodzakelijk dat het recht van het WADA om beroep in te stellen

voor het TAS gevrijwaard is. Door de sporters en andere personen waarover de Disciplinaire Commissie en Raad bevoegd zijn te oordelen, zal het belang van een procedure voor het TAS echter afnemen. De sporters en andere personen bewegen zich immers buiten de traditionele federaties die gebonden zijn als ondertekenaars van de Code, waardoor het internationaal aspect minder aanwezig is, althans wat betreft mogelijke deelname aan sportevenementen die onder de internationale toepassing van de Code vallen.

f) Samenvattend

Voor elitesporters en begeleiders houden de wijzigingen in dat:
- de federatie gehouden is vervolging in te stellen als NADO Vlaanderen beslist een mogelijke dopingpraktijk ten laste te leggen van een elitesporter;
- de voorlopige schorsing opgelegd wordt door NADO Vlaanderen, met dien verstande dat beroep tegen een voorlopige schorsing bij de federatie aanhangig kan gemaakt worden en dat dus de finale beslissing onder de federatietucht komt;
- een elitesporter de door NADO Vlaanderen voorgestelde sanctie kan aanvaarden of in uitzonderlijke gevallen met NADO Vlaanderen kan onderhandelen over een sanctie waarbij de dopingpraktijk erkend wordt, waarbij het sanctievoorstel of de overeenkomst finaal overgenomen worden in een beslissing onder de federatietucht.
- een eventuele hoorprocedure en beslissing worden op dezelfde wijze genomen als onder het bestaande antidopingdecreet.

Voor breedtesporters en begeleiders bij een aangesloten federatie verloopt de procedure overeenkomstig de procedure voor elitesporter. De gewijzigde regels zullen wel als gevolg hebben dat een breedtesporter hetzij onder de federatietucht zal vallen, hetzij disciplinair gestraft zal worden door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. De toepasselijke sancties zullen echter allemaal Code-conform zijn.

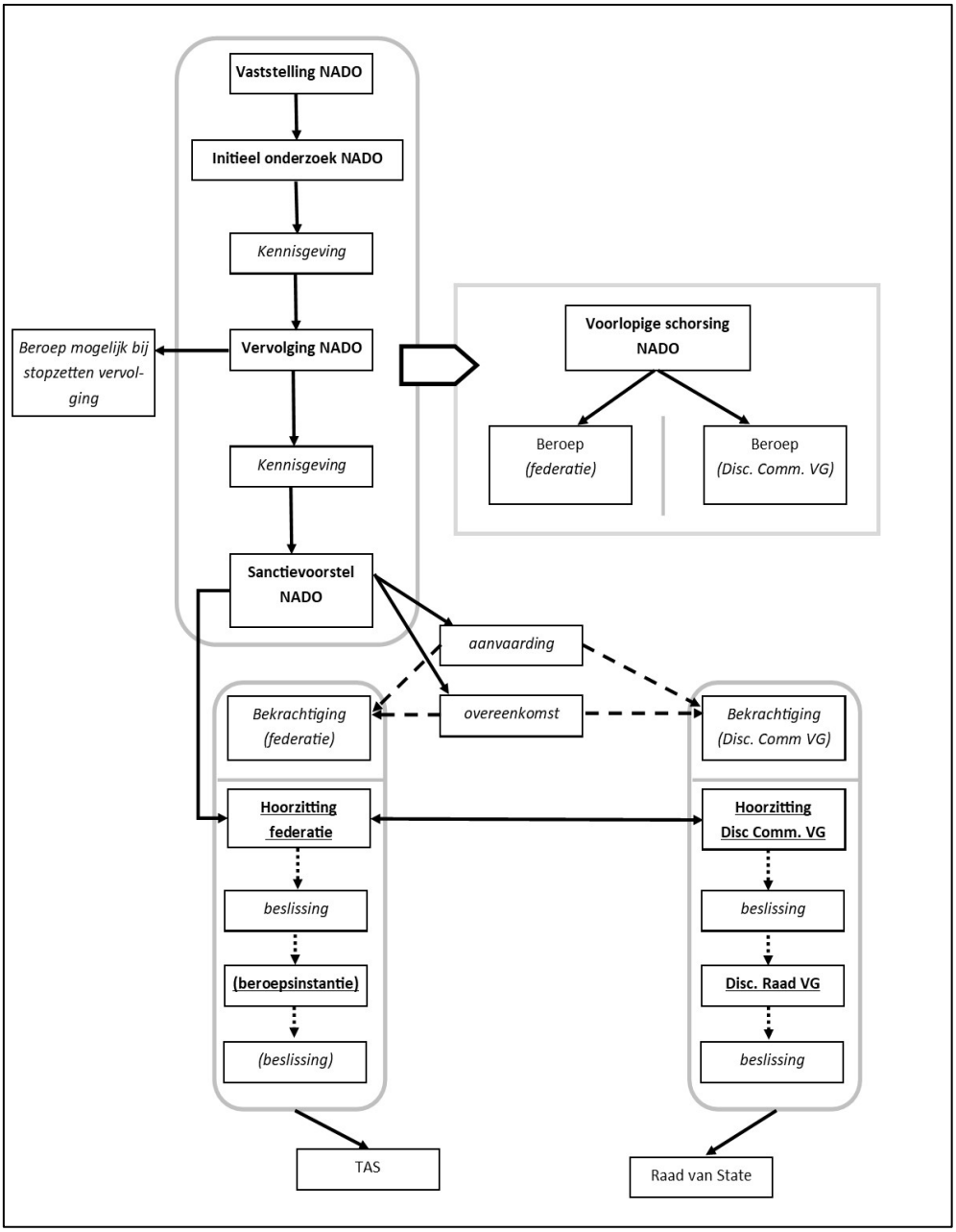

Figuur 1 – schema van proces van resultatenbeheer met onderscheiden bevoegdheden.

5. afwijkende regeling voor niet-competitieve sporters buiten de Code, als uitbreiding van de actieve beleidscontrole

a) Context

Hoewel de Code in essentie gericht is op sporters van het hoogste niveau, de elitesporters, en bij uitbreiding de breedtesporters die onder een internationale federatie vallen die de Code heeft ondertekend, is dopinggebruik niet beperkt tot die voornamelijk competitief ingestelde sporters. Ook is er een groeiende bekommernis voor de gezondheidsaspecten die gepaard gaan met dopinggebruik.

Vlaanderen is één van de weinige regio's ter wereld die in de specifieke dopingreglementering een dwingend kader heeft dat van toepassing is op alle sporters met inbegrip van sporters die actief zijn in voornamelijk commercieel

ingestelde fitnesscentra. De sporters die enkel op die manier aan een georganiseerde sportbeoefening deelnemen, zijn niet of zelden gebonden aan een sportfederatie. Ze maken op zich geen deel uit van het sportlandschap dat gevormd wordt door klassieke sportfederaties en sportclubs die een bepaalde sport of sportdiscipline aanbieden die ook binnen diezelfde context competitief kan beoefend worden, maar zijn gericht op een individuele sportbeleving. Anderzijds is de algemene doelstelling van het Antidopingdecreet om alle sportactiviteiten in georganiseerd verband, omwille van de doelstellingen van preventieve gezondheidszorg en de risico's die verbonden zijn aan het gebruik van dopingproducten en ongecontroleerd gebruik van medicijnen, vrij te houden van doping.

Andere landen die wel een beleid voeren dat gericht is op het bannen van doping in dergelijke context, doen dat ofwel op een repressieve strafrechtelijke basis, ofwel louter preventief door te informeren of te ontraden, of langs de aanbieders van fitness-activiteiten die zich op contractuele basis aansluiten bij een controleprogramma bij de lokale ADO.

In Vlaanderen is gekozen om de regels uit de Code toe te passen op alle sporters, inclusief op breedtesporters die niet verbonden zijn aan een federatie die verplicht is de Code toe te passen vanuit de Internationale Federatie die de Code heeft ondertekend, en op breedtesporters die zelfs niet verbonden zijn aan enige federatie maar louter sport beoefenen in een georganiseerd verband buiten enig competitief opzet, echter dikwijls met als voornaamste doel een excessieve en ongezonde lichaamsvervolmaking.
Die optie is door de decreetgever ingenomen bij het decreet van 27 maart 1991, en nogmaals uitdrukkelijk toegelicht in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (Stukken Vlaams Parlement 2006-2007, 1217-1, p. 28-29).

Het principe is onverkort overgenomen in het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en latere wijzigingen.

Het Antidopingdecreet richt zich op sportactiviteiten die beoefend worden in georganiseerd verband. Georganiseerd verband is niet gedefinieerd in het Antidopingdecreet, maar het overgelaten aan de tuchtrechtspraak om invulling te geven aan het begrip. In elk geval zijn daaronder de sportactiviteiten begrepen die in fitness-centra worden beoefend.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft in arrest nr. 204.608 van 3 juni 2010 het beoefenen van fitness-activiteiten als een georganiseerd verband beschouwd (zie randnummer 8):
"Een fitnesscentrum dient te worden beschouwd als een initiatief tot sportbeoefening in georganiseerd verband. Het publiek ter beschikking stellen van een bijzondere infrastructuur om onder deskundig toezicht en begeleiding, die niet noodzakelijk individueel hoeft te zijn, aan sportbeoefening te doen, veronderstelt immers een zekere mate van organisatie die voldoet aan het 'georganiseerd verband' bedoeld in artikel 2, van het voornoemde decreet. Het commercieel karakter van een fitnesscentrum doet daaraan geen afbreuk. Op winst gerichte sportmanifestaties zijn immers niet uit het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening gesloten.

Hoewel het decreet van 27 maart 1991 eerst opgeheven en vervangen is door het decreet van 13 juli 2007, nadien door het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, kan thans nog steeds aangenomen worden dat trainen in een fitness-centrum als een georganiseerd verband moet gezien worden. De infrastructuur wordt op dat vlak gedeeld door de verschillende sportbeoefenaars en vereist een mate van organisatie.

Binnen het georganiseerde verband kan, zoals in de memorie [wordt] aangegeven, er wel degelijk een risico zijn dat een sporter binnen dat georganiseerd verband door het gebruik van middelen niet enkel zijn persoonlijke gezondheid schade toebrengt, maar door zijn gedrag ook invloed uitoefent op de andere sporters die deelnemen aan de georganiseerde sportactiviteit. Het is daarbij een doelstelling om alle deelnemers aan het georganiseerde verband toe te laten deel te nemen aan de sportactiviteit in een gezonde en dopingvrije omgeving. De sanctie van tijdelijke uitsluiting moet die gezonde omgeving vrijwaren, en kan tevens ontradend en preventief werken ten opzichte van sporters die eenzelfde gedrag zouden overwegen als de overtreder.”.

De controles in fitnesscentra zijn in verhouding tot het totaal aantal afgenomen dopingtests zowel in absolute als relatieve cijfers laag ten opzichte van de totale populatie sportbeoefenaars. Hoewel het hoog aantal vaststellingen deels te verklaren is door het feit dat het zeer gerichte controles betreft, toont het aan dat het probleem van doping bij sportbeleving zich niet beperkt tot de sportactiviteiten die georganiseerd worden door de klassieke sportfederaties en tot sporters die zich voorbereiden op wedstrijden.

Hoewel het antidopingbeleid nog steeds voornamelijk gericht is op de elitesporters, daarna op breedtesporters die in competitief verband aan sport doen , en pas in ondergeschikte orde op andere sportbeoefenaars in georganiseerd verband zonder enige competitieve doelstelling, blijft een dopingbeleid voor niet-competitieve sporters belangrijk vanuit het oogpunt van de preventieve gezondheidszorg en de algemene doelstelling om de sport dopingvrij te houden. Verboden middelen worden immers ook in een louter recreatieve context gebruikt, en gebruik van verboden middelen in een georganiseerd sportverband, zelfs zonder wedstrijddoel, brengt een risico mee dat dopinggebruik genormaliseerd wordt, met alle gevolgen van dien voor de gezondheid van de sportbeoefenaars.

Hoewel voor breedtesporters vooral een preventieve aanpak moet voorop staan, blijft ook voor die breedtesporters naast een uitgesproken preventief kader helaas ook een repressieve component noodzakelijk. Daarbij is wel een duidelijk onderscheid te maken tussen competitieve en niet-competitieve breedtesporters, wat ook moet doorwerken op het vlak van toepasselijke regels.

b) <u>De niet-competitieve breedtesporter in de Code.</u>

Zoals hierboven al aangehaald, is de Code steeds gericht geweest op sporters van het hoogste niveau, binnen de internationale sportbeweging die de Code heeft onderschreven. Hoewel in hoofdzaak de Code zich nog altijd richt op die hoogste categorie van sporters, is ook de tendens om sporters van lager competitief niveau binnen het toepassingsgebied van de Code te brengen.

In de Code 2021 zijn twee ingrepen in dat opzicht relevant:
- in de fundamentele grondslagen van de Code is het aspect gezondheid thans hoger in de opsomming geplaatst, waarmee WADA wil aantonen dat de ‘gezondheidsdoelstelling’ aan belang wint.
- er is meer flexibiliteit ingebouwd in de sancties met introductie van het begrip “recreatiesporter”. Dat speelt in op de vraag van antidopingorganisaties naar meer flexibiliteit vanuit de ervaring die opgedaan is in het testen en sanctioneren van sporters onder nationaal niveau.

Die keuze om ook sporters van lager niveau te onderwerpen aan de Code, wordt gelaten aan de verschillende antidopingorganisaties, maar de focus van de Code blijft liggen op de elitesporters. Ook de controleprogramma’s binnen en buiten wedstrijdverband focussen zich in hoofdzaak op de elitesporters.

Het toepassingsgebied van de Code kan niet los gezien worden van de definitie van "sporter" in de Code zelf. Telkens is in de definitie herhaald dat om beschouwd te worden als sporter, een competitief element vereist is. Voor sporters van een lager niveau dan internationaal of nationaal niveau wordt de keuze gelaten aan de antidopingorganisaties om al dan niet dopingtests uit te voeren. Er is daarentegen geen bepaling die aangeeft dat de definitie van de Code zich uitstrekt over sporters die niet aangesloten zijn bij een federatie die onder een ondertekenaar van de Code valt en die louter individueel zijn sport beoefent zonder enige band met wedstrijddeelname of wedstrijdvoorbereiding.

c) Draagwijdte van de Code en de Unesco-conventie en toepassing op niet-competitieve breedtesporters

De Code is in principe niet bindend op zich voor staten, maar langs de UNESCO-conventie om. Dat is nogmaals in de Code 2021 verduidelijkt door in artikel 22 van de Code de verwachtingen van staten vast te leggen, met uitdrukkelijk daarbij aangegeven dat de Code op zich de staten niet kan verbinden. Ze zijn wel gehouden de UNESCO-conventie na te leven.

De verhouding tussen de Code en de UNESCO-conventie is uitvoerig beschreven in de memorie bij het Antidopingdecreet, stukken Vlaams Parlement 2011-2012, 1554-1.

Ondanks de verplichting om de principes van de Code na te leven, is er geen absolute verplichting om alle bepalingen van de Code letterlijk toe te passen. De UNESCO-conventie wil in hoofdzaak een eerlijke en rechtvaardige globale sportcompetitie bewerkstelligen. Dat wijst opnieuw naar de bedoelingen van de Code, die gericht is op het bannen van doping in een context van competitieve sportbeleving.

De UNESCO-conventie laat echter aan de ondertekenende partijen toe verder te gaan dan de Code.
Door uitdrukkelijk te bepalen dat de vaststellingen van dopingpraktijken bij de sporters die niet aangesloten zijn bij een federatie die de Code heeft onderschreven en bovendien geen enkel competitief doel nastreven, niet onder het toepassingsgebied van de Code worden gebracht, is ook niet geraakt aan de status van NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code. NADO Vlaanderen wordt wel aangesteld om alle vaststellingen te laten verlopen langs eenzelfde procedure als voor competitieve sporters, maar voert die opdrachten uit buiten het strikte toepassingsgebied van die Code.

Het principiële verbod op het gebruik van doping wordt op die manier gehandhaafd, maar voor de sporters die onder de regeling vallen, is een afwijkend regime op het vlak van TTN en op het vlak van sancties toepasbaar. Het verschil in behandeling is gebaseerd op een objectief onderscheid, en streeft naar meer proportionele en doelmatige maatregelen voor die categorie.

d) Objectiveerbaarheid van het onderscheid tussen breedtesporters op basis van voorbereiding op of deelname aan wedstrijden of louter uitoefenen van trainingsactiviteiten

De groep breedtesporters is heel omvangrijk en heel verscheiden. Niet enkel de sportvereniging waarbij ze aangesloten zijn en het niveau waarop ze de sport beoefenen is een mogelijk criterium van onderscheid, maar ook de wijze van sportbeoefening, gekoppeld aan de aanwezigheid of van deelname aan wedstrijden.

Zoals hierboven al toegelicht, is er een onderscheid tussen:
- sporters die lid zijn bij een aangesloten federatie en door hun lidmaatschap gehouden zijn de Code na te leven op basis van het federatiereglement en die onder de passieve beleidscontrole van de federaties vallen;
- sporters die niet bij een 'aangesloten' federatie of sportvereniging zijn aangesloten en die enkel door de actieve beleidscontrole onder het decreet gehouden zijn de antidopingregels na te leven.

Sporters die aan wedstrijden deelnemen, zich op wedstrijden voorbereiden of een aantoonbaar competitief doel hebben, zijn echter vergelijkbaar. De doelstelling van de sportbeleving is het deelnemen aan competitie en het gebruik van doping is een inbreuk op dezelfde fair-play waarden en de 'spirit of sport', ongeacht de organiserende federatie of sportvereniging, ongeacht het niveau van de sporter en ongeacht of de vervolging onder de actieve of passieve beleidscontrole valt. Vanuit het gelijkheidsbeginsel is het daarom aangewezen op die sporters dezelfde regels toe te passen die conform de Code zijn bepaald. Het gaat daarbij om de noodzaak een TTN te kunnen voorleggen en de toepassing van de sancties die de Code bepaalt. Het objectieve onderscheid vormt wel de basis voor de disciplinaire bevoegdheid, gekoppeld aan de actieve en passieve beleidscontrole.

Een meer fundamenteel onderscheid is te maken tussen breedtesporters die zich voorbereiden op of deelnemen aan wedstrijden, en breedtesporters die kiezen voor sportbeoefening in anders georganiseerd verband zonder enige intentie van wedstrijddeelname of voorbereiding daarop. In de praktijk is immers sportbeleving niet altijd gekaderd in een competitief verband of met het oogmerk aan competitie deel te nemen. Fysieke training en persoonlijke ontwikkeling kunnen ook als doelstelling op zich gelden voor de sportbeleving. Ook het gebruik van bepaalde doping is niet gericht op het vervalsen van de competitie, maar op persoonlijke ontwikkeling. De schade aan derden is daarbij niet gekoppeld aan de vervalsing van enige competitie, wat andere sporters binnen die wedstrijden zou kunnen aanzetten om doping te gebruiken. Toch kunnen sporters die in hetzelfde georganiseerde verband aan sport doen, aangezet worden om eenzelfde resultaat met verboden middelen te bereiken. Bijkomend is bij sportbeleving buiten wedstrijdverband de verwachtingen van het brede publiek in een propere competitie van minder belang bij het ontbreken van het wedstrijdelement.

e) <u>Doelstellingen in de gedifferentieerde regeling</u>

Aan de basis van het antidopingbeleid, met toepassing van de Code, liggen welomschreven doelstellingen. De doelstellingen worden in de fundamentele rationale van de Code omschreven. Aan de basis ligt de 'spirit of sport', omschreven als het ethisch streven naar menselijke uitmuntendheid door de toegewijde perfectionering van de natuurlijke genetisch verworven talenten van elke sporter. De integriteit van de sport moet daarbij nagestreefd worden met respect voor de regels, respect voor andere deelnemers, een faire competitie, een gelijk speelveld voor allen en de waarde van dopingvrije sport in de hele wereld.

Zoals hierboven al aangegeven, is met de wijziging van de Code de waarde gezondheid hoger geplaatst in de opsomming, om het belang van gezondheid te benadrukken. Dit kan als een bevestiging gelden van de keuze die Vlaanderen reeds dertig jaar geleden, een decennium vóór de oprichting van het WADA, maakte.

De waarden zijn van toepassing voor elke sportbeleving, maar uiteindelijk zijn veel van die waarden, zoals fair play en respect voor andere deelnemers, doorgaans opgevat vanuit een competitieve context.

De fundamentele waarde van gezondheid is daarentegen wel doorslaggevend om doping bij breedtesporters via een preventieve, curatieve en accessoir ook een repressieve aanpak te bestrijden.

De Code is onrechtstreeks getoetst aan het EVRM in het arrest EHRM FNASS ea t/ Frankrijk van 18 januari 2018 (no. 48151/11 en 77769/13). In de zaak die weliswaar aanhangig was gemaakt in het kader van verblijfsgegevensverplichtingen, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelling ingenomen over de legitimiteit van de doelstellingen die aan de grondslag liggen van de regels ter bestrijding van doping. Daarbij zijn de hoofddoelstellingen de bescherming van de volksgezondheid en de moraliteit. Het EHRM ziet in dat laatste een vorm van bescherming van de rechten van anderen (§166 in fine). Daarbij geeft het Hof aan dat het gebruik van dopingmiddelen om resultaten te behalen die de resultaten van anderen te boven gaan, in de eerste plaats onrechtmatig is ten opzichte van de deelnemers van hetzelfde niveau die geen dopingmiddelen gebruiken. Dergelijk gedrag zet het ook op een gevaarlijke wijze de recreatieve beoefenaars en in het bijzonder jongeren aan om via dezelfde weg tot succes te komen, en ontzegt tenslotte de toeschouwers van een eerlijke competitie waarop ze recht hebben.

De motivering van het Hof in het vermelde adres verleent legitimiteit aan de doelstellingen die aan de dopingregels ten grondslag liggen. De zaak betrof elitesporters, maar dezelfde motieven zijn, weliswaar in een andere onderlinge verhouding, toch aanwezig bij breedtesporters.
Voor breedtesporters die aan competitie deelnemen, zijn de motieven moraliteit en gezondheid onverkort aanwezig. In mindere mate, maar zeker ook nog relevant is de afbreuk aan het recht op een dopingvrije competitie, de beïnvloeding van andere deelnemers en het recht van het publiek op een propere wedstrijdbeleving. Naargelang het competitieve element en de belangstelling van het publiek aan belang inboet, zal de gezondheidsdoelstelling primeren.

Bij sporters die niet aan wedstrijden deelnemen, is het gezondheidsaspect primair. Het gebruik van verboden middelen, al dan niet excessief, heeft een potentieel nadelige invloed op de gezondheid van de sporter. Bijkomend is het bereiken van een gezonde en dopingvrije omgeving voor sportactiviteiten in georganiseerd verband even belangrijk als doelstelling. Gebruikers van verboden middelen in een louter niet-competitieve context zullen weliswaar geen invloed hebben op wedstrijdresultaten, maar kunnen anderen die in hetzelfde georganiseerd verband wel aanzetten om op dezelfde wijze resultaten van persoonlijke ontwikkeling te bereiken. Zo kan een gebruiker van spierversterkende middelen op korte termijn onrealistische resultaten bereiken, en op die manier een onrealistisch voorbeeld betekenen voor sporters. Vooral ook de jongere sporters vormen een kwetsbare groep voor het ontwikkelen van onrealistische verwachtingen en resultaten die niet op korte termijn kunnen gehaald worden, of zelfs helemaal niet realiseerbaar zijn. Het gebruiken van verboden middelen in een anders georganiseerde context kan dus anderen aanzetten om hetzelfde te doen.

De beperking van de persoonlijke vrijheid die wordt ingevoerd door het gebruik van dopingproducten te verbieden en schorsingen op te leggen, kadert in die doelstellingen. De gezondheid van de sporter staat daarbij voorop en is op zich al voldoende doelstelling voor het verbod. Het extra belasten van de gezondheidszorg en de sociale zekerheid bij excessief gebruik is een bijkomend argument.
Een uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband is daarbij een middel ter afschrikking van mogelijke gebruikers van dopingmiddelen. Daarnaast is een schorsing van deelname aan sportactiviteiten in georganiseerde context verantwoord omdat het de sporter zelf een bepaalde periode uit de omgeving haalt waarbinnen het gebruik te situeren was. Tenslotte vrijwaart het ook de

andere sportbeoefenaars tijdelijk van contact met sporters die dopingmiddelen nemen en dus mogelijk 'besmettingsgevaar'. Andere sportbeoefenaars moeten immers vertrouwen kunnen hebben in een dopingvrije omgeving om hun sport te beoefen.

Voor de doelmatigheid van de maatregelen en de proportionaliteit van de maatregelen in het licht van de geformuleerde doelstellingen, is het aangewezen een specifiek strafregime op te zetten voor die sporters.

f) Realisatie in het decreet: doelmatige en proportionele aanpak

Dopingcontrole bij breedtesporters is mogelijk, ook buiten wedstrijdverband bij breedtesporters die in georganiseerd verband sporten maar niet gebonden zijn aan een sportfederatie en dus op geen enkele wijze onder een private tuchtregeling vallen. Om de conformiteit met de Code niet in het gedrang te brengen, is uitdrukkelijk bepaald dat dopingcontroles bij dergelijke niet-competitieve breedtesporters buiten de toepassing van de Code vallen. De sporters zijn immers op geen enkele andere wijze aan de dopingregels onderworpen dan door toepassing van het decreet, en vormen een duidelijk onderscheiden groep die niet onder de Code valt.

Het dopingcontroleproces en de mogelijkheden van onderzoek zijn dezelfde. NADO Vlaanderen is immers gehouden bij het uitvoeren van de controletaken de regels van de Code te volgen. Voor de eigenlijke disciplinaire bestraffing is wel een afwijking van de Code voorzien, door die gevallen uitdrukkelijk buiten de Code te plaatsen.

Het disciplinaire regime voor niet-competitieve breedtesporters is op twee vlakken afwijkend, om proportioneel te blijven ten opzichte van de specifieke doelstelling.

i) Afwijking op toestemming wegens therapeutische noodzaak

Dezelfde eisen toepassen op sporters die nooit in competitie treden is onbillijk. Medische behandelingen hebben de terugkeer naar een normale gezondheidstoestand voor ogen. Een sporter die bijvoorbeeld voor zijn gezondheid een fitness bezoekt en op die manier aan georganiseerde sportactiviteiten deelneemt, moet de keuze hebben van de medische behandeling die hij volgt. Een persoon die op die wijze aan sport doet zou onevenredig kunnen beperkt worden in de keuze van behandeling, of zijn geprefereerde behandeling moeten afwegen tegen het belang dat hij hecht aan sport in georganiseerd verband.
Gebruik van verboden middelen uit de dopinglijst zonder medische diagnose en behandeling blijft in elk geval verboden. De stoffen die als doping geïdentificeerd zijn, mogen niet zomaar aangekocht worden via de zwarte of grijze markt en gebruikt worden door een persoon die op een gezonde wijze aan sport doet of wil doen.
Wanneer het gebruik van de verboden stoffen onder medische begeleiding plaats heeft, is enkel een toets noodzakelijk waarbij nagegaan wordt of de behandeling gebaseerd is op 'evidence based medicine' (EBM) en verantwoord is voor de terugkeer naar een normale gezondheidstoestand. Als er daar toegelaten alternatieven voor bestaan, is op dat moment minder belangrijk. Wel is voorzien dat bij vaststelling van een mogelijke dopingovertreding een marginale toetsing kan uitgevoerd worden door een disciplinair orgaan. Als de behandeling kennelijk onredelijk is, kan nog steeds besloten worden dat de sporter een dopingpraktijk heeft begaan. Daarmee blijft een medisch gestuurd dopinggebruik bij dergelijke sporters toch strafbaar en worden medische excessen vermeden.

De regeling blijft het karakter behouden van tuchtrechtelijke bestraffing wat betreft de uitsluiting van sport in georganiseerd verband, maar valt principieel niet meer onder de toepassing van de Code. Om die reden vallen de opgelegde gevolgen niet onder de controle van het WADA en is de uitwerking beperkt binnen de Vlaamse Gemeenschap. Er zijn echter voldoende garanties om te garanderen dat sporters die een sanctie hebben opgelopen, ook uit de georganiseerde competitiesport wereldwijd kunnen gebannen worden, aangezien ze een inbreuk hebben gepleegd die, als ze zou onder de Code beoordeeld zijn, wel degelijk een dopingpraktijk zou hebben uitgemaakt.

ii) Proportionele bestraffing en straffen met uitstel onder voorwaarden

De Code voorziet een straf van vier jaar uitsluiting voor een opzettelijke dopingpraktijk. Dergelijke uitsluiting op eenzelfde wijze toepassen zowel op breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen en op die manier de rechten van anderen aantasten, als op breedtesporters die vooral de eigen gezondheid in gevaar brengen en slechts onrechtstreeks schade toebrengen aan anderen, gaat voorbij aan het onderscheid dat tussen beide categorieën bestaat. Het is bovendien niet proportioneel aan de te bereiken doelstelling om aan een breedtesporter die vooral individuele doelstellingen los van enige competitieve doelstellingen nastreeft de sportbeleving in georganiseerd verband te ontzeggen. Ultieme doelstelling is om de sporter die niet aan competitie doet en geen directe schade toebrengt aan de competitie, te re-educeren en vlot te re-integreren in zijn sportbeoefening, met de nadruk op een dopingvrije sportbeleving en een gezonde levensstijl.

Om die redenen is een milde sanctie voor een eerste overtreding aangewezen, zelfs bij opzettelijkheid. De disciplinaire organen zouden daarbij moeten beschikken over de mogelijkheid om nog meer flexibiliteit te hanteren in het beoordelen van de schuldgraad bij het bepalen van een passende disciplinaire sanctie dan het geval is voor recreatiesporters die wel in een competitieve context actief zijn.
Bijkomend is het aangewezen om voor dopingpraktijken begaan door niet-competitieve sporters een deel van de straf met uitstel op te leggen, al dan niet gebonden aan het naleven van bepaalde voorwaarden. Vanuit de doelstelling om de gezondheid van de sporter te beschermen, is het net belangrijker de breedtesporter op een gecontroleerde wijze de sportbeoefening te laten hervatten. Door een schorsing van deelname aan sportactiviteiten in georganiseerd verband wordt immers de primaire drijfveer om de middelen te gebruiken niet weggenomen. Een verbod voor een zeer lange periode om in georganiseerd verband te sporten biedt weinig perspectief op re-integratie en kan schadelijk zijn voor de motivatie om verder op een gezonde wijze aan sport te doen. Bovendien kan het gebruik van de verboden middelen weliswaar uit de georganiseerde sportbeleving verdwijnen, maar onderliggend en verborgen blijven voortbestaan. De voorwaarden die aan een sporter worden opgelegd in ruil voor enig uitstel van uitvoering van de sanctie, beogen een gedragsverandering en moeten bijdragen aan een verhoogd moreel en ethisch besef dat ook mee de omgeving van de sporter kan aanzetten tot een dopingvrije sportbeleving.

De voorwaarden die nageleefd moeten worden, zijn opgenomen in het ontwerp van decreet. Het gaat daarbij in hoofdzaak over twee alternatieve maatregelen:
- verplicht volgen van een educatie programma: het preventieve aspect is daarbij primordiaal. Het doel van de dopingcontroles en bestraffing bij een inbreuk is het bekomen van een gedragsverandering. De bestraffing op zich is niet de hoofddoelstelling, maar via bestraffing wordt een gedragsverandering beoogd. Een sporter verplichten een programma te volgen waarbij de regelgeving en ook

de mogelijke risico's van dopinggebruik uiteengezet worden, heeft een uitgesproken preventieve doelstelling. Daarbij is het essentieel dat sporters zich bewust zijn van de gevaren en mogelijke gevolgen, en hun gedrag daaraan aanpassen. De gedragsverandering zou daarbij niet enkel mogen gesteund zijn op het effect van een repressief beleid, maar zou ook gebaseerd moeten zijn op het ontwikkelen van een moreel besef dat doping op persoonlijk en maatschappelijk vlak schadelijk kan zijn.
- het beschikbaar zijn voor dopingcontroles: de nadruk ligt daarbij op een verdere opvolging van de sporter. Een sporter verplichten zich verder te onderwerpen aan een dopingcontrole, voorafgaand aan het hervatten van de georganiseerde sportactiviteiten en het voorzien van opvolging heeft als voornaamste doelstelling de sporter dopingvrij te houden. Het is een bijkomende drijfveer om verdere bestraffing te voorkomen en beoogt op die manier de beoogde gedragsverandering te ondersteunen.

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Het Antidopingdecreet wordt gewijzigd om blijvend conform te zijn met de Wereld Anti Doping Code van het WADA. De wijzigingen van die Code worden van kracht vanaf 1 januari 2021 en beperken de vrije beleidsruimte.
Aan de wijzigingen van de Code is een hele consultatieprocedure gevolgd waarbij alle stakeholders problemen hebben kunnen aankaarten en waarbij na een brede consultatie oplossingen zijn voorzien. De fundamenten van de Code blijven onaangetast.

De juridische vrijheidsgraad voor implementatie van de Code is beperkt.
Door ondertekening van de UNESCO-code is Vlaanderen gehouden de Code toe te passen binnen het voorziene toepassingsgebied.
Ook het samenwerkingsakkoord dat afgesloten is tussen de Gemeenschappen beperkt de juridische vrijheid om een eigen regeling op te zetten, in het bijzonder voor de regeling van verblijfsgegevens die op een conforme manier moet toegepast worden in naleving van dat samenwerkingsakkoord.

Aan het toepassingsgebied wordt niet geraakt.
Voor elitesporters primeert de uitvoering van de Code. De geglobaliseerde aanpak in de preventie en bestrijding van doping voor sport op internationaal niveau blijft een fundamenteel streven van de Code.
De meest recente wereldwijde statistieken die het WADA heeft gepubliceerd, tonen aan dat 1,43% van de stalen afgenomen in 2017 en 1,42% van de stalen afgenomen in 2018 een afwijkend analyseresultaat hebben opgeleverd. Studies verricht in Nederland, Duitsland en Denemarken naar de prevalentie van doping in de elitesport over de duur van een volledige carrière schatten die prevalentie ongeveer 4 à 5%.[1]

[1] Zie in dat verband:
E. Duiven, Olivier de Hon, "The Dutch elite athlete and the anti-doping policy 2014–2015. International summary" (2015);
O. de Hon, H. Kuipers, M. van Bottenburg, "Prevalence of doping use in elite sports: A review of numbers and methods", Sport Medicine, 45 (2014), pp. 57-69;
W. Pitsch, E. Emrich, "The frequency of doping in elite sport – results of a replication study", International Review for the Sociology of Sport, 47 (2012), pp. 559-580;
Doping in Two Elite Athletics Competitions Assessed by Randomized-Response Surveys / Rolf Ulrich, Harrison G. Pope Jr, Léa Cléret, Andrea Petróczi, Tamás

Bovendien bewijzen recente dopingonthullingen dat het probleem zeker niet onbestaande is en dat dopingcontroles een essentieel onderdeel blijven van een streven naar een dopingvrije sport.

Het gebruik van dopingmiddelen is echter niet exclusief verbonden aan de elitesport. De cijfers die NADO Vlaanderen jaarlijks publiceert en die een globaal beeld geven van de vaststellingen bij zowel elitesporters als breedtesporters tonen een percentage inbreuken ten opzichte van uitgevoerde dopingcontroles van respectievelijk 3,1% in 2017, 3,2% in 2018 en 1,1% in 2019. Dopinggebruik in de breedtesport blijft dus ook een punt van bezorgdheid.

Als enkel de problematiek van het gebruik van doping in fitnesscentra bekeken wordt, tonen de controlestatistieken van NADO Vlaanderen dat gemiddeld meer dan 20% van de gecontroleerde sporters in overtreding wordt bevonden. Daarbij gaat het veelal om bewust dopinggebruik met zware middelen zoals anabole steroïden. De controlestatistieken kunnen niet veralgemeend worden omdat dopingcontroles in de fitnesspopulatie veelal zeer gerichte controles zijn op basis van concrete aanwijzingen van dopinggebruik. Het aantal controles is in verhouding tot de fitnesspopulatie ook te laag om helemaal representatief te zijn. Dat doet echter geen afbreuk aan de omvang van de problematiek. Nederlands onderzoek van 2009 wees op een prevalentie van gebruik in de fitness-populatie van ongeveer 1% voor anabole steroïden, 1,1% voor insuline en groeihormoon, 0,8% voor prohormonen en 2,8% voor andere dopingmiddelen, waaronder clenbuterol en diuretica.[2] Lopend onderzoek in België wijst op vergelijkbare cijfers voor het gebruik van anabole steroïden.
Zelfs met een zeer conservatieve schatting van een prevalentie van 1% op een totale populatie van 500.000 bezoekers van fitnesscentra betekent dat toch 5.000 gebruikers van verboden middelen in een fitnesscontext.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

De doelstellingen en daaraan gekoppelde beleidsmaatregelen zijn ongewijzigd.

Naast de aandacht voor het preventieve aspect via educatie, waarbij een samenwerking wordt beoogd tussen sportverenigingen, federaties en NADO Vlaanderen, is het decreet vooral gericht op toezicht op de naleving en disciplinaire gevolgen van eventuele vaststellingen van overtredingen. De verbodsbepalingen richten zich specifiek op sporters en begeleiders. De sanctionering is via disciplinaire maatregelen met het karakter van een tuchtstraf, eventueel aangevuld met een administratieve geldboete voor zover van toepassing.

De algemene beleidsdoelstelling is te komen tot een dopingvrije sport door implementatie van de Code. De Code richt zich voornamelijk op sporters van het hoogste niveau, maar is ook toepasbaar bij dopinginbreuken gepleegd door sporters die niet van het hoogste niveau zijn. De keuze voor toezicht en daaraan gekoppelde tuchtmaatregelen is inherent aan de omzetting van de Code en de Internationale Standaarden. Ook de UNESCO-conventie verplicht een antidopingbeleid op te zetten, via de nationale antidopingorganisaties in

---

Nepusz, Jay Schaffer, Gen Kanayama, R. Dawn Comstock, Perikles Simon. – (Sports Medicine (28 August 2017) : p. 1-9).
[2] Zie in dat verband:
Stubbe, J. H., Chorus, A. M. J., Frank, L. E., De Hon, O., Schermers, P. & Van der Heijden, P. G. M. (2009). Prestatiebevorderende middelen bij fitnessbeoefenaars. Dopingautoriteit, Capelle aan den IJssel.

uitvoering van de Code, maar verzet zich niet tegen aanvullende maatregelen voor zover ze verenigbaar zijn met de basisprincipes van de Code.

Binnen de resterende vrijheidsgraden zijn twee opties ingenomen.

- De Code bevat beperkte vrijheidsgraden voor het organiseren van de tuchtprocedure, waarbij enige vrijheid bestaat in het oprichten van of verwijzen naar tuchtrechtelijke instanties. De Code gaat daarbij uit van de verantwoordelijkheid van ondertekenaars van de Code. De Nationale Antidopingorganisaties die eveneens ondertekenaars zijn van de Code, krijgen de verantwoordelijkheid voor het resultatenbeheer, waaronder ook de tuchtrechtelijke afhandeling van dopingpraktijken voor onafhankelijke tuchtrechtelijke organen. Daarin past het vergroten van de passieve beleidscontrole door de federaties en sportverenigingen die door aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op haar leden. Aangezien de doelstelling bereikt wordt op het niveau van de vereniging, is daar de optie ingenomen om de rol van de overheid in te perken, weliswaar met een blijvend actieve rol voor NADO Vlaanderen die tevens ook ondertekenaar is van de Code. De vergroting van de passieve beleidscontrole door het doortrekken van de responsabilisering van de sportfederaties kadert binnen de doelstelling die aan de basis lag van het Antidopingdecreet. Door de federaties die op zich al gehouden zijn de Code en bijhorende tuchtrecht te organiseren voor elitesporters ook bevoegd te maken over breedtesporters die aangesloten zijn bij die federaties, wordt de impact vergroot.

- De Code is opgevat binnen een context van competitieve sportbeleving. Sporters die op geen enkele wijze aan wedstrijden deelnemen en bij dopinggebruik niet in collusie komen met de noodzaak van een eerlijke en dopingvrije competitie, zijn niet uitdrukkelijk gevat door de Code. Toch is geopteerd om die sporters binnen het toepassingsgebied van het Antidopingdecreet te behouden, zij het met een afwijkend regime ten opzicht van de regels die de Code bepaalt. De ingenomen optie om een afwijkend sanctieregime op te zetten voor niet-competitieve breedtesporters onder de actieve beleidscontrole bouwt voort op het bestaande repressieve aspect van het antidopingbeleid als aanvulling op de preventieve aanpak, maar streeft naar een proportionele bestraffing in het licht van de beoogde doelstelling. Die doelstelling is exclusief gerelateerd aan het aspect van gezond sporten, bij afwezigheid van een competitieve inslag van de sportbeleving. De gedifferentieerde aanpak van recreatieve sporters is ingegeven door de doelstelling om recreatieve sporters vooral op een gezonde manier aan sport te laten doen, met een duidelijke doelstelling om sporters die in de fout gaan maar op geen enkele wijze aan competitievervalsing doen, niet zomaar uit te sluiten van sportbeleving. De naleving van de maatregelen wordt op eenzelfde wijze gegarandeerd, met proportionaliteit van de maatregelen naargelang de verschillende groepen die binnen het toepassingsgebied vallen.

De doelstelling wordt op twee manieren bereikt: door een programma van educatie en preventie, conform artikel 5 van het Antidopingdecreet, en door regelmatige dopingtesten gekoppeld aan disciplinaire bestraffing.
De antidopingeducatie is een kernopdracht van NADO Vlaanderen, die als nationale antidopingorganisatie onder de Code ook gehouden is de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA te implementeren. Via gerichte informatie, communicatie en educatie wordt een gedragsverandering beoogd.
De tuchtrechtelijke straffen moeten bijkomend ontradend werken om doping te gebruiken en een gelijk speelveld garanderen.
Voor sporters die niet deelnemen aan wedstrijden worden dezelfde beleidsmaatregelen genomen. Specifiek voor het verbod en bijhorende

bestraffing wordt echter rekening gehouden met de specifieke omstandigheden en de proportionaliteit van de maatregelen.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact (doelgroepen – JoKER / Armoedetoets)

Impact op jongeren en kwetsbare personen
De maatschappelijke impact van de wijzigingen is zeer beperkt van aard. Er is geen effect te verwachten op mensen in armoede. De wijzigingen in procedures bij het Antidopingdecreet hebben geen impact op het bedrag van administratieve geldboetes, noch zijn er kosten verbonden aan de voorziene handhaving buiten de disciplinaire gevolgen die zijn omschreven. Specifiek voor de administratieve geldboetes is bovendien bepaald dat enkel bij het weerhouden van opzet binnen een overtreding een administratieve geldboete zal worden opgelegd.

Er zijn geen specifieke nadelige effecten voor jongeren. Het dient daarbij benadrukt te worden dat de gewijzigde regels in de Code, die geïmplementeerd worden in het Antidopingdecreet, precies soepeler regels introduceren voor jongeren en personen die wils- of handelingsonbekwaam zijn. Die genieten als beschermde personen meer soepelheid ten opzichte van de normaal toepasselijke regels.
Dat komt bovenop de bestaande regels die al van toepassing waren voor minderjarige sporters en die onverkort blijven gelden.

Het Kind- en jongereneffectrapport (JoKER) gaat als bijlage bij de memorie.

Impact op sportfederaties
De vergroting van de responsabilisering van de aangesloten federaties kan opgevangen worden binnen de bestaande disciplinaire structuren die die federaties hebben opgezet voor elitesporters en begeleiders.
De impact is relatief beperkt. De procedure voor het resultatenbeheer van dopinginbreuken is gericht op het beperken van de disciplinaire hoorzittingen door in een eerste fase van resultatenbeheer de sporter of begeleider de kans te geven een sanctievoorstel te aanvaarden. Bovendien is voor dopinginbreuken die gerelateerd zijn aan recreatieve drugs (de in de verboden lijst aangeduide misbruikstoffen) een standaardsanctie bepaald met het oog op het verminderen van het aantal hoorprocedures voor die inbreuken.
Het uiteindelijke aantal zaken dat door de tuchtorganen van de federatie jaarlijks zou moeten behandeld worden in plaats van door de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters en Begeleiders, kan op basis van historische gegevens voor de jaren 2017 tot en met 2019 op gemiddeld 12 worden geschat.

Impact op sporters en begeleiders

- *Elitesporters*

De wijziging in regeling van verblijfsgegevens houdt in dat de oude categorieën A en B worden samengevoegd tot één enkele categorie A. Daarbij worden de elitesporters die tot de categorie B behoorden, aan dezelfde verplichtingen onderworpen als elitesporters van categorie A.
Op basis van de cijfers die voor 2019 door NADO Vlaanderen beschikbaar zijn gesteld, waren voor dat jaar 51 elitesporters ingedeeld in de categorie B. De impact is beperkt tot het aanleveren van bijkomende verblijfsgegevens. De elitesporters die tot de categorie behoorden, waren al gehouden verblijfsgegevens in te dienen en te actualiseren via het ADAMS-systeem dat het WADA ter beschikking stelt.

Voor de disciplinaire afhandeling van dopinginbreuken is geen wijziging beoogd.

- *Breedtesporters*

De impact op breedtesporters is beperkt. De gewijzigde bepalingen van de Code werken door op alle breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen. Voor de tuchtrechtelijke afhandeling is een onderscheid naargelang de federatie of sportvereniging doorgevoerd waar de breedtesporter lid van is. Alle breedtesporters die actief aan wedstrijden deelnemen, blijven echter in beginsel onderworpen aan dezelfde regels, gebaseerd op de Code.

De afwijkende regeling voor niet-competitieve breedtesporters buiten de aangesloten federaties moet bovendien gezien worden vanuit de maatschappelijke doelstelling om doping in alle vormen te bestrijden, maar ook de normale sportbeleving te vrijwaren. Door meer de nadruk te leggen op rehabilitatie binnen de bestraffing, wordt ook een grotere aanvaarding van de maatregel beoogd, waarbij rekening is gehouden met het recht op individuele sportbeleving, de uiteindelijke doelstelling van preventieve gezondheid en de rechten van anderen die deelnemen aan georganiseerde sportactiviteiten buiten wedstrijdverband.

- *Begeleiders*

Voor begeleiders is er geen aanwijsbare impact door de wijzigingen die aan het Antidopingdecreet worden aangebracht.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel

De wijzigingen aan de Code zijn getoetst aan de grondrechten door rechter Jean-Paul Costa, voormalig voorzitter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rechter bij het Tribunal Arbtiral du Sport (TAS). Zijn conclusie is dat de bepalingen van de Code die hem voor advies zijn voorgelegd in hun globaliteit in overeenstemming zijn met de fundamentele rechten.[3]

De Code houdt na wijziging meer rekening met het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters. Daarbij gaat het specifiek om de gunstigere regels voor recreatieve sporters en beschermde personen. Het verschil in behandeling berust ook daar op objectieve criteria, en het verschil in behandeling is doelmatig in het licht van het gemaakte onderscheid en de te bereiken doelstelling. In het Antidopingdecreet zijn regels die uitzonderingen voorzien voor recreatieve sporters en beschermde personen, conform de Code. De flexibiliteit in de Code moet ook een meer proportionele bestraffing toelaten van de breedtesporters die eronder gevat worden.

Voor de verantwoording van het onderscheid tussen de verschillende categorieën breedtesporters dat wordt ingevoerd door wijziging van het antidopingdecreet, is een uitvoerige verantwoording opgenomen in de algemene toelichting. Daarbij is een objectief onderscheid te maken tussen sporters op grond van de aansluiting bij een federatie die conform de Code gehouden is een tuchtreglement uit te vaardigen, en de sporters aangesloten bij een federatie of sportvereniging die niet gebonden is door de Code, behoudens toepassing in het Antidopingdecreet. Ook het onderscheid binnen die laatste groep tussen competitieve en niet-competitieve breedtesporters is objectief te maken, en de toepasselijke

[3] Zie in dat verband: COSTA, JEAN-PAUL, "Avis 2019 (expert opinion) sur le Code mondial antidopage (projet de Code 2021)", *WADA,* https://www.wada-ama.org/sites/default/files/resources/files/avis_2019_code_mondial_13_octobre.pdf (01/06/2020)

disciplinaire maatregelen zijn proportioneel in het licht van de nagestreefde doelstellingen.

Budgettaire impact

Voor de wijzigingen die voortkomen uit de wijziging van de Code is er geen directe budgettaire impact.

De wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens hangt samen met de wijzigingen van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen.
Het samenvoegen van de categorieën A en B, waartoe de individuele elitesporters behoren, heeft enkel impact op de omvang van verblijfsgegevens en niet op het aantal controles buiten wedstrijdverband die uitgevoerd moeten worden om conform te zijn met de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken.
De wijziging in de regeling van de verblijfsgegevens en de bijhorende controles buiten wedstrijdverband worden opgevangen binnen het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt binnen de operationele autonomie die NADO Vlaanderen heeft voor het uitvoeren van die opdracht. Er is dus op dat vlak geen budgettaire impact.

De bijkomende mogelijkheden om elitesporters of in uitzonderlijke gevallen breedtesporters onder een regeling van verblijfsgegevens te brengen is louter facultatief en wordt enkel toegepast als dat noodzakelijk is voor het bereiken van de doelstelling. Voor elitesporters die deelnemen aan grote kampioenschappen en die niet tot de vaste groep elitesporters behoren, is het onderwerpen aan verblijfsgegevens beperkt in de tijd en facultatief, in functie van de gepercipieerde noodzaak en de testhistoriek van de sporter in kwestie. Voldoende dopingtesten uitvoeren buiten wedstrijdverband was al een kerntaak van de NADO. De bijkomende mogelijkheid om te verplichten verblijfsgegevens in te dienen is helemaal conform de Code en de Internationale Standaard die aandringen op het toepassen van verblijfsgegevens op die sporters.
Alle uit te voeren dopingcontroles buiten wedstrijdverband worden volgens een risicoanalyse opgenomen in het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt met volle operationele autonomie. De controles worden gerealiseerd binnen het daartoe ter beschikking gestelde werkingsbudget.

De wijzigingen aan het proces van resultatenbeheer hebben geen directe budgettaire impact.
NADO Vlaanderen doet als toezichthoudende instantie de vaststellingen en gaat binnen die onderzoeksbevoegdheid over tot de kwalificatie van een dopingpraktijk en beslist over verdere vervolging. Het formuleren van de normaal toepasselijke gevolgen situeert zich op grond van de wijzigingen aan het decreet eerder in de disciplinaire procedure, maar is in beginsel geen bijkomende opdracht met budgettaire impact.
Voor dopingovertredingen met betrekking tot breedtesporters trad NADO Vlaanderen al op als vervolgende partij voor de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM), die dwingende bepalingen bevat voor het proces van resultatenbeheer, maakt dat een voorstel van sanctie moet geformuleerd worden voorafgaand aan een hoorzitting. Dat schuift enkel het moment waarop een vordering moet worden opgesteld naar voren, en beperkt de kosten voor het organiseren van een hoorzitting.
Voor dopingovertredingen met betrekking tot elitesporters en begeleiders die onder de bevoegdheid van de federatie vallen, formuleert NADO Vlaanderen evenzeer een sanctievoorstel.
De werkwijze waarbij een sanctievoorstel wordt geformuleerd en de afhandeling buiten een hoorzitting hebben een kostenbesparend effect. Door meer zaken af

te handelen middels acceptatie van een sanctievoorstel, worden verdere kosten voor het organiseren van een hoorzitting vermeden.

De wijzigingen die betrekking hebben op het verruimen van de bevoegdheid van de disciplinaire organen die door de federaties opgezet zijn in het kader van de passieve beleidscontrole, hebben een potentieel positieve weerslag op het budget, aangezien het organiseren van hoorzittingen voor bepaalde breedtesporters onder de bevoegdheid van de federatie vallen. De impact op de sportfederaties wordt beschreven onder de impactanalyse.

De administratieve geldboetes vallen buiten het normale werkingsbudget, maar zijn inkomsten die enkel kunnen aangewend worden ter aanvulling van het normale werkingsbudget. De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden ongewijzigd toegewezen aan NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen". De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden op dezelfde wijze enkel aangewend voor de werking van NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen". Dergelijke inkomsten zijn in beginsel onzeker, en afhankelijk van de soevereinde beoordeling van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De efficiëntiewinsten door de wijzigingen in het proces van resultatenbeheer, waarbij gestreefd wordt om het aantal zaken dat voor hoorzitting wordt ingeleid te beperken door het formuleren van een sanctievoorstel voorafgaand aan een mogelijke hoorzitting, compenseren een mogelijke daling van de inkomsten uit administratieve geldboetes.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel
Er is geen impact op de lokale en provinciale besturen. De bestuurlijke impact op Brussel wijzigt niet.

Implementatie

Uitvoering
Verdere regels zullen worden opgenomen in een besluit van de Vlaamse Regering, om ook de uitvoeringsregels in lijn te brengen met het Antidopingdecreet en de WADA-conforme uitvoering van het Antidopingdecreet.

Monitoring en evaluatie
NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie en ondertekenaar van de Code onderworpen aan de monitoring van het WADA en de Raad van Europa.

Handhaving en toezicht
Aan het principe van de handhaving en toezicht wordt niet geraakt. Antidopingtesten en onderzoeken naar dopingpraktijken blijven de bevoegdheid van NADO Vlaanderen en de andere antidopingorganisaties die op grond van de Code dopingtests mogen uitvoeren.
Ook de rol van de federaties en sportverenigingen op het naleven van de disciplinaire maatregelen blijft ongewijzigd.

Wel beoogt het decreet een hernieuwde focus op de passieve beleidscontrole, waarbij de tuchtbevoegdheid van federaties die vanuit hun verplichtingen aan een internationale federatie gehouden zijn de Code toe te passen.

inwerkingtreding

De herziene Code is van toepassing vanaf 1 januari 2021.
De datum van inwerkingtreding van een aantal bepalingen wordt echter afhankelijk gemaakt van de uitvoering die eraan wordt gegeven door de Vlaamse regering. Dat is in het bijzonder het geval van de maatregelen met betrekking tot verblijfsgegevens. De regeling volgt deels uit het Samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen. De Code geeft een zekere vrijheid om te bepalen welke sporters aan verblijfsgegevens worden onderworpen, en laat toe een gedifferentieerde regeling op te zetten. Om een coherente uitvoering te garanderen, wordt de inwerkingtreding van de bepalingen die betrekking hebben op het samenstellen van de nationale doelgroep en nationaal geregistreerde doelgroep gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

Overgangsbepalingen

De Code voorziet in een aantal overgangsmaatregelen (artikel 27 van de Code).

Als algemeen principe bepaalt de Code dat geen retroactiviteit wordt beoogd tenzij het principe van de meest gunstige bepaling of "lex mitior" van toepassing is. Die bepaling voorziet dat alle nog hangende zaken voor de datum van inwerkingtreding van de gewijzigde Code op 1 januari 2021, of zaken die ingeleid worden na die datum, door vallen onder de toepassing van de Code zoals die van kracht was voor 1 januari 2021.
Dat komt overeen met het algemene principe van niet-retroactiviteit van de strafwet en de het beginsel van de retroactieve toepassing van de mildere strafwet. Dat beginsel is van algemene draagwijdte en werkt door op het Antidopingdecreet.

Voor de beoordeling van opeenvolgende overtredingen binnen een periode van tien jaar (toepassing van artikel 10.9.4 van de Code) blijven dopingovertredingen uiteraard met terugwerkende kracht in rekening te worden gebracht. Een eerdere dopingovertreding binnen een aaneengesloten periode van tien jaar voor een nieuwe dopingovertreding wordt begaan, blijft uiteraard als rechtsfeit bestaan, ook als die dopingovertreding voor de inwerkingtreding van de gewijzigde Code volledig afgehandeld was. Dat is eenzelfde principe als bij de wijziging van de Code in 2015. De termijn van tien jaar waarbinnen meerdere overtredingen zijn gepleegd is ongewijzigd in de Code die van kracht wordt op 1 januari 2021. Eveneens is de verjaringstermijn van 10 jaar tussen de feiten en het opstarten van disciplinaire vervolging retroactief van toepassing. Ook de verjaringstermijn is behouden op tien jaar, en dus ongewijzigd ten opzicht van de Code zoals die van kracht was voor de inwerkingtreding van de gewijzigde Code op 1 januari 2021. Beide bepalingen worden gezien als procedurele bepalingen die ook op feiten in het verleden van toepassing zijn.
Dat stemt overeen met het algemene beginsel dat procedurele bepalingen van onmiddellijke toepassing zijn. Dat geldt ook voor de organisatie van de disciplinaire afhandeling van dopingovertredingen.

Voor disciplinaire beslissingen genomen voor 1 januari 2021 waar geen beroep meer tegen openstaat, is bepaald dat een sporter die zich nog in een periode van uitsluiting bevindt, een verzoek kan richten aan het disciplinair orgaan dat de sanctie heeft opgelegd, om de zaak opnieuw te bekijken. Dat is in het bijzonder van toepassing voor dopingovertredingen waarvoor een wijziging in strafbaarstelling of strafbepaling is doorgevoerd bij dit decreet, en die onder de gewijzigde regelgeving tot een veel mildere sanctie zou leiden.

De mogelijkheid om de zaak opnieuw voor de disciplinaire commissie te brengen, bestaat ook voor sporters die onder het gewijzigde decreet als niet-competitieve sporters zouden beschouwd worden. Om echter de last voor die sporters te

beperken, is een aanvullende overgangsmaatregel voorzien die ingrijpt op het vlak van de tenuitvoerlegging van de disciplinaire uitsluiting.
In principe gaat NADO Vlaanderen bij elke vaststelling van een dopingpraktijk buiten wedstrijdverband in hoofde van een sporter na of er sprake is van aansluiting bij een sportvereniging of sportfederatie. Als uit de elementen van het oorspronkelijke dossier blijkt dat de sporter op het moment van de feiten als niet-competitieve sporter werd aanzien, zal bij de herziening van de sanctie de nieuwe regeling kunnen toegepast worden.

C. Totstandkomingsprocedure

De procedure van wijziging van de Code is beschreven onder de algemene toelichting. Op basis van de verschillende consultatierondes is de gewijzigde Code tot stand gekomen met inspraak van de verschillende belanghebbenden.

De wijzigingen in de regels van de verblijfsgegevens zijn het gevolg van het structureel overleg binnen de Coördinatieraad die is opgezet in uitvoering van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, en volgen de bepalingen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken.

Eerste principiële goedkeuring

Op 10 juli 2020 heeft de Vlaamse Regering beslist haar principiële goedkeuring te hechten aan een voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021.

Ingewonnen adviezen Vlaamse Sportraad en Vlaamse Toezichtcommissie

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand , bevoegd voor de medisch verantwoorde sportbeoefening, werd gelast over voornoemd ontwerp van decreet het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) en de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens.

Het advies van de Vlaamse Sportraad, sectorraad van de SARC, werd uitgebracht op 20 juli 2020.

De Vlaamse Sportraad bracht op 20 juli 2020 een positief advies uit, en formuleerde enkele opmerkingen en aandachtspunten. Die opmerkingen behoeven echter geen verdere aanpassing aan het voorontwerp van decreet:

- de flexibiliteit in sanctionering is geen element dat speelt bij het bepalen van het aantal controles die worden uitgevoerd bij breedtesporters of recreatiesporters. De controles worden door NADO Vlaanderen binnen de operationele autonomie vastgelegd in functie van het spreidingsplan;
- de impact van de bijkomende verantwoordelijkheden voor de federaties is toegelicht aan de Vlaamse Sportraad. De verschuiving van de disciplinaire procedures voor breedtesporters naar de federaties onder de passieve beleidscontrole is in absolute aantallen beperkt. Bovendien kan de behandeling van zaken geclusterd worden binnen de werking van het Vlaams Dopingtribunaal, waar de federaties bij aangesloten zijn. Tevens blijft NADO Vlaanderen als antidopingorganisatie onder de Code, onder het toezicht van het WADA, het resultatenbeheer uitvoeren en de federaties binnen die rol als antidopingorganisatie ondersteunen;

- het bredere gezondheidsaspect blijft gevrijwaard binnen de proportionele aanpak van de sporters die buiten de bevoegdheid van de federaties vallen, en is algemeen als positief ervaren;
- het huidige budget van NADO Vlaanderen is in eerste instantie bestemd voor het uitvoeren van het antidopingprogramma in de elitesport, maar heeft steeds voldoende ruimte geboden om de middelen efficiënt in te zetten voor controle en preventie in de breedtesport.

Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie werd uitgebracht op 28 juli 2020 (VTC nr. 2020/29).

De Vlaamse Toezichtcommissie heeft het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021, gelijktijdig verleend met het advies over het decreet houdende instemming met het gewijzigde Samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (advies VTC nr. 2020/28 van 28 juli 2020).

De VTC wijst op de bestaande rechtvaardigingsgrond voor de verwekring van persoonsgegevens zoals opgenomen in de ontwerpmemorie, met name artikel 9, 2, h) van de AVG.
De wijzigingen aan de regeling van verblijfsgegevens worden positief beoordeeld. De transparantie van de regeling met betrekking tot verblijfsgegevens wordt opgevangen binnen de algemene opdracht van antidopingeducatie die krachtens artikel 5 van het Antidopingdecreet, in uitvoering van de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA, aan NADO Vlaanderen wordt toebedeeld. Educatie aan sporters die onder verblijfsgegevens vallen, wordt door die internationale standaard als een prioritaire opdracht van het NADO beschouwd.

In het kader van het resultatenbeheer wordt gewezen op de noodzaak van beveiligde overdracht van persoonsgegevens aan de federaties in het kader van de passieve beleidscontrole. Dergelijke overdrachten behoren tot de concrete invulling van de decretale bepalingen, en hebben geen directe impact op het voorontwerp van decreet.

Het algemene oordeel van de VTC is dat het voorontwerp van decreet voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft.

Bijkomend kan ook gewezen worden op de aanpassing van het Antidopingdecreet bij het decreet van 8 juni 2018 houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019 tot uitvoering van artikel 190 van het decreet van 8 juni 2018 houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), waarmee het Antidopingdecreet al conform werd gemaakt aan de dwingende bepalingen van de AVG.

Consultatie met het WADA met het oog op conformiteit met de Code

Bijkomend werd met het oog op de conformiteit van het Antidopingdecreet met de Wereld Antidoping Code, waarvan de wijzigingen van kracht worden op 1 januari 2021, voorgelegd aan het WADA. Conformiteit met de Code is immers essentieel om de Vlaamse antidopingregels in lijn te brengen met de internationaal bepaalde normen. NADO Vlaanderen is als ondertekenaar van de Code gehouden die Code ook volledig te implementeren en toe te passen. Non-conformiteit zou immers kunnen resulteren in gevolgen onder de Code, waarbij een status van niet-conformiteit zware gevolgen zou kunnen meebrengen, zoals een schorsing van NADO Vlaanderen, of gevolgen hebben voor de toekomstige organisatie van grote internationale sportevenementen in Vlaanderen.

Op 8 juni 2020, voorafgaand aan de principiële goedkeuring, werden de belangrijkste wijzigingen en de impact van de gewijzigde Code op het Antidopingdecreet voorgelegd aan het WADA en besproken in een teleconferentie met NADO Vlaanderen.
Op 23 juli 2020 heeft NADO Vlaanderen een vertaling van het voorontwerp van decreet voorgelegd aan het WADA. Opmerkingen van het WADA werden voorgelegd aan NADO Vlaanderen op 30 juli 2020 en 8 augustus 2020, waarbij met het oog op conformiteit van de Code verschillende opmerkingen werden geformuleerd op het voorontwerp.
Op 28 augustus 2020 heeft NADO Vlaanderen geantwoord op de opmerkingen van het WADA, met antwoorden op de opmerkingen van het WADA en verdere voorstellen van aanpassing aan het voorontwerp om tegemoet te komen aan dwingende opmerkingen die door WADA waren geformuleerd.
Op 18 september 2020 heeft NADO Vlaanderen de opmerkingen ontvangen van het WADA op de voorgestelde aanpassingen geformuleerd op 28 augustus. Naar aanleiding van die laatste opmerkingen zijn de punten weggewerkt met het oog op conformiteit met de Code.
Op 8 oktober 2020 vond verder overleg plaats via videoconferentie tussen het WADA aan de ene kant, en NADO Vlaanderen en vertegenwoordigers van de Vlaamse minister aan de andere kant. NADO Vlaanderen had voorafgaand aan het overleg, op 6 oktober 2020, een ontwerp overgemaakt dat aanpassing bevatte naar aanleiding van de opmerkingen die het WADA op 18 september had voergemaakt. Volgend op het overleg van 8 oktober, bezorgde WADA op 9 oktober verdere opmerkingen op het eerder aangepaste ontwerp.
Op 14 oktober 2020 bezorgde NADO Vlaanderen een aangepast ontwerp, de finale opmerkingen van het WADA werden ontvangen op 23 oktober 2020.
Met het oog op de conformiteit met de Code is het aangepaste ontwerp opnieuw voorgelegd aan het WADA, waarbij de laatste opmerkingen van het WADA zijn weggewerkt. Het ontwerp werd na aanpassing aan het advies van de Raad van State voorgelegd op 24 maart 2021 en voor laatste lezing op 22 april 2021, waarna de laatste aanpassingen zijn verwerkt om volledige "compliance" met de Code 2021 te verzekeren.

Tweede principiële goedkeuring Vlaamse Regering
Op 13 november 2020 heeft de Vlaamse Regering beslist opnieuw haar principiële goedkeuring te hechten aan een voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

Advies van de Raad van State en repliek op de geformuleerde opmerkingen
De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand , bevoegd voor de medisch verantwoorde sportbeoefening, werd gelast over voornoemd ontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State.

Het advies 68.304/1 van de Raad van State over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021, werd uitgebracht op 8 januari 2021.

Volgend op het advies van de Raad van State, kan volgende toelichting worden gegeven:

Vormvereisten
Punt 3 van het advies formuleert een opmerking inzake de toetsing aan de AVG. Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.
Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.
Aan punt 3 van het advies wordt dus geen verder gevolg gegeven.

Algemene opmerkingen
Punt 5.1
De definitie van "binnen wedstrijdverband" is volgens de opmerking van de Raad van State niet geheel conform de definitie die in de Code is opgenomen. Om reden van conformiteit is, mede op vraag van het WADA, de definitie verder aangepast om aan te sluiten bij de bewoordingen van de Code.
De bedoeling van de definitie in de Code is dat de periode binnen wedstrijdverband duidelijk wordt afgebakend, om ook voor het vaststellen van een dopingpraktijk voor verboden stoffen of methoden die enkel binnen wedstrijdverband verboden zijn, de periode duidelijk af te bakenen. Een dopingtest die binnen de periode wordt ondernomen, wordt als beschouwd binnen wedstrijdverband te zijn afgenomen.
De definitie voorziet in de mogelijkheid dat het WADA voor bepaalde sporten een afwijkende periode aanvaardt, op vraag van een internationale federatie die als regulerende instantie voor die sport optreedt. Die definitie moet dan ook toegepast worden in alle evenementen waarin de sport aan bod komt.

Punt 5.2
De formulering van het ontworpen artikel 8, §2, 1°, van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies.

Punt 5.3
De formulering van het ontworpen artikel 14/3, van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies. Het punt 4° is weggelaten aangezien het ook niet voorkomt in artikel 21.3 van de Code.

Punt 5.4
De formulering van het ontworpen artikel 15, §1, zesde lid, van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies. De verwijzing naar verzwarende omstandigheden is weggelaten.

Punt 5.5
De verplichting volgt uit het Samenwerkingsakkoord dat tussen de Gemeenschappen is afgesloten. Daarbij is het de intentie van de akkoordsluitende partijen om ook de elitesporters van categorie B die zich terugtrekken uit de sport op nationaal niveau, ook te onderwerpen aan de verplichting om de terugkeer in competitie tijdig aan te kondigen.
De toepassing zal echter beperkt zijn. Elitesporters van categorie B worden immers als elitesporter gekwalificeerd op basis van hun deelname aan ploegsporten op het hoogste nationale niveau. Wanneer die sporters niet langer actief zijn op het hoogste niveau, zal ook de kwalificatie als elitesporter vervallen, en zullen die sporters niet langer tot de categorie behoren. Als ze aan individuele verblijfsgegevens zijn onderworpen als sporters van de categorie A, dan zijn ze ook onderworpen aan dezelfde verplichtingen van elitesporters van categorie A, waardoor ze bij terugtrekking ook aan dezelfde voorwaarden moeten voldoen als elitesporters van categorie A.
Het ontwerp is bijgevolg niet aangepast, mede ook om de conformiteit met het samenwerkingsakkoord te garanderen. Dat samenwerkingsakkoord is ook door het WADA conform bevonden met de Code.

Punt 5.6
De opmerking van de Raad van State heeft betrekking op het Samenwerkingsakkoord, eerder dan op de tekst van het ontwerp van wijzigingsdecreet. Het ontworpen artikel 22, §3, eerste lid, van het Antidopingdecreet wordt om die reden niet aangepast. Uit het Samenwerkingsakkoord volgt dat de verblijfsgegevens gebruikt mogen worden voor het toezicht op de naleving van de verblijfsgegevensverplichtingen. In het ontwerp wordt dat enkel verduidelijkt, maar ook zonder die verduidelijking is het evident dat de verblijfsgegevens verwerkt mogen worden voor het loutere toezicht op de naleving van de verblijfsgegevensverplichtingen, met het oog op het vaststellen van een eventueel aangifteverzuim of een gemiste test, of voor het vaststellen van een dopingpraktijk die bestaat uit drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden.
Het ontwerp is om die reden niet aangepast, en is evenmin strijdig met het samenwerkingsakkoord. De Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken vereisen dat toezicht wordt uitgeoefend op de correcte indiening van verblijfsgegevens en het actualiseren ervan. Als een inbreuk op de verblijfsgegevens wordt vastgesteld, dan moet conform de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer een procedure gevolgd worden om het aangifteverzuim feitelijk vast te stellen en de sporter de kans te geven het aangifteverzuim te betwisten. Als de verblijfsgegevens niet zouden verwerkt mogen worden met het oog op het toezicht van de correctheid ervan, zou die procedure onmogelijk zijn. Om die reden is de uitdrukkelijke bepaling in het ontwerp van decreet behouden.

Punt 5.7
De formulering van het ontworpen artikel 23/1/2, §2, van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies, en verder in lijn gebracht met de standaardformulering van de Code. Het WADA heeft er immers op gewezen dat telkens op eenvormige wijze de bepalingen uit de Code moeten overgenomen worden.
In 23/1/2, §2, tweede lid, 4°, is eenduidig verwezen naar de NADO van de woonplaats of de NADO van de plaats waar de betrokkene (in voorkomend geval: sporter of andere persoon, daaronder ook begrepen een begeleider) zijn licentie

heeft verkregen of de NADO van het land waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft.

Om dezelfde reden is ook in paragraaf 3, eerste lid, van hetzelfde artikel, punt 2° op eenzelfde wijze aangepast.
Omwille van de conformiteit is ook in volgende ontworpen artikelen, op grond van de doorgevoerde wijzigingen en hernummering, een wijziging aangebracht:

- Artikel 23/2, §1, tweede lid;
- Artikel 24/1, §4, eerste lid, 4°, en §5, eerste lid, 4°;
- Artikel 34, vierde lid;
- artikel 35, §1, eerste lid, 2°;
- Artikel 36, §1, tweede lid, 2°.

Punt 5.8 – minimumvereisten voor de beroepsinstantie
Het ontworpen artikel 24/1 is inzake opbouw gewijzigd om dichter aan te sluiten bij de Code. Daarbij is in het ontworpen artikel 24/1, §3, tweede lid, een bepaling opgenomen die de minimumvereisten bepaalt waaraan een beroepsinstantie moet voldoen die bevoegd is over elitesporters van nationaal niveau en breedtesporters, en voor zaken die niet voortkomen uit internationale evenementen. Ook is uitdrukkelijk bepaald dat de sporter, begeleider of andere persoon het recht heeft om beroep in te stellen voor het TAS als er geen beroepsinstantie op nationaal niveau is opgericht die aan de voorwaarden voldoet.

Punt 5.9 en 5.10 – artikel 70
De formulering van het ontworpen artikel 70 van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies.
In het eerste lid wordt gepreciseerd dat de overgangsmaatregel betrekking heeft op hangende zaken voor de inwerkingtreding van de gewijzigde code, of betrekking heeft op feiten die zich voordeden voorafgaand aan de effectieve inwerkingtreding van de Code.
In het tweede lid is gerefereerd naar een finale beslissing die een uitsluiting oplegt. Dat impliceert dat de procedure volledig is afgerond en geen hoger beroep meer open staat bij een disciplinair orgaan. Als er nog beroep openstaat, kan immers via een hoger beroep toepassing gevraagd worden van de gewijzigd regels. Om conform de Code te zijn, is eveneens expliciet opgenomen dat de periode van uitsluiting nog moet lopende zijn, en dat geen herziening kan gevraagd worden van een eerder opgelegde uitsluiting die al is afgelopen. De overgangsmaatregel is immers uitdrukkelijk voorbehouden voor het inkorten van lopende uitsluitingen, niet voor zaken waarvoor de uitsluiting ook effectief afgelopen is.

Punt 6 – overeenstemming met het Samenwerkingsakkoord
Aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven in het ontwerp van decreet, om de conformiteit met het samenwerkingsakkoord te vrijwaren.

- wat betreft de opmerking in de eerste alinea van punt 6 van het advies: aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven. De definities zijn in overeenstemming gebracht met de definities die in het Samenwerkingsakkoord zijn opgenomen, met name de definitie van beschermde persoon (ontworpen artikel 8°/1 van het Antidopingdecreet en artikel 1, 22° van het Samenwerkingsakkoord), en de definitie van geregistreerde doelgroep (ontworpen artikel 2, 28°/1, van het Antidopingdecreet en artikel 1, 13° van het Samenwerkingsakkoord);
- wat betreft de opmerking in de tweede alinea van punt 6 van het advies: aan de opmerking van de Raad van State is gevolg gegeven met betrekking tot het ontworpen artikel 20, § 1, eerste lid, 1°;
- wat betreft de opmerking in de derde en vierde alinea van punt 6 van het advies: de redactie van het ontworpen artikel 20, § 2, vijfde lid, van het

Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerkingen in het advies van de Raad van State;
- wat betreft de opmerking in de vijfde alinea van punt 6 van het advies: het ontworpen artikel 21, § 3, derde lid, van de Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerkingen in het advies van de Raad van State.

Punt 7.1 -eenvormig gebruik "sporter", "begeleider" en "andere persoon"
Conform het advies wordt consequent toepassing gemaakt van het begrip "sporter en andere persoon", waarbij de notie begeleider wordt begrepen onder andere persoon, en dus niet uitdrukkelijk vermeld wordt, tenzij strikt noodzakelijk. De wijziging is mee ondersteund door in artikel 4 van het ontwerp (toepassingsgebied) duidelijk weer te geven dat onder andere personen ook steeds de begeleiders zijn begrepen.
De verwijzing naar andere personen is ook vereist door het WADA om conformiteit met de Code te garanderen, waarbij het begrippenkader van de Code rigoureus te volgen is. Een ruime omschrijving van begeleider volstaat op dat vlak niet, aangezien andere personen dan personen die strikt genomen een sporter begeleiden op een wedstrijd onderworpen worden aan de toepassing van de Code. Een begripsomschrijving van andere persoon is niet opgenomen in de Code als afzonderlijke definitie. In de Code wordt telkens naar een andere persoon gerefereerd, als een andere persoon dan een sporter wordt bedoeld. De Code heeft daarbij als uitgangspunt dat elke persoon die onder de bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code valt, een dopingpraktijk kan begaan.
De wijzigingen zijn doorheen het ontwerp doorgevoerd, waarbij telkens geopteerd is om "sporter, begeleider of andere persoon" eenduidig te vervangen door "sporter of andere persoon", waaronder dus een begeleider is begrepen. Enkel als ook de overeenkomstige bepalingen van de Code uitdrukkelijk verwijzen naar begeleiders, is die begripsomschrijving mee opgenomen.

Punt 7.2 – consequente verwijzing naar het bevoegde disciplinaire orgaan
Hoewel de Raad van State vraagt om duidelijk te omschrijven, is het omwille van het hybride karakter van de regeling geen evidentie om naar het bevoegde disciplinair orgaan zelf te verwijzen. Het zal immers de kwalificatie van de sporter zijn, gekoppeld aan zijn lidmaatschap bij ofwel een federatie die lid is van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend (een aangesloten federatie), ofwel een federatie die niet tot de ondertekenaars van de Code, rechtstreeks of onrechtstreeks, behoort.
Het zal bij de uitvoering van het decreet tot de opdrachten van NADO Vlaanderen behoren om ervoor te zorgen dat voor een hoorzitting steeds het dossier wordt overgemaakt aan het bevoegde disciplinaire orgaan, en dat bij het nemen van beslissingen, steeds de correcte beroepsinstantie wordt aangeduid die op grond van het Decreet gemachtigd is van het beroep kennis te nemen. Dat zal naargelang het geval een private tuchtinstantie zijn, of de tuchtorganen die bij decreet zijn ingesteld namens de Vlaamse Gemeenschap.
Om deels tegemoet te komen aan de aanpassing van het begrippenkader, is waar mogelijk gerefereerd naar de artikelen waar het disciplinaire orgaan of de beroepsinstantie wordt omschreven. Op dergelijke werkwijze is eveneens aangedrongen door het WADA met het oog op de conformiteit met de Code.

Punt 8.1 tot en met 8.3 - AVG
Punt 8.1 – verwerking persoonsgegevens en evenredigheidsbeginsel
Aan het legaliteitsbeginsel is voldaan, aangezien de inzameling van persoonsgegevens voldoet aan een legitieme doelstelling, die geformuleerd is in het Antidopingdecreet. Voor de duidelijkheid is in artikel 48 van het Antidopingdecreet een lid ingevoegd dat verwijst naar de gewichtige reden van algemeen belang, dat de basisgrondslag omvat van de dopingbestrijding.
De vereiste proportionaliteit voor het inzamelen van verblijfsgegevens is al conform beoordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Voor elitesporters die niet aan verblijfsgegevens zijn onderworpen, worden de persoonsgegevens enkel ingezameld en verwerkt in het licht van de dopingcontroles.
Daarbij zal steeds het principe van proportionaliteit in acht genomen worden bij het verwerken van de gegevens, en zullen de bepalingen ook conform de Internationale Standaard voor de Bescherming van Persoonlijke Informatie gevolgd worden.

Punt 8.2 – gebruik van het ADAMS-systeem
De doelstellingen zijn, zoals de Raad van State aangeeft, vervat in artikel 48 van het Antidopingdecreet. De toegang tot het ADAMS-systeem is daarbij beperkt tot de partijen die belang hebben om de gegevens te consulteren. De toegang tot de gegevens wordt door NADO Vlaanderen beheerd in het ADAMS-systeem zelf, dat de nodige veiligheidsmaatregelen heeft ingebouwd en toelaat om de toegang tot de gegevens te regelen. Binnen de het toezicht dat WADA uitoefent op de conformiteit, heeft WADA uiteraard toegang tot de gegevens in ADAMS. Welke instanties tot bepaalde gegevens toegang hebben, volgt uit de desbetreffende bepalingen van het decreet. Het zijn de partijen die recht hebben om beroep in te stellen tegen beslissingen en op grond van de Code bevoegdheid hebben over de sporter of andere persoon in kwestie.
Het gebruik van het ADAMS-systeem van het WADA is vereist door de Code, waarbij het decreet ook uitdrukkelijk bepaalt wanneer gegevens in ADAMS geregistreerd moeten worden.

Punt 8.3 – grondslagen voor de verwerking in de AVG
De grondslagen voor de verwerking van persoonlijke gegevens zijn onveranderd, en in beginsel opgenomen in het decreet. Het dient daarbij aangegeven te worden dat gevoelige medische informatie in het kader van een TTN-procedure steeds verwerkt worden door medische beroepsbeoefenaars die aan beroepsgeheim gebonden zijn. Verdere medische informatie die een sporter verstrekt, is noodzakelijk voor het correcte verloop van een dopingcontrole en de afhandeling van het resultatenbeheer. De veiligheidsmaatregelen worden niet uitdrukkelijk opgenomen in het Antidopingdecreet, maar zullen conform de algemene regelgeving inzake gegevensbescherming worden toegepast.

Punt 8.4
Aan de opmerking van de Raad van State is gevolg gegeven, door de redactie van het ontworpen artikel 43, tweede lid. Enkel meerderjarige elitesporters en andere personen die geen beschermede persoon zijn, zijn onderworpen aan de verplichte bekendmaking van de sanctie. Voor breedtesporters is er geen wijziging, de uitsluitingen opgelegd aan breedtesporters worden enkel bekendgemaakt via de beveiligde communicatiekanalen.

Punt 9.1 bevat geen opmerkingen die wijzigingen impliceren.

Punt 9.2 – hybride procedureregels
De rol van NADO Vlaanderen is verder verduidelijkt in de memorie van toelichting. NADO Vlaanderen is enerzijds een administratieve overheid, maar is tevens als ondertekenaar van de Code door WADA aanzien als een NADO binnen de toepassing van de Code, dus eveneens in relatie tot de andere ADO's en het WADA. De Code is in beginsel een instrument van private tucht. Het Antidopingdecreet bouwt echter verder op het onderscheid tussen actieve en passieve beleidscontrole.
Deels is in het ontwerp gevolg te geven door de rol van NADO Vlaanderen te benadrukken. In artikel 4, §2, is opgenomen dat NADO Vlaanderen de rol vervult van nationale antidopingorganisatie, niet enkel binnen de actieve beleidscontrole over breedtesporters die onder de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap vallen, maar ook in het private tuchtstelsel dat door de federaties wordt opgezet.

De uiteindelijke verantwoordelijkheid van NADO Vlaanderen voor handelingen van de aangesloten federaties is in deze onvermijdelijk binnen het opgezette stelsel. Net om de conformiteit (of "compliance") van NADO Vlaanderen te vrijwaren, is de rol van NADO Vlaanderen doorheen de bepalingen ook gegarandeerd voor zaken die uiteindelijk tot de disciplinaire bevoegdheid van de aangesloten federaties vallen. De disciplinaire organen van de aangesloten federaties moeten aan dezelfde vereisten van onafhankelijkheid, operationele en institutionele onafhankelijkheid voldoen die gesteld is door de Code. Aangezien deelfederaties op nationaal vlak geen rechtstreekse ondertekenaar van de Code zijn, kan het WADA de gevolgen van niet-conformiteit enkel toepassen op de NADO als ondertekenaar van de Code. De verwijzing naar de verantwoordelijkheid van NADO Vlaanderen is in het ontworpen artikel 24 opgenomen op uitdrukkelijke vraag van het WADA, om duidelijk te maken dat de uiteindelijke eindverantwoordelijkheid bij het NADO als ondertekenaar van de Code blijft berusten, aangezien het WADA geen maatregelen kan opleggen aan nationale federaties. Het zal in dat opzicht dus ook in het belang van de aangesloten federaties zelf zijn om de taken Code-conform uit te voeren, aangezien een vaststelling van niet-conformiteit weliswaar op NADO Vlaanderen zal afstralen, maar daarbij onrechtstreeks ook gevolgen zal kunnen meebrengen voor de federaties zelf en de aangesloten leden als NADO Vlaanderen wegens niet-conformiteit met de Code gesanctioneerd zou worden.
In de memorie van toelichting is de nodige aanvulling gedaan omtrent het spanningsveld tussen de actieve en passieve beleidscontrole.

Punt 9.3
Met betrekking tot de aard van het sanctiesysteem is verduidelijkt in artikel 4, §2, dat het wel degelijk om een tuchtregeling gaat die gebaseerd is op de Code. Dat was ook al het geval onder het Antidopingdecreet voor wijziging, en is na wijziging geëxpliciteerd.
De Raad van State geeft aan, met referentie naar advies 56.658/3 van de afdeling wetgeving, dat in een tuchtrechtelijk systeem een band moet bestaan tussen de privaatrechtelijke organisatie waarbinnen de tuchtregeling wordt uitgeoefend, en de personen waarover de tucht wordt uitgeoefend. Die band is net beoogd door te bepalen dat lidmaatschap, en bij uitbreiding deelname aan door de organisatie georganiseerde activiteiten, moet bestaan. Concreet voor vaststelling van dopingpraktijken zal lidmaatschap van de organisatie het belangrijkste aanknopingspunt zijn. Dat is zowel voor overtredingen binnen als buiten wedstrijdverband die vastgesteld worden bij leden of personen die door aansluiting bij de federatie aan het tuchtreglement zijn onderworpen. Voor deelnemers aan georganiseerde sportactiviteiten zullen de deelnemers gehouden zijn het tuchtreglement na te leven bij deelname aan de activiteiten. Dopingpraktijken die in het kader van die sportactiviteiten worden vastgesteld, zullen dus ook onderworpen zijn aan de toepassing van het tuchtreglement. Voor niet-leden die deelnemen is het verband onrechtstreeks, maar niettemin aanwezig.
De gevolgen van een opgelegde sanctie strekken inderdaad verder dan de loutere sportactiviteit, maar zijn niettemin te verantwoorden vanuit de toepassing van de Code. De instantie die de schorsing oplegt, bepaalt de uitsluiting, maar de algemene draagwijdte is een gevolg van de Code en de status van uitsluiting die bij de Code is bepaald en die is overgenomen in het Antidopingdecreet. De situatie is vergelijkbaar met de antidopingregels die van toepassing zijn bij de Olympische Spelen. Een deelnemer aan de Olympische Spelen valt voor deelname onder de bevoegdheid van de organiserende instantie, namelijk het IOC. De uitsluiting kan worden uitgesproken voor overtredingen binnen het evenement, maar omdat de sanctie is opgelegd door een ondertekenaar van de Code is er sprake van automatische erkenning door andere sportfederaties. Op die manier wordt vermeden dat een sporter die in een bepaalde sporttak door de organisator van een groot evenement is gesanctioneerd, onder een andere federatie zou kunnen deelnemen.

Het is dus de federatie die omwille van de band met de federatie bevoegd is om een uitsluiting op te leggen, die in beginsel te situeren is in de band met de federatie, maar langs de Code om een brede draagwijdte krijgt binnen de toepassing van de Code. Een basisbeginsel van de Code, als instrument van harmonisering, uniformiteit en globale toepassing, is dat de opgelegde uitsluitingen automatisch doorwerken om zo op globale basis tot een dopingvrije sport te komen.
In het geval er toch zou besloten worden dat de band met de federatie onvoldoende is door loutere deelname aan sportactiviteiten, bevat de Code voldoende mechanismen om het resultatenbeheer over te dragen aan de NADO waaronder een sporter ressorteert, of aan de bevoegde internationale federatie. De memorie van toelichting is in die zin aangevuld.

Punt 9.4 – toegang tot de rechter
De sanctieregeling vertoont een hybride karakter, inherent aan het spanningsveld tussen actieve en passieve beleidscontrole.
Het ontwerp heeft geenszins de bedoeling om het beroep bij de Raad van State uit te sluiten voor de beslissingen die genomen zijn door NADO Vlaanderen als administratieve overheid. Maar tegelijk is ook duidelijk opgenomen in het ontwerp in welke gevallen NADO Vlaanderen optreedt in de zuivere capaciteit van administratieve overheid, of als ondertekenaar van de Code binnen de door de federaties opgezette tuchtregeling.
Wat betreft de beroepsmogelijkheden zal steeds moeten teruggegrepen worden naar het basisbeginsel van de opdeling in de tuchtregeling tussen de federatietucht en de door de overheid ingestelde tuchtregeling. De beroepsmogelijkheden zullen afhankelijk zijn van de kwalificatie van de sporter. In de mate van het mogelijke zijn de beroepsmogelijkheden afzonderlijk vermeld, maar om volledig in lijn te zijn met de Code kan in bepaalde gevallen enkel gewezen worden op de beroepsmogelijkheid, waarbij geval per geval en uiterlijk bij de beslissing die wordt meegedeeld, beroep zal kunnen worden ingesteld. Ook eventuele beperkingen van beroepsmogelijkheden volgen rechtstreeks uit de Code en zijn onverkort overgenomen.
Het ontwerp is ten dele aangepast, om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State. Zo is voor de TTN (artikel 10 van het ontwerp) om elke verwarring uit te sluiten bepaald welke inhoudelijke beroepsmogelijkheden open staan.

Punt 9.5
Het blijft de doelstelling dat alle maatregelen die worden opgelegd in uitvoering van de Code, het karakter hebben van tuchtrechtelijke sancties. De uitsluitingen die door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap worden opgelegd, blijven het karakter van een tuchtsanctie behouden, aangezien ze primair gericht zijn op de gevolgen binnen de sport zelf. Voor zover de disciplinaire sancties toch een tuchtrechtelijk karakter zouden vertonen, is nog steeds, om cumulatie tussen administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter en eigenlijke strafsancties te vermijden, de depenalisering van artikel 47 van het Antidopingdecreet is behouden. Het staat de strafrechter bovendien vrij om rekening te houden met een tuchtrechtelijke uitspraak indien nadien toch nog strafrechtelijke vervolging zou geïnitieerd worden.

Punt 10
Hoewel kan ingestemd worden met de zienswijze van de Raad van State inzake het WADA en het TAS, is omwille van de conformiteit noodzakelijk de bepalingen in het ontwerp te behouden. Het WADA houdt immers vast aan de zienswijze dat alle bepalingen van de Code zonder substantiële wijzigingen moeten opgenomen worden. Loutere verwijzing naar de Code of de Internationale Standaarden zou de rechtszekerheid niet ten goede komen. De bepalingen zijn mee opgenomen om de burgers die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de nodige garanties te bieden dat de beroepsmogelijkheden en de verplichtingen

en rechten van het WADA en het TAS die omschreven zijn in de Code, ook zullen gerespecteerd worden. De bepalingen omvormen tot een regel die betrekking heeft op burgers zou een substantiële wijziging inhouden van de bepalingen van de Code, die door het WADA met het oog op de conformiteit met de Code niet aanvaard wordt.
Om die redenen kan slechts ten dele gevolg gegeven worden aan de opmerkingen van de Raad van State, in zoverre het Antidopingdecreet verwijzingen inhoudt naar de artikelen van de Code en de Internationale Standaarden die de herkomst van de bepalingen inhouden.

Punt 11.1 en 11.2
Net als bij het geldende decreet bevatten de verwijzingen naar de Internationale Standaarden en de Code geen rechtsregels op zich. Het decreet zelf neemt de kernbepalingen van de Code en de Internationale Standaarden over. Ook voor de bepalingen die zich rechtstreeks richten tot de burgers die onder de Vlaamse Gemeenschap vallen, zullen de uitvoeringsbepalingen de nodige bepalingen bevatten die de regels van de Internationale Standaarden overnemen. Vanzelfsprekend zal de regering er daarbij over waken dat, waar nodig en verplicht, bij het uitwerken van die nadere regels de voorschriften van de Code en de Internationale Standaarden worden gerespecteerd.

Punt 12
Voor dit punt wordt verwezen naar de toelichting die gegeven is onder punt 5.7. Wanneer niet uitdrukkelijk gespecifieerd, is de verwijzing naar de bevoegde NADO de NADO onder wiens bevoegdheid de sporter ressorteert vanwege woonplaats of nationaliteit. Als meerdere NADO's bevoegd zijn, kan op grond van de Code het WADA bepalen welke NADO bevoegd is. Voor "de NADO die de bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft" volgt uit de tekst dat het de NADO is die de terugtrekking van de sporter heeft ontvangen. De bepaling heeft in principe enkel betrekking op elitesporters, waardoor het evident is dat verwezen wordt naar de NADO die de verblijfsgegevens beheerde van de elitesporter of die de sporter als elitesporter had gekwalificeerd.
Wat betreft de bevoegde internationale federatie, is steeds de internationale federatie bedoeld die optreedt als leidende instantie van een bepaalde sport die ondertekenaar is van de Code. Onder de Code is voor elke sporttak één internationale federatie ondertekenaar van de Code. Internationale federatie verwijst dus naar de internationale federatie die voor de sport in kwestie ondertekenaar van de Code is.
Met het oog op de conformiteit met de Code, volgt het Antidopingdecreet de bewoordingen van de Code zonder substantiële wijzigingen.
Aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven in zoverre eenvormigheid is doorgevoerd conform de bepalingen van de Code.

Onderzoek van de tekst
Punt 13
Aan de opmerking van de Raad van State is ten dele tegemoet gekomen in het ontwerp. De Code voorziet uitdrukkelijk dat bepaalde aspecten van het volledige proces van dopingcontrole kan gedelegeerd worden aan derden, maar dat daarbij die derden gehouden zijn de Code en Internationale Standaarden te respecteren. Aangezien het toepassingsgebied algemeen geldend is, is niet uitdrukkelijk verwezen naar de ondertekenaars van de Code, maar is op algemene wijze verwezen naar personeelsleden en instanties of personen die onder delegatie werken van sportverenigingen en antidopingorganisaties. De Code voorziet immers dat alle betrokkenen bij de organisatie van de sport, en de dopingcontrole in het bijzonder, gebonden moeten zijn door de Code.

Punt 14 tot en met 17
Het ontwerp is bijgewerkt conform de opmerkingen van de Raad van State

Punt 18
De Raad van State formuleert geen fundamentele opmerkingen over het principe van het afzien van het recht om gehoord te worden. Verdere uitvoeringsbepalingen zullen de inhoud van de kennisgevingen verder preciseren, daarbij rekening houdend met de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer van het WADA, die in detail de inhoud van de kennisgevingen bepaalt.
Voor het overnemen van het sanctievoorstel zal het bevoegde disciplinaire orgaan enkel de beslissing acteren op basis van de elementen die NADO Vlaanderen in het sanctievoorstel heeft geformuleerd. De formulering die is opgenomen in het ontwerp, wordt adequaat geacht in samenlezing met de andere bepalingen van dat artikel. De disciplinaire organen kunnen enkel constateren dat het sanctievoorstel aanvaard is, en zal zich bijgevolg moeten baseren op de elementen die aangedragen worden in het dossier waarin het sanctievoorstel is aanvaard.

Punt 19
De door de Raad van State aangehaalde bepalingen zijn onderzocht op overlappingen, en de overlappingen zijn weggewerkt.

Punt 20
Het ontwerp is bijgewerkt in lijn met de opmerkingen van de Raad van State. Specifiek voor de overeenkomsten over het resultatenbeheer (ontworpen artikel 23/1/2, §5), is geopteerd om de onderliggende overeenkomst die een sporter kan afsluiten, door de Code gedefinieerd als een "without prejudice agreement", op te nemen als een afzonderlijke definitie in het ontworpen artikel 2, 47°/1.

Punten 21 en 22
Het ontwerp is bijgewerkt conform de opmerkingen van de Raad van State.

Punt 23
De bevoegdheid die de federatie uitoefent, zal afhankelijk zijn van het tuchtreglement van de federatie. In de memorie is verduidelijkt op welke wijze invulling zal gegeven worden door de aangesloten federaties in navolging van de Code.

Punt 24 en 25
Na onderzoek van de tekst is geopteerd om in artikel 24/1 een duidelijke opdeling te maken tussen elitesporters van nationaal niveau (§4) en elitesporters van internationaal niveau (§5). Door die wijziging is het evenzeer duidelijk, in beide gevallen, dat tegen het opleggen van een voorlopige schorsing enkel de persoon aan wie een voorlopige schorsing wordt opgelegd tegen die beslissing beroep mag instellen. Dat is overgenomen uit de Code, en op die manier door WADA aanvaard.
Door het herformuleren van artikel 24/1, inzonderheid de paragrafen 4 en 5, zijn de onvolkomenheden die de Raad van State in haar advies aanhaalde, weggewerkt.

Punt 26 tot en met 29
De opmerkingen van de Raad van State betreffen vooral technische aanpassingen, die zijn overgenomen in het ontwerp.

Punt 30
De gevallen waarin beroep moet mogelijk zijn, zijn omschreven in artikel 13 van de Code, dat omwille van de conformiteit met de Code zonder substantiële wijzigingen moet worden overgenomen. Voor zover mogelijk om de bewoordingen van de Code aan te passen, is de instantie vermeld die de beslissing heeft genomen.

Punt 31
Het onderdeel van de memorie, dat betrekking heeft op het ontworpen artikel 40, is aangevuld met de door de gemachtigde verstrekte toelichting.

Punt 32
Bij de laatste voorlegging van het ontwerp aan het WADA is gewezen op het overlappende karakter van artikel 41, §4, en artikel 34, waarin de kennisgeving van de beslissing aan de sporter of andere persoon, en aan de partijen die recht hebben om beroep in te stellen, is opgenomen. Dat impliceert kennisgeving van de volledige beslissing. Omwille van de coherentie is de kennisgeving dus niet langer bepaald, en is in de redactie van het ontworpen artikel 41 enkel referentie naar de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie, en bij uitbreiding ook de Disciplinaire Raad, om gevolgen van de dopingpraktijken op te leggen als sanctie voor het begaan van een dopingpraktijk.

Punt 33
In navolging van het advies van de Raad van State is de ontworpen bepaling aangepast. Voor de verdere coherentie is de verwijzing naar sporter, begeleiders en andere personen aangepast, zodat sporters en andere personen worden vermeld, waarbij begeleiders steeds vallen onder het ruimere begrip andere personen.

Punt 34
Het ontwerp is aangepast conform de opmerking van de Raad van State. Omwille van andere aanpassingen, is het ontworpen artikel 42/10 in het uiteindelijke ontwerp opgenomen als het ontworpen artikel 42/11. De redactie is conform aangepast.

Punt 35
In navolging van het advies van de Raad van State is de duiding opgenomen in de memorie. De verduidelijking is een bestendiging van het bestaande principe dat sportactiviteiten die binnen de context van een fitness-club worden beoefend, als sportactiviteiten in georganiseerd worden beschouwd voor de toepassing van het decreet, inzonderheid de tuchtrechtelijke gevolgen voor niet competitieve breedtesporters. De verduidelijking heeft betrekking op het thans ontworpen artikel 42/10, §2, na hernummering.

Punt 36
In navolging van het advies van de Raad van State is de bepaling aangepast, aangezien enkel sporters onder het ontworpen artikel 42/9, §5, thans ontworpen artikel 42/10, §5, onder de afzonderlijke tuchtregeling vallen.

Punt 37 tot en met 40
Het ontwerp is aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State, waarbij de onduidelijke formuleringen en verwijzingen zijn aangepast.

Punt 41
De redactie van de bepaling rond inwerkingtreding is aangepast. Zoals ook opgenomen in de memorie, is enkel een uitzondering voorzien voor de bepalingen rond verblijfsgegevens van elitesporters. Door het samenvoegen van de categorieën A en B, waarbij individuele elitesporters worden onderworpen aan verblijfsgegevens, is verdere uitvoering van de regering noodzakelijk. De lijst met sporttakken van de categorieën A en B moet immers aangepast worden voordat de gewijzigde regeling uitwerking kan hebben.
Voor de andere bepalingen wordt uitdrukkelijk afgezien van enige retroactieve werking, de gewijzigde sanctiebepalingen en de verschuivingen in het tuchtrechtelijke systeem zijn op basis van het Antidopingdecreet en de bestaande uitvoeringsbepalingen voldoende uitvoerbaar, en kunnen onmiddellijk in werking treden, zonder daarbij retroactieve toepassing te krijgen.

Daarbij wordt wel rekening gehouden met de overgangsbepalingen, die onder meer regelen op welke wijze het principe van de mildere strafwet kan doorwerken. Dergelijke impliciet retroactieve werking komt ook voor in de Code, maar is ook een algemeen rechtsbeginsel. De overtreder kan in dat verband genieten van de toepassing van de 'lex mitior', onder de voorwaarden die in het Antidopingdecreet zijn bepaald.

Punt 42
In navolging van het advies van de Raad van State is het Antidopingdecreet onderzocht, en zijn de nodige aanpassingen in het ontwerp verwerkt.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit betreft uitsluitend een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel past de bestaande definities, die in artikel 2 van het Antidopingdecreet zijn opgenomen, aan conform de wijzigingen van de Code. Bijkomede toelichting kan verschaft worden bij de volgende wijzigingen, waarbij de referentie verwijst naar de nummering van het Antdidopingdecreet zoals ze zal gelden na wijziging:

- in te voegen punt 1°: de term "aangesloten federatie" in het bestaande artikel 2 is een definitie die noodzakelijk is in functie van het toewijzen van de bevoegdheid voor disciplinaire afhandeling. De definitie zoekt aansluiting bij de definitie van elitesporter van nationaal niveau voor wat betreft de omschrijving van de federatie. De disciplinaire afhandeling van dopingpraktijken begaan door elitesporters is steeds toevertrouwd aan de nationale federatie of deelfederatie waarbij de elitesporter aangesloten is. Enkel elitesporters die lid zijn van een federatie die via aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, ook gehouden is de Code toe te passen. Dat criterium wordt doorgetrokken om onderscheid te maken tussen aangesloten en niet-aangesloten federaties.
De definitie van aangesloten federatie maakt een onderscheid tussen enerzijds die federaties die via aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, op basis daarvan gehouden zijn de Code toe te passen via het eigen tuchtreglement, en anderzijds federaties of sportverenigingen die zich op geen enkele wijze rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden hebben aan een ondertekenaar van de Code en dus niet gehouden zijn de bepalingen van de Code na te leven, rechtstreeks of onrechtstreeks.

- definitie van afwijkend paspoortresultaat in punt 3°: de bestaande definitie wordt vervangen om in lijn te zijn met de Code. Een afwijkend paspoortresultaat zal de facto een bevinding zijn van een geaccrediteerd labo en de Atleet Paspoort Management Eenheid, die de resultaten in licht van het biologisch paspoort beoordeelt;

- definitie van ADAMS in punt 4°: de definitie wordt in lijn gebracht met de definitie zoals opgenomen in de Code. De gewijzigde definitie houdt rekening met de technische evolutie van ADAMS;

- definitie van antidopingactiviteiten in te voegen punt 4°/1: de definitie wordt overgenomen uit de Code. Het is een begrip die alle activiteiten omvat die door een ADO onder de Code worden uitgevoerd;

- definitie van antidopingorganisatie in punt 5°: er wordt verduidelijkt dat ook het WADA een antidopingorganisatie is. Als mondiaal antidopingagentschap is het WADA in de strikte zin geen ondertekenaar van de Code. Toch heeft het WADA uitdrukkelijk de status van ADO;

- definitie van atypische analyseresultaat in punt 6°: de bestaande definitie wordt vervangen om in lijn te zijn met de Code. Een atypische bevinding zal de facto een bevinding zijn van een geaccrediteerd labo, en zal in die zin ook gerapporteerd worden;

- definitie van bedrog in punt 7°: de definitie van bedrog komt uit de Code, en is ruimer dan enkel bedrog bij een dopingcontrole. Ook in het verdere proces van resultatenbeheer kan bedrog worden gepleegd. Omdat de term ook ruimer toepasselijk is dan enkel in de omschrijving van een dopingpraktijk, wordt de term als definitie opgenomen;

- wijziging van de definitie van begeleider in punt 8°: in de definitie van begeleider wordt uitdrukkelijk verwezen naar sportwedstrijden. Dat hangt samen met de omschrijving van het toepassingsgebied, waar ook andere personen dan sporters en begeleiders worden ondergebracht, en de omschrijving van dopingpraktijken, waarbij uitdrukkelijk wordt opgenomen welke dopingpraktijken door begeleiders kunnen begaan worden, en welke dopingpraktijken niet enkel op begeleiders maar ook op andere personen toepasbaar zijn. Het Antidopingdecreet wordt door de wijziging volledig in lijn gebracht met de Code;

- definitie van beschermde persoon in het in te voegen punt 8°/1: de term "beschermde persoon is geïntroduceerd in de Code, om toe te passen in het licht van de bewijsregels en de sancties. Concreet zijn personen onder de leeftijd van zestien altijd beschermde personen in de zin van de Code. Omdat in sommige sporten jongeren tussen zestien en achttien al mogelijk tot de wereldtop behoren, is een getrapte regeling voorzien voor jongeren tussen zestien en achttien jaar. Het gaat daarbij om elitesporters (nationaal en internationaal) voor zover ze al op het hoogste niveau internationaal actief zijn. Een internationaal evenement is een evenement dat als dusdanig wordt aangeduid door de bevoegde internationale federatie. Een wielrenner die enkel op junioresniveau een wereldkampioenschap heeft betwist en de leeftijd van achttien nog niet bereikt heeft, zal dus nog beschermde persoon zijn. Omgekeerd is een gymnaste van zestien die aan het WK voor senioren heeft deelgenomen geen beschermde persoon meer.
Naast de grens op basis van leeftijd, zijn ook de personen die niet over een volledige juridische bekwaamheid beschikken. Het gaat daarbij om handelingsonbekwaamheid. De Code viseert vooral de sporters die in staat moeten worden geacht om de draagwijdte van hun handelingen en de mogelijke gevolgen in te schatten. Een atleet met een mentale beperking zou om die reden een beschermde status genieten.

- definitie van binnen wedstrijdverband in punt 11°: de definitie van het begrip "binnen wedstrijdverband" is licht aangepast om duidelijkheid te geven over het tijdstip waarop de periode binnen wedstrijdverband moet beginnen. De gewijzigde definitie vermijdt interpretatieproblemen door in plaats van een periode van twaalf uur voor de wedstrijd, een vast tijdstip als uniform uitgangspunt te nemen. Het WADA kan een alternatieve definitie aanvaarden in bepaalde sportdisciplines, bijvoorbeeld waar weging een essentieel onderdeel uitmaakt van de wedstrijd maar mogelijk uren of zelfs een dag voorafgaand aan de eigenlijke wedstrijd plaats vindt. Het is noodzakelijk om ook die mogelijkheid

mee op te nemen in definitie. Voor dopingtests zal die afwijkende definitie geldig zijn voor de sportdiscipline in kwestie om te bepalen of een mogelijke dopingpraktijk binnen of buiten wedstrijdverband is geconstateerd.

- definitie van biologisch paspoort in punt 12°: de definitie is in lijn gebracht met de definitie van de Code. Het biologisch paspoort omvat niet enkel de verzameling van data, maar omvat ook het opstellen van een longitudinaal profiel en de vergelijking met bepaalde gegevens;

- in te voegen definitie van competitieve breedtesporter in punt 15°/1 in artikel 2 van het bestaande decreet) de definitie van een "competitieve breedtesporter" volgt niet uit de Code, maar is noodzakelijk om een onderscheid te maken tussen enerzijds breedtesporters bij een aangesloten federatie en breedtesporters die in competitief verband sporten bij een niet-aangesloten federatie, en anderzijds sporters die louter recreatief sporter, bijvoorbeeld in een fitnessclub.
Een competitieve breedtesporter wordt gedefinieerd vanuit de deelname aan wedstrijden en dus het competitieve karakter van de sportbeleving. Wie in wedstrijdverband gecontroleerd wordt, zal automatisch ook een competitieve breedtesporter zijn. Voor dopingpraktijken vastgesteld buiten wedstrijdverband, bij een controle buiten wedstrijdverband of bij de vaststelling buiten wedstrijdverband van feiten die als een dopingpraktijk kunnen gekwalificeerd worden, is het onderscheid afhankelijk van de intentie van de sporter. Dat zijn dopingpraktijken zoals het bezit van verboden middelen, inclusief het bestellen op afstand waarbij de producten onderschept worden, gebruik buiten wedstrijdverband en een positieve dopingtest buiten wedstrijdverband.
Om dergelijke feiten te kunnen kwalificeren als een overtreding begaan door een sporter, is in eerste instantie vereist dat de persoon onder het toepassingsgebied van het Antidopingdecreet valt. Als dat het geval is, wordt gedifferentieerd tussen sporters die aangesloten zijn bij een federatie die het eigen reglement toepast, en daarnaast sporters buiten die federaties die deelnemen aan wedstrijden of die enkel de sport beoefenen los van enig competitief karakter.
De definitie is ruim opgevat. De bedoeling is die sporters als competitieve sporters te aanzien voor wie de competitie en de plaats in de uitslag de primaire drijfveer vormen. Het zal aan de disciplinaire commissie zijn om verdere invulling te geven aan het begrip. Daarbij is het niet de bedoeling om elk evenement waarbij tijdsregistratie is als een wedstrijd te aanzien ook het karakter van een wedstrijd toe te meten. Het NADO en uiteindelijk de disciplinaire organen kunnen daarbij zelf onderzoeken in welke mate het competitief karakter aanwezig is.
De gevallen die in de definitie opgenomen zijn, zijn noodzakelijk om zowel NADO als de disciplinaire organen een bijkomende houvast te bieden. Lidmaatschap van een federatie of sportvereniging die toelaat aan competitie deel te nemen, is een feit dat objectief te bepalen is. Een sporter kan het tegenbewijs leveren, maar de facto kan aangenomen worden dat dergelijk lidmaatschap met recht op wedstrijddeelname het competitief karakter van de sportbeleving inhoudt. Ook als de sporter een historiek heeft van wedstrijddeelname, kan aangenomen worden dat de sportactiviteiten kaderen in de voorbereiding op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.
Om te vermijden dat breedtesporters buiten lidmaatschap zich voorbereiden op sport met competitieve of demonstratieve doeleinden en zich pas aansluiten bij een sportvereniging die dergelijke activiteiten organiseert op het moment dat dat noodzakelijk is voor deelname aan dergelijke sportactiviteiten, kan ook met feitelijke elementen worden aangetoond dat de sporter zich voorbereidde op dergelijke sportactiviteiten. Dat beoogt vooral situaties waarbij een breedtesporter in georganiseerd verband traint, en daarbij openlijk aangeeft dat te doen als voorbereiding op een wedstrijd of demonstratie. Sporters kunnen zich bijvoorbeeld voorbereiden in een fitnesscentrum om zich voor te bereiden op een competitieve sportbeoefening. De intentie is daarbij belangrijk. In dat geval zal de bewijslast liggen bij het NADO of de instantie die vervolging instelt voor een dopingpraktijk.

Als een breedtesporter als competitieve breedtesporter wordt aanzien, zal de disciplinaire bestraffing worden toebedeeld aan de disciplinaire instantie die het decreet aanwijst. Dat kan een federatie zijn als de sporter op basis van aansluiting bij die federatie onder de tuchtautoriteit voor antidoping van de federatie valt. Als de competitieve breedtesporter geen lid is van een federatie die op grond van het decreet zelf de disciplinaire behandeling is toegewezen of bij geen enkele federatie is aangesloten, zullen de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn.

- In te voegen definitie van decisielimiet in punt 15°/2: de definitie is overgenomen uit de Code. Voor bepaalde stoffen wordt een limiet ingesteld in de Technische Documenten. Voor die stoffen wordt enkel een afwijkend analyseresultaat gerapporteerd als de gemeten waarde van een stof of metaboliet ervan de gestelde waarde overschrijdt. Voor die stoffen vormt niet elke aanwezigheid automatisch een afwijkend analyseresultaat, enkel als de drempelwaarde wordt overschreden;

- definitie van dopingcontrole in punt 16°: de definitie van dopingcontrole wordt in lijn gebracht met de Code. Gedrag dat de dopingcontrole verstoort moet dus in het licht van deze definitie worden beoordeeld, waarbij ook meer stappen inbegrepen zijn dan het louter organiseren van monsterafname en de monsterafname zelf;

- de definitie van educatie wordt overgenomen uit de Code en ingevoegd als punt 17°/1:

- wijziging van de definitie van geen schuld of nalatigheid in punt 26°, en geen significante schuld of nalatigheid in punt 27°: de notie sporter en begeleider is in het licht van de Code vervangen door sporter en andere persoon, waarbij nog steeds ook de notie begeleider te verstaan is onder andere persoon. De aanvulling bij de definitie is aangepast in het licht van de Code. Met de introductie van de begrippen beschermde persoon en recreatiesporter, is bepaald dat die categorieën van sporters niet meer moeten aantonen hoe de stof in het lichaam is gekomen om toepassing te kunnen maken van de bevinding van geen schuld of nalatigheid.
Tevens is voor niet-significante schuld of nalatigheid bepaald dat die categorieën van sporters niet meer moeten aantonen hoe de stof in het lichaam is gekomen om toepassing te kunnen maken van de bevinding van geen significante schuld of nalatigheid. Eveneens wordt daarbij de verwijzing naar cannabinoïden opgeheven, aangezien die stoffen onder de misbruikstoffen geklasseerd zijn, en dus aan de bepalingen voor misbruikstoffen zijn onderworpen. De specifieke bepalingen daarover zijn ondergebracht in de desbetreffende bepalingen;

- in te voegen definitie van geregistreerde doelgroep in punt 28°/1: het begrip geregistreerde doelgroep wordt op algemene wijze gedefinieerd, waarbij het begrip naargelang de context kan slaan op de nationale geregistreerde doelgroep of de internationale geregistreerde doelgroep. Dat is naargelang de geregistreerde doelgroep is bepaald door een NADO, of door de bevoegde internationale federatie. Dat is een definitie die eveneens is opgenomen in het samenwerkingsakkoord, en onverkort is overgenomen.;

- in te voegen definitie van gevolgen van dopingpraktijken in punt 29°/1: de gevolgen van dopingpraktijken zijn als definitie opgenomen in de Code, om telkens te kunnen verwijzen naar het geheel van maatregelen en sancties die kunnen opgelegd worden. Binnen de gevolgen van dopingpraktijken worden ook ondergeschikt termen zoals voorlopige schorsing, uitsluiting en diskwalificatie ondergebracht. Het definieert op algemene wijze de gevolgen die op disciplinair vlak kunnen worden opgelegd, zoals diskwalificatie, uitsluiting, voorlopige schorsing, financiële gevolgen waaronder een geldboete en tegemoetkoming in

de procedurekosten en publieke bekendmaking als onderdeel van de sanctie, waarbij steeds de publieke bekendmaking afhankelijk is van de bescherming van de persoonsgegevens. Daardoor heeft de publieke bekendmaking de facto enkel betrekking op meerderjarige elitesporters en andere personen in relatie tot elitesporters.

- in te voegen punt 31°/1: de hoorprocedure is als begrip opgenomen om te refereren naar het volledige hoorproces, dus niet beperkt tot de hootzitting zelf. De term is eveneens gedefinieerd in de Code;

- in te voegen punt 32°/1: de term "institutionele onafhankelijkheid" is in de Code opgenomen om de onafhankelijkheid van een beroepsinstantie te omschrijven. Een beroepsinstantie op nationaal niveau moet niet enkel operationeel onafhankelijk zijn, maar ook volledig institutioneel los staan van de antidopingorganisatie die het resultatenbeheer uitoefent over een inbreuk. Concreet houdt dat ook in dat in het geval een nationale antidopingorganisatie het resultatenbeheer heeft, een beroepsinstantie niet mag ingebed zijn in de structuur van die antidopingorganisatie. Dat gaat verder dan operationele onafhankelijkheid, waarbij enkel de werking onafhankelijk moet zijn.

- opheffing van de definitie van internationaal geregistreerde doelgroep in punt 34°: de definitie van internationaal geregistreerde doelgroep is begrepen in de algemene definitie van geregistreerde doelgroep, en als dusdanig overbodig als afzonderlijke definitie;

- vervanging van punt 35° en in te voegen punten 35°/1 tot en met 35°/6: een definitie van de Internationale Standaarden die relevant zijn in het decreet wordt ingevoegd. Enkel de Standaarden waarnaar gerefereerd wordt, zijn gedefinieerd. Dat zijn zes van de in totaal acht internationale standaarden. In het decreet wordt echter geen referentie gemaakt naar de ISCCS (Internationale Standaard voor code conformiteit door ondertekenende partijen). De verboden lijst is ook een internationale standaard, maar die wordt afzonderlijk gedefinieerd.

- in te voegen definitie van misbruikstof in punt 38°/1: de term "misbruikstof" volgt uit de Code. De Code voorziet na wijziging in een afwijkend regime voor deze verboden stoffen, in de Code aangeduid als "substances of abuse", op het vlak van sanctionering. Het zijn stoffen die gebruikelijk in de maatschappij gebruikt worden buiten de context van de sportbeoefening. De uiteindelijke concrete invulling gebeurt via de verboden lijst die jaarlijks vast te stellen is. In de verboden lijst zal aangegeven worden welke stoffen, die ook als recreatieve drugs buiten de sport genomen worden, als misbruikstoffen te aanzien zijn. Het gebruik van de term recreatieve drugs zou verwarrend kunnen zijn, vandaar dat geopteerd is voor een term die eigen is aan het decreet en binnen die context een specifieke invulling krijgt;

- in te voegen definitie van niet-specifieke methode in punt 44°/1: naar analogie met een niet-specifieke stof, wordt ook een niet-specifieke methode gedefinieerd. De verboden lijst zal bepalen welke methoden specifiek of niet-specifiek zijn;

- in te voegen definitie van operationele onafhankelijkheid in punt 45°/1: de term "operationele onafhankelijkheid" is opgenomen in de Code om de onafhankelijkheid en dus ook onpartijdigheid van de leden van een disciplinair orgaan te waarborgen. Op geen enkele wijze mogen de personen die de zaak horen met het oog op een beslissing ten gronde binnen een disciplinair orgaan een functie hebben binnen de antidopingorganisatie die het resultatenbeheer heeft. Dat strekt zich uit over dopingcontroleurs, onderzoekers en het hoofd van de antidopingorganisatie of elke persoon binnen die antidopingorganisatie die kan beslissen vervolging in te stellen. Voor het ondersteunend personeel die

administratieve bijstand verleent is geen absolute onverenigbaarheid om taken te verrichten binnen de procesvoering van het disciplinair orgaan, met dien verstande dat het ondersteunend personeel geen stem heeft in het beraad over de zaak en niet kan belast worden met het opstellen van de beslissing;

- punt 46° wordt opgeheven. De definitie van "opzettelijk" is niet langer als individuele definitie opgenomen. Als in het decreet wordt verwezen naar opzet, dan is bedoeld het algemeen opzet of *dolus generalis,* tenzij uitdrukkelijk anders bepaald. Onder algemeen opzet volstaat het dat de persoon in kwestie wetens en willens de handeling heeft gesteld zonder noodzakelijkerwijze ook de gevolgen beoogd te hebben.
De definitie die was opgenomen en algemene draagwijdte kreeg via punt 46°, is op grond van de Code enkel van toepassing bij dopingovertredingen die te maken hebben met bezit, gebruik of aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter. Het vormt een toepassing van een *dolus eventualis* waarbij niet enkel het wetens en willens stellen van de handeling opzet uitmaakt, maar ook de kans aanvaarden dat bepaalde handelingen of een bepaald gedrag een overtreding tot gevolg hebben, en daarbij het risico negeren. De specifieke definitie van opzet die opgenomen was in punt 46° is ondergebracht in het artikel dat betrekking heeft op het bepalen van de strafmaat. Dat is conform de Code, waar opzet niet als afzonderlijke definitie is opgenomen, maar enkel een specifieke omschrijving van opzet is opgenomen onder de relevante sanctiebepalingen in artikel 10 van de Code om enkel in die context toegepast te worden;

- in te voegen definitie van overeenkomst van voorbehoud zonder nadelige erkentenis in punt 47°/1: de definitie vormt de overname van de term "without prejudice agreement" in de Code. Sporters en andere personen moeten in twee gevallen een overeenkomst kunnen aangaan waarbij de informatie die ze binnen een bepaalde procedure verstrekken, niet tegen hen kan gebruikt worden als de procedure niet tot het gewenste resultaat leidt. De overeenkomst is van toepassing bij een onderhandeling over een minnelijke afhandeling van een dopingpraktijk, zijnde een overeenkomst over het resultatenbeheer, en bij een procedure van substantiële hulp waarbij de sporter of andere persoon de onderhandeling over een eventuele opschorting van de uitsluiting kan voeren op voorwaarde dat de substantiële hulp ook effectief leidt tot een verminderde uitsluiting;

- in te voegen punt 51°/1: de term "recreatiesporter" is een overname van de definitie van "recreational athlete", zoals opgenomen in de Code en het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen;

- in te voegen definitie van de resultatenbeheer in punt 52°/1: de term resultatenbeheer is op zich geen nieuwe term maar wordt in het licht van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer, die vanaf 2021 van kracht wordt, gedefinieerd. Daarmee wordt duidelijk gemaakt dat het resultatenbeheer over een overtreding het volledige proces omvat vanaf de kennisgeving van een vaststelling en eventueel voorgeschreven voorafgaande stappen tot aan de uiteindelijke beslissing. De omschrijving is ook dienstig bij de omschrijving van de bevoegdheid. Een antidopingorganisatie krijgt volgens de Code de bevoegdheid over het resultatenbeheer van een dopingpraktijk of vaststelling van een andere overtreding, zoals het niet naleven van de verplichtingen rond verblijfsgegevens. Ondanks de mogelijkheid dat een deel van het resultatenbeheer gedelegeerd wordt aan een derde partij, blijft de antidopingorganisatie die de bevoegdheid heeft om het resultatenbeheer uit te oefenen, ook volledig verantwoordelijk voor de conformiteit van het proces met de Code;

- wijziging van de definitie van schuld in punt 53°: de aanpassingen in de definitie van schuld zijn beperkt tot het vervangen van de notie sporters en begeleiders door de notie sporters en andere personen, waaronder de begeleiders zijn begrepen. De aanpassing is noodzakelijk voor de verdere coherentie van de tekst;

- in te voegen punt 53°/1: de verboden lijst zal bepalen welke verboden methoden specifiek zijn. Tenzij uitdrukkelijk bepaald, is een verboden methode niet-specifiek;

- vervanging van de definitie van specifieke stof in punt 54°: de referentie naar bepaalde klassen van stoffen in de definitie van specifieke stoffen is niet werkzaam, aangezien de verboden lijst zelf zal bepalen welke stoffen onder de niet-specifieke stoffen kunnen vallen. Referentie naar bepaalde klassen van stoffen doet voorafname aan het opstellen van de verboden lijst, en zou kunnen conflicteren met bepaalde toekomstige wijzigingen;

- in te voegen definitie van strikte aansprakelijkheid in punt 57°/1: de strikte aansprakelijkheid of "strict liability" inzake dopingpraktijken is een begrip dat sterk verankerd blijft in de Code die van kracht wordt op 1 januari 2021. Een sporter is verantwoordelijk voor alle stoffen, metabolieten of markers ervan die in zijn lichaam wordt aangetroffen. Het begrip is gedefinieerd omdat het principe ook deel moet uitmaken van de antidopingeducatie;

- vervanging van de definitie van substantiële hulp in punt 58°: de definitie van "substantiële hulp" is in licht aangepaste vorm overgenomen om ook de substantiële hulp uit te breiden naar zaken die niet rechtstreeks verband houden met vastgestelde dopingpraktijken of de vaststelling van nieuwe dopingpraktijken. Zo kan ook substantiële hulp worden geboden bij het ontdekken van praktijken bij sportorganisaties of zelfs statelijke actoren die een schending van de Code uitmaken;

- vervanging van de definitie van TTN in punt 60°: de definitie van Toestemming wegens Therapeutische Noodzaak is in lijn met de Code gebracht. Een TTN kan enkel in overeenstemming met de Code en de desbetreffende Internationale Standaard worden toegekend;

- in te voegen definitie van verzwarende omstandigheden punt 65°/1: de definitie van verzwarende omstandigheden is overgenomen uit de Code en overgenomen in het decreet. De gewijzigde Code die van toepassing wordt vanaf 1 januari 2021 bevat immers de herintroductie van het begrip verzwarende omstandigheden en de toepasselijke gevolgen. De verzwarende omstandigheden zijn gerelateerd aan het bepalen van de strafmaat voor een dopingovertreding. Wanneer er sprake is van bedrog in het dopingcontroleproces, met inbegrip van het resultatenbeheer en de hoorzittingen, kunnen feiten ofwel als afzonderlijke inbreuken vervolgd worden ofwel als verzwarende omstandigheid van een dopingpraktijk worden beschouwd;

- vervanging van de definitie van voorlopige hoorzitting in punt 66°: de definitie van voorlopige hoorzitting is overgenomen uit de Code;

- wijzigingen aan de definitie van westrdijd in punt 68°: aan de definitie van wedstrijd is ook toegevoegd dat een wedstrijd uit meerdere onderdelen kan bestaan. Het is aan de organiserende instantie om zelf te bepalen of de sportactiviteit in meerdere onderdelen als één enkele wedstrijd te beschouwen is, dan wel als een evenement. Evenementen zijn onderworpen aan specifieke regels. Buiten de evenementen is het belangrijk de sportactiviteit als één enkele of meerdere wedstrijden te kwalificeren, om uit te maken of een dopingpraktijk al dan niet in wedstrijdverband is georganiseerd. Bovendien zal de kwalificatie als

wedstrijd ook gevolgen hebben voor de gevolgen van een mogelijke diskwalificatie van de resultaten behaald in een wedstrijd.

Artikel 3

In artikel 3 van het bestaande decreet werden de verschillende dopingpraktijken gedefinieerd, conform artikel 2 van de Code. De dopingpraktijken, vermeld in de punten 1° tot en met 10° zijn behouden en quasi ongewijzigd overgenomen in de eerste paragraaf.
De Code definieert een nieuwe dopingpraktijk, opgenomen in punt 11°. De dopingpraktijk kan niet enkel begaan worden door een sporter of begeleider, maar ook door een andere persoon die zich binnen het toepassingsgebied van de Code bevindt. Daarmee wordt de bescherming van klokkenluiders beoogd. Een persoon die een dopingpraktijk aan het licht brengt, of een andere vorm van niet-naleving van de Code (bijvoorbeeld een inbreuk op de operationele autonomie van een antidopingorganisatie of andere non-conformiteit in de toepassing van de Code), geniet op deze wijze bijkomende bescherming. De derde paragraaf neemt de bepalingen van de Code verder over.
In de tweede paragraaf zijn aanvullende bepalingen opgenomen voor de toepassing van het verbod op verboden samenwerking, als dopingpraktijk gedefinieerd in paragraaf 1, 10°.
De derde paragraaf herhaalt het principe van de 'strict liability' uit de Code. De persoonlijke verantwoordelijkheid voor wat aanwezig is in het lichaam van een sporter, is een basisprincipe van de Code. Een sporter is immers op grond van de Code te allen tijde verantwoordelijke voor de stoffen die zich in zijn of haar lichaam bevinden en die aangetroffen worden bij een dopingtest.

Artikel 4

Het toepassingsgebied, opgenomen in artikel 4 van het bestaande decreet is overgenomen in paragraaf 1 van het ontworpen artikel 4 en aangepast aan de Code voor wat betreft de verwijzing naar andere personen. Binnen het decreet is waar noodzakelijk ook vermeld welke dopingpraktijken ook gepleegd kunnen worden door andere personen. Dat is enkel van toepassing voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10° en 11°. Geenszins wordt daarmee een algemeen toepassingsgebied beoogd van alle regels, enkel waar het decreet uitdrukkelijk de toepassing uitbreidt naar andere personen dan sporters of begeleiders.
De aanvulling is noodzakelijk in het licht van de dopingpraktijk van ontmoedigen of nemen van represailles. Een persoon die niet strikt genomen een sporter of begeleider is, maar deel uit maakt van een dopingnetwerk, moet ook uit de sport kunnen gebannen worden.
Tegelijk wordt in de tweede paragraaf duidelijk gesteld dat de maatregelen die opgelegd worden met toepassing van de Code aan sporters, begeleiders en andere personen een tuchtrechtelijk karakter vertonen. De rol van NADO Vlaanderen als Nationale Antidopingorganisatie onder de Code wordt daarbij uitdrukkelijk vermeld, aangezien NADO Vlaanderen ook onder de status van ondertekenaar van de Code een rol speelt in de private tucht. De actieve beleidscontrole die NADO Vlaanderen uitoefent, omvat niet enkel het uitvoeren van dopingcontroles, maar ook het tot stand brengen van een geregistreerde doelgroep, het nazicht op de verblijfsgegevens, het noteren van inbreuken op de verblijfsgegevensverplichtingen, en de bevoegdheden die in het resultatenbeheer aan NADO Vlaanderen zijn verleend, zoals het bepalen of een inbreuk verder moet vervolgd worden en het instellen van vervolging zelf. Inherent aan het spanningsveld tussen actieve en passieve beleidscontrole is dat NADO Vlaanderen, naargelang het geval, de bevoegdheid als Nationale Antidopingorganisatie onder de Code zal uitvoeren ten behoeve van de uiteindelijke private tucht die door de aangesloten federaties wordt uitgeoefend, en de door de Vlaamse Gemeenschap ingestelde tuchtorganen die ingesteld zijn

om de tuchtregeling toe te passen op sporters die niet tot de aangesloten federaties vallen.
Tenslotte is ook uitdrukkelijk in de derde paragraaf gesteld dat voor sporters die buiten de Code vallen omdat ze geen lid zijn van een aangesloten federatie, die gehouden is de Code te laten naleven door de leden onder de passieve beleidscontrole, en de competitieve breedtesporters, die onder de actieve beleidscontrole onder de Code worden geplaatst, slechts gevat zijn door de bepalingen van het decreet voor zover die uitdrukkelijk van toepassing zijn gemaakt.
Voor antidopingeducatie blijven die breedtesporters echter wel uitdrukkelijk een doelgroep. De boodschap van antidoping is immers universeel, dus ook op de louter recreatieve sporters en sporters die deelnemen aan georganiseerde sportactiviteiten buiten enige federatiecontext.

Artikel 5

In artikel 5 van het bestaande decreet zijn de doelstellingen van educatie opgenomen. De nationale antidopingorganisaties zijn als ondertekenaar van de Code gehouden om de Internationale Standaard voor Educatie te implementeren, en jaarlijks een educatie- en preventieplan op te stellen. Daarbij werkt de nationale antidopingorganisatie samen met de federaties die rechtstreeks of onrechtstreeks gebonden zijn door de Code, als ondertekenaar van de Code of lid van een internationale federatie die de Code heeft ondertekend. De doelstellingen van die programma’s zijn eveneens mee overgenomen uit de Code.

De bestaande verplichtingen voor alle federatie en sportverenigingen blijven behouden.

Artikel 6

Naar analogie met artikel 4,dat het toepassingsgebied bepaalt, worden in artikel 6 van het Antidopingdecreet ook andere personen vermeld.

Artikel 7

Conform de Code krijgen de Technische Documenten van het WADA eenzelfde bindende draagwijdte als de internationale standaarden. Die draagwijdte volgt de Code. Eveneens is verduidelijkt dat voor de overtredingen die niet onder de Code worden gebracht, de Code-conforme toepassing logischerwijze niet van toepassing is.

Artikel 8

De bewijsregels zijn aangepast conform de bepalingen van de artikel 3 van de Code.
Concreet zijn wijzigingen aangebracht in:
- de wijze waarop een analytische methode betwist kan worden;
- de bewijsregels bij afwijking van een internationale standaard, waarbij rekening is gehouden met de internationale standaarden die vanaf 2021 van kracht zijn. De regeling is gevoelig verfijnd, waarbij bepaald is in welke gevallen de sporter, begeleider of andere persoon de bewijslast draagt van de afwijking en in welke gevallen de bewijslast bij de ADO ligt om aan te tonen dat de afwijking van een standaard niet in relatie staat tot de dopingpraktijk zelf;
- de procedure bij het splitsen van een monster in een A- en B-deel;
- de bewijsregels voor stoffen waarbij een specifieke kwantitatieve limiet geldt.

Artikel 9

Het ontworpen artikel 10 volgt nadrukkelijk de opbouw van de Code en de Internationale Standaard voor de Toestemmingen wegens Therapeutishce Noodzaak. De bepalingen in verband met de toestemming voor therapeutische

noodzaak (TTN) zijn aangepast conform de bepalingen van artikel 4.4 van de Code en de toepasselijke Internationale Standaard.
In eerste instantie is verduidelijkt dat een TTN voor de verboden stof of verboden methode niet voldoende is om een dopingpraktijk uit te sluiten. Ook het naleven van de modaliteiten van de toegekende TTN speelt een rol. Zo mag geen hogere dosis of behandelingsduur worden gehanteerd dan in de TTN is opgenomen.
Paragraaf 2 tot en met 4 verduidelijkt, conform de Code, dat de bevoegdheid om TTN's toe te kennen zowel aan een NADO als een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, kan toekomen.
Een sporter die geen elitesporter van internationaal niveau is, daaronder begrepen ook de breedtesporters, vallen onder de TTN-bevoegdheid van de NADO's. Specifiek voor een TTN die door een NADO is verleend, is conform de Code bepaald dat die geldig is op nationaal niveau, dus alle wedstrijden die door de internationale federaties niet als internationale wedstrijden op de kalender zijn geplaatst. Een TTN die door een NADO is verleend, is dus automatisch geldig als een andere NADO een monsterneming zou uitvoeren dan de NADO die de TTN heeft verleend.
Als een sporter een internationale elitesporter wordt of deelneemt aan een internationale wedstrijd, zal die sporter zijn bestaande TTN moeten laten erkennen, of als hij nog niet beschikt over een TTN, de aanvraag rechtstreeks richten tot de internationale federatie. De procedure voor erkenning van een TTN en de gevolgen als de internationale federatie een TTN niet erkent, zijn overgenomen uit de Code.
Paragraaf 5 bepaalt de bevoegdheid van organisatoren van grote evenementen, zoals dat ook voorzien is in de Code. Daarin is ook bepaald wat de verhouding is tot een TTN van een NADO of een internationale federatie, en wat de geldigheid van de TTN is als de organisator van een groot evenement weigert te erkennen.
In paragraaf 6 wordt de procedure bepaald voor aanvragen bij de TTN-commissie die over TTN-aanvragen beslist van sporters die onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen vallen. Het recht van de sporter om een heroverweging te vragen blijft bestaan.
Tegen een beslissing van de TTN-commissie is verder beroep tegen de beslissing mogelijk. De beroepsmogelijkheden van de sporters zijn gespecifieerd onder paragraaf 7. De beroepsmogelijkheid zal naargelang de kwalificatie van de sporter verschillend zijn (elitesporters, breedtesporters onder aangesloten federatie en competitieve breedtesporters buiten de aangesloten federaties). De beroepsmogelijkheden zijn dezelfde als de middelen die open staan tegen een beslissing over een dopingpraktijk.
Het WADA heeft krachtens de Code het recht om in bepaalde gevallen een TTN in heroverweging te nemen, om de wereldwijde conformiteit in toepassing te garanderen. WADA kan op verzoek van een betrokken partij een TTN in heroverweging nemen. De heroverweging is ook van toepassing als er geen overeenstemming is tussen een beslissing van een NADO om een TTN toe te kennen en de weigering tot erkenning door een internationale federatie van een TTN die door een NADO is toegekend.
Tenslotte zijn ook de beroepsmogelijkheden vermeld die nog open staan na heroverweging door het WADA of voor TTN-beslissingen van een internationale federatie (paragraaf 9) en de gevolgen van het niet beslissen binnen een redelijke termijn, wat gelijk staat aan een weigering (paragraaf 10).

Artikel 10

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 11

In artikel 12 van het Antidopingdecreet wordt een beperkte wijziging doorgevoerd in de plicht om sportwedstrijden te melden aan NADO Vlaanderen. De meldingen kunnen ook jaarlijks of periodiek worden gevraagd, om NADO Vlaanderen toe te laten tijdig het spreidingsplan voor dopingcontroles binnen

wedstrijdverband op te maken op basis van de geplande wedstrijden. Die wedstrijden worden gemeenzaam langer dan veertien dagen op voorhand gepland.
Afwijkingen blijven mogelijk, maar het blijft noodzakelijk dat wijzigingen tijdig worden doorgegeven. Uiteraard is ook stilzwijgend inbegrepen dat in overmachtsituaties, waarbij een federatie of sportvereniging door externe omstandigheden genoodzaakt is op zeer korte termijn te beslissen over het al dan niet laten doorgaan van een wedstrijd, toelaat om af te wijken van de termijn van veertien dagen.

Artikel 12

De aanpassingen aan artikel 14 zijn beperkt tot het toevoegen van andere personen naast sporters en begeleiders.

Artikel 13

Onder de verplichtingen van sporters, zoals die bepaald zijn in de Code en opgenomen zijn in artikel 14/1 van het Antidopingdecreet, wordt uitdrukkelijk bepaald dat sporters gehouden zijn verantwoordelijkheid te dragen van wat ze innemen of gebruiken. Dat is enerzijds gerelateerd aan de strikte aansprakelijkheid van wat zich in het lichaam van een sporter bevindt, maar strekt zich ook uit over de verantwoordelijkheid voor de keuze van supplementen die worden ingenomen en de geneesmiddelen die worden gebruikt. Een sporter moet zich in dat verband bewust zijn dat de verantwoordelijkheid bij hem of haar persoonlijk berust, en niet kan afgewenteld worden op derden.
Daarnaast is ook opgenomen dat een sporter gehouden is de namen van de begeleiders mee te delen, om de instanties toe te laten de begeleiders te identificeren en in voorkomend geval erop toe te zien dat geen verboden samenwerking met uitgesloten begeleiders aanwezig is.
Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van sporters onder de Code zijn beschreven.

Artikel 14

Onder de algemene verplichtingen van begeleiders, zoals die bepaald zijn in de Code en opgenomen zijn in artikel 14/2 van het Antidopingdecreet, wordt verduidelijkt dat begeleiders evenzeer verantwoordelijk zijn om hun invloed te gebruiken om sporters ertoe aan te zetten de antidopingregels te respecteren. Bijkomend is ook opgenomen dat begeleiders ook gehouden zijn op algemene basis geen verboden stoffen of methoden in bezit te hebben, te gebruiken of toe te passen. Begeleiders worden op die manier geresponsabiliseerd om ethisch en gezond sporten na te streven.
Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van begeleiders onder de Code zijn beschreven.

Artikel 15

Naar analogie met artikel 14/1 en 14/2 van het Antidopingdecreet, is op algemene wijze in het in te voegen artikel 14/3 opgenomen wat de verantwoordelijkheden van andere personen dan sporters of begeleiders onder de Code zijn. Ook andere personen dan sporters en begeleiders zijn gehouden zich in te zetten voor gezond en ethisch verantwoorde sportbeoefening.
Die bepalingen zijn eveneens overgenomen uit de Code, waarin de verantwoordelijkheden van andere personen dan sporters of begeleiders onder de Code zijn beschreven.

Artikel 16

Het toezicht op de naleving blijft onverminderd toegewezen aan NADO Vlaanderen.

NADO Vlaanderen is als nationale antidopingorganisatie gemachtigd om monsters te nemen van sporters. Daarbij wordt ook verduidelijkt dat de bijkomende analytische informatie en gegevens, zoals bijvoorbeeld gegevens die voortkomen uit het biologisch paspoort van de sporter, voorwerp mogen zijn van verdere onderzoeken door NADO Vlaanderen.
Door de wijziging is ook duidelijker gemaakt op welke wijze NADO Vlaanderen wel zou monsters kunnen nemen op een internationaal evenement. Daar is in beginsel de bestuursinstantie van de evenement bevoegd om monsters te nemen, ook als het binnen de territoriale bevoegdheidssfeer van NADO Vlaanderen valt.
De onderzoeksbevoegdheden van NADO Vlaanderen buiten de eigenlijke monsterneming en analytische informatie zijn opgenomen in de derde paragraaf. Daarin wordt ook op algemene wijze bepaald dat NADO Vlaanderen onderzoek kan doen naar dopingpraktijken en niet-analytische dopingpraktijken kan vaststellen. De onderzoeksbevoegdheid strekt zich ook uit over het verzamelen van gegevens à charge en à décharge nadat een eerste vaststelling van een dopingpraktijk is gedaan, en in het kader van een disciplinaire procedure.

Artikel 17

In artikel 16 is verduidelijkt dat dopingcontroles voor het toezicht op de naleving van de Code en het Antidopingdecreet kunnen uitgevoerd worden door of onder delegatie van een antidopingorganisatie of monsterafname-instantie die die bevoegdheid heeft krachtens de Code. Een nationale federatie die onder een internationale federatie ressorteert die de Code heeft ondertekend, heeft in beginsel geen bevoegdheid om dopingcontroles te organiseren onder de Code en de internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken, tenzij ze daar delegatie voor hebben ontvangen.
Als buiten dat kader toch uit analytische gegevens een dopingpraktijk zou vastgesteld worden, dan voldoet dat niet aan een monsterneming onder de Code. De analytische informatie kan wel een bewijs zijn van mogelijk gebruik, maar heeft niet dezelfde bewijswaarde als een analytische resultaat gebaseerd op een monsterneming die conform de Code en de Internationale Standaard is uitgevoerd.

Artikel 18

De wijze van oproeping van minderjarigen, zoals opgenomen in artikel 17 van het Antidopingdecreet, is licht aangepast, conform de bepalingen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI).

Artikel 19

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting voor wat betreft de wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens, die ook voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel.

Artikel 20

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting voor wat betreft de wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens, die ook voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel.

Artikel 21

Sporters zijn gehouden het ADAMS-systeem te gebruiken voor het doorgeven van verblijfsgegevens. Doorgave via SMS of email kan het gebruik van het ADAMS-systeem niet vervangen. ADAMS is ook beschikbaar via mobile applicatie en heeft een SMS-functionaliteit.

Bij onbeschikbaarheid van het systeem kan de sporter overmacht inroepen om nalatigheid te weerleggen. Het geheel van omstandigheden zal moeten beoordeeld worden in dat geval, om uit te maken of de technische onbeschikbaarheid ook tot overmacht bij de sporter heeft geleid.
Door de technische evolutie wordt het terugvallen op SMS en email niet langer relevant geacht. NADO Vlaanderen zal bij het beoordelen van een aangifteverzuim wel de appreciatiemarge behouden om het gedrag van de sporter in zijn geheel te beoordelen, waarbij de sporter zelf kan beslissen om proactief problemen te melden en desgevallend toch gebruik kan maken van email om bepaalde gegevens door te geven.

Artikel 22

In artikel 23/1, §1, van het bestaande decreet wordt op algemene wijze de bevoegdheid van een antidopingorganisatie omschreven, conform de bepalingen van de Code. De bepalingen die een onderscheid maken in disciplinaire bevoegdheid tussen breedtesporters en elitesporters zijn geen algemene bepalingen uit de Code, maar maken deel uit van het proces van resultatenbeheer over inbreuken die vastgesteld zijn door NADO Vlaanderen. Om die reden is die bepaling uit de algemene bepalingen gehouden. Enkel wordt nog in algemene termen het basisprincipe van bevoegdheid voor resultatenbeheer omschreven, zoals bepaald door de Code.
In de tweede paragraaf worden de algemene regels rond de toewijzing van resultatenbeheer toegepast op NADO Vlaanderen. Die regels zijn ondergebracht in een afzonderlijke paragraaf, om duidelijk te maken dat de eerste paragraaf de algemene regels omvat. Die algemene regels zijn opgenomen om duidelijkheid te geven over de bevoegde ADO, die niet noodzakelijk dezelfde is als de ADO die de monsters neemt. De Code bevat op dat vlak regels die het resultatenbeheer toewijzen aan een ADO, die ook onverkort doorwerken in het Antidopigdecreet.
De derde paragraaf, neemt de status tijdens uitsluiting, zoals die van kracht was voor de wijziging, grotendeels over met uitbreiding naar voorlopige schorsingen. Dat is conform de bepalingen van de Code. Het is immers uitdrukkelijk in de Code 2021 opgenomen dat de status tijdens de uitsluiting ook van toepassing is tijdens een voorlopige schorsing, die niet uitsluitend beperkt is tot een verbod aan wedstrijddeelname. De gevolgen van het niet-naleven van de status tijdens een uitsluiting of voorlopige schorsing zijn opgenomen in de sanctiebepalingen. De bevoegdheid om te oordelen over de schending van een uitsluiting komt daarbij wel nog steeds toe aan de instantie die de voorlopige schorsing of uitsluiting heeft opgelegd.

Artikel 23

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting en voegt enkel een onderverdeling toe.

Artikel 24

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting met betrekking tot het proces van resultatenbeheer. Het in te voegen artikel volgt artikel 7 van de Code, die de basisbeginselen van het proces van resultatenbeheer omvat, en punt 5 en verder van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer.
In het in te voegen artikel 23/1/1 is bepaald dat NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code de eerste stappen van resultatenbeheer uitvoert. Daarbij worden de stappen van het initieel onderzoek, zoals omschreven in de ISRM, consequent gevolgd. Het onderzoek naar de gegrondheid van de vaststellingen en de mogelijke kwalificatie als dopingpraktijk hangt nauw samen met het vaststellen van en het voeren van onderzoek naar mogelijke dopingpraktijken. Als nationale antidopingorganisatie krijgt NADO Vlaanderen die taken toebedeeld als deel van de actieve beleidscontrole. Dat is geen essentiële wijziging ten opzichte van het bestaande decreet. In dat verband wordt ook na

de eerste fase van het initieel onderzoek een eerste kennisgeving verstuurd aan de sporter of andere persoon die mogelijks een dopingpraktijk heeft gepleegd. Dat bevat de eigenlijke kennisgeving, en laat de sporter of andere persoon toe om al een eerste verweer te voeren tegen de dopingpraktijk en eventueel ook een B-analyse aan te vragen.
NADO Vlaanderen blijft de instantie die beoordeelt of er een mogelijke overtreding in de feiten aanwezig is. Dat is ook de doelstelling van de eerste fase van het initieel onderzoek.

Artikel 25

Voor dit artikel kan verwezen worden naar de algemene toelichting met betrekking tot het proces van resultatenbeheer. Het in te voegen artikel volgt artikel 7 van de Code, die de basisbeginselen van het proces van resultatenbeheer omvat, en punt 5 en verder van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer.
In het in te voegen artikel 23/1/2 wordt de verdere procedure volgend op de vaststelling van een dopingpraktijk bepaald. NADO Vlaanderen kan beslissen om een dopingpraktijk niet te vervolgen. In dat geval is bepaald dat conform de Code beroep kan ingesteld worden tegen die beslissing.
Bij verdere vervolging, blijft een actieve rol van NADO Vlaanderen in het proces van resultatenbeheer noodzakelijk. NADO Vlaanderen brengt de beslissing verdere vervolging op te starten ter kennis van alle betrokken actoren en de sporter. In deze fase formuleert NADO Vlaanderen de tenlastelegging en wordt een mogelijke sanctie gevorderd tegen de sporter of andere persoon.
De Code en de ISRM voorzien de mogelijkheid dat een sporter een door de instantie met resultatenbeheer opgesteld sanctievoorstel (in casu NADO Vlaanderen) aanvaardt en impliciet of expliciet afziet van een hoorzitting.
Die bepaling houdt een wijziging in ten opzichte van de situatie waarbij NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk voor vervolging overmaakte aan een federatie. Het past in de bedoeling van de Code om de kosten voor het organiseren van hoorzittingen zo veel mogelijk te beperken, en te streven naar een afhandeling van dopingpraktijken binnen een zo kort mogelijke tijdspanne. Een hoorzitting is overbodig als een sporter, begeleider of andere persoon akkoord gaat met de sancties die gevorderd worden.
Dergelijke beslissing moet dan wel bekrachtigd worden door het disciplinair orgaan dat bevoegd zou zijn de hoorzitting te houden, maar beperkt zich daarbij tot het bekrachtigen van het sanctievoorstel dat voor beide partijen, in casu NADO Vlaanderen en de sporter, begeleider of andere persoon, aanvaardbaar is. Dat is onverminderd de beroepsmogelijkheden die tegen dergelijke beslissingen open staan.
Tegelijk is ook bepaald dat in dat kader een overeenkomst over het resultatenbeheer kan gesloten worden. De overeenkomst is een vorm van minnelijke schikking, die ook in een formele beslissing moet bekrachtigd worden.

Artikel 26

De bepalingen voor voorlopige schorsingen zijn overgenomen uit de Code en de ISRM.
NADO Vlaanderen krijgt de bevoegdheid om zowel voor elitesporters als voor breedtesporters de voorlopige schorsing op te leggen.
Voor sporters die onder de disciplinaire bevoegdheid van een federatie vallen, is voorzien dat het beroep tegen de voorlopige schorsing door de disciplinaire organen wordt behandeld die ook ten gronde bevoegd zijn om te oordelen. In casu zullen dat voor elitesporters, breedtesporters en begeleiders van aangesloten federaties de disciplinaire organen van die federaties zijn.
De beslissing die NADO Vlaanderen in dat opzicht neemt, moet dus gezien worden binnen de tuchtrechtelijke context van die federaties. De federaties zijn in dat opzicht niet enkel op basis van het decreet, maar ook op basis van de

Code gehouden een beslissing van de nationale antidopingorganisatie te implementeren.
Voor breedtesporters en begeleiders die onder de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren, zijn die bevoegd om kennis te nemen van een beroep tegen de beslissing, in de vorm van een voorlopige hoorzitting.
De bevoegdheid om kennis te nemen van een beroep tegen een beslissing volgt de logica dat een voorlopige schorsing accessoir is aan en voorafgaat aan een beslissing ten gronde.

Artikel 27

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting, want betreft enkel de aanpassing van het opschrift van hoofdstuk 1/2 in het licht van de inhoud van de artikelen in dat hoofdstuk.

Artikel 28

Om coherent te zijn met de artikelen met betrekking tot de eerste fase van resultatenbeheer, voorlopige schorsing en de mogelijkheden om het sanctievoorstel van NADO Vlaanderen te aanvaarden en te verzaken aan het recht op een hoorzitting, wordt de rol van de federatie aangepast voor wat betreft de disciplinaire bevoegdheid. De bevoegdheid van de federatie wordt in artikel 24 van het Antidopingdecreet aangepast, waarbij de federaties die bevoegd waren voor elitesporters, ook bevoegd worden voor het houden van hoorzittingen en het beslissen over disciplinaire sancties voor dopingpraktijken die gepleegd zijn door sporters en andere personen, met inbegrip van begeleiders, die een band vertonen met de federatie en onder de bevoegdeheid vallen.
NADO Vlaanderen is de instantie die de vervolging instelt en een zaak voor disciplinaire afhandeling overmaakt aan de federatie, wanneer de sporter, begeleider of andere persoon uitdrukkelijk om een hoorzitting verzoekt en dus niet akkoord gaat met de vordering van NADO Vlaanderen. In bepaalde gevallen blijven de aangesloten federaties wel bevoegd voor het nemen van beslissingen buiten een hoorzitting, bijvoorbeeld voor de bekrachtiging in een formele beslissing van het sanctievoorstel dat geformuleerd is door NADO Vlaanderen en aanvaardbaar is voor de sporter, begeleider of andere persoon. In dat geval treedt NADO Vlaanderen op binnen de private tucht als vorderende partij. NADO Vlaanderen treedt in dat geval dus uitsluitend op als ondertekenaar van de Code. Doordat nog steeds bekrachtiging nodig is van de tuchtorganen van de aangesloten federatie, is dergelijke werkwijze inpasbaar in de private tucht van de aangesloten federaties, die door hun onderworpenheid aan de Code ook gehouden zijn de rol van NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code te erkennen.

Artikel 24 vormt de basis voor de passieve beleidscontrole zoals die uitgevoerd wordt door de federaties die op basis van hun aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden zijn de Code toe te passen op de leden en de sporters, begeleiders en andere personen die door deelname aan activiteiten die door de federatie worden georganiseerd of hun verhouding tot sporters of leden van die federaties, onder de bevoegdheid van de federatie vallen.
De disciplinaire afhandeling van dopingpraktijken begaan door elitesporters is al sedert 2008 voorbehouden aan de federaties die elitesporters onder hun leden hadden, voor zover die elitesporters geen internationale elitesporters waren. De passieve beleidscontrole wordt echter verruimd.
Er wordt eveneens verduidelijkt dat ook sporters die deelnemen aan een sportactiviteit die georganiseerd wordt door de federatie maar niet noodzakelijk lid zijn van de federatie, onder de disciplinaire bevoegdheid valt van die federatie. Door deelname zijn sporters immers onderworpen aan de reglementen van de organiserende federatie. Als NADO Vlaanderen een dopingpraktijk

vaststelt, zal ze ook gehouden zijn het resultatenbeheer over die dopingpraktijk uit te oefenen, behoudens de gevallen waarbij het resultatenbeheer kan overgedragen worden aan de internationale federatie of de NADO die bevoegdheid heeft over een buitenlandse sporter, of in onderling akkoord aan een NADO die wel bevoegdheid kan uitoefenen over de sporter op grond van de Code en de nationale antidopingreglementen.
Het resultatenbeheer kan dus ook conform de Code berusten op NADO Vlaanderen voor bijvoorbeeld buitenlandse deelnemers die op basis van de licentie die ze verkregen hebben in het land waar ze verblijven of waarvan ze de nationaliteit hebben, deelnemen aan sportactiviteiten georganiseerd in Vlaanderen door een aangesloten federatie.
Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor begeleiders en andere personen.

Hoewel de beslissingsbevoegdheid toekomt aan de aangesloten federatie onder de passieve beleidscontrole, is verduidelijkt dat NADO Vlaanderen verantwoordelijk blijft tegenover het WADA. Daarbij is NADO Vlaanderen uitsluitend te beschouwen als een ondertekenaar van de Code. Als het WADA omwille van fouten in het resultatenbeheer over een dopingpraktijk, met inbegrip van tekortkomingen in het hoorproces, een non-compliance met de Code zou opwerpen, dan zal die actie gericht zijn tegen NADO Vlaanderen en niet tegen de federaties op Vlaams niveau. Deelfederaties van een internationale federatie zijn immers geen ondertekenaars van de Code, en kunnen dus ook niet onder de Code gesanctioneerd worden. Vandaar de verduidelijking in het Antidopingdecreet.
Het recht op een eerlijke en onpartijdige hoorzitting blijft evident en is ook behouden.
De procedure kan ook rechtstreeks voor het TAS worden gevoerd in het geval van elitesporters en andere personen, zonder voorafgaande interne procedure. In dat geval moeten zowel de sporter of persoon in kwestie, NADO Vlaanderen en het WADA akkoord zijn.

De wijze van notificatie is eveneens aangepast. Omdat NADO Vlaanderen ook verantwoordelijk blijft voor de code-conforme toepassing, is de verantwoordelijkheid voor het notificeren aan alle partijen bij NADO Vlaanderen gelegd. NADO Vlaanderen voert die taken uit als ondertekenaar van de Code. Dat doet geen afbreuk aan het recht van de aangesloten federaties om zelf de kennisgeving te notificeren. Aangezien beslissingen echter ook in ADAMS moeten geregistreerd worden, is het noodzakelijk dat NADO Vlaanderen een actieve rol krijgt in de verschillende notificaties. NADO Vlaanderen zal onder de Code ook verantwoordelijk blijven als de uitvoering niet conform die Code wordt gedaan.

Artikel 29

Met de invoeging van artikel 24/1 wordt artikel 13 van de Code omgezet in het disciplinair spoor van de aangesloten federaties.
De Code vereist dat beroep mogelijk is bij een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie. Als die niet op nationaal niveau, of binnen de eigen bevoegdheidsomschrijving aanwezig is, dan is het TAS de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie.
Aan de aangesloten federaties wordt de keuze gelaten om zelf een beroepsinstantie op te richten, of terug te vallen op de bevoegdheid voor het TAS. Het oprichten van een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie of de aansluiting bij dergelijke instantie wordt gezien als een keuze die de aangesloten federaties kunnen maken binnen de vrijheid van vereniging.

De beslissingen waartegen beroep kan ingesteld worden, zijn opgenomen. Dat is ruimer dan louter de beslissingen gewezen na een hoorzitting over een dopingpraktijk.

Verder is ook de draagwijdte van het beroep omschreven. Daarbij wordt verwezen naar de saisine in rem, waarbij in beroep nog kan overgegaan worden tot een nieuwe kwalificatie, op voorwaarde dat de kern van de zaak onaangetast is.

Een beroep heeft geen schorsende werking.

Wie beroep mag aantekenen tegen een beslissing, volgt uit de Code. Een beroep in een zaak die betrekking heeft op een internationale elitesporter of een internationaal evenement, kan enkel worden ingesteld bij het TAS. Dat is verantwoord vanuit het internationale karakter. Voor de andere elitesporters die geen internationale elitesporter zijn, en voor breedtesporters, begeleiders en andere personen is de interne beroepsinstantie, als die is opgericht, wel bevoegd. Het WADA, de internationale federatie en het IOC of IPC behouden in dat geval wel de mogelijkheid om finaal hoger beroep in te stellen bij het TAS.

Artikel 30

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 31

Artikel 25 van het Antidopingdecreet wordt opgeheven, omdat begeleiders integraal zijn opgenomen in artikel 24, onder de notie andere personen.

Artikel 32

Het opschrift van hoofdstuk 3 wordt aangepast aan de gewijzigde inhoud van de artikelen in dat hoofdstuk.

Artikel 33

Het opschrift wordt aangepast aan de gewijzigde inhoud van de artikelen in het die afdeling

Artikel 34

Met de invoeging van artikel 27 wordt de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap opgenomen. Die organen zijn bevoegd over breedtesporters en andere personen, met inbegrip van begeleiders, die niet onder de aangesloten federaties vallen. Het in te voegen artikel 27 benadrukt de residuaire bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. Hun bevoegdheid is gedefinieerd vanuit de stelling dat de Vlaamse Gemeenschap de tuchtrechtelijke bevoegdheid zal uitoefenen onder de actieve beleidscontrole bij gevallen die buiten de aangesloten federaties vallen, en zal dus ook bevoegd zijn als de aangesloten federaties zich onbevoegd achten.
Voor de conformiteit met de Code is verduidelijkt dat een sporter of andere persoon ook steeds kan verzaken om gehoord te worden, wat in dat geval de zaak beslecht zonder hoorzitting, op basis van het aanvaarden van het evenwichtig en proportioneel geformuleerde sanctievoorstel.

Artikel 35

Artikel 28 van het Antidopingdecreet, dat voorziet in de oprichting van een disciplinaire commissie, wordt aangepast om ook de bevoegdheid over andere personen dan sporters, met inbegrip van begeleiders, op te nemen in de taakomschrijving.
Om mogelijke wraking of verhindering op te vangen, wordt de mogelijkheid tot het aanstellen van plaatsvervangers verruimd. Op die manier kan een bredere pool van mogelijke voorzitters en leden van de Disciplinaire Commissie worden samengesteld.
De bevoegdheid ratione materiae van de Disciplinaire Commissie wordt verder bepaald in artikel 31 van het Antidopingdecreet.

Artikel 36

Artikel 29 dat voorziet in de oprichting van een disciplinaire commissie, wordt aangepast om ook de bevoegdheid over andere personen dan sporters en begeleiders op te nemen in de taakomschrijving.
Naar analogie met de Disciplinaire Commissie wordt ook voor de Disciplinaire Raad de mogelijkheid voorzien om meer plaatsvervangende voorzitters of leden aan te wijzen, voor het geval één of meerdere leden zou verhinderd zijn of gewraakt zou kunnen worden.
De Disciplinaire Raad moet als beroepsinstantie institutioneel onafhankelijk zijn van NADO Vlaanderen. Omwille van de noodzakelijke institutionele onafhankelijkheid is opgenomen dat de secretaris die de Disciplinaire Raad bijstaat, niet mag verbonden zijn aan NADO Vlaanderen.
De bevoegdheid ratione materiae is omschreven in de tweede paragraaf, die verwijst naar artikel 36 van het Antidopingdecreet, waarbij de beslissingen zijn opgesomd die vatbaar zijn voor beroep bij de Disciplinaire Raad.

Artikel 37

Bij het bepalen van de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie wordt telkens verduidelijkt dat die commissie enkel kennis neemt van dopingpraktijken begaan door sporters en andere personen, met inbegrip van begeleiders, die geen lid zijn van of een band vertonen met een aangesloten federatie, door verwijzing naar de desbetreffende artikelen. De Disciplinaire Commissie, en bij uitbreiding de Disciplinaire Raad in graad van beroep, hebben op die manier een residuaire functie: waar de federaties zelf geen disciplinaire bevoegdheid hebben over een dopingpraktijk, zullen de Disciplinaire Commissie en de Disciplinaire Raad de zaak behandelen conform de bepalingen van het decreet.
De voorlopige hoorzittingen die zijn ingesteld door een persoon die een voorlopige schorsing heeft opgelegd gekregen, behoren eveneens tot de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie, voor zover die Disciplinaire Commissie ook bevoegd is ten gronde.

Artikel 38

In artikel 32 van het Antidopingdecreet wordt de mogelijkheid die de Disciplinaire Commissie heeft om een zaak te seponeren nadat ze is overgemaakt voor een hoorzitting, opgeheven. Een mogelijkheid tot seponering zonder hoorzitting staat immers haaks op de beslissingsbevoegdheid die NADO Vlaanderen heeft om vervolging in te stellen, en zou de facto de voorzitter van de Disciplinaire Commissie de bevoegdheid geven die beslissing naast zich neer te leggen zonder enige vorm van tegensprekelijk debat. Bovendien is het een recht van de sporter, begeleider of andere persoon om een hoorzitting te verzoeken na kennis genomen te hebben van de gevolgen die NADO Vlaanderen aan de dopingpraktijk verbonden wil zien. Dat doet geen afbreuk aan de beoordelingsbevoegdheid van de Disciplinaire Commissie, die steeds kan oordelen over de grond van de zaak en daarbinnen ook kan beslissen dat er geen dopingpraktijk is gepleegd. In dat geval kan de sporter, begeleider of andere persoon vrijgesproken worden met een gemotiveerde beslissing, waartegen beroep mogelijk is.
De mogelijkheid wordt voorzien dat de voorzitter van de Disciplinaire Commissie de samenstelling bepaalt. Als bepaalde leden verhinderd zijn, kan de voorzitter bepalen welke plaatsvervangende leden worden opgeroepen.
Nog belangrijker is de mogelijkheid die aan de voorzitter wordt geboden om alleen te zetelen, zonder bijzitters. Dat kan aangewezen zijn in zaken waar slechts een zeer beperkte betwisting bestaat of in zaken die omwille van de beperkte complexiteit door één enkele rechter beoordeeld kunnen worden. De mogelijkheid is facultatief, de voorzitter van de Disciplinaire Commissie kan op eigen initiatief beslissen de zaak te horen. De maatregel kan een snelle afhandeling ten goede komen en, voor zover toegepast, kostenbesparend werken.

Artikel 39

Met de vervanging van artikel 33, §1, van het Antidopingdecreet wordt het principe van de openbaarheid van de zittingen verlaten, en wordt een gesloten zitting het uitgangspunt. De sporter, begeleider of andere persoon kan wel nog om een openbare zitting vragen.
Het gesloten karakter van de zittingen is vooropgezet door de Code, en is vooral ter bescherming van de persoonlijke rechten van de sporter, begeleider of andere persoon die een dopingpraktijk ten laste wordt gelegd. Niet zelden zal de sporter immers medische informatie moeten prijsgeven in het kader van de waarheidsvinding.
Dat wordt niet gezien als een schending van het beginsel dat terechtzittingen openbaar moeten plaatsvinden, aangezien het beginsel van openbare zittingen enkel van toepassing is op de hoven en rechtbanken. Artikel 6 EVRM en artikel 14 van het IVBPR zijn niet van toepassing op de tuchtrechtelijke zittingen in eerste aanleg. Bovendien kan een sporter, begeleider of andere persoon steeds de openbaarheid bekomen, zodat er toch voldoende garanties zijn voor een eerlijke procesvoering.
Tevens is verduidelijkt dat een sporter of andere persoon die gehouden is te verschijnen voor de Disciplinaire Commissie, of in voorkomend geval de Disciplinaire Raad, zich mag laten bijstaan door één of meerdere personen naar keuze.
De vertegenwoordigingsbevoegdheid wordt toegekend aan een arts of raadsman, waarbij het verschijnen van de arts of raadsman kan aanvaard worden als evenwaardig aan de verschijning van de sporter of andere persoon in kwestie.

Artikel 40

In artikel 34 van het Antidopingdecreet worden beperkte wijzigingen aangebracht in de wijze van kennisgeving. Er is verduidelijkt dat de sporter, begeleider of andere persoon bij aangetekende zending de uitspraak ontvangt. Gelijktijdig wordt een gewone kennisgeving overgemaakt door NADO Vlaanderen aan de andere partijen die recht hebben om tegen de beslissing in beroep te gaan.

Artikel 41

De procedure voor een mogelijk verzet tegen een beslissing genomen bij verstek, zoals opgenomen in artikel 35 van het Antidopindecreet is behouden. Hoewel een sporter, begeleider of andere persoon uitdrukkelijk om een hoorzitting moet verzoeken, kan niet uitgesloten worden dat een beslissing bij verstek kan worden gewezen. In dat geval blijft het recht gevrijwaard om alsnog verzet aan te tekenen en gehoord te worden.

Artikel 42

In artikel 36 van het Antidopingdecreet worden de partijen vermeld die het recht hebben om beroep in te stellen bij de Disciplinaire Raad, en worden ook de beslissingen vermeld waartegen beroep kan worden ingesteld bij de Disciplinaire Raad. Net als bij artikel 24/1 van het Antidopingdecreet, waar de beroepsmogelijkheden tegen beslissingen genomen in het kader van de passieve beleidscontrole worden bepaald, implementeert artikel 36 van het Antidopingdecreet de beroepsmogelijkheden onder de actieve beleidscontrole, die volgen uit de toepassing van artikel 13 van de Code.
Voor de conformiteit met de Code is ook bepaald wat van toepassing is bij een procedure voor het TAS. Alhoewel het decreet geen rechtstreekse normen oplegt aan het TAS, houdt het WADA vast aan de opname van alle bepalingen van de Code in het Antidopingdecreet zonder substantiële wijzigingen.

Artikel 43

Artikel 37 van het Antidopingdecreet bepaalt de basis voor de procedure voor de Disciplinaire Raad. Conform de Code is de beroepstermijn voor WADA afwijkend van de beroepstermijn van de andere partijen.

Artikel 44

De aanpassing aan artikel 39 van het Antidopingdecreet is beperkt tot de aanpassing aan het toepassingsgebied, waarbij ook andere personen dan sporters en begeleiders worden vermeld. Omwille van de coherentie met de andere artikelen is echter geopteerd om het volledige artikel te vervangen, tevens met het oog op correcte referentie naar de partijen die recht hebben beroep in te stellen.

Artikel 45

Voor het bereiken van conformiteit met de Code, moet het recht van WADA om beroep in te stellen bij het TAS gegarandeerd blijven, zoals veruiterlijkt in het ontworpen artikel 40. De mogelijkheid om na een beroepsprocedure voor een nationale beroepsinstantie nog hoger beroep in te stellen bij het TAS voor de genoemde partijen, is een gevolg van de voorlaatste zin van artikel 13.2.3.2 van de Code. Zelfs bij de procedure voor de Disciplinaire Raad vraagt het WADA om de Code te volgen, waarbij na een beroep op nationaal niveau nog steeds een finaal beroep open staat voor het WADA en de genoemde instantie. De ratio legis van het WADA is daarbij van belang. Het WADA wil voor een Code-conforme toepassing steeds de mogelijkheid om naar het TAS te kunnen gaan, ook als op intern niveau voor elitesporters van nationaal niveau en breedtesporters een beroepsprocedure is voorzien. Door de toegang tot het TAS wil het WADA in feite vermijden dat door beslissingen voor sporters (elite en breedte) die voornamelijk op nationaal niveau actief zijn, toch enige verstoring van het internationaal gelijk speelveld mogelijk is. Het WADA wil op die manier via de ultieme mogelijkheid de zaak bij het TAS aanhangig te maken, het gelijk speelveld bewerkstelligen en de mogelijkheid behouden om via het TAS een wereldwijde conformiteit te bereiken. Het recht om beroep in te stellen voor het TAS, is een uitzonderlijke situatie, en doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Raad van State als hoogste administratieve rechtscollege. Het beroep dat het WADA instelt voor het TAS, kan geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de Raad van State.

Artikel 46

Artikel 41 van het Antidopingdecreet bepaalt de sancties die kunnen opgelegd worden door de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad.
De mogelijkheid om een uitsluiting op te leggen, wordt in lijn gebracht met de artikelen die de strafmaat bepalen (artikel 42 tot en met 42/4 van het Antidopingdecreet). Omwille van de conformiteit met de Code en de leesbaarheid van de tekst, is het volledige artikel geredigeerd.
In eerste instantie worden alle mogelijke gevolgen opgesomd. De sanctiemogelijkheden voor ploegsporten zullen uitzonderlijk zijn, en vallen normaliter op de organisator van een ploegcompetitie.
Paragraaf 2 werkt de sanctie van diskwalificatie verder uit. De mogelijkheid om diskwalificatie van resultaten uit te spreken bovenop de verplichte diskwalificatie in de wedstrijd waarin een dopingpraktijk werd vastgesteld, is overgenomen uit de Code (artikel 10.10).
Als een sporter verboden stoffen of methoden heeft gebruikt, is het effect normalerwijze niet beperkt tot de datum waarop het gebruik van de verboden stof of methode is vastgesteld. Daarom is het in het belang van de sporters die aan dezelfde wedstrijden hebben deelgenomen en mogelijk benadeeld zijn door de sporter die een dopingpraktijk heeft begaan, dat ook alle volgende resultaten worden gediskwalificeerd. Er kan echter van de regel afgeweken worden als de diskwalificatie van alle resultaten kennelijk onredelijk zou zijn. De norm blijft

echter de diskwalificatie van alle resultaten. Wel is er mogelijkheid om naar billijkheid te oordelen dat de diskwalificatie kennelijk onredelijk zou zijn. Het is ook evident, en volgt uit de Code, dat een sporter die geen schuld of nalatigheid treft, geen verdere diskwalificatie oploopt dan de diskwalificatie van het resultaat waarop de dopingpraktijk is vastgesteld.

Voor het opleggen van een administratieve geldboete wordt, conform de Code, in paragraaf 3 verduidelijkt dat financiële sancties, in het decreet onder de vorm van administratieve geldboetes, enkel van toepassing kunnen zijn in de gevallen waarin de uitsluiting als sanctie op zich niet voldoende wordt geacht. Dat zal dus enkel voorbehouden zijn voor de gevallen waarbij een opzettelijke dopingpraktijk weerhouden is.
De mogelijkheid om de kosten te verhalen op de sporter, ongeacht het opzettelijk of onopzettelijk karakter van de overtreding, blijft echter onverkort bestaan.

De bevoegdheid om sancties op te leggen voor het niet naleven van een voorlopige schorsing wordt afzonderlijk vermeld in paragraaf 4, maar de bepalingen over diskwalificatie, financiële gevolgen en verplichte bekendmaking blijven onverkort van toepassing.

Tenslotte is in paragraaf 5 opgenomen dat er bijkomende gevolgen kunnen opgelegd worden, conform de Code, voor dopingpraktijken die tijdens een evenement worden vastgesteld. Dat valt in principe buiten de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie of Raad, maar komt toe aan het bestuursorgaan van het evenement. Een evenement bestaat uit meerdere wedstrijden, het is aan het bestuursorgaan van het evenement om te bepalen of de dopingpraktijk ook invloed heeft op de andere wedstrijden in het evenement. Voor de conformiteit met de Code is het noodzakelijk de bepalingen van de Code in dat verband zonder substantiële wijzigingen over te nemen.

Artikel 47

De sanctiebepalingen zijn opgedeeld in verschillende artikelen die nauwer aansluiten bij de indeling die de Code maakt. Het bestaande artikel 42 wordt vervangen, en artikelen 42/1 tot en met 42/4 worden ingevoegd. Die hernemen in grote lijnen de inhoud van het vervangen artikel 42, maar zijn voor de duidelijkheid in verschillende artikelen ondergebracht. De indeling volgt artikel 10.2 tot en met 10.9.

Dit artikel voegt een nieuw artikel in dat de periode van uitsluiting bepaalt voor dopingpraktijken die verband houden met een positief analyseresultaat, gebruik of bezit van verboden stoffen of methoden (artikel 3, §1, 1°, 2° en 6° van het Antidopingdecreet). Daarbij volgende bijkomende toelichting bij het ontwerp van artikel 42:
- paragraaf 1: de Code stelt uitdrukkelijk in voetnoot 59 dat de definitie van opzet, zoals opgenomen in artikel 10.2.3, enkel opgenomen is om toegepast te worden bij het bepalen van de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken van positieve analyse, gebruik of bezit. Om die reden wordt de definitie niet vermeld in de algemene definities van artikel 2 van het Antidopingdecreet maar opgenomen in dit artikel als een eerste paragraaf;
- paragraaf 2: voor het bepalen van de periode van uitsluiting wordt de Code strikt gevolgd. Vier jaar uitsluiting is de standaard voor alle dopingpraktijken die geen verband houden met specifieke stoffen, tenzij de sporter of persoon het opzettelijk karakter weerlegt. Voor het onderscheid tussen specifieke en niet-specifieke stoffen verduidelijkt de Code (in voetnoot 28, commentaar bij artikel 4.2.2) dat het specifieke karakter van een verboden stof of methode niet betekent dat de verboden stof als minder belangrijk of minder gevaarlijk wordt beschouwd. Het onderscheid is daarentegen gebaseerd op de kans dat een sporter de stof of methode heeft gebruikt of ingenomen heeft met een ander doel

dan de directe verbetering van de sportprestaties. In dat opzicht is het logisch dat voor specifieke stoffen opzet moet aangetoond worden. Voor niet-specifieke stoffen moet opzet door de sporter weerlegd worden. De Code verduidelijkt dat, hoewel het theoretisch mogelijk is, het zeer onwaarschijnlijk is dat het opzettelijk karakter kan weerlegd worden zonder aan te tonen hoe de stof in het lichaam is terecht gekomen. Daarbij is ook bepaald dat een verdere vermindering op basis van afwezigheid van schuld of nalatigheid, niet-significante fout of nalatigheid, tijdige bekentenis of substantiële hulp mogelijk is;
- paragraaf 3: de Code voorziet bijzondere sancties voor 'substances of abuse', in het ontwerp misbruikstoffen genoemd. Die sanctiebepalingen zijn ondergebracht in een afzonderlijke paragraaf 3, die een specifieke sanctie voorziet als bepaalde voorwaarden voldaan zijn. De standaardsanctie van drie maand uitsluiting kan niet verder verminderd worden onder de volgende artikelen. Enkel kan de uitsluiting terug gebracht worden tot één maand als een rehabilitatieprogramma wordt gevolgd. Welke programma's in aanmerking komen voor het krijgen van de verminderde sancties, wordt overgelaten aan de uitvoering door de Vlaamse Regering.

Artikel 48

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42/1 in, dat de toepasselijke strafmaat bepaalt voor andere dopingpraktijken dan bezit, gebruik en aanwezigheid in een monster van de sporter. De strafmaten zijn aangepast aan de wijzigingen van de Code. Verdere reductie van de standaardsanctie is bovendien mogelijk op basis van niet-significante schuld of nalatigheid, het bekennen van de dopingpraktijk of het verlenen van substantiële hulp.
Daarbij is ook bepaald op welke wijze een verdere vermindering op basis van niet-significante schuld of nalatigheid, tijdige bekentenis of substantiële hulp mogelijk is. De afwezigheid van fout of nalatigheid is niet toepasbaar, gelet op de aard van de inbreuken.

Artikel 49

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42/2 in dat het mogelijk maakt om verzwarende omstandigheden toe te passen, conform artikel 10.4 van de Code. De toepassing van verzwarende omstandigheden is niet doorgetrokken naar de dopingpraktijken waarop al de maximale straf van levenslange uitsluiting staat. Voor die dopingpraktijken is al voldoende flexibiliteit in de sanctiebepaling. De bewijslast van verzwarende omstandigheden ligt bij de antidopingorganisatie die de zaak voor het disciplinaire orgaan brengt.

Artikel 50

In het artikel 42/3 dat wordt ingevoegd zijn de bepalingen gegroepeerd die toelaten de toepasselijke sanctie verder te verminderen:
- paragraaf 1 implementeert artikel 10.5 van de Code. De afwezigheid van schuld of nalatigheid verschilt niet van de regeling die in het decreet was opgenomen.
- paragraaf 2 neemt eveneens licht gewijzigde de bepalingen rond niet-significante schuld of nalatigheid over uit artikel 10.6 van de Code.
- in paragraaf 3 is de reductie van de sanctie op grond van een spontane bekentenis van een dopingpraktijk onverkort overgenomen uit de artikel 10.7.2 van de Code. Die reductie is enkel van toepassing bij een bekentenis van een dopingpraktijk vooraleer enige vaststelling is gedaan of enige monsterneming is aangekondigd.
De reductie van sanctie bepaald onder deze paragraaf is niet dezelfde als de vermindering die toegepast wordt bij het erkennen van de dopingpraktijk en het aanvaarden van een sanctievoorstel in de eerste fase van resultatenbeheer. Die laatste is van toepassing bij een bekentenis na de vaststellingen en heeft als enige doel strafvermindering toe te staan in ruil voor het erkennen van de dopingpraktijk en het aanvaarden van de voorgestelde sanctie, waarmee een hoorzitting vermeden wordt;

- paragraaf 4 neemt basisprincipes van strafvermindering wegens substantiële hulp bij het ontdekken van dopingpraktijken en andere overtredingen van de Code over (artikel 10.7.1 van de Code). Deze vorm van reductie heeft betrekking op het opschorten van de sanctie. Voor de conformiteit met de Code zijn de bepalingen van de Code zonder substantiële wijziging volledig opgenomen in het Antidopingdecreet.
- paragraaf 5 implementeert artikel 10.7.3 van de Code, waarbij bepaald wordt hoe meerdere gronden voor de vermindering van de sanctie zich tot elkaar verhouden.

Artikel 51

In het artikel 42/4 dat wordt ingevoegd zijn de regels ondergebracht voor het bepalen van de sanctie voor een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar (correspondeert met artikel 10.9 van de Code).
De Code wijzigt de regels ingrijpend, met het oog op een billijker toepassing. Bij een tweede overtreding is een alternatieve berekeningswijze ingevoerd die moet toelaten tot een meer proportionele sanctie te komen. De nieuwe berekeningswijze bepaalt een vork: de periode van uitsluiting varieert tussen (i) de som van de uitsluiting die opgelegd is voor de eerste overtreding en de uitsluiting die zou opgelegd worden voor de tweede overtreding als die als een eerste overtreding zou beschouwd worden en (ii) het dubbele van het maximum dat op de tweede overtreding van toepassing zou zijn als het een eerste overtreding zou betreffen. Als één van de grenswaarden van de vork minder is dan zes maand uitsluiting, dan wordt toch het minimum van zes maanden gehanteerd voor die grenswaarde van de vork. Het is duidelijk dat de nieuwe regeling meer ruimte laat om een proportionele disciplinaire sanctie. De vork laat nu ook voor dergelijke overtredingen toe om tot een periode van uitsluiting te komen die rekening houdt met de concrete omstandigheden.

Voorbeeld 1:
Een eerste overtreding werd gesanctioneerd met een periode van drie maand uitsluiting, en de tweede overtreding zou, als het een eerste overtreding zou betreffen, gesanctioneerd worden met vier jaar uitsluiting: de sanctie is te situeren tussen vier jaar plus drie maanden uitsluiting, en acht jaar uitsluiting, rekening houdende met de ernst en omstandigheden van de overtreding. Voor de aanpassing zou dat zonder meer acht jaar geweest zijn.
Voorbeeld 2:
Een eerste overtreding werd gesanctioneerd met een periode van vier jaar uitsluiting, en de tweede overtreding zou, als het een eerste overtreding zou betreffen, gesanctioneerd zou worden 3 maanden uitsluiting: de sanctie is te situeren tussen vier jaar plus drie maanden uitsluiting en zes maanden uitsluiting, rekening houdende met de ernst en omstandigheden van de overtreding.
Voor de aanpassing zou dat twee jaar geweest zijn, zijnde de helft van de uitsluiting opgelegd voor de eerst overtreding.

Voorbeeld 3:
Een eerste overtreding is gesanctioneerd met 4 maanden, de tweede is te sanctioneren met 12 maanden als het een eerste overtreding zou zijn.
Met de berekeningswijze ligt de sanctie voor de tweede overtreding na toepassing van de regel van opeenvolgende overtredingen tussen 16 maanden en 24 maanden.
De sanctie zou onder de oude regelgeving zonder meer verdubbeld worden tot 24 maanden, niettegenstaande de minder ernstige aard van de eerste overtreding.

Voorbeeld 4:
Een eerste overtreding is gesanctioneerd met 12 maanden, de tweede is te sanctioneren met 4 maanden als het een eerste overtreding zou zijn.

Met de nieuwe berekeningswijze ligt de sanctie tussen 16 maanden (som van eerste en tweede sanctie) en 8 maanden.
Volgens de oude berekeningswijze zou de op te leggen sanctie 8 maanden zijn (dubbel van de anderzijds toepasselijke sanctie). De sanctie onder de nieuwe regelgeving is dus potentieel hoger, maar kan proportioneel gemaakt worden met de ernst van de tweede overtreding.

De regel die van toepassing is op een derde overtreding is ongewijzigd in de Code 2021 en overgenomen in de tweede paragraaf.

In paragraaf 3 is bepaald dat overtredingen met misbruikstoffen, en overtredingen waarbij vastgesteld is dat er geen schuld of nalatigheid was, niet meegerekend worden als een eerste overtreding. Een volgende overtreding binnen 10 jaar na een overtreding met misbruikstoffen of een overtreding zonder schuld of nalatigheid, zal dus geen aanleiding geven tot een verhoging van de sanctie. Dat is ongeacht de volgorde waarin de overtredingen zich voordoen.

In paragraaf 4 wordt de regel van de Code omgezet die rekening houdt met de mogelijkheid dat er een periode kan verstrijken tussen het plegen van een dopingpraktijk en de vaststelling ervan.
De basisregel is dat een overtreding pas als een tweede overtreding kan worden beschouwd, als de overtreding plaatsvond na de kennisgeving van de eerste overtreding. Dat is in de hypothese dat de dopingpraktijken elkaar chronologisch volgen en ook in chronologische volgorde worden vastgesteld. Als aan die voorwaarde niet is voldaan, en dus nog geen kennisgeving is gebeurd van de eerste overtreding nadat de chronologisch latere overtreding is vastgesteld, dan worden beide overtredingen als één enkele overtreding gezien, en wordt enkel de sanctie opgelegd voor de zwaarste overtreding.
Op dat principe is een uitzondering voorzien, die gebaseerd is ervaringen uit de praktijk. Een sporter kan al voor een latere dopingpraktijk gestraft zijn, vooraleer een eerdere dopingpraktijk wordt ontdekt. Dat zal in elk geval van toepassing zijn als bij hertesten van monsters die eerder als negatief zijn gerapporteerd, naderhand toch een dopingpraktijk aan het licht kom. Tussen de eerste analyse en de heranalyse kunnen tot uiterlijk 10 jaar liggen.
Als er twaalf maanden te situeren is tussen de dopingpraktijken, wordt de sanctie voor de overtredingen gecumuleerd, zonder evenwel toepassing te maken van de regel van meerdere overtredingen, zoals bepaald voor een tweede en derde overtreding. De sancties worden dus bepaald voor beide overtredingen, als waren het allebei eerste overtredingen. Voor de uitvoering worden de sancties echter gecumuleerd, en moet de uitsluiting opeenvolgend worden uitgezeten.
Een andere afwijkende regel is bepaald voor het plegen van een dopingpraktijk van bedrog tijdens het volledige proces van de dopingcontrole, bijvoorbeeld door het voorleggen van valse stukken in een disciplinaire procedure die gevoerd wordt op grond van een positieve dopingcontrole. Het bedrog vormt dan een afzonderlijke kwalificatie en een op zichzelf staande dopingovertreding, maar beide overtredingen worden beschouwd als eerste overtredingen voor het bepalen van de sanctie.
Tenslotte is ook in navolging van de Code bepaald dat de sanctie voor een overtreding tijdens een periode van uitsluiting wordt toegevoegd aan de lopende uitsluiting, en dus niet gelijk met de lopende uitsluiting kan worden uitgezeten. Dat is te onderscheiden van een sanctie wegens het niet naleven van de uitsluiting, maar is een afzonderlijke vaststelling. Zo kan een sporter tijdens een periode van uitsluiting aan een dopingcontrole worden onderworpen. Als daar een dopingpraktijk wordt vastgesteld, dan is het automatisch een tweede of derde overtreding, wordt dus een zwaardere sanctie opgelegd, en begint die sanctie pas te lopen nadat de eerdere sanctie is uitgediend.

In paragraaf 5 is het principe van vervaltermijn van 10 jaar van eerdere overtredingen uitdrukkelijk opgenomen, conform de Code.

Artikel 52

Het in te voegen artikel 42/5 volgt volledig uit de Code.
In paragraaf 1 worden woordelijk uit de Code de bepalingen opgenomen omtrent de begindatum van de periode van uitsluiting, en de mogelijke invloed van een gerespecteerde voorlopige schorsing op de begindatum van een definitieve uitsluiting.
Voorts bepaald paragraaf 2 de gevolgen van het niet naleven van een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing opgenomen onder artikel 23/2, §3, die de status tijdens uitsluiting bepaalt. De draagwijdte is niet gewijzigd: wie een periode van uitsluiting niet naleeft, krijgt dezelfde uitsluiting opnieuw opgelegd, die pas kan starten nadat de oorspronkelijke periode van uitsluiting is uitgediend. De schuldgraad van de sporter of andere persoon kan daarbij wel in rekening worden genomen om de duur van de bijkomende schorsing aan te passen, tot aan een berisping.

Artikel 53

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 54

Dit artikel bepaalt dat afwijkende sancties van toepassing zijn voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn. Die sancties vallen buiten het toepassingsgebied van de Code.

Breedtesporters die onder de afwijkende sanctieregeling vallen, kunnen in beginsel wel een retroactieve TTN aanvragen, zoals op algemene wijze bepaald voor breedtesporters. De TTN-commissie is steeds gehouden de Code en de Internationale Standaarden toe te passen. Een TTN geeft steeds zekerheid en doet de kwalificatie van een dopingpraktijk sowieso vervallen.
Als een TTN geweigerd wordt of de TTN-procedure niet opgestart wordt door de sporter, kan de Disciplinaire Commissie of Raad toch oordelen dat er geen dopingpraktijk is gepleegd, als de medische behandeling met verboden stoffen of methoden weliswaar niet strikt medisch noodzakelijk is in het licht van de Code, maar toch geen misbruik uitmaakt van de gebruikte stoffen of methoden om prestatiebevordering te bekomen.
Er wordt verwezen naar behandelingen die gebaseerd zijn op "evidence based medicine" (EBM). Een louter experimentele behandeling die niet op wetenschappelijke bewijzen gesteund is, valt niet onder de geformuleerde uitzondering. Als bovendien met de behandeling, die gebaseerd is op EBM, toch een beperkte prestatiebevordering zou mogelijk geacht worden, kan de Commissie of Raad toch oordelen dat de prestatiebevordering enkel het gevolg is van de doelstelling om de sporter tot een normale gezondheidstoestand te brengen.

Artikel 55

NADO Vlaanderen krijgt de bevoegdheid om dopingcontroles uit te voeren bij de groep breedtesporters die buiten de Code vallen, en kan bij die dopingcontroles dezelfde procedures toepassen als voor controles die onder de Code vallen. NADO Vlaanderen kan ook gebruik maken van de onderzoeksbevoegdheden die verleend zijn bij artikel 19 van het Antidopingdecreet.

Artikel 56

De bewijsvoering is aangepast aan de afwijkende procedure en de aangepaste omschrijving van dopingpraktijken. Het is een vereenvoudiging van de bewijsregels die onder de Code gelden. In elk geval zal een dopingcontrole die dezelfde waarborgen biedt als een controle volgens de standaarden van het WADA afdoende bewijs bieden.

Artikel 57

De bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad wordt bevestigd voor dopingpraktijken begaan door breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn.
De disciplinaire organen zullen dezelfde procedure toepassen als onder de Code, maar voor de beoordeling van de zaak, beoordeling van aangebrachte bewijzen en het bepalen van de strafmaat zullen ze de specifieke regels toepassen.
Bovendien vervalt het recht van het WADA of de internationale of nationale federaties om beroep in te stellen tegen de beslissing.
Aangezien de beslissing genomen wordt door een orgaan van actief bestuur, blijft beroep bij de Raad van State mogelijk.

Artikel 58

Naar analogie met competitieve breedtesporters worden de sanctiemogelijkheden bepaald voor breedtesporters die die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn.

Artikel 59

Dit artikel voegt een nieuw artikel in dat de afwijkende sanctiebepalingen vastlegt voor breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en geen competitieve breedtesporter zijn. De afwijkende sancties zijn voor de dopingovertredingen waarbij een sporter zichzelf dopeert of een dopingcontrole ontloopt. Bij de dopingovertredingen die gerelateerd zijn aan andere personen, zoals handel of toediening blijven de standaardsancties van toepassing.

De doelstelling is vooral bij een eerste inbreuk de mogelijkheid te bieden om een mildere sanctie op te leggen, eventueel gekoppeld aan uitstel onder voorwaarden, waarbij de nadruk ligt op het gezondheidsaspect en een sanctie die proportioneel is aan de doelstelling van gezond sporten.
Voor een tweede en derde overtreding binnen een periode van tien jaar, wordt geen verder uitstel mogelijk.

Artikel 60

Krachtens artikel 43 van het Antidopingdecreet worden enkel de disciplinaire uitsluitingen voor meerderjarige elitesporters en meerderjarige andere personen, met inbegrip van begeleiders bekendgemaakt. Die bepaling is aangepast naar aanleiding van de introductie van het begrip “beschermde persoon”. Disciplinaire sancties opgelegd aan elitesporters die om andere redenen dan leeftijd als beschermde personen worden aanzien, worden niet langer bekendgemaakt. Minderjarige elitesporters onder de leeftijd van 16 jaar, vallen evenmin onder bekendmaking. De wijziging volgt daarmee de gewijzigde Code. Wegens de proportionaliteit wordt voor de publieke bekendmaking de band met de elitesport of de sport op het hoogste nationale of internationale niveau behouden.

Artikel 61

De Code voert het principe van automatische wederzijdse erkenning in van tuchtrechtelijke beslissingen, zonder de noodzaak tot formele bekrachtiging over te gaan. Op die manier wordt vermeden dat een beslissing ten gronde opnieuw ter discussie zou worden gesteld naar aanleiding van een afzonderlijke beslissing om de tuchtsanctie te erkennen en over te nemen.
De automatische erkenning van beslissingen onder de Code strekt zich enkel uit over beslissingen die onder de Code zijn genomen. Beslissingen die genomen zijn buiten de toepassing van de Code, vallen daar niet onder.

Artikel 62

De invoeging in het decreet implementeert artikel 10.11 van de Code. Als een disciplinair orgaan de diskwalificatie oplegt, bepaalt de Code dat het prijzengeld dat op die manier gerecupereerd kan worden, moet doorstromen naar de sporters die er recht op zouden gehad hebben als de gediskwalificeerde sporter niet zou deelgenomen hebben. Het vormt een basisprincipe dat het prijzengeld toekomt aan de sporters.
In de praktijk levert de disciplinaire uitspraak een grondslag om prijzengeld terug te vorderen van de gediskwalificeerde sporter. De organiserende sportverenigingen zijn best geplaatst om de uitgekeerde of in voorkomende geval geblokkeerde prijzengelden te herverdelen over de uiteindelijk gerechtigde sporters.

Artikel 63

Dit artikel corrigeert een foutieve verwijzing, en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 64

Inzake de verwerking van persoonsgegevens wordt in navolging van de verkregen adviezen verwezen naar een gewichtige reden van algemeen belang als grondslag van de verwerking.

Artikel 65

Artikel 70 van het Antidopingdecreet bepaalt conform de Code de gevolgen voor dopingovertredingen die al voor de inwerkingtreding zijn vastgesteld, en de gevolgen voor sancties die zijn uitgesproken voor de inwerkingtreding van de gewijzigde regels maar nog lopen.
De Code gaat uit van de niet-retroactieve werking van de wijzigingen op bestaande overtredingen. De overtredingen zullen beoordeeld worden volgens de strafbaarstelling, de bewijsregels en de sancties zoals ze van toepassing waren op het moment dat de overtreding is begaan.
Een uitzondering op dat principe is de “lex mitior” of de toepassing van de minst strenge sanctie, wat in feite een algemeen beginsel is bij het toepassen van sancties, dus ook bij de disciplinaire sancties die voorzien worden voor dopingpraktijken.
Voor toepassing van de regels op meerdere overtredingen binnen een periode van 10 jaar, is niet uitdrukkelijk opgenomen in de overgangsbepaling. Die regel zelf biedt voldoende duidelijkheid.

Een sporter, begeleider of andere persoon kan steeds een verzoek indienen om een lopende sanctie te herzien. Voor breedtesporters die na wijziging van het decreet worden ondergebracht in de afwijkende regeling voor niet-competitieve en niet-aangesloten breedtesporters, zullen eveneens het recht hebben om herziening van de beslissing te vragen.

Artikel 66

De inwerkingtreding is wat betreft de regeling van verblijfsgegevens van elitesporters gedelegeerd aan de Vlaamse Regering, met als uiterste datum 1 januari 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

VOORONTWERP VAN DECREET VAN 10 JULI 2020

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

Art. 2. In artikel 2 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor punt 1°, dat punt 1°/1 wordt, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1° aangesloten federatie: een federatie waarvan de internationale federatie de Code heeft ondertekend, en die deel uitmaakt van de olympische of paralympische beweging, of die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité of Internationaal Paralympisch Comité, of die lid is van GAISF. Een aangesloten federatie past de bepalingen van de Code toe;";

2° in punt 2° worden de woorden "is gevonden" vervangen door het woord "aantoont";

3° in punt 2° wordt de zinsnede "inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen," opgeheven;

4° in punt 5° worden tussen de zinsnede "afgekort ADO:" en de woorden "een ondertekenaar" de woorden "het WADA of" ingevoegd;

5° in punt 6° wordt de zinsnede "dat in een monster de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan vaststelt waarvan de productie uitsluitend endogeen zou kunnen zijn, en" opgeheven;

6° in punt 6° wordt tussen de woorden "dat verder onderzoek noodzaakt" en de woorden "om uit te maken" de zinsnede ", conform de Internationale Standaarden en de Technische Documenten," ingevoegd;

7° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

"7° bedrog: bewust gedrag dat de dopingcontrole verstoort, maar dat niet beschouwd kan worden als een verboden methode. Bedrog omvat maar is niet beperkt tot:

a) iemand omkopen of zich laten omkopen om een bepaalde handeling wel of niet uit te voeren;
b) verhinderen dat een monster wordt afgenomen;
c) een monster beïnvloeden of de analyse van een monster onmogelijk maken;
d) documenten vervalsen of valse documenten neerleggen bij een ADO, een TTN-commissie of een disciplinair orgaan dat bevoegd is om over de zaak te oordelen;
e) zich bedienen van valse getuigenissen van derden;
f) elke vorm van bedrieglijk gedrag ten opzichte van een ADO of disciplinair orgaan dat erop gericht is om het resultatenbeheer en het bepalen van de gevolgen bij een dopingpraktijk te beïnvloeden;
g) elke opzettelijke verstoring of poging tot verstoring van enig aspect van de dopingcontrole;";

8° er wordt een punt 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"8°/1 beschermde persoon: elke sporter of andere natuurlijke persoon die op het moment waarop de dopingpraktijk is begaan aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

a) jonger zijn dan zestien jaar;
b) jonger zijn dan achttien jaar en niet opgenomen zijn in een geregistreerde doelgroep en nog nooit deelgenomen hebben aan een internationaal evenement in de open categorie, zonder beperking van leeftijd;
c) om een andere reden dan louter de leeftijd beschouwd worden als een persoon die niet over juridische bekwaamheid beschikt of maar over beperkte juridische bekwaamheid beschikt volgens het recht dat op die persoon van toepassing is;";

9° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

"11° binnen wedstrijdverband: de periode die start op de dag vóór het begin van de wedstrijd waaraan de sporter deelneemt, om 11.59 uur, tot en met het einde van de wedstrijd en de monsterneming die in verband staat met de wedstrijd. Als het WADA een alternatieve definitie heeft aanvaard voor een bepaalde

sportdiscipline op verzoek van de internationale federatie, geldt die definitie en wordt die overgenomen voor alle grote evenementen waarop die sportdiscipline wordt beoefend;";

10° er worden een punt 15°/1 en een punt 15°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"15°/1 competitieve breedtesporter: een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met competitieve doeleinden waarbij een prijs, in natura of speciën, verbonden is aan het behaalde resultaat of klassement, of een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met demonstratieve doeleinden in een sport die gebruikelijk in wedstrijdverband wordt beoefend. De voormelde breedtesporter voldoet daarnaast aan een van de volgende voorwaarden:

a) de breedtesporter is aangesloten bij of is lid van een federatie of sportvereniging waarbij de aansluiting of het lidmaatschap recht geeft op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
b) de breedtesporter heeft in de zes maanden vóór de dopingpraktijk of de feiten die aan de dopingpraktijk ten grondslag liggen, zijn vastgesteld, deelgenomen aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
c) op basis van feitelijke elementen kan aangetoond worden dat de breedtesporter zich voorbereidt op sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.

Een breedtesporter die aan een dopingcontrole wordt onderworpen die plaatsvindt buiten wedstrijdverband in een context die vreemd is aan enige sportbeoefening die kadert in de voorbereiding van sportactiviteiten met het karakter van een wedstrijd, of aan een dopingcontrole die geen gerichte controle is buiten wedstrijdverband van een sporter die gewoonlijk aan competitie deelneemt, is tot het bewijs van het tegendeel geen competitieve breedtesporter;
15°/2 decisielimiet: de waarde die bepaalt vanaf waar de gemeten aanwezigheid van een verboden stof waarvoor een drempelwaarde is bepaald, als een afwijkend analyseresultaat wordt gerapporteerd, conform de Internationale Standaard voor Laboratoria van het WADA;";

11° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

"16° dopingcontrole: alle stappen en procedures vanaf het plannen van de spreiding van dopingtests tot de laatste beslissing in beroep en het afdwingen van de naleving van disciplinaire sancties, inclusief alle tussenstappen, met name testen, onderzoeken, het verzamelen van verblijfsgegevens, de toestemming wegens therapeutische noodzaak, het afnemen en verwerken van monsters, de laboratoriumanalyse, het resultatenbeheer, met inbegrip van hoorzittingen en beroepsprocedures, en onderzoeken en verdere procedures die betrekking hebben op de naleving van een voorlopige schorsing of uitsluiting;";

12° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"17°/1 educatie: het opleidingsproces om waarden bij te brengen en gedrag te ontwikkelen die de geest van de sport bevorderen en beschermen. Het

opleidingsproces is gericht op de preventie van opzettelijke en onopzettelijke dopingpraktijken;";

13° in punt 20° worden de woorden "Sport Accord" vervangen door het woord "GAISF";

14° er wordt een punt 24°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"24°/1 GAISF: de Global Association of International Sports Federations;";

15° in punt 26° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen." vervangen door de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.";

16° in punt 27° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen." vervangen de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.";

17° in punt 27° wordt de zin "Voor cannabinoïden kan een sporter bewijzen dat hem of haar geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt door duidelijk aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan zijn of haar sportprestaties;" opgeheven;

18° er wordt een punt 28°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"28°/1 geregistreerde doelgroep: een groep van sporters die een antidopingorganisatie aanwijst om onderworpen te worden aan gerichte dopingtests, binnen en buiten wedstrijdverband, in het kader van het testdistributieplan van die antidopingorganisatie, en die verplicht zijn hun verblijfsgegevens mee te delen als vermeld in artikel 5.5 van de Code;";

19° in punt 30° worden de woorden "het gezag" vervangen door de woorden "de bevoegdheid";

20° er wordt een punt 31°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"31°1/ hoorprocedure: het proces van uitoefening van het hoorrecht dat start vanaf het overzenden van een zaak naar een disciplinair orgaan tot aan de beslissing ten gronde na het verstrijken van de beroepstermijn bij een beslissing in eerste aanleg, of in voorkomend geval na de beslissing in beroep;";

21° er wordt een punt 32°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"32°/1 institutionele onafhankelijkheid: de onafhankelijkheid van een instantie die een zaak in laatste aanleg hoort van de antidopingorganisatie met

resultatenbeheer. De voormelde instantie heeft de voormelde onafhankelijkheid als ze niet beheerd, verbonden of ondergeschikt is aan die antidopingorganisatie met resultatenbeheer;";

22° in punt 34° wordt de zinsnede "artikel 5.6" vervangen door de zinsnede "artikel 5.5";

23° aan punt 35° wordt de volgende zin toegevoegd:

"De Internationale Standaarden omvatten ook de Technische Documenten die ter uitvoering van die standaarden zijn opgesteld;";

24° er wordt een punt 35°/1 tot en met 35°/4 ingevoegd, die luiden als volgt:

"35°/1 Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken: de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken die goedgekeurd is door het WADA op 15 november 2013, en de latere wijzigingen ervan;
35°/2 Internationale Standaard voor Educatie: de Internationale Standaard voor Educatie die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;
35°/3 Internationale Standaard voor Laboratoria: de Internationale Standaard voor Laboratoria die goedgekeurd is door het WADA op 7 juni 2003, en de latere wijzigingen ervan;
35°/4 Internationale Standaard voor Resultatenbeheer: de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;";

25° er wordt een punt 38°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"38°/1 misbruikstof: een stof die op de verboden lijst is aangeduid als misbruikstof;";

26° in punt 41° wordt de zinsnede "artikel 5.6" vervangen door de zinsnede "artikel 5.5";

27° in punt 44° wordt de zinsnede "artikel 21, § 1, § 2 en § 3" vervangen door de zinsnede "artikel 21, §1 en §3";

28° er wordt een punt 44°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"44°/1 niet-specifieke methode: elke verboden methode die geen specifieke methode is;";

29° er wordt een punt 45°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"45°/1 operationele onafhankelijkheid: de onafhankelijkheid om te waarborgen dat leden van een disciplinair orgaan dat de zaak hoort en beslist over een zaak of andere personen die betrokken zijn in het beslissingsproces van dat disciplinair orgaan, niet betrokken zijn in het onderzoek of in de voorafgaande beslissingen over de zaak. Daarbij moet aan al de volgende voorwaarden zijn voldaan:

a) bestuursleden, personeelsleden, leden van een commissie, raadgevers en functiehouders van de antidopingorganisatie met resultatenbeheer of organisaties die van die antidopingorganisatie afhangen, en natuurlijke personen die betrokken zijn in het onderzoek naar en de beoordeling van de zaak die voorafgaat aan de eigenlijke disciplinaire beoordeling, worden niet aangewezen als leden of ondersteunend personeel met de bevoegdheid om te oordelen over de zaak of om de beslissing op te maken in een disciplinair orgaan van die antidopingorganisatie met resultatenbeheer;

b) disciplinaire organen zijn in staat om de hoorprocedure te voeren en te beslissen over de grond van de zaak zonder inmenging van de antidopingorganisatie of een derde partij;";

30° punt 46° wordt opgeheven;

31° er wordt een punt 51°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"51°/1 recreatiesporter: een breedtesporter die in de in de loop van de vijf jaar voorafgaand aan een overtreding van de antidopingregels, geen elitesporter van internationaal of nationaal niveau was, geen land vertegenwoordigd heeft bij een internationaal sportevenement zonder categoriebeperking of niet toegevoegd was aan een geregistreerde doelgroep, een nationale doelgroep of elke andere geregistreerde doelgroep onderworpen aan verplichtingen op het vlak van het doorgeven van verblijfsgegevens opgelegd door een internationale federatie of een NADO;";

32° er wordt een punt 52°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"52°/1 resultatenbeheer: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, de overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die bepaald is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van de beslissing in eerste aanleg of in voorkomend geval in graad van beroep;";

33° in punt 53° wordt het woord "minderjarig" vervangen door de woorden "een beschermde persoon";

34° er wordt een punt 53°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"53°/1 specifieke methode: een verboden methode die als specifiek is aangeduid in de verboden lijst;";

35° punt 54° wordt vervangen door wat volgt:

"54° specifieke stof: elke verboden stof, met uitzondering van stoffen in de klassen van verboden stoffen die als niet-specifieke stoffen zijn geïdentificeerd in de verboden lijst;";

36° punt 58° wordt vervangen door wat volgt:

"58° substantiële hulp: om in aanmerking te komen voor een verminderde sanctie wegens substantiële hulp moet een sporter of begeleider:

a) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen of andere praktijken waarover substantiële hulp kan geboden, volledig onthullen in een ondertekende schriftelijke verklaring of een met elektronische middelen geregistreerd gesprek, en

b) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in elke zaak of aangelegenheid die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een antidopingorganisatie of tuchtcommissie dat vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van een ingeleide zaak of andere procedure of, indien er nog geen zaak of procedure is ingeleid, volstaan om een zaak of procedure in te leiden;";

37° er wordt een punt 58°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"58°/1 Technisch Document: een document dat aangenomen en gepubliceerd is door het WADA waarin technische vereisten zijn opgenomen over specifieke aspecten die bepaald zijn in de Internationale Standaarden;";

38° er wordt een punt 65°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"65°/1 verzwarende omstandigheden: de omstandigheden die betrekking hebben op daden van sporters of daden van andere personen en die het opleggen van een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie die van toepassing is verantwoorden. Die omstandigheden of daden omvatten maar zijn niet beperkt tot:

a) het gebruik of bezit van meerdere verboden stoffen of methoden of het gebruik of bezit van verboden stoffen of methoden op meerdere tijdstippen of het begaan van meerdere opeenvolgende dopingpraktijken;

b) een situatie waarbij de effecten van het gebruik van verboden stoffen of methoden redelijkerwijze prestatiebevordering zouden teweegbrengen voor een periode die langer duurt dan de standaardperiode van uitsluiting;

c) misleidend of obstructief gedrag om een vaststelling of vervolging van een dopingpraktijk te ontlopen;

d) bedrog tijdens de procedure van resultatenbeheer of de hoorprocedure;

e) elke andere omstandigheid of handeling die de beoordelende instantie als verzwarende omstandigheid beschouwt;";

39° aan punt 68° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor sportactiviteiten die uit verschillende onderdelen bestaan en waarbij prijzen worden toegekend op dagelijkse of tussentijdse basis, bepalen in voorkomend geval de regels van de organiserende internationale sportfederatie of de sportactiviteit als wedstrijd of als evenement wordt beschouwd;".

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. §1. Er is sprake van een dopingpraktijk als de antidopingregels op een van de volgende wijzen worden overtreden:

1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;

2° het gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode;

3° het ontwijken door een sporter van een monsterneming, of het zonder geldige reden weigeren of zich niet aanbieden voor een monsterneming na de kennisgeving, vermeld in de toepasselijke antidopingregels;

4° elke combinatie van drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden;

5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe door een sporter, begeleider of andere persoon, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;

6° het bezit van een verboden stof of een verboden methode in de volgende gevallen:

a) het bezit door een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden stof of methode, of het bezit door een sporter buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode, tenzij de sporter in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

b) het bezit door een begeleider binnen wedstrijdverband van een verboden stof of methode, of het bezit door een begeleider buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode in verband met een sporter, wedstrijd of training, tenzij de begeleider in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN die toegekend is aan de sporter in kwestie of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

7° de handel of de poging tot handel in een verboden stof of verboden methode;

8° de toediening of de poging tot toediening door een sporter of begeleider aan een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden methode of verboden stof, of de toediening of de poging tot toediening aan een sporter buiten wedstrijdverband van een verboden methode of een verboden stof die verboden is buiten wedstrijdverband;

9° medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid door een sporter of begeleider aan een dopingpraktijk, op een van de volgende wijzen: meewerken aan een dopingpraktijk, aanmoedigen tot, helpen met of, aanzetten tot een dopingpraktijk, samenzweren met het oog op het plegen van dopingpraktijken, verbergen van dopingpraktijken of om het even welke andere vorm van opzettelijke medeplichtigheid in het kader van een dopingpraktijk of poging tot dopingpraktijk of de niet-naleving van een opgelegde uitsluiting of schorsing door een andere persoon dan de sporter;

10° verboden samenwerking. Er is een verboden samenwerking als er een professionele of sportgerelateerde samenwerking is van een sporter of begeleider die binnen het toepassingsgebied van dit decreet valt, met een begeleider die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

a) hij valt onder de bevoegdheid van een ADO en bevindt zich in een status van uitsluiting conform de Code, ongeacht welke ADO de

uitsluiting heeft opgelegd en ongeacht of de uitsluiting is opgelegd in de hoedanigheid als sporter, begeleider of in een andere hoedanigheid;

b) hij valt niet onder de bevoegdheid van een ADO en bevindt zich niet in een status van uitsluiting op basis van een disciplinaire procedure die onder resultaatbeheer conform de Code is gevoerd met het oog op het opleggen van een uitsluiting, maar hij is in een burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtprocedure veroordeeld voor feiten die in een disciplinaire procedure conform de Code zouden worden beschouwd als een dopingpraktijk. De samenwerking met de begeleider in kwestie is in dat geval verboden voor een periode van zes jaar vanaf de strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke uitspraak, of voor de periode van de opgelegde strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke sanctie, als die laatste langer is dan zes jaar;

c) hij treedt op als eerste aanspreekpunt of tussenpersoon voor een begeleider die zich in een status van uitsluiting bevindt als vermeld in punt a) en b);

11° het ontmoedigen of bedreigen van of nemen van represailles, tegen een persoon die te goeder trouw een melding doet aan de bevoegde instanties, op een van de volgende wijzen, waarbij het gedrag gericht op het ontmoedigen, bedreigen of nemen van represailles te kwader trouw gesteld is of als reactie disproportioneel is, en niet te kwalificeren is als een dopingpraktijk als vermeld in punt 5°:

a) elke daad van bedreiging of intimidatie met het oogmerk die persoon te ontmoedigen te goeder trouw informatie te geven over een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een orgaan of persoon die een onderzoek voert namens WADA of een ADO;

b) het nemen van represailles tegen een persoon die te goeder trouw bewijzen heeft aangebracht of informatie heeft verschaft over een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een orgaan of persoon die een onderzoek voert namens WADA of een ADO.

§2. Een sporter of begeleider kan maar een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 10°, begaan op voorwaarde dat die kennis had van de status van uitsluiting van de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°, a) en b). Met behoud van de toepassing van de bewijsregels, vermeld in artikel 8, levert de ADO het bewijs van die kennis van de status van uitsluiting.

Het is aan de sporter of begeleider om aan te tonen dat de samenwerking met de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°, a) of b), niet professioneel of sportgerelateerd is, of dat die samenwerking redelijkerwijze niet vermeden kon worden.

ADO's die weet hebben van begeleiders of andere personen die aan de criteria, vermeld in paragraaf 1, 10°, a), b) en c), voldoen, geven die informatie door aan het WADA.

§3. Een sporter is persoonlijk verantwoordelijk voor een verboden stof die in zijn lichaam komt, en voor elke verboden methode die op zijn lichaam wordt toegepast. Hij is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, metabolieten of markers daarvan, die aanwezig zijn in een monster dat afkomstig is van zijn lichaam. Het is daarbij niet noodzakelijk dat er een opzet, fout of nalatigheid aanwezig is om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 1° of 2°, te begaan. Het is niet noodzakelijk dat het gebruik of de poging tot gebruik met succes is toegepast. Het volstaat dat gepoogd is de verboden stof te gebruiken of gepoogd is de verboden methode toe te passen.”.

Art. 4. In artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden “op elke sportvereniging” en de woorden “en op elk controlelaboratorium” de zinsnede “, of in voorkomend geval op elke andere persoon in relatie tot een sporter, begeleider of sportvereniging,” ingevoegd.

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“NADO Vlaanderen en de federaties stellen programma’s voor educatie op conform de Internationale Standaard voor Educatie. Ze monitoren en evalueren die programma’s en promoten educatie bij sporters, begeleiders en sportverenigingen. NADO Vlaanderen stelt jaarlijks een algemeen educatie- en preventieplan op.”;

2° tussen het tweede en het derde lid wordt drie leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“NADO Vlaanderen treedt op als coördinerende instantie voor educatie.

Programma’s voor educatie streven de volgende doelstellingen na:

1° de bescherming van de waarden van de sport;
2° de bescherming van de gezondheid van sporters;
3° de bescherming van het recht van sporters om deel te nemen aan een dopingvrije competitie op een eerlijke en gelijke basis.

Programma’s voor educatie als vermeld in het tweede lid, voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° ze zijn opgebouwd rond de volgende thema’s:
   a) de basisbeginselen en waarden van een dopingvrije sport;
   b) de rechten en plichten onder van sporters, begeleiders en andere groepen onder de Code;
   c) het principe van strikte aansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter;

d) de gevolgen van dopinggebruik wat betreft de fysieke en mentale gezondheid, de sociale en economische effecten en de toepasselijke sancties;
e) de mogelijke dopingpraktijken;
f) de verboden stoffen en verboden stoffen die zijn opgenomen op de verboden lijst;
g) het risico van supplementengebruik;
h) het gebruik van medicijnen en medische behandelingen en de toestemming voor therapeutische noodzaak;
i) de procedure van dopingcontrole en monsterneming, het nemen van urinemonsters, het nemen van bloedmonsters en het biologisch paspoort;
j) de verplichtingen van elitesporters die zijn opgenomen in een geregistreerde doelgroep en de verblijfsgegevensverplichtingen;
k) het melden van dopinggebruik of het delen van bezorgdheden over doping;

2° ze zijn gericht op de bewustwording over de onderwerpen, vermeld in punt 1°;
3° ze geven accurate informatie over de onderwerpen, vermeld in punt 1P;
4° ze stellen de doelgroepen van die programma's in staat om correcte beslissingen te nemen om dopingpraktijken of andere schendingen van de antidopingregels te voorkomen, met de nadruk op persoonlijke normen en waarden die gericht zijn op het vrijwaren van de geest van de sport.".

Art. 6. In artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord "begeleiders" en de woorden "en sportverenigingen" de zinsnede "of in voorkomend geval andere personen in relatie tot sporters, begeleiders of sportverenigingen," ingevoegd.

Art. 7. In artikel 7, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden tussen de woorden "de Internationale Standaarden" en de zinsnede ", inclusief de commentaren" de woorden "en de Technische Documenten" ingevoegd.

Art. 8. In artikel 8 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden tussen de woorden "disciplinaire procedures" en het woord "overeenkomstig" de woorden "en procedures van resultatenbeheer" ingevoegd;

2° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° analytische methoden of decisielimieten die het WADA goedkeurt na overleg met de wetenschappelijke gemeenschap in kwestie en die onderworpen zijn aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter of begeleider die wil weerleggen dat voldaan is aan de voorwaarden van veronderstelling van wetenschappelijke validiteit of die de eigenlijke veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, brengt als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte van de betwisting en de

grondslag ervan. Het disciplinaire orgaan, in eerste aanleg of in graad van beroep, of het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het disciplinair dossier dat gekoppeld is aan de betwisting heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure. In zaken voor het TAS stelt het TAS op verzoek van het WADA een geschikte wetenschappelijke expert aan om haar bij te staan in de beoordeling van de betwisting;";

3° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° afwijkingen van andere Internationale Standaarden dan de Internationale Standaard voor Laboratoria, vermeld in punt 2°, maken een resultaat of een bewijs niet ongeldig en vormen geen bewijs dat een dopingpraktijk niet is begaan. Als de sporter of begeleider aantoont dat een van de volgende afwijkingen van de bepalingen van de Internationale Standaarden redelijkerwijs geleid heeft tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, toont de ADO aan dat die onregelmatigheid de dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat, of de inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen niet heeft veroorzaakt. De volgende bewijsregels zijn daarbij van toepassing:

a) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in het proces van monsterneming of verdere handelingen met het monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
b) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer of de Internationale Standaard voor Dopingests en Onderzoeken in de vaststelling van een afwijkend paspoortresultaat, die redelijkerwijs een dopingpraktijk kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de dopingpraktijk niet veroorzaakt heeft;
c) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in de verplichte kennisgeving aan de sporter van het openen van het B-monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
d) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in een verplichte kennisgeving, die redelijkerwijs een dopingpraktijk gebaseerd op een inbreuk op de verblijfsgegevensverplichting kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de inbreuk op de verblijfsgegevens niet veroorzaakt heeft;";

4° in paragraaf 3, 1°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°,";

5° in paragraaf 3, 1°, wordt punt c) vervangen door wat volgt:

"c) het A- of B-monster wordt verdeeld in twee delen en de analyse van het tweede deel dat ter confirmatie wordt geanalyseerd, bevestigt de aanwezigheid van de verboden stof, metabolieten of markers ervan in het eerste deel van het verdeelde monster, of de sporter ziet af van de analyse van het tweede deel van het verdeelde monster;";

6° in paragraaf 3 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° met uitzondering van de stoffen waarvoor in de verboden lijst specifiek een decisielimiet is opgegeven in de verboden lijst of in een Technisch Document, vormt de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof, metaboliet of marker ervan in een monster van een sporter als vermeld in punt 1°, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°. De verboden lijst of de Internationale Standaarden of Technische Documenten kunnen bijzondere criteria vaststellen voor de beoordeling van bepaalde verboden stoffen;";

7° in paragraaf 3, 3°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 2°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 2°," en wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°,".

Art. 9. In artikel 10 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Een TTN die een NADO verleent, heeft dezelfde geldigheid als een TTN die door een andere NADO is verleend zonder de noodzaak om uitdrukkelijk en formeel erkend te worden door die laatste.";

2° in paragraaf 4, tweede lid, worden tussen het woord "is" en de woorden "niet geldig" de woorden "alleen geldig op nationaal niveau en is" ingevoegd;

3° aan paragraaf 4, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de sporter in kwestie geen internationale elitesporter is, erkent de federatie een TTN die door het NADO van de sporter is verleend, tenzij de sporter uitdrukkelijk verplicht is de erkenning aan te vragen overeenkomstig de regels van de internationale federatie.";

4° in paragraaf 4, derde lid, wordt de zinsnede "vervalt de door de NADO toegekende TTN 21 dagen na de kennisgeving" vervangen door de zinsnede "beslist de NADO die de TTN heeft verleend of die TTN geldig blijft voor wedstrijden op nationaal niveau en voor dopingtesten buiten wedstrijdverband, op voorwaarde dat de sporter geen internationale elitesporter meer is en de sporter niet deelneemt aan wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt";

5° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Tot de NADO daarover een beslissing heeft genomen, blijft die TTN geldig voor wedstrijden van nationaal niveau en dopingtesten buiten wedstrijdverband, maar niet voor wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt.";

6° in paragraaf 4, vijfde lid, wordt de zinsnede "overeenkomstig 4.3.3 van de Code" opgeheven;

7° in paragraaf 6, eerste lid, wordt de zinsnede "en voor de erkenning van die toestemming die verleend wordt aan sporters die niet onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen vallen," opgeheven;

8° in paragraaf 6 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen geeft uiterlijk 21 dagen na de dag waarop ze de beslissing heeft ontvangen van de TTN-commissie elke beslissing tot toekenning, weigering, erkenning of niet-erkenning van een TTN in in ADAMS. Bij geweigerde TTN's bevat de mededeling de redenen van de weigering. Bij toegekende TTN's bevat die mededeling de volgende informatie:

1° de toegelaten stof of methode, en de duur, dosis, gebruiksfrequentie en toedieningswijze ervan. Als de geldigheidsduur van de TTN afwijkt van de duur van de behandeling, worden ook de duurtijd van die behandeling en de andere toelatingsvoorwaarden vermeld;

2° de TTN-aanvraag en de relevante medische informatie die aantoont dat de toekenningsvoorwaarden zijn nageleefd.

3° in voorkomend geval de redenen waarom de sporter in kwestie een retroactieve TTN heeft mogen aanvragen.";

9° in paragraaf 6, tiende lid, worden de woorden "moet hij een nieuwe aanvraag indienen" vervangen door de zinsnede "neemt de sporter in kwestie contact op met de relevante antidopingorganisatie, die kan beslissen dat de sporter een nieuwe aanvraag moet indienen".

Art. 10. In artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 wordt de zinsnede ", en neemt de disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 23/2, 24 en 25" vervangen door de zin "Elke aangesloten federatie neemt de disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 24, 25 en 27.".

Art. 11. In artikel 15 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 4 december 2015 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het vijfde lid opgeheven;

2° in paragraaf 1, zevende lid, dat paragraaf 1, zesde lid, wordt, wordt de zinsnede "vermeld in artikel 3, eerste lid, 5°" vervangen door de zinsnede "vermeld in artikel 3, §1, 5°, of het gestelde gedrag kan als verzwarende omstandigheid worden beoordeeld voor zover het gedrag gesteld is binnen het resultatenbeheer";

3° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden "verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van dopingtests" vervangen door de woorden "bevoegd om dopingtests uit te voeren";

4° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden "georganiseerd en gecoördineerd door" telkens vervangen door de woorden "uitgevoerd onder de bevoegdheid van";

5° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden "niet de coördinerende instantie is" vervangen door de woorden "geen bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van dopingtests" en worden de woorden "van die instantie" vervangen door de woorden "voor het evenement in kwestie";

6° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. NADO Vlaanderen is bevoegd om relevante analytische en niet-analytische informatie te verzamelen, te beoordelen en te verwerken met het doel om een effectief, intelligent en proportioneel testdistributieplan op te stellen en dopingpraktijken vast te stellen.";

7° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De regering stelt de inhoud en de vorm van de formulieren vast.".

Art. 12. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden tussen de woorden "voorafgaandelijk aan" en de woorden "een dopingtest" de woorden "de oproeping voor" ingevoegd;

2° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de minderjarige afziet van dat recht, kan de dopingcontroleur beslissen dat een derde aanwezig is bij de oproeping van de minderjarige sporter;";

3° aan punt 2° wordt de volgende zin toegevoegd:

"In voorkomend geval noteert de dopingcontroleur dat verzet op het verslag van de dopingtest;".

Art. 13. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

"§1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen, door NADO Vlaanderen ingedeeld in categorie A, B of C volgens de lijst van sportdisciplines A en B, die de regering bepaalt aan de hand van de criteria, vermeld in het tweede lid:

1° categorie A: deze groep bestaat enerzijds uit elitesporters die een discipline van categorie A beoefenen, en anderzijds, in voorkomend geval, uit de sporters, vermeld in paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, en artikel 21, §3, tweede tot en met vierde lid, en de sporters die conform artikel 21, §4, vijfde lid, aan verblijfsgegevens van categorie A zijn onderworpen;
2° categorie B: deze groep bestaat uit elitesporters die een discipline van categorie B beoefenen;
3° categorie C: deze groep bestaat uit elitesporters die niet vallen onder de categorieën, vermeld in punt 1° en 2°.

Op basis van de volgende criteria kan de regering een sportdiscipline categoriseren als A of B als vermeld in het eerste lid:
1° A: het gaat om een individuele discipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband;
2° B: het gaat om een ploegdiscipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband.

De dopinggevoeligheid van een sportdiscipline als vermeld in het tweede lid, wordt bepaald op basis van de volgende criteria:
1° de statistieken van dopingpraktijken voor de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
2° de fysieke of fysiologische eisen om performant te zijn in de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
3° de populariteit van de sportdiscipline of sporttak in kwestie op nationaal niveau;
4° het belang op financieel vlak en mediavlak van de sporttak of sportdiscipline in kwestie.

§2. De elitesporters uit categorie A vormen de nationale geregistreerde doelgroep.

De elitesporters uit categorie A en B vormen de nationale doelgroep.

De elitesporters uit categorie C hoeven voor NADO Vlaanderen geen verblijfsgegevens in te dienen, maar kunnen conform artikel 20, paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, wel onderworpen worden aan de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen.

Alle sporters die verblijfsgegevens moeten indienen, geven voldoende accurate verblijfsgegevens op opdat een ADO hen dagelijks op een opgegeven plaats onaangekondigd kan vinden en aan een dopingtest kan onderwerpen. Als dat niet het geval is, kan, met behoud van de toepassing van de gevolgen, vermeld in artikel 21, als de omstandigheden het rechtvaardigen, de elitesporter vervolgd worden wegens een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°.

De elitesporters uit categorie A en B kunnen verplicht worden verblijfsgegevens in te dienen voor een andere ADO. Als meer dan één ADO een sporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen, wordt voorrang gegeven aan de ADO die de zwaarste verplichtingen oplegt. Die ADO krijg in dat geval het beheer van de verblijfsgegevens, met toegang voor elke andere ADO die in

voorkomend geval de sporter heeft opgenomen in een nationale of internationale doelgroep. In geen geval wordt de voormelde elitesporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen voor meer dan één ADO.";

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen kan elke elitesporter wiens prestaties er plots en opmerkelijk op vooruitgaan, of tegen wie ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bestaan, ertoe te verplichten zijn verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bevestigd worden en blijven bestaan."

3° aan paragraaf drie wordt een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

" Met behoud van de toepassing van het tweede lid kan NADO Vlaanderen tegen wie van een dopingpraktijk bestaan in het kader van een gevoerd dopingonderzoek, in voorkomend geval gevoerd in samenwerking met een of meerdere andere antidopingorganisaties, politiediensten of gerechtelijke diensten, verplichten verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A, conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen bevestigd worden en blijven bestaan.

Met behoud van de toepassing van het tweede en derde lid kan NADO Vlaanderen elke sporter die op een preselectielijst voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen staat, verplichten verblijfsgegevens door te geven overeenkomstig categorie A. De bevoegde NADO kan dat recht, slechts uitoefenen voor een maximumduur van 12 maanden die ten vroegste 9 maanden voor de wedstrijd in kwestie aanvangt en ten laatste 3 maanden na afloop van die wedstrijd eindigt.".

Art. 14. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C" en wordt de zinsnede "categorie A of B" vervangen door de zinsnede "categorie A";

4° in paragraaf 3, derde tot en met vijfde lid, wordt de zinsnede "categorie C" telkens vervangen door de zinsnede "categorie B";

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Een elitesporter van categorie A of B die zich teruggetrokken heeft uit de sport op nationaal of internationaal niveau, maar later weer aan wedstrijden op nationaal of internationaal niveau wil deelnemen, kan pas weer toegelaten worden om deel te nemen aan nationale of internationale wedstrijden nadat hij NADO Vlaanderen en zijn internationale federatie schriftelijk op de hoogte heeft gebracht van zijn voorgenomen terugkeer in wedstrijdverband, uiterlijk zes maanden voor de datum daarvan.

Het WADA kan in samenspraak met de NADO die bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft, een afwijking toekennen van de regel van schriftelijke kennisgeving zes maanden voor de terugkeer in wedstrijdverband, vermeld in het eerste lid, als de strikte toepassing van die regel voor de elitesporter in kwestie onbillijk zou zijn.

Elk sportief resultaat van een elitesporter als vermeld in het eerste lid, die geen kennisgeving heeft gedaan conform het eerste lid, wordt geannuleerd, tenzij de sporter kan aantonen dat hij niet redelijkerwijs had kunnen weten dat het ging om een wedstrijd van internationaal of nationaal niveau.

Als een elitesporter als vermeld in het eerste lid, zich tijdens een periode van uitsluiting die het gevolg is van een disciplinaire uitspraak op grond van dopingpraktijken, die in kracht van gewijsde is gegaan, zich terugtrekt uit de sport, kan die geen toelating hebben om aan nationale of internationale wedstrijden deel te nemen zonder dat hij conform het eerste lid de bevoegde NADO en internationale federatie zes maanden of een periode gelijk aan het resterende deel van de uitsluiting, als die langer is dan zes maanden, vooraf schriftelijk op de hoogte heeft gebracht.

Vanaf de ontvangst van een schriftelijke kennisgeving conform het eerste lid, kan de betrokken ADO de sporter in kwestie onderwerpen aan controles buiten wedstrijdverband en hem verplichten verblijfgegevens in te dienen overeenkomstig de categorie waartoe hij behoorde op het ogenblik van zijn terugtrekking uit de sport.".

Art. 15. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zin "In uitzonderlijke door de elitesporter te motiveren gevallen, waarin het mededelen van de verblijfsgegevens door middel van ADAMS niet mogelijk is, mogen de verblijfsgegevens doorgegeven worden aan NADO Vlaanderen via e-mail of sms" opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden "een mogelijke" en de woorden "overtreding inzake" de woorden "niet-nakoming van de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen of te actualiseren of een" ingevoegd.

Art. 16. In artikel 23/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het resultatenbeheer over dopingpraktijken wordt uitgevoerd door de ADO die:
1° de ADO die de organisator en coördinator van de dopingcontrole is als de dopingpraktijk verband houdt met de dopingcontrole in kwestie;
2° de ADO die het biologisch paspoort of de verblijfsgegevens beheert als de dopingpraktijk verband houdt met het biologisch paspoort;
3° de ADO die de betrokkene de eerste kennisgeving verstuurde van een onderzoek naar de niet-analytische dopingpraktijk.

De ADO die de verblijfsgegevens beheert van de sporter in kwestie, oefent het resultatenbeheer uit voor de opvolging van een mogelijk aangifteverzuim of een mogelijke gemiste test, of een andere inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen.";

2° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

3° in paragraaf 2 worden aan de inleidende zin de woorden "of voorlopige schorsing" toegevoegd;

4° in paragraaf 2, 1°, wordt het woord "minderjarigen" vervangen door het woord "beschermde personen";

5° in paragraaf 2, 1°, wordt de zinsnede "artikel 3, eerste lid, 9°" vervangen door de zinsnede "artikel 3, §1, 9°".

Art. 17. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt voor hoofdstuk 1/1, dat hoofdstuk 1/1/1 wordt, een nieuw hoofdstuk 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1/1. Eerste fase van resultatenbeheer bij vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk".

Art. 18. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hoofdstuk 1/1, ingevoegd bij artikel 17, een artikel 23/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1/1. §1. Als NADO Vlaanderen conform artikel 23/1, §1, het resultatenbeheer heeft over een mogelijke dopingpraktijk, voert NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uit.

§2. Bij een afwijkend analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze dat analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:
1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het afwijkend analyseresultaat heeft veroorzaakt;
3° het is waarschijnlijk dat het afwijkende analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als NADO Vlaanderen na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid.

§3. Bij een atypisch analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze het analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;

2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het atypische analyseresultaat heeft veroorzaakt;

3° het is waarschijnlijk dat het atypische analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, NADO Vlaanderen vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, voert NADO Vlaanderen verder onderzoek om na te gaan of het atypische analyseresultaat kan worden beschouwd als een afwijkend analyseresultaat. Tijdens het verdere onderzoek wordt de sporter niet op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat, tenzij in de volgende gevallen:

1° als voor het verdere onderzoek een analyse van het B-monster noodzakelijk is, wordt de sporter voorafgaand aan de analyse van het B-monster op de hoogte gebracht;

2° als een organisator van een internationaal evenement of een federatie of sportvereniging die binnen een bepaalde termijn een selectie moet maken voor een internationaal evenement, aan NADO Vlaanderen verzoekt mee te delen of er een onderzoek lopende is naar een atypisch analyseresultaat van de sporter in kwestie, wordt de sporter voorafgaand aan het inwilligen van het verzoek op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat;

3° als het atypische analyseresultaat volgens de opinie van een medische expert of een personeelslid van NADO Vlaanderen met de nodige expertise verband kan houden met een ernstige medische toestand die een dringende behandeling noodzaakt, wordt de sporter onmiddellijk op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat.

Als NADO Vlaanderen na het afronden van het onderzoek, vermeld in het eerste en tweede lid, van oordeel is dat het atypische analyseresultaat als een afwijkend analyseresultaat wordt beschouwd, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid.

§4. De regering stelt aanvullende bepalingen vast voor het verloop van de eerste fase van het resultatenbeheer en de inhoud van de kennisgevingen, vermeld in paragraaf 2 en 3.

De regering bepaalt de procedure voor de eerste fase van het resultatenbeheer tot en met de kennisgeving aan de sporter of begeleider voor

andere vaststellingen van mogelijke dopingpraktijken of inbreuken die onder het resultatenbeheer van NADO Vlaanderen vallen en die geen vaststellingen zijn van afwijkende of atypische analyseresultaten als vermeld in paragraaf 2 en 3.”.

Art. 19. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk 1/1 een artikel 23/1/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/1/2. §1. NADO Vlaanderen beslist over het voortzetten van het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk na het onderzoek, vermeld in artikel 23/1/1, en na in voorkomend geval kennis genomen te hebben van de verklaring van de sporter die volgt op de kennisgeving aan de sporter of begeleider.

§2. Als NADO Vlaanderen beslist de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen, brengt ze de volgende partijen op de hoogte van die beslissing:

1° de sporter in kwestie, behalve in de gevallen waarbij geen kennisgeving van de vaststellingen aan de sporter verplicht is;
2° de begeleider in kwestie;
3° de federatie;
4° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de sporter zijn licentie heeft verkregen;
5° de internationale sportfederatie;
6° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
7° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het eerste lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen bij de nationale beroepsinstantie of in voorkomend geval het TAS.

§3. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat de vaststellingen wijzen op een dopingpraktijk, brengt NADO Vlaanderen de sporter of begeleider daarvan op de hoogte. NADO Vlaanderen brengt tegelijk de volgende partijen op de hoogte:

1° de federatie;
2° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de betrokkene zijn licentie heeft verkregen;
3° de internationale sportfederatie;
4° het WADA.

De kennisgeving aan de sporter of begeleider, vermeld in het eerste lid, bevat minstens al de volgende elementen:

1° de geschonden bepalingen van dit decreet of van de Code;
2° de feitelijke vaststellingen en verzamelde bewijzen;
3° een gemotiveerd voorstel van disciplinaire sanctie die NADO Vlaanderen van toepassing acht op grond van dit decreet of de Code;
4° in voorkomend geval, de bepalingen over het opleggen of aanvaarden van een voorlopige schorsing;
5° het recht om gehoord te worden of af te zien van het recht op een hoorzitting;

6° de mogelijkheden om een verminderde straf te krijgen op basis van dit decreet of van de Code.

De regering bepaalt binnen welke termijn vanaf de kennisgeving een sporter het voorstel, vermeld in het tweede lid, 3°, schriftelijk kan aanvaarden of een hoorzitting kan vragen. Die termijn mag niet langer zijn dan twintig dagen vanaf de kennisgeving. De regering kan bijkomende voorwaarden vaststellen voor de schriftelijke aanvaarding van het voorstel.

§4. Als de sporter na de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, het voorstel, vermeld in paragraaf 3, tweede lid, 3°, niet aanvaardt binnen de termijn die conform paragraaf 3, derde lid, is bepaald en NADO Vlaanderen daarvan schriftelijk op de hoogte breng, bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen in het kader van de hoorprocedure. Als de sporter of begeleider niet reageert binnen de voormelde termijn of het voorstel schriftelijk aanvaardt, wordt de sporter of begeleider geacht af te zien van een verdere hoorprocedure en bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan de voorzitter van datzelfde bevoegde disciplinaire orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing. Het bevoegde disciplinaire orgaan neemt in dat geval onverkort het voorstel van disciplinaire sanctie over.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan een sporter of begeleider na de kennisgeving van een mogelijke dopingpraktijk waarop een sanctie van vier jaar uitsluiting of meer staat, met inbegrip van de toepassing van verzwarende omstandigheden, uiterlijk twintig dagen nadat de sporter de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, heeft ontvangen, toegeven de dopingpraktijk in kwestie gepleegd te hebben. In dat geval wordt de sanctie automatisch verminderd met één jaar, zonder verdere mogelijkheid om de periode van uitsluiting te verminderen. NADO Vlaanderen bezorgt het dossier aan de voorzitter van het disciplinaire orgaan om de disciplinaire sanctie in een formele beslissing te bekrachtigen.

§5. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 tot en met 4, kan een sporter of begeleider die een mogelijke dopingpraktijk heeft begaan, een overeenkomst onderhandelen met NADO Vlaanderen over een verminderde disciplinaire uitsluiting, gebaseerd op het bekennen van de dopingpraktijk door de sporter of begeleider. De sporter of begeleider in kwestie kan verzoeken de onderhandeling van zo'n overeenkomst te laten verlopen zonder enige nadelige erkentenis in de feiten of in rechte. Als na de onderhandelingen geen overeenkomst wordt afgesloten, kan de sporter elke verklaring die hij in de loop van de onderhandelingen heeft afgelegd, inclusief een mogelijke bekentenis, wijzigen of intrekken zonder dat NADO Vlaanderen, een andere antidopingorganisatie of het WADA daaraan gevolgen kan verbinden.

Als de sporter of begeleider na de kennisgeving van een mogelijke dopingpraktijk de dopingpraktijk bekent en akkoord gaat met het voorstel van toepasselijke sanctie die aanvaardbaar is voor NADO Vlaanderen en het WADA, kan de sporter of begeleider in kwestie de overeenkomst, vermeld in het eerste lid, sluiten. De vermindering in de periode van uitsluiting die in de overeenkomst wordt toegestaan, is gebaseerd op de afweging door NADO Vlaanderen en het

WADA van de periode van uitsluiting die normaal toepasselijk zou zijn, de ernst van de overtreding, de schuldgraad en de termijn waarin de dopingpraktijk is toegegeven. De toepasselijke periode van uitsluiting die in dat geval wordt toegestaan, kan ten vroegste ingaan op het moment van de monsterneming of de meest recente datum waarop de dopingpraktijk is gepleegd. De sporter of begeleider leeft in elk geval vanaf de datum van de xxx??? of, de datum van het ingaan van een nageleefde voorlopige schorsing als die datum eerder valt, de helft van de uitsluiting na die bij de overeenkomst is bepaald.

Een overeenkomst die is afgesloten conform het tweede lid is bindend onder dezelfde voorwaarden als een disciplinaire uitspraak.

Tegen de volgende beslissingen staat is geen beroep mogelijk:

1° een beslissing van NADO Vlaanderen en het WADA om een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, te onderhandelen of te sluiten, of te weigeren voormelde overeenkomst te onderhandelen of te sluiten;

2° de voorgestelde of toegestane vermindering in de periode van uitsluiting en in voorkomend geval de startdatum die voor de uitsluiting is bepaald in de overeenkomst.”.

Art. 20. Artikel 23/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 23/2. §1. Een sporter krijgt onmiddellijk een verplichte voorlopige schorsing als in het kader van een dopingtest van die sporter de analyse van een monster resulteert in de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat of een definitief vastgesteld afwijkend paspoortresultaat voor een verboden stof die geen specifieke stof is, of in de vaststelling van een verboden methode die een niet-specifieke methode is. De voorlopige schorsing wordt opgelegd na het nodige onderzoek verricht te hebben en na de beslissing om na de eerste fase van resultatenbeheer om de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk te vervolgen als een vermoedelijke dopingpraktijk conform artikel 23/1/2.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, legt NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, op.

Een sporter kan buiten de gevallen van verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, optioneel een voorlopige schorsing opgelegd krijgen als uit de feiten en het voorliggende bewijsmateriaal voldoende blijkt dat een disciplinaire maatregel zal worden opgelegd, om de gevolgen van een mogelijke definitieve uitsluiting met bijbehorende diskwalificatie van resultaten die behaald zijn nadat de dopingpraktijk is vastgesteld, te beperken voor andere sporters dan de sporter in kwestie.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, kan NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het derde lid, op. NADO Vlaanderen kan een optionele voorlopige schorsing als vermeld in het derde lid, opleggen in elke fase van het resultatenbeheer tot aan een beslissing ten gronde, gewezen in eerste aanleg. NADO Vlaanderen kan de voormelde

optionele voorlopige schorsing in voorkomend geval ook op elk moment intrekken.

Een voorlopige schorsing kan enkel worden opgelegd nadat de sporter, het WADA, de federatie en de internationale federatie op de hoogte is gebracht van de feiten op grond waarvan de sporter verdacht wordt van een dopingpraktijk en in voorkomend geval na het onderzoek, vermeld in het eerste lid.

Een voorlopige schorsing mag enkel worden opgelegd opleggen als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° aan de sporter is de mogelijkheid geboden om een voorlopige hoorzitting te houden hetzij vóór het opleggen van de voorlopige schorsing, hetzij tijdig nadat de voorlopige schorsing is opgelegd;

2° aan de sporter is de mogelijkheid is geboden om tijdig een versnelde hoorzitting ten gronde te houden nadat een voorlopige schorsing is opgelegd.

De sporter kan bij de instantie die hem de voorlopige schorsing heeft opgelegd of kan opleggen, een voorlopige hoorzitting vragen.

Een voorlopige schorsing kan worden opgeheven of hoeft niet opgelegd te worden als de sporter een van de volgende gevallen kan aantonen:

1° de vermoedelijke dopingpraktijk is waarschijnlijk te wijten aan een besmet product;

2° de vermoedelijke dopingpraktijk heeft betrekking op een misbruikstof en de sporter kan aantonen dat de misbruikstof gebruikt is in een context die vreemd is aan de sportbeoefening, en de sporter waarschijnlijk een verminderde sanctie zal worden opgelegd.

De instantie die de voorlopige schorsing heeft opgelegd heft onmiddellijk een voorlopige schorsing als vermeld in het eerste lid, op als de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt. Conform het derde lid kan in het voormelde geval een optionele voorlopige schorsing opgelegd worden door de bevoegde instantie.

De bevoegde instantie brengt de volgende partijen op de hoogte van elke beslissing over een voorlopige schorsing:

1° de sporter;

2° de federatie;

3° de internationale federatie;

4° de NADO van het land waarin de sporter woont of van zijn nationaliteit;

5° het Internationaal Olympisch Comité (IOC) of het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), als dat van toepassing is, als de uitspraak een effect kan hebben op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, waaronder uitspraken die een invloed hebben op de bevoegdheid tot deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen;

6° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het tiende lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen. Tegen een beslissing over een elitesporter kan beroep aangetekend worden bij

het TAS en tegen de beslissing over een breedtesporter kan beroep aangetekend worden bij het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing wordt opgelegd. Tegen de beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of niet op te heffen nadat de sporter heeft aangebracht dat de inbreuk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product, kan overeenkomstig artikel 7.4.1 van de Code echter geen beroep ingesteld worden bij het TAS of het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing is opgelegd.

De duur van een voorlopige schorsing wordt afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd of die hij aanvaardt en naleeft.

§2. Als een sporter geen voorlopige schorsing wordt opgelegd, kan de sporter in kwestie binnen een van de volgende termijnen vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden:

1° binnen tien dagen na de kennisgeving van het resultaat van de analyse van het B-monster of nadat de termijn om een analyse van het B-monster te vragen, is verstreken;

2° uiterlijk op de dag vóór de dag waarop de sporter in kwestie van plan is om opnieuw aan een wedstrijd deel te nemen na afloop van de termijn, vermeld in punt 1°.

Een begeleider kan vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden binnen tien dagen na de kennisgeving van de mogelijke dopingpraktijk.

Een vrijwillige voorlopige schorsing als vermeld in het eerste en tweede lid, heeft dezelfde draagwijdte als een voorlopige schorsing die is opgelegd conform paragraaf 1.

De vrijwillige voorlopige schorsing kan op elk moment worden ingetrokken met een schriftelijke kennisgeving aan de instantie die bevoegd is om de voorlopige schorsing op te leggen. In dat geval wordt voor de bepaling van een eventuele periode van definitieve uitsluiting geen rekening gehouden met de periode waarin een voorlopige schorsing is nageleefd.”.

Art. 21. In artikel 24 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “De federaties zijn onderworpen” vervangen door de woorden “Aangesloten federaties zijn onderworpen”;

2° in paragraaf 1 worden het tweede tot en met vierde lid vervangen door wat volgt:

“De federaties, vermeld in het eerste lid, zijn verantwoordelijk voor de vervolging en disciplinaire bestraffing van de overtreding inzake dopingpraktijken, gepleegd door de elitesporters die bij hen aangesloten zijn of die bij hen aangesloten waren op het ogenblik van de overtreding of de elitesporters die op het moment

van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een door de federatie in kwestie georganiseerde sportactiviteit.

Elke elitesporter die ervan wordt beschuldigd een dopingpraktijk te hebben gepleegd, heeft recht op een eerlijk proces, dat op zijn minst een hoorzitting inhoudt binnen een redelijke termijn door een operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan, dat binnen een redelijke termijn een gemotiveerd oordeel velt. De federaties, vermeld in het eerste lid, kunnen ook een beroepsinstantie op nationaal niveau oprichten dat operationeel en institutioneel onafhankelijk is.

Conform artikel 23/1/2, §4, kan de sporter expliciet of impliciet afstand doen van het recht op een hoorzitting.";

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt tussen het woord "De" en het woord "federaties" het woord "aangesloten" ingevoegd;

4° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "over de bij hen aangesloten elitesporters" opgeheven;

5° in paragraaf 2 wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Conform artikel 13.2.3 van de Code kunnen al de partijen, vermeld in het eerste lid, tegen de beslissing, vermeld in het eerste lid, bij een beroepsinstantie op nationaal niveau of, als die er niet is, bij het TAS, beroep aantekenen. Een beslissing van een beroepsinstantie op nationaal niveau over een internationale elitesporter sluit beroep bij het TAS niet uit.".

Art. 22. In artikel 25 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De federaties zijn bevoegd" vervangen door de woorden "Aangesloten federaties zijn bevoegd";

2° in het eerste lid worden de woorden "vervolging en" opgeheven;

3° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 24, §1, tweede en derde lid, en artikel 24, §2, zijn van overeenkomstige toepassing.";

4° het derde tot en met het zevende lid worden opgeheven.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 25/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 25/1. Begeleiders die conform artikel 25 niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van de federatie, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29.".

Art. 24. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van afdeling 1 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Afdeling 1. Disciplinaire bevoegdheid over breedtesporters".

Art. 25. Artikel 27 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 19 december 2014, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 27. Aangesloten federaties zijn verantwoordelijk voor de disciplinaire bestraffing van breedtesporters die lid zijn van die federatie of die op het moment van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit georganiseerd door die federatie.

Artikel 24, §1, tweede en derde lid, en, artikel 24, §2, zijn van overeenkomstige toepassing.".

Art. 26. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet wordt aan afdeling 1, hersteld bij artikel 24, een artikel 27/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 27/1. Breedtesporters die conform artikel 27 niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van de federatie, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29.".

Art. 27. In artikel 28, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

2° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd.

Art. 28. In artikel 29, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

2° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd.

Art. 29. In artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt de zinsnede "die conform artikel 27/1 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

2° in punt 2° wordt de zinsnede "die niet onder de disciplinaire bevoegdheid van een federatie valt zoals bepaald in artikel 25" vervangen door de zinsnede "die conform artikel 25/1 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt";

3° aan punt 3° wordt de zinsnede ", die conform artikel 27/1 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

4° aan punt 5° wordt de zinsnede "waarover de disciplinaire commissie bevoegd is te oordelen, conform artikel 23/2, §1, elfde lid" toegevoegd.

Art. 30. Aan artikel 32, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De voorzitter van de disciplinaire commissie bepaalt de samenstelling van de commissie om een zaak te behandelen. De voorzitter van de disciplinaire commissie kan beslissen om alleen te zetelen.".

Art. 31. Aan artikel 34, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "of door de voorzitter als hij conform artikel 32, §1, derde lid, beslist heeft alleen te zetelen" toegevoegd.

Art. 32. In artikel 41, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de diskwalificatie uitspreken van alle behaalde resultaten in wedstrijdverband vanaf de datum van de monsterneming die verband houdt met een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, of vanaf de datum van het begaan van een andere dopingpraktijk, tot aan de startdatum van een voorlopige schorsing of periode van uitsluiting, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien voor punten, medailles, prijzen en dergelijke, tenzij die diskwalificatie kennelijk onredelijk zou zijn.";

2° in het tweede lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete op te leggen voor overtredingen die opzettelijk begaan zijn en waarbij de periode van uitsluiting, in voorkomend geval na de toepassing van verzwarende omstandigheden, onvoldoende wordt geacht;".

Art. 33. Artikel 42 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 42. §1. In dit artikel wordt verstaan onder opzettelijk: de sporter of begeleider heeft handelingen gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding zijn of dat er een aanzienlijk risico is dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben, en heeft dat risico kennelijk genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd als het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

§2. De periode van uitsluiting bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, bedraagt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3:

1° vier jaar in de volgende gevallen:
   a) als de dopingpraktijk geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de sporter of begeleider kan aantonen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof en NADO Vlaanderen kan aantonen dat de dopingpraktijk opzettelijk begaan is;

2° twee jaar in alle gevallen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, a) en b).

§3. In afwijking van paragraaf 2 wordt de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken die verband houden met misbruikstoffen op de volgende wijze bepaald:

1° als de sporter kan aantonen dat de inname of het gebruik buiten wedstrijdverband plaatsvond zonder enig verband met de sportprestatie, is de periode van uitsluiting drie maanden. Die periode van uitsluiting kan verder verkort worden tot één maand uitsluiting als de sporter of een andere persoon een programma volgt om zich te laten behandelen voor het gebruik. Verdere vermindering van de sanctie op grond van artikel 42/3, §3 en §4, is niet toegestaan;

2° als de inname, het gebruik of het bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband, wordt de periode van uitsluiting conform paragraaf 2 bepaald. Als de sporter kan aantonen dat de context van de inname, het gebruik of het bezit geen verband houdt met de sportprestatie, wordt de inname, het gebruik of het bezit niet als opzettelijk beschouwd voor de toepassing van paragraaf 2, 1°, a), en kan geen toepassing gemaakt worden van verzwarende omstandigheden conform artikel 42/2.".

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/1. De periode van uitsluiting die van toepassing is op andere dopingpraktijken dan dopingpraktijken als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, wordt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3, §2 tot en met §5, op de volgende wijze bepaald:

1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, vier jaar uitsluiting, behalve in de volgende gevallen:
   a) bij een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen: twee jaar uitsluiting als de sporter kan bewijzen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) in alle andere gevallen dan het geval een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen als vermeld in a): minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal vier jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad, als de sporter of begeleider die de dopingpraktijk heeft begaan uitzonderlijke omstandigheden kan aantonen die een vermindering van sanctie rechtvaardigen;
   c) als een recreatiesporter of een beschermde persoon de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, heeft begaan: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad;

2° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°: twee jaar uitsluiting. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter is een verkorting tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk, tenzij de sporter zijn verblijfsgegevens herhaaldelijk op het laatste moment heeft gewijzigd of andere handelingen heeft gesteld die een ernstig vermoeden doen rijzen dat de sporter gepoogd heeft een dopingtest te ontlopen;

3° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° of 8°: minimaal vier jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk. Een inbreuk waarbij een beschermde persoon betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd. Als die inbreuk waarbij een beschermde persoon betrokken is, gepleegd wordt door een begeleider en niet uitsluitend een inbreuk is gerelateerd aan specifieke stoffen, resulteert dat in een levenslange uitsluiting voor de begeleider in kwestie;

4° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°: minimaal twee jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de overtreding;

5° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10°: twee jaar. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider en de andere omstandigheden van de zaak is een vermindering tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk;

6° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 11°: minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk die de sporter of andere persoon pleegt.".

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° of 10°, verzwarende omstandigheden aanwezig zijn, kan de toepasselijke periode van uitsluiting die conform artikel 42, §2 en §3, en artikel 42/1 is bepaald, verhoogd worden met een bijkomende uitsluiting van maximaal

twee jaar, rekening houdend met de ernst van de dopingpraktijk en de aard van de verzwarende omstandigheden, tenzij de sporter of begeleider in kwestie kan aantonen dat de dopingpraktijk onbewust is begaan.”.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“42/3. §1. Als de sporter of begeleider kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, vervalt de periode van uitsluiting. Het verval van de periode van uitsluiting heeft alleen betrekking op de oplegging van sancties, en niet op de bepaling of al dan niet een dopingpraktijk is begaan.

Het verval van de periode van uitsluiting, vermeld in het eerste lid, is alleen van toepassing in uitzonderlijke gevallen. De volgende gevallen worden niet aanvaard als uitzonderlijke gevallen:

1° een positieve controle als gevolg van de inname van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement;
2° de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter zonder dat ze dat aan de sporter hebben gemeld;
3° sabotage van voeding of drank van een sporter door een echtgenoot, coach of andere begeleider die tot de entourage van de sporter behoort.

§2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, de sporter of andere persoon kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt, wordt de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk in de volgende gevallen op de volgende wijze verminderd:

1° als de dopingpraktijk betrekking heeft op een specifieke stof die geen misbruikstof is, of op een specifieke methode: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider;
2° als de sporter of andere persoon kan aantonen dat de dopingpraktijk veroorzaakt is door een besmet product: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider;
3° als de dopingpraktijk niet betrekking heeft op een misbruikstof en begaan is door een beschermde persoon of recreatiesporter: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschermde persoon of recreatiesporter.

De verminderingen, vermeld in het eerste lid, worden exclusief en niet cumulatief toegepast.

In andere gevallen dan de gevallen, vermeld in het eerste lid, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering als vermeld in paragraaf 3 en 4, worden verkort op basis van de schuldgraad van de sporter of begeleider, zonder dat die korter kan zijn dan de helft van de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode. Als de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de verkorte periode niet minder dan acht jaar bedragen.

Afhankelijk van de unieke feiten van een bepaald geval, kunnen de gevallen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, resulteren in een verminderde sanctie wegens gebrek aan significante schuld of nalatigheid.

§3. De uitsluitingsperiode kan worden verminderd tot de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, als de sporter of begeleider vrijwillig een dopingpraktijk bekent voor een van de volgende momenten:

1° voor hem een monsterneming wordt aangekondigd die een dopingpraktijk zou kunnen aantonen;

2° voor hij de eerste kennisgeving van de toegegeven overtreding ontvangt, als die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis en als het een andere dopingpraktijk betreft dan een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, kan alleen worden toegepast als een sporter of begeleider uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele antidopingorganisatie er zich van bewust is dat mogelijk een dopingpraktijk is begaan. De vermindering, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de sporter of begeleider denkt dat hij zal worden betrapt. De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, is gebaseerd op de kans dat de sporter of begeleider zou zijn betrapt als hij zich niet vrijwillig had aangegeven.

§4. Als de sporter of begeleider de NADO, een strafrechtelijke instantie of tuchtorgaan substantiële hulp heeft geboden bij het ontdekken of vaststellen van een dopingpraktijk van een andere persoon, kan de NADO een deel van de opgelegde uitsluiting opschorten.

De regering legt de nadere regels over een vermindering van de periode van uitsluiting op grond van substantiële hulp als vermeld in het eerst lid, vast conform de Code.

§5. Als een sporter of begeleider aanspraak kan maken op een vermindering van de sanctie op meer dan een van de gronden, vermeld in paragraaf 2 tot en met 4, wordt voordat een vermindering of opschorting wordt toegepast conform paragraaf 3 of 4, de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, bepaald conform artikel 42/1 of 42/2, en in voorkomend geval verminderd conform paragraaf 2 van dit artikel..

Als de sporter of begeleider aanspraak maakt op een vermindering of een opschorting van de uitsluitingsperiode op basis van paragraaf 3 en 4, kan de uitsluitingsperiode worden verminderd of opgeschort, maar ze mag niet minder lang zijn dan een vierde van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/4. §1. Bij een tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting van de sporter of begeleider bepaald volgens de langste van de volgende perioden:

1° zes maanden;

2° een periode van uitsluiting die, rekening houdend met alle omstandigheden en de schuldgraad van de sporter of een andere persoon die verband houdt met de tweede overtreding, te situeren is tussen:
   a) de som van de uitsluiting die is opgelegd voor de eerste overtreding en de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding;
   b) twee keer de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding.

De uitsluitingsperiode die conform het eerste lid is bepaald, mag verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§2. Bij een derde overtreding is de periode van uitsluiting levenslang.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de uitsluitingsperiode voor een derde overtreding in de volgende gevallen acht jaar tot levenslang:
1° de derde overtreding voldoet aan de voorwaarden van verval of vermindering van de uitsluitingsperiode, vermeld in artikel 42/3, §1 en §2;
2° de derde dopingpraktijk is een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°.

De periode van uitsluiting die conform het eerste en tweede lid is bepaald, kan verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§3. Als voor een overtreding de periode van uitsluiting vervalt wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid conform artikel 42/3, §1, wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als een dopingovertreding bestraft is met toepassing van de uitsluiting die is bepaald voor dopingpraktijken met misbruikstoffen, vermeld in 42, §3, 1°, wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

§4. Een dopingpraktijk kan alleen als een tweede of derde overtreding worden beschouwd voor het bepalen van de toepasselijke uitsluiting als wordt aangetoond dat de sporter of begeleider de nieuwe dopingpraktijk heeft begaan nadat hij op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding, of nadat de antidopingorganisatie redelijke inspanningen heeft geleverd om hem op de hoogte te brengen van de eerdere overtreding.

Als de antidopingorganisatie niet kan bewijzen dat de sporter of begeleider conform het eerste lid op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding of dat hij daarvoor redelijke inspanningen heeft geleverd, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en wordt de opgelegde sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de strengste sanctie staat. De diskwalificatie van resultaten die in voorkomend geval wordt opgelegd, is van toepassing vanaf het begaan van de eerdere overtreding.

Als na de bestraffing van een eerste overtreding feiten worden ontdekt van een dopingpraktijk van de sporter of begeleider die zich hebben voorgedaan vóór de kennisgeving van de eerste overtreding, wordt een aanvullende sanctie opgelegd op basis van de sanctie die had kunnen worden opgelegd als tegelijkertijd uitspraak was gedaan over beide overtredingen.

Als een sporter of begeleider een nieuwe overtreding pleegt vooraleer hij op de hoogte is gebracht van de eerste overtreding, en de bijkomende overtreding is twaalf maanden of langer geleden gepleegd, wordt de periode van uitsluiting voor beide overtredingen berekend alsof beide overtredingen een eerste overtreding zouden zijn. De uitsluiting wegens beide overtredingen wordt cumulatief opgelegd, waardoor de periode van uitsluiting voor de latere periode pas begint te lopen als de periode van de uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als wordt vastgesteld dat een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, wordt gepleegd tijdens een dopingcontrole waarbij een andere dopingpraktijk is vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting voor de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 5°, als een afzonderlijke overtreding beschouwd. De periode van uitsluiting die in dat geval opgelegd wordt, is cumulatief en begint pas te lopen als de periode van uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als tijdens een periode van uitsluiting een tweede of derde overtreding door een sporter of begeleider wordt vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting daarvoor cumulatief opgelegd en begint die bijkomende periode van uitsluiting pas te lopen als de eerder opgelegde periode van uitsluiting is afgelopen.

§5. Voor de toepassing van paragraaf 1 tot en met 4 moeten alle overtredingen plaatsvinden binnen dezelfde periode van tien jaar om als meervoudige overtredingen beschouwd te worden.”.

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een titel 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel 6/1. Dopingpraktijken die breedtesporters begaan die geen competitieve sporter zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 38, een artikel 42/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/5. NADO Vlaanderen voert dopingtests uit en verricht onderzoek naar dopingpraktijken die breedtesporters begaan die geen lid zijn van een aangesloten federatie of die geen competitieve breedtesporters zijn, conform titel 1, hoofdstuk 1 tot en met 3.

De disciplinaire bestraffing van breedtesporters als vermeld in het eerste lid, is niet onderworpen aan de toepassing van de Code.”.

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/6. Als NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, begaan door een breedtesporter als vermeld artikel 42/5, eerste lid, vaststelt, brengt NADO Vlaanderen de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29, op de hoogte van die vaststellingen.

De disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28, is bevoegd om kennis te nemen van al de volgende dopingpraktijken:

1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, die binnen het Nederlandse taalgebied is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, eerste lid;

2° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, die is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, eerst lid, met woonplaats binnen het Nederlandse taalgebied.

Artikel 32 tot en met 39 zijn van overeenkomstige toepassing.".

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/7. §1. Bij overtredingen als vermeld in artikel 42/6, tweede lid, 1° en 2°, beslist de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep over de uitsluiting van de sporter of de begeleider conform artikel 42/9.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kunnen, naast de beslissing, vermeld in het eerste lid, de volgende beslissingen nemen:

1° een administratieve geldboete opleggen aan de meerderjarige sporter;

2° beslissen welk gedeelte van de kosten voor de controles, vermeld in artikel 15, en welk deel van de kosten die verbonden zijn aan de procedure, ten laste van de sporter of begeleider worden gelegd.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bepaalt soeverein het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het bedrag kan evenwel niet hoger zijn dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel naast de administratieve geldboete, vermeld in het tweede lid, 1°, aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

§2. Geen enkele van de sancties, vermeld in paragraaf 1, sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit, op voorwaarde dat de individuele sportbeoefening niet in een georganiseerd verband kadert.

§3. De voorzitter van de disciplinaire commissie, of van de disciplinaire raad in hoger beroep, noteert de aanvangsdatum en de einddatum van de uitsluiting in de disciplinaire uitspraak.

§4. Nadat de sanctie definitief is geworden, brengt NADO Vlaanderen de sporter op de hoogte van de sanctie.

§5. Als wordt vastgesteld dat de sporter de opgelegde uitsluiting niet naleeft, brengt NADO Vlaanderen de voorzitter van de disciplinaire commissie daarvan op de hoogte. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslist of de termijnen van het eerder opgelegde verbod geheel of gedeeltelijk opnieuw beginnen na het einde ervan en kan daarnaast aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten die verbonden zijn aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter of begeleider wordt gelegd.

Artikel 32 tot en met 39 zijn van overeenkomstige toepassing op de procedures, vermeld in het eerste lid.

§6. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/8. §1. Als bij een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2°, 6° of 8°, wordt vastgesteld en de sporter in kwestie niet beschikt over een geldige TTN voor het bezit of gebruik van de verboden stof of verboden methode in kwestie, wordt geen sanctie opgelegd als het gebruik of bezit van die verboden stoffen of methoden kadert in een normale medische behandeling, die voldoet aan al de volgende criteria:

1° de onderliggende medische oorzaak voor de behandeling is gediagnosticeerd en voorgeschreven door een medische beroepsbeoefenaar en wordt uitgevoerd onder medische begeleiding;

2° de voorgeschreven behandeling met verboden stoffen of methoden en de voorgeschreven dosis of frequentie is acceptabel binnen de grenzen van de gangbare medische praktijk, gebaseerd op wetenschappelijk onderbouwde geneeskunde, voor het behandelen van de gediagnosticeerde aandoening;

3° de behandeling met verboden stoffen en methoden heeft alleen als doel om de sporter terug te brengen tot een normale gezondheidstoestand en beoogt geen bijkomende of excessieve prestatiebevorderende effecten ten opzichte van de normale gezondheidstoestand waarover de sporter in kwestie zou beschikken zonder de onderliggende aandoening.

§2. De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan voorafgaand aan een beslissing ten gronde bij tussenbeslissing uitstel verlenen om de breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, de kans geven conform artikel 10 een TTN-aanvraag in te dienen, en daarbij de toepasselijke termijn bepalen die rekening houdt met de normale termijn om een TTN-beslissing te verkrijgen.

De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan zich laten bijstaan door medische experten om het normale medische karakter van de behandeling met verboden stoffen of methoden, vermeld in paragraaf 1, te beoordelen.”.

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/9. §1. De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° en 6°, bedraagt minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° en 5°, is minimaal zes maanden en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

Voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° tot en met 11°, zijn de sancties, vermeld in artikel 42/1, 3° tot en met 6°, van overeenkomstige toepassing voor dopingpraktijken begaan door een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid.

§2. De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan de uitsluiting en in voorkomend geval de administratieve geldboete volledig of gedeeltelijk opleggen met uitstel, gekoppeld aan een of meer van de volgende voorwaarden, voor een termijn van ten hoogste twee jaar, die proportioneel toe te passen zijn volgens de ernst van de overtreding:

1° beschikbaar zijn voor dopingtests op vooraf bepaalde tijdstippen of op uitnodiging van NADO Vlaanderen, waarbij de breedtesporter in kwestie verplicht is zich aan de dopingtest te onderwerpen binnen één week na ontvangst van de uitnodiging, uitgezonderd uitzonderlijke omstandigheden;

2° een verplichte dopingtest ondergaan na afloop van het effectief opgelegde deel van de uitsluiting;

3° een programma van educatie over antidoping volgen, dat minstens de volgende elementen omvat:

a) de verboden stoffen en verboden methodes;

b) dopingpraktijken;

c) de gevolgen van dopingpraktijken op medisch en sociaal vlak, met inbegrip van de mogelijke sancties;

d) de risico's van het gebruik van voedingssupplementen;

e) de sportethische gevolgen van dopingpraktijken.

Als vastgesteld wordt dat de opgelegde voorwaarden niet nageleefd worden, bezorgt NADO Vlaanderen de vaststellingen van schending van de voorwaarden aan de voorzitter van disciplinaire commissie, die het uitstel kan intrekken.

De regering kan de inhoud van het programma van educatie over antidopingeducatie, vermeld in het eerste lid, 3°, verder uitwerken.

§3. Bij een tweede overtreding binnen een periode van tien jaar, bedraagt de periode van uitsluiting minimaal zes maanden en maximaal het dubbele van de toepasselijke uitsluiting, bepaald conform paragraaf 1.

Vanaf een derde overtreding wordt een sanctie opgelegd van minimaal twee jaar uitsluiting tot maximaal acht jaar uitsluiting.

Bij een uitsluiting wegens een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar kan geen uitstel van uitvoering van de sanctie als vermeld in paragraaf 2, worden verleend.".

Art. 44. In artikel 43 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt tussen de woorden "meerderjarige elitesporters" en de woorden "en meerderjarige begeleiders" de zinsnede "die geen beschermde persoon zijn," ingevoegd;

2° in het vierde lid wordt de zinsnede ", erkennen en" opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven.

Art. 45. Aan artikel 44 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 december 2015, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Sportverenigingen voeren de diskwalificatie van resultaten die opgelegd is aan een sporter, uit. Een sportvereniging die op grond van een definitief geworden disciplinaire beslissing prijzengeld teruggevorderd heeft, neemt redelijke maatregelen om het teruggevorderde prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden hebben gehad op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet had deelgenomen.".

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 46. §1. De dopingpraktijken die zijn vastgesteld voor 1 januari 2021, worden na die datum verder afgehandeld conform de bepalingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, zoals die van kracht waren op het ogenblik dat de dopingpraktijken vastgesteld zijn.

De disciplinaire maatregelen die uitgesproken zijn voor 1 januari 2021, maar waarbij de sporter of begeleider nog uitgesloten of geschorst is op 1 januari

2021, ingekort worden op verzoek van de sporter of begeleider als conform de gewijzigde regels een kortere periode van uitsluiting van toepassing is. Dat verzoek wordt gericht aan het disciplinaire orgaan dat de sanctie heeft uitgesproken, en gebeurt voor de periode van uitsluiting of schorsing verstreken is.

§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, tweede lid, wordt voor een disciplinaire maatregel die de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28, of de disciplinaire raad, vermeld in artikel 29, voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2°, 3°, 5° of 6°, oplegt aan een breedtesporter die op het moment van het begaan van de dopingpraktijk geen competitieve breedtesporter of lid van een aangesloten federatie was, het gedeelte van de uitsluiting boven de twee jaar niet verder uitgevoerd.

Art. 47. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2021, met uitzondering van artikel 13 tot en met 26 en artikel 29, die in werking treden op de datum die de regering bepaalt en uiterlijk op 1 januari 2022.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA – VLAAMSE SPORTRAAD

Vlaamse overheid

SARC
Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Advies

Vlaamse Sportraad
20 juli 2020

Advies over de wijzigingen aan het Antidopingdecreet

Op 13 juli 2020 vroeg Vlaams minister van Sport Ben Weyts de Vlaamse Sportraad om advies over voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021. Op 25 juni 2020 heeft de Vlaamse Sportraad een toelichting ontvangen van Marc Van der Beken (directeur) en Jurgen Secember (jurist) van NADO over de belangrijkste wijzigingen in dit dossier. Op basis van bovengenoemde toelichting, de finale documenten die vanaf 13 juli 2020 openbaar zijn gemaakt en de bespreking op de vergaderingen van 25 juni 2020 en 15 juli 2020 komt de Vlaamse Sportraad tot onderstaand advies.

Situering

Het voorliggende voorontwerp van decreet[1] beoogt een wijziging van verschillende bepalingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, opnieuw in hoofdzaak als gevolg van de wijzigingen aan de Code van het WADA.

Daarbij worden wijzigingen aangebracht die rechtstreeks voortkomen uit de gewijzigde WADA Code, zoals wijzigingen in de omschrijving van de dopingpraktijken, de bewijsregels, de disciplinaire procedures en sancties voor dopingpraktijken.

Daarnaast worden er ook enkele wijzigingen aangebracht die buiten de rechtstreekse aanpassingen in de WADA Code vallen. Zo wordt de regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters aangepast, waaronder de wijziging dat de elitesporter niet langer in vier, maar slechts drie categorieën wordt ingedeeld. De sporters van categorie A en B, waarbij een onderscheid in de sporten en disciplines werd gemaakt naar lokaliseerbaarheid van de sporters, komen samen in één categorie van sporters die verblijfsgegevens moeten indienen.

Daarnaast wordt er gestreefd naar een verdere responsabilisering van de federaties via een beperkte verschuiving van actieve naar passieve beleidscontrole op het vlak van preventie en bestrijding van doping. NADO Vlaanderen zal hierbij wel verantwoordelijk blijven voor de actieve beleidsinbreng op het vlak van dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken.

Tot slot gaat het voorontwerp van decreet naar een meer proportionele bestraffing van dopingpraktijken die begaan worden door breedtesporters die niet onder de bevoegdheid van een sportfederatie vallen en niet aan wedstrijden deelnemen.

[1] Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

Advies

a) Wijzigingen rechtstreeks voortkomend uit de Code

De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij de wijzigingen rechtstreeks voortkomend uit de Code. Hoewel de leden realiseren dat er weinig speelruimte is bij het doorvoeren van deze wijzigingen op Vlaams niveau, apprecieert de Vlaamse Sportraad de verhoogde soepelheid voor jongeren en personen die wils- of handelingsonbekwaam zijn en het verhoogde belang dat aan educatie wordt gewijd. De Vlaamse Sportraad wil wel wijzen op de extra verantwoordelijkheden (en eventuele extra kosten) voor federaties in verband met deze programma's rond educatie. Daarnaast steunt de Vlaamse Sportraad de verhoogde flexibiliteit in sanctionering voor recreatiesporters, onder andere doordat op deze manier procedurele kosten kunnen worden bespaard.

Een verhoogde flexibiliteit in bestraffing mag echter niet als consequentie hebben dat er minder controles worden uitgevoerd, ook niet binnen de groep van recreatiesporters.

b) Aanpassing regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters

De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij de aanpassing van de regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters.

c) Wijzigingen aan de verantwoordelijkheden binnen actieve en passieve beleidscontrole

De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij wijzigingen aan de verantwoordelijkheden binnen actieve en passieve beleidscontrole. Bij het doorvoeren van deze wijzigingen, alsook bij de reeds benoemde extra verantwoordelijkheden rond educatie, vraagt de Vlaamse Sportraad wel dat er altijd rekening wordt gehouden met de mogelijkheden en middelen van de federaties.

d) Specifieke en afwijkende disciplinaire bestraffing voor breedtesporters buiten wedstrijden

De Vlaamse Sportraad realiseert dat de WADA Code in essentie gericht is op sporters van het hoogste niveau en de 'spirit of sport', maar dat dopinggebruik niet beperkt blijft tot deze competitief ingestelde sporters. Voor de Vlaamse Sportraad is het bredere gezondheidsaspect rond doping van even groot belang als het aspect van de 'spirit of sport'. De leden waarderen daarom het feit dat het voorontwerp van decreet naast de verplichte wijzigingen door de Code, die vooral inspelen op het vrijwaren van een eerlijke en dopingvrije competitie, ook inspeelt op het bredere gezondheidsaspect van de gehele sportende bevolking. Ook in de toelichting van NADO Vlaanderen kwam deze ambitie duidelijk naar voren. De Vlaamse Sportraad adviseert dan ook positief bij de specifieke en afwijkende disciplinaire bestraffing voor breedtesporters die niet aan wedstrijden deelnemen en buiten het toepassingsgebied van de Code vallen.

Wel kijkt de Vlaamse Sportraad kritisch naar de enge focus die momenteel ligt op de fitness-sector binnen dit verhaal. De Vlaamse Sportraad snapt dat er, in verband met beperkte middelen bij NADO Vlaanderen en het efficiëntieverlies door de unieke situatie van meerdere nationale dopingorganisaties in België, bepaalde beleidskeuzes gemaakt moeten worden. De leden benadrukken dat het gezondheidsaspect in de gehele breedtesport zeer belangrijk is en veel verder gaat dan enkel de fitness-sector. De Vlaamse Sportraad stelt zich de vraag of het huidige budget wel voldoende toereikend is om zowel het gezondheidsaspect in de gehele breedtesport als het aspect van de 'spirit of sport' in de topsport effectief en volledig op te nemen. De Vlaamse Sportraad meent dat er hiervoor extra middelen en/of een efficiëntere inzet van middelen nodig zijn.

Samenvatting

De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij de aangekondigde wijzigingen, maar formuleert daar wel enkele opmerkingen en aandachtspunten bij:

- De verhoogde flexibiliteit die deze wijzigingen teweegbrengen mogen niet als consequentie hebben dat er minder controles worden uitgevoerd, ook niet binnen de groep van recreatiesporters.
- De aangekondigde wijzigingen geven federaties extra verantwoordelijkheden en eventuele extra kosten. De Vlaamse Sportraad vraagt dat er hierbij altijd rekening wordt gehouden met de mogelijkheden en middelen van deze federaties.
- De Vlaamse Sportraad vindt het positief dat de wijzigingen ook inspelen op het bredere gezondheidsaspect van de gehele sportende bevolking. De leden kijken echter kritisch naar de enge focus die momenteel ligt op de fitness-sector bij de specifieke en afwijkende disciplinaire bestraffing voor breedtesporters buiten wedstrijden. De leden benadrukken dat het gezondheidsaspect in de gehele breedtesport zeer belangrijk is en veel verder gaat dan enkel de fitness-sector.
- De Vlaamse Sportraad stelt zich de vraag of het huidige budget wel voldoende toereikend is om zowel het gezondheidsaspect in de gehele breedtesport als het aspect van de ‘spirit of sport’ in de topsport effectief en volledig op te nemen.

Namens de Vlaamse Sportraad,

Christophe Cools, voorzitter
Charlotte Van Tuyckom, ondervoorzitter
Maarten Koolen, secretaris

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse overheid

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2020/29 van 28 juli 2020

betreffende

tekst	het voorontwerp van decreet
van	van het Vlaams Parlement
titel	tot wijziging van het antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de code 2021
roepnaam	(decreet wijziging anti-dopingdecreet i.v.m. verblijfsgegevens)
datum	zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 10 juli 2020

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: “het e-govdecreet”), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad Van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna “WVG”);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Ben Weyts, Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, ontvangen per mail op 13 juli 2020;

Gelet op de bespreking op de zitting van de VTC van 28 juli 2020;

Brengt op 28 juli 2020 volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De minister bevoegd voor Sport (hierna "de aanvrager") verzocht bij brief van 13 juli 2020 om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een voorstel van decreet *tot wijziging van het antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de code 2021* (hierna "het Ontwerp"), in het bijzonder de artikelen 9 (toestemming therapeutische noodzaak), artikelen 13 en 14 (verblijfsgegevens), artikelen 17 t.e.m. 26 (resultatenbeheer) en artikel 44 (uitzondering sanctionering minderjarigen).

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. De aanpassingen hangen samen met de voorgenomen wijzigingen van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport.
4. In afwachting van de decretale bekrachtiging van het nieuwe samenwerkingsakkoord (zie advies VTC/A/W/2020/28), worden de wezenlijke aspecten ervan aangepast in het voorliggende ontwerp van decreet.

5. Bijkomend is ook het stelsel van verblijfsgegevens voor elitesporters aangepast op basis van een risico-inschatting door de Nationale Antidopingorganisaties (NADO's) van de partijen bij het samenwerkingsakkoord. Alle elitesporters die een individuele sportdiscipline beoefenen die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband, worden niet langer opgedeeld in twee categorieën met onderscheiden verplichting, maar worden aan dezelfde verplichtingen onderworpen. Daarnaast is conform de Code van het WADA meer flexibiliteit ingebouwd voor het bepalen van de geregistreerde doelgroep van elitesporters die aan verblijfsgegevensverplichtingen worden onderworpen. Zo is de mogelijkheid gecreëerd voor de NADO's om elitesporters tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen voorafgaand aan de Olympische en Paralympische Spelen, Wereldkampioenschappen en Europese Kampioenschappen waarvoor die elitesporters geselecteerd zijn, ongeacht de sportdiscipline.

Persoonsgegevens

6. De VTC stelt vast dat de personen van wie gegevens worden verwerkt de volgende zijn:
- elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen;
- breedtesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen.

7. en dat het minstens volgende gegevens lijkt te betreffen:
- identificatiegegevens;
- contactgegevens;
- gegevens die de gezondheid betreffen (resultaten staalnames)
- verblijfsgegevens ("whereabouts"): over hun trainingen, wedstrijden en over hun gewoonlijke verblijfplaats

De laatste categorie gegevens wordt in een toelichting op de website[1] als volgt verduidelijkt voor de meest risicovolle categorie A elitesporters:
"1.Uw volledige postadres, dat is het adres waarnaar uw briefwisseling gestuurd mag worden. Er wordt van uitgegaan dat u alle post die naar dat adres gestuurd wordt, hebt ontvangen vijf werkdagen nadat ze verzonden is. Voor ploegsporters kan dit bv. ook het adres van het clubsecretariaat zijn.
2.Voor elke dag van het volgende kwartaal de exacte locatie van je verblijfsplaats (is de plaats waar je je 's avonds te slapen legt).
3.Alle trainingen met exacte locatie en begin- en einduur.
4.Alle wedstrijden met exacte locatie en begin- en einduur.

[1] https://www.dopinglijn.be/sporters-federaties-clubs/elitesporters-en-adams/verblijfsgegevens-in-adams/welke-gegevens-moet-ik-ingeven/

5.Voor elke dag van het kwartaal een 1-uur-tijdslot (op een zelf gekozen plaats tussen 05u en 23u) met exacte locatie. Op deze locatie ben je gedurende dit volledig uur onmiddellijk bereikbaar en beschikbaar voor dopingcontrole. Als de controlearts op dat tijdstip op de aangegeven plaats aankomt, moet hij onmiddellijk visueel contact met u kunnen nemen. Dat neemt niet weg dat u tijdens de andere 23 uur van de dag ook op doping gecontroleerd kunt worden."

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

8. De VTC merkt op dat ze gezien de beperkte termijn[2] voor de behandeling van de adviesvraag enkel de aangeduide artikelen beoordeelt en niet het geheel van de regels over dopingcontrole. Zij kan nu ook niet aftoetsten of de beveiliging van het elektronische meldingssysteem aan de huidige standaarden beantwoordt. Sommige opmerkingen kunnen om dezelfde reden gebaseerd zijn op een mogelijk verkeerde interpretatie van de bepalingen. Zij is zeker bereid om misverstanden in overleg weg te werken.

9. Ze herinnert de adviesvrager evenwel aan de regels inzake de kwaliteit van de regelgevende grondslag van verwerkingen:

10. Het komt de stellers van een decreet dat de verwerking van persoonsgegevens regelt toe om erover te waken dat elke verwerking van persoonsgegevens die in die context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG – en voor sommige verwerkingen eventueel in artikel 9 en artikel 10 AVG– en dat de in randnummer 11 opgesomde elementen in de regelgeving opgenomen worden[3].

11. De VTC gaat er van uit dat de rechtvaardigingsgrond te vinden is in artikel 9, 2, h), AVG, namelijk doeleinden van preventieve geneeskunde. Dit wordt gestaafd door wat in de Memorie wordt gezegd over de Code (zie ook VTC/A/W/2020/28):
"In de Code is voor het eerst gezondheid hoger geplaatst in de opsomming van zaken die de Code nastreeft als ratio legis. Dat is ingegeven door de recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In de uitspraak werd gezondheid als één van de fundamentele waarden voor de antidopingregels, in het bijzonder de regeling rond verblijfsgegevens, naar voor gebracht. De ethische werkgroep van het WADA heeft ook enkele wijzigingen in de Code voorgesteld die beter de ethische grondslag van de Code moet reflecteren. De wijzigingen hebben op zich geen directe weerslag op het Antidopingdecreet, aangezien aan de basis van dat decreet van in den beginne de preventieve gezondheidszorg ligt. De nadruk op gezondheid in de Code is enkel een bevestiging dat preventieve gezondheidszorg een hoeksteen is van het antidopingbeleid en dus van de Vlaamse regelgeving in die materie."

12. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke bepaling moeten de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn. [4]

13. De VTC onderlijnt in het bijzonder artikel 6.3 van de AVG dat – samen gelezen met artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet – voorschrijft dat regelgeving die verwerkingen in de zin van artikel 6.1, punt c)[5] of punt e)[6] van de AVG omkadert, in principe minstens de volgende essentiële elementen van die verwerkingen zou moeten vermelden:
- het doel van de verwerking;
- de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking")[7];

---

[2] Er werd geen advies bij hoogdringendheid gevraagd, maar de adviesvraag werd ingediend op 13 juli en kon niet wachten voor behandeling tot de volgende zitting in september.

[3] Minstens in de Memorie van Toelichting had moeten verduidelijkt worden welke rechtvaardigingsgrond de opstellers inroepen.

[4] Zie DEGRAVE, E., "*L'egouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparance et contrôle*", Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v. (zie o.m.: EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000); Zie ook enkele arresten van het Grondwettelijk Hof: Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015 (p. 63), Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017 (p. 17) en Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018 (p. 26 Zie ook SCHRAM, F., *Privacy & persoonsgegevens. Handboek*, Brussel, Politeia, 2019, 75-98, 111-116.

[5] "c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;"

[6] "e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

[7] Zie artikel 5.1.c), AVG.

de betrokkenen;
- de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
- de opslagperioden[8];
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n)[9].

A. Uitgangspunten

14. De VTC wil beklemtonen dat ze een regeling die betrokkenen onderwerpt aan een permanente controle op zijn of haar aanwezigheid op de bepaalde plaats als hoogst ingrijpend op de persoonlijke levenssfeer beschouwt. Dergelijke regeling vraagt een zeer strikt kader. Ook de bescherming van de op basis van deze regeling verzamelde persoonsgegevens is uiterst belangrijk.

15. De VTC begrijpt natuurlijk dat de problematiek van doping in de sport dergelijke maatregelen vraagt. Ze gaat hierna na of de voorgestelde wijziging voldoet aan de principes van de AVG.

B. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 9 : toestemming voor therapeutische noodzaak (TNT)

16. In de adviesvraag wordt verduidelijkt dat deze regeling geen wezenlijke wijziging ondergaat. De regeling over deze TTN die door de NADO's kan worden verleend, lijkt ook niet onmiddellijk relevant in het kader van de AVG. De VTC onderzoekt deze nu daarom niet. Natuurlijk moet de doorgifte van deze TTN aan andere NADO's beveiligd gebeuren.

De artikelen 13 t.e.m. 15: verblijfsgegevens

17. De voorgestelde aanpassing luidt als volgt (partim):

> *"Art. 13. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:*
>
> *1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:*
>
> *"§1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen, door NADO Vlaanderen ingedeeld in categorie A, B of C volgens de lijst van sportdisciplines A en B, die de regering bepaalt aan de hand van de criteria, vermeld in het tweede lid:*
>
> *categorie A: deze groep bestaat enerzijds uit elitesporters die een discipline van categorie A beoefenen, en anderzijds, in voorkomend geval, uit de sporters, vermeld in paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, en artikel 21, §3, tweede tot en met vierde lid, en de sporters die conform artikel 21, §4, vijfde lid, aan verblijfsgegevens van categorie A zijn onderworpen;*
>
> *categorie B: deze groep bestaat uit elitesporters die een discipline van categorie B beoefenen;*
>
> *categorie C: deze groep bestaat uit elitesporters die niet vallen onder de categorieën, vermeld in punt 1° en 2°.*
>
> *Op basis van de volgende criteria kan de regering een sportdiscipline categoriseren als A of B als vermeld in het eerste lid:*
>
> *A: het gaat om een individuele discipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband;*
>
> *B: het gaat om een ploegdiscipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband."*

---

[8] Zie ook artikel 5.1.e), AVG.

[9] Als er meerder verantwoordelijken voor de verwerking zouden aangeduid worden, dient desgevallend ook rekening gehouden te worden met artikel 26 van de AVG, dat de verplichting oplegt om tussen gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in een onderlinge contractuele regeling te voorzien waarin hun respectieve verantwoordelijkheden worden vastgelegd. Het dient in elk geval voor elke verwerking duidelijk te zijn welke actor(en) als verwerkingsverantwoordelijke(n) optreden.

18. De toelichting in de adviesvraag stelt het volgende: De definitie van elitesporter is ongewijzigd. Het kader voor de verplichtingen inzake verblijfsgegevens die kunnen opgelegd worden aan elitesporters, wordt aangepast.

19. Verblijfsgegevens worden noodzakelijk geacht voor het komen tot een evenwichtig en efficiënt spreidingsplan voor dopingtests buiten wedstrijdverband. Via de lijst van sporttakken worden de meest dopinggevoelige sporten geïdentificeerd. Bij de dopinggevoeligheid worden niet enkel fysiologische factoren in rekening gebracht, maar ook statistische gegevens met betrekking tot vaststellingen van dopingpraktijken in die disciplines en andere elementen zoals het financiële en mediatieke belang van de sport. Verblijfsgegevens zijn geen doel op zich, maar proportioneel met de doelstelling om ook buiten wedstrijdverband dopingtests te verrichten waar er een risico bestaat. Het uiteindelijke doel is voldoende onaangekondigde dopingtests te kunnen uitvoeren buiten wedstrijdverband. De lokaliseerbaarheid van de sporter is daarbij essentieel om het onaangekondigde karakter te vrijwaren en om tot een efficiënt toezicht te komen.

20. De adviesvraag verwijst naar een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de principes van de verblijfsgegevens getoetst heeft aan de Europese Verklaring van de Rechten van de Mens (EVRM), en die niet strijdig met dat verdrag bevonden heeft[10].

21. Na evaluatie door de vier NADO's van België, is geconcludeerd dat het onderscheid tussen de huidige categorieën A en B niet altijd pertinent is, en dat bovendien de gelijkheid tussen individuele elitesporters[11] in het gedrang komt. Zie het advies VTC/A/W/2020/28 voor meer achtergrond bij de voorgestelde aanpassing.

22. Door de wijzigingen worden alle elitesporters in de vermelde individuele sportdisciplines aan dezelfde verplichtingen onderworpen. De verplichtingen volgen daarbij de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtesten en Onderzoeken. Alle elitesporters die voor wijziging in de categorie B werden ingedeeld, zijn voortaan ook opgenomen in de categorie A.

23. Bijkomend wordt ook een wettelijke basis gecreëerd om bepaalde elitesporters en breedtesporters tijdelijk aan een verplichting van verblijfsgegevens te onderwerpen onder strikte voorwaarden. De criteria en mogelijke gevallen zijn bepaald in het Antidopingdecreet:
- een sporter die voorgeselecteerd is voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen kan opgenomen worden in categorie A (de nationale geregistreerde doelgroep);
- elke sporter tegen wie de bevoegde NADO ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk heeft, bijvoorbeeld als gevolg van het openen van een onderzoek, op te nemen in een doelgroep op nationaal niveau (zijnde elitesporters uit categorie A en B).

24. De tijdelijkheid van de regeling is volgens de VTC een gepaste garantie.

25. De VTC benadrukt dat een degelijke voorlichting van alle betrokkenen van deze nieuwe regeling essentieel is in het kader van de transparantievereiste van de AVG.

Artikel 15

26. De adviesvraag geeft aan dat de verblijfsgegevens worden ingegeven door de sporter in het ADAMS-systeem van WADA, zoals ook nu al het geval is (artikel 22 van het Antidopingdecreet). Toegang tot de verblijfsgegevens wordt beperkt tot de NADO's die in België actief zijn, de internationale federatie die eveneens testbevoegdheid heeft over de sporters, en het WADA.

27. De uitzondering van het doorgeven via email of SMS vervalt. Dat is ingegeven door het feit dat SMS-functionaliteit is ingebouwd in het ADAMS-systeem zelf, en dat er ook een mobiel platform is gecreëerd voor ADAMS wat de connectiviteit ten goede komt. Alle verblijfsgegevens worden ingezameld via dezelfde toepassing, waarbij het veiligheidsniveau inherent is

[10] EHRM 18 januari 2018 - National Federation of Sportspersons' Associations and Unions (FNAS5) and Others v. France - 48151/11 en 77769/13.
[11] Voor ploegsporten zijn er geen wijzigingen. Het bestaande systeem van verblijfsgegevens op basis van ploegactiviteiten die op collectieve basis ingediend worden door een ploegverantwoordelijke, blijft ongewijzigd.

aan het systeem zelf. Bij onbeschikbaarheid van het platform zal een sporter niet gehouden zijn op eigen initiatief verblijfsgegevens via een andere weg door te sturen.

28. De VTC beoordeelt deze aanpassing als zeer positief aangezien e-mail en sms geen veilige kanalen zijn om gevoelige informatie door te geven.

De artikelen 17 t.e.m. 26: resultatenbeheer

29. Resultatenbeheer omhelst de hele behandeling van dopingtest tot sanctionering. De artikelen 17 tot en met 26 van het voorontwerp van wijzigingsdecreet brengen de procedure van resultatenbeheer bij vaststelling van een dopingpraktijk in lijn met de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer van het WADA (ISRM). De verschuiving van disciplinaire bevoegdheid voor de breedtesporters (niet-elitesporters)[12] die lid zijn van een "aangesloten federatie" kan in bepaalde gevallen overdracht van persoonsgegevens impliceren met het oog op disciplinaire vervolging.

30. Het Ontwerp bepaalt hierover het volgende:

> *"Art. 24. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van afdeling 1 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:*
>
> *"Afdeling 1. Disciplinaire bevoegdheid over breedtesporters".*
>
> *Art. 25. Artikel 27 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 19 december 2014, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:*
>
> *"Art. 27. Aangesloten federaties zijn verantwoordelijk voor de disciplinaire bestraffing van breedtesporters die lid zijn van die federatie of die op het moment van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit georganiseerd door die federatie.*
>
> *Artikel 24, §1, tweede en derde lid, en, artikel 24, §2, zijn van overeenkomstige toepassing.".*
>
> *Art. 26. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet wordt aan afdeling 1, hersteld bij artikel 24, een artikel 27/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:*
>
> *"Art. 27/1. Breedtesporters die conform artikel 27 niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van de federatie, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29.".*

31. Dergelijke overdracht is al voorzien voor de disciplinaire vervolging van elitesporters. De federaties hebben voor de disciplinaire vervolging het Vlaams Dopingtribunaal vzw[13] opgericht die als onafhankelijke en onpartijdige instantie kennis neemt van vaststellingen van mogelijke dopingpraktijken.

32. In de mate dat de federaties en het Vlaams Dopingtribunaal vzw zouden voldoen aan de criteria van het Vlaamse Bestuursdecreet om als een Vlaamse instantie te worden beschouwd[14], moeten de verantwoordelijken ook rekening houden met de verplichting om voor de mededeling van persoonsgegevens een protocol op te stellen volgens het e-govdecreet[15].

33. In ieder geval moet er gewaakt worden over de beveiliging van de overdracht van de persoonsgegevens.

Artikel 44: uitzondering sanctionering minderjarigen

34. De wijziging die beoogd wordt in artikel 43 van het Antidopingdecreet verruimt de uitzondering op de verplichte publicatie van sancties opgelegd aan minderjarigen. Ook sancties opgelegd aan beschermde personen, dat zijn personen die om andere redenen dan leeftijd niet over volledige juridische bekwaamheid beschikken, zijn niet langer onderworpen aan verplichte publicatie op de website van NADO Vlaanderen.

---

[12] Terwijl elitesporters binnen en vooral ook buiten wedstrijdverband worden gecontroleerd, zijn de dopingcontroles bij breedtesporters vooral gericht op controles binnen wedstrijdverband en op breedtesport binnen de fitnesscentra.
[13] Wordt in de toekomst het overkoepelende Vlaamse Sport Tribunaal.
[14] Zie https://overheid.vlaanderen.be/digitale-overheid/is-uw-organisatie-een-vlaamse-bestuursinstantie
[15] Zie https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie#protocol

35. Die bepaling is volgens de memorie van toelichting aangepast naar aanleiding van de introductie van het begrip “beschermde persoon”.

36. Voor de bescherming van persoonsgegevens van de bedoelde categorieën is dit natuurlijk een gunstige aanpassing. De VTC gaat er van uit dat voor de publicatie van de andere categorieën de noodzaak aangetoond werd bij de introductie van de maatregel (en daarbij rekening gehouden werd met het feit dat eens informatie gepubliceerd werd op het internet, deze moeilijk te elimineren is).

III. BESLUIT

37. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde samenwerkingsakkoord waarvoor het instemmingsdecreet voor advies wordt voorgelegd, voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde en dat volgende elementen bijkomend worden geregeld, inzonderheid het waarborgen van de transparantie van de regeling m.b.t. de verblijfsgegevens.

Hans Graux,
Voorzitter VTC

Getekend door: Hans Graux (Signature)
Getekend op: 2020-08-04 09:41:01 +01:00
Reden: Ik keur dit document goed

VOORONTWERP VAN DECREET VAN 13 NOVEMBER 2020

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

Art. 2. In artikel 2 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor punt 1°, dat punt 1°/1 wordt, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1° aangesloten federatie: een federatie waarvan de internationale federatie de Code heeft ondertekend, en die deel uitmaakt van de olympische of paralympische beweging, of die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité of Internationaal Paralympisch Comité, of die lid is van GAISF. Een aangesloten federatie past de bepalingen van de Code toe;";

2° in punt 2° worden de woorden "is gevonden" vervangen door het woord "aantoont";

3° in punt 2° wordt de zinsnede "inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen," opgeheven;

4° punt 3° en 4° worden vervangen door wat volgt:

"3° afwijkend paspoortresultaat een rapport dat aangeduid wordt als een afwijkend paspoortresultaat zoals bepaald in de toepasselijke Internationale Standaard;
4° Anti-Doping Administration and Management System, afgekort ADAMS: een webgebaseerde toepassing voor gegevensinvoer, gegevensopslag, delen van gegevens en rapportering dat opgezet is om belanghebbenden en het WADA te helpen bij antidopingoperaties, in overeenstemming met dit decreet en de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens;";

5° een punt 4°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/1 antidopingactiviteiten: antidopingeducatie en -informatie, testdistributieplanning, het in stand houden van een geregistreerde doelgroep, het beheer van biologische paspoorten, het uitvoeren van testen, organiseren van de analyse van monsters, het verzamelen van informatie en het voeren van onderzoeken, het verwerken van TTN-aanvragen, het resultatenbeheer, het toezicht houden op en afdwingen van de naleving van opgelegde sancties, en alle andere activiteiten die verband houden met antidoping die uitgevoerd moeten worden door of namens een ADO, als bepaald in de Code en de internationale Standaarden;";

6° in punt 5° worden tussen de zinsnede "afgekort ADO:" en de woorden "een ondertekenaar" de woorden "het WADA of" ingevoegd;

7° punt 6 en 7° worden vervangen door wat volgt:

"6° atypisch analyseresultaat: een rapport van een WADA-geaccrediteerd of ander door het WADA goedgekeurd laboratorium dat verder onderzoek noodzaakt, conform de Internationale Standaarden en de Technische Documenten, voorafgaand aan de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat;
7° bedrog: bewust gedrag dat de dopingcontrole verstoort, maar dat niet beschouwd kan worden als een verboden methode. Bedrog omvat maar is niet beperkt tot:

a) iemand omkopen of zich laten omkopen om een bepaalde handeling wel of niet uit te voeren;
b) verhinderen dat een monster wordt afgenomen;
c) een monster beïnvloeden of de analyse van een monster onmogelijk maken;
d) documenten vervalsen of valse documenten neerleggen bij een ADO, een TTN-commissie of een disciplinair orgaan dat bevoegd is om over de zaak te oordelen;
e) zich bedienen van valse getuigenissen van derden;
f) het stellen van elke vorm van bedrieglijk gedrag ten opzichte van een ADO of disciplinair orgaan dat erop gericht is om het resultatenbeheer en het bepalen van de gevolgen van dopingprkatijken te beïnvloeden;
g) elke andere vergelijkbare opzettelijke verstoring of poging tot verstoring van enig aspect van de dopingcontrole;";

8° in punt 8° wordt het woord "sportactiviteit" vervangen door het woord "sportwedstrijd";

9° er wordt een punt 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"8°/1 beschermde persoon: elke sporter of andere natuurlijke persoon die op het moment waarop de dopingpraktijk is begaan aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
a) jonger zijn dan zestien jaar;
b) jonger zijn dan achttien jaar en niet opgenomen zijn in een geregistreerde doelgroep en nog nooit deelgenomen hebben aan een internationaal evenement in de open categorie, zonder beperking van leeftijd;
c) om een andere reden dan louter de leeftijd niet over juridische bekwaamheid beschikken of maar over beperkte juridische bekwaamheid beschikken volgens het recht dat op die persoon van toepassing is;";

10° punt 11° en 12° worden vervangen door wat volgt:

"11° binnen wedstrijdverband: de periode die start op de dag vóór het begin van de wedstrijd waaraan de sporter deelneemt, om 11.59 uur, tot en met het einde van de wedstrijd en de monsterneming die in verband staat met de wedstrijd. Als het WADA een alternatieve definitie heeft aanvaard voor een bepaalde sportdiscipline op verzoek van de internationale federatie, geldt die definitie en wordt die overgenomen voor alle grote evenementen waarop die sportdiscipline wordt beoefend;
12° biologisch paspoort: het programma en de methodes om alle relevante gegevens die uniek zijn voor een bepaalde sporter te verzamelen en te vergelijken zoals bepaald in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en de Internationale Standaard voor Laboratoria;";

11° er worden een punt 15°/1 en een punt 15°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"15°/1 competitieve breedtesporter: een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met competitieve doeleinden waarbij een prijs, in natura of speciën, verbonden is aan het behaalde resultaat of klassement, of een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met demonstratieve doeleinden in een sport die gebruikelijk in wedstrijdverband wordt beoefend. De voormelde breedtesporter voldoet daarnaast aan een van de volgende voorwaarden:
a) de breedtesporter is aangesloten bij of is lid van een federatie of sportvereniging waarbij de aansluiting of het lidmaatschap recht geeft op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
b) de breedtesporter heeft in de zes maanden vóór de dopingpraktijk of de feiten die aan de dopingpraktijk ten grondslag liggen, zijn vastgesteld, deelgenomen aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;
c) op basis van feitelijke elementen kan aangetoond worden dat de breedtesporter zich voorbereidt op sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.

Een breedtesporter die aan een dopingcontrole wordt onderworpen die plaatsvindt buiten wedstrijdverband in een context die vreemd is aan enige sportbeoefening die kadert in de voorbereiding van sportactiviteiten met het karakter van een wedstrijd, of aan een dopingcontrole die geen gerichte controle is buiten wedstrijdverband van een sporter die gewoonlijk aan competitie deelneemt, is tot het bewijs van het tegendeel geen competitieve breedtesporter; 15°/2 decisielimiet: de waarde die bepaalt vanaf waar de gemeten aanwezigheid van een verboden stof waarvoor een drempelwaarde is bepaald, als een afwijkend analyseresultaat wordt gerapporteerd, conform de Internationale Standaard voor Laboratoria van het WADA;";

12° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

"16° dopingcontrole: alle stappen en procedures vanaf het plannen van de spreiding van dopingtests tot de laatste beslissing in beroep en het afdwingen van de naleving van disciplinaire sancties, inclusief alle tussenstappen, met name maar niet beperkt tot testen, onderzoeken, het verzamelen van verblijfsgegevens, de toestemming wegens therapeutische noodzaak, het afnemen en verwerken van monsters, de laboratoriumanalyse, het resultatenbeheer, met inbegrip van hoorzittingen en beroepsprocedures, en onderzoeken en verdere procedures die betrekking hebben op de naleving van een voorlopige schorsing of uitsluiting;";

13° in punt 16°/1 worden de woorden "te dragen" vervangen door de woorden "uit te oefenen";

14° aan punt 16°/1 wordt na het woord "toevertrouwd" de woorden "in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of in dit decreet" toegevoegd;

15° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"17°/1 educatie: het opleidingsproces om waarden bij te brengen en gedrag te ontwikkelen die de geest van de sport bevorderen en beschermen en gericht is op de preventie van opzettelijke en onopzettelijke doping;";

16° in punt 20° worden de woorden "Sport Accord" vervangen door het woord "GAISF";

17° er wordt een punt 24°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"24°/1 GAISF: de Global Association of International Sports Federations;";

18° in punt 26° worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon";

19° in punt 26° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen;" vervangen door de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet

de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen;";

20° in punt 27° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen." vervangen de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.";

21° in punt 27° wordt de zin "Voor cannabinoïden kan een sporter bewijzen dat hem of haar geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt door duidelijk aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan zijn of haar sportprestaties;" opgeheven;

22° er wordt een punt 28°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"28°/1 geregistreerde doelgroep: een groep van sporters met de hoogste prioriteit, afzonderlijk vastgesteld op internationaal niveau door een internationale federatie en op nationaal niveau door een NADO, die onderworpen worden aan gerichte testen, binnen en buiten wedstrijdverband, als deel van het testdistributieplan van die ADO, en die om die reden hun verblijfsgegevens moeten verschaffen conform artikel 5.5 van de Code en conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;";

23° een punt 29°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"29°/1 gevolgen van dopingpraktijken: één of meerdere van de volgende gevolgen die op grond van de Code opgelegd worden aan een sporter of andere persoon volgend uit een dopingpraktijk:
a) diskwalificatie: de resultaten behaald door de sporter in kwestie in een bepaalde wedstrijd of evenement worden gediskwalificeerd met alle daaruit voortvloeiende gevolgen met inbegrip van het verlies van medailles, punten of prijzen;
b) uitsluiting: de sporter of andere persoon is op grond van een dopingpraktijk voor een bepaalde periode uitgesloten van deelname in enige wedstrijddeelname of andere activiteit of sportgerelateerde steun, conform artikel 10.14 van de Code;
c) voorlopige schorsing: de sporter of andere persoon is tijdelijk uitgesloten van enige of andere activiteit voorafgaand aan een beslissing ten gronde na een hoorzitting conform artikel 8 van de Code;
d) financiële gevolgen: een financiële sanctie opgelegd op grond van een dopingpraktijk of als terugvordering van de kosten verbonden aan een dopingpraktijk;
e) publieke bekendmaking: de publieke verspreiding of algemene verstrekking van informatie over een dopingpraktijk die verder gaat dan de verplichte notificaties aan de partijen, conform artikel 14 van de Code.
Ploegen kunnen onderworpen worden aan gevolgen van dopingpraktijken conform artikel 11 van de Code;"

24° in punt 30° worden de woorden “het gezag” vervangen door de woorden “de bevoegdheid”;

25° er wordt een punt 31°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“31°1/ hoorprocedure: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf het overzenden van een zaak naar een disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak te horen of tribunaal, tot aan tot aan het nemen van een beslissing en kennisgeving van de beslissing door het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak te horen, in eerste aanleg of in hoger beroep;”;

26° er wordt een punt 32°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“32°/1 institutionele onafhankelijkheid: volledige institutionele onafhankelijkheid van een instantie die een zaak in beroep hoort ten opzichte van de ADO die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer. Instanties die de zaak in graad van beroep horen zijn op geen enkele wijze beheerd, verbonden of ondergeschikt aan de ADO met resultatenbeheer;”;

27°punt 34° wordt opgeheven;

28° punt 35° wordt vervangen door wat volgt:

“35° Internationale Standaarden: de documenten, aangenomen door het WADA ter ondersteuning van de Code. Naleving van de Internationale Standaard zal, in tegenstelling tot de naleving van een andere alternatieve standaard, procedure of gebruik, voldoende zijn om te concluderen dat de procedures in de Internationale Standaard correct zijn uitgevoerd. De Internationale Standaarden omvatten ook de Technische Documenten die ter uitvoering van die standaarden zijn opgesteld;”;

29° er wordt een punt 35°/1 tot en met 35°/6 ingevoegd, die luiden als volgt:

“35°/1 Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken: de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken die goedgekeurd is door het WADA op 15 november 2013, en de latere wijzigingen ervan;
35°/2 Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie: de Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie die goedgekeurd is door het WADA op 9 mei 2009 , en de latere wijzigingen ervan;
35°/3 Internationale Standaard voor Educatie: de Internationale Standaard voor Educatie die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;
35°/4 Internationale Standaard voor Laboratoria: de Internationale Standaard voor Laboratoria die goedgekeurd is door het WADA op 7 juni 2003, en de latere wijzigingen ervan;
35°/5 Internationale Standaard voor Resultatenbeheer: de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;
35°/6 Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak: de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens

Therapeutische Noodzaak die goedgekeurd is door het WADA in 2004, en de latere wijzigingen ervan;";

30° er wordt een punt 38°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"38°/1 misbruikstof: een verboden stof die op de verboden lijst is aangeduid als misbruikstof omdat die frequent misbruikt wordt in de samenleving buiten een sportgerelateerde context;";

31° in punt 41° wordt de zinsnede "artikel 5.6" vervangen door de zinsnede "artikel 5.5";

32° in punt 42° worden de woorden "de resultaten ervan te beheren en hoorzittingen te houden " vervagen door de woorden "en het resultatenbeheer uit te voeren";

33° in punt 44° wordt de zinsnede "artikel 21, § 1, § 2 en § 3" vervangen door de zinsnede "artikel 21, §1 en §3";

34° er wordt een punt 44°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"44°/1 niet-specifieke methode: elke verboden methode die geen specifieke methode is;";

35° er wordt een punt 45°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"45°/1 operationele onafhankelijkheid: de onafhankelijkheid om te waarborgen dat leden van een disciplinair orgaan dat de zaak hoort en beslist over een zaak of andere personen die betrokken zijn in het beslissingsproces van dat disciplinair orgaan, niet betrokken zijn in het onderzoek of in de voorafgaande beslissingen over de voortzetting van de zaak. Daarbij moet aan al de volgende voorwaarden zijn voldaan:

a) bestuursleden, personeelsleden, leden van een commissie, raadgevers en functiehouders van de antidopingorganisatie met resultatenbeheer of organisaties die van die antidopingorganisatie afhangen, en personen die betrokken zijn in het onderzoek naar en de beoordeling van de zaak die voorafgaat aan de eigenlijke disciplinaire beoordeling, kunnen niet worden aangewezen als leden van een disciplinair orgaan van die antidopingorganisatie met resultatenbeheer of als ondersteunend personeel daarvan, voor zover dat ondersteunend personeel mee verantwoordelijk is in de beraadslaging of het opmaken van een beslissing;

b) disciplinaire organen zijn in staat om de hoorprocedure te voeren en te beslissen over de grond van de zaak zonder inmenging van de antidopingorganisatie of een derde partij;";

36° punt 46° wordt opgeheven;

37° er wordt een punt 51°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"51°/1 recreatiesporter: een breedtesporter die in de in de loop van de vijf jaar voorafgaand aan een overtreding van de antidopingregels, geen elitesporter van internationaal of nationaal niveau was, geen land vertegenwoordigd heeft bij een internationaal sportevenement zonder categoriebeperking of niet toegevoegd was aan een geregistreerde doelgroep, een nationale doelgroep of elke andere geregistreerde doelgroep onderworpen aan verplichtingen op het vlak van het doorgeven van verblijfsgegevens opgelegd door een internationale federatie of een NADO;";

38° er wordt een punt 52°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"52°/1 resultatenbeheer: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, de overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die bepaald is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van het einde van de hoorprocedure in eerste aanleg of in voorkomend geval in graad van beroep;";

39° in punt 53° worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon";

40° in punt 53° wordt het woord "minderjarig" vervangen door de woorden "een beschermde persoon";

41° er wordt een punt 53°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"53°/1 specifieke methode: een verboden methode die uitdrukkelijk als specifiek is aangeduid in de verboden lijst;";

42° punt 54° wordt vervangen door wat volgt:

"54° specifieke stof: elke verboden stof, tenzij anders aangeduid in de verboden lijst;";

43° een punt 57°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"57°/1 strikte aansprakelijkheid: de aansprakelijkheid die bepaalt dat voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° en 2°, het niet vereist is dat opzet, fout, nalatigheid of bewust gebruik in hoofde van de sporter worden aangetoond om die dopingpraktijk vast te stellen;"

44° punt 58° wordt vervangen door wat volgt:

"58° substantiële hulp: om in aanmerking te komen voor een verminderde sanctie wegens substantiële hulp moet een sporter, begeleider of andere persoon:

a) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen of andere praktijken waarover substantiële hulp kan geboden, volledig onthullen in een ondertekende schriftelijke verklaring of een met elektronische middelen geregistreerd vraaggesprek, en;

b) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in elke zaak of aangelegenheid die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een ADO of tuchtcommissie dat vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van een ingeleide zaak of andere procedure of, indien er nog geen zaak of procedure is ingeleid, een voldoende basis bevatten om een zaak of procedure in te leiden;";

45° er wordt een punt 58°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"58°/1 Technisch Document: een document dat aangenomen en gepubliceerd is door het WADA waarin verplichte technische vereisten zijn opgenomen over specifieke aspecten van antidoping die bepaald zijn in de Internationale Standaarden;";

46° punt 60° wordt vervangen door wat volgt:

"60° toestemming wegens therapeutische noodzaak, afgekort TTN: een toestemming die een sporter met een medische aandoening toelaat een verboden stof of een verboden methode te gebruiken, voor zover is voldaan de voorwaarden van artikel 4.4 van de Code en de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische noodzaak;";

47° in punt 61° wordt tussen de woorden "stoffen of" en het woord "methoden" het woord "verboden" ingevoegd;

48° in punt 65° wordt tussen de woorden "elke stof" en het woord "die" de woorden "of klasse van stoffen" ingevoegd;

49° er wordt een punt 65°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"65°/1 verzwarende omstandigheden: de omstandigheden die betrekking hebben op of daden zijn van sporters of van andere personen die het opleggen van een langere periode van uitsluiting dan de standaardsanctie die van toepassing is verantwoorden. Die omstandigheden of daden omvatten maar zijn niet beperkt tot de volgende omstandigheden:
a) de sporter of andere persoon heeft meerdere verboden stoffen of verboden methoden gebruikt of in bezit gehad bij meerdere gelegenheden of heeft meerdere andere dopingpraktijken begaan;
b) een normaal persoon zou redelijkerwijze langer de prestatiebevorderende effecten van de dopingpraktijk of dopingpraktijken in kwestie ondervinden dan voor de duur van de normaal toepasselijke periode van uitsluiting;
c) de sporter of andere persoon heeft misleidend of obstructief gedrag gesteld om een vaststelling of vervolging van een dopingpraktijk te vermijden;
d) de sporter of andere persoon heeft bedrog gepleegd tijdens het resultatenbeheer;
e) elke andere omstandigheid of gedrag dat het opleggen van een langere periode van uitsluiting rechtvaardigt;";

50° punt 66° wordt vervangen door wat volgt:

"66° voorlopige hoorzitting: een versnelde en verkorte hoorzitting die plaats heeft voorafgaand aan de eigenlijke hoorzitting, die voorziet in de kennisgeving en de mogelijkheid om schriftelijk of persoonlijk gehoord te worden;";

51° punt 67° wordt opgeheven;

51° aan punt 68° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor sportactiviteiten die uit verschillende onderdelen bestaan en waarbij prijzen worden toegekend op dagelijkse of tussentijdse basis, bepalen in voorkomend geval de regels van de organiserende internationale sportfederatie of de sportactiviteit als wedstrijd of als evenement wordt beschouwd;";

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. §1. Er is sprake van een dopingpraktijk als de antidopingregels op een van de volgende wijzen worden overtreden:

1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;

2° het gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode;

3° het ontwijken door een sporter van een monsterneming, door een sporter van een monsterneming, of weigeren of zich niet aanbieden voor een monsterneming zonder geldige reden, na daartoe opgeroepen te zijn een bevoegd persoon;

4° elke combinatie van drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden door een sporter die is opgenomen in een geregistreerde doelgroep;

5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe door een sporter, begeleider of andere persoon, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;

6° het bezit van een verboden stof of een verboden methode door een sporter of begeleider in de volgende gevallen:

a) het bezit door een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode, of het bezit door een sporter buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode, tenzij de sporter in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

b) het bezit door een begeleider binnen wedstrijdverband van een verboden stof of verboden methode, of het bezit door een begeleider buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode in verband met een sporter, wedstrijd of training, tenzij de begeleider in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code die toegekend is aan de sporter in kwestie of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

7° de handel of de poging tot handel in een verboden stof of verboden methode door een sporter of andere persoon;

8° de toediening of de poging tot toediening door een sporter of een andere persoon aan een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden methode of verboden stof, of de toediening of de poging tot toediening aan een sporter buiten wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode die verboden is buiten wedstrijdverband;

9° medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid door een sporter, begeleider of andere persoon aan een dopingpraktijk, op een van de volgende wijzen: meewerken aan een dopingpraktijk, aanmoedigen tot, helpen met of, aanzetten tot een dopingpraktijk, samenzweren met het oog op het plegen van dopingpraktijken, verbergen van dopingpraktijken of om het even welke andere vorm van opzettelijke medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid in het kader van een dopingpraktijk of poging tot dopingpraktijk of de niet-naleving van een opgelegde uitsluiting of schorsing door een andere persoon dan de sporter;

10° verboden samenwerking door een sporter of andere persoon. Er is een verboden samenwerking als er een professionele of sportgerelateerde samenwerking is van een sporter of begeleider die binnen het toepassingsgebied van dit decreet valt, met een begeleider die:

a) als hij valt onder de bevoegdheid van een ADO, zich bevindt in een periode van uitsluiting;;

b) als hij niet valt onder de bevoegdheid van een ADO, waar een mogelijke uitsluiting niet is beoordeeld in een procedure van resultatenbeheer conform de Code, veroordeeld is in een burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke procedure voor gedragingen die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn, of in die procedure is vastgesteld dat hij gedragingen heeft gesteld die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn. De samenwerking met de begeleider in kwestie is in dat geval verboden voor een periode van zes jaar vanaf de strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke uitspraak, of voor de periode van de opgelegde strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke sanctie, als die laatste langer is dan zes jaar;

c) optreedt als eerste aanspreekpunt of tussenpersoon voor een begeleider als vermeld in punt a) en b);

11° het ontmoedigen of bedreigen van of nemen van represailles door een sporter of andere persoon, tegen een persoon die te goeder trouw een melding doet aan de bevoegde instanties, op een van de volgende wijzen, waarbij het gedrag gericht op het ontmoedigen, bedreigen of nemen van represailles te kwader trouw gesteld is of als reactie disproportioneel is, en waarbij dat gedrag niet te kwalificeren is als een dopingpraktijk als vermeld in punt 5°:

a) elke daad van bedreiging of enige poging tot intimidatie van een andere persoon met het oogmerk die persoon te ontmoedigen te goeder trouw informatie te geven over een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een

beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO;

b) het nemen van represailles tegen een persoon die te goeder trouw bewijzen heeft aangebracht of informatie heeft verschaft die verband houdt met een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO.

§2. Om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 10°, vast te stellen, moet een ADO kunnen aantonen dat de sporter of andere persoon kennis had van de status van uitsluiting van de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°..

Het is aan de sporter of andere persoon om aan te tonen dat de samenwerking met de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°, a) of b), niet professioneel of sportgerelateerd is, of dat die samenwerking redelijkerwijze niet vermeden kon worden.

ADO's die weet hebben van begeleiders die aan de criteria, vermeld in paragraaf 1, 10°, a), b) en c), voldoen, geven die informatie door aan het WADA.

§3. Een sporter is persoonlijk verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat geen verboden stof in zijn lichaam komt, en dat geen verboden methode dop zijn lichaam wordt toegepast. Hij is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, metabolieten of markers daarvan, die gevonden worden in een monster dat afkomstig is van zijn lichaam. Het is daarbij niet noodzakelijk dat er een opzet, fout of nalatigheid of bewust gebruik door de sporter aangetoond is om vast te stellen dat een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 1°, is begaan, of dat een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 2°, voor het gebruik van een verboden stof of een verboden methode is begaan. . Het is niet noodzakelijk dat het gebruik of de poging tot gebruik met succes is toegepast. Het volstaat dat gepoogd is de verboden stof te gebruiken of gepoogd is de verboden methode toe te passen om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1°, 2°, is begaan.”.

Art. 4. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. §1. De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op elke sporter, op elke begeleider, op elke sportvereniging, of in voorkomend geval op elke andere persoon in relatie tot een sporter of die betrokken is bij enig aspect van een dopingcontrole, met inbegrip van NADO Vlaanderen en haar personeelsleden, personen of instanties die onder delegatie werken en de personeelsleden van die instanties op begeleiders, op sportverenigingen, en op controlelaboratoria.

§2. In afwijking van eerste lid, zijn breedtesporters die geen competitieve breedtesporters zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie en die niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie, voor de vaststelling en disciplinaire vervolging van dopingpraktijken onderworpen aan de bepalingen van artikel 42/5 tot en met 42/10.

De breedtesporters, vermeld in het eerste lid, zijn niet onderworpen aan de toepassing van de Code. De breedtesporters, vermeld in het eerste lid, worden wel beschouwd als sporters voor de preventie van dopingpraktijken en de educatie, vermeld in artikel 5.”.

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“NADO Vlaanderen, sportverenigingen en federaties stellen programma’s voor educatie op conform de Internationale Standaard voor Educatie. Ze monitoren en evalueren die programma’s en promoten educatie bij sporters, begeleiders en andere personen, en sportverenigingen. NADO Vlaanderen stelt jaarlijks een algemeen educatie- en preventieplan op.”;

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“NADO Vlaanderen treedt op als coördinerende instantie voor educatie. Programma’s voor educatie streven de volgende doelstellingen na:
1° de bescherming van de waarden van de sport;
2° de bescherming van de gezondheid van sporters;
3° de bescherming van het recht van sporters om deel te nemen aan een dopingvrije competitie op een eerlijke en gelijke basis.

Programma’s voor educatie als vermeld in het tweede lid, voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° ze zijn opgebouwd rond de volgende thema’s:
a) de basisbeginselen en waarden van een dopingvrije sport;
b) de rechten en plichten onder van sporters, begeleiders en andere groepen onder de Code;
c) het principe van strikte aansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter;
d) de gevolgen van dopinggebruik wat betreft de fysieke en mentale gezondheid, de sociale en economische effecten en de toepasselijke sancties;
e) de mogelijke dopingpraktijken;
f) de verboden stoffen en verboden stoffen die zijn opgenomen op de verboden lijst;
g) het risico van supplementengebruik;
h) het gebruik van medicijnen en medische behandelingen en de toestemming voor therapeutische noodzaak;
i) de procedure van dopingcontrole en monsterneming, het nemen van urinemonsters, het nemen van bloedmonsters en het biologisch paspoort;
j) de verplichtingen van elitesporters die zijn opgenomen in een geregistreerde doelgroep en de verblijfsgegevensverplichtingen;

k) het melden van dopinggebruik of het delen van bezorgdheden over doping;

2° ze zijn gericht op de bewustwording over de onderwerpen, vermeld in punt 1°;

3° ze geven accurate informatie over de onderwerpen, vermeld in punt 1P;

4° ze stellen de doelgroepen van die programma's in staat om correcte beslissingen te nemen om dopingpraktijken of andere schendingen van de antidopingregels te voorkomen, met de nadruk op persoonlijke normen en waarden die gericht zijn op het vrijwaren van de geest van de sport.".

Art. 6. In artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het woord "begeleiders" en de woorden "en sportverenigingen" de zinsnede "of andere personen in relatie tot sporters, begeleiders of sportverenigingen," ingevoegd.

Art. 7. In artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden "de Internationale Standaarden" en de zinsnede ", inclusief de commentaren" de woorden "en de Technische Documenten" ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "van dit decreet," en de woorden "dienen in overeenstemming" de zinsnede "met uitzondering van de maatregelen, vermeld in artikel 42/5 tot en met 42/10," ingevoegd

Art. 8. In artikel 8 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de tussen de zinsnede " door de ADO." en de woorden "De bewijsstandaard" de zin "Het bewijs van de dopingpraktijk zal zijn geleverd, als de ADO de dopingpraktijk genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt voor het disciplinair orgaan, waarbij rekening gehouden wordt met de ernst van de vermeende dopingpraktijk." Ingevoegd;

2° in paragraf 1, tweede lid, worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon";

3° in paragraaf 2 worden tussen de woorden "disciplinaire procedures" en het woord "overeenkomstig" de woorden "en procedures van resultatenbeheer" ingevoegd;

4° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° analytische methoden of decisielimieten die het WADA goedkeurt na overleg met de wetenschappelijke gemeenschap in kwestie en die onderworpen zijn aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter, begeleider of andere persoon die wil weerleggen dat voldaan is aan de voorwaarden van veronderstelling van wetenschappelijke validiteit of die de eigenlijke veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, brengt als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte van de

betwisting en de grondslag ervan. Het disciplinaire orgaan, in eerste aanleg of in graad van beroep, of het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het disciplinair dossier dat gekoppeld is aan de betwisting heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure. In zaken voor het TAS stelt het TAS op verzoek van het WADA een geschikte wetenschappelijke expert aan om haar bij te staan in de beoordeling van de betwisting;";

5° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "sporter" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon";

6° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° afwijkingen van andere Internationale Standaarden dan de Internationale Standaard voor Laboratoria, vermeld in punt 2°, of van andere antidopingregels of richtlijnen die zijn opgenomen in de Code of de regels van een ADO, maken een analyseresultaat of een ander bewijs niet ongeldig en kunnen niet worden ingeroepen om te bewijzen dat een dopingpraktijk niet is begaan. Als de sporter, begeleider of andere persoon aantoont dat een van de volgende afwijkingen van de bepalingen van de Internationale Standaarden redelijkerwijs kan geleid hebben tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, ligt de bewijslast bij de ADO om aan te tonen dat die onregelmatigheid het afwijkend analyseresultaat of de inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen niet heeft veroorzaakt. De volgende bewijsregels zijn daarbij van toepassing:

a) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in het proces van monsterneming of verdere handelingen met het monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
b) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer of de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in de vaststelling van een afwijkend paspoortresultaat, die redelijkerwijs een dopingpraktijk kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de dopingpraktijk niet veroorzaakt heeft;
c) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in de verplichte kennisgeving aan de sporter van het openen van het B-monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;
d) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in een verplichte kennisgeving, die redelijkerwijs een dopingpraktijk gebaseerd op een inbreuk op de verblijfsgegevensverplichting kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de inbreuk op de verblijfsgegevens niet veroorzaakt heeft;";

7° in paragraaf 3, 1°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan blijken uit de volgende feiten" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°, is voldoende aangetoond in de volgende gevallen";

8° in paragraaf 3, 1°, wordt punt b) en c) vervangen door wat volgt:

"b) als het B-monster wordt geanalyseerd en de analyse van het B-monster bevestigt de aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan in het A-monster van de sporter;
c) als het A- of B-monster wordt verdeeld in twee delen en de analyse van het conformatiedeel van het verdeelde monster bevestigt de aanwezigheid van de verboden stof, metabolieten of markers ervan in het eerste deel van het verdeelde monster, of de sporter ziet af van de analyse van het confirmatiedeel van het verdeelde monster;";

9° in paragraaf 3 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° met uitzondering van de stoffen waarvoor specifiek een decisielimiet is opgegeven in de verboden lijst of in een Technisch Document, vormt de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof, metaboliet of marker ervan in een monster van een sporter als vermeld in punt 1°, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°. De verboden lijst of de Internationale Standaarden of Technische Documenten kunnen bijzondere criteria vaststellen voor de rapportering of beoordeling van bepaalde verboden stoffen;";

10° in paragraaf 3, 3°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan blijken uit" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 2°, kan blijken uit andere deugdelijke bewijsmiddelen zoals" en wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°,".

Art. 9. In artikel 10 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "voor het gebruik van die verboden stoffen of methoden, op grond van therapeutische noodzaak, een TTN gegeven is in overeenstemming met de Code" vervangen door de zinsnede "dat overeenstemt met de modaliteiten van een TTN die is toegekend conform de Code en de internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak";

2° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Een TTN die een NADO verleent, heeft dezelfde geldigheid als een TTN die door een andere NADO is verleend zonder de noodzaak om uitdrukkelijk en formeel erkend te worden door die laatste.";

3° in paragraaf 4, tweede lid, worden tussen het woord "is" en de woorden "niet geldig" de woorden "alleen geldig op nationaal niveau en is" ingevoegd;

4° aan paragraaf 4, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de sporter in kwestie geen internationale elitesporter is, erkent de federatie een TTN die door het NADO van de sporter is verleend, tenzij de sporter uitdrukkelijk verplicht is de erkenning aan te vragen overeenkomstig de regels van de internationale federatie.";

5° in paragraaf 4, derde lid, wordt de zinsnede "vervalt de door de NADO toegekende TTN 21 dagen na de kennisgeving" vervangen door de zinsnede "beslist de NADO die de TTN heeft verleend of die TTN geldig blijft voor wedstrijden op nationaal niveau en voor dopingtests buiten wedstrijdverband, op voorwaarde dat de sporter geen internationale elitesporter meer is en de sporter niet deelneemt aan wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt";

6° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Tot de NADO daarover een beslissing heeft genomen, blijft die TTN geldig voor wedstrijden van nationaal niveau en dopingtests buiten wedstrijdverband, maar niet voor wedstrijden van internationaal niveau die de internationale federatie bepaalt.";

7° in paragraaf 4, vijfde lid, wordt de zinsnede "overeenkomstig 4.3.3 van de Code" opgeheven;

8° paragraaf 5, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Als een sporter al beschikt over een TTN die is toegekend door de NADO of internationale federatie van de sporter in kwestie, is de organisator van een groot evenement gehouden de TTN te erkennen als die TTN voldoet aan de criteria van de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak. Als de organisator van een groot evenement beslist dat de TTN niet voldoet aan die criteria en weigert de TTN te erkennen, brengt ze de sporter onverwijld op de hoogte van de met redenen omklede beslissing.";

9° in paragraaf 6, eerste lid, wordt de zinsnede "en voor de erkenning van die toestemming die verleend wordt aan sporters die niet onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen vallen," opgeheven;

10° in paragraaf 6, tweede lid, worden de woorden "of erkenning van en door een andere ADO toegekende TTN" opgeheven;

11° in paragraaf 6 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen geeft uiterlijk 21 dagen na de dag waarop ze de beslissing heeft ontvangen van de TTN-commissie elke beslissing tot toekenning, weigering, erkenning of niet-erkenning van een TTN in in ADAMS. Bij geweigerde TTN's bevat de mededeling de redenen van de weigering. Bij toegekende TTN's bevat die mededeling de volgende informatie, conform de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak:

1° de toegelaten stof of methode, en de duur, dosis, gebruiksfrequentie en toedieningswijze ervan. Als de geldigheidsduur van de TTN afwijkt van de duur van de behandeling, worden ook de duurtijd van die behandeling en de andere toelatingsvoorwaarden vermeld;
2° de TTN-aanvraag en de relevante medische informatie die aantoont dat de toekenningsvoorwaarden zijn nageleefd.
3° in voorkomend geval de redenen waarom de sporter in kwestie een retroactieve TTN heeft mogen aanvragen.";

12° aan paragraaf 6, zesde lid, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

"Tegen een beslissing na heroverweging kan beroep ingesteld worden op de volgende wijze:
1° een elitesporter kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie als vermeld in artikel 24/1, §1. Een internationale elitesporter kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS;
2° een breedtesporter als vermeld in artikel 27 kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie of bij gebreke daarvan het TAS;
3° een breedtesporter als vermeld in artikel 27/1 kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie na heroverweging bij de Disciplinaire Raad, vermeld in artikel 29.";

13° paragraaf 6, achtste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De beslissingen van het WADA inzake de herroeping van een TTN-beslissing kunnen overeenkomstig artikel 4.4.7 van de Code alleen bij het TAS aangevochten worden door de sporter in kwestie, door NADO Vlaanderen of de bevoegde internationale federatie.";

14° in paragraaf 6, tiende lid, worden de woorden "moet hij een nieuwe aanvraag indienen" vervangen door de zinsnede "neemt de sporter in kwestie contact op met de relevante antidopingorganisatie, die kan beslissen dat de sporter een nieuwe aanvraag moet indienen".

Art. 10. Artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Elke federatie en haar lidorganisaties neemt met toepassing van artikel 5 maatregelen voor de preventie van doping voor haar leden, hun begeleiders en elke andere persoon die een band heeft met die sporter, begeleidere, of met de federatie of haar lidorganisaties. Elke aangesloten federatie neemt de disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 24.".

Art. 11. Artikel 12, 1°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"1° de regering periodiek en ten minste jaarlijks op de hoogte te brengen op de door de regering bepaalde wijze van alle door haar geplande wedstrijden en die informatie in voorkomend geval te actualiseren, ten minste veertien dagen voorafgaand aan de start van een wedstrijd;".

Art. 12. In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "elitesporters of begeleiders" vervangen door de zinsnede "sporters, begeleiders of andere personen";

2° in het eerste lid worden de woorden "betrokken sporters of begeleiders" vervangen door de zinsnede "sporters, begeleiders of andere personen in kwestie";

3° in het tweede lid worden tussen de woorden "begeleiders van hun leden" en de woorden "wegens dopingpraktijken" de woorden "of andere personen" ingevoegd.

Art. 13. Aan artikel 14/1, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een punt 1°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/1 de verantwoordelijkheid te dragen op het vlak van antidoping voor alles wat hij inneemt of gebruikt;";

2° een punt 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° de identiteit van zijn of haar begeleiders mee te delen op verzoek van NADO Vlaanderen, van een nationale federatie of een ADO met bevoegdheid over de sporter.".

Art. 14. In artikel 14/2, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt tussen de woorden "de dopingbestrijding" en de woorden "en zijn invloed" de zinsnede "en het programma van dopingtests," ingevoegd;

2° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"5° geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit te hebben zonder geldige reden.".

Art. 15. In titel 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 14/3 ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 14/3. Elke andere persoon dan een sporter als vermeld in artikel 14/1 of een begeleider als vermeld in artikel 14/2, is verplicht:
1° op de hoogte te zijn van de antidopingregels en ze na te leven;
2° NADO Vlaanderen en haar federatie en internationale federatie op de hoogte te brengen van elke veroordeling wegens dopingpraktijken in de laatste tien jaar;;
3° mee te werken aan elk onderzoek van een ADO naar dopingpraktijken;

4° geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit hebben zonder geldige reden.”.

Art. 16. In artikel 15 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 4 december 2015 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “over de naleving van het verbod op de aanwezigheid en het gebruik van verboden stoffen en methoden” vervangen door de zinsnede “dat een sporter een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° of 2°, heeft begaan”;

2° in paragraaf 1, derde lid, worden tussen het woord “Monsters” en de woorden “worden geanalyseerd” de woorden “en daarmee samenhangende analytische gegevens of informatie verkregen uit dopingtests” ingevoegd;

3° paragraaf 1, vijfde lid, wordt opgeheven;

4° in paragraaf 1, zesde lid, dat paragraaf 1, vijfde lid, wordt, worden de woorden “sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

5° ° in paragraaf 1, zevende lid, dat het zesde lid, wordt, worden de woorden “Sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “Sporters, begeleiders en andere personen”

6° in paragraaf 1, zevende lid, dat het zesde lid wordt, wordt de zinsnede “vermeld in artikel 3, eerste lid, 5°” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 3, §1, 5°, of het gestelde gedrag kan als verzwarende omstandigheid worden beoordeeld voor zover het gedrag gesteld is binnen het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk”;

7° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “en alle personen” opgeheven;

8° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden “verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van dopingtests” vervangen door de woorden “bevoegd om dopingtests uit te voeren”;

9° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “georganiseerd en gecoördineerd door” telkens vervangen door de woorden “uitgevoerd onder de bevoegdheid van”;

10° in paragraaf 2, zesde lid, worden de woorden “niet de coördinerende instantie is” vervangen door de woorden “geen bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van dopingtests” en worden de woorden “van die instantie” vervangen door de woorden “voor het evenement in kwestie”;

11° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. NADO Vlaanderen is bevoegd om relevante analytische en niet-analytische informatie te verzamelen, te beoordelen en te verwerken met het doel om een

effectief, intelligent en proportioneel testdistributieplan op te stellen en dopingpraktijken vast te stellen en om elk verder onderzoek naar een mogelijke dopingpraktijk te onderbouwen en bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van een disciplinaire vervolging of om een dopingpraktijk uit te sluiten.";

12° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De regering stelt de inhoud en de vorm van de formulieren vast.".

Art. 17. Aan artikel 16, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin "Sportverenigingen mogen enkel dopingtests uitvoeren onder de gedocumenteerde bevoegdheid van een internationale federatie en waarbij NADO Vlaanderen of een andere monsterafname-instantie instaan voor het afnemen van monsters conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;" toegevoegd.

Art. 18. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden "ervoor te zorgen dat" en de woorden "de volgende bepalingen" worden de woorden "de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en" ingevoegd;

2° in punt 1° worden tussen de woorden "voorafgaandelijk aan" en de woorden "een dopingtest" de woorden "de oproeping voor" ingevoegd;

3° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de minderjarige afziet van dat recht, kan de dopingcontroleur beslissen dat een derde aanwezig is bij de oproeping van de minderjarige sporter;";

4° aan punt 2° wordt de volgende zin toegevoegd:

"In voorkomend geval noteert de dopingcontroleur dat verzet op het verslag van de dopingtest;".

Art. 19. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

"§1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen, door NADO Vlaanderen ingedeeld in categorie A, B of C volgens de lijst van sportdisciplines A en B, die de regering bepaalt aan de hand van de criteria, vermeld in het tweede lid:

1° categorie A: deze groep bestaat enerzijds uit elitesporters die een discipline van categorie A beoefenen, en anderzijds, in voorkomend geval, uit de sporters, vermeld in paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, en artikel 21, §3, tweede tot en met vierde lid, en de sporters die conform artikel 21, §4, vijfde lid, aan verblijfsgegevens van categorie A zijn onderworpen;

2° categorie B: deze groep bestaat uit elitesporters die een discipline van categorie B beoefenen;
3° categorie C: deze groep bestaat uit elitesporters die niet vallen onder de categorieën, vermeld in punt 1° en 2°.

Op basis van de volgende criteria kan de regering een sportdiscipline categoriseren als A of B als vermeld in het eerste lid:
1° A: het gaat om een individuele discipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband;
2° B: het gaat om een ploegdiscipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband.

De dopinggevoeligheid van een sportdiscipline als vermeld in het tweede lid, wordt bepaald op basis van de volgende criteria:
1° de statistieken van dopingpraktijken voor de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
2° de fysieke of fysiologische eisen om performant te zijn in de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
3° de populariteit van de sportdiscipline of sporttak in kwestie op nationaal niveau;
4° het belang op financieel vlak en mediavlak van de sporttak of sportdiscipline in kwestie.

§2. De elitesporters uit categorie A vormen de nationale geregistreerde doelgroep.

De elitesporters uit categorie A en B vormen de nationale doelgroep.

De elitesporters uit categorie C hoeven voor NADO Vlaanderen geen verblijfsgegevens in te dienen, maar kunnen conform artikel 20, paragraaf 3, tweede lid tot en met vierde lid, wel onderworpen worden aan de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen.

Alle sporters die verblijfsgegevens moeten indienen, geven voldoende accurate verblijfsgegevens op opdat een ADO hen dagelijks op een opgegeven plaats onaangekondigd kan vinden en aan een dopingtest kan onderwerpen. Als dat niet het geval is, kan, met behoud van de toepassing van de gevolgen, vermeld in artikel 21, als de omstandigheden het rechtvaardigen, de elitesporter vervolgd worden wegens een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°.

De elitesporters uit categorie A en B kunnen verplicht worden verblijfsgegevens in te dienen voor een andere ADO. Als meer dan één ADO een sporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen, wordt voorrang gegeven aan de ADO die de zwaarste verplichtingen oplegt. Die ADO krijg in dat geval het beheer van de verblijfsgegevens, met toegang voor elke andere ADO die in voorkomend geval de sporter heeft opgenomen in een nationale of internationale doelgroep. In geen geval wordt de voormelde elitesporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen voor meer dan één ADO.”;

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen kan elke elitesporter wiens prestaties er plots en opmerkelijk op vooruitgaan, of tegen wie ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bestaan, ertoe te verplichten zijn verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bevestigd worden en blijven bestaan."

3° aan paragraaf 3 wordt een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

" Met behoud van de toepassing van het tweede lid kan NADO Vlaanderen tegen wie van een dopingpraktijk bestaan in het kader van een gevoerd dopingonderzoek, in voorkomend geval gevoerd in samenwerking met een of meerdere andere antidopingorganisaties, politiediensten of gerechtelijke diensten, verplichten verblijfsgegevens door te geven als sporters van categorie A, conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum 12 maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum 12 maanden als de ernstige aanwijzingen bevestigd worden en blijven bestaan.

Met behoud van de toepassing van het tweede en derde lid kan NADO Vlaanderen elke sporter die op een preselectielijst voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen staat, verplichten verblijfsgegevens door te geven overeenkomstig categorie A. De bevoegde NADO kan dat recht, slechts uitoefenen voor een maximumduur van 12 maanden die ten vroegste 9 maanden voor de wedstrijd in kwestie aanvangt en ten laatste 3 maanden na afloop van die wedstrijd eindigt.".

Art. 20. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "categorie B" vervangen door de zinsnede "categorie C" en wordt de zinsnede "categorie A of B" vervangen door de zinsnede "categorie A";

4° in paragraaf 3, derde tot en met vijfde lid, wordt de zinsnede "categorie C" telkens vervangen door de zinsnede "categorie B";

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Een elitesporter van categorie A of B die zich teruggetrokken heeft uit de sport op nationaal of internationaal niveau, maar later weer aan wedstrijden op nationaal of internationaal niveau wil deelnemen, kan pas weer toegelaten worden om deel te nemen aan nationale of internationale wedstrijden nadat hij NADO Vlaanderen en zijn internationale federatie schriftelijk op de hoogte heeft

gebracht van zijn voorgenomen terugkeer in wedstrijdverband, uiterlijk zes maanden voor de datum daarvan.

Het WADA kan in samenspraak met de NADO die bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft, een afwijking toekennen van de regel van schriftelijke kennisgeving zes maanden voor de terugkeer in wedstrijdverband, vermeld in het eerste lid, als de strikte toepassing van die regel voor de elitesporter in kwestie onbillijk zou zijn.

Elk sportief resultaat van een elitesporter als vermeld in het eerste lid, die geen kennisgeving heeft gedaan conform het eerste lid, wordt geannuleerd, tenzij de sporter kan aantonen dat hij niet redelijkerwijs had kunnen weten dat het ging om een wedstrijd van internationaal of nationaal niveau.

Als een elitesporter als vermeld in het eerste lid, zich tijdens een periode van uitsluiting die het gevolg is van een disciplinaire uitspraak op grond van dopingpraktijken, die in kracht van gewijsde is gegaan, zich terugtrekt uit de sport, kan die geen toelating hebben om aan nationale of internationale wedstrijden deel te nemen zonder dat hij conform het eerste lid de bevoegde NADO en internationale federatie zes maanden of een periode gelijk aan het resterende deel van de uitsluiting, als die langer is dan zes maanden, vooraf schriftelijk op de hoogte heeft gebracht.

Vanaf de ontvangst van een schriftelijke kennisgeving conform het eerste lid, kan de betrokken ADO de sporter in kwestie onderwerpen aan controles buiten wedstrijdverband en hem verplichten verblijfgegevens in te dienen overeenkomstig de categorie waartoe hij behoorde op het ogenblik van zijn terugtrekking uit de sport.”.

Art. 21. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zin “In uitzonderlijke door de elitesporter te motiveren gevallen, waarin het mededelen van de verblijfsgegevens door middel van ADAMS niet mogelijk is, mogen de verblijfsgegevens doorgegeven worden aan NADO Vlaanderen via e-mail of sms” opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “een mogelijke” en de woorden “overtreding inzake” de woorden “niet-nakoming van de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen of te actualiseren of een” ingevoegd.

Art. 22. In artikel 23/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het resultatenbeheer over dopingpraktijken wordt uitgevoerd door de ADO die:
1° de ADO die de organisator en coördinator van de dopingcontrole is als de dopingpraktijk verband houdt met de dopingcontrole in kwestie;
2° de ADO die het biologisch paspoort of de verblijfsgegevens beheert als de dopingpraktijk verband houdt met het biologisch paspoort;

3° de ADO die de betrokkene de eerste kennisgeving verstuurde van een onderzoek naar de niet-analytische dopingpraktijk.

De ADO die de verblijfsgegevens beheert van de sporter in kwestie, oefent het resultatenbeheer uit voor de opvolging van een mogelijk aangifteverzuim of een mogelijke gemiste test, of een andere inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen.";

2° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

3° paragraaf 1, zevende lid, dat paragraaf 1, zesde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

"Als een sporter, begeleider of andere persoon zich terugtrekt terwijl een onderzoek naar een mogelijke overtreding van de antidopingregels hangende is, behoudt de op dat moment bevoegde ADO de bevoegdheid om het onderzoek af te ronden. Als een sporter, begeleider of andere persoon zich heeft teruggetrokken voor een onderzoek was gestart, behoudt de ADO die bevoegd zou geweest zijn voor het resultatenbeheer over de sporter, begeleider of andere persoon op het moment van het begaan van de mogelijke dopingpraktijk, de bevoegdheid om een onderzoek te voeren.";

4° in paragraaf 1, achtste lid, dat paragraaf 1, zevende lid, wordt, worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon",

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

§2. Een sporter, begeleider of andere persoon heeft de volgende status tijdens de uitsluiting of voorlopige schorsing:

1° een sporter, begeleider of andere persoon die uitgesloten is van deelname aan sportactiviteiten of onderworpen is aan en voorlopige schorsing, mag met uitzondering van programma's van antidopingeducatie of rehabilitatie,, gedurende de periode van uitsluiting of voorlopige schorsing, in geen enkele hoedanigheid deelnemen aan een wedstrijd of sportactiviteit, die valt onder het toepassingsbied van dit decreet, aan een wedstrijd of sportactiviteit georganiseerd door een ondertekenaar van de Code of een lidorganisatie daarvan of door een sportvereniging die lid is van een lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code, aan een wedstrijd onder de bevoegdheid of organisatie van een andere professionele sportcompetitie of de organisator van een internationaal of nationaal evenement, en aan sportactiviteiten voor elitesporters of op hoog niveau die gesubsidieerd of gesteund zijn door een overheid. Een sporter, begeleider of andere persoon die uitgesloten is voor een periode van meer dan vier jaar, mag, na het uitzitten van een periode van vier jaar uitsluiting, als sporter deelnemen aan lokale sportactiviteiten die niet onder de verantwoordelijkheid van een ondertekenaar of lid van een ondertekenaar van de Code vallen, op voorwaarde dat de lokale sportactiviteit niet toelaat om direct of indirect zich te kwalificeren of punten te verzamelen om deel te nemen aan een nationaal kampioenschap of internationale sportactiviteit, en niet inhoudt dat de

sporter, begeleider of andere persoon in om het even welke hoedanigheid werkt met beschermde personen. Een sporter die een periode van uitsluiting uitzit, moet zich onderwerpen aan eventuele dopingtests en enige verplichting om verblijfsgegevens in te dienen als opgelegd door een ADO. Aan een begeleider of andere persoon die een sporter, begeleider of andere persoon r helpt bij het overtreden van het verbod van deelname tijdens uitsluiting of voorlopige schorsing, kan de ADO die bevoegdheid bezit over de begeleider of andere persoon, sancties opleggen op grond van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°. Bij elke dopingovertreding waarvoor geen verminderde sanctie op grond van afwezigheid van schuld of significante schuld wordt opgelegd, kanovereenkomstig artikel 10.14.4 van de Code de sportgerelateerde steun of andere sportgerelateerde voordelen die de sporter, begeleider of andere persoon ontvangt, geheel of gedeeltelijk ingehouden worden door de overheden, ondertekenaars of leden van ondertekenaars van de Code;

2° in afwijking van punt 1° mag een sporter opnieuw trainen in groep of in een club of andere sportvereniging tijdens de laatste twee maanden van zijn uitsluiting of, als die periode korter is, tijdens het laatste kwart van zijn periode van uitsluiting;

3° als een sporter, begeleider of andere persoon aan wie een periode van uitsluiting is opgelegd, het verbod op deelname aan sportactiviteiten, vermeld in punt 1° overtreedt, worden de resultaten van die deelname gediskwalificeerd en begint de oorspronkelijk opgelegde uitsluitingsperiode opnieuw te lopen vanaf het einde van de oorspronkelijk opgelegde uitsluitingsperiode. De nieuwe uitsluitingsperiode, met inbegrip van een berisping of geen periode van uitsluiting, kan aangepast worden afhankelijk van de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon en de omstandigheden van de zaak. De beslissing of een sporter, begeleider of andere persoon het verbod op deelname aan sportactiviteiten heeft overtreden en of een aanpassing aangewezen is, komt toe aan de ADO die het verbod heeft opgelegd. Die beslissing kan aangevochten worden conform artikel 13 van de Code."

Art. 23. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt voor hoofdstuk 1/1, dat hoofdstuk 1/1/1 wordt, een nieuw hoofdstuk 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 1/1. Eerste fase van resultatenbeheer bij vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk".

Art. 24. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hoofdstuk 1/1, ingevoegd bij artikel 17, een artikel 23/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1/1. §1. Als NADO Vlaanderen conform artikel 23/1, §1, het resultatenbeheer heeft over een mogelijke dopingpraktijk, voert NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uit.

§2. Bij een afwijkend analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze dat analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het afwijkend analyseresultaat heeft veroorzaakt;
3° het is waarschijnlijk dat het afwijkende analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als NADO Vlaanderen na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid, en de internationale standaard voor resultatenbeheer.

§3. Bij een atypisch analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze het analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:
1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het atypische analyseresultaat heeft veroorzaakt;
3° het is waarschijnlijk dat het atypische analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, NADO Vlaanderen vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, niet van toepassing zijn, voert NADO Vlaanderen verder onderzoek om na te gaan of het atypische analyseresultaat kan worden beschouwd als een afwijkend analyseresultaat. Tijdens het verdere onderzoek wordt de sporter niet op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat, tenzij in de volgende gevallen:
1° als voor het verdere onderzoek een analyse van het B-monster noodzakelijk is, wordt de sporter voorafgaand aan de analyse van het B-monster op de hoogte gebracht;
2° als een organisator van een internationaal evenement of een federatie of sportvereniging die binnen een bepaalde termijn een selectie moet maken voor een internationaal evenement, aan NADO Vlaanderen verzoekt mee te delen of er een onderzoek lopende is naar een atypisch analyseresultaat van de sporter in kwestie, wordt de sporter voorafgaand aan het inwilligen van het verzoek op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat;
3° als het atypische analyseresultaat volgens de opinie van een medische expert of een personeelslid van NADO Vlaanderen met de nodige expertise verband kan houden met een ernstige medische toestand die een dringende behandeling noodzaakt, wordt de sporter onmiddellijk op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat.

Als NADO Vlaanderen na het afronden van het onderzoek, vermeld in het eerste en tweede lid, van oordeel is dat het atypische analyseresultaat als een afwijkend analyseresultaat wordt beschouwd, brengt NADO Vlaanderen de

sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid.

§4. De regering stelt aanvullende bepalingen vast voor het verloop van de eerste fase van het resultatenbeheer en de inhoud van de kennisgevingen, vermeld in paragraaf 2 en 3.

De regering bepaalt de procedure voor de eerste fase van het resultatenbeheer tot en met de kennisgeving aan de sporter, begeleider of andere persoon voor andere vaststellingen van mogelijke dopingpraktijken of inbreuken die onder het resultatenbeheer van NADO Vlaanderen vallen en die geen vaststellingen zijn van afwijkende of atypische analyseresultaten als vermeld in paragraaf 2 en 3.”.

Art. 25. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk 1/1 een artikel 23/1/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/1/2. §1. NADO Vlaanderen beslist over het voortzetten van het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk na het onderzoek, vermeld in artikel 23/1/1, en na in voorkomend geval kennis genomen te hebben van de verklaring van de sporter, begeleider of andere persoon die volgt op de kennisgeving aan die sporter, begeleider of andere persoon.

§2. Als NADO Vlaanderen beslist de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen, brengt ze de volgende partijen op de hoogte van die beslissing:

1° de sporter in kwestie, behalve in de gevallen waarbij geen kennisgeving van de vaststellingen aan de sporter verplicht is;
2° de begeleider of andere persoon in kwestie;
3° de federatie;
4° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de sporter zijn licentie heeft verkregen;
5° de internationale sportfederatie;
6° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
7° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het eerste lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen bij de nationale beroepsinstantie of in voorkomend geval het TAS.

§3. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat de vaststellingen wijzen op een dopingpraktijk, brengt NADO Vlaanderen de sporter, begeleider of andere persoon daarvan op de hoogte en registreert de gegevens die verband houden met de dopingpraktijk in ADAMS. NADO Vlaanderen brengt tegelijk de volgende partijen op de hoogte:

1° de federatie;
2° de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de betrokkene zijn licentie heeft verkregen;
3° de internationale sportfederatie;

4° het WADA.

De kennisgeving aan de sporter, begeleider of andere persoon, vermeld in het eerste lid, bevat minstens al de volgende elementen:
1° de geschonden bepalingen van dit decreet of van de Code;
2° de feitelijke vaststellingen en verzamelde bewijzen;
3° een gemotiveerd voorstel van disciplinaire sanctie die NADO Vlaanderen van toepassing acht op grond van dit decreet of de Code;
4° in voorkomend geval, de bepalingen over het opleggen of aanvaarden van een voorlopige schorsing;
5° het recht om een verklaring te geven en het recht om gehoord te worden of af te zien van het recht op een hoorzitting;
6° de mogelijkheden om substantiële hulp te bieden of een verminderde straf te krijgen op basis van dit decreet of van de Code.

De regering bepaalt binnen welke termijn vanaf de kennisgeving een sporter het voorstel, vermeld in het tweede lid, 3°, schriftelijk kan aanvaarden of een hoorzitting kan vragen. Die termijn mag niet langer zijn dan twintig dagen vanaf de kennisgeving. De regering kan bijkomende voorwaarden vaststellen voor de schriftelijke aanvaarding van het voorstel.

§4. Als de sporter, begeleider of andere persoon na de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, het voorstel, vermeld in paragraaf 3, tweede lid, 3°, niet aanvaardt binnen de termijn die conform paragraaf 3, derde lid, is bepaald en NADO Vlaanderen daarvan schriftelijk op de hoogte breng, bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen in het kader van de hoorprocedure. Als de sporter, begeleider of andere persoon niet reageert binnen de voormelde termijn of het voorstel schriftelijk aanvaardt, wordt de sporter, begeleider of andere persoon geacht af te zien van een verdere hoorprocedure en bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan de voorzitter van datzelfde bevoegde disciplinaire orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing. Het bevoegde disciplinaire orgaan neemt in dat geval onverkort het voorstel van disciplinaire sanctie over in een gemotiveerde beslissing.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan een sporter, begeleider of andere persoon na de kennisgeving van een mogelijke dopingpraktijk waarop een sanctie van vier jaar uitsluiting of meer staat, met inbegrip van de toepassing van verzwarende omstandigheden, uiterlijk twintig dagen nadat de sporter de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, heeft ontvangen, de dopingpraktijk in kwestie toegeven en de voorgestelde periode van uitsluiting aanvaarden. In dat geval kan de uitsluiting verminderd worden met één jaar. Als aan de sporter, begeleider of andere persoon die vermindering van één jaar wordt toegestaan, vervalt elke andere mogelijkheid om te periode van uitsluiting te verminderen.

§5. De sporter, begeleider of andere persoon in kwestie kan verzoeken de onderhandeling van zo'n overeenkomst te laten verlopen zonder enige nadelige erkentenis in de feiten of in rechte. Als na de onderhandelingen geen overeenkomst wordt afgesloten, kan de sporter, begeleider of andere persoon elke verklaring die hij in de loop van de onderhandelingen heeft afgelegd,

inclusief een mogelijke bekentenis, wijzigen of intrekken zonder dat NADO Vlaanderen, een andere ADO of het WADA daaraan gevolgen kan verbinden.

Als de sporter, begeleider of andere persoon een dopingpraktijk toegeeft na geconfronteerd te zijn met de mogelijke dopingpraktijk en instemt met de sancties die aanvaardbaar zijn voor NADO Vlaanderen en het WADA, die exclusief bevoegd zijn de afweging te maken, op basis van de sanctie en mogelijke verminderingen, vermeld in de Code, kan de sporter, begeleider of andere persoon een verminderde periode van uitsluiting opgelegd krijgen gebaseerd op een afweging van NADO Vlaanderen en het WADA op basis van de toepasselijke sanctiebepalingen, de ernst van de inbreuk, de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon en de mate waarin de sporter, begeleider of andere persoon de inbreuk prompt heeft erkend, en kan de periode van uitsluiting starten ten vroegste op de datum van de monsterneming of de datum waarop een andere dopingpraktijk het laatst voorkwam. In elk geval zal de sporter, begeleider of andere persoon gehouden zijn minstens de helft van de uitsluiting die op die manier tot stand komt te ondergaan vanaf het moment dat de sporter, begeleider of andere persoon de sanctie heeft opgelegd gekregen of de datum waarop de sporter, begeleider of andere persoon een voorlopige schorsing heeft opgelegd gekregen of aanvaard, en die voorlopige schorsing heeft nageleefd.

NADO Vlaanderen maakt de overeenkomst over aan het bevoegde disciplinaire orgaan ter bekrachtiging van de overeenkomst. De bekrachtigde overeenkomst heeft dezelfde gevolgen als een disciplinaire uitspraak.

Tegen de volgende beslissingenstaat geen herziening door een disciplinair orgaan of hoger beroep open:

1° een beslissing van NADO Vlaanderen en het WADA om een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, aan te gaan of niet aan te gaan;

2° de vermindering in de periode van uitsluiting en in voorkomend geval de startdatum die voor de uitsluiting is bepaald in de overeenkomst, conform het tweede lid.”.

§6. De sporter, begeleider of andere persoon in kwestie die een overeenkomst over het resultatenbeheer wenst te onderhandelen, kan verzoeken om te onderhandleen over een mogelijke bekentenis van de dopingpraktijk onder voorbehoud en zonder enige nadelige erkentenis. Als NADO Vlaanderen akkoord gaat met het verzoek van voorbehoud en zonder nadelige erkentenis, wordt een overeenkomst van voorbehoud en zonder nadelige erkentenis afgesloten.

In het eerste lid wordt verstaan onder een overeenkomst van voorbehoud zonder nadelige erkentenis: een schriftelijke overeenkomst tussen NADO Vlaanderen en de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie die de sporter, begeleider of andere persoon toelaat om informatie aan NADO Vlaanderen te verstrekken binnen een beperkte vooraf bepaalde termijn en in een bepaalde setting, waarbij in het geval geen overeenkomst over het resultatenbeheer wordt afgesloten, de informatie die verstrekt is door de sporter, begeleider of andere persoon onder de overeenkomst niet mag gebruikt worden door NADO Vlaanderen tegenover de sporter, begeleider of andere persoon of een andere ADO in een procedure van resultatenbeheer onder de Code of dit decreet, zonder evenwel afbreuk te doen aan het recht van NADO Vlaanderen, de sporter,

begeleider of andere persoon om andere informatie of bewijzen te gebruiken die buiten de bepaalde termijn en setting, als omschreven in de overeenkomst, zijn verkregen.

Art. 26. Artikel 23/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 23/2. §1. Een sporter krijgt onmiddellijk een verplichte voorlopige schorsing als in het kader van een dopingtest van die sporter de analyse van een monster resulteert in de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat of een definitief vastgesteld afwijkend paspoortresultaat voor een verboden stof die geen specifieke stof is, of in de vaststelling van een verboden methode die een niet-specifieke methode is. De voorlopige schorsing wordt opgelegd na het nodige onderzoek verricht te hebben en na de beslissing om na de eerste fase van resultatenbeheer om de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk te vervolgen als een vermoedelijke dopingpraktijk conform artikel 23/1/2.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, legt NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, op.

Een sporter kan buiten de gevallen van verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, optioneel een voorlopige schorsing opgelegd krijgen als uit de feiten en het voorliggende bewijsmateriaal voldoende blijkt dat een disciplinaire maatregel zal worden opgelegd, om de gevolgen van een mogelijke definitieve uitsluiting met bijbehorende diskwalificatie van resultaten die behaald zijn nadat de dopingpraktijk is vastgesteld, te beperken voor andere sporters dan de sporter in kwestie.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, kan NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het derde lid, op. NADO Vlaanderen kan een optionele voorlopige schorsing als vermeld in het derde lid, opleggen in elke fase van het resultatenbeheer tot aan een beslissing ten gronde, gewezen in eerste aanleg. NADO Vlaanderen kan de voormelde optionele voorlopige schorsing in voorkomend geval ook op elk moment intrekken.

Een voorlopige schorsing kan enkel worden opgelegd nadat de sporter, het WADA, de federatie en de internationale federatie op de hoogte is gebracht van de feiten op grond waarvan de sporter verdacht wordt van een dopingpraktijk en in voorkomend geval na het onderzoek, vermeld in het eerste lid.

Een voorlopige schorsing mag enkel worden opgelegd opleggen als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° aan de sporter is de mogelijkheid geboden om een voorlopige hoorzitting te houden hetzij vóór het opleggen van de voorlopige schorsing, hetzij tijdig nadat de voorlopige schorsing is opgelegd;

2° aan de sporter is de mogelijkheid is geboden om tijdig een versnelde hoorzitting ten gronde te houden nadat een voorlopige schorsing is opgelegd.

De sporter kan bij de instantie die hem de voorlopige schorsing heeft opgelegd of kan opleggen, een voorlopige hoorzitting vragen.

Een voorlopige schorsing kan worden opgeheven of hoeft niet opgelegd te worden als de sporter een van de volgende gevallen kan aantonen:

1° de vermoedelijke dopingpraktijk is waarschijnlijk te wijten aan een besmet product;

2° de vermoedelijke dopingpraktijk heeft betrekking op een misbruikstof en de sporter kan aantonen dat de misbruikstof gebruikt is in een context die vreemd is aan de sportbeoefening, en de sporter waarschijnlijk een verminderde sanctie zal worden opgelegd.

De instantie die de voorlopige schorsing heeft opgelegd heft onmiddellijk een voorlopige schorsing als vermeld in het eerste lid, op als de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt. Conform het derde lid kan in het voormelde geval een optionele voorlopige schorsing opgelegd worden door de bevoegde instantie.

De bevoegde instantie brengt de volgende partijen op de hoogte van elke beslissing over een voorlopige schorsing:

1° de sporter;

2° de federatie;

3° de internationale federatie;

4° de NADO van het land waarin de sporter woont of van zijn nationaliteit;

5° het Internationaal Olympisch Comité (IOC) of het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), als dat van toepassing is, als de uitspraak een effect kan hebben op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, waaronder uitspraken die een invloed hebben op de bevoegdheid tot deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen;

6° het WADA.

Al de partijen, vermeld in het tiende lid, kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen een redelijke termijn, beroep aantekenen. Tegen een beslissing over een elitesporter kan beroep aangetekend worden bij het TAS en tegen de beslissing over een breedtesporter kan beroep aangetekend worden bij het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing wordt opgelegd. Tegen de beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of niet op te heffen nadat de sporter heeft aangebracht dat de inbreuk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product, kan overeenkomstig artikel 7.4.1 van de Code echter geen beroep ingesteld worden bij het TAS of het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing is opgelegd.

De duur van een voorlopige schorsing wordt afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd of die hij aanvaardt en naleeft. Als een sporter, begeleider of andere persoon de voorwaarden van de voorlopige schorsing niet naleeft, wordt geen enkel verrekening van de voorlopige schorsing in de periode van uitsluiting toegepast en worden alle resultaten die behaald zijn tijdens de voorlopige schorsing gediskwalificeerd.

§2. Als een sporter geen voorlopige schorsing wordt opgelegd, kan de sporter in kwestie binnen een van de volgende termijnen vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden:

1° binnen tien dagen na de kennisgeving van het resultaat van de analyse van het B-monster of nadat de termijn om een analyse van het B-monster te vragen, is verstreken;

2° uiterlijk op de dag vóór de dag waarop de sporter in kwestie van plan is om opnieuw aan een wedstrijd deel te nemen na afloop van de termijn, vermeld in punt 1°.

Een begeleider of andere peroosn kan vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden binnen tien dagen na de kennisgeving van de mogelijke dopingpraktijk.

Een vrijwillige voorlopige schorsing als vermeld in het eerste en tweede lid, heeft dezelfde draagwijdte als een voorlopige schorsing die is opgelegd conform paragraaf 1.

De vrijwillige voorlopige schorsing kan op elk moment worden ingetrokken met een schriftelijke kennisgeving aan de instantie die bevoegd is om de voorlopige schorsing op te leggen. In dat geval wordt voor de bepaling van een eventuele periode van definitieve uitsluiting geen rekening gehouden met de periode waarin een voorlopige schorsing is nageleefd.".

Art. 27. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 1/2 vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk 1/2. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake elitesporters, breedtesporters, begeleiders en andere personen onder aangesloten federaties"

Art. 28. Artikel 24 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 24. §1. Aangesloten federaties zijn onderworpen aan de Code, de Internationale Standaarden en de antidopingregels van de internationale sportfederaties waartoe ze behoren en van dit decreet.

De federaties, vermeld in het eerste lid, zijn verantwoordelijk voor het opleggen van gevolgen van dopingpraktijken, conform de Code, gepleegd door

1° elitesporters die bij hen aangesloten zijn of die bij hen aangesloten waren op het ogenblik van de overtreding of elitesporters die op het moment van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit die georganiseerd was door de federatie in kwestie;

2° breedtesporters die bij hen aangesloten zijn of aangesloten waren of breedtesporters die op het moment van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit die georganiseerd was door de federatie in kwestie;

3° begeleiders en andere personen die lid zijn van de federatie, die een contractuele band hebben met de federatie, met een sporter die lid is van de federatie of die onder de bevoegdheid van de federatie vallen;
4° ploegen die onder de bevoegdheid van de federatie vallen.

De bevoegdheid van de federatie, vermeld in het eerste lid, omvat:
1° het organiseren van een voorlopige hoorzitting en het nemen van een beslissing over een voorlopige schorsing na een voorlopige hoorzitting, conform artikel 23/2, §1, zevende lid;
2° het nemen van een beslissing na het aanvaarden van de gevolgen van dopingpraktijken door een sporter, begeleider of andere persoon, conform artikel 23/1/2, §4, eerste en tweede lid;
3° het nemen van een beslissing na een overeenkomst over en het opleggen van gevolgen van dopingpraktijken op grond van die overeenkomst, conform artikel 23/1/2, §5;
4° het organiseren van een hoorzitting en het nemen van een beslissing over de gevolgen van dopingpraktijken, met inbegrip van een versnelde hoorzitting ten gronde;
5° het nemen van een beslissing over de schending van de voorlopige schorsing of uitsluiting, conform artikel 23/1, §2;
6° het nemen van een beslissing over de mogelijke vermindering van de periode van uitsluiting die opgelegd zijn voorafgaand aan de inwerkingtreding van enige wijziging van de Code, conform artikel 17 van de Code, in de gevallen waarbij de federatie verantwoordelijk was voor de beslissing die de uitsluiting opgelegd heeft.

De aangesloten federaties, vermeld in het eerste lid, zijn gehouden de bevoegdheden uit te oefenen in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. De ADO die conform artikel 23/1, §1, de bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van het resultatenbeheer, blijft volledig verantwoordelijk onder de Code voor de conforme toepassing van de Code in het resultatenbeheer over een mogelijke dopingpraktijk; Als NADO Vlaanderen het resultatenbeheer heeft over de mogelijke dopingpraktijk, blijft NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code en ondertekenaar van de Code verantwoordelijk voor alle handelingen van de federaties, vermeld in het derde lid, stellen voor wat de conformiteit met de Code betreft, en de mogelijke gevolgen daarvan.

Een sporter, begeleider of andere persoon als vermeld in het tweede lid, die ervan wordt beschuldigd een dopingpraktijk te hebben gepleegd, heeft recht op een eerlijke hoorzitting binnen een redelijke termijn door een eerlijk en operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan, dat binnen een redelijke termijn een gemotiveerd oordeel velt. Conform artikel 23/1/2, §4, kan de sporter, begeleider of andere persoon expliciet afstand doen van het recht op een hoorzitting, of impliciet afstand doen van dat recht, door geen verweer te voeren binnen de termijn, vermeld in artikel 23/1/2, §3, derde lid.

Zaken die betrekking hebben op elitesporters of andere personen kunnen onmiddellijk gehoord worden door het TAS, zonder voorafgaande disciplinaire procedure op nationaal niveau, mits het akkoord van de sporter of andere persoon in kwestie, NADO Vlaanderen en het WADA.

Als geen beslissing is genomen over het wel of niet aanwezig zijn van een mogelijke dopingpraktijk binnen een redelijke termijn die door het WADA is bepaald, kan het WADA de zaak rechtstreeks aanhangig maken bij het TAS, conform artikel 8.5 van de Code. Als het TAS daarbij beslist dat een dopingpraktijk aanwezig was en het WADA terecht de zaak aanhangig heeft gemaakt bij het TAS, dan kan het WADA de kosten van de procedure verhalen op NADO Vlaanderen.

§2. Elke beslissing die genomen wordt conform paragraaf 1, wordt binnen vijf werkdagen meegedeeld aan NADO Vlaanderen.

NADO Vlaanderen brengt, de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie of ander partijen in de zaak, behoudens voorafgaande kennisgeving door de aangesloten federatie, conform het eerste lid, en de internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie en het WADA op de hoogte van de beslissing, en registreert de beslissing in ADAMS.

De kennisgeving, vermeld in het tweed lid, omvat de beslissing, de motivering van de beslissing, een verantwoording waarom de maximale sanctie niet was opgelegd, en in voorkomend geval een korte samenvatting in het Engels of Frans.

Als een aangesloten federatie enige kennisgeving heeft gedaan van de beslissing aan de partijen, vermeld in het tweede lid, bevestigt de aangesloten federatie die kennisgeving aan NADO Vlaanderen. In dat geval geldt de kennisgeving die de aangesloten federatie heeft gedaan als officiële kennisgeving aan de partij in kwestie.".

Art. 29. in titel 6, Hoofdstuk 1/2, van hetzelfde decreet, wordt een artikel 24/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 24/1. §1. Tegen de volgende beslissingen of in de volgende gevallen, kan beroep worden ingesteld conform artikel 13.2 van de Code:

1° een beslissing dat een dopingpraktijk is gepleegd, een beslissing om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen of geen gevolgen op te leggen, of een beslissing dat geen dopingpraktijk is begaan;
2° een beslissing dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
3° een beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting;
4° een beslissing dat een ADO niet bevoegd over een mogelijke dopingpraktijk of niet bevoegd is om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen;
5° een beslissing over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §2 van dit decreet en conform artikel 10.14.3 van de Code;

6° een beslissing die betrekking heeft op beslissingen die opgelegd zijn voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wijzigingen in de Code, in uitvoering van artikel 27.3 van de Code;
7° het niet naleven van artikel 10.8.1 van de Code;
8° een beslissing van een ADO om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na een onderzoek gevoerd in overeenstemming met de internationale standaard voor resultatenbeheer;
9° een beslissing van NADO Vlaanderen om een TTN te weigeren of het nalaten van het nemen van een beslissing, conform artikel 10, zesde lid;
10° een beslissing om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 10.7.1 van de Code;
11° een beslissing van een antidopingorganisatie om de beslissing van een andere antidopingorganisatie niet te erkennen, conform artikel 15 van de Code;
12° het niet naleven van artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code;
13° het niet naleven door een ADO van artikel 7.4 van de Code;
14° een beslissing van het WADA om geen uitzondering toe te staan op de verplichting van een sporter die zich heeft teruggetrokken uit de sport om zes maanden voorafgaand aan de terugkeer in competitie de terugkeer te melden, in uitvoering van artikel 5.6.1 van de Code;
15° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code.

§2. De draagwijdte van een beroep als vermeld in paragraaf 1 is niet beperkt tot de elementen die in de oorspronkelijke beslissing begrepen zijn, maar strekt zich uit over alle elementen die relevant zijn in de zaak. Elke partij met het recht om beroep in te stellen mag bewijzen aanbrengen, argumenten ontwikkelen en vorderingen instellen die niet in eerste aanleg werden opgeworpen op voorwaarde dat ze voortkomen uit dezelfde rechtsvordering of het geheel van feiten of omstandigheden die werden opgeworpen bij de behandeling in eerste aanleg.

Het instellen van een beroep tegen een beslissing als vermeld in paragraaf 1 schorst de uitvoering van de beslissing niet tenzij de schorsing uitdrukkelijk wordt bevolen door de beroepsinstantie.

§3. Een beroep als vermeld in paragraaf 1, met betrekking tot elitesporters van internationaal niveau of internationale evenementen, kan enkel ingesteld worden bij het TAS. De volgende partijen hebben het recht om beroep in te stellen:
1° de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie;
2° de andere partijen in de zaak;
3° de bevoegde internationale federatie;
4° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen;
5° het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen;

6° het WADA.

De enige partij die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, is de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

§4. De aangesloten federaties kunnen een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie oprichten die kennis kan nemen van een beroep als vermeld in paragraaf 1.

Een beroep als vermeld in paragraaf 1 met betrekking tot sporters die geen elitesporters van nationaal niveau zijn of met betrekking tot andere personen, kan ingesteld worden voor de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties, of als die er niet is, bij het TAS. De volgende partijen hebben het recht om beroep in te stellen::

1° de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie;
2° de andere partijen in de zaak;
3° de bevoegde internationale federatie;
4° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen;
5° het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

De enige persoon die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, is de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

Tegen elke beslissing van een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties, als vermeld in het eerste lid, kan hoger beroep ingesteld worden door het WADA, de bevoegde internationale federatie, het IOC of het IPC.

§5. WADA is niet gehouden enige voorafgaande mogelijkheid van beroep uit te putten en kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS, zelfs als geen enkele andere partij beroep heeft ingesteld tegen de beslissing.”.

Art. 30. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 2 opgeheven.

Art. 31. Artikel 25 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt opgeheven.

Art. 32. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 3 vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk 3. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake competitieve breedtesporters, begeleiders en andere personen buiten aangesloten federaties".

Art. 33. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van afdeling 1 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Afdeling 1. Disciplinaire bevoegdheid over breedtesporters, begeleiders en andere personen".

Art. 34. Artikel 27 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 19 december 2014, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 27. Breedtesporters begeleiders en andere personen die niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van de federaties conform artikel 24, §1, eerste en tweede lid, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29.".

Art. 35. In artikel 28, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "breedtesporters en begeleiders" vervangend door de woorden "breedtesporters, begeleiders en andere personen";

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

2° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd.

Art. 36. In artikel 29, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Een disciplinaire raad voor breedtesporters, begeleiders en andere personen, hierna disciplinaire raad te noemen, wordt opgericht.";

2° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden.";

3° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd;

4° aan paragraaf 1, vijfde lid, wordt de zin "De secretaris van de disciplinaire raad kan op geen enkele wijze verbonden zijn aan NADO Vlaanderen." toegevoegd;

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De disciplinaire raad behandelt beroep als vermeld in artikel 36 ingesteld door breedtesporters, begeleiders en andere personen als vermeld in artikel 27, van andere partijen in de zaak waarin de beslissing werd genomen, de relevante internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen, het NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen en het WADA.".

Art. 37. In artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt de zinsnede ", die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

2° punt 2 wordt vervangen door wat volgt:

"2° de overtreding inzake dopingpraktijken begaan binnen het Nederlandse taalgebied door een begeleider of een andere persoon die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt;";

3° aan punt 3° wordt de zinsnede ", die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt" toegevoegd;

4° aan punt 5° wordt de zinsnede "waarover de disciplinaire commissie bevoegd is te oordelen, conform artikel 23/2, §1, elfde lid" toegevoegd.

Art. 38. Aan artikel 32 gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De voorzitter stelt de zaak vast op een zitting van de disciplinaire commissie, binnen de termijnen die bepaald zijn door de regering.

De voorzitter van de disciplinaire commissie bepaalt de samenstelling van de commissie om een zaak te behandelen. De voorzitter van de disciplinaire commissie kan beslissen om alleen te zetelen.";

2° in paragraaf 2 en 3 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 39. In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De zittingen van de disciplinaire commissie verlopen achter gesloten deuren, tenzij de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie, en als die minderjarig is zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben, of andere partijen bij de zaak een openbare zitting vragen. Als andere partijen dan de sporter, begeleider of andere persoon de openbaarheid vragen, kan de openbaarheid van de zitting slechts worden toegestaan nadat de sporter, begeleider of andere persoon, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben, schriftelijk de toestemming daarvoor geeft. De disciplinaire commissie kan het verzoek tot openbaarheid van de zitting weigeren als dat gevaar oplevert voor de openbare orde en goede zeden.";

2° in paragraaf 2 tot en met 4 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 40. Aan artikel 34 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt de zinsnede "of door de voorzitter als hij conform artikel 32, §1, derde lid, beslist heeft alleen te zetelen" toegevoegd;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt

"De beslissing wordt uitgesproken door de voorzitter, hetzij onmiddellijk, hetzij binnen veertien dagen die volgen op de zitting waarop de debatten gesloten zijn verklaard.";

3° tussen het tweede en derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen met een aangetekende brief naar de sporter, begeleider of andere persoon en, in voorkomend geval, naar de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, gestuurd.

Kennisgeving van de beslissing wordt gelijktijdig met de aangetekende brief, als vermeld in het derde lid, gedaan aan de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of de NADO waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen, zijn federatie, de internationale federatie, het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, en naar het WADA. De beslissing wordt door NADO Vlaanderen eveneens geregistreerd in ADAMS.";

4° in het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden "tweede lid" vervangen door de woorden "vierde lid".

Art. 41. In artikel 35 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de sporter, begeleider of andere persoon of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, ,verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet van de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie, of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben worden aangetekend binnen veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 34, derde lid.

Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de volgende partijen verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie:
1° de andere partijen in de zaak;
2° de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon, of de NADO waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen
2° zijn federatie;
3° de relevante internationale federatie;
4° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
5° het WADA.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet door een partij als vermeld in het derde lid, worden aangetekend binnen veertien dagen volgens op de kennisgeving, vermeld in artikel 34, vierde lid.

Het instellen van verzet heeft geen opschortende werking.";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 42. Artikel 36 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 36. De disciplinaire raad neemt kennis van het hoger beroep dat wordt ingesteld door de sporter, begeleider of andere persoon, of, in voorkomend geval, door zijn ouders, voogden of diegene die de minderjarige onder hun bewaring hebben,

De disciplinaire raad neemt eveneens kennis van het beroep dat kan ingesteld worden door de volgende partijen:

1° NADO Vlaanderen;
2° de NADO van de woonplaats van de sporter of begeleider of de NADO waar de sporter zijn licentie heeft verkregen;
3° zijn federatie;
4° de relevante internationale federatie;
5° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

Tegen de volgende beslissingen of in de volgende gevallen, kan beroep worden ingesteld bij de disciplinaire raad:

1° een beslissing dat een dopingpraktijk is gepleegd, een beslissing om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen of geen gevolgen op te leggen, of een beslissing dat geen dopingpraktijk is begaan;
2° een beslissing dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
3° een beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting;
4° een beslissing dat een ADO niet bevoegd over een mogelijke dopingpraktijk of niet bevoegd is om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen;
5° een beslissing over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §2;
6° een beslissing die betrekking heeft op de herziening van een beslissing wegens wijzigingen van sanctiebepalingen;
7° het niet naleven van artikel 23/1/2, §4, tweede lid;
8° een beslissing van NADO Vlaanderen om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na een onderzoek gevoerd in overeenstemming met de internationale standaard voor resultatenbeheer;
9° een beslissing van NADO Vlaanderen om een TTN te weigeren of het nalaten van het nemen van een beslissing, conform artikel 10, zesde lid;
10° een beslissing om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 42/3, §4;
11° een beslissing van een ADO om de beslissing van een andere ADO niet te erkennen, conform artikel 43 en 43/1;
12° het niet naleven van artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code;
13° het niet naleven door NADO Vlaanderen van artikel 7.4 van de Code;
14° een beslissing van het WADA om geen uitzondering toe te staan op de verplichting van een sporter die zich heeft teruggetrokken uit de sport om zes maanden voorafgaand aan de terugkeer in competitie de terugkeer te melden, in uitvoering van artikel 5.6.1 van de Code;

15° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code.

Tegen beslissingen die betrekking hebben op de deelname aan internationale evenementen kan enkel beroep ingesteld worden door de partijen, vermeld in het eerste en tweede lid, voor het TAS.

Het instellen van het hoger beroep heeft geen opschortende werking, tenzij de disciplinaire raad de schorsing van de beslissing beveelt.”.

Art. 43. Artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 37. Een beroep bij de disciplinaire raad wordt ingesteld met een aangetekende brief die gericht is aan de voorzitter van de disciplinaire raad.

Om ontvankelijk te zijn moet het hoger beroep worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag volgend op de kennisgeving van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld.

In afwijking van het tweede lid, moet het hoger beroep tegen een beslissing van de disciplinaire commissie worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag van de uitspraak van de beslissing van de disciplinaire commissie, of als de beslissing bij verstek van een van de partijen, vermeld in artikel 34 is genomen, binnen veertien dagen na de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 34.

In afwijking van het tweede lid en derde lid, is de beroepstermijn voor het instellen van een beroep door het WADA de langste van de volgende perioden:
1° 21 dagen volgend op het verstrijken van de termijn voor het instellen van een ontvankelijk beroep voor de andere partijen, vermeld in het tweede lid;
2° 21 dagen na ontvangst van een volledig dossier dat betrekking heeft op de genomen beslissing.

Als hoger beroep wordt ingesteld, hebben de andere partijen, vermeld in artikel 36, eerste en tweede lid, het recht om in de procedure tussen te komen en alle feiten en middelen voor te dragen die ze nuttig achten met het oog op de behandeling van het beroep.”.

Art. 44. In artikel 39 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de woorden “sporter of begeleider” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”.

Art. 45. Artikel 40 van hetzelfde besluit, opgeheven bij het decreet van 19 december 2014, wordt hersteld in de volgende lezing:

“Art. 40. Met behoud van de toepassing van artikel 39 hebben het WADA, het IOC of het IPC en de bevoegde internationale federatie het recht om beroep in te stellen tegen een beslissing van de disciplinaire raad bij het TAS, conform artikel 13.2.3.2 van de Code.

Het WADA is niet gehouden de beroepsmogelijkheden uit te putten en kan rechtstreeks beroep instellen bij het TAS tegen elke definitief geworden beslissing die genomen is in het kader van resultatenbeheer over een mogelijke dopingpraktijk, niettegenstaande afwezigheid van enig beroep ingesteld door een andere partij voor de Disciplinaire Raad.

Met behoud van de toepassing van artikel 39 heeft het WADA het recht om een zaak rechtstreeks aanhangig te maken bij het TAS als geen beslissing over een mogelijke dopingpraktijk is genomen, waarbij het ontbreken van enige beslissing beschouwd wordt als een beslissing tot vrijspraak.”.

Art. 46. In artikel 41 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, 1°, wordt vervangen door wat volgt:

“1° de uitsluiting van de sporter, begeleider of andere persoon overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 tot en met 42/4, die inhoudt dat aan de sporter, begeleider of andere persoon een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden tussen de woorden “artikel 42” en de woorden “een berisping” de woorden “tot en met 42/4” ingevoegd;

3° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de diskwalificatie uitspreken van alle behaalde resultaten in wedstrijdverband vanaf de datum van de monsterneming die verband houdt met een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, of vanaf de datum van het begaan van een andere dopingpraktijk, tot aan de startdatum van een voorlopige schorsing of periode van uitsluiting, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien voor punten, medailles, prijzen en dergelijke, tenzij die diskwalificatie kennelijk onredelijk zou zijn.”;

4° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° aan de meerderjarige sporter, begeleider of andere persoon een administratieve geldboete op te leggen voor overtredingen die opzettelijk begaan zijn en waarbij de maximale periode van uitsluiting, in voorkomend geval na de toepassing van verzwarende omstandigheden, onvoldoende wordt geacht;”;

5° in paragraaf 1, tweede lid, 2°, worden de woorden “sporter of begeleider” vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

6° in paragraaf 1, derde lid, en paragraaf 2 en 3 worden de woorden “sporter of begeleider” telkens vervangen door de zinsnede “sporter, begeleider of andere persoon”;

7° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§ 4. NADO Vlaanderen deelt de aan de sporter, begeleider of andere persoon opgelegde sanctie van uitsluiting, nadat die definitief geworden is, mee aan de sporter, begeleider of andere persoon, de federatie, de NADO van de woonplaats van de sporter of begeleider of de NADO van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen, de internationale federatie, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen, en aan het WADA.";

8° in paragraaf 5 en 6 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de zinsnede "sporter, begeleider of andere persoon".

Art. 47. Artikel 42 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 42. §1. In dit artikel wordt verstaan onder opzettelijk: de begeleider of andere persoon heeft handelingen gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding zijn of dat er een aanzienlijk risico is dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben, en heeft dat risico kennelijk genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd als het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

§2. De periode van uitsluiting bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, bedraagt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3:

1° vier jaar in de volgende gevallen:
   a) als de dopingpraktijk geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de sporter of begeleider kan aantonen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof en NADO Vlaanderen kan aantonen dat de dopingpraktijk opzettelijk begaan is;

2° twee jaar in alle gevallen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, a) en b).

§3. In afwijking van paragraaf 2 wordt de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken die verband houden met misbruikstoffen op de volgende wijze bepaald:

1° als de sporter kan aantonen dat de inname of het gebruik buiten wedstrijdverband plaatsvond zonder enig verband met de sportprestatie, is de periode van uitsluiting drie maanden. Die periode van uitsluiting kan verder verkort worden tot één maand uitsluiting als de sporter een programma volgt om zich te laten behandelen voor het gebruik. Verdere vermindering van de sanctie op grond van artikel 42/3, §3 en §4, is niet toegestaan;

2° als de inname, het gebruik of het bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband, wordt de periode van uitsluiting conform paragraaf 2 bepaald. Als de sporter kan aantonen dat de context van de inname, het gebruik of het bezit geen verband houdt met de sportprestatie, wordt de inname, het gebruik of het bezit niet als opzettelijk beschouwd voor de toepassing van paragraaf 2, 1°, a), en kan geen toepassing gemaakt worden van verzwarende omstandigheden conform artikel 42/2.".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/1. De periode van uitsluiting die van toepassing is op andere dopingpraktijken dan dopingpraktijken als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, wordt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3, §2 tot en met §5, op de volgende wijze bepaald:

1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, vier jaar uitsluiting, behalve in de volgende gevallen:
   a) bij een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen: twee jaar uitsluiting als de sporter kan bewijzen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) in alle andere gevallen dan het geval een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen als vermeld in a): minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal vier jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad, als de sporter, begeleider of andere persoon die de dopingpraktijk heeft begaan uitzonderlijke omstandigheden kan aantonen die een vermindering van sanctie rechtvaardigen;
   c) als een recreatiesporter of een beschermde persoon de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, heeft begaan: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad;

2° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°: twee jaar uitsluiting. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter is een verkorting tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk, tenzij de sporter zijn verblijfsgegevens herhaaldelijk op het laatste moment heeft gewijzigd of andere handelingen heeft gesteld die een ernstig vermoeden doen rijzen dat de sporter gepoogd heeft een dopingtest te ontlopen;

3° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° of 8°: minimaal vier jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk. Een inbreuk waarbij een beschermde persoon betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd. Als die inbreuk waarbij een beschermde persoon betrokken is, gepleegd wordt door een begeleider en niet uitsluitend een inbreuk is gerelateerd aan specifieke stoffen, resulteert dat in een levenslange uitsluiting voor de begeleider in kwestie;

4° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°: minimaal twee jaar en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de overtreding;

5° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10°: twee jaar. Afhankelijk van de schuldgraad van de sporter, begeleieder of andere persoon en de andere omstandigheden van de zaak is een vermindering tot minimaal één jaar uitsluiting mogelijk;

6° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 11°: minimaal twee jaar uitsluiting en maximaal levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk die de sporter of andere persoon pleegt.”.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° of 10°, verzwarende omstandigheden aanwezig zijn, kan de toepasselijke periode van uitsluiting die conform artikel 42, §2 en §3, en artikel 42/1 is bepaald, verhoogd worden met een bijkomende uitsluiting van maximaal twee jaar, rekening houdend met de ernst van de dopingpraktijk en de aard van de verzwarende omstandigheden, tenzij de sporter begeleider of andere persoon in kwestie kan aantonen dat de dopingpraktijk onbewust is begaan.”.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/3. §1. Als de sporter, begeleider of andere persoon kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, vervalt de periode van uitsluiting. Het verval van de periode van uitsluiting heeft alleen betrekking op de oplegging van sancties, en niet op de bepaling of al dan niet een dopingpraktijk is begaan.

Het verval van de periode van uitsluiting, vermeld in het eerste lid, is alleen van toepassing in uitzonderlijke gevallen. De volgende gevallen worden niet aanvaard als uitzonderlijke gevallen:

1° een positieve controle als gevolg van de inname van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement;
2° de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter zonder dat ze dat aan de sporter hebben gemeld;
3° sabotage van voeding of drank van een sporter door een echtgenoot, coach of andere begeleider die tot de entourage van de sporter behoort.

§2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, de sporter of andere persoon kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt, wordt de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk in de volgende gevallen op de volgende wijze verminderd:

1° als de dopingpraktijk betrekking heeft op een specifieke stof die geen misbruikstof is, of op een specifieke methode: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
2° als de sporter of andere persoon kan aantonen dat de dopingpraktijk veroorzaakt is door een besmet product: minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
3° als de dopingpraktijk niet betrekking heeft op een misbruikstof en begaan is door een beschermde persoon of recreatiesporter: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschermde persoon of recreatiesporter.

De verminderingen, vermeld in het eerste lid, worden exclusief en niet cumulatief toegepast.

In andere gevallen dan de gevallen, vermeld in het eerste lid, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering als vermeld in paragraaf 3 en 4, worden verkort op basis van de schuldgraad van de sporter, begeleider of andere persoon, zonder dat die korter kan zijn dan de helft van de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode. Als de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de verkorte periode niet minder dan acht jaar bedragen.

Afhankelijk van de unieke feiten van een bepaald geval, kunnen de gevallen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, resulteren in een verminderde sanctie wegens gebrek aan significante schuld of nalatigheid.

§3. De uitsluitingsperiode kan worden verminderd tot de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, als de sporter, begeleider of andere person vrijwillig een dopingpraktijk bekent voor een van de volgende momenten:

1° voor hem een monsterneming wordt aangekondigd die een dopingpraktijk zou kunnen aantonen;

2° voor hij de eerste kennisgeving van de toegegeven overtreding ontvangt, als die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis en als het een andere dopingpraktijk betreft dan een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, kan alleen worden toegepast als een sporter, begeleider of andere persoon uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele antidopingorganisatie er zich van bewust is dat mogelijk een dopingpraktijk is begaan. De vermindering, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de sporter, begeleider of andere persoon denkt dat hij zal worden betrapt. De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, is gebaseerd op de kans dat sporter, begeleider of andere persoon zou zijn betrapt als hij zich niet vrijwillig had aangegeven.

§4. Als de sporter, begeleider of andere persoon NADO Vlaanderen of een andere ADO, een strafrechtelijke instantie of tuchtorgaan substantiële hulp heeft geboden, kan NADO Vlaanderen een deel van de opgelegde uitsluiting opschorten.

De regering legt de nadere regels over een vermindering van de periode van uitsluiting op grond van substantiële hulp als vermeld in het eerst lid, vast conform de Code.

§5. Als een sporter, begeleider of andere persoon aanspraak kan maken op een vermindering van de sanctie op meer dan een van de gronden, vermeld in paragraaf 2 tot en met 4, wordt voordat een vermindering of opschorting wordt toegepast conform paragraaf 3 of 4, de uitsluitingsperiode die normaal van

toepassing is, bepaald conform artikel 42 tot en met 42/2, en in voorkomend geval verminderd conform paragraaf 2.

Als de sporter, begeleider of andere persoon aanspraak maakt op een vermindering of een opschorting van de uitsluitingsperiode op basis van paragraaf 3 en 4, kan de uitsluitingsperiode worden verminderd of opgeschort, maar ze mag niet minder lang zijn dan een vierde van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.”.

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/4. §1. Bij een tweede overtreding wordt de periode van uitsluiting van de sporter, begeleider of andere persoon bepaald volgens de langste van de volgende perioden:

1° zes maanden;

2° een periode van uitsluiting die, rekening houdend met alle omstandigheden en de schuldgraad van de sporter, begeleider of een andere persoon die verband houdt met de tweede overtreding, te situeren is tussen:

a) de som van de uitsluiting die is opgelegd voor de eerste overtreding en de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding;

b) twee keer de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding.

De uitsluitingsperiode die conform het eerste lid is bepaald, mag verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§2. Bij een derde overtreding is de periode van uitsluiting levenslang.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de uitsluitingsperiode voor een derde overtreding in de volgende gevallen acht jaar tot levenslang:

1° de derde overtreding voldoet aan de voorwaarden van verval of vermindering van de uitsluitingsperiode, vermeld in artikel 42/3, §1 en §2;

2° de derde dopingpraktijk is een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°.

De periode van uitsluiting die conform het eerste en tweede lid is bepaald, kan verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§3. Als voor een overtreding de periode van uitsluiting vervalt wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid conform artikel 42/3, §1, wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als een dopingovertreding bestraft is met toepassing van de uitsluiting die is bepaald voor dopingpraktijken met misbruikstoffen, vermeld in 42, §3, 1°,

wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

§4. Een dopingpraktijk kan alleen als een tweede of derde overtreding worden beschouwd voor het bepalen van de toepasselijke uitsluiting als wordt aangetoond dat de sporter, begeleider of andere persoon de nieuwe dopingpraktijk heeft begaan nadat hij op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding, of nadat de ADO redelijke inspanningen heeft geleverd om hem op de hoogte te brengen van de eerdere overtreding.

Als de ADO niet kan bewijzen dat de sporter, begeleider of andere persoon conform het eerste lid op de hoogte is gebracht van de eerdere overtreding of dat hij daarvoor redelijke inspanningen heeft geleverd, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en wordt de opgelegde sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de strengste sanctie staat. De diskwalificatie van resultaten die in voorkomend geval wordt opgelegd, is van toepassing vanaf het begaan van de eerdere overtreding.

Als na de bestraffing van een eerste overtreding feiten worden ontdekt van een dopingpraktijk van de sporter, begeleider of andere persoon die zich hebben voorgedaan vóór de kennisgeving van de eerste overtreding, wordt een aanvullende sanctie opgelegd op basis van de sanctie die had kunnen worden opgelegd als tegelijkertijd uitspraak was gedaan over beide overtredingen.

Als een sporter, begeleider of andere persoon een nieuwe overtreding pleegt vooraleer hij op de hoogte is gebracht van de eerste overtreding, en de bijkomende overtreding is twaalf maanden of langer geleden gepleegd, wordt de periode van uitsluiting voor beide overtredingen berekend alsof beide overtredingen een eerste overtreding zouden zijn. De uitsluiting wegens beide overtredingen wordt cumulatief opgelegd, waardoor de periode van uitsluiting voor de latere periode pas begint te lopen als de periode van de uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als wordt vastgesteld dat een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, wordt gepleegd tijdens een dopingcontrole waarbij een andere dopingpraktijk is vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting voor de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 5°, als een afzonderlijke overtreding beschouwd. De periode van uitsluiting die in dat geval opgelegd wordt, is cumulatief en begint pas te lopen als de periode van uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als tijdens een periode van uitsluiting een tweede of derde overtreding van een sporter, begeleider of andere persoon wordt vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting daarvoor cumulatief opgelegd en begint die bijkomende periode van uitsluiting pas te lopen als de eerder opgelegde periode van uitsluiting is afgelopen.

§5. Voor de toepassing van paragraaf 1 tot en met 4 moeten alle overtredingen plaatsvinden binnen dezelfde periode van tien jaar om als meervoudige overtredingen beschouwd te worden.”.

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een titel 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel 6/1. Dopingpraktijken die breedtesporters begaan die geen competitieve sporter zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie”.

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 42/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 42/5. §1. Breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie, niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie of die geen competitieve breedtesporters zijn, dienen zich te allen tijde te onthouden van het begaan van de volgende dopingpraktijken:
1° het gebruik of poging tot gebruik van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid;
2° bezit van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid .;
3° het ontwijken of poging tot ontwijken van een monsterneming door een bevoegd persoon of het weigeren zich te onderwerpen aan de monsterneming;
4° bedrog of poging tot bedrog bij enig onderdeel van het monsternemingsproces.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder verboden stof of methode: elke verboden stof of verboden methode die op de verboden lijst, vermeld in artikel 9, is aangeduid als te allen tijde verboden, binnen en buiten wedstrijdverband.

§2. Een breedtesporter als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, begaat geen dopingpraktijk als de sporter in kwestie kan aantonen dat het gebruik of bezit van die verboden stoffen of methoden kadert in een normale medische behandeling, die voldoet aan al de volgende criteria:
1° de onderliggende medische oorzaak voor de behandeling is gediagnosticeerd en voorgeschreven door een medische beroepsbeoefenaar en wordt uitgevoerd onder medische begeleiding;
2° de voorgeschreven behandeling met verboden stoffen of methoden en de voorgeschreven dosis of frequentie is acceptabel binnen de grenzen van de gangbare medische praktijk, gebaseerd op wetenschappelijk onderbouwde geneeskunde, voor het behandelen van de gediagnosticeerde aandoening;
3° de behandeling met verboden stoffen en methoden heeft alleen als doel om de sporter terug te brengen tot een normale gezondheidstoestand en beoogt geen bijkomende of excessieve prestatiebevorderende effecten ten opzichte van de normale gezondheidstoestand waarover de sporter in kwestie zou beschikken zonder de onderliggende aandoening.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/6. NADO Vlaanderen is bevoegd voor afnemen van monsters van breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, volgens de procedure die bepaald is door de regering.

NADO Vlaanderen is bevoegd voor het vaststellen van dopingpraktijken als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid. NADO Vlaanderen kan daarbij gebruik maken van alle onderzoeksbevoegdheden vermeld in 19.".

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/7. Het bewijs van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, wordt geleverd als volgt:

1° aanwezigheid van een verboden stof of vaststelling van het gebruik van een verboden methode op basis van de analyse van een monster afkomstig van het lichaam van de sporter of enig ander betrouwbaar analytisch bewijs. Een analyse uitgevoerd door een WADA-geaccrediteerd laboratorium geldt in elk geval als bewijs van de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter of het gebruik of de toepassing van een verboden methode;
2° bekentenissen, verklaringen, getuigenissen of vaststellingen;
3° elke andere vorm van deugdelijk bewijs.

Vaststellingen gedaan in uitvoering van een dopingcontrole door een dopingcontroleur als vermeld in artikel 15, die is gemachtigd door NADO Vlaanderen om een dopingcontrole uit te voeren bij een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.".

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/8. Als NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, begaan door een breedtesporter als vermeld artikel 42/5, §1, eerste lid, vaststelt, maakt NADO Vlaanderen de vaststellingen en relevante bewijsstukken over aan de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28.

De disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28, is bevoegd om kennis te nemen van al de volgende dopingpraktijken:
1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel, die binnen het Nederlandse taalgebied is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid;

2° een dopingpraktijk als vermeld in artikel , die is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/5, §1, eerst lid, met woonplaats binnen het Nederlandse taalgebied;
3° de aangelegenheden, vermeld in artikel 42/9, §5.

De disciplinaire raad, vermeld in artikel 29, is bevoegd om kennis te nemen van hoger beroep tegen een beslissing van de disciplinaire commissie waarvoor de disciplinaire commissie bevoegd is om kennis te nemen, vermeld in het tweede lid.

Artikel 32, 33, 34, eerste tot en met derde lid, artikel 35, §1, eerste en tweede lid, §2, en §3, en artikel 37, eerste en tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de procedures voor de disciplinaire commissie en disciplinaire raad.”.

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/9. §1. Bij overtredingen als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid,, beslist de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep over de uitsluiting van de sporter conform artikel. De uitsluiting sluit deelname aan georganiseerde sportactiviteiten uit binnen het Nederlandse taalgebied.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kunnen, naast de beslissing, vermeld in het eerste lid, de volgende beslissingen nemen:
1° een administratieve geldboete opleggen aan de meerderjarige sporter;
2° beslissen welk gedeelte van de kosten voor de controles en welk deel van de kosten die verbonden zijn aan de procedure, ten laste van de sporter worden gelegd.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bepaalt soeverein het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het bedrag kan evenwel niet hoger zijn dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel naast de administratieve geldboete, vermeld in het tweede lid, 1°, aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

§2. Geen enkele van de sancties, vermeld in paragraaf 1, sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit, op voorwaarde dat de individuele sportbeoefening niet in een georganiseerd verband kadert.

§3. De voorzitter van de disciplinaire commissie, of van de disciplinaire raad in hoger beroep, noteert de aanvangsdatum en de einddatum van de uitsluiting in de disciplinaire uitspraak.

§4. Nadat de sanctie definitief is geworden, brengt NADO Vlaanderen de sporter op de hoogte van de sanctie.

§5. Als wordt vastgesteld dat de sporter de opgelegde uitsluiting niet naleeft, brengt NADO Vlaanderen de voorzitter van de disciplinaire commissie daarvan op de hoogte. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslist of de termijnen van het eerder opgelegde verbod geheel of gedeeltelijk opnieuw beginnen na het einde ervan en kan daarnaast aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten die verbonden zijn aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter of begeleider wordt gelegd.

§6. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/10. §1. De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel , bedraagt minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/5, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° en 5°, is minimaal zes maanden en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

§2. De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan de uitsluiting en in voorkomend geval de administratieve geldboete volledig of gedeeltelijk opleggen met uitstel, gekoppeld aan een of meer van de volgende voorwaarden, voor een termijn van ten hoogste twee jaar, die proportioneel toe te passen zijn volgens de ernst van de overtreding:
1° beschikbaar zijn voor dopingtests op vooraf bepaalde tijdstippen of op uitnodiging van NADO Vlaanderen, waarbij de breedtesporter in kwestie verplicht is zich aan de dopingtest te onderwerpen binnen één week na ontvangst van de uitnodiging, uitgezonderd uitzonderlijke omstandigheden;
2° een verplichte dopingtest ondergaan na afloop van het effectief opgelegde deel van de uitsluiting;
3° een programma van educatie over antidoping volgen, dat minstens de volgende elementen omvat:
a) de verboden stoffen en verboden methodes;
b) dopingpraktijken;
c) de gevolgen van dopingpraktijken op medisch en sociaal vlak, met inbegrip van de mogelijke sancties;
d) de risico's van het gebruik van voedingssupplementen;

e) de sportethische gevolgen van dopingpraktijken.

Als vastgesteld wordt dat de opgelegde voorwaarden niet nageleefd worden, bezorgt NADO Vlaanderen de vaststellingen van schending van de voorwaarden aan de voorzitter van disciplinaire commissie, die het uitstel kan intrekken. De Disciplinaire Commissie kan in dat geval het gedeelte met uitstel effectief opleggen vanaf de datum van de uitspraak.

De regering kan de inhoud van het programma van educatie over antidopingeducatie, vermeld in het eerste lid, 3°, verder uitwerken.

§3. Bij een tweede overtreding binnen een periode van tien jaar, bedraagt de periode van uitsluiting minimaal zes maanden en maximaal het dubbele van de toepasselijke uitsluiting, bepaald conform paragraaf 1.

Vanaf een derde overtreding wordt een sanctie opgelegd van minimaal twee jaar uitsluiting tot maximaal acht jaar uitsluiting.

Bij een uitsluiting wegens een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar kan geen uitstel van uitvoering van de sanctie als vermeld in paragraaf 2, worden verleend.”.

Art. 59. In artikel 43 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “sporters en begeleiders” vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

2° in het tweede lid worden de woorden “meerderjarige elitesporters en meerderjarige begeleiders van elitesporters” vervangen door de zinsnede “meederjarige elitesporters die geen beschermde persoon zijn, meerderjarige begeleiders en andere personen waarmee enige sportgerelateerde samenwerking verboden is”;

3° in het vierde lid wordt de zinsnede “, erkennen en” opgeheven;

4° het vijfde lid wordt opgeheven.

Art. 60. Een artikel 43/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 43/1. Een beslissing met betrekking tot een dopingpraktijk die genomen is conform de Code door een ADO, een beroepsinstantie of het CAS, is na kennisgeving aan alle belanghebbende partijen automatisch bindend voor elke partij die de Code heeft ondertekend, ongeacht de sport of sportdiscipline.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid om een verplichte voorlopige schorsing op te leggen onder de Code na een voorlopige hoorzitting of waarbij de sporter of andere persoon de voorlopige schorsing heeft aanvaard of verzaakt heeft aan het recht op een voorlopige hoorzitting, versnelde hoorzitting ten gronde of beroep, verbiedt automatisch tijdens de voorlopige schorsing de

deelname van de sporter of andere persoon aan alle sportactiviteiten die onder de bevoegdheid van .een ondertekenaar van de Code vallen.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid die een periode van uitsluiting oplegt na een hoorzitting of na het afzien van een hoorzitting door de sporter of andere persoon in kwestie, verbiedt automatisch de deelname van de sporter of andere persoon van deelname aan alle sporten die onder de bevoegdheid vallen van een partij die de Code heeft ondertekend voor de duur van de periode van uitsluiting.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid waarbij een dopingpraktijk wordt aanvaard, is automatisch bindend voor alle partijen die de Code hebben ondertekend.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid, om diskwalificatie van resultaten op te leggen voor een bepaalde periode houdt in dat alle resultaten die behaald zijn onder de bevoegdheid van een partij die de Code heeft ondertekend in de periode die gespecifieerd is in de beslissing, automatisch gediskwalificeerd worden.

Elke partij die de Code heeft ondertekend, is gehouden tot automatische erkenning en implementatie van een beslissing, of in voorkomend geval de schorsing of opheffing de gevolgen van die beslissing, zonder dat daar een uitdrukkelijke erkenning is voorzien, vanaf de vroegste van de volgende date: de datum van ontvangst van de kennisgeving van de beslissing of de datum waarop de beslissing in ADAMS is geregistreerd.

Een beslissing van een organisator van een evenement die genomen is in een versnelde procedure tijdens het evenement is niet bindend voor andere partijen die de Code hebben ondertekend, tenzij de regels van de organisator van het evenement voorzien in de mogelijkheid van beroepsprocedure voor de sporter of anderen persoon die niet in een versnelde procedure wordt afgehandeld.”.

Art. 61. Aan artikel 44 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “sporters en begeleiders” worden vervangen door de zinsnede “sporters, begeleiders en andere personen”;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Sportverenigingen zijn verantwoordelijk voor het ten uitvoer leggen van de diskwalificatie van resultaten die opgelegd is aan een sporter in sportevenementen die door hen zijn georganiseerd. Een sportvereniging die op grond van een definitief geworden disciplinaire beslissing prijzengeld teruggevorderd heeft, neemt redelijke maatregelen om het teruggevorderde prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden hebben gehad op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet had deelgenomen.”.

Art. 62. Artikel 70 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 70. De dopingpraktijken die zijn vastgesteld voor 1 januari 2021, worden na die datum verder afgehandeld conform de bepalingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, zoals die van kracht waren op het ogenblik dat de dopingpraktijken vastgesteld zijn. De termijn waarbinnen eerdere overtredingen kunnen in rekening gebracht worden voor het bepalen of meerdere overtredingen binnen een periode van tien jaar hebben plaatsgevonden, en de termijn van tien jaar na de vermeende datum waarop de overtreding is gepleegd om een sporter, begeleider of andere persoon op de hoogte te brengen of redelijke pogingen te ondernemen om hem op de hoogte te brengen van de beweerde dopingpraktijk , zijn procedurele bepalingen en geen substantiële bepalingen, en worden samen met alle procedurele bepalingen met terugwerkende kracht toegepast.

De disciplinaire maatregelen die uitgesproken zijn voor 1 januari 2021, maar waarbij de sporter of begeleider nog uitgesloten of geschorst is op 1 januari 2021, kunnen ingekort worden op verzoek van de sporter of begeleider als conform de gewijzigde regels een kortere periode van uitsluiting van toepassing is. Dat verzoek wordt gericht aan het disciplinaire orgaan dat de sanctie heeft opgelegd, en gebeurt voor de periode van uitsluiting of schorsing verstreken is. Tegen de beslissing van het disciplinair orgaan kan beroep worden ingesteld volgens de beroepsprocedure die voor dat disciplinair orgaan is bepaald.".

Art. 63. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2021.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 68.304/1
van 8 januari 2021

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021’

Op 16 november 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 december 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 januari 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,[1] alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het wijzigen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012[2] met als hoofdzakelijk oogmerk om dat decreet in overeenstemming te brengen met de nieuwe versie van de WADA-Code (Wereldantidopingcode) die door het Wereldantidopingagentschap (WADA) werd aangenomen op de Vijfde Wereldconferentie over Doping in de Sport op 7 november 2019 en die van kracht werd op 1 januari 2021 (hierna: de Code 2021). Ook is het de bedoeling om al gevolg te geven aan de wijzigingen die zullen worden aangebracht aan het in voorbereiding zijnde samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie 'tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport'.[3] Aan het in voorbereiding zijnde samenwerkingsakkoord ligt eveneens als voornaamste bedoeling ten grondslag om het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 aan te passen aan de Code 2021, benevens het aanbrengen van een aantal andere aanpassingen zoals die met betrekking tot de regeling inzake de mededeling van verblijfsgegevens.

In aansluiting op de Code 2021 worden in het voorontwerp van decreet onder meer wijzigingen aangebracht in de omschrijving van de dopingpraktijken, de bewijsregels, de disciplinaire procedures en de regeling van de verplichtingen inzake verblijfsgegevens bij elitesporters. Voorts wordt gestreefd naar een verdere responsabilisering van de federaties met, volgens de memorie van toelichting, "een beperkte verschuiving van actieve naar passieve beleidscontrole op het vlak van preventie en bestrijding van doping" waarbij "NADO Vlaanderen[4] (…) [verantwoordelijk blijft] voor de actieve beleidsinbreng op het vlak van dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken". Daarnaast wordt in het Antidopingdecreet een aparte titel ingevoegd met een eigen regeling inzake de disciplinaire bestraffing van dopingpraktijken door breedtesporters die geen competitieve sporter zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie.

---

[1] Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Decreet van 25 mei 2012 'betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport'.

[3] Door de gemachtigde werd een nog niet definitieve versie van het wijzigende samenwerkingsakkoord meegedeeld waaraan de ontworpen wijzigingsbepalingen van het Antidopingdecreet werden getoetst. Indien de ondertekende versie van het wijzigende samenwerkingsakkoord nog zou verschillen van de aan de Raad van State meegedeelde versie ervan, zullen de ontworpen wijzigingsbepalingen van het Antidopingdecreet daaraan mogelijk nog op andere punten moeten worden aangepast en zullen die aanpassingen alsnog eveneens om advies aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

[4] Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen.

Om de redenen zoals die door de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 56.658/3 van 23 oktober 2014 over het ontwerp dat leidde tot het decreet van 19 december 2014 'houdende aanpassing van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 aan de Code 2015' werden uiteengezet,[5] kan ook nu worden aangenomen dat het voorontwerp een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 5, § 1, I, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' en dat het derhalve de preventieve gezondheidszorg betreft. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, wordt in het voorontwerp niet de culturele aangelegenheid inzake sport, zoals vermeld in artikel 4, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, geregeld.

VORMVEREISTEN

3. Het ontwerp bevat bepalingen die op de verwerking van persoonsgegevens betrekking hebben. De aan de afdeling Wetgeving meegedeelde documenten doen ervan blijken dat over het voorontwerp op 28 juli 2020 advies nr. 2020/29 werd uitgebracht door de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens. Zoals evenwel is uiteengezet in advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat tot de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit' heeft geleid,[6] is de Gegevensbeschermingsautoriteit belast met het toezicht op de naleving van de "algemene" regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)[7] heeft vastgesteld.[8] Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting. De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog zal moeten worden ingewonnen met betrekking tot de ontworpen regeling.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Luidens artikel 7 van het Antidopingdecreet erkent de Vlaamse Gemeenschap het WADA, zijn de bepalingen van dat decreet opgesteld in overeenstemming met de WADA-Code en de Internationale Standaarden (IS)[9], inclusief de commentaren bij de artikelen en moeten de

[5] Zie voor de tekst van het betrokken advies, *Parl.St*. Vl.Parl. 2014-15, nr. 161/1, 135.

[6] *Parl.St*. Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

[7] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

[8] Daarnaast kunnen ook de gemeenschappen en gewesten autoriteiten oprichten die toezicht houden op de naleving van de "specifieke" regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen. Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichtingen die uit de desbetreffende bepalingen van de AVG voortvloeien, valt daar ook onder.

[9] Zie de definitie in het ontworpen artikel 2, 35°, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 35°, van het voorontwerp). De WADA heeft naast de verboden lijst (*Prohibited List*) de IS aangenomen die worden genoemd in het ontworpen artikel 2, 35°/1 van het Antidopingdecreet (artikel 2, 29° van het voorontwerp; zie www.wada-ama.org). Volgens de

bepalingen van het decreet worden geïnterpreteerd in overeenstemming met de bepalingen van de Code en de Internationale Standaarden, inclusief de commentaren bij de artikelen. Huidig voorontwerp voegt daaraan toe dat de bepalingen van het decreet ook in overeenstemming moeten zijn met de Technische Documenten[10].

Die decretale bepaling schrijft tevens voor dat de maatregelen inzake de bestrijding van dopingpraktijken die de Vlaamse Regering neemt ter uitvoering van dat decreet, in overeenstemming moeten zijn met de WADA-Code en de Internationale Standaarden.

Op grond van artikel 3, lid 1, van de Internationale Conventie tegen dopinggebruik in de sport, opgemaakt te Parijs op 19 oktober 2005 en goedgekeurd bij het decreet van 20 april 2007, moeten de verdragsluitende Staten de gepaste maatregelen goedkeuren op nationaal niveau en moeten die maatregelen verenigbaar zijn met de beginselen van de Code. Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van deze conventie moeten de verdragsluitende staten de beginselen van de Code eerbiedigen "[t]eneinde de implementatie van de bestrijding van doping in de sport op nationaal en internationaal niveau te coördineren".

Ook in verscheidene bepalingen van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 verplichten de partijen bij dat samenwerkingsakkoord zich ertoe de WADA-Code en de Internationale Standaarden te eerbiedigen.

De aangehaalde bepalingen hebben weliswaar niet tot gevolg dat de WADA-Code en de Internationale Standaarden als dusdanig uitwerking krijgen in de interne rechtsorde, maar ze houden wel in dat de bepalingen van het Antidopingdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan ermee in overeenstemming moeten zijn en dat minstens de principes van de WADA-Code overgenomen moeten worden. Er kan wel worden aangenomen dat het Antidopingdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan strengere bepalingen mogen bevatten, zolang die niet in strijd zijn met de doelstellingen van de WADA-Code en de Internationale Standaarden.

Wat betreft de overeenstemming van het voorontwerp met de WADA-Code en de Internationale Standaarden, werd enkel onderzocht of de bepalingen van het Antidopingdecreet, zoals te wijzigen door het voorontwerp, bepalingen bevatten die strijdig zijn met de WADA-Code. De overeenstemming met de Internationale Standaarden kon binnen de beschikbare tijd niet worden onderzocht, evenmin als de vraag of er eventueel niet bijkomende bepalingen van de WADA-Code of de Internationale Standaarden zouden moeten worden overgenomen in het Antidopingdecreet omdat zij verplichtingen opleggen aan de rechtsonderhorigen.

Binnen de aldus afgebakende contouren van het onderzoek wordt *sub* 5 op een aantal verschillen gewezen tussen de tekst van het voorontwerp van decreet en die van de Code 2021. Tevens wordt, waar dat niet duidelijk is, onderzocht welke bepalingen van de Code 2021 precies worden geïmplementeerd met bepaalde artikelen van het voorontwerp.

---

gemachtigde treden nieuwe versies in werking op 1 januari 2021 en treden ook de nieuwe IS Privacy en IS Educatie in werking op 1 januari 2021.

[10] Zijnde de documenten aangenomen en gepubliceerd door het WADA waarin verplichte technische vereisten zijn opgenomen over specifieke aspecten van antidoping die bepaald zijn in de Internationale Standaarden (ontworpen artikel 2, 58°/1 van het Antidopingdecreet – artikel 2, 45°, van het voorontwerp).

5.1. In het ontworpen artikel 2, 11°, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 10°, van het voorontwerp), wordt het begrip "binnen wedstrijdverband" omschreven. Vastgesteld moet worden dat in de definitie van het begrip "*In-Competition*" in de Code 2021 wordt geschreven "*on the day before a Competition in which the Athlete is scheduled to participate*" en "*shall be followed by all Major Event Organizations for that particular Sport*". De respectieve zinsneden "op de dag vóór het begin van de wedstrijd waaraan de sporter deelneemt" en "wordt die overgenomen voor alle grote evenementen waarop die sportdiscipline wordt beoefend", in het ontworpen artikel 2, 11°, van het Antidopingdecreet, lijken daarmee niet geheel overeen te stemmen.

5.2. Rekening houdend met de redactie van artikel 3.2.1 van de Code 2021 dienen in het ontworpen artikel 8, § 2, 1°, van het Antidopingdecreet (artikel 8, 4°, van het voorontwerp), de woorden "en die onderworpen zijn" te worden vervangen door de woorden "of die onderworpen zijn".

5.3. In het ontworpen artikel 14/3, 4°, van het Antidopingdecreet (artikel 15 van het voorontwerp), wordt melding gemaakt van de verplichting om "geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit (te) hebben zonder geldige reden". Dergelijke bepaling komt evenwel niet voor in artikel 21.3 van de Code 2021. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

> "De bepaling is toegevoegd op vraag van het WADA, en onverkort overgenomen.
>
> Punt 4° correspondeert inderdaad niet met enig onderdeel van artikel 21.3 van de Code, en zal berusten op een foutief gesuggereerde aanpassing door het WADA".

Er dient te worden nagegaan of de bepaling effectief beantwoordt aan een verplichting bepaald in de Code 2021 en of het desbetreffende onderdeel van het ontworpen artikel 14/3, 4°, van het Antidopingdecreet in het voorontwerp moet worden behouden.

5.4. Met betrekking tot het ontworpen artikel 15, § 1, zesde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 16, 6°, van het voorontwerp), rijst de vraag welke bepaling van de Code 2021 daarmee overeenstemt. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

> "De intentie is om duidelijk te maken dat verstorend gedrag kan gesanctioneerd worden als een dopingpraktijk of invloed kan hebben op de sanctie. Binnen de definitie van verzwarende omstandigheden, is eveneens opgenomen: het vertonen van misleidend of obstructief gedrag om de vaststelling of vervolging van een dopingpraktijk te vermijden.
>
> De bepaling staat echter op gespannen voet met artikel 10.9.3.3 van de Code, die is omgezet in het ontworpen artikel 42/4, §4, vijfde lid. Daarin is bepaald
>
>> 'Als wordt vastgesteld dat een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, wordt gepleegd tijdens een dopingcontrole waarbij een andere dopingpraktijk is vastgesteld, wordt de periode van uitsluiting voor de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 5°, als een afzonderlijke overtreding beschouwd. De periode van uitsluiting die in dat geval opgelegd wordt, is cumulatief en begint pas te lopen als de periode van uitsluiting voor de eerste overtreding is afgelopen. Beide overtredingen worden in dat geval samen beschouwd als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2'.

De bepaling van artikel 42/4, §4, vijfde lid, heeft enkel betrekking op het proces van de dopingcontrole zelf.

Om die reden zou de bepaling als volgt geredigeerd dienen te worden:

6° in paragraaf 1, zevende lid, dat het zesde lid wordt, wordt de zinsnede 'vermeld in artikel 3, eerste lid, 5°' vervangen door de zinsnede 'vermeld in artikel 3, §1, 5°';

Op die manier wordt tegenstrijdigheid vermeden, de verwijzing naar artikel 3, §1, 5° is in dat opzicht voldoende".

De redactie van het ontworpen artikel 15, § 1, zesde lid, van het Antidopingdecreet, zal op de aangehaalde wijze moeten worden aangepast.

5.5. In het ontworpen artikel 21, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet (artikel 20, 5°, van het voorontwerp), wordt op een algemene wijze melding gemaakt van elitesporters van categorie A of B. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom de ontworpen bepaling evenwel niet wordt beperkt tot elitesporters van categorie A of B die zijn opgenomen in een geregistreerde doelgroep. In artikel 5.6.1 van de Code 2021 wordt immers melding gemaakt van "*an International- or National-Level Athlete in a Registered Testing Pool*". De gemachtigde verstrekte wat dat betreft de volgende toelichting:

"De bepaling van het wijzigingsdecreet (artikel 20, 5° van het ontwerp van wijzigingsdecreet) is conform het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 betreffende de dopingpreventie en -bestrijding in de sport opgesteld.

Het volgt het thans van toepassing zijnde principe en conformeert zich naar de wijzigingen die zijn aangebracht bij het wijzigende samenwerkingsakkoord van 1 september 2020, waarvoor decretale instemming nog moet volgen.

In het huidige artikel 2, §5, van dat Samenwerkingsakkoord, zijn de regels voor terugtrekking uit de sport en terugkeer in competitie van toepassing op de elitesporters van categorie A, B en C.

Het wijzigende samenwerkingsakkoord, dat via het instemmingsdecreet al voor advies is voorgelegd aan de Raad van State, herneemt de huidige regel in aangepaste vorm, die rekening houdt met het samenvoegen van de individuele sporters van categorie tot één categorie A (geregistreerde doelgroep) en waarbij de categorieën A, B en C thans omgevormd zijn tot de categorieën A en B. In het ontworpen artikel 2, §5/1 van het Samenwerkingsakkoord zijn de regels rond terugtrekking en terugkeer opgenomen. Het ontwerp van wijziging van het Antidopingdecreet volgt het Samenwerkingsakkoord na wijziging.

Op die werkwijze zijn geen opmerkingen ontvangen van het WADA bij voorlegging van het Samenwerkingsakkoord, dat conform de Code werd bevonden. De bepaling kan enkel gewijzigd worden als ook het samenwerkingsakkoord na heronderhandeling wordt gewijzigd".

Het gebrek aan overeenstemming tussen de Code 2021 en het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, zoals dit nog zal worden gewijzigd, zal moeten worden weggewerkt.

5.6. De zinsnede die artikel 21, 2°, van het voorontwerp, beoogt in te voegen in artikel 22, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet, komt niet voor in artikel 5.5 van de

Code 2021. Volgens de gemachtigde wordt de betrokken zinsnede in artikel 22, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet, ingevoegd voor de duidelijkheid en is het "een evidentie dat de verblijfsgegevens zelf ook gebruikt worden voor het toezicht op de nakoming van de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen of voor het toezicht op een correcte naleving binnen de plicht de verblijfsgegevens te analyseren". De desbetreffende zinsnede zou ook moeten worden ingevoegd in artikel 3, § 8, van het te wijzigen samenwerkingsakkoord van 9 december 2011.

5.7. Wat het ontworpen artikel 23/1/2, § 2, van het Antidopingdecreet (artikel 25 van het voorontwerp) betreft, refereert de gemachtigde aan artikel 13.2.3 van de Code 2021. In het ontworpen artikel 23/1/2, § 2, eerste lid, 4°, van het Antidopingdecreet, lijkt wel te moeten worden geschreven: "de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of de NADO van de plaats waar deze hun licentie hebben verkregen".

5.8. Het ontworpen artikel 24/1, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet (artikel 29 van het voorontwerp), luidt:

"De aangesloten federaties kunnen een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie oprichten die kennis kan nemen van een beroep als vermeld in paragraaf 1".

Deze bepaling sluit aan bij artikel 13.2.2 van de Code 2021. In tegenstelling tot wat in deze laatste bepaling het geval is, vermeldt het ontworpen artikel 24/1, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet, evenwel geen minimumvereisten waaraan de beroepsinstantie moet voldoen. De gemachtigde verstrekte in dat verband de volgende toelichting:

> "Deze vereisten zijn minimumvereisten, maar verwacht wordt dat zelfs zonder uitdrukkelijke bepalingen de beroepsinstanties deze basisgaranties zullen respecteren aangezien die garanties ook toepasbaar zijn vanuit de algemene beginselen die in tuchtrechtspraak van toepassing zijn".

Vraag is of het ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid desalniettemin geen aanbeveling verdient om de desbetreffende minimumvereisten in de tekst van het voorontwerp op te nemen.

5.9. Met betrekking tot het ontworpen artikel 70 van het Antidopingdecreet (artikel 62 van het voorontwerp), kan worden opgemerkt dat de formulering ervan minder duidelijk oogt als die van het overeenkomstige artikel 27.2 van de Code 2021. Teneinde dat te verhelpen, stelt de gemachtigde voor om de redactie van de eerste zin van het ontworpen artikel 70, eerste lid, van het Antidopingdecreet, aan te passen:

> "Een betere formulering zou zijn: dopingpraktijken waarvan de vervolging al is opgestart en hangende is voor 1 januari 2021 of waarvoor de vervolging nog niet is opgestart maar die betrekking hebben op feiten die voor die datum zijn gepleegd, worden na die datum verder afgehandeld conform de bepalingen van het Antidopingdecreet zoals die van kracht waren voor die datum."

Met het door de gemachtigde gedane tekstvoorstel kan worden ingestemd.

5.10. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, wordt in het ontworpen artikel 70, tweede lid, van het Antidopingdecreet (artikel 62 van het voorontwerp), beter aangesloten bij de

formulering van artikel 27.3 van de Code 2021 waarin wordt melding gemaakt van "*cases where a final decision finding an anti-doping rule violation has been rendered prior to*". Daartoe zou in het ontworpen artikel 70, tweede lid, kunnen worden gerefereerd aan het begrip "finale" of "definitieve" beslissing.

6. Er dient een voldoende overeenstemming te bestaan tussen de in het voorontwerp opgenomen wijzigingsbepalingen en de bepalingen van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 zoals dit zal worden gewijzigd. Zo zou in het ontworpen artikel 2, 28°/1, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 22°, van het voorontwerp), het bepaalde in artikel 1, 13°, van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, zoals dat blijkens de aan de afdeling Wetgeving meegedeelde voorlopige versie ervan zal worden gewijzigd, moeten worden overgenomen. In het ontworpen artikel 2, 8°/1, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 9°, van het voorontwerp), zou het bepaalde in artikel 1, 22°, van het te wijzigen samenwerkingsakkoord moeten worden overgenomen.

In het ontworpen artikel 20, § 1, eerste lid, 1°, van het Antidopingdecreet (artikel 19, 1°, van het voorontwerp), zouden, zoals door de gemachtigde werd bevestigd en in overeenstemming met artikel 3, § 3, 1°, eerste lid, van het te wijzigen samenwerkingsakkoord, de woorden "en artikel 21, § 3, tweede tot en met vierde lid," moeten worden vervangen door de woorden "en artikel 21, § 3, tweede en derde lid,".

In het ontworpen artikel 20, § 2, vijfde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 19, 1°, van het voorontwerp), wordt – zoals het geval is in artikel 3, § 4, derde lid, van het te wijzigen samenwerkingsakkoord – volgens de gemachtigde het best ook melding gemaakt van de elitesporters uit categorie C die verplicht kunnen worden verblijfsgegevens in te dienen voor een andere antidopingorganisatie (ADO). Hij deelde in dat verband het volgende mee:

> "Er is geen uitdrukkelijke referentie gemaakt naar de elitesporters van categorie C in het ontworpen artikel 20, §2, vijfde lid, omdat die categorie van elitesporters principieel niet aan verblijfsgegevens worden onderworpen, tenzij ze om andere redenen zijn opgenomen in de categorie A. Voor de duidelijkheid kan in het ontworpen artikel 20, §2, vijfde lid, ook uitdrukkelijk verwezen worden naar de elitesporters van categorie C, aangezien die ook aan verblijfsgegevens kunnen worden onderworpen door een andere ADO, en ook in dat geval het Antidopingdecreet niet de schijn mag wekken dat een elitesporter van categorie C niet onder zwaardere verblijfsgegevensverplichting van een andere ADO mag vallen (zwaarder, als tegenover helemaal geen verblijfsgegevensverplichtingen)".

De redactie van het ontworpen artikel 20, § 2, vijfde lid, van het Antidopingdecreet, zal in de aangegeven zin moeten worden aangevuld.

Overeenkomstig artikel 3, § 3, 2°, vijfde lid, van het te wijzigen samenwerkingsakkoord, zou in artikel 21, § 3, derde lid, van de Antidopingdecreet, de termijn van verlenging in geval van vaststelling van aangifteverzuim of gemiste dopingtest "twaalf maanden" en niet "achttien maanden" moeten bedragen. De wijzigingsbepaling van artikel 20 van het voorontwerp zou daartoe moeten worden aangepast.

7.1. In het voorontwerp kunnen begrippen worden overgenomen die in de Code 2021 voorkomen maar er niet nader in worden omschreven. Het kan worden geacht aan de decreetgever toe te komen om, indien noodzakelijk, die begrippen te definiëren waarbij op die wijze de decreetgever gebeurlijk mede het toepassingsgebied van de ontworpen regeling zal bepalen. Het gebruik van dergelijke begrippen moet dan wel op een consequente en voldoende duidelijke wijze gebeuren. Wat dat betreft, rijst een probleem met betrekking tot het begrip "ander persoon" dat weliswaar in de Code 2021 voorkomt ("*other person*") maar erin niet nader wordt omschreven.[11] Het voorontwerp bevat evenmin een definitie van "ander persoon" en het is slechts op een onrechtstreekse wijze dat uit sommige specifieke bepalingen van het voorontwerp een indicatie kan worden afgeleid met betrekking tot de draagwijdte van het betrokken begrip.[12] Het gevolg daarvan is dat het betrokken begrip niet steeds duidelijk en met een voldoende zekerheid te situeren valt ten aanzien van begrippen die nu al in het Antidopingdecreet voorkomen, zoals die van "sporter" en "begeleider".[13] De gemachtigde werd hieromtrent om nadere toelichting verzocht.

Volgens de gemachtigde sluit het begrip "*other Person*" in de Code 2021 de begeleider in omdat de notie wordt gebruikt in "*Athlete or other Person*"; een "andere persoon" omvat vanuit die optiek alle andere personen dan de sporter. Hij verwijst daarbij naar de preambule van de Code 2021 en naar de in die code weergegeven commentaar.

Het blijft niettemin problematisch dat in sommige bepalingen van het voorontwerp bij wijze van implementatie van het begrip "*Athlete or other Person*" in de Code 2021 "sporter of andere persoon" wordt geschreven en in andere bepalingen daarentegen "sporter, begeleider of andere persoon" – dit laatste overigens ook in bepalingen waar in de Code 2021 geen melding wordt gemaakt van "*Athlete Support Personnel*". Dit leidt ertoe dat men, waar in het voorontwerp melding wordt gemaakt van een "sporter of andere persoon", zou kunnen denken dat de bepaling niet geldt voor de begeleider, terwijl dat wel degelijk de bedoeling is.

Er zou in het voorontwerp voor een meer eenvormige formulering moeten worden geopteerd die door heel het Antidopingdecreet op een consequente wijze wordt gebruikt. Daartoe zou kunnen worden overwogen om telkens "sporter en andere persoon" te schrijven als de begeleider ingesloten is en "sporter en begeleider" als enkel de sporter en de begeleider worden bedoeld, dan wel zou er kunnen worden voor geopteerd om steeds van de "sporter, begeleider en andere persoon" melding te maken, en om voor de gevallen waarin de begeleider niet bedoeld is de omschrijving "sporter en andere persoon" voor te behouden. In de gevallen waarin de begeleider wel bedoeld is, maar niet de andere personen, zou dan kunnen worden melding gemaakt van de "sporter en begeleider". Ook zou er geen twijfel over mogen bestaan dat het begrip "ander persoon" steeds een band impliceert met een sporter en dat met dat begrip derhalve

[11] In de Code 2021 worden wel de begrippen "*Person*" en "*Athlete Support Personnel*" gedefinieerd, waarbij de definitie van "begeleider" in het Antidopingdecreet overeenstemt met die van "*Athlete Support Personnel*" in de Code 2021.

[12] Zie het ontworpen artikel 4, § 1, van het Antidopingdecreet (artikel 4 van het voorontwerp), en de wijzigingsbepalingen in de artikelen 6 en 59, 2°, van het voorontwerp, waarin melding wordt gemaakt van "elke andere persoon" of "andere personen".

[13] Voor een definitie van die begrippen, zie resp. de artikelen 2, 8° en 56°, van het Antidopingdecreet.

niet op eender welke andere persoon wordt gedoeld. Daartoe zou van het betrokken begrip een voldoende duidelijke en afgebakende omschrijving moeten worden gegeven in het voorontwerp.

7.2. Ook de omschrijving van de in het voorontwerp bedoelde beroeps- en disciplinaire organen zou op een meer consequente, eenvormige[14] en voldoende nauwkeurige wijze dienen te gebeuren. Nu is dit te weinig het geval met als gevolg dat niet steeds duidelijk is welke beroeps- of disciplinaire organen precies worden bedoeld, met alle daaruit voortvloeiende rechtsonzekerheid van dien.

Zo wordt bijvoorbeeld in het ontworpen artikel 23/1/2, § 2, tweede lid, van het Antidopingdecreet (artikel 25 van het voorontwerp, melding gemaakt van "de nationale beroepsinstantie" in welk verband door de gemachtigde werd verduidelijkt dat er "enkel in generieke termen gerefereerd [is] naar de bevoegde beroepsinstantie" en dat "[w]elke beroepsinstantie bevoegd is, volgt uit artikel 24 en 24/1, en uit artikel 27 en artikel 36 (ontworpen artikelen van het Antidopingdecreet)".

Al naar gelang het geval wordt gedoeld op de beroepsinstantie waaraan de aangesloten federaties de bevoegdheid om disciplinaire sancties te nemen hebben toevertrouwd, dan wel op de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad, opgericht bij het Antidopingdecreet, dan wel op beide. Een meer eenvormige en consequent gehanteerde terminologie zou het mogelijk maken om deze gevallen adequaat van elkaar te onderscheiden. In voorkomend geval kan worden overwogen om de beoogde beroeps- en disciplinaire organen in het voorontwerp te definiëren, hetgeen een eenvormige terminologie in de hand kan werken.

8.1. Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven wordt op algemene wijze gewaarborgd bij artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM), artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke rechten en politieke rechten en artikel 16 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind. Opdat een inmenging in dit recht verantwoord zou zijn, is onder meer vereist dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving, hetgeen inhoudt dat de aangewende middelen evenredig moeten zijn met het beoogde doel.

Op grond van de genoemde bepalingen heeft eenieder onder meer recht op bescherming tegen inmenging in het privéleven ten gevolge van de verwerking van persoonsgegevens. De verwerking van persoonsgegevens maakt het voorwerp uit van specifieke regelingen, met name het Europees Verdrag 'tot bescherming van personen ten opzichte van de

[14] In het voorontwerp worden diverse omschrijvingen gebruikt zoals "een disciplinair orgaan dat bevoegd is om over de zaak te oordelen", "disciplinair orgaan", "een disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak te horen of tribunaal", "een disciplinair orgaan dat de zaak hoort en beslist over een zaak", "een disciplinair orgaan van die antidopingorganisatie", "het disciplinaire orgaan, in eerste aanleg of in graad van beroep", "het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen in het kader van de hoorprocedure", "het bevoegde disciplinaire orgaan", "het disciplinaire orgaan dat bevoegd is voor de disciplinaire bestraffing van de vermoedelijke dopingpraktijk waarvoor een voorlopige schorsing wordt opgelegd", "een eerlijk en operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan", "de beroepsinstantie", "een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie", "de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie als vermeld in artikel 24/1, §1", en "de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties".

geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens', ondertekend te Straatsburg op 28 januari 1981, de reeds genoemde verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensverwerking)' (hierna: AVG) en de wet van 30 juli 2018 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens'[15].

Gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet moeten de aard van de persoonsgegevens en de finaliteit van de verwerking in het ontworpen decreet worden bepaald. Aan de hand van die omschrijving moet worden nagegaan of de verzameling van de persoonsgegevens ter zake dienend en niet overmatig is (artikel 5, lid 1, c), van de verordening), met andere woorden of voldaan is aan het evenredigheidsvereiste.

8.2. Het voorontwerp van decreet bevat een aantal bepalingen inzake het inbrengen van persoonsgegevens in ADAMS[16] (zie de ontworpen artikelen 10, § 6, vierde lid, 22, § 1, 23/1/2, § 3, 24, § 2, tweede lid, 34, vierde lid, en 43/1, zesde lid, van het Antidopingdecreet).

Als verantwoording voor deze verwerking van persoonsgegevens verwijst de gemachtigde naar artikel 14.5 van de Code 2021, dat bepaalt welke informatie moet worden ingebracht in ADAMS en dat inzake de toegang tot het systeem het volgende vermeldt:

> "*The information described in this Article will be made accessible, where appropriate and in accordance with the applicable rules, to the Athlete, the Athlete's National Anti-Doping Organization and International Federation, and any other Anti-Doping Organizations with Testing authority over the Athlete*" (artikel 14.5.4 van de Code 2021).

In *Comment 92* bij de genoemde bepaling wordt het volgende vermeld:

> "*ADAMS is operated, administered and managed by WADA, and is designed to be consistent with data privacy laws and norms applicable to WADA and other organizations using such system. Personal information regarding Athletes or other Persons maintained in ADAMS is and will be treated in strict confidence and in accordance with the International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information*".

In zoverre het inbrengen van persoonsgegevens in ADAMS valt onder artikel 48, § 1, van het Antidopingdecreet, wordt aldaar de finaliteit bepaald. Niettemin verdient het aanbeveling om het voornoemde artikel 48 aan te vullen met meer specifieke bepalingen die de finaliteit weergeven van de verschillende verwerkingen van persoonsgegevens in ADAMS. Tevens zouden ook de aard van de betrokken persoonsgegevens, en de personen en instanties die toegang hebben tot de gegevens bij decreet moeten worden bepaald.

---

[15] Luidens artikel 2 van deze wet is de verordening ook van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 2.2.a) en 2.2.b), van de verordening.

[16] *Anti-Doping Administration and Management System*, zoals omschreven in het ontworpen artikel 2, 4°, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 4°, van het voorontwerp).

8.3. Artikel 5, lid 1, b), van de AVG bepaalt dat persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verkregen en niet mogen worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Artikel 6 van de AVG bepaalt de gevallen waarin verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is. De artikelen 9 en 10 van de AVG bepalen de gevallen waarin verwerking van bijzondere persoonsgegevens is toegelaten, waaronder gegevens die de gezondheid betreffen en gegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen.

Er zal moeten worden nagegaan op grond van welke onderdelen van de artikelen 9 en 10 van de AVG de in het voorontwerp bedoelde verwerkingen zijn toegelaten. Het verdient aanbeveling om hieromtrent enige nadere duiding op te nemen in de memorie van toelichting.

8.4. Artikel 59, 2°, van het voorontwerp, strekt tot het wijzigen van artikel 43, tweede lid, van het Antidopingdecreet, dat luidt:

> "De disciplinaire uitsluitingen van meerderjarige elitesporters en meerderjarige begeleiders van elitesporters worden daarenboven overeenkomstig artikel 14.3 van de Code binnen twintig dagen nadat de sanctie definitief is geworden, bekendgemaakt op de website van NADO Vlaanderen, zolang de uitsluiting geldt of, als de uitsluiting minder dan één maand bedraagt, gedurende één maand. De bekendmaking omvat dezelfde gegevens als vermeld in het eerste lid. Een sanctie kan pas bekendgemaakt worden nadat de betrokkene zelf is ingelicht".

Als gevolg van de ontworpen wijziging ervan in artikel 59, 2°, van het voorontwerp, wordt het toepassingsgebied van artikel 43, tweede lid, van het Antidopingdecreet, uitgebreid tot met name "andere personen waarmee enige sportgerelateerde samenwerking verboden is". Aan de gemachtigde werd gevraagd op welke wijze deze verruiming te verenigen valt met de opmerking die de afdeling Wetgeving in het reeds genoemde advies 56.658/3 van 23 oktober 2014 met verwijzing naar het arrest nr. 16/2005 van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2005, heeft gemaakt met betrekking tot de bekendmaking van de betrokken disciplinaire uitsluitingen. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

> "De andere personen in het eerste lid, waren al gevat onder de definitie van begeleiders, en zullen op eenzelfde wijze kenbaar gemaakt worden via de beveiligde communicatiekanalen. De redenen zijn onveranderd, de bekendmaking via beveiligde communicatiekanalen is noodzakelijk voor het toezicht door de sportverenigingen op het opgelegde verbod van deelname en de gevolgen van de uitsluiting.
>
> Wat betreft het tweede lid, kan in het licht van de opmerkingen uit advies 56.658/3 en het arrest van het Grondwettelijk Hof, afgezien worden van de toevoeging van de 'andere personen met wie een sportgerelateerde samenwerking verboden is'.
>
> Het WADA vermeldt uitdrukkelijk in de Code dat het niet voldoen aan de verplichtingen van verplichte bekendmaking, er geen non-compliance zal opgeworpen worden tegen de NADO die bepaalde bekendmakingen niet voldoet. Voor de verboden samenwerking blijft het noodzakelijk te kunnen aantonen dat er kennis was van het verboden karakter van de samenwerking, dus van de status van uitsluiting van de begeleider. Dat is echter niet gelijk te stellen met een verplichting tot publicatie, al zou die publicatie wel dienstig zijn om de verboden samenwerking te kunnen afdwingen.

In het licht van de bestaande rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, kan als volgt worden aangepast:

‘2° in het tweede lid worden tussen de woorden 'meerderjarige elitesporters' en de woorden 'en meerderjarige begeleiders van elitesporters' de woorden 'die geen beschermde persoon zijn' ingevoegd;’”.

Indien de redactie van artikel 59, 2°, van het voorontwerp wordt aangepast op de door de gemachtigde gesuggereerde wijze, is niet langer sprake van een eigenlijke uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 43, tweede lid, van het Antidopingdecreet, en rijst de vraag naar de toelaatbaarheid ervan niet langer.

9.1. Het ontworpen hoofdstuk 1/2 van titel 6 van het Antidopingdecreet (artikelen 27 tot 29 van het voorontwerp) regelt de disciplinaire bestraffing van elitesporters en breedtesporters die aangesloten zijn bij een aangesloten federatie of die deelnemen aan een sportactiviteit die georganiseerd wordt door een aangesloten federatie, van begeleiders en andere personen die lid zijn van een aangesloten federatie, er een contractuele band mee hebben of een contractuele band hebben met een sporter die lid is van een aangesloten federatie of die onder de bevoegdheid van de aangesloten federatie vallen en van ploegen die onder de bevoegdheid van een aangesloten federatie vallen.

De aangesloten federaties zijn verantwoordelijk voor het opleggen van de gevolgen van dopingpraktijken, zoals die worden opgesomd in het ontworpen artikel 2, 29°/1 van het Antidopingdecreet (artikel 2, 23°, van het voorontwerp). In het ontworpen hoofdstuk 1/2 van titel 6 wordt de bevoegdheid van de aangesloten federaties in dat verband geregeld en wordt bepaald dat zij deze bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. Tevens worden een aantal beginselen beschreven, zoals het recht op een eerlijke hoorzitting binnen een redelijke termijn door een eerlijk en operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan, worden de gevallen weergegeven waarin een zaak onmiddellijk gehoord kan worden door het TAS, het Arbitragehof voor Sport, of die door het WADA voor het TAS kan worden gebracht. De kennisgeving van de beslissingen wordt geregeld, en er wordt bepaald in welke gevallen beroep kan worden ingesteld overeenkomstig artikel 13.2 van de Code 2021, alsmede dat een beroep met betrekking tot elitesporters van internationaal niveau of met betrekking tot internationale evenementen enkel kan worden ingesteld bij het TAS en wie beroep kan instellen. Ook wordt bepaald dat de aangesloten federaties een institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie kunnen oprichten[17], die bevoegd is voor het kennisnemen van beroepen met betrekking tot sporters die geen elitesporters van internationaal niveau zijn of met betrekking tot begeleiders en andere personen[18] en tegen wier beslissingen beroep bij het TAS openstaat voor het WADA, de bevoegde internationale federatie, het Internationaal Olympisch Comité (IOC) en het Internationaal Paralympisch Comité (IPC).

[17] Volgens de memorie van toelichting bij het voorontwerp zijn de meeste aangesloten federaties daartoe aangesloten bij het Vlaams Dopingtribunaal, dat inmiddels opging in het Vlaams Sporttribunaal (dat bestaat uit een kamer doping en een kamer grensoverschrijdend gedrag).

[18] Als er geen institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie is opgericht, staat beroep open bij het TAS.

De wijzigingen die de artikelen 32 tot 51 van het voorontwerp beogen aan te brengen in hoofdstuk 3 van titel 6 van het Antidopingdecreet hebben betrekking op de disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake breedtesporters (met uitzondering van breedtesporters die geen competitieve sporters zijn), begeleiders en andere personen die niet onder het ontworpen hoofdstuk 1/2 van titel 6 vallen.

De disciplinaire sanctionering wordt uitgevoerd door de disciplinaire commissie, met beroep bij de disciplinaire raad. In het aldus gewijzigde hoofdstuk worden de samenstelling, de bevoegdheid en de procedure van en voor deze organen geregeld en wordt bepaald welke sancties kunnen worden opgelegd alsmede de regels voor het bepalen van welke sancties op welke wijze van toepassing zijn. Tegen de beslissingen van de disciplinaire raad kan beroep worden aangetekend bij de Raad van State (artikel 39 van het Antidopingdecreet zoals artikel 44 van het voorontwerp dit beoogt te wijzigen).

De in te voegen titel 6/1 van het Antidopingdecreet (artikelen 52 tot 58 van het voorontwerp) bevat eigen regels inzake dopingpraktijken door breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie en die niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie en die geen competitieve breedtesporters zijn. Het voorontwerp bepaalt de dopingpraktijken die zij kunnen begaan en regelt het onderzoek, de monsterneming, het bewijs, de disciplinaire bestraffing door de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad en de sancties die kunnen worden opgelegd.

9.2. De maatregelen die ten aanzien van de *sub* 9.1. vermelde categorieën van sporters, begeleiders en andere personen kunnen worden opgelegd, maken het voorwerp uit van complexe procedureregels die bovendien een hybride karakter vertonen. Dit komt omdat de procedureregeling in de Code 2021 is geconcipieerd met inachtneming van het internrechtelijke systeem van rechtsbescherming en de tussenkomst impliceert van zowel internrechtelijke als internationale organen. Daarbij komt dat bepaalde organen in een dubbele, en al naargelang de toe te passen procedureregels, verschillende hoedanigheid optreden. Zo is voor NADO Vlaanderen tegelijk een rol weggelegd als administratieve overheid en als ondertekenaar van de Code of, zoals de gemachtigde het uitdrukte:

> "Voor de aangesloten federaties schakelt NADO Vlaanderen zich daarbij in bij de private tucht die door de federaties wordt uitgeoefend. In dat opzicht handelt NADO Vlaanderen in de hoedanigheid van Nationale Antidopingorganisatie onder de Code. Daarbij is steeds bepaald dat de handelingen die NADO Vlaanderen in dat opzicht stelt, steeds in te passen zijn in de passieve beleidscontrole en de tuchtstelsels die door de aangesloten federaties in dat verband zijn opgezet"

en verder:

> "Het spanningsveld tussen de actieve beleidscontrole door NADO Vlaanderen en de passieve beleidscontrole via de privaat georganiseerde tucht van de federaties vraagt een delicaat evenwicht".

Dergelijk uitgangspunt heeft tot gevolg dat de ontworpen procedureregels een vermenging inhouden van, enerzijds, beslissingen van een administratieve overheid, zoals NADO

Vlaanderen volgens internrechtelijke normen er wel degelijk een is,[19] en beslissingen van disciplinaire instanties die zich veeleer situeren binnen de "private tucht". Zo kan NADO Vlaanderen bepaalde sancties en bewarende maatregelen, zoals een voorlopige schorsing, opleggen waartegen beroep openstaat bij de bevoegde disciplinaire instantie zoals die door de aangesloten federaties is opgericht, of zal deze laatste bepaalde beslissingen van NADO Vlaanderen moeten bekrachtigen. Dergelijke gemengde regeling mag op zijn minst bijzonder worden genoemd en verdient nadere verantwoording en duiding in de memorie van toelichting. De gemachtigde gaf daartoe de volgende aanzet:

> "De Code is opgevat al een instrument van private tucht, waarbij binnen de sport de tucht wordt uitgeoefend, door de ondertekenaars van de Code.
>
> Binnen de Code zijn de ondertekenaars de NADO's (voor de sport op nationaal niveau), de internationale federaties (voor de sport op internationaal niveau voor de sporttakken en sporten die ze aanbieden), met ook ondertekenende status voor organisaties zoals de nationale Olympische Comités en multisportorganisaties. Het opzet van de Code is harmonisering van de antidopingregels voor alle ondertekenaars, die de regels afdwingen bij alle personen waarover ze de bevoegdheid hebben om tuchtregels op te leggen. Door de Code zullen de aangesloten federaties ook gehouden zijn om de tuchtmaatregelen die zijn opgelegd onder de Code door enige ondertekenaar van de Code onverkort toe te passen op de leden.
>
> Aldus is het vanuit de Code ook verantwoord om de tuchtrechtelijke regels die door een band met een federatie op te leggen. Het afdwingen van de sancties onder de ondertekenaars van de Code, volgt rechtstreeks uit de band met een aangesloten federatie met de Code. Sporters, begeleiders of andere personen die in een verhouding treden met een aangesloten federatie en zodoende ook aan de disciplinaire regels zijn onderworpen, zullen op de hoogte zijn van de reglementaire bepalingen die op hen van toepassing zijn op grond van de Code. Ze zijn door lid te worden van de federatie of door deel te nemen aan de evenementen, ook onderworpen aan de Code. In die zin is de draagwijdte van disciplinaire beslissingen groter, maar blijft het binnen het kader van de sport die onder de Code is gevat.
>
> Door enkel een administratief sanctieregime op te zetten, en dus de handhaving volledig binnen de bevoegdheid van de overheid te brengen, zou afgeweken worden van het uitgangspunt van de Code, die de antidopingregels ziet als regels van de sport die ook binnen de sport gehandhaafd moeten worden. Bovendien zou het toegangsrecht tot het TAS in sterke mate bemoeilijkt worden, en zou het TAS ook niet in de mogelijkheid zijn om definitieve beslissingen van een overheid terug te draaien. Dat zou kunnen leiden tot hetzij onbevoegdheid van het TAS, hetzij een situatie waarbij het TAS wel een beslissing zou kunnen nemen die evenwel geen uitwerking kan hebben binnen de Vlaamse Gemeenschap of bij uitbreiding het Belgisch grondgebied en dus tegenstrijdige beslissingen zouden kunnen ontstaan (zoals een sporter die vrijgesproken is in de Vlaamse Gemeenschap, maar na beroep bij het TAS toch een uitsluiting krijgt opgelegd. In dat geval zou de door het TAS opgelegde schorsing geen uitwerking kunnen hebben binnen de Vlaamse Gemeenschap).
>
> Voor de breedtesporters, begeleiders en andere personen buiten de aangesloten federaties, is eveneens een tuchtrecht opgezet. Omdat echter de federaties die geen band

[19] NADO Vlaanderen maakt deel uit van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen" (zie het decreet van 7 mei 2004 'betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Sport Vlaanderen".

hebben met de Code niet kunnen verplicht worden Code-conforme tuchtreglementen aan te nemen, opteert de Vlaamse Gemeenschap om de tucht te laten organiseren door de overheid. Dat omwille van het spanningsveld dat daarbij ontstaat: door dergelijke sportactiviteiten onder de Code te plaatsen en NADO Vlaanderen bevoegd te maken voor het toepassen van de Code op sportactiviteiten die door andere dan aangesloten federaties worden geregeld, is NADO Vlaanderen nog steeds gehouden tot Code-conforme toepassing. Zonder Code-conforme toepassing kan het WADA een procedure van non-compliance initiëren.

Op dat vlak is de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde tuchtregeling een compromis tussen de noodzaak om regels verplichtend te maken binnen de sport op grond van de Code, waardoor overheidsinmenging noodzakelijk is, en de vereisten van de Code waarbij de rol van het WADA, die een private actor is, gevrijwaard moet blijven.

De gevolgen blijven toepasbaar binnen de sport in georganiseerd verband, behoren op dat vlak nog steeds tot regels die eigen zijn aan de sport. Een disciplinaire uitsluiting sluit op geen enkele wijze de individuele sportbeoefening buiten georganiseerd verband uit.

Voor de toepassing van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen op het vlak van Antidoping, is vereist dat – behoudens de mogelijkheid om af te wijken voor niet-competitieve breedtesporters die buiten de Code vallen – op eenvormige wijze de Code wordt toegepast. De Vlaamse Gemeenschap kiest daarbij om ook de tuchtbevoegdheid bij de federaties te leggen, tenzij geoordeeld wordt dat overheidsoptreden toch noodzakelijk is. Bij niet-aangesloten federaties is geoordeeld dat de door de overheid georganiseerde tucht moet blijven bestaan. Omdat niet-aangesloten federaties onder de vrijheid van vereniging zouden kunnen afwijken van de Code, en aldus de 'compliance' van NADO Vlaanderen in gevaar zouden brengen, is het noodzakelijk geacht de regels zelf bij decreet te bepalen. Als daarbij de decreetgever de regels vastlegt, is het ook aan de uitvoerende macht om de handhaving op te nemen. Om die reden zijn ook de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap opgezet en behouden".

De verduidelijking in de memorie van toelichting kan onder meer te baat worden genomen om te verklaren op welke wijze NADO Vlaanderen, zijnde een administratieve overheid, verantwoordelijk kan worden gesteld voor alle handelingen van de federaties – die privaatrechtelijke rechtspersonen zijn waarover NADO Vlaanderen als zodanig geen gezag uitoefent – inzake conformiteit met de Code en de mogelijke gevolgen ervan, in het geval NADO Vlaanderen het resultatenbeheer heeft over een mogelijke dopingpraktijk (zie het ontworpen artikel 24, § 1, vierde lid, van het Antidopingdecreet; artikel 28 van het voorontwerp). De hierna weergegeven uitleg door de gemachtigde kan daarbij gebeurlijk als vertrekpunt voor dergelijke verklaring worden gebruikt:

"Deze constructie is uitdrukkelijk gebruikt om de rol van NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code te veruiterlijken. Een aangesloten federatie is op zich geen ondertekenaar van de Code, maar is gehouden op basis van de Code als lid van een internationale federatie die ondertekenaar van de Code is, de Code toe te passen.

Het WADA merkte in dat verband op dat bij niet-naleving van de Code door een nationale federatie, die door het decreet ingeschakeld is in de disciplinaire sanctionering voor zaken die onder resultatenbeheer van NADO Vlaanderen vallen, geen rechtstreekse verantwoordelijkheid onder de Code heeft. Non-compliance zal in dat geval aan NADO

Vlaanderen tegengeworpen worden voor de gevolgen die onder de Code kunnen toegepast worden op NADO's die de Code niet naleven.

Het ontworpen lid wil enkel benadrukken dat de decreetgever aanvaard dat NADO Vlaanderen als ondertekenaar van de Code verantwoordelijk blijft voor de gevolgen die aan NADO Vlaanderen kunnen opgelegd worden.

Het is uitdrukkelijk gevraagd door het WADA dat de verantwoordelijkheid onder de Code van NADO Vlaanderen, als ondertekenaar van de Code, zou bevestigd worden.

Een vergelijkbare situatie heeft zich voorgedaan in Frankrijk, waar ook de Franse NADO (AFLD) bevoegd was voor de bestraffing van elitesporters, en waarbij tegen elke beslissing die door het AFLD werd genomen, in beginsel enkel beroep bij de Conseil d'Etat mogelijk was. Dat was niet conform met het recht om beroep in te stellen bij het TAS, hetgeen nochtans dwingend was voorgeschreven door artikel 13.2.3 van de Code. Om die reden is ook daar bepaald dat bij beslissingen van het AFLD over internationale elitesporters, die beslissingen louter genomen zijn door het AFLD als NADO onder de Code en niet als overheidsinstantie".

9.3. Het is voor de transparantie en de rechtszekerheid van de ontworpen regeling noodzakelijk dat geen onduidelijkheid bestaat omtrent de hoedanigheid waarin de organen die betrokken zijn bij de *sub* 9.1 beschreven procedures optreden (tuchtrechtelijke instantie, orgaan van actief bestuur, eventueel rechtsprekend orgaan). Dit geldt niet enkel voor NADO Vlaanderen, maar voor elk van de tussenkomende organen.[20] In voorkomend geval zullen de ontworpen bepalingen op dat punt en waar nodig moeten worden geëxpliciteerd of minstens moeten worden verduidelijkt in de memorie van toelichting. Er mag evenmin onduidelijkheid bestaan omtrent de juridische aard van het ontworpen sanctiesysteem. Zo wordt met betrekking tot het sanctiesysteem dat wordt geregeld in het ontworpen hoofdstuk 1/2 van titel 6 van het Antidopingdecreet (artikelen 27 tot 29 van het voorontwerp) in de tekst van het voorontwerp niet uitdrukkelijk vermeld dat het om een tuchtrechtelijk systeem gaat, maar lijkt dit enkel te kunnen worden afgeleid uit het opschrift van dat hoofdstuk, waarin melding wordt gemaakt van "disciplinaire maatregelen", en uit de redactie van sommige bepalingen ervan waarin wordt verwezen naar begrippen zoals "operationeel disciplinair orgaan" en "disciplinaire procedure". De gemachtigde bevestigde dat wel degelijk een "disciplinair systeem" wordt beoogd. Deze bedoeling zou het best op een meer expliciete wijze tot uitdrukking worden gebracht in de tekst van het voorontwerp.

Indien er effectief van wordt uitgegaan dat de voornoemde procedure binnen een tuchtrechtelijke context valt te situeren, zal moeten worden nagegaan of alle onderdelen van de nieuw ontworpen procedures wel goed in te passen zijn binnen dergelijke context. Wat dat betreft kunnen de opmerkingen 7.3.1 tot 7.3.3 van het reeds aangehaalde advies 56.658/3 van de afdeling Wetgeving van 23 oktober 2014 in herinnering worden gebracht. Bovendien moet erop worden gewezen dat, overeenkomstig het ontworpen artikel 24 van het Antidopingdecreet (artikel 28 van het voorontwerp), de aangesloten federaties ook verantwoordelijk worden gemaakt voor het opleggen van gevolgen van dopingpraktijken aan elitesporters of breedtesporters die op het moment van het vaststellen van de overtreding deelnamen aan een sportactiviteit die

[20] Zo bevestigde de gemachtigde dat de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad ook nog na de wijziging van hoofdstuk 3 van titel 6 van het Antidopingdecreet bij de artikelen 32 tot 51 van het voorontwerp moeten worden beschouwd als organen van actief bestuur en niet als administratieve rechtscolleges.

georganiseerd was door de federatie (naast, zoals voorheen, aan elitesporters die bij de federatie zijn aangesloten of waren op het moment van de overtreding). In dat geval lijkt het minder evident om nog te spreken van het opleggen van disciplinaire maatregelen binnen het kader van een tuchtregeling en kan betwijfeld worden of het nog gaat om disciplinaire maatregelen die verband houden met de band tussen de elitesporter en de aangesloten federatie.

In het voornoemde advies 56.658/3 verbond de afdeling Wetgeving immers een tweetal voorwaarden aan het bestaan van een tuchtrechtelijk systeem:

> "Het gegeven dat tuchtregelingen in een privaatrechtelijke organisatie binnen die organisatie worden uitgeoefend en door organen ervan, impliceert evenwel dat personen ook enkel onder het toepassingsgebied ervan kunnen vallen in zoverre zij een band hebben met die organisatie en dat de tuchtmaatregelen ook enkel betrekking kunnen hebben op hun verband met die organisatie".

De stellers van het voorontwerp doen er goed aan om in de memorie van toelichting aan te geven op welke wijze een tuchtrechtelijk verband kan worden aangehouden ten aanzien van sporters die weliswaar deelnemen aan een door een bepaalde sportfederatie georganiseerde sportactiviteit, zonder evenwel voor het overige met die federatie enige andere band te hebben. In welke mate kan nog van een tuchtrechtelijke verhouding sprake zijn wanneer een privaatrechtelijk orgaan, zoals het Vlaams Sporttribunaal, namens de aangesloten federaties disciplinaire sancties kan uitspreken ten aanzien van een elitesporter louter op grond van diens deelname aan een sportactiviteit die door hen is georganiseerd, wetende dat de gevolgen veel verder kunnen reiken dan enkel de deelname aan de betrokken sportactiviteit maar dat deze bijvoorbeeld ook een langdurige uitsluiting van deelname aan sportactiviteiten in het algemeen kunnen impliceren? De gemachtigde deelde in dat verband alvast het volgende mee:

> "Uitgangspunt is nog steeds het opzetten van een disciplinair systeem. De motieven zijn op dat vlak nog steeds onveranderd.
>
> Het systeem wordt steeds verder opgerokken omdat niet langer alleen disciplinaire sancties mogelijk zijn tegen sporters die lid zijn van de federatie die het tuchtrecht uitoefent (eventueel via het Vlaams Sporttribunaal, namens de federatie) maar ook tegen sporters die aan een sportactiviteit van de federatie deelnemen en begeleiders en andere personen 'die onder de bevoegdheid van de federatie vallen'.
>
> De uitbreiding tot andere personen wordt niet onverenigbaar geacht met de principes van het tuchtrecht van de federaties.
>
> Door de uitdrukkelijke bepaling dat de federatie de disciplinaire sancties oplegt voor sporters, begeleiders en ook andere personen die in beginsel onder de bevoegdheid van de federatie vallen, zal vereist zijn dat er een band is met de federatie in kwestie. Dat is ook zo het geval onder de Code, die wel vereist dat de tuchtrechtelijke bepalingen van de ondertekenaars van de Code:
>
> Voor de toepassing van de tucht van de federatie, is een nationale federatie onder een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden de volgende personen aan de tuchtregels te onderwerpen:
>
> a) Leden van de Raad van bestuur, directeurs, officials en specifieke werknemers (met inbegrip van de derden die ze aanstellen om namens de federatie opdrachten uit te voeren), die enige verantwoordelijkheid of betrokkenheid hebben bij het dopingcontroleproces;

b) Alle sporters, begeleiders en andere personen die leden zijn van de federatie of organisaties onder de federatie (zoals clubs, ploegen, verenigingen of competities);

c) Alle sporters en begeleiders die deelnemen als sporter of begeleider aan evenementen en wedstrijden of andere activiteiten onder de autoriteit van de federatie,

d) Alle sporters, begeleiders of andere personen die door een accreditatie, vergunning of andere contractuele band onder de bevoegdheid van de federatie vallen. Daarbij kan een federatie bepalen dat voor bepaalde evenementen of wedstrijden, een accreditatie of vergunning wordt vereist.

e) Het kan ook als een voorwaarde opgelegd worden dat een sporter die geen lid is, zich moet onderwerpen aan de antidopingregels om in aanmerking te komen voor deelname onder de bevoegdheid van de federatie.

Voor buitenlandse deelnemers zal in voorkomend geval bekeken moeten worden of de nationale federatie voldoende disciplinaire bevoegdheid heeft over de sporter, begeleider of andere persoon. Door deelname aan een sportwedstrijd op nationaal niveau, zal een buitenlandse sporter of begeleider in principe ook onderworpen kunnen worden aan een dopingcontrole.

Als zou blijken dat de disciplinaire bevoegdheid niet kan uitgeoefend worden over sporters die geen licentiehouder zijn bij de nationale federatie, dan kan op grond van de Code de disciplinaire bevoegdheid opnieuw worden overgedragen aan de internationale federatie, die op grond van de Code altijd bevoegd kan zijn (op grond van Code artikel 7.1.3: als een NADO geen bevoegdheid heeft over een sporter of andere persoon, is de internationale federatie bevoegd om het resultatenbeheer op te nemen)".

9.4. De ontworpen sanctieregeling zal tevens verenigbaar moeten zijn met het recht op toegang tot de rechter zoals dat is vervat in artikel 6 EVRM. In advies 56.658/3 van 23 oktober 2014 kwam de afdeling Wetgeving met betrekking tot de sanctieregeling die was opgenomen in het voorontwerp dat het decreet van 19 december 2014 is geworden, tot de vaststelling dat er op dat vlak in essentie geen probleem was "onder voorbehoud van hetgeen (…) wordt uiteengezet met betrekking tot de begeleiders die elitesporters (of elitesporters en breedtesporters) begeleiden".[21]

In de nieuw ontworpen sanctieregeling is niet steeds op het eerste gezicht duidelijk welke de beroepsmogelijkheden zijn doordat ofwel niet wordt geëxpliciteerd dat de mogelijkheid bestaat om beroep in te stellen met betrekking tot een bepaalde beslissing en bij welk beroepsorgaan dit dient te gebeuren, ofwel de ontworpen regeling op dat punt moet worden gelezen in samenhang met de algemene bepalingen die de bevoegdheid van de (administratieve) rechter betreffen. Het gegeven dat de hoedanigheid van het beslissend orgaan veelal ook bepalend

[21] De gemachtigde wees erop dat sinds advies 56.658/3 van 23 oktober 2014 het Europees Hof voor de rechten van de mens het arrest Mutu en Pechstein t. Zwitserland heeft geveld (2 oktober 2018, zaken nrs. 40575 en 67474/10) en dat het Hof daarin heeft aanvaard dat het verankeren van de beroepsprocedure voor het TAS conform het EHRM is en dat ook het recht om hoger beroep in te stellen voor het Zwitserse Federaal Gerechtshof conform is in de context van internationale sport. Zie, voor een interpretatie van dat arrest, de *Legal Opinion on the World Anti-doping Code* (p. 6) van 26 september 2019, van J.-P. Costa, de voormalige voorzitter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Overeenkomstig het ontworpen artikel 40 van het Antidopingdecreet (artikel 45 van het voorontwerp), beschikken het WADA, het IOC of het IPC en de bevoegde internationale federatie over het recht om, met behoud van de mogelijkheid van een beroep bij de Raad van State, tevens beroep in te stellen tegen een beslissing van de disciplinaire raad bij het TAS (zie de opmerking *sub* 31).

zal zijn voor het beroep dat tegen de beslissing zal kunnen worden ingesteld, in die zin dat tegen een beslissing van een administratief orgaan in beginsel een vernietigingsberoep zal kunnen worden ingesteld op grond van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, maakt dat dergelijke beroepsmogelijkheid onzeker zal zijn indien de hoedanigheid van het desbetreffende orgaan niet voldoende duidelijk is. Zelfs indien in de tekst van het voorontwerp wordt bepaald dat geen "herziening" of "beroep" mogelijk is, rijst de vraag of dan ook geen beroep mogelijk zal zijn op grond van andere, algemene bepalingen, zoals bijvoorbeeld het voornoemde artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Voor zover dat de bedoeling zou zijn,[22] zou de decreetgever trouwens niet bevoegd kunnen worden geacht om deze laatste beroepsmogelijkheid of de mogelijkheid van het instellen bij de bevoegde justitiële rechter terug te draaien, tenzij een beroep zou kunnen worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'.

De stellers van het voorontwerp doen er goed aan om de ontworpen sanctieregeling waar nodig bijkomend te verduidelijken teneinde er geen twijfel over te laten bestaan tegen welke beslissingen bij welk orgaan beroep kan worden ingesteld. Wat de samenhang betreft tussen de in het voorontwerp vermelde beroepsmogelijkheden en de algemeen omschreven beroepsmogelijkheden, kan het nuttig zijn om daaromtrent in de memorie van toelichting enige nadere uitleg te verstrekken. Tevens verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting nader te verantwoorden waarom het nodig wordt gevonden om de beroepsmogelijkheden met betrekking tot bepaalde specifieke beslissingen uit te sluiten of in te perken.[23]

De gemachtigde verklaarde alvast het volgende met betrekking tot de uitsluiting van "een herziening [van de beslissing van NADO Vlaanderen] door een disciplinair orgaan of hoger beroep", in het ontworpen artikel 23/1/2, § 5, vierde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 25 van het voorontwerp):

> "Deze bepaling komt onverkort uit de Code. In deze vervult NADO Vlaanderen zijn rol als nationale antidopingorganisatie die geldt als ondertekenaar van de Code, en neemt de beslissing dus vanuit de private rechtsverhoudingen die ontstaan vanuit de verplichtingen om de Code na te leven.
>
> Toegang tot de rechter zal op basis van het nationale recht moeten bepaald worden, maar door de op dat vlak nagestreefde rol binnen de private rechtsverhoudingen en het inschakelen in de private tucht, zal dergelijke overeenkomst ook binnen die tucht gelding hebben.

[22] Indien dit niet de bedoeling zou zijn, zou in de betrokken bepalingen van het voorontwerp duidelijkheidshalve kunnen worden geëxpliciteerd dat enkel het beroep "onder de Code 2021" niet open staat of beperkt is tot de sporter.

[23] Zie, wat dergelijke inperking betreft, het ontworpen artikel 24/1, § 3, tweede lid, en § 4, derde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 29 van het voorontwerp): de enige partij, resp. persoon die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, is de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd. Er kan ook een beperking worden gezien in het feit dat bepaalde partijen met betrekking tot sommige aangelegenheden enkel bij het TAS beroep kunnen instellen (zie bv. het ontworpen artikel 10, § 6, zesde lid, laatste zin, 1°, artikel 9, 12°, van het voorontwerp; het ontworpen artikel 23/2, § 1, elfde lid, tweede zin, artikel 26 van het voorontwerp; het ontworpen artikel 36, vierde lid, artikel 42 van het voorontwerp).

Voor zaken die wel rechtstreeks onder de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap vallen, zal het recht op toegang tot de Raad van State niet uitgesloten kunnen worden".

Met betrekking tot de uitsluiting van de beroepsmogelijkheid, vermeld in het ontworpen artikel 23/2, § 1, elfde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 26 van het voorontwerp), deelde de gemachtigde het volgende mee:

"De Code bevat uitdrukkelijk de bepaling in artikel 7.4.1 in fine (zie hierboven al geciteerd). Daarin is bepaald dat de beslissing om niet op te leggen of in te trekken als de oorzaak waarschijnlijk een besmet supplement is, moet beoordeeld worden door een 'hoorpanel'. Het is dus niet NADO Vlaanderen die de afweging maakt, maar het disciplinair orgaan dat een voorlopige hoorzitting houdt. Dat is op grond van het ontworpen artikel 24, §1, tweede lid, 1°, de hoorinstantie van de federatie, of de Disciplinaire Commissie van de Vlaamse Gemeenschap.

In dat verband kan gewezen worden op een tegenstrijdigheid tussen het ontworpen artikel 30, 5°, en artikel 36. Artikel 30, 5° zou in die zin moeten geredigeerd worden dat de Disciplinaire Commissie van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zou moeten zijn voor de voorlopige hoorzitting of versnelde hoorzitting ten gronde, en niet voor het beroep tegen elke beslissing over een voorlopige schorsing.

Dat kan verduidelijkt worden in het ontwerp, door uitdrukkelijk toe te voegen dat een beslissing met betrekking tot een voorlopige schorsing, waarbij de sporter opwerpt dat het waarschijnlijk te wijten is aan besmet product, moet voorgelegd worden in een voorlopige hoorzitting als vermeld in het zesde lid.

Beslissingen die na voorlopige hoorzitting zijn genomen door een hoororgaan van de federatie, zijn geen beslissingen die genomen zijn door een orgaan van administratief bestuur.

Voor beslissingen van de Disciplinaire Commissie, die wel als organen van actief bestuur zijn te beschouwen op basis van de bestaande consensus, kan het beroep van de Raad van State niet worden uitgesloten.

De bedoeling van de Code-conforme implementatie is enkel te stellen dat de beslissing van de voorlopige hoorzitting op zich over de voorlopige schorsing, als bewarende maatregel, niet binnen de tuchtrechtelijke organen voor hoger beroep in aanmerking komt, en aldus als eindbeslissing geldt voor de voorlopige schorsing. Het gaat daarbij niet over een beslissing over de grond van de zaak, enkel de beslissing over een verplichte voorlopige schorsing die mogelijk te wijten is aan een besmet of gecontamineerd supplement. De verplichte voorlopige schorsing is bovendien beperkt tot de niet-specifieke stoffen, waarvan het WADA bij het opstellen van de lijst ervan uitgaat dat dergelijke verboden stoffen minder waarschijnlijk zonder opzet genomen worden".

9.5. Ook met betrekking tot de ontworpen sanctieregeling blijft de vraag relevant of, wat betreft de bevoegdheid van de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad ten aanzien van breedtesporters, er niet moet van worden uitgegaan dat bepaalde van de maatregelen die deze kunnen opleggen, gelet op de bestemmelingen, de doelstelling en de zwaarte ervan, moeten worden beschouwd als administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter, met alle gevolgen van dien op het vlak van het mogelijke samengaan van tuchtrechtelijke en

strafsancties.[24] In dat verband kan worden verwezen naar de opmerkingen die de afdeling Wetgeving eerder al formuleerde in het meermaals genoemde advies 56.658/3 van 23 oktober 2014.[25] In het licht hiervan kan het aanbeveling verdienen om in de memorie van toelichting bij het voorontwerp tevens enige verduidelijking op te nemen met betrekking tot de juridische aard van de diverse sanctiemaatregelen en de gevolgen ervan.

10. In een aantal bepalingen van het voorontwerp worden bevoegdheden of taken van het TAS of het WADA omschreven. Het WADA en het TAS zijn evenwel buitenlandse privaatrechtelijke organisaties die niet onder de rechtsmacht vallen van de Vlaamse Gemeenschap en die dan ook niet door de decreetgever geregeld kunnen worden. De desbetreffende bepalingen van het voorontwerp zouden dan ook moeten worden weggelaten of in elk geval zo worden geformuleerd dat zij een regel stellen ten aanzien van burgers die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, veeleer dan dat zij een verplichting ten aanzien van die organisaties zouden inhouden. Indien die bevoegdheden of taken reeds voortvloeien uit de WADA-Code, kan eventueel geopteerd worden voor een formulering waarbij wordt verwezen naar die relevante bepalingen ("Overeenkomstig artikel … van de WADA-Code, (…)"), zodat geen twijfel kan bestaan omtrent de juridische herkomst van de betrokken bevoegdheid of taak.

11.1. Het voorontwerp bevat talrijke verwijzingen naar de Code, de Internationale Standaarden en de Technische Documenten. In de definitie van "binnen wedstrijdverband" (ontworpen artikel 2, 11°, van het Antidopingdecreet; artikel 2, 10°, van het voorontwerp), wordt onder meer bepaald dat "[a]ls het WADA een alternatieve definitie heeft aanvaard voor een bepaalde sportdiscipline op verzoek van de internationale federatie, (…) die definitie [geldt]". In het ontworpen artikel 8, § 2, 1°, van het Antidopingdecreet (artikel 8, 4°, van het voorontwerp), wordt melding gemaakt van analytische methoden of decisielimieten die het WADA goedkeurt. Er wordt ook verwezen naar de regels van de organiserende internationale sportfederatie (ontworpen toevoeging aan artikel 2, 68°, van het Antidopingdecreet; artikel 2, 51°, van het voorontwerp), de regels van de internationale federatie (ontworpen toevoeging aan artikel 10, § 4, tweede lid, van het Antidopingdecreet; artikel 9, 4°, van het voorontwerp), de antidopingregels van de internationale sportfederaties (ontworpen artikel 24, § 1, eerste lid, van het Antidopingdecreet; artikel 28 van het voorontwerp), en andere antidopingregels of richtlijnen die zijn opgenomen in de Code of de regels van een Antidopingorganisatie (ontworpen artikel 8, § 2, 3°, van het Antidopingdecreet; artikel 8, 6°, van het voorontwerp).

In de definities van de Internationale Standaarden in de ontworpen artikelen 2, 35°/1 tot 35°/6, van het Antidopingdecreet (artikel 2, 29°, van het voorontwerp), wordt, zoals in de definitie van de Code in het bestaande artikel 2, 15°, van het Antidopingdecreet, verwezen naar "de Internationale Standaard … die goedgekeurd is door het WADA op …, en de latere wijzigingen ervan".

---

[24] In zijn hoger geciteerde *Legal Opinion on the World Anti-doping Code* (p. 5-6) van 26 september 2019 ziet J. -P. Costa zijn eerder geformuleerd standpunt dat het ter zake om burgerlijke en niet om strafrechtelijke sancties zou gaan, bevestigd door het reeds geciteerde arrest Mutu en Pechstein tegen Zwitserland van het EHRM van 2 oktober 2018.

[25] Zie inzonderheid de opmerkingen 7.4.1 en 7.4.3 in dat advies.

11.2. In dit verband kunnen de volgende opmerkingen worden herhaald die de afdeling Wetgeving in advies 56.658/3 van 23 oktober 2014 heeft gemaakt:

> "10.2. Indien dergelijke verwijzingen voorkomen in delegaties van regelgevende bevoegdheid aan de Vlaamse Regering, is er op zich geen bezwaar tegen een dergelijk (onrechtstreeks) procedé van regelgeving door verwijzing, aangezien de eigenlijk beoogde rechtsregels door de Vlaamse Regering zullen worden vastgesteld en bekendgemaakt. De zorg voor de overeenstemming van die rechtsregels met de regels of beslissingen waarnaar verwezen wordt, berust bij de Vlaamse Regering. De burgers moeten die overeenstemming wel kunnen controleren, opdat zij kunnen nagaan of de Vlaamse Regering wetmatig is opgetreden. Alleen al daarom moeten de betrokken bepalingen van de WADA-Code of de Internationale Standaarden zo nauwkeurig mogelijk omschreven te worden.
>
> Indien de zo-even geschetste verwijzingen voorkomen in bepalingen die zelf rechtsregels inhouden ten aanzien van burgers (bijvoorbeeld sporters), sportverenigingen of federaties, kan het (ditmaal rechtstreekse) procedé van regelgeving door verwijzing wel problematisch zijn: het gaat om normen die niet onderworpen zijn aan de geldende waarborgen bij de totstandkoming van regelgeving en die niet op de bij artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorgeschreven wijze zijn bekendgemaakt, wat problematisch is op het vlak van de tegenstelbaarheid van de betrokken normen. In die gevallen moeten de verwijzingen in beginsel worden vervangen door een weergave van de inhoud van de beoogde regels.
>
> 10.3. De regels waarnaar verwezen wordt, moeten in ieder geval voldoende kenbaar zijn. Zij moeten voldoen aan de noodzakelijke kwalitatieve vereisten om als rechtsregels beschouwd te kunnen worden, opdat zij ook daadwerkelijk toegankelijk zijn voor de betrokken burgers. Aangezien de regels inmengingen kunnen inhouden in bepaalde grondrechten, moeten zij immers bij wet zijn voorzien, hetgeen onder meer impliceert dat een regeling die dergelijke beperkingen inhoudt, toegankelijk, precies en voorzienbaar in haar gevolgen moet zijn.
>
> Specifiek wat de Internationale Standaarden betreft, moet worden opgemerkt dat er talrijke opmerkingen in voorkomen die niet kunnen worden beschouwd als normatieve bepalingen. Het is dan ook raadzaam om de betrokken onderdelen van de Internationale Standaarden nauwkeurig te identificeren, waarbij niet-normatieve bepalingen moeten worden geweerd. Dit gebeurt best in het ontwerp zelf, in het besluit van de Vlaamse Regering (in geval van een delegatie) of in een bijlage erbij. Zo dit om praktische redenen niet haalbaar zou zijn, kan bijvoorbeeld op de website van de Vlaamse overheid een aangepaste versie van de Internationale Standaarden (met daarin enkel de normatieve bepalingen) worden weergegeven, waarnaar dan wel moet worden verwezen in het ontwerp.
>
> Het technisch document van het WADA, waarnaar verwezen wordt in het ontworpen artikel 15, § 1, vierde lid, moet alleszins duidelijk geïdentificeerd worden.
>
> Ook de algemene verwijzing naar 'de antidopingregels van de internationale sportfederaties' kan problematisch zijn. Er zou aan de sportverenigingen en/of aan de federaties kunnen worden opgelegd ervoor te zorgen dat deze regels meegedeeld worden aan hun leden of dat zij de regels bekendmaken op een voldoende rechtszekere manier.
>
> 10.4. De WADA-Code wordt bij het ontworpen artikel 2, 14°, gedefinieerd als 'de Wereldantidopingcode die goedgekeurd is door het WADA op 5 maart 2003 in Kopenhagen, en de latere wijzigingen ervan'. Een dergelijke verwijzing naar latere wijzigingen komt niet voor in de definitie van de Internationale Standaarden in het

ontworpen artikel 2, 32°, die luidt als volgt: ‘de documenten, aangenomen door het WADA ter ondersteuning van de Code, die ertoe strekken de verschillende technische en operationele onderdelen van de bepalingen van de Code te harmoniseren’. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> ‘[Aang]ezien sommige standaarden jaarlijks of tweejaarlijks in kleine mate worden gewijzigd, is het niet aangewezen om te verwijzen naar een specifiek artikel of specifieke versie. Anders moet het decreet jaarlijks aangepast worden voor een kleinigheid. Fundamentele wijzigingen van de Standaard worden niet verwacht.’

Afgezien van de vraag of deze uitleg volstaat om het weinig rechtszekere karakter van de definitie van de Internationale Standaarden te verantwoorden en in de veronderstelling dat de bekendmaking van de WADA-Code en van de Internationale Standaarden op de website van het WADA de laatste wijzigingen integreert, zal er alleszins op moeten worden toegezien dat de verwijzing naar specifieke onderdelen van de WADA-Code of de Internationale Standaarden, die thans betrekking hebben op de versies ervan die op 1 januari 2015 in werking treden, worden bijgewerkt wanneer zou blijken dat die verwijzingen niet meer kloppen”.

12. In het voorontwerp wordt melding gemaakt van het NADO van de sporter, dan weer van onder meer de NADO of de internationale federatie van de sporter, de bevoegde NADO, de NADO die bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft, de NADO van de woonplaats en de NADO van de plaats waar de sporter zijn licentie heeft verkregen, de NADO van het land waarin de sporter woont of van zijn nationaliteit, de NADO van de woonplaats van de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie, de NADO van de verblijfplaats van de sporter, begeleider of andere persoon of van de plaats waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen, of de NADO waar de sporter, begeleider of andere persoon zijn licentie heeft verkregen.

De stellers van het voorontwerp moeten erop toezien dat de verwijzing naar de bevoegde NADO niet alleen volledig overeenstemt met hetgeen dienaangaande in de WADA-Code wordt bepaald, maar ook dat de vertaling ervan in de ontworpen regeling voldoende precies is.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

13. In het ontworpen artikel 4, § 1, van het Antidopingdecreet, wordt melding gemaakt van “personen of instanties die onder delegatie werken en de personeelsleden van die instanties”. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe deze zinsnede moet worden begrepen. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

> “De introductietekst bij de Code verwijst naar de actoren in de sport, en vraagt ook dat de ondertekenaars van de Code door deelname aan de sport de regels afdwingen bij de eigen bestuurders, directieleden, officials en gespecifieerde personeelsleden, maar ook ‘gedelegeerde derden’. De ‘gedelegeerde derden’ in de Code werken onder delegatie van een ondertekenaar van de Code, maar de ondertekenaar van de Code moet in dat verband eisen dat ook de gedelegeerde derden de Code en Internationale Standaarden volgen.

Als bepaalde verantwoordelijkheden onder het Antidopingdecreet gedelegeerd worden aan derde partijen, dan moeten die ook onderworpen zijn aan de bepalingen van het Antidopingdecreet zoals die van toepassing zijn op de sportverenigingen of federaties".

Ter wille van een beter begrip van de ontworpen bepaling zou erin het best worden geëxpliciteerd dat het gaat om personen of instanties die onder de delegatie werken van een ondertekenaar van de Code, dan wel kan worden overwogen om de mogelijke ondertekenaars apart op te sommen.

Artikel 9

14. Naar het zeggen van de gemachtigde dienen een aantal verwijzingen in de ontworpen toevoeging van artikel 10, § 6, zesde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 9, 12°, van het voorontwerp), te worden gecorrigeerd. Zo moet onder 1° de verwijzing naar "artikel 24/1, § 1" worden vervangen door de verwijzing naar "artikel 24/1, § 4", dient onder 2° te worden geschreven "als vermeld in artikel 24, § 1, eerste lid, 2°" in plaats van "als vermeld in artikel 27", en moet onder 3° de verwijzing naar "artikel 27/1" worden vervangen door een verwijzing naar "artikel 27".

Artikel 20

15. Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte toelichting, dient de redactie van artikel 20, 2°, 3° en 4°, van het voorontwerp, te worden aangepast als volgt:

"2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede 'categorie C' vervangen door de zinsnede 'categorie B';

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede 'categorie C' vervangen door de zinsnede 'categorie B' en wordt … (verder zoals in het voorontwerp);

4° in paragraaf 3, derde en vierde lid, wordt de zinsnede … (verder zoals in het voorontwerp)".

Artikel 22

16. In het ontworpen artikel 23/1, § 1, eerste lid, 2°, van het Antidopingdecreet (artikel 22, 1°, van het voorontwerp), dienen – zoals door de gemachtigde werd bevestigd – de woorden "of de verblijfsgegevens" te worden weggelaten.

Artikel 24

17. In de inleidende zin van artikel 24 van het voorontwerp moeten de woorden ", ingevoegd bij artikel 17," worden vervangen door de woorden ", ingevoegd bij artikel 23,".

Artikel 25

18.1. In het ontworpen artikel 23/1/2, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet, wordt onder meer bepaald wat volgt:

"Als de sporter, begeleider of andere persoon niet reageert binnen de voormelde termijn of het voorstel schriftelijk aanvaardt, wordt de sporter, begeleider of andere persoon geacht af te zien van een verdere hoorprocedure en bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan de voorzitter van datzelfde bevoegde disciplinaire orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing".

De gemachtigde werd om bijkomende toelichting verzocht met betrekking tot de aangehaalde bepaling in de mate erin wordt voorzien in een stilzwijgend afzien van de hoorprocedure door de sporter, begeleider of andere persoon. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

> "Het ontwerp van decreet volgt in deze de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer, die in dopingzaken een snelle en efficiënte afhandeling voorop stelt.
>
> De persoon tegen wie een dopingpraktijk wordt opgeworpen, heeft in de eerste fase al het recht om bepaalde argumenten naar voor te brengen.
>
> Na het formuleren van het sanctievoorstel wordt de mogelijkheid geboden om gehoord te worden, op die manier wordt het hoorrecht gegarandeerd. De gedaagde kan bij het voornemen om een sanctie op te leggen, zoals geformuleerd in het sanctievoorstel, uitdrukkelijk vragen om gehoord te worden. Er is een hoorrecht, de standaard voorziet echter geen hoorplicht.
>
> De ISRM voorziet in kennisgeving en bevat uitdrukkelijk het principe van het stilzwijgend (impliciet) verzaken aan het recht om gehoord te worden. In artikel 24, §1, vierde lid, van het Antidopingdecreet zoals van kracht, werd eenzelfde bepaling al gehanteerd voor elitesporters. Daarin is bepaald dat [door] een (elite)sporter expliciet of impliciet afstand kan worden gedaan van het recht op een hoorzitting door de beschuldiging niet te betwisten binnen de termijn, opgegeven in het tuchtreglement van de federatie.
>
> Als de impliciete aanvaarding van de sanctie niet zou toegepast worden, zou dat op gespannen voet staan met de bepalingen van de Code en de ISRM, die als principe voorop stellen dat om proceseconomische redenen en voor de snelle afhandeling het aantal zaken dat doorverwezen wordt naar een hoorzitting, beperkt wordt.
>
> Ook als bij het stilzitten van de overtreder de zaak nog doorverwezen zou moeten worden voor een hoorzitting, dan is dat niet conform de ISRM.
>
> Tegen de beslissing staat nog steeds beroep open, bij de beroepsinstantie die op dat moment bevoegd is".

Vastgesteld moet worden dat in de kennisgeving, bedoeld in het ontworpen artikel 23/1/2, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet, onder meer "het recht om een verklaring te geven en het recht om gehoord te worden of af te zien van het recht op een hoorzitting" moet worden vermeld (ontworpen artikel 23/1/2, § 3, tweede lid, 5°, van het Antidopingdecreet). Het staat aan de sporter, begeleider of andere persoon, die hiervan in kennis is gesteld, om af te zien van zijn recht om te worden gehoord en om, desnoods op stilzwijgende wijze, gebruik te maken van de hem in de kennisgeving meegedeelde mogelijkheid om "af te zien van het recht op een

hoorzitting". Als algemeen principe geldt immers dat de overheid alleen maar verplicht is om de betrokkene de mogelijkheid te geven om gehoord te worden en dat ze daarbij haar eenzijdige beslissingsmacht behoudt indien de betrokkene niet gehoord wil worden. Wel zal erop moeten worden toegezien dat de voornoemde kennisgeving gebeurt op een wijze die voldoende waarborgen in zich sluit dat de betrokken sporter, begeleider of andere persoon, erop met kennis van zaken kan reageren, door onder meer in voorkomend geval zelfs op een stilzwijgende wijze "af te zien van het recht op een hoorzitting".

18.2. Nog in het ontworpen artikel 23/1/2, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet, wordt bepaald dat als NADO Vlaanderen, in de omstandigheden zoals beschreven in de betrokken bepaling, het dossier aan de voorzitter van het bevoegde disciplinaire orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing bezorgt, het bevoegde disciplinaire orgaan in dat geval "onverkort het voorstel van disciplinaire sanctie [overneemt] in een gemotiveerde beslissing". Hieruit lijkt te moeten worden afgeleid dat het disciplinaire orgaan geen eigen beoordelingsbevoegdheid heeft met betrekking tot het hem voorgelegde voorstel van disciplinaire sanctie, op dat vlak geen onderzoek meer zal voeren en op basis daarvan niet tot een eigen afweging van de feitelijke vaststellingen en de verzamelde bewijzen zal komen. Hieromtrent om nadere toelichting verzocht, verklaarde de gemachtigde:

> "De ontworpen bepaling volgt de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM), die omwille van proceseconomische redenen dergelijke werkwijze voorstaat. De ISRM is op grond van de Code verplicht te volgen door ondertekenaars van de Code.
>
> In het ontwerp is geopteerd om de voorafgaande stappen aan enige hoorzitting door NADO Vlaanderen te laten uitvoeren, als ondertekenaar van de Code en als verantwoordelijke voor het uitvoeren conform de ISRM van de procedure. Niet-naleving kan leiden tot de gevolgen die in de Code zijn bepaald voor ondertekenaars van de Code.
>
> Uitgangspunt is dat NADO Vlaanderen deze taken uitvoert als ondertekenaar van de Code, als actor binnen de sport. NADO Vlaanderen is immers ondertekenaar van de Code. Als actor onder de Code schakelt NADO Vlaanderen zich in binnen de tuchtrechtelijke afhandeling binnen de context van de aangesloten sportfederatie.
>
> Het geformuleerde sanctievoorstel vormt het sluitstuk van de opdrachten die NADO Vlaanderen waarneemt, en kadert binnen een efficiënte afhandeling.
>
> De bekrachtiging van het sanctievoorstel kadert in de algemene opbouw van de procedure in de ISRM. De sporter krijgt bij de tenlastelegging en de uiteindelijke kwalificatie van de dopingpraktijk tevens ook de informatie over de gevolgen die NADO Vlaanderen aan de dopingpraktijk verbonden ziet op grond van de Code.
>
> Na kennisneming van de tenlastelegging heeft de persoon die een dopingpraktijk ten laste gelegd wordt, de keuze om af te zien van een hoorzitting, waarmee hij zich niet verzet tegen de gevolgen die tegen hem worden gevorderd.
>
> Vanuit die optiek is het niet aan de orde om de disciplinaire organen die bevoegd zijn om een beslissing op te leggen, bijkomende discretionaire bevoegdheid te geven om af te wijken van de gevolgen die aan de persoon zijn voorgelegd, als die persoon geen hoorzitting vraagt. Er kan hoogstens een marginale toetsing zijn om na te gaan of alle reglementaire vereisten op dat vlak in acht zijn genomen, zonder evenwel de afweging te kunnen maken. Er kan op dat vlak gerefereerd worden naar de minnelijke schikking in fiscale zaken, waarbij het voorstel tot minnelijke schikking bekrachtigd wordt door de tussenkomst van de rechter.

Artikel 7.1 (d) van de IRSM bepaalt dat uitdrukkelijk de mogelijkheid moet gegeven worden het sanctievoorstel te aanvaarden (expliciet of impliciet). (f) bepaalt dat ook uitdrukkelijk bij die kennisgeving het recht op het vragen van een hoorzitting wordt meegedeeld, en dat na verstrijken van de termijn de overtreder wordt geacht om het recht op een hoorzitting te verzaken en dat daarmee de vooropgestelde gevolgen worden geacht te zijn aanvaard.

Artikel 7.3 bepaalt dat na aanvaarding van de vooropgestelde gevolgen, prompt een beslissing moet volgen".

Ter wille van de duidelijkheid zou in het ontworpen artikel 23/1/2, § 4, eerste lid, van het Antidopingdecreet, minstens moeten worden tot uitdrukking gebracht welke beperkte, door de gemachtigde als "marginaal" omschreven bevoegdheid, precies wordt uitgeoefend door het disciplinaire orgaan in het betrokken geval, temeer daar de vermelding dat het voorstel van disciplinaire sanctie "onverkort" wordt overgenomen niet goed te verenigen valt met de door het disciplinaire orgaan te nemen "gemotiveerde beslissing", tenzij het de bedoeling zou zijn dat ook de motivering van het voorstel "onverkort" moet worden overgenomen.

19. De samenhang tussen het bepaalde in het ontworpen artikel 23/1/2, § 5, eerste lid, van het Antidopingdecreet, enerzijds, en in het ontworpen artikel 23/1/2, § 6, eerste lid, van hetzelfde decreet, anderzijds, dient aan een bijkomend onderzoek te worden onderworpen. Beide bepalingen lijken immers te overlappen.

Dergelijke overlapping lijkt ook te bestaan tussen het tweede lid en de eerste zin van het vierde lid van het ontworpen artikel 23/2, § 1, van het Antidopingdecreet (artikel 26 van het voorontwerp), zodat ook die bepalingen bij het voornoemde onderzoek moeten worden betrokken.

20. De gemachtigde stelt voor om tussen de eerste en de tweede zin van het ontworpen artikel 23/1/2, § 5, tweede lid, van het Antidopingdecreet, de volgende zin toe te voegen:

"De uiteindelijke sanctie wordt vastgelegd in een overeenkomst over het resultatenbeheer tussen NADO Vlaanderen en de sporter, begeleider of andere persoon in kwestie".

Ook in het ontworpen artikel 23/1/2, § 5, derde lid, van het Antidopingdecreet, moet volgens de gemachtigde dan telkens aan de "overeenkomst over het resultatenbeheer" worden gerefereerd.

De door de gemachtigde voorgestelde aanvulling van de tekst van de betrokken bepalingen kan worden bijgetreden.

Artikel 26

21. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 23/2, § 1, zesde lid, van het Antidopingdecreet, moet uiteraard worden geschreven "mag enkel worden opgelegd als aan …".

22. Meer in overeenstemming met wat wordt bepaald in het ontworpen artikel 23/2, § 1, negende lid, en § 2, vierde lid, van het Antidopingdecreet, en rekening houdend met de uitleg van de gemachtigde, late men het ontworpen artikel 23/2, § 1, tiende lid, van het Antidopingdecreet, aanvangen als volgt: "De instantie die de voorlopige schorsing heeft opgelegd brengt …".

Artikel 28

23. In het ontworpen artikel 24, § 1, tweede lid, 3°, van het Antidopingdecreet, wordt melding gemaakt van begeleiders en andere personen die lid zijn van de federatie, die een contractuele band hebben met de federatie, met een sporter die lid is van de federatie of "die onder de bevoegdheid van de federatie vallen". De bewoordingen van de aangehaalde zinsnede zijn te algemeen en laten niet toe om de precieze draagwijdte ervan op een voldoende duidelijke en rechtszekere wijze eruit af te leiden. Een meer afgebakende omschrijving in de tekst van het voorontwerp of minstens een verduidelijking ervan in de memorie van toelichting kan hieraan tegemoetkomen.

Artikel 29

24. De gemachtigde stelt voor om in het ontworpen artikel 24/1, § 3, tweede lid, van het Antidopingdecreet, te preciseren dat het gaat om de voorlopige schorsing opgelegd aan elitesporters van internationaal niveau of in zaken die verband houden met internationale evenementen. In het ontworpen artikel 24/1, § 4, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt – steeds volgens de gemachtigde – het best geëxpliciteerd dat erin de voorlopige schorsing wordt beoogd ten aanzien van sporters, begeleiders of andere personen zoals bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, van de ontworpen bepaling.

Er kan worden ingestemd met de door de gemachtigde voorgestelde tekstaanpassingen.

25. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 24/1, § 4, tweede lid, van het Antidopingdecreet, moeten de woorden "die geen elitesporters van nationaal niveau zijn" worden vervangen door de woorden "die geen elitesporters van internationaal niveau zijn".

Artikel 34

26. In het ontworpen artikel 27 van het Antidopingdecreet, dient – zoals door de gemachtigde werd bevestigd – het woord "federaties" te worden vervangen door de woorden "aangesloten federaties".

27. In het ontworpen artikel 27 van het Antidopingdecreet lijken de breedtesporters, bedoeld in de inleidende zin van het ontworpen artikel 42/5, § 1, eerste lid, van het Antidopingdecreet (artikel 53 van het voorontwerp), te moeten worden uitgezonderd.

Artikel 35

28. Rekening houdend met de commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven en met de door de gemachtigde verstrekte uitleg, schrijve men aan het einde van het ontworpen artikel 28, § 1, derde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 35, 2°, van het voorontwerp[26]), "dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden, of gewraakt worden".

De redactie van het ontworpen artikel 29, § 1, derde lid, van het Antidopingdecreet (artikel 36, 2°, van het voorontwerp), moet op dezelfde wijze worden aangepast.

Artikel 37

29. Men schrijve in artikel 37, 3° van het voorontwerp: "in punt 3° wordt, na de woorden 'door de breedtesporter' de zinsnede ', die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt' ingevoegd;".

Artikel 42

30. In het huidige artikel 36, eerste lid, van het Antidopingdecreet, wordt bepaald dat de disciplinaire raad kennis neemt van het hoger beroep dat wordt ingesteld tegen de beslissingen die op grond van artikel 30, 1°, 2°, 3° of 4°, van het decreet, door de disciplinaire commissie zijn genomen. In het ontworpen artikel 36, derde lid, van het Antidopingdecreet, worden daarentegen de beslissingen en de gevallen opgesomd waartegen of waarin beroep kan worden ingesteld bij de disciplinaire raad. Aan de gemachtigde werd gevraagd of hieruit moet worden afgeleid dat tegen de betrokken beslissingen steeds meteen beroep moet worden ingesteld bij de disciplinaire raad en dat derhalve het stadium van de disciplinaire commissie wordt overgeslagen. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

> "Het is niet de bedoeling de Disciplinaire Commissie over te slaan, in het geval de Disciplinaire Commissie bevoegd is om kennis te nemen van de zaak. Dat is ook het geval waarbij de Disciplinaire Commissie zich beperkt tot het bekrachtigen van een sanctievoorstel of het bekrachtigen van een overeenkomst inzake het resultatenbeheer, waarbij de Disciplinaire Commissie bij beslissing bekrachtigt.
>
> Louter verwijzen naar een beslissing van de Disciplinaire Commissie zou beperkend werken, aangezien de Disciplinaire Raad op grond van artikel 13.2 van de Code als beroepsinstantie voor een bredere waaier aan beslissingen moet bevoegd zijn, conform de vereisten van de Code.
>
> WADA heeft geen uitzondering toegestaan op het principe dat tegen alle beslissingen vermeld in artikel 13.2 van de Code, beroep moet open staan bij de beroepsinstantie".

Uit de nadere beschrijving die de gemachtigde heeft gegeven van de onderscheiden beslissingen en gevallen die worden opgesomd in het ontworpen artikel 36, derde lid, van het

[26] In artikel 35 van het voorontwerp, wordt verkeerdelijk tweemaal melding gemaakt van een onderdeel "1°".

Antidopingdecreet, blijkt dat erin beslissingen van de disciplinaire commissie worden bedoeld, maar ook soms beslissingen van NADO Vlaanderen, waaromtrent de disciplinaire commissie niet tussenkomt, maar waarbij direct bij de disciplinaire raad beroep wordt ingesteld en er zodoende een aanleg wordt overgeslagen. De duidelijkheid van de ontworpen bepaling zou ermee zijn gebaat indien, in de mate van het mogelijke, voor alle beslissingen die worden opgesomd in het ontworpen artikel 36, derde lid, van het Antidopingdecreet, zou worden aangegeven welk orgaan aan de basis ligt van de desbetreffende beslissingen en op grond van welke bepaling van het Antidopingdecreet die beslissingen worden genomen, temeer daar uit de opsomming in het ontworpen artikel 36, derde lid, van het Antidopingdecreet, volgt dat ermee van de klassieke dubbele aanleg van een beroep bij de disciplinaire commissie en vervolgens bij de disciplinaire raad wordt afgeweken, wat diverse van de in dat lid opgesomde beslissingen en gevallen betreft.

Artikel 45

31. In het ontworpen artikel 40 van het Antidopingdecreet wordt voorzien in een beroepsmogelijkheid bij het TAS voor het WADA, het IOC of het IPC en voor de bevoegde internationale federatie "tegen een beslissing van de disciplinaire raad". De gemachtigde verstrekte hierbij de volgende toelichting:

> "De mogelijkheid om na een beroepsprocedure voor een nationale beroepsinstantie nog hoger beroep in te stellen bij het TAS voor de genoemde partijen, is een gevolg van de voorlaatste zin van artikel 13.2.3.2 van de Code. Zelfs bij de procedure voor de Disciplinaire Raad vraagt het WADA om de Code te volgen, waarbij na een beroep op nationaal niveau nog steeds een finaal beroep open staat voor het WADA en de genoemde instantie.
>
> De ratio legis (…) van het WADA is daarbij van belang. Het WADA wil voor een Code-conforme toepassing steeds de mogelijkheid om naar het TAS te kunnen gaan, ook als op intern niveau voor elitesporters van nationaal niveau en breedtesporters een beroepsprocedure is voorzien. Door de toegang tot het TAS wil het WADA in feite vermijden dat door beslissingen voor sporters (elite en breedte) die voornamelijk op nationaal niveau actief zijn, toch enige verstoring van het internationaal gelijk speelveld mogelijk is. Het WADA wil op die manier via de ultieme mogelijkheid de zaak bij het TAS aanhangig te maken, het gelijk speelveld bewerkstelligen en de mogelijkheid behouden om via het TAS een wereldwijde conformiteit te bereiken".

Het verdient aanbeveling om de beperkte commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven bij artikel 45 van het voorontwerp aan te vullen met de door de gemachtigde verstrekte bijkomende verduidelijking.

Artikel 46

32. In het ontworpen artikel 41, § 4, van het Antidopingdecreet (artikel 46, 7°, van het voorontwerp), wordt bepaald dat NADO Vlaanderen aan onder meer de sporter, de begeleider of andere persoon de "opgelegde sanctie van uitsluiting" meedeelt. Aan de gemachtigde werd gevraagd of ook niet andere sancties, zoals berispingen, diskwalificaties of administratieve geldboetes, moeten worden meegedeeld. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

> "Het is de volledige opgelegde sanctie die uiteindelijk zal meegedeeld worden, zoals vervat in de beslissing. Het ontwerp van wijzigingsdecreet wijzigt de bepaling enkel om in lijn te brengen met de andere wijzigingen, en behoudt grotendeels de bestaande bepaling van paragraaf 4.
>
> In de praktijk wordt echter de volledige beslissing meegedeeld aan de partijen, met inbegrip van de opgelegde uitsluiting of berisping, of in voorkomend geval de vrijspraak, de financiële consequenties en de bijhorende uitgesproken diskwalificatie van resultaten met inbegrip van het verlies van prijzengeld, uitslagen, rankingpunten, medailles en dergelijke".

De gemachtigde verwijst in zijn antwoord naar de praktijk die erin bestaat dat "de volledige beslissing" wordt meegedeeld. Die praktijk moet evenwel in de tekst van het ontworpen artikel 41, § 4, van het Antidopingdecreet, tot uitdrukking worden gebracht, want zoals die bepaling nu is geredigeerd, dient enkel de sanctie van uitsluiting te worden meegedeeld, hetgeen te beperkt is rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte uitleg.

Artikel 47

33. Zoals door de gemachtigde werd bevestigd, moet het ontworpen artikel 42, § 1, van het Antidopingdecreet, aanvangen als volgt: "In dit artikel wordt verstaan onder opzettelijk: de sporter, de begeleider of andere persoon heeft …".

Artikel 57

34. Aan het einde van de eerste zin van het ontworpen artikel 42/9, § 1, eerste lid, van het Antidopingdecreet, moet volgens de gemachtigde worden geschreven "over de uitsluiting van de sporter conform artikel 42/10".

35. In het ontworpen artikel 42/9, § 2, van het Antidopingdecreet, wordt melding gemaakt van de voorwaarde "dat de individuele sportbeoefening niet in een georganiseerd verband kadert". De gemachtigde verduidelijkte het begrip "in georganiseerd verband" als volgt:

> "De decreetgever heeft de notie georganiseerd verband niet gedefinieerd in het Antidopingdecreet, maar het overgelaten aan de tuchtrechtspraak om invulling te geven aan het begrip.
>
> De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft in arrest nr. 204.608 van 3 juni 2010 het beoefenen van fitness-activiteiten als een georganiseerd verband beschouwd (zie randnummer 8):
>
>> 'Een fitnesscentrum dient te worden beschouwd als een initiatief tot sportbeoefening in georganiseerd verband. Het publiek ter beschikking stellen van een bijzondere infrastructuur om onder deskundig toezicht en begeleiding, die niet noodzakelijk individueel hoeft te zijn, aan sportbeoefening te doen, veronderstelt immers een zekere mate van organisatie die voldoet aan het 'georganiseerd verband' bedoeld in artikel 2, 2/, van het voornoemde decreet. Het commercieel karakter van een fitnesscentrum doet daaraan geen afbreuk. Op winst gerichte

sportmanifestaties zijn immers niet uit het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening gesloten'.

Hoewel het decreet van 27 maart 1991 eerst opgeheven en vervangen is door het decreet van 13 juli 2007, nadien door het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, kan thans nog steeds aangenomen worden dat trainen in een fitness-centrum als een georganiseerd verband moet gezien worden. De infrastructuur wordt op dat vlak gedeeld door de verschillende sportbeoefenaars en vereist een mate van organisatie.

Binnen het georganiseerde verband kan, zoals in de memorie [wordt] aangegeven, er wel degelijk een risico zijn dat een sporter binnen dat georganiseerd verband door het gebruik van middelen niet enkel zijn persoonlijke gezondheid schade toebrengt, maar door zijn gedrag ook invloed uitoefent op de andere sporters die deelnemen aan de georganiseerde sportactiviteit. Het is daarbij een doelstelling om alle deelnemers aan het georganiseerde verband toe te laten deel te nemen aan de sportactiviteit in een gezonde en dopingvrije omgeving. De sanctie van tijdelijke uitsluiting moet die gezonde omgeving vrijwaren, en kan tevens ontradend en preventief werken ten opzichte van sporters die eenzelfde gedrag zouden overwegen als de overtreder".

Het verdient aanbeveling om de aangehaalde duiding te integreren in de memorie van toelichting.

36. Overeenkomstig het ontworpen artikel 42/9, § 5, van het Antidopingdecreet, kan aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete worden opgelegd en kunnen ook nog bepaalde kosten ten laste van de sporter of begeleider worden gelegd. Aan de gemachtigde werd gevraagd of het effectief de bedoeling is om in de ontworpen bepaling te refereren aan de begeleider. Volgens de gemachtigde is dat niet het geval en moet de dubbele verwijzing naar de begeleider, in het ontworpen artikel 42/9, § 5, van het Antidopingdecreet, worden geschrapt. De tekst van de ontworpen bepaling zal in die zin moeten worden aangepast.

Artikel 58

37. In het ontworpen artikel 42/10, § 1, eerste lid, van het Antidopingdecreet, moeten de woorden "als vermeld in artikel," volgens de gemachtigde worden vervangen door de woorden "als vermeld in artikel 42/5, § 1, eerste lid,". In het ontworpen artikel 42/10, § 1, tweede lid, van het Antidopingdecreet, moet de verwijzing naar "artikel 42/5, eerste lid," worden vervangen door een verwijzing naar "artikel 42/5, § 1, eerste lid,". In hetzelfde lid lijkt ook de verwijzing naar dopingpraktijken "als vermeld in artikel 3, § 1, 3° en 5°," te moeten worden aangepast. De gemachtigde verklaarde in dat verband: "De verwijzing is bij opeenvolgende ontwerpteksten niet adequaat geredigeerd. De dopingpraktijken in deze titel zijn afzonderlijk opgenomen en beperkter geformuleerd dan de omschrijving van dopingpraktijken in artikel 3, zoals in de Code opgenomen". De desbetreffende verwijzing in het ontworpen artikel 42/10, § 1, tweede lid, van het Antidopingdecreet, zal op dat punt dus nog moeten worden nagezien.

Artikel 60

38. In het ontworpen artikel 43/1, zesde lid, van het Antidopingdecreet, moet worden geschreven “, of in voorkomend geval de schorsing of opheffing van de gevolgen van die beslissing,” en “, vanaf de vroegste van de volgende data:”.

Artikel 62

39. Rekening houdend met de draagwijdte van de eerste en de tweede zin van het ontworpen artikel 70, eerste lid, van het Antidopingdecreet, worden deze zinnen het best in twee afzonderlijke leden van de ontworpen bepaling opgenomen.

40. Naar het zeggen van de gemachtigde kan in het ontworpen artikel 70, tweede lid, van het Antidopingdecreet (dat artikel 70, derde lid, dient te worden indien wordt ingegaan op de suggestie die wordt gedaan *sub* 39), de verwijzing naar de datum van 1 januari 2021 niet worden behouden, rekening houdend met de voorgenomen aanpassing van de datum van inwerkingtreding van de ontworpen regeling (zie de *sub* 41 weergegeven verduidelijking).

Artikel 63

41. Uit artikel 63 van het voorontwerp lijkt de bedoeling te kunnen worden afgeleid om de ontworpen regeling op 1 januari 2021 in werking te laten treden. De gemachtigde deelde wat dat betreft evenwel het volgende mee:

> “Er wordt uitdrukkelijk afgezien van enige retroactieve inwerkingtreding.
>
> De vroegste datum zal ten vroegste op de dag van bekendmaking liggen. Doordat de datum niet meer haalbaar is, zal geëvalueerd moeten worden (welke) bepalingen zonder wijziging aan de uitvoeringsbepalingen kunnen worden doorgevoerd.
>
> Voor de bepalingen die betrekking hebben op de verblijfsgegevens, moet de procedure van het vaststellen van verblijfsgegevensinbreuken in elk geval conform de categorieën worden bepaald. Wegens de verwevenheid met het samenwerkingsakkoord zal voor die bepalingen de inwerkingtreding voor de rechtszekerheid best uitgesteld worden naar een door de Regering te bepalen datum, waarbij ook maximaal kan gestreefd worden naar een datum die aansluit bij een kwartaalaangifte (omwille van praktische redenen), en die voor zover mogelijk gelijk loopt met de inwerkingtreding in de andere Gemeenschappen, om een conforme toepassing van het Samenwerkingsakkoord te garanderen.
>
> Door de opname van strafbaarstellingen op tuchtrechtelijk vlak, wordt afgezien van enige retroactieve inwerkingtreding”.

De redactie van de inwerkingtredingsbepaling van artikel 63 van het voorontwerp zal, gelet op de voorgaande verduidelijking, moeten worden aangepast.

SLOTOPMERKING

42. De stellers van het voorontwerp doen er goed aan om na te gaan of de ontworpen wijzigingen van het Antidopingdecreet niet te baat moeten worden genomen om ook nog andere bepalingen van dat decreet, waarvan het voorontwerp niet de wijziging of vervanging beoogt, aan te passen teneinde erin bijvoorbeeld bepaalde achterhaalde verwijzingen te corrigeren. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 47 van het Antidopingdecreet verwezen naar artikel 46, 1°, van dat decreet, terwijl er in het laatstgenoemde artikel geen onderdeel 1° meer voorkomt. Specifiek wat die achterhaalde verwijzing in artikel 47 van het Antidopingdecreet betreft, deelde de gemachtigde het volgende mee:

> "Door de opeenvolgende wijzigingen van het Antidopingdecreet, inzonderheid de vervanging van artikel 46 bij het decreet van 4 december 2015, is in artikel 47 de verwijzing naar artikel 46, 1°, niet langer correct. Vandaar dat een wijzigingsartikel zal worden toegevoegd, waarbij de zinsnede 'artikel 46, 1°,' wordt vervangen door de zinsnede 'artikel 46'".

Zo nodig zullen gelijkaardige correcties in nog andere bepalingen van het Antidopingdecreet moeten worden aangebracht.

DE GRIFFIER	DE VOORZITTER
Wim GEURTS	Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

Art. 2. In artikel 2 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor punt 1°, dat punt 1°/1 wordt, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1° aangesloten federatie: een federatie waarvan de internationale federatie de Code heeft ondertekend, en die deel uitmaakt van de olympische of paralympische beweging, of die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité of Internationaal Paralympisch Comité, of die lid is van GAISF. Een aangesloten federatie past de bepalingen van de Code toe;";

2° in punt 2° worden de woorden "is gevonden" vervangen door het woord "aantoont";

3° in punt 2° wordt de zinsnede "inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen," opgeheven;

4° punt 3° en 4° worden vervangen door wat volgt:

"3° afwijkend paspoortresultaat: een rapport dat aangeduid wordt als een afwijkend paspoortresultaat zoals bepaald in de toepasselijke Internationale Standaard;
4° Anti-Doping Administration and Management System, afgekort ADAMS: een webgebaseerde toepassing voor gegevensinvoer, gegevensopslag, delen van gegevens en rapportering dat opgezet is om belanghebbenden en het WADA te helpen bij antidopingoperaties, in overeenstemming met dit decreet en de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens;";

5° er wordt een punt 4°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/1 antidopingactiviteiten: antidopingeducatie en -informatie, testdistributieplanning, het in stand houden van een geregistreerde doelgroep, het beheer van biologische paspoorten, het uitvoeren van testen, het organiseren van de analyse van monsters, het verzamelen van informatie en het voeren van onderzoeken, het verwerken van TTN-aanvragen, het resultatenbeheer, het toezicht houden op en afdwingen van de nale-

ving van opgelegde sancties, en alle andere activiteiten die verband houden met antidoping die uitgevoerd moeten worden door of namens een ADO, als bepaald in de Code en de internationale Standaarden;";

6° in punt 5° worden tussen de zinsnede "afgekort ADO:" en de woorden "een ondertekenaar" de woorden "het WADA of" ingevoegd;

7° punt 6 en 7° worden vervangen door wat volgt:

"6° atypisch analyseresultaat: een rapport van een WADA-geaccrediteerd of ander door het WADA goedgekeurd laboratorium dat verder onderzoek noodzaakt, conform de Internationale Standaarden en de Technische Documenten, voorafgaand aan de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat;

7° bedrog: bewust gedrag dat de dopingcontrole verstoort, maar dat niet beschouwd kan worden als een verboden methode. Bedrog omvat maar is niet beperkt tot:

a) iemand omkopen of zich laten omkopen om een bepaalde handeling wel of niet uit te voeren;
b) verhinderen dat een monster wordt afgenomen;
c) een monster beïnvloeden of de analyse van een monster onmogelijk maken;
d) documenten vervalsen of valse documenten neerleggen bij een ADO, een TTN-commissie of een disciplinair orgaan dat bevoegd is om over de zaak te oordelen;
e) zich bedienen van valse getuigenissen van derden;
f) het stellen van elke vorm van bedrieglijk gedrag ten opzichte van een ADO of disciplinair orgaan dat erop gericht is om het resultatenbeheer en het bepalen van de gevolgen van dopingpraktijken te beïnvloeden;
g) elke andere vergelijkbare opzettelijke verstoring of poging tot verstoring van enig aspect van de dopingcontrole;";

8° in punt 8° wordt het woord "sportactiviteit" vervangen door het woord "sportwedstrijd";

9° er wordt een punt 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"8°/1 beschermde persoon: elke sporter of elke natuurlijke persoon die op het ogenblik van de overtreding van een antidopingregel:

a) de leeftijd van zestien jaar niet heeft bereikt;
b) de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt en niet is toegevoegd aan een geregistreerde doelgroep en nooit aan een internationaal evenement zonder categoriebeperking heeft deelgenomen; of
c) om andere redenen dan leeftijd erkend werd als een persoon die niet volledig of gedeeltelijk over zijn handelingsbekwaamheid beschikt, overeenkomstig het geldende, nationale recht;";

10° punt 11° en 12° worden vervangen door wat volgt:

"11° binnen wedstrijdverband: de periode die start om 11.59 uur op de dag vóór een wedstrijd waaraan de sporter plant deel te nemen, tot en met het einde van de wedstrijd en de monsterneming die in verband staat met de wedstrijd in kwestie. Het WADA kan een alternatieve definitie goedkeuren voor een bepaalde sport als een internationale federatie een dwingende rechtvaardiging geeft waarom een andere definitie noodzakelijk is voor die sport. Na goedkeuring door het WADA wordt

die definitie gevolgd voor die sport door alle organisatoren van grote evenementen;

12° biologisch paspoort: het programma en de methodes om alle relevante gegevens die uniek zijn voor een bepaalde sporter te verzamelen en te vergelijken zoals bepaald in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en de Internationale Standaard voor Laboratoria;";

11° er worden een punt 15°/1 en 15°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"15°/1 competitieve breedtesporter: een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met competitieve doeleinden waarbij een prijs, in natura of speciën, verbonden is aan het behaalde resultaat of klassement, of een breedtesporter die deelneemt of zich voorbereidt op deelname aan een sportactiviteit met demonstratieve doeleinden in een sport die gebruikelijk in wedstrijdverband wordt beoefend. De voormelde breedtesporter voldoet daarnaast aan een van de volgende voorwaarden:

a) de breedtesporter is aangesloten bij of is lid van een federatie of sportvereniging waarbij de aansluiting of het lidmaatschap recht geeft op deelname aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;

b) de breedtesporter heeft in de zes maanden vóór de dopingpraktijk of de feiten die aan de dopingpraktijk ten grondslag liggen, zijn vastgesteld, deelgenomen aan sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden;

c) op basis van feitelijke elementen kan aangetoond worden dat de breedtesporter zich voorbereidt op sportactiviteiten met competitieve of demonstratieve doeleinden.

Een breedtesporter die aan een dopingcontrole wordt onderworpen die plaatsvindt buiten wedstrijdverband in een context die vreemd is aan enige sportbeoefening die kadert in de voorbereiding van sportactiviteiten met het karakter van een wedstrijd, of aan een dopingcontrole die geen gerichte controle is buiten wedstrijdverband van een sporter die gewoonlijk aan competitie deelneemt, is tot het bewijs van het tegendeel geen competitieve breedtesporter;

15°/2 decisielimiet: de waarde die bepaalt vanaf waar de gemeten aanwezigheid van een verboden stof waarvoor een drempelwaarde is bepaald, als een afwijkend analyseresultaat wordt gerapporteerd, conform de Internationale Standaard voor Laboratoria van het WADA;";

12° punt 16° wordt vervangen door wat volgt:

"16° dopingcontrole: alle stappen en procedures vanaf het plannen van de spreiding van dopingtests tot de laatste beslissing in beroep en het afdwingen van de naleving van disciplinaire sancties, inclusief alle tussenstappen, met name maar niet beperkt tot testen, onderzoeken, het verzamelen van verblijfsgegevens, de toestemming wegens therapeutische noodzaak, het afnemen en verwerken van monsters, de laboratoriumanalyse, het resultatenbeheer, met inbegrip van hoorzittingen en beroepsprocedures, en onderzoeken en verdere procedures die betrekking hebben op de naleving van een voorlopige schorsing of uitsluiting;";

13° in punt 16°/1 worden de woorden "te dragen" vervangen door de woorden "uit te oefenen";

14° aan punt 16°/1 worden na het woord "toevertrouwd" de woorden "conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en dit decreet" toegevoegd;

15° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"17°/1 educatie: het opleidingsproces om waarden bij te brengen en gedrag te ontwikkelen die de geest van de sport bevorderen en beschermen en gericht is op de preventie van opzettelijke en onopzettelijke doping;";

16° in punt 20° worden de woorden "Sport Accord" vervangen door het woord "GAISF";

17° er wordt een punt 24°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"24°/1 GAISF: de Global Association of International Sports Federations;";

18° in punt 26° worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

19° in punt 26° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen." vervangen door de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.";

20° in punt 27° worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

21° in punt 27° wordt de zin "Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen." vervangen door de zin "Behalve in het geval van een beschermde persoon of recreatiesporter, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen.";

22° in punt 27° wordt de zin "Voor cannabinoïden kan een sporter bewijzen dat hem of haar geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt door duidelijk aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan zijn of haar sportprestaties." opgeheven;

23° er wordt een punt 28°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"28°/1 geregistreerde doelgroep: de groep elitesporters van hoge prioriteit die door een internationale federatie of een NADO zijn gekozen om onderworpen te worden aan dopingcontroles, zowel binnen als buiten competitie, en die verplicht zijn om de verblijfsgegevens, vermeld in artikel 5.6 van de Code en in de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken, mee te delen;";

24° er wordt een punt 29°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"29°/1 gevolgen van dopingpraktijken: één of meerdere van de volgende gevolgen die op grond van de Code opgelegd worden aan een sporter of andere persoon volgend uit een dopingpraktijk:

a) diskwalificatie: de resultaten behaald door de sporter in kwestie in een bepaalde wedstrijd of evenement worden gediskwalificeerd met alle daaruit voortvloeiende gevolgen met inbegrip van het verlies van medailles, punten of prijzen;
b) uitsluiting: de sporter of andere persoon is op grond van een dopingpraktijk voor een bepaalde periode uitgesloten van wedstrijddeelname of andere activiteit of sportgerelateerde steun, conform artikel 10.14 van de Code;
c) voorlopige schorsing: de sporter of andere persoon is tijdelijk uitgesloten van enige of andere activiteit voorafgaand aan een beslissing ten gronde na een hoorzitting conform artikel 8 van de Code;
d) financiële gevolgen: een financiële sanctie opgelegd op grond van een dopingpraktijk of als terugvordering van de kosten verbonden aan een dopingpraktijk;
e) publieke bekendmaking: de publieke verspreiding of algemene verstrekking van informatie over een dopingpraktijk die verder gaat dan de verplichte notificaties aan de partijen, conform artikel 14 van de Code.

Ploegen kunnen onderworpen worden aan gevolgen van dopingpraktijken conform artikel 11 van de Code;";

25° in punt 30° worden de woorden "het gezag" vervangen door de woorden "de bevoegdheid";

26° er wordt een punt 31°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"31°/1 hoorprocedure: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf het overzenden van een zaak naar een disciplinair orgaan of tribunaal dat bevoegd is om de zaak te horen of tribunaal, tot aan het nemen van een beslissing en kennisgeving van de beslissing door het disciplinair orgaan of tribunaal dat bevoegd is om de zaak te horen, in eerste aanleg of in hoger beroep;";

27° er wordt een punt 32°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"32°/1 institutionele onafhankelijkheid: volledige institutionele onafhankelijkheid van een instantie die een zaak in beroep hoort ten opzichte van de ADO die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer. Instanties die de zaak in graad van beroep horen zijn op geen enkele wijze beheerd, verbonden of ondergeschikt aan de ADO met resultatenbeheer;";

28° punt 34° wordt opgeheven;

29° punt 35° wordt vervangen door wat volgt:

"35° Internationale Standaarden: de documenten, aangenomen door het WADA ter ondersteuning van de Code. Naleving van de Internationale Standaard zal, in tegenstelling tot de naleving van een andere alternatieve standaard, procedure of gebruik, voldoende zijn om te concluderen dat de procedures in de Internationale Standaard correct zijn uitgevoerd. De Internationale Standaarden omvatten ook de Technische Documenten die ter uitvoering van die standaarden zijn opgesteld;";

30° er worden een punt 35°/1 tot en met 35°/6 ingevoegd, die luiden als volgt:

"35°/1 Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken: de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken die goedgekeurd is door het WADA op 15 november 2013, en de latere wijzigingen ervan;

35°/2 Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie: de Internationale Standaard voor Bescherming van de Privacy en Persoonlijke Informatie die goedgekeurd is door het WADA op 9 mei 2009, en de latere wijzigingen ervan;

35°/3 Internationale Standaard voor Educatie: de Internationale Standaard voor Educatie die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;

35°/4 Internationale Standaard voor Laboratoria: de Internationale Standaard voor Laboratoria die goedgekeurd is door het WADA op 7 juni 2003, en de latere wijzigingen ervan;

35°/5 Internationale Standaard voor Resultatenbeheer: de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die goedgekeurd is door het WADA op 7 november 2019, en de latere wijzigingen ervan;

35°/6 Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak: de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak die goedgekeurd is door het WADA in 2004, en de latere wijzigingen ervan;";

31° er wordt een punt 38°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"38°/1 misbruikstof: een verboden stof die op de verboden lijst is aangeduid als misbruikstof omdat die frequent misbruikt wordt in de samenleving buiten een sportgerelateerde context;";

32° in punt 41° wordt de zinsnede "artikel 5.6" vervangen door de zinsnede "artikel 5.5";

33° in punt 42° worden de woorden "de resultaten ervan te beheren en hoorzittingen te houden" vervangen door de woorden "en het resultatenbeheer uit te voeren";

34° in punt 44° wordt de zinsnede "artikel 21, § 1, § 2 en § 3" vervangen door de zinsnede "artikel 21, §1 en §3";

35° er wordt een punt 44°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"44°/1 niet-specifieke methode: elke verboden methode die geen specifieke methode is;";

36° er wordt een punt 45°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"45°/1 operationele onafhankelijkheid: de onafhankelijkheid om te waarborgen dat leden van een disciplinair orgaan dat de zaak hoort en beslist over een zaak of andere personen die betrokken zijn in het beslissingsproces van dat disciplinair orgaan, niet betrokken zijn of waren in het onderzoek of in de voorafgaande beslissingen over de voortzetting van de zaak. Daarbij moet aan al de volgende voorwaarden zijn voldaan:

a) bestuursleden, personeelsleden, leden van een commissie, raadgevers en functiehouders van de antidopingorganisatie met resultatenbeheer of organisaties die van die antidopingorganisatie afhangen, en personen die betrokken zijn in het onderzoek naar

en de beoordeling van de zaak die voorafgaat aan de eigenlijke disciplinaire beoordeling, kunnen niet worden aangewezen als leden van een disciplinair orgaan van die antidopingorganisatie met resultatenbeheer of als ondersteunend personeel daarvan, voor zover dat ondersteunend personeel mee verantwoordelijk is in de beraadslaging of het opmaken van een beslissing;

b) disciplinaire organen zijn in staat om de hoorprocedure te voeren en te beslissen over de grond van de zaak zonder inmenging van de antidopingorganisatie of een derde partij;";

37° punt 46° wordt opgeheven;

38° er wordt een punt 47°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"47°/1 overeenkomst van voorbehoud zonder nadelige erkentenis: een schriftelijke overeenkomst tussen de ADO en de sporter of andere persoon in kwestie die de sporter of andere persoon toelaat om informatie aan de ADO te verstrekken binnen een beperkte vooraf bepaalde termijn en in een bepaalde setting, waarbij in het geval geen overeenkomst over het resultatenbeheer wordt afgesloten, de informatie die verstrekt is door de sporter of andere persoon onder die termijn en setting niet mag gebruikt worden door de ADO tegenover de sporter of andere persoon of door een andere ADO in een procedure van resultatenbeheer onder de Code of dit decreet, zonder evenwel afbreuk te doen aan het recht van de ADO, de sporter of andere persoon om andere informatie of bewijzen te gebruiken die buiten de bepaalde termijn en setting, als omschreven in de overeenkomst, zijn verkregen;";

39° er wordt een punt 51°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"51°/1 recreatiesporter: een breedtesporter die in de loop van de vijf jaar voorafgaand aan een overtreding van de antidopingregels, geen elitesporter van internationaal of nationaal niveau was, geen land vertegenwoordigd heeft bij een internationaal sportevenement zonder categoriebeperking of niet toegevoegd was aan een geregistreerde doelgroep, een nationale doelgroep of elke andere doelgroep onderworpen aan verplichtingen op het vlak van het doorgeven van verblijfsgegevens opgelegd door een internationale federatie of een NADO;";

40° er wordt een punt 52°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"52°/1 resultatenbeheer: het proces dat het volledige tijdsverloop omvat vanaf de kennisgeving van een dopingpraktijk, de overtreding van de verplichtingen voor verblijfsgegevens of andere overtredingen, of in voorkomend geval vanaf elke stap die bepaald is in de procedure in kwestie voorafgaand aan de kennisgeving, met inbegrip van het eigenlijke instellen van vervolging, tot aan de volledige afhandeling van de procedure, met inbegrip van het einde van de hoorprocedure in eerste aanleg of in voorkomend geval in graad van beroep;";

41° in punt 53° worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

42° in punt 53° wordt het woord "minderjarig" vervangen door de woorden "een beschermde persoon";

43° er wordt een punt 53°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"53°/1 specifieke methode: een verboden methode die uitdrukkelijk als specifiek is aangeduid in de verboden lijst;";

44° punt 54° wordt vervangen door wat volgt:

"54° specifieke stof: elke verboden stof, tenzij anders aangeduid in de verboden lijst;";

45° er wordt een punt 57°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"57°/1 strikte aansprakelijkheid: de aansprakelijkheid die bepaalt dat voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° en 2°, het niet vereist is dat opzet, fout, nalatigheid of bewust gebruik in hoofde van de sporter worden aangetoond om die dopingpraktijk vast te stellen;";

46° punt 58° wordt vervangen door wat volgt:

"58° substantiële hulp: om in aanmerking te komen voor een verminderde sanctie wegens substantiële hulp moet een sporter of andere persoon:

a) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen of andere praktijken waarover substantiële hulp kan geboden worden, volledig onthullen in een ondertekende schriftelijke verklaring of een met elektronische middelen geregistreerd vraaggesprek; en

b) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in elke zaak of aangelegenheid die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een ADO of tuchtcommissie dat vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van een ingeleide zaak of andere procedure of, indien er nog geen zaak of procedure is ingeleid, een voldoende basis bevatten om een zaak of procedure in te leiden;";

47° er wordt een punt 58°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"58°/1 Technisch Document: een document dat aangenomen en gepubliceerd is door het WADA waarin verplichte technische vereisten zijn opgenomen over specifieke aspecten van antidoping die bepaald zijn in de Internationale Standaarden;";

48° punt 60° wordt vervangen door wat volgt:

"60° toestemming wegens therapeutische noodzaak, afgekort TTN: een toestemming die een sporter met een medische aandoening toelaat een verboden stof of een verboden methode te gebruiken, voor zover is voldaan aan de voorwaarden van artikel 4.4 van de Code en de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak;";

49° in punt 61° wordt tussen de woorden "stoffen of" en het woord "methoden" het woord "verboden" ingevoegd;

50° in punt 65° worden tussen de woorden "elke stof" en het woord "die" de woorden "of klasse van stoffen" ingevoegd;

51° er wordt een punt 65°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"65°/1 verzwarende omstandigheden: de omstandigheden die betrekking hebben op of daden zijn van sporters of andere personen die het opleggen van een langere periode van uitsluiting verantwoorden dan de standaardsanctie die van toepassing is. Die omstandigheden of daden omvatten maar zijn niet beperkt tot de volgende omstandigheden:

a) de sporter of andere persoon heeft meerdere verboden stoffen of verboden methoden gebruikt of in bezit gehad bij meerdere gelegenheden of heeft meerdere andere dopingpraktijken begaan;
b) een normaal persoon zou redelijkerwijze langer de prestatiebevorderende effecten van de dopingpraktijk of dopingpraktijken in kwestie ondervinden dan voor de duur van de normaal toepasselijke periode van uitsluiting;
c) de sporter of andere persoon heeft misleidend of obstructief gedrag gesteld om een vaststelling of vervolging van een dopingpraktijk te vermijden;
d) de sporter of andere persoon heeft bedrog gepleegd tijdens het resultatenbeheer;
e) elke andere omstandigheid of gedrag dat het opleggen van een langere periode van uitsluiting rechtvaardigt;";

52° punt 66° wordt vervangen door wat volgt:

"66° voorlopige hoorzitting: een versnelde en verkorte hoorzitting die plaats heeft voorafgaand aan de eigenlijke hoorzitting ten gronde, die voorziet in de kennisgeving en de mogelijkheid om schriftelijk of persoonlijk gehoord te worden;";

53° punt 67° wordt opgeheven;

54° aan punt 68° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor sportactiviteiten die uit verschillende onderdelen bestaan en waarbij prijzen worden toegekend op dagelijkse of tussentijdse basis, bepalen in voorkomend geval de regels van de organiserende internationale sportfederatie of de sportactiviteit als wedstrijd of als evenement wordt beschouwd;".

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. §1. Er is sprake van een dopingpraktijk als de antidopingregels op een van de volgende wijzen worden overtreden:

1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;
2° het gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode;
3° het ontwijken door een sporter van een monsterneming, of het weigeren van of zich niet aanbieden voor een monsterneming zonder geldige reden, na daartoe opgeroepen te zijn door een bevoegd persoon;
4° elke combinatie van drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden door een sporter die is opgenomen in een geregistreerde doelgroep;
5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe door een sporter of andere persoon, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;

6° het bezit van een verboden stof of een verboden methode door een sporter of begeleider in de volgende gevallen:
   a) het bezit door een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode, of het bezit door een sporter buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode, tenzij de sporter in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;
   b) het bezit door een begeleider binnen wedstrijdverband van een verboden stof of verboden methode, of het bezit door een begeleider buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode in verband met een sporter, wedstrijd of training, tenzij de begeleider in kwestie aantoont dat het bezit strookt met een geldige TTN die verleend is conform artikel 4.4 van de Code die toegekend is aan de sporter in kwestie, of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

7° de handel of de poging tot handel in een verboden stof of verboden methode door een sporter of andere persoon;

8° de toediening of de poging tot toediening door een sporter of een andere persoon aan een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden methode of verboden stof, of de toediening of de poging tot toediening aan een sporter buiten wedstrijdverband van een verboden stof of een verboden methode die verboden is buiten wedstrijdverband;

9° medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid door een sporter of andere persoon aan een dopingpraktijk, op een van de volgende wijzen: meewerken aan een dopingpraktijk, aanmoedigen tot, helpen met, of aanzetten tot een dopingpraktijk, samenzweren met het oog op het plegen van dopingpraktijken, verbergen van dopingpraktijken of om het even welke andere vorm van opzettelijke medeplichtigheid of poging tot medeplichtigheid in het kader van een dopingpraktijk of poging tot dopingpraktijk of de niet-naleving van een opgelegde uitsluiting of schorsing door een andere persoon dan de sporter of andere persoon die zich in een voorlopige schorsing bevindt;

10° verboden samenwerking door een sporter of andere persoon. Er is een verboden samenwerking als er een professionele of sportgerelateerde samenwerking is van een sporter of andere persoon die binnen het toepassingsgebied van dit decreet of onder de bevoegdheid van een ADO valt, met een begeleider die voldoet aan één van de volgende criteria:
   a) hij valt onder de bevoegdheid van een ADO en bevindt zich in een periode van uitsluiting;
   b) hij valt niet onder de bevoegdheid van een ADO, en een mogelijke uitsluiting is niet beoordeeld in een procedure van resultatenbeheer conform de Code, maar hij is veroordeeld in een burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke procedure voor gedragingen die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn, of waarbij in die procedure is vastgesteld dat hij gedragingen heeft gesteld die een dopingpraktijk zouden uitmaken als regels conform de Code zouden van toepassing zijn. In dat geval is de samenwerking met de begeleider in kwestie verboden voor een periode van zes jaar vanaf de strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke uitspraak, of voor de periode van de opgelegde strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke sanctie, als die laatste langer is dan zes jaar;
   c) hij treedt op als eerste aanspreekpunt of tussenpersoon voor een begeleider als vermeld in punt a) en b);

11° het ontmoedigen of bedreigen van of nemen van represailles door een sporter of andere persoon, tegen een persoon die te goeder trouw een melding doet aan een bevoegde instantie, op een van de volgende wijzen, waarbij het gedrag gericht op het ontmoedigen, bedreigen of nemen van represailles te kwader trouw gesteld is of een disproportionele reactie is, en waarbij dat gedrag niet te kwalificeren is als een dopingpraktijk als vermeld in punt 5°:

a) elke daad van bedreiging of enige poging tot intimidatie van een andere persoon met het oogmerk die persoon te ontmoedigen te goeder trouw informatie te geven over een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO;
b) het nemen van represailles tegen een persoon die te goeder trouw bewijzen heeft aangebracht of informatie heeft verschaft die verband houdt met een mogelijke dopingpraktijk of een mogelijke andere niet-naleving van de Code aan het WADA, een ADO, een politionele of gerechtelijke instantie, een regulerende instantie, een tuchtoverheid of een beroepsorganisatie, of een disciplinair orgaan of persoon die een onderzoek voert voor het WADA of een ADO.

§2. Om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 10°, vast te stellen, moet een ADO kunnen aantonen dat de sporter of andere persoon kennis had van de status van uitsluiting van de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°.

Het is aan de sporter of andere persoon om aan te tonen dat de samenwerking met de begeleider, vermeld in paragraaf 1, 10°, a) of b), niet professioneel of sportgerelateerd is, of dat die samenwerking redelijkerwijze niet vermeden kon worden.

ADO's die weet hebben van begeleiders die aan de criteria, vermeld in paragraaf 1, 10°, a), b) en c), voldoen, geven die informatie door aan het WADA.

§3. Een sporter is persoonlijk verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat geen verboden stof in zijn lichaam komt, en dat geen verboden methode op zijn lichaam wordt toegepast. Hij is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, metabolieten of markers daarvan, die gevonden worden in een monster dat afkomstig is van zijn lichaam. Het is daarbij niet noodzakelijk dat aangetoond wordt dat er opzet, fout of nalatigheid of bewust gebruik van een verboden stof of methode door de sporter is, om vast te stellen dat een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 1° of 2°, is begaan. Het is niet noodzakelijk dat het gebruik of de poging tot gebruik met succes is toegepast. Het volstaat dat gepoogd is de verboden stof te gebruiken of gepoogd is de verboden methode toe te passen om een dopingpraktijk als vermeld in paragraaf 1, 2°, te begaan.".

Art. 4. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 4. §1. De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op elke sporter, op elke begeleider of op elke andere persoon in relatie tot een sporter of sportactiviteit, of op elke andere persoon die betrokken is bij enig aspect van een dopingcontrole, op antidopingorganisaties met inbegrip van NADO Vlaanderen, op sportverenigingen, op controlelaboratoria en op personeelsleden of personen die onder delegatie werken van die sportverenigingen, antidopingorganisaties en controlelaboratoria.

§2. Sporters en andere personen, met inbegrip van begeleiders, zijn onderworpen aan de disciplinaire maatregelen binnen de tuchtregeling die opgezet is conform dit decreet en de Code. NADO Vlaanderen treedt voor de toepassing van dit decreet en de tuchtregeling op als Nationale Antidopingorganisatie onder de Code, en voert daarbij de opdrachten uit die aan NADO Vlaanderen zijn verleend bij dit decreet en de Code.

Voor sporters en andere personen, met inbegrip van begeleiders, die onder de bevoegdheid van een aangesloten federatie vallen, zijn de aangesloten federaties

verantwoordelijk voor de vervolging en disciplinaire bestraffing van de overtredingen inzake dopingpraktijken conform dit decreet en de Code. NADO Vlaanderen vervult daarbij de rol van Nationale Antidopingorganisatie onder de Code en kan daarbij gebruikmaken van alle bevoegdheden die bij dit decreet en de Code aan NADO Vlaanderen zijn verleend, en blijft verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat elk aspect van dopingcontrole uitgevoerd wordt conform de Code.

Sporters, begeleiders en andere personen die niet onder de bevoegdheid van een aangesloten federatie vallen, worden voor de overtreding inzake dopingpraktijken, tuchtrechtelijk vervolgd en bestraft door NADO Vlaanderen voor de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap.

§3. In afwijking van paragraaf 2 zijn breedtesporters die geen competitieve breedtesporters zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie en die niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie, voor de vaststelling en disciplinaire vervolging van dopingpraktijken onderworpen aan de bepalingen van artikel 42/6 tot en met 42/11, en niet onderworpen aan de toepassing van de Code.

De breedtesporters, vermeld in het eerste lid, worden wel beschouwd als sporters voor de preventie van dopingpraktijken en de educatie, vermeld in artikel 5.”.

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“NADO Vlaanderen, sportverenigingen en federaties stellen programma’s voor educatie op conform de Internationale Standaard voor Educatie. Ze monitoren en evalueren die programma’s en promoten educatie bij sporters, begeleiders en andere personen, en sportverenigingen. NADO Vlaanderen stelt jaarlijks een algemeen educatie- en preventieplan op.”;

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“NADO Vlaanderen treedt op als coördinerende instantie voor educatie. Programma’s voor educatie streven de volgende doelstellingen na:
1° de bescherming van de waarden van de sport;
2° de bescherming van de gezondheid van sporters;
3° de bescherming van het recht van sporters om deel te nemen aan een dopingvrije competitie op een eerlijke en gelijke basis.

Programma’s voor educatie als vermeld in het tweede lid, voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° ze zijn opgebouwd rond de volgende thema’s:
a) de basisbeginselen en waarden van een dopingvrije sport;
b) de rechten en plichten van sporters, begeleiders en andere groepen onder de Code;
c) het principe van strikte aansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter;
d) de gevolgen van dopinggebruik wat betreft de fysieke en mentale gezondheid, de sociale en economische effecten en de toepasselijke sancties;
e) de mogelijke dopingpraktijken;
f) de verboden stoffen en verboden methoden die zijn opgenomen op de verboden lijst;
g) het risico van gebruik van voedingssupplementen;

h) het gebruik van medicijnen en medische behandelingen en de toestemming voor therapeutische noodzaak;
i) de procedure van dopingcontrole en monsterneming, de wijze van het nemen van urinemonsters, het nemen van bloedmonsters en het biologisch paspoort;
j) de verplichtingen van elitesporters die zijn opgenomen in een geregistreerde doelgroep en de verblijfsgegevensverplichtingen;
k) het melden van dopinggebruik of het delen van bezorgdheden over doping;

2° ze zijn gericht op de bewustwording over de onderwerpen, vermeld in punt 1°;
3° ze geven accurate informatie over de onderwerpen, vermeld in punt 1°;
4° ze stellen de doelgroepen van die programma's in staat om correcte beslissingen te nemen om dopingpraktijken of andere schendingen van de antidopingregels te voorkomen, met de nadruk op persoonlijke normen en waarden die gericht zijn op het vrijwaren van de geest van de sport.".

Art. 6. In artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden tussen het woord "begeleiders" en de woorden "en sportverenigingen" de woorden "of andere personen" ingevoegd.

Art. 7. In artikel 7 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Gemeenschap erkent het WADA. De bepalingen van dit decreet zijn opgesteld in overeenstemming met de bepalingen van de Code en de Internationale Standaarden en de Technische Documenten, inclusief de commentaren bij de artikelen en moeten geïnterpreteerd worden in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden, met uitzondering van artikel 42/6 tot en met 42/11.";

2° in het tweede lid wordt tussen de woorden "van dit decreet," en de woorden "dienen in overeenstemming" de zinsnede "met uitzondering van de bepalingen ter uitvoering van artikel 42/6 tot en met 42/11," ingevoegd.

Art. 8. In artikel 8 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de zinsnede "door de ADO." en de woorden "De bewijsstandaard" de zin "Het bewijs van de dopingpraktijk zal zijn geleverd, als de ADO de dopingpraktijk genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt voor het disciplinair orgaan, waarbij rekening gehouden wordt met de ernst van de vermeende dopingpraktijk." ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

3° in paragraaf 2 worden tussen de woorden "disciplinaire procedures" en het woord "overeenkomstig" de woorden "en procedures van resultatenbeheer" ingevoegd;

4° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° analytische methoden of decisielimieten die het WADA goedkeurt na overleg met de wetenschappelijke gemeenschap in kwestie of die onderworpen zijn aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter of andere persoon die wil weerleggen dat vol-

daan is aan de voorwaarden van veronderstelling van wetenschappelijke validiteit of die de eigenlijke veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, brengt als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte van de betwisting en de grondslag ervan. Het disciplinaire orgaan, in eerste aanleg of in graad van beroep, of het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het disciplinair dossier dat gekoppeld is aan de betwisting heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure. In zaken voor het TAS stelt het TAS op verzoek van het WADA een geschikte wetenschappelijke expert aan om haar bij te staan in de beoordeling van de betwisting;";

5° in paragraaf 2, 2°, wordt het woord "sporter" telkens vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

6° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° afwijkingen van andere Internationale Standaarden dan de Internationale Standaard voor Laboratoria, vermeld in punt 2°, of van andere antidopingregels of richtlijnen die zijn opgenomen in de Code of de regels van een ADO, maken een analyseresultaat of een ander bewijs niet ongeldig en kunnen niet worden ingeroepen om te bewijzen dat een dopingpraktijk niet is begaan. Als de sporter of andere persoon aantoont dat een van de volgende afwijkingen van de bepalingen van de Internationale Standaarden redelijkerwijs kan geleid hebben tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, ligt de bewijslast bij de ADO om aan te tonen dat die onregelmatigheid het afwijkend analyseresultaat of de inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen niet heeft veroorzaakt. De volgende bewijsregels zijn daarbij van toepassing:

a) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in het proces van monsterneming of verdere handelingen met het monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;

b) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer of de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken in de vaststelling van een afwijkend paspoortresultaat, die redelijkerwijs een dopingpraktijk kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de dopingpraktijk niet veroorzaakt heeft;

c) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in de verplichte kennisgeving aan de sporter van het openen van het B-monster, die redelijkerwijs een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet veroorzaakt heeft;

d) bij een afwijking van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer die verband houdt met een verplichte kennisgeving, die redelijkerwijs een dopingpraktijk gebaseerd op een inbreuk op de verblijfsgegevensverplichting kan hebben veroorzaakt, draagt de antidopingorganisatie de bewijslast om aan te tonen dat die afwijking de inbreuk op de verblijfsgegevens niet veroorzaakt heeft;";

7° in paragraaf 2, 4° en 5°, worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

8° in paragraaf 3, 1°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan blijken uit de volgende feiten" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°, is voldoende aangetoond in de volgende gevallen";

9° in paragraaf 3, 1°, worden punt b) en c) vervangen door wat volgt:

"b) als het B-monster wordt geanalyseerd en de analyse van het B-monster bevestigt de aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan in het A-monster van de sporter;
c) als het A- of B-monster wordt verdeeld in twee delen en de analyse van het conformatiedeel van het verdeelde monster bevestigt de aanwezigheid van de verboden stof, metabolieten of markers ervan in het eerste deel van het verdeelde monster, of de sporter ziet af van de analyse van het confirmatiedeel van het verdeelde monster;";

10° in paragraaf 3 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° met uitzondering van de stoffen waarvoor specifiek een decisielimiet is opgegeven in de verboden lijst of in een Technisch Document, toont de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof, metaboliet of marker ervan in een monster van een sporter, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, aan. De verboden lijst of de Internationale Standaarden of Technische Documenten kunnen bijzondere criteria vaststellen voor de rapportering of beoordeling van bepaalde verboden stoffen;";

11° in paragraaf 3, 3°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan blijken uit" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 2°, kan blijken uit andere deugdelijke bewijsmiddelen zoals";

12° in paragraaf 3, 3°, wordt de zinsnede "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°," vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel 3, §1, 1°,".

Art. 9. Artikel 10 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 5 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 10. §1. De aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan, en het gebruik of de poging tot gebruik, bezit of toediening of de poging tot toediening van een verboden stof of methode is geen dopingpraktijk als dat overeenstemt met de modaliteiten van een TTN die is toegekend conform de Code en de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak.

Als een afwijkend analyseresultaat wordt vastgesteld kort nadat de TTN is vervallen of ingetrokken, gaat de ADO na of het analyseresultaat strookt met het gebruik van de verboden stof of methode voor het verstrijken of intrekken van de TTN. Als dat laatste het geval is, is het gebruik ervan door de sporter of de aanwezigheid van de verboden stof of methode in het monster van de sporter geen dopingpraktijk.

Als de sporter na de toekenning van de TTN een verschillende dosis, gebruiksfrequentie, gebruiksduur of toedieningswijze nodig heeft, neemt de sporter in kwestie contact op met de relevante ADO, die kan beslissen dat de sporter een nieuwe aanvraag moet indienen. Als het gebruik, het bezit of de aanwezigheid van

de verboden stof of methode in het monster van de sporter niet strookt met de toekenningsvoorwaarden van de TTN, zal de toegekende TTN niet volstaan om een dopingpraktijk uit te sluiten.

Elke TTN heeft een specifieke geldigheidsduur die wordt vastgelegd door de TTN-commissie en op het einde van die termijn vervalt de TTN automatisch. Als de elitesporter de verboden stof of verboden methode ook na de vervaldag nog verder moet gebruiken, moet hij ruim voor de vervaldag een aanvraag voor een nieuwe TTN indienen, zodat er voldoende tijd is om een beslissing te nemen over de aanvraag. Een breedtesporter kan retroactief een nieuwe aanvraag indienen.

§2. Een TTN-aanvraag kan door een sporter maar bij één instantie worden ingediend.

§3. De breedtesporter en de elitesporter die geen internationale elitesporter is, dient een TTN-aanvraag in bij zijn NADO. Als er discussie is over welke NADO bevoegd is voor een bepaalde TTN-aanvraag, oordeelt het WADA.

Breedtesporters die voor therapeutische redenen een verboden stof of verboden methode gebruiken, kunnen een TTN aanvragen en toegekend krijgen met terugwerkende kracht, die in voorkomend geval terugwerkt tot op de datum van de monsterneming.

Een TTN die door een NADO is verleend, is globaal geldig op nationaal niveau zonder dat het noodzakelijk is dat die formeel en uitdrukkelijk erkend wordt door een andere NADO.

§4. De internationale elitesporter die een TTN wil, moet die aanvragen bij zijn internationale federatie.

Als een sporter beschikt over een TTN van een NADO, is die TTN alleen geldig op nationaal niveau en is die niet geldig als de sporter een internationale elitesporter wordt of aan een internationaal evenement deelneemt, tenzij en tot de desbetreffende internationale federatie die TTN erkent.

Als de internationale federatie weigert de TTN te erkennen die door een NADO is verleend, hebben de sporter en de NADO in kwestie het recht om binnen 21 dagen na de kennisgeving bij het WADA een heroverweging aan te vragen. Tot het WADA een beslissing heeft genomen, blijft de TTN geldig voor nationale wedstrijden en dopingtests buiten wedstrijdverband, maar niet voor internationale wedstrijden. Als er geen heroverweging wordt aangevraagd bij het WADA, beslist de NADO die de TTN heeft verleend of die TTN geldig blijft voor wedstrijden op nationaal niveau en voor dopingtests buiten wedstrijdverband, op voorwaarde dat de sporter geen internationale elitesporter meer is en de sporter niet deelneemt aan wedstrijden van internationaal niveau, zoals bepaald door de internationale federatie. Tot de NADO een beslissing heeft genomen over de geldigheid, blijft de TTN geldig voor wedstrijden op nationaal niveau en voor dopingtests buiten wedstrijdverband, maar niet voor wedstrijden van internationaal niveau als bepaald door de internationale federatie.

Als de NADO van de sporter hem nog geen TTN heeft verleend voor de stof of methode in kwestie, vraagt de sporter die door de internationale federatie als internationale elitesporter wordt beschouwd, direct bij zijn internationale federatie een TTN aan. Tegen een door een internationale federatie toegekende TTN kan door NADO Vlaanderen bij het WADA een heroverweging worden aangevraagd binnen 21 dagen na de kennisgeving als NADO Vlaanderen van mening is dat de TTN niet in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Therapeutische Toestemmingen is toegekend. Tot het WADA een beslissing heeft genomen, blijft

de internationale TTN geldig voor internationale wedstrijden en dopingtests buiten wedstrijdverband, maar niet voor nationale wedstrijden. Als er geen heroverweging wordt aangevraagd bij het WADA, wordt de TTN 21 dagen na de kennisgeving door de internationale federatie geldig voor nationale wedstrijden.

Als de internationale federatie een door een NADO toegekende TTN weigert te erkennen omdat testen of andere informatie ontbreken om na te gaan of de TTN is toegekend in overeenstemming met de Code, moet het dossier vervolledigd worden en kan geen herziening worden gevraagd aan het WADA.

Als een internationale federatie een sporter controleert die geen internationale elitesporter is, moet ze de TTN erkennen die door de NADO is toegekend, tenzij de sporter door de regels van de internationale federatie uitdrukkelijk verplicht was om erkenning aan te vragen.

§5. Een organisator van een groot evenement kan een door hem uitgereikte TTN vereisen voor het gebruik van verboden stoffen of verboden methoden in het kader van zijn evenement.

Als een sporter al beschikt over een TTN die is toegekend door de NADO of internationale federatie van de sporter in kwestie, is de organisator van een groot evenement gehouden de TTN te erkennen als die TTN voldoet aan de criteria van de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak. Als de organisator van een groot evenement beslist dat de TTN niet voldoet aan die criteria en weigert de TTN te erkennen, brengt ze de sporter onverwijld op de hoogte van de met redenen omklede beslissing.

Als die organisator een door een NADO of de internationale sportfederatie toegekende TTN niet erkent, of weigert een bij hem aangevraagde TTN toe te kennen, kan tegen die beslissing alleen in beroep worden gegaan bij een door die organisator opgericht of aangesteld onafhankelijk orgaan. Als geen beroep wordt ingesteld of als het beroep niet succesvol is, kan de sporter de verboden stof of methode niet gebruiken in het kader van het evenement, maar door de NADO of de internationale federatie toegekende TTN's blijven wel geldig buiten het evenement.

§6. De regering bepaalt de procedure en de voorwaarden die gelden voor het verlenen van een TTN aan sporters die onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen vallen in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak.

De regering richt voor de toekenning van een TTN een commissie van artsen op, TTN-commissie genaamd, en bepaalt de opdracht en de samenstelling ervan, en de vergoedingen die de leden van de TTN-commissie ontvangen.

De formulieren voor de aanvraag van en de beslissing tot het verlenen van de TTN, worden in het Nederlands opgesteld en er wordt een Franse en Engelse vertaling bijgevoegd.

NADO Vlaanderen registreert uiterlijk 21 dagen na de dag waarop ze de beslissing heeft ontvangen van de TTN-commissie elke beslissing tot toekenning, weigering, erkenning of niet-erkenning van een TTN in ADAMS. Bij geweigerde TTN's bevat de registratie de redenen van de weigering. Bij toegekende TTN's bevat die registratie de volgende informatie, conform de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak:

1° de toegelaten stof of methode, en de duur, dosis, gebruiksfrequentie en toedieningswijze ervan. Als de geldigheidsduur van de TTN afwijkt van de duur van de behandeling, worden ook de duurtijd van die behandeling en de andere toelatingsvoorwaarden vermeld;

2° de TTN-aanvraag en de relevante medische informatie die aantoont dat de toekenningsvoorwaarden zijn nageleefd;
3° in voorkomend geval de redenen waarom de sporter in kwestie een retroactieve TTN heeft mogen aanvragen.

Tegen de beslissing tot weigering of tegen het gebrek aan een beslissing van de TTN-commissie binnen de door de regering vastgestelde termijn kan door de sporter een verzoek tot heroverweging ingediend worden bij de TTN-commissie in een andere samenstelling, volgens een door de regering uitgewerkte procedure.

§7. Tegen een beslissing na heroverweging van de TTN-commissie van NADO Vlaanderen kan beroep ingesteld worden op de volgende wijze:
1° een elitesporter kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie, vermeld in artikel 24/1, §1;
2° een breedtesporter als vermeld in artikel 24, §1, kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie bij de institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie, vermeld in artikel 24/1, §1;
3° een breedtesporter als vermeld in artikel 27, kan beroep instellen tegen de beslissing van de TTN-commissie bij de disciplinaire raad, vermeld in artikel 29.

§8. Het WADA is gehouden te beslissen over de heroverweging van een beslissing van een internationale federatie om een TTN die verleend is door een NADO niet te erkennen, op vraag van de sporter of NADO, conform paragraaf 4, derde lid, en over de heroverweging van een TTN die toegekend is door een internationale federatie, conform paragraaf 4, vierde lid.

Het WADA kan, op eigen initiatief of op vraag van een betrokken partij, op elk moment de toekenning van een TTN in heroverweging nemen.

Als het WADA oordeelt dat de TTN-beslissing die in heroverweging is genomen voldoet aan de criteria van de Internationale Standaard voor Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak, zal het WADA de beslissing niet hervormen. Als de TTN-beslissing niet voldoet aan die criteria, zal het WADA de beslissing hervormen.

§9. Tegen elke TTN-beslissing van een internationale federatie die niet door het WADA is hervormd na heroverweging, conform paragraaf 8, of waarvoor geen heroverweging is aangevraagd bij het WADA of die niet op eigen initiatief van het WADA in heroverweging is genomen, kan door de sporter of de NADO enkel beroep worden ingesteld bij het TAS.

Een beslissing van het WADA inzake de hervorming van een TTN-beslissing na heroverweging, op vraag van een NADO of een sporter of op eigen initiatief van het WADA, kan overeenkomstig artikel 4.4.8 van de Code alleen bij het TAS aangevochten worden door de sporter in kwestie, door NADO Vlaanderen of de bevoegde internationale federatie.

§10. Als geen beslissing wordt genomen binnen een redelijke termijn over een ingediende aanvraag voor een TTN of voor de erkenning van een TTN of de heroverweging van een TTN-beslissing, staat dat gelijk aan een weigering van de aanvraag, waarbij het recht ontstaat om heroverweging of beroep in te stellen, conform paragraaf 7 tot en met 9.”.

Art. 10. Artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Elke federatie en haar lidorganisaties nemen met toepassing van artikel 5 maatregelen voor de preventie van doping voor haar leden, hun begeleiders en elke andere persoon die een band heeft met die sporters, begeleiders, of met de federatie of haar lidorganisaties. Elke aangesloten federatie neemt de disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 24 en 24/1.".

Art. 11. Artikel 12, 1°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"1° de regering periodiek en ten minste jaarlijks op de hoogte te brengen op de door de regering bepaalde wijze van alle door haar geplande wedstrijden en die informatie in voorkomend geval te actualiseren, ten minste veertien dagen voorafgaand aan de start van een wedstrijd;".

Art. 12. In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "elitesporters of begeleiders" vervangen door de woorden "sporters of andere personen";

2° in het eerste lid worden de woorden "betrokken sporters of begeleiders" vervangen door de woorden "sporters of andere personen in kwestie";

3° in het tweede lid worden tussen de woorden "begeleiders van hun leden" en de woorden "wegens dopingpraktijken" de woorden "of andere personen" ingevoegd.

Art. 13. Aan artikel 14/1, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een punt 1°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/1 de verantwoordelijkheid te dragen op het vlak van antidoping voor alles wat hij inneemt of gebruikt;";

2° een punt 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° de identiteit van zijn of haar begeleiders mee te delen op verzoek van NADO Vlaanderen, van een nationale federatie of een ADO met bevoegdheid over de sporter.".

Art. 14. In artikel 14/2, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt tussen de woorden "de dopingbestrijding" en de woorden "en zijn invloed" de zinsnede "en het programma van dopingtests," ingevoegd;

2° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"5° geen verboden stof of verboden methode te gebruiken, toe te passen of in bezit te hebben zonder geldige reden.".

Art. 15. In titel 4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 14/3 ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 14/3. Elke andere persoon dan een sporter als vermeld in artikel 14/1 of een begeleider als vermeld in artikel 14/2, is verplicht:
1° op de hoogte te zijn van de antidopingregels en ze na te leven;
2° NADO Vlaanderen en haar federatie en internationale federatie op de hoogte te brengen van elke veroordeling wegens dopingpraktijken in de laatste tien jaar;
3° mee te werken aan elk onderzoek van een ADO naar dopingpraktijken.".

Art. 16. In artikel 15 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 4 december 2015 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "over de naleving van het verbod op de aanwezigheid en het gebruik van verboden stoffen en methoden" vervangen door de zinsnede "dat een sporter een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° of 2°, heeft begaan";

2° in paragraaf 1, derde lid, worden tussen het woord "Monsters" en de woorden "worden geanalyseerd" de woorden "en daarmee samenhangende analytische gegevens of informatie verkregen uit dopingtests" ingevoegd;

3° in paragraaf 1, vierde lid, wordt het woord "elitesporters" vervangen door het woord "sporters";

4° paragraaf 1, vijfde lid, wordt opgeheven;

5° in paragraaf 1, zesde lid, dat paragraaf 1, vijfde lid, wordt, worden de woorden "sporters en begeleiders" vervangen door de zinsnede "sporters, begeleiders en andere personen";

6° paragraaf 1, zevende lid, dat paragraaf 1, zesde lid, wordt, wordt vervangen door wat volgt:

"Sporters, begeleiders en andere personen wiens gedrag het onderzoek verstoort, kunnen vervolgd worden wegens een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°.";

7° paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen, het WADA, een internationale sportfederatie of enige andere ADO, of een sportvereniging waarvan de sporter lid is, kunnen op elk moment, zowel binnen als buiten wedstrijdverband, onder de verantwoordelijkheid van een dopingcontroleur, dopingtests laten uitvoeren bij alle sporters, met inbegrip van sporters die wegens dopingpraktijken zijn uitgesloten van de deelname aan sportactiviteiten, met behoud van de toepassing van testbevoegheid bij internationale evenementen, conform het vierde tot en met zevende lid.";

8° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden "verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van dopingtests" vervangen door de woorden "bevoegd om dopingtests uit te voeren";

9° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden "georganiseerd en gecoördineerd door" telkens vervangen door de woorden "uitgevoerd onder de bevoegdheid van";

10° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden "de organiserende internationale organisatie" vervangen door de woorden "het bestuursorgaan van het evenement";

11° paragraaf 2, zesde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Een ADO die dopingtests wil uitvoeren op evenementenlocaties tijdens evenementen waarvoor ze geen bevoegdheid heeft voor het organiseren en coördineren van dopingtests, overlegt met het bestuursorgaan van het evenement om toestemming te krijgen voor het uitvoeren en coördineren van die dopingtests. Als de ADO niet akkoord is met antwoord van het bestuursorgaan van

het evenement, kan de ADO, als het nodig is, het WADA vragen toestemming te geven en te bepalen hoe de dopingtests dan gecoördineerd worden.";

12° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. NADO Vlaanderen is bevoegd om relevante analytische en niet-analytische informatie te verzamelen, te beoordelen en te verwerken met het doel om een effectief, intelligent en proportioneel testdistributieplan op te stellen en dopingpraktijken vast te stellen en om elk verder onderzoek naar een mogelijke dopingpraktijk te onderbouwen en bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van een disciplinaire vervolging of om een dopingpraktijk uit te sluiten.";

13° aan paragraaf 4, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De regering stelt de inhoud en de vorm van de formulieren vast.".

Art. 17. Aan artikel 16, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zin "Sportverenigingen mogen enkel dopingtests uitvoeren onder de gedocumenteerde bevoegdheid van een internationale federatie en waarbij NADO Vlaanderen of een andere monsterafname-instantie hen aanstelt voor het afnemen van monsters conform de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken;" toegevoegd.

Art. 18. In artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 5 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden "ervoor te zorgen dat" en de woorden "de volgende bepalingen" worden de woorden "de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken en" ingevoegd;

2° in punt 1° worden tussen de woorden "voorafgaandelijk aan" en de woorden "een dopingtest" de woorden "de oproeping voor" ingevoegd;

3° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de minderjarige afziet van dat recht, kan de dopingcontroleur beslissen dat een derde aanwezig is bij de oproeping van de minderjarige sporter;";

4° aan punt 2° wordt de volgende zin toegevoegd:

"In voorkomend geval noteert de dopingcontroleur dat verzet op het verslag van de dopingtest;".

Art. 19. In artikel 20 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

"§1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de elitesporters die in het Nederlandse taalgebied wonen, door NADO Vlaanderen ingedeeld in categorie A, B of C volgens de lijst van sportdisciplines A en B, die de regering bepaalt aan de hand van de criteria, vermeld in het tweede lid:

1° categorie A: deze groep bestaat enerzijds uit elitesporters die een discipline van categorie A beoefenen, en anderzijds, in voorkomend geval, uit de sporters, vermeld in paragraaf 3, tweede tot en met vierde lid, en artikel 21, §3, tweede en derde lid, en de sporters die conform artikel 21, §4, vijfde lid, aan verblijfsgegevens van categorie A zijn onderworpen;

2° categorie B: deze groep bestaat uit elitesporters die een discipline van categorie B beoefenen;

3° categorie C: deze groep bestaat uit elitesporters die niet vallen onder de categorieën, vermeld in punt 1° en 2°.

Op basis van de volgende criteria kan de regering een sportdiscipline categoriseren als A of B als vermeld in het eerste lid:
1° A: het gaat om een individuele discipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband;
2° B: het gaat om een ploegdiscipline die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband.

De dopinggevoeligheid van een sportdiscipline als vermeld in het tweede lid, wordt bepaald op basis van de volgende criteria:
1° de statistieken van dopingpraktijken voor de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
2° de fysieke of fysiologische eisen om performant te zijn in de sportdiscipline of sporttak in kwestie;
3° de populariteit van de sportdiscipline of sporttak in kwestie op nationaal niveau;
4° het belang op financieel vlak en mediavlak van de sporttak of sportdiscipline in kwestie.

§2. De elitesporters uit categorie A vormen de nationale geregistreerde doelgroep.

De elitesporters uit categorie A en B vormen de nationale doelgroep.

De elitesporters uit categorie C hoeven voor NADO Vlaanderen geen verblijfsgegevens in te dienen, maar kunnen conform artikel 20, §3, tweede tot en met vierde lid, wel onderworpen worden aan de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen.

Alle sporters die verblijfsgegevens moeten indienen, geven voldoende accurate verblijfsgegevens op opdat een ADO hen dagelijks op een opgegeven plaats onaangekondigd kan vinden en aan een dopingtest kan onderwerpen. Als dat niet het geval is, kan, met behoud van de toepassing van de gevolgen, vermeld in artikel 21, als de omstandigheden het rechtvaardigen, de elitesporter vervolgd worden wegens een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°.

De elitesporters uit categorie A, B en C kunnen verplicht worden verblijfsgegevens in te dienen voor een andere ADO. Als meer dan één ADO een sporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen, wordt voorrang gegeven aan de ADO die de zwaarste verplichtingen oplegt. Die ADO krijgt in dat geval het beheer van de verblijfsgegevens, met toegang voor elke andere ADO die in voorkomend geval de sporter heeft opgenomen in een nationale of internationale doelgroep of met bevoegdheid om de sporter aan dopingtests te onderwerpen. In geen geval wordt de voormelde elitesporter verplicht om verblijfsgegevens in te dienen voor meer dan één ADO.";

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"NADO Vlaanderen kan elke elitesporter wiens prestaties er plots en opmerkelijk op vooruitgaan, of tegen wie ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bestaan, ertoe verplichten zijn verblijfsgegevens door te geven als sporter van categorie A conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum twaalf maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum twaalf maanden als de ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bevestigd worden en blijven bestaan.";

3° aan paragraaf 3 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Met behoud van de toepassing van het tweede lid kan NADO Vlaanderen elke sporter die onder de bevoegdheid van NADO Vlaanderen valt, tegen wie ernstige vermoedens van een dopingpraktijk bestaan in het kader van een gevoerd dopingonderzoek, in voorkomend geval gevoerd in samenwerking met een of meerdere andere antidopingorganisaties, politiediensten of gerechtelijke diensten, verplichten verblijfsgegevens door te geven als sporter van categorie A, conform artikel 21, §1, voor een periode van maximum twaalf maanden. Die periode kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximum twaalf maanden als de ernstige aanwijzingen bevestigd worden en blijven bestaan.

Met behoud van de toepassing van het tweede en derde lid kan NADO Vlaanderen elke sporter die op een preselectielijst voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen staat, verplichten verblijfsgegevens door te geven overeenkomstig categorie A. Dat kan pas uitgeoefend worden voor een maximumduur van twaalf maanden die ten vroegste negen maanden voor de wedstrijd in kwestie aanvangt en ten laatste drie maanden na afloop van die wedstrijd eindigt.".

Art. 20. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede "categorie C" vervangen door de zinsnede "categorie B";

3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede "categorie C" vervangen door de zinsnede "categorie B" en wordt de zinsnede "categorie A of B" vervangen door de zinsnede "categorie A";

4° in paragraaf 3, derde lid, wordt de zinsnede "categorie C" vervangen door de zinsnede "categorie B";

5° in paragraaf 3, derde lid, wordt het woord "achttien" vervangen door het woord "twaalf";

6° in paragraaf 3, vierde lid, wordt de zinsnede "categorie C" vervangen door de zinsnede "categorie B";

7° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Een elitesporter van categorie A of B die zich teruggetrokken heeft uit de sport op nationaal of internationaal niveau, maar later weer aan wedstrijden op nationaal of internationaal niveau wil deelnemen, kan pas weer toegelaten worden om deel te nemen aan nationale of internationale wedstrijden nadat hij NADO Vlaanderen en zijn internationale federatie schriftelijk op de hoogte heeft gebracht van zijn voorgenomen terugkeer in wedstrijdverband, uiterlijk zes maanden voor de datum daarvan.

Het WADA kan in samenspraak met de NADO die bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft, een afwijking toekennen van de regel van schriftelijke kennisgeving zes maanden voor de terugkeer in wedstrijdverband, vermeld in het eerste lid, als de strikte toepassing van die regel voor de elitesporter in kwestie onbillijk zou zijn.

Elk sportief resultaat van een elitesporter als vermeld in het eerste lid, die geen kennisgeving heeft gedaan conform het eerste lid, wordt geannuleerd, tenzij de sporter kan aantonen dat hij niet redelijkerwijs had kunnen weten dat het ging om een wedstrijd van internationaal of nationaal niveau.

Als een elitesporter als vermeld in het eerste lid, zich terugtrekt uit de sport tijdens een periode van uitsluiting die het gevolg is van een disciplinaire uitspraak op grond van dopingpraktijken, die in kracht van gewijsde is gegaan, kan die sporter geen toelating krijgen om aan nationale of internationale wedstrijden deel te nemen zonder dat hij conform het eerste lid de bevoegde NADO en internationale federatie zes maanden of een periode gelijk aan het resterende deel van de uitsluiting, als die langer is dan zes maanden, vooraf schriftelijk op de hoogte heeft gebracht.

Vanaf de ontvangst van een schriftelijke kennisgeving conform het eerste lid, kan de betrokken ADO de sporter in kwestie onderwerpen aan controles buiten wedstrijdverband en hem verplichten verblijfgegevens in te dienen overeenkomstig de categorie waartoe hij behoorde op het ogenblik van zijn terugtrekking uit de sport.".

Art. 21. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zin "In uitzonderlijke door de elitesporter te motiveren gevallen, waarin het mededelen van de verblijfsgegevens door middel van ADAMS niet mogelijk is, mogen de verblijfsgegevens doorgegeven worden aan NADO Vlaanderen via e-mail of sms." opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden "een mogelijke" en de woorden "overtreding inzake" de woorden "niet-nakoming van de verplichting om verblijfsgegevens in te dienen of te actualiseren of een" ingevoegd.

Art. 22. Artikel 23/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 23/1. §1. Het resultatenbeheer over dopingpraktijken wordt uitgevoerd door:
1° de ADO die de organisator en coördinator van de dopingcontrole is als de dopingpraktijk verband houdt met de dopingcontrole in kwestie;
2° de ADO die het biologisch paspoort of de verblijfsgegevens beheert als de dopingpraktijk verband houdt met het biologisch paspoort;
3° de ADO die de betrokkene de eerste kennisgeving verstuurde van een onderzoek naar de niet-analytische dopingpraktijk.

De ADO die de verblijfsgegevens beheert van de sporter in kwestie, oefent het resultatenbeheer uit voor de opvolging van een mogelijk aangifteverzuim of een mogelijke gemiste test, of een andere inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, of in voorkomend geval voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°.

Als tussen ADO's een geschil ontstaat over wie verantwoordelijk is voor de vervolging van een dopingpraktijk, zal, overeenkomstig artikel 7.1 van de Code, het WADA beslissen. Tegen de beslissing van het WADA kan binnen zeven dagen na de kennisgeving beroep ingesteld worden bij het TAS.

Als een sporter of andere persoon zich terugtrekt terwijl een onderzoek naar een mogelijke overtreding van de antidopingregels hangende is, behoudt de op dat moment bevoegde ADO de bevoegdheid om het onderzoek af te ronden. Als een sporter of andere persoon zich heeft teruggetrokken voor een onderzoek was

gestart, behoudt de ADO die bevoegd zou geweest zijn voor het resultatenbeheer over de sporter of andere persoon op het moment van het begaan van de mogelijke dopingpraktijk, de bevoegdheid om een onderzoek te voeren.

Er kan alleen een disciplinaire procedure worden ingesteld tegen een sporter of andere persoon wegens dopingpraktijken als die sporter of andere persoon conform de Code op de hoogte is gebracht, of als redelijke pogingen zijn ondernomen om hem op de hoogte te brengen, van de beweerde dopingpraktijk binnen tien jaar na de vermeende datum waarop de overtreding is gepleegd.

§2. NADO Vlaanderen is bevoegd voor het uitoefenen van het resultatenbeheer als NADO Vlaanderen conform paragraaf 1 het resultatenbeheer heeft over de mogelijke dopingpraktijk of inbreuk op de verblijfsgegevensverplichtingen, en de sporter of andere persoon onder de disciplinaire bevoegdheid valt van een aangesloten federatie, conform artikel 24, of onder de disciplinaire bevoegdheid van disciplinaire commissie, conform artikel 30.

NADO Vlaanderen kan eveneens het resultatenbeheer aanvaarden op vraag van een andere ADO of toegewezen krijgen van het WADA en het resultatenbeheer uitoefenen, voor zover de sporter of andere persoon onder de disciplinaire bevoegdheid van een aangesloten federatie, conform artikel 24, of onder de disciplinaire bevoegdheid van disciplinaire commissie, conform artikel 30.

Als NADO Vlaanderen vaststelt dat ze geen bevoegdheid voor resultatenbeheer kan uitoefenen over een mogelijke dopingpraktijk van een sporter of andere persoon, wordt het resultatenbeheer uitgeoefend door de internationale federatie, of door een andere ADO die bevoegdheid heeft over de sporter of andere persoon volgens de regels van die internationale federatie of andere ADO.

Als NADO Vlaanderen ervoor kiest om extra monsters te verzamelen als vermeld in artikel 15, §2, zevende lid, wordt ze beschouwd als de ADO die de organisator en coördinator was van de dopingcontrole. Als NADO Vlaanderen het laboratorium alleen opdracht geeft om op kosten van NADO Vlaanderen bijkomende soorten analyses uit te voeren, wordt de internationale federatie of de organisator van het groot evenement beschouwd als de ADO die de monstername heeft georganiseerd en gecoördineerd.

§3. Een sporter of andere persoon heeft de volgende status tijdens de uitsluiting of voorlopige schorsing:

1° een sporter of andere persoon die uitgesloten is van deelname aan sportactiviteiten of onderworpen is aan een voorlopige schorsing, mag met uitzondering van programma's van antidopingeducatie of rehabilitatie, gedurende de periode van uitsluiting of voorlopige schorsing, in geen enkele hoedanigheid deelnemen aan een wedstrijd of sportactiviteit die valt onder het toepassingsbied van dit decreet, aan een wedstrijd of sportactiviteit georganiseerd door een ondertekenaar van de Code of een lidorganisatie daarvan of door een sportvereniging die lid is van een lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code, aan een wedstrijd onder de bevoegdheid of organisatie van een andere professionele sportcompetitie of de organisator van een internationaal of nationaal evenement, en aan sportactiviteiten voor elitesporters of op hoog niveau die gesubsidieerd of gesteund zijn door een overheid;

2° een sporter of andere persoon die uitgesloten is voor een periode van meer dan vier jaar, mag, na het uitzitten van een periode van vier jaar uitsluiting, als sporter deelnemen aan lokale sportactiviteiten die niet onder de verantwoordelijkheid van een ondertekenaar of lid van een ondertekenaar van de Code vallen, op voorwaarde dat de lokale sportactiviteit niet toelaat om zich direct of indirect te kwalificeren of punten te verzamelen om deel te nemen aan een nationaal kampioenschap of internationale sportactiviteit, en niet

inhoudt dat de sporter of andere persoon in om het even welke hoedanigheid werkt met beschermde personen;

3° een sporter die zich in een periode van uitsluiting bevindt, moet zich onderwerpen aan eventuele dopingtests en enige verplichting om verblijfsgegevens in te dienen als opgelegd door een ADO.

Bij elke dopingovertreding waarvoor geen verminderde sanctie op grond van afwezigheid van schuld of significante schuld wordt opgelegd, zal de sportgerelateerde steun of andere sportgerelateerde voordelen die de sporter of andere persoon ontvangt, geheel of gedeeltelijk ingehouden worden tijdens de uitsluiting door de overheden, ondertekenaars of leden van ondertekenaars van de Code, conform artikel 10.14.4 van de Code.

In afwijking van het eerste lid, mag een sporter opnieuw trainen in groep of in een club of andere sportvereniging tijdens de laatste twee maanden van zijn uitsluiting of, als die periode korter is, tijdens het laatste kwart van zijn periode van uitsluiting.

De uitsluiting sluit de deelname van de sporter of andere persoon in kwestie aan individuele sportactiviteiten voor recreatieve doeleinden niet uit.”.

Art. 23. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt voor hoofdstuk 1/1, dat hoofdstuk 1/1/1 wordt, een nieuw hoofdstuk 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 1/1. Eerste fase van resultatenbeheer bij vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk”.

Art. 24. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hoofdstuk 1/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 23/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/1/1. §1. Als NADO Vlaanderen conform artikel 23/1, §2, het resultatenbeheer heeft over een mogelijke dopingpraktijk, voert NADO Vlaanderen de eerste fase van het resultatenbeheer uit.

§2. Bij een afwijkend analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze dat analyseresultaat heeft ontvangen, in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;

2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het afwijkend analyseresultaat heeft veroorzaakt;

3° het is waarschijnlijk dat het afwijkende analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als NADO Vlaanderen na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 3°, niet van toepassing zijn, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid, en de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer.

§3. Bij een atypisch analyseresultaat onderzoekt NADO Vlaanderen nadat ze het analyseresultaat heeft ontvangen in het kader van de eerste fase van resultatenbeheer, vermeld in paragraaf 1, of een van de volgende gevallen van toepassing is:

1° de sporter beschikt over een geldige TTN en de voorwaarden van die TTN zijn nageleefd, of de sporter kan nog een TTN aanvragen;
2° er is een kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria die het atypische analyseresultaat heeft veroorzaakt;
3° het is waarschijnlijk dat het atypische analyseresultaat te wijten is aan inname op een wijze die toegelaten is voor de verboden stof in kwestie.

Als na het onderzoek, vermeld in het eerste lid, NADO Vlaanderen vaststelt dat de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 3°, niet van toepassing zijn, voert NADO Vlaanderen verder onderzoek om na te gaan of het atypische analyseresultaat kan worden beschouwd als een afwijkend analyseresultaat. Tijdens het verdere onderzoek wordt de sporter niet op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat, tenzij in de volgende gevallen:
1° als voor het verdere onderzoek een analyse van het B-monster noodzakelijk is, wordt de sporter voorafgaand aan de analyse van het B-monster op de hoogte gebracht;
2° als een organisator van een internationaal evenement of een federatie of sportvereniging die binnen een bepaalde termijn een selectie moet maken voor een internationaal evenement, aan NADO Vlaanderen verzoekt mee te delen of er een onderzoek lopende is naar een atypisch analyseresultaat van de sporter in kwestie, wordt de sporter voorafgaand aan het inwilligen van het verzoek op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat;
3° als het atypische analyseresultaat volgens de opinie van een medische expert of een personeelslid van NADO Vlaanderen met de nodige expertise verband kan houden met een ernstige medische toestand die een dringende behandeling noodzaakt, wordt de sporter onmiddellijk op de hoogte gebracht van het atypische analyseresultaat.

Als NADO Vlaanderen na het afronden van het onderzoek, vermeld in het eerste en tweede lid, van oordeel is dat het atypische analyseresultaat als een afwijkend analyseresultaat wordt beschouwd, brengt NADO Vlaanderen de sporter daarvan op de hoogte op de wijze die de regering vaststelt conform paragraaf 4, eerste lid.

§4. De regering stelt aanvullende bepalingen vast voor het verloop van de eerste fase van het resultatenbeheer en de inhoud van de kennisgevingen, vermeld in paragraaf 2 en 3.

De regering bepaalt de procedure voor de eerste fase van het resultatenbeheer tot en met de kennisgeving aan de sporter of andere persoon voor andere vaststellingen van mogelijke dopingpraktijken of inbreuken die onder het resultatenbeheer van NADO Vlaanderen vallen en die geen vaststellingen zijn van afwijkende of atypische analyseresultaten als vermeld in paragraaf 2 en 3.".

Art. 25. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt in hetzelfde hoofdstuk 1/1 een artikel 23/1/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1/2. §1. NADO Vlaanderen beslist over het voortzetten van het resultatenbeheer van een mogelijke dopingpraktijk na het onderzoek, vermeld in artikel 23/1/1, en na in voorkomend geval kennis genomen te hebben van de verklaring van de sporter of andere persoon die volgt op de kennisgeving aan die sporter of andere persoon.

§2. Als NADO Vlaanderen beslist de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen, brengt ze de volgende partijen op de hoogte van die beslissing:

1° de sporter, behalve in de gevallen waarbij geen kennisgeving van de vaststellingen aan de sporter verplicht is, of andere persoon in kwestie;
2° de federatie waarbij de sporter of andere persoon is aangesloten of die onder de bevoegdheid daarvan valt;
3° de NADO van de woonplaats van de sporter of andere persoon of de NADO van de plaats waar deze de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
4° de respectievelijke internationale federatie;
5° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, met inbegrip van beslissingen die een effect kunnen hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

Beroep tegen een beslissing als vermeld in het eerste lid, kan ingesteld worden conform artikel 24/1 of artikel 36.

§3. Als NADO Vlaanderen van oordeel is dat de vaststellingen wijzen op een dopingpraktijk, brengt NADO Vlaanderen de sporter of andere persoon in kwestie daarvan op de hoogte met een kennisgeving van de tenlastelegging en registreert de gegevens die verband houden met de dopingpraktijk in ADAMS. NADO Vlaanderen brengt tegelijk de volgende partijen op de hoogte:
1° de federatie waarbij de sporter of andere persoon is aangesloten of die onder de bevoegdheid daarvan valt;
2° de NADO van de woonplaats van de sporter of andere persoon of de NADO van de plaats waar deze de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
3° de respectievelijke internationale federatie;
4° het WADA.

De kennisgeving van de tenlastelegging aan de sporter of begeleider, vermeld in het eerste lid, bevat minstens al de volgende elementen:
1° de geschonden bepalingen van dit decreet of van de Code;
2° de feitelijke vaststellingen en verzamelde bewijzen;
3° een gemotiveerd voorstel van disciplinaire sanctie die NADO Vlaanderen van toepassing acht op grond van dit decreet of de Code;
4° in voorkomend geval, de bepalingen over het opleggen of aanvaarden van een voorlopige schorsing;
5° het recht om een verklaring te geven en het recht om gehoord te worden of af te zien van het recht op een hoorzitting;
6° de mogelijkheden om substantiële hulp te bieden of een verminderde straf te krijgen op basis van dit decreet of van de Code.

De regering bepaalt binnen welke termijn vanaf de kennisgeving van de tenlastelegging een sporter of andere persoon het voorstel van disciplinaire sanctie, vermeld in het tweede lid, 3°, schriftelijk kan aanvaarden of een hoorzitting kan vragen. Die termijn mag niet langer zijn dan twintig dagen vanaf de kennisgeving. De regering kan bijkomende voorwaarden vaststellen voor de schriftelijke aanvaarding van het voorstel.

§4. Als de sporter of andere persoon na de kennisgeving van de tenlastelegging, vermeld in paragraaf 3, het voorstel van disciplinaire sanctie, vermeld in paragraaf 3, tweede lid, 3°, niet aanvaardt binnen de termijn die conform paragraaf 3, derde lid, is bepaald en NADO Vlaanderen daarvan schriftelijk op de hoogte brengt, bezorgt NADO Vlaanderen het dossier aan het disciplinair orgaan dat bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen in het kader van de hoorprocedure.

Als de sporter of andere persoon niet reageert binnen de voormelde termijn of het voorstel schriftelijk aanvaardt, wordt de sporter of andere persoon geacht af te zien van een verdere hoorprocedure en bezorgt NADO Vlaanderen de kennisgeving

van de tenlastelegging, vermeld in het tweede lid, en het dossier aan de voorzitter van datzelfde bevoegde disciplinair orgaan voor de bekrachtiging van het voorstel van disciplinaire sanctie in een formele beslissing. Het bevoegde disciplinaire orgaan neemt in dat geval onverkort het voorstel van disciplinaire sanctie over in een gemotiveerde beslissing.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan een sporter of andere persoon na de kennisgeving van een mogelijke dopingpraktijk waarop een sanctie van vier jaar uitsluiting of meer staat, met inbegrip van de toepassing van verzwarende omstandigheden, uiterlijk twintig dagen nadat de sporter de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, heeft ontvangen, de dopingpraktijk in kwestie toegeven en de voorgestelde periode van uitsluiting aanvaarden. In dat geval kan de uitsluiting verminderd worden met één jaar. Als aan de sporter of andere persoon die vermindering van één jaar wordt toegestaan, vervalt elke andere mogelijkheid om de periode van uitsluiting te verminderen.

§5. Als de sporter of andere persoon een dopingpraktijk toegeeft na geconfronteerd te zijn met de mogelijke dopingpraktijk door NADO Vlaanderen en instemt met de sancties die aanvaardbaar zijn voor NADO Vlaanderen en het WADA, die exclusief bevoegd zijn de afweging te maken, kan de sporter of andere persoon een verminderde periode van uitsluiting opgelegd krijgen gebaseerd op een afweging van NADO Vlaanderen en het WADA op basis van de toepasselijke gevolgen van de dopingpraktijk, de ernst van de inbreuk, de schuldgraad van de sporter of andere persoon en de mate waarin de sporter of andere persoon de inbreuk prompt heeft erkend. De periode van uitsluiting kan ten vroegste starten op de datum van de monsterneming of de datum waarop een andere dopingpraktijk het laatst voorkwam. In elk geval zal de sporter of andere persoon gehouden zijn minstens de helft van de uitsluiting die op die manier tot stand komt te ondergaan vanaf het moment dat de sporter of andere persoon de sanctie heeft opgelegd gekregen of de datum waarop de sporter of andere persoon een voorlopige schorsing heeft opgelegd gekregen of aanvaard, en die voorlopige schorsing heeft nageleefd. De uiteindelijke sanctie wordt in dat geval vastgesteld door NADO Vlaanderen in een overeenkomst over het resultatenbeheer.

Tegen de volgende beslissingen staat geen herziening of hoger beroep open:

1° een beslissing van NADO Vlaanderen en het WADA om een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, aan te gaan of niet aan te gaan;

2° de vermindering in de periode van uitsluiting en in voorkomend geval de startdatum die voor de uitsluiting is bepaald in de overeenkomst, conform het tweede lid.

Als de sporter of andere persoon in kwestie die een overeenkomst over het resultatenbeheer als vermeld in het eerst lid wenst te onderhandelen daarom verzoekt, zal NADO Vlaanderen toestaan dat de bekentenis van de dopingpraktijk gebeurt onder een overeenkomst van voorbehoud en zonder nadelige erkentenis.".

Art. 26. Artikel 23/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 23/2. §1. Een sporter krijgt onmiddellijk een verplichte voorlopige schorsing opgelegd als in het kader van een dopingtest van die sporter de analyse van een monster resulteert in de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat of een definitief vastgesteld afwijkend paspoortresultaat voor een verboden stof die geen specifieke stof is, of in de vaststelling van een verboden methode die geen specifieke methode is. De voorlopige schorsing wordt opgelegd na het nodige onderzoek verricht te hebben en na de beslissing om na de eerste fase van resultatenbeheer de vaststelling van een mogelijke dopingpraktijk te vervolgen als een vermoedelijke dopingpraktijk conform artikel 23/1/2.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, legt NADO Vlaanderen de verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, op.

Een sporter of andere persoon kan buiten de gevallen van verplichte voorlopige schorsing, vermeld in het eerste lid, optioneel een voorlopige schorsing opgelegd krijgen als uit de feiten en het voorliggende bewijsmateriaal voldoende blijkt dat een disciplinaire maatregel zal worden opgelegd. De optionele voorlopige schorsing wordt aan een sporter opgelegd om de gevolgen van een mogelijke definitieve uitsluiting met bijbehorende diskwalificatie van resultaten die behaald zijn nadat de dopingpraktijk is vastgesteld, te beperken voor andere sporters dan de sporter in kwestie.

Als NADO Vlaanderen resultatenbeheer heeft over de dopingpraktijk, kan NADO Vlaanderen de optionele voorlopige schorsing, vermeld in het derde lid, opleggen. NADO Vlaanderen kan een optionele voorlopige schorsing als vermeld in het derde lid, opleggen in elke fase van het resultatenbeheer tot aan een beslissing ten gronde, gewezen in eerste aanleg. NADO Vlaanderen kan de voormelde optionele voorlopige schorsing in voorkomend geval ook op elk moment intrekken.

Een voorlopige schorsing kan enkel worden opgelegd nadat de sporter of andere persoon, het WADA, de federatie en de internationale federatie op de hoogte is gebracht van de feiten op grond waarvan de sporter verdacht wordt van een dopingpraktijk en in voorkomend geval na het onderzoek, vermeld in het eerste lid.

Een voorlopige schorsing mag enkel worden opgelegd als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° aan de sporter of andere persoon is de mogelijkheid geboden van een voorlopige hoorzitting hetzij vóór het opleggen van de voorlopige schorsing, hetzij tijdig nadat de voorlopige schorsing is opgelegd;

2° aan de sporter of andere persoon is de mogelijkheid geboden om tijdig een versnelde hoorzitting ten gronde te houden nadat een voorlopige schorsing is opgelegd.

De sporter of andere persoon aan wie een voorlopige schorsing wordt opgelegd, kan een voorlopige hoorzitting vragen. De voorlopige hoorzitting wordt uitgevoerd door de instantie die bevoegdheid heeft over de sporter of andere persoon voor het houden van een hoorzitting ten gronde, conform artikel 24 of 30 van dit decreet.

Een verplichte voorlopige schorsing kan worden opgeheven als de sporter een van de volgende gevallen kan aantonen:

1° het is aannemelijk dat de vermoedelijke dopingpraktijk verband houdt met een besmet product;

2° de vermoedelijke dopingpraktijk houdt verband met een misbruikstof en de sporter kan aantonen dat de misbruikstof gebruikt is buiten wedstrijdverband en geen verband vertoont met de sportprestaties, en de sporter recht heeft op het krijgen van een verminderde sanctie.

De instantie die de voorlopige schorsing heeft opgelegd, heft onmiddellijk de voorlopige schorsing die verband houdt met een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, op als de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt. Conform het derde lid kan in het voormelde geval een optionele voorlopige schorsing wel nog worden opgelegd.

De instantie die gemachtigd is een voorlopige schorsing op te leggen, brengt de volgende partijen op de hoogte van elke beslissing over een voorlopige schorsing:

1° de sporter, behalve in de gevallen waarbij geen kennisgeving van de vaststellingen aan de sporter verplicht is, of andere persoon in kwestie;

2° de federatie waarbij de sporter of andere persoon is aangesloten of die onder de bevoegdheid daarvan valt;
3° de NADO van de woonplaats van de sporter of andere persoon of de NADO van de plaats waar deze de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
4° de respectievelijke internationale federatie;
5° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, met inbegrip van beslissingen die een effect kunnen hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

Beroep tegen een beslissing met betrekking tot een voorlopige schorsing kan ingesteld worden conform artikel 24/1 of 36.

In afwijking van het elfde lid kan geen beroep worden ingesteld tegen de beslissing van een hoorinstantie om een verplichte voorlopige schorsing niet op te heffen nadat de sporter heeft aangebracht dat de inbreuk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product, conform artikel 7.4.1 van de Code.

De duur van een voorlopige schorsing wordt afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter of andere persoon wordt opgelegd of die hij aanvaardt en naleeft. Als een sporter of andere persoon de voorwaarden van de voorlopige schorsing niet naleeft, wordt geen enkele verrekening van de voorlopige schorsing in de periode van uitsluiting toegepast en worden alle resultaten die behaald zijn tijdens de voorlopige schorsing gediskwalificeerd.

§2. Als een sporter geen voorlopige schorsing wordt opgelegd, kan de sporter in kwestie binnen een van de volgende termijnen vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden:
1° binnen tien dagen na de kennisgeving van het resultaat van de analyse van het B-monster of nadat de termijn om een analyse van het B-monster te vragen, is verstreken;
2° uiterlijk op de dag vóór de dag waarop de sporter in kwestie van plan is om opnieuw aan een wedstrijd deel te nemen na afloop van de termijn, vermeld in punt 1°.

Een andere persoon dan een sporter, aan wie een dopingpraktijk ten laste wordt gelegd, kan vrijwillig een voorlopige schorsing aanvaarden binnen tien dagen na de kennisgeving van de mogelijke dopingpraktijk.

Een vrijwillige voorlopige schorsing als vermeld in het eerste en tweede lid, heeft dezelfde draagwijdte als een voorlopige schorsing die is opgelegd conform paragraaf 1.

De vrijwillige voorlopige schorsing kan op elk moment worden ingetrokken met een schriftelijke kennisgeving aan NADO Vlaanderen. In dat geval wordt geen rekening gehouden met de periode waarin een voorlopige schorsing is nageleefd.”.

Art. 27. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 1/2 vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 1/2. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake elitesporters, breedtesporters, begeleiders en andere personen onder aangesloten federaties”.

Art. 28. Artikel 24 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 24. §1. Aangesloten federaties zijn onderworpen aan de Code, de Internationale Standaarden en de antidopingregels van de internationale sportfederaties waartoe ze behoren en aan de bepalingen van dit decreet.

De federaties, vermeld in het eerste lid, zijn verantwoordelijk voor het opleggen van de disciplinaire gevolgen van dopingpraktijken, conform de Code, gepleegd door:

1° elitesporters die bij hen aangesloten zijn of die bij hen aangesloten waren op het ogenblik van de overtreding of die anderzijds onder de bevoegdheid van de federatie vallen;
2° breedtesporters die bij hen aangesloten zijn of aangesloten waren op het ogenblik van de overtreding of die anderzijds onder de bevoegdheid van de federatie vallen;
3° begeleiders en andere personen die lid zijn van de federatie, die een contractuele band hebben met de federatie, met een sporter die lid is van de federatie, of die onder de bevoegdheid van de federatie vallen en die door de federatie onderworpen zijn aan de toepassing van de antidopingregels conform de Code;
4° ploegen die onder de bevoegdheid van de federatie vallen.

De bevoegdheid van de federatie, vermeld in het eerste lid, omvat:

1° het organiseren van een voorlopige hoorzitting en het nemen van een beslissing over een voorlopige schorsing na een voorlopige hoorzitting, conform artikel 23/2, §1, zevende lid;
2° het nemen van een beslissing na het aanvaarden van de gevolgen van dopingpraktijken door een sporter of andere persoon zonder hoorzitting, conform artikel 23/1/2, §4, eerste en tweede lid;
3° het organiseren van een hoorzitting en het nemen van een beslissing over de gevolgen van dopingpraktijken, in zaken waar een hoorzitting is gevraagd door de sporter of andere persoon conform artikel 23/1/2, §4, eerste lid, met inbegrip van een versnelde hoorzitting ten gronde;
4° het nemen van een beslissing over de schending van de voorlopige schorsing of definitieve uitsluiting, conform artikel 23/1, §3;
5° het nemen van een beslissing over de mogelijke vermindering van de periode van uitsluiting die opgelegd is voorafgaand aan de inwerkingtreding van enige wijziging van de Code, conform artikel 17 van de Code, in de gevallen waarbij de federatie verantwoordelijk was voor de beslissing die de gevolgen van dopingpraktijken heeft opgelegd.

De aangesloten federaties, vermeld in het eerste lid, zijn gehouden de bevoegdheden uit te oefenen in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. De ADO die conform artikel 23/1, §1, de bevoegdheid heeft voor het uitvoeren van het resultatenbeheer, blijft volledig verantwoordelijk onder de Code voor de toepassing van de Code in het resultatenbeheer over een mogelijke dopingpraktijk. Als NADO Vlaanderen het resultatenbeheer heeft over de mogelijke dopingpraktijk, blijft NADO Vlaanderen als nationale antidopingorganisatie onder de Code en ondertekenaar van de Code ervoor verantwoordelijk dat de handelingen van de federaties, vermeld in het tweede lid, gesteld worden conform de Code en de Internationale Standaarden, en is daarbij onderworpen aan de mogelijke gevolgen van niet-naleving van de Code door ondertekenaars van de Code.

Een sporter of andere persoon als vermeld in het tweede lid, die ervan wordt beschuldigd een dopingpraktijk te hebben gepleegd, heeft recht op een eerlijke hoorzitting binnen een redelijke termijn voor een eerlijk en operationeel onafhankelijk disciplinair orgaan, dat binnen een redelijke termijn een gemotiveerde beslissing neemt. Conform artikel 23/1/2, §4, tweede lid, kan de sporter of andere

persoon expliciet afstand doen van het recht op een hoorzitting, of impliciet afstand doen van dat recht door geen verweer te voeren tegen de beschuldiging van een dopingpraktijk binnen de termijn, vermeld in artikel 23/1/2, §3, derde lid.

Met het akkoord van de sporter of andere persoon in kwestie, van NADO Vlaanderen en van het WADA kunnen mogelijke dopingpraktijken die betrekking hebben op internationale of nationale elitesporters of andere personen onmiddellijk gehoord worden door het TAS in een enige aanleg overeenkomstig artikel 8.5 van de Code, zonder voorafgaande disciplinaire procedure op nationaal niveau.

Als geen beslissing is genomen over het al dan niet aanwezig zijn van een dopingpraktijk binnen een redelijke termijn die door het WADA is bepaald, kan het WADA de zaak rechtstreeks aanhangig maken bij het TAS, waarbij de zaak behandeld wordt alsof er een beslissing is genomen dat er geen dopingpraktijk is begaan. Als het TAS daarbij beslist dat een dopingpraktijk aanwezig was en het WADA terecht de zaak aanhangig heeft gemaakt bij het TAS, dan kan het WADA de kosten van de procedure verhalen op NADO Vlaanderen.

§2. Elke beslissing die genomen wordt conform paragraaf 1, wordt binnen vijf werkdagen meegedeeld aan NADO Vlaanderen.

NADO Vlaanderen brengt de partijen die recht hebben om beroep in te stellen, vermeld in artikel 24/1, §4, eerste lid, en §5, eerste lid, op de hoogte van de beslissing.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, omvat de beslissing, de motivering van de beslissing, een verantwoording waarom de maximale sanctie niet was opgelegd, en in voorkomend geval een korte samenvatting in het Engels of Frans.

Als een aangesloten federatie enige kennisgeving van de beslissing heeft gedaan aan een of meerdere van de partijen, vermeld in het eerste lid, bevestigt de aangesloten federatie die kennisgeving aan NADO Vlaanderen. In dat geval geldt de kennisgeving die de aangesloten federatie heeft gedaan als officiële kennisgeving aan de partij in kwestie voor het berekenen van de beroepstermijn.".

Art. 29. In titel 6, hoofdstuk 1/2, van hetzelfde decreet, wordt een artikel 24/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 24/1. §1. Tegen de volgende beslissingen of in de volgende gevallen, kan beroep worden ingesteld, conform artikel 13.2 van de Code:

1° een beslissing van een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, dat een dopingpraktijk is gepleegd, die gevolgen van dopingpraktijken oplegt of geen gevolgen oplegt, of dat geen dopingpraktijk is begaan;
2° een beslissing van een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
3° een beslissing van een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §3, van dit decreet, en conform artikel 10.14.3 van de Code;
4° een beslissing van een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, tweede lid, 5°, die betrekking heeft op de herziening van een beslissing voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wijzigingen in de Code, conform artikel 70, derde lid, van dit decreet en artikel 27.3 van de Code;
5° een beslissing die genomen is met toepassing van artikel 23/1/2, §4, van dit decreet, die niet conform is aan artikel 10.8.1 van de Code;
6° een beslissing van een aangesloten federatie om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting, conform artikel 24, §1;

7° een beslissing van NADO Vlaanderen om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na onderzoek, conform artikel 23/1/2, §2;
8° een beslissing van NADO Vlaanderen of een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, dat NADO Vlaanderen of de aangesloten federatie geen bevoegdheid voor resultatenbeheer heeft, of niet bevoegd is om gevolgen van dopingpraktijken op te leggen;
9° een beslissing van NADO Vlaanderen over een voorlopige schorsing die niet conform is met artikel 23/2, §1, elfde lid, van dit decreet en artikel 7.4 van de Code.
10° een beslissing van NADO Vlaanderen of een aangesloten federatie om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 10.7.1 van de Code;
11° een beslissing van NADO Vlaanderen om de beslissing van een andere ADO niet toe te passen conform artikel 15 van de Code;
12° een beslissing van het WADA om geen uitzondering toe te staan op de verplichting van een sporter die zich heeft teruggetrokken uit de sport om zes maanden voorafgaand aan de terugkeer in competitie de terugkeer te melden, conform artikel 21, §4, van dit decreet en artikel 5.6.1 van de Code;
13° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code;
14° een beslissing die niet conform artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code is tot stand gekomen.

§2. De draagwijdte van een beroep als vermeld in paragraaf 1 is niet beperkt tot de elementen of de draagwijdte die in de oorspronkelijke beslissing begrepen zijn, maar strekt zich uit over alle elementen die relevant zijn in de zaak. Elke partij met het recht om beroep in te stellen mag bewijzen aanbrengen, argumenten ontwikkelen en vorderingen instellen die niet in eerste aanleg werden opgeworpen op voorwaarde dat ze voortkomen uit dezelfde rechtsvordering of het geheel van feiten of omstandigheden die werden opgeworpen bij de behandeling in eerste aanleg.

Het instellen van een beroep tegen een beslissing als vermeld in paragraaf 1 schorst de uitvoering van de beslissing niet tenzij de schorsing uitdrukkelijk wordt bevolen door de beroepsinstantie.

Het TAS is bij het nemen van een beslissing niet gebonden door de afweging die gemaakt is door de instantie tegen wiens beslissing een beroep is ingesteld.

Al de partijen bij een beroepsprocedure voor het TAS moeten garanderen dat het WADA en alle andere partijen met het recht om beroep in te stellen tijdig op de hoogte zijn gebracht van het beroep.

De termijn om beroep in te stellen voor andere partijen dan het WADA is bepaald door de regels van de beroepsinstantie. De beroepstermijn voor het WADA is de langste van de volgende perioden:
1° 21 dagen volgend op het verstrijken van de termijn voor het instellen van een ontvankelijk beroep door enige andere partij;
2° 21 dagen na ontvangst van een volledig dossier dat betrekking heeft op de genomen beslissing.

Incidenteel beroep en andere vormen van navolgend beroep door enige andere verwerende partij die genoemd wordt in zaken die voor het TAS worden gebracht op grond van dit decreet of de Code zijn uitdrukkelijk toegestaan. Elke partij met

het recht om beroep in te stellen op grond van dit decreet en artikel 13 van de Code moeten een incidenteel of navolgend beroep instellen ten laatste gelijktijdig met de verweermiddelen van de partij.

§3. De aangesloten federaties kunnen een operationeel en institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie oprichten die kennis kan nemen van een beroep als vermeld in paragraaf 1. Als de aangesloten federaties geen institutioneel onafhankelijke beroepsinstantie hebben opgericht, wordt het beroep ingesteld bij het TAS.

Een beroepsinstantie als vermeld in het eerste lid, voldoet aan de volgende vereisten:
1° het houden van een hoorzitting binnen een redelijke termijn;
2° het garanderen van een eerlijke, onpartijdige en operationeel en institutioneel onafhankelijke hoorinstantie;
3° het garanderen van het recht op juridische bijstand aan de persoon in kwestie, op kosten van die persoon;
4° het afleveren van een beslissing binnen een redelijke termijn.

§4. Met uitzondering van de zaken, vermeld in paragraaf 5, kan beroep ingesteld worden tegen beslissingen als vermeld in paragraaf 1 bij de beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties, conform het eerste en tweede lid, of als die beroepsinstantie er niet is, bij het TAS, door de volgende partijen:
1° de sporter of andere persoon op wie de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld betrekking heeft;
2° de andere partijen in de zaak waarin een beslissing is genomen;
3° de bevoegde internationale federatie;
4° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter of andere persoon of van de plaats waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
5° in voorkomend geval het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben dat verband houdt met de Olympische of Paralympische Spelen, met inbegrip van beslissingen die een effect kunnen hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

In afwijking van het eerste lid, is de enige persoon die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

Tegen elke beslissing van een beroepsinstantie die is opgericht door de aangesloten federaties als vermeld in het eerste lid, kan enkel door het WADA, de bevoegde internationale federatie en het IOC of het IPC hoger beroep ingesteld worden bij het TAS.

Als het WADA het recht heeft om beroep in te stellen onder dit decreet of artikel 13 van de Code, en geen enkele andere partij een beroep heeft ingesteld tegen de finale beslissing binnen de procedure die door de ADO is ingesteld, is het WADA niet gehouden enige voorafgaande mogelijkheid van beroep uit te putten binnen de procedure die door de ADO is bepaald, en kan het WADA rechtstreeks beroep tegen die beslissing instellen bij het TAS.

§5. Een beroep tegen beslissingen als vermeld in paragraaf 1, met betrekking tot internationale elitesporters of die voortkomen uit deelname aan internationale evenementen, kan enkel ingesteld worden bij het TAS. De volgende partijen hebben het recht om beroep in te stellen:
1° de sporter of andere persoon op wie de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld betrekking heeft;
2° de andere partijen in de zaak waarin een beslissing is genomen;
3° de bevoegde internationale federatie;

4° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter of andere persoon of van de plaats waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
5° in voorkomend geval het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben dat verband houdt met de Olympische of Paralympische Spelen, met inbegrip van beslissingen die een effect kunnen hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

In afwijking van het eerste lid, is de enige persoon die beroep mag instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.".

Art. 30. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 2 opgeheven.

Art. 31. Artikel 25 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt opgeheven.

Art. 32. In titel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van hoofdstuk 3 vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk 3. Disciplinaire maatregelen en beroepsmogelijkheden inzake competitieve breedtesporters, begeleiders en andere personen buiten aangesloten federaties".

Art. 33. In titel 6, hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt het opschrift van afdeling 1 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Afdeling 1. Disciplinaire bevoegdheid over breedtesporters, begeleiders en andere personen".

Art. 34. Artikel 27 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 19 december 2014, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 27. Breedtesporters, begeleiders en andere personen die niet onder de disciplinaire bevoegdheid vallen van een aangesloten federatie, conform artikel 24, §1, eerste en tweede lid, worden disciplinair vervolgd door NADO Vlaanderen, voor de disciplinaire organen, vermeld in artikel 28 en 29, met uitzondering van de breedtesporters, vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid.

Conform artikel 23/1/2, §4, tweede lid, kan een sporter of andere persoon uitdrukkelijk verzaken aan het recht om gehoord te worden, of door geen verweer te voeren binnen de termijn, vermeld in artikel 23/1/2, §3, derde lid, tegen de beschuldiging dat een mogelijke dopingpraktijk is gepleegd.".

Art. 35. In artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "breedtesporters en begeleiders" vervangen door de zinsnede "breedtesporters, begeleiders en andere personen";

2° in paragraaf 1, eerste lid, worden na het woord "opgericht" de woorden "als disciplinair orgaan in eerste aanleg" toegevoegd;

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden of gewraakt worden.";

4° in paragraaf 1, vierde lid, wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd;

5° in paragraaf 1, vijfde lid, wordt voor de zin "De regering kan voor het voorzitterschap of lidmaatschap van de disciplinaire commissie de onverenigbaarheden en de aanvullende benoemingsvoorwaarden vaststellen." de zin "De disciplinaire commissie functioneert eerlijk, onpartijdig en operationeel onafhankelijk van NADO Vlaanderen." ingevoegd;

6° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De disciplinaire commissie is bevoegd om in de aangelegenheden, vermeld in artikel 30, de disciplinaire sancties, vermeld in artikel 41, te nemen ten aanzien van breedtesporters en hun begeleiders en andere personen als vermeld in artikel 27, volgens de procedure, vermeld in artikel 31 tot en met 35.".

Art. 36. In artikel 29 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Een disciplinaire raad voor breedtesporters, begeleiders en andere personen, hierna disciplinaire raad te noemen, wordt opgericht als beroepsinstantie.";

2° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De regering benoemt ook minstens één plaatsvervangende voorzitter en minstens twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn, of zich in een geval van onverenigbaarheid bevinden of gewraakt worden.";

3° in het vierde lid wordt tussen het woord "telkens" en de woorden "één arts" het woord "minstens" ingevoegd;

4° in het vijfde lid wordt voor de zin "De regering kan voor het voorzitterschap of lidmaatschap van de disciplinaire raad de onverenigbaarheden en de aanvullende benoemingsvoorwaarden vaststellen." de zin "De disciplinaire raad functioneert eerlijk, onpartijdig en institutioneel onafhankelijk van NADO Vlaanderen." ingevoegd;

5° aan paragraaf 1, zesde lid, wordt de zin "De leden en de secretaris van de disciplinaire raad kunnen op geen enkele wijze verbonden zijn aan NADO Vlaanderen." toegevoegd;

6° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De disciplinaire raad behandelt beroep als vermeld in artikel 36, dat volgens de procedure, vermeld in artikel 36 tot en met 39, is ingesteld.".

Art. 37. Artikel 30 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 30. De disciplinaire commissie is gemachtigd te beslissen over:
1° de overtreding inzake dopingpraktijken door een breedtesporter of andere persoon begaan binnen het Nederlandse taalgebied, met betrekking tot de breedtesporters en andere personen die conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie vallen;
2° de overtreding inzake dopingpraktijken door de breedtesporter of andere persoon begaan buiten het Nederlandse taalgebied, als de disciplinaire bestraffing van de breedtesporter of andere persoon ingevolge de plaatselijke wetgeving of de in concreto van toepassing zijnde reglementering toevertrouwd wordt aan NADO Vlaanderen, een in het Nederlandse taalgebied gevestigde sportvereniging of federatie of een in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde sportvereniging of federatie die wegens haar organisatie moet beschouwd worden als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als de breedtesporter of andere persoon conform artikel 27 onder de bevoegdheid van de disciplinaire commissie valt;
3° de aangelegenheden, vermeld in artikel 41, §4, inzake het niet naleven van de status van uitsluiting tijdens een voorlopige schorsing of definitieve uitsluiting.

De disciplinaire commissie is tevens bevoegd voor het houden van een voorlopige hoorzitting bij een door NADO Vlaanderen opgelegde voorlopige schorsing waarover de disciplinaire commissie gemachtigd is te oordelen, conform artikel 23/2, §1, zevende lid.".

Art. 38. Aan artikel 32, gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De voorzitter stelt de zaak vast op een zitting van de disciplinaire commissie, binnen de termijnen die bepaald zijn door de regering.

De voorzitter van de disciplinaire commissie bepaalt de samenstelling van de commissie om een zaak te behandelen. De voorzitter van de disciplinaire commissie kan beslissen om alleen te zetelen.";

2° in paragraaf 2 en 3 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

3° in paragraaf 3 wordt het woord "overtredingen" vervangen door de zinsnede "tenlastelegging, zoals die ter kennis is gebracht aan de sporter of andere persoon conform artikel 23/1/2,".

Art. 39. In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De zittingen van de disciplinaire commissie verlopen achter gesloten deuren, tenzij de sporter of andere persoon in kwestie, en als die minderjarig is zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, of andere partijen bij de zaak een openbare zitting vragen. Als andere partijen dan de sporter of andere persoon in kwestie de openbaarheid vragen, kan de openbaarheid van de zitting slechts worden toegestaan nadat de sporter of andere persoon, en in voorkomend geval zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, schriftelijk de

toestemming daarvoor geeft. De disciplinaire commissie kan het verzoek tot openbaarheid van de zitting weigeren als dat gevaar oplevert voor de openbare orde en goede zeden.";

2° in paragraaf 2 tot en met 4 worden de woorden "sporter of begeleider" telkens vervangen door de woorden "sporter of andere persoon";

3° in paragraaf 3, 1°, worden de woorden "advocaat of arts" vervangen door de zinsnede "advocaat, arts of enige andere persoon".

Art. 40. In artikel 34 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt na de woorden "de disciplinaire commissie" de zinsnede "of door de voorzitter als hij conform artikel 32, §1, tweede lid, beslist heeft alleen te zetelen" toegevoegd;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt

"De beslissing wordt uitgesproken door de voorzitter, hetzij onmiddellijk, hetzij binnen veertien dagen die volgen op de zitting waarop de debatten gesloten zijn verklaard.";

3° tussen het tweede en derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"Elke beslissing die wordt uitgesproken conform het tweede lid, wordt binnen de vijf werkdagen bezorgd aan NADO Vlaanderen. Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen met een aangetekende brief ter kennis gebracht aan de sporter of andere persoon en, in voorkomend geval, aan de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben.

Kennisgeving van de beslissing wordt gelijktijdig met de aangetekende brief, vermeld in het derde lid, gedaan aan de NADO van de woonplaats van de sporter of andere persoon of de NADO van de plaats waar de sporter of andere persoon zijn licentie heeft verkregen of waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft, aan zijn federatie, aan de internationale federatie, aan het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de Olympische of Paralympische Spelen met inbegrip van beslissingen die een effect hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen, en aan het WADA, en geregistreerd in ADAMS.";

4° in het derde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden "tweede lid" vervangen door de woorden "vierde lid".

Art. 41. In artikel 35 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de sporter of andere persoon of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet van de sporter of andere persoon in kwestie, of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben worden aangetekend binnen veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 34, derde lid.

Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de volgende partijen eveneens verzet aantekenen met een aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie:
1° de andere partijen in de zaak;
2° de NADO van de woonplaats van de sporter of andere persoon of de NADO van de plaats waar deze de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
3° zijn federatie;
4° de relevante internationale federatie;
5° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, of als de beslissing een effect kan hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
6° het WADA.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet door een partij als vermeld in het derde lid, worden aangetekend binnen veertien dagen volgend op de kennisgeving, vermeld in artikel 34, vierde lid.

Het instellen van verzet heeft geen opschortende werking.";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "sporter of begeleider" vervangen door de woorden "sporter of andere persoon".

Art. 42. Artikel 36 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 36. §1. De disciplinaire raad neemt kennis van het beroep dat kan ingesteld worden door de sporter of andere persoon, of, in voorkomend geval, door zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben.

De disciplinaire raad neemt eveneens kennis van het beroep dat kan ingesteld worden door de volgende partijen:
1° NADO Vlaanderen of de andere partijen in de zaak;
2° de NADO van de verblijfsplaats van de sporter of andere persoon of van de plaats waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft of zijn licentie heeft verkregen;
3° de bevoegde internationale federatie;
4° het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, of als de beslissing een effect kan hebben op de toelatingsvoorwaarden voor de Olympische of Paralympische Spelen;
5° het WADA.

In afwijking van het tweede lid is de enige partij die beroep kan instellen tegen het opleggen van een voorlopige schorsing, de sporter of andere persoon aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

§2. Tegen de volgende beslissingen kan beroep worden ingesteld bij de disciplinaire raad:

1° een beslissing van de disciplinaire commissie dat een dopingpraktijk is gepleegd, die gevolgen van dopingpraktijken oplegt of geen gevolgen oplegt, of dat geen dopingpraktijk is begaan;
2° een beslissing van de disciplinaire commissie dat de procedure die het gevolg is van een dopingpraktijk niet kan verdergezet worden op basis van procedurele gronden, met inbegrip van verjaring;
3° een beslissing van de disciplinaire commissie over de mogelijke schending van het verbod op deelname tijdens een periode van uitsluiting of een voorlopige schorsing als vermeld in artikel 23/1, §3, van dit decreet, en conform artikel 10.14.3 van de Code;
4° een beslissing van de disciplinaire commissie die betrekking heeft op de herziening van een beslissing opgelegd voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wijzigingen in de Code, conform artikel 70, derde lid, van dit decreet, en artikel 27.3 van de Code;
5° een beslissing die genomen is met toepassing van artikel 23/1/2, §4, van dit decreet, die niet conform is aan artikel 10.8.1 van de Code;
6° een beslissing van de disciplinaire commissie om een voorlopige schorsing op te leggen of op te heffen na een voorlopige hoorzitting;
7° een beslissing van NADO Vlaanderen om een afwijkend analyseresultaat of een atypisch analyseresultaat niet te vervolgen als een dopingpraktijk, of een beslissing om een mogelijke dopingpraktijk niet verder te vervolgen na onderzoek, conform artikel 23/1/2, §2;
8° een beslissing van NADO Vlaanderen of de disciplinaire commissie, dat NADO Vlaanderen bevoegdheid voor resultatenbeheer heeft, of niet bevoegd is om een sanctie op te leggen;
9° een beslissing van NADO Vlaanderen over een voorlopige schorsing die niet conform artikel 23/2, §1, elfde lid, van dit decreet en artikel 7.4 van de Code genomen is;
10° een beslissing van NADO Vlaanderen om de toepassing van gevolgen van dopingpraktijken ten gevolge van substantiële hulp op te schorten of niet op te schorten, of de opschorting ongedaan te maken of niet ongedaan te maken, in uitvoering van artikel 10.7.1 van de Code;
11° een beslissing van NADO Vlaanderen om de beslissing van een andere ADO niet toe te passen, conform artikel 15 van de Code;
12° een beslissing van het WADA om het resultatenbeheer toe te wijzen, in uitvoering van artikel 7.1 van de Code;
13° een beslissing die niet conform artikel 7.1.4 en 7.1.5 van de Code is tot stand gekomen.

§3. In afwijking van paragraaf 1, kan tegen een beslissing als vermeld in paragraaf 2, die betrekking heeft op de deelname aan internationale evenementen of die betrekking heeft op internationale elitesporters, enkel beroep ingesteld worden voor het TAS, door de partijen, vermeld in paragraaf 1.

§4. De draagwijdte van een beroep, ingesteld tegen een beslissing als vermeld in paragraaf 2, is niet beperkt tot de aangelegenheden of draagwijdte van de oorspronkelijke beslissing, maar heeft betrekking tot alle relevante aangelegenheden van de zaak. Elke partij mag in beroep bewijzen voorleggen, argumenten ontwikkelen en vordering instellen die niet in eerste aanleg werden opgeworpen, voor zover die voortkomen uit dezelfde grond van de zaak, begrepen waren in de tenlastelegging of voortkomen uit dezelfde feiten of omstandigheden die opgeworpen of behandeld werden in eerste aanleg.

Het instellen van het hoger beroep heeft geen opschortende werking, tenzij de beroepsinstantie de schorsing van de beslissing beveelt.

§5. Als de zaak aanhangig wordt gemaakt bij het TAS, zal het TAS niet gebonden zijn door de discretionaire afweging door de instantie tegen wiens beslissing beroep wordt ingesteld.

Alle partijen bij een beroepsprocedure voor het TAS zijn gehouden er voor te zorgen dat het WADA en alle andere partijen met het recht beroep in te stellen, tijdig op de hoogte zijn gebracht van het beroep.

Incidenteel beroep en navolgend beroep door enige partij die genoemd wordt in een zaak die op grond van het decreet en de Code voor het TAS wordt gebracht, is toegelaten. Een partij met het recht om beroep in te stellen op grond van dit decreet en artikel 13 van de Code moet het incidenteel beroep of navolgend beroep instellen uiterlijk met de verweermiddelen van de partijen.".

Art. 43. Artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 37. Een beroep bij de disciplinaire raad wordt ingesteld met een aangetekende brief die gericht is aan de voorzitter van de disciplinaire raad.

Om ontvankelijk te zijn moet het hoger beroep worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag volgend op de kennisgeving van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld.

In afwijking van het tweede lid, is de beroepstermijn voor het instellen van een beroep door het WADA de langste van de volgende perioden:

1° 21 dagen volgend op het verstrijken van de termijn voor het instellen van een ontvankelijk beroep door de andere partijen, vermeld in het tweede lid;

2° 21 dagen na ontvangst van een volledig dossier dat betrekking heeft op de beslissing in kwestie.".

Art. 44. Artikel 39 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 39. De sporter of andere persoon in kwestie, of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, alsook de andere partijen, vermeld in artikel 36, §1, tweede lid, kunnen tegen de beslissing van de disciplinaire raad beroep aantekenen bij de Raad van State.

Als beroep wordt aangetekend bij de Raad van State, hebben de betrokken sporter of andere persoon, of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, alsook de andere partijen, vermeld in artikel 36, §1, tweede lid, het recht om in de procedure tussen te komen en alle feiten en middelen voor te dragen die zij nuttig achten met het oog op de behandeling van het beroep.".

Art. 45. Artikel 40 van hetzelfde besluit, opgeheven bij het decreet van 19 december 2014, wordt hersteld in de volgende lezing:

"Art. 40. Met behoud van de toepassing van artikel 39 hebben het WADA, het IOC of het IPC en de bevoegde internationale federatie het recht om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing van de disciplinaire raad bij het TAS, conform artikel 13.2.3.2 van de Code.

Als het WADA het recht heeft om beroep in te stellen onder dit decreet of artikel 13 van de Code, en geen enkele andere partij een beroep heeft ingesteld tegen de finale beslissing binnen de procedure die door de ADO is ingesteld, is het WADA niet gehouden enige voorafgaande mogelijkheid van beroep uit te putten binnen

de procedure die door de ADO is ingesteld, en kan het WADA rechtstreeks beroep tegen die beslissing instellen bij het TAS.

Als geen beslissing is genomen over het al dan niet aanwezig zijn van een dopingpraktijk binnen een redelijke termijn die door het WADA is bepaald, kan het WADA de zaak rechtstreeks aanhangig maken bij het TAS, waarbij de zaak behandeld wordt alsof er een beslissing is genomen dat er geen dopingpraktijk is begaan. Als het TAS daarbij beslist dat een dopingpraktijk aanwezig was en het WADA terecht de zaak aanhangig heeft gemaakt bij het TAS, dan kan het WADA de kosten van de procedure verhalen op NADO Vlaanderen.".

Art. 46. Artikel 41 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 41. §1. In geval van dopingpraktijken als vermeld in artikel 3, zal de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep een of meerdere van de volgende gevolgen van dopingpraktijken opleggen aan de sporter of andere persoon die een dopingpraktijk begaan heeft:
1° een periode van uitsluiting of een berisping, conform artikel 42 tot en met 42/4;
2° diskwalificatie, conform paragraaf 2;
3° een voorlopige schorsing, conform artikel 23/2;
4° financiële gevolgen, conform paragraaf 3;
5° verplichte bekendmaking, conform artikel 43.

Ploegen in ploegsporten kunnen ook onderworpen worden aan de gevolgen van dopingpraktijken die conform dit decreet en artikel 11 van de Code aan ploegen kunnen opgelegd worden.

§2. Een dopingpraktijk die verband houdt met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport, leidt automatisch tot de diskwalificatie van het resultaat van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

Bovenop de automatische diskwalificatie, vermeld in het eerste lid, van de resultaten in de wedstrijd waarbij de positieve monsterneming plaatsvond, worden alle andere wedstrijdresultaten van de sporter die behaald zijn vanaf die monsterneming binnen of buiten wedstrijdverband, gediskwalificeerd vanaf het moment van monsterneming van het positieve monster of vanaf het moment dat enige andere dopingpraktijk werd gepleegd, tot aan de start van een voorlopige schorsing of periode van uitsluiting, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke, tenzij de toepassing van de regel onbillijk zou zijn.

Als de sporter aantoont dat hem geen schuld of nalatigheid treft voor de overtreding, worden in afwijking van het tweede lid de individuele resultaten behaald door de sporters in andere wedstrijden niet gediskwalificeerd, tenzij die resultaten van de sporters in andere wedstrijden dan de wedstrijd waarin de dopingpraktijk werd vastgesteld, waarschijnlijk zijn beïnvloed door de dopingpraktijk die de sporter begaan heeft.

§3. De volgende financiële gevolgen kunnen worden opgelegd:
1° aan de meerderjarige sporter of meerderjarige andere persoon die geen beschermde persoon is: een administratieve geldboete voor overtredingen die opzettelijk begaan zijn en waarbij de maximale periode van uitsluiting, in voorkomend geval na de toepassing van verzwarende omstandigheden, onvoldoende wordt geacht;
2° aan de sporter of andere persoon: terugbetaling van een deel van de kosten

van de controles, vermeld in artikel 15, en de kosten die verbonden zijn aan de disciplinaire procedure.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel bijkomend, aan de meerderjarige sporter of meerderjarige andere persoon, die geen beschermde persoon is, een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

Als de sporter wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de analyse van een B-monster, worden de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingtest heeft bevolen.

§4. Als een sporter of andere persoon de opgelegde uitsluiting of voorlopige schorsing niet naleeft, wordt het disciplinair orgaan dat de uitsluiting heeft opgelegd op de hoogte gebracht, en zijn de gevolgen, vermeld in artikel 42/5, van toepassing. Paragraaf 1 tot en met 3 zijn van overeenkomstige toepassing voor het bepalen van de sanctie.

§5. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter of andere persoon die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.

§6. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2, kan een dopingpraktijk tijdens of in verband met een evenement, bij beslissing van het bestuursorgaan van dat evenement, leiden tot de diskwalificatie van alle individuele resultaten die door de sporter zijn behaald tijdens het evenement, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke, tenzij het tweede lid van toepassing is. Factoren die daarbij in rekening kunnen worden gebracht in de overweging om de andere resultaten die behaald zijn in het evenement te diskwalificeren, zijn onder andere de ernst van de dopingpraktijk begaan door de sporter en de omstandigheid dat de sporter negatief heeft getest in andere wedstrijden.

Als vaststaat dat meer dan twee leden van een ploeg in een ploegsport een dopingpraktijk hebben begaan tijdens een evenementenperiode, zal het bestuursorgaan van het evenement een passende sanctie opleggen aan de ploeg, zoals het verlies van punten, diskwalificatie in een competitie of evenement of een andere sanctie, bovenop de gevolgen voor dopingpraktijken die zijn opgelegd aan de individuele sporters die een dopingpraktijk hebben begaan.

Het bestuursorgaan van een evenement mag regels opstellen voor het evenement die gevolgen bepalen voor ploegsporten die verder gaan dan de gevolgen, vermeld in het eerste en tweede lid, voor het evenement in kwestie.

Als meer dan één sporter van een ploeg in een ploegsport kennisgeving heeft ontvangen van een dopingpraktijk conform artikel 23/1/2 die verband houdt met een evenement, zal het bestuursorgaan van het evenement passende gerichte dopingtests uitvoeren op de ploeg in kwestie tijdens de evenementperiode.”.

Art. 47. Artikel 42 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 42. §1. In dit artikel wordt verstaan onder opzettelijk: de sporter of andere persoon heeft gedragingen gesteld waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding zijn of wist dat er een aanzienlijk risico is dat de gedragingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben, en heeft dat risico kennelijk genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt vermoed, behoudens weerlegging, niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd als de stof geen specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband is gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

§2. De periode van uitsluiting bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, bedraagt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3:

1° vier jaar in de volgende gevallen:
   a) als de dopingpraktijk geen verband houdt met een specifieke stof of specifieke methode, tenzij de sporter of andere persoon kan aantonen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof of specifieke methode en NADO Vlaanderen kan aantonen dat de dopingpraktijk opzettelijk begaan is;

2° twee jaar in alle gevallen die niet voldoen aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, a) en b).

§3. In afwijking van paragraaf 2 wordt de periode van uitsluiting voor dopingpraktijken die verband houden met misbruikstoffen op de volgende wijze bepaald, als aan de gestelde voorwaarden is voldaan:

1° als de sporter kan aantonen dat de inname of het gebruik buiten wedstrijdverband plaatsvond en geen verband had met de sportprestatie, is de periode van uitsluiting drie maanden. Die periode van uitsluiting kan verder verkort worden tot één maand uitsluiting als de sporter een programma van behandeling voor druggebruik afrondt, dat is goedgekeurd door NADO Vlaanderen. Verdere vermindering van de sanctie op grond van artikel 42/3, §2, is niet toegestaan;

2° als de inname, het gebruik of het bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband en de sporter kan aantonen dat de context van de inname, het gebruik of het bezit geen verband had met de sportprestatie, wordt de inname, het gebruik of het bezit niet als opzettelijk beschouwd voor de toepassing van paragraaf 2, 1°, en kan er geen aanleiding zijn voor het weerhouden van verzwarende omstandigheden als vermeld in artikel 42/2.".

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/1. De periode van uitsluiting die van toepassing is op andere dopingpraktijken dan dopingpraktijken als vermeld in artikel 42 wordt, met behoud van de toepassing van artikel 42/3, §2 tot en met §5, op de volgende wijze bepaald:

1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 3° of 5°, vier jaar uitsluiting, behalve in de volgende gevallen:
   a) bij een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen: twee jaar uitsluiting als de sporter kan bewijzen dat de dopingpraktijk niet opzettelijk begaan is;
   b) in alle andere gevallen dan het geval een verzuim zich aan een monsterneming te onderwerpen: tussen twee jaar en vier jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon, als de sporter of andere persoon die de dopingpraktijk heeft begaan uitzonderlijke

omstandigheden kan aantonen die een vermindering van de periode van uitsluiting rechtvaardigen;

c) als de zaak een recreatiesporter of een beschermde persoon betreft: minimaal een berisping en geen periode van uitsluiting, en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de recreatiesporter of beschermde persoon;

2° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°: twee jaar uitsluiting, met mogelijk een vermindering tot minimaal één jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter. De mogelijke aanpassing tussen twee jaar en één jaar uitsluiting is niet mogelijk voor sporters waarbij een patroon voorkomt van het wijzigen van verblijfsgegevens op het laatste moment of ander gedrag dat een ernstig vermoeden doet rijzen dat de sporter gepoogd heeft te vermijden beschikbaar te zijn voor dopingtests;

3° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° of 8°: tussen vier jaar uitsluiting en levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk. Een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 7° of 8°, waarbij een beschermde persoon betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd, en als die door een begeleider wordt gepleegd voor andere overtredingen dan met specifieke stoffen, resulteert dat in een levenslange uitsluiting voor de begeleider in kwestie. Daarbovenop zullen ernstige inbreuken als vermeld in artikel 3, §1, 7° en 8°, die ook andere niet-sportgerelateerde wetgeving of regels schenden, gemeld worden aan de bevoegde administratieve, professionele of gerechtelijke instanties of overheden;

4° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°: minimaal twee jaar tot levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de overtreding;

5° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 10°: twee jaar, met mogelijk een vermindering tot minimum één jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon en andere omstandigheden van de zaak;

6° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 11°: minimaal twee jaar uitsluiting tot levenslange uitsluiting, afhankelijk van de ernst van de inbreuk die de sporter of andere persoon pleegt.”.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/2. Als NADO Vlaanderen in een individuele zaak, voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1° tot en met 6° of 10°, vaststelt dat verzwarende omstandigheden aanwezig zijn die een langere periode van uitsluiting verantwoorden dan de anderzijds toepasselijke standaardsanctie, wordt de anderzijds toepasselijke periode van uitsluiting verhoogd met een bijkomende uitsluiting tot twee jaar, afhankelijk van de ernst van de dopingpraktijk en de aard van de verzwarende omstandigheden, tenzij de sporter of andere persoon in kwestie kan aantonen dat hij de dopingpraktijk niet bewust heeft begaan.”.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42/3. §1. Als de sporter of andere persoon kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, vervalt de periode van uitsluiting. Het verval van de periode van uitsluiting heeft alleen betrekking op de oplegging van sancties, en niet op de bepaling of al dan niet een dopingpraktijk is begaan.

Het verval van de periode van uitsluiting, vermeld in het eerste lid, is alleen van toepassing in uitzonderlijke gevallen. De volgende gevallen worden niet aanvaard als uitzonderlijke gevallen:

1° een positieve controle als gevolg van de inname van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement;

2° de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter zonder dat ze dat aan de sporter hebben gemeld;
3° sabotage van voeding of drank van een sporter door een echtgenoot, coach of andere persoon die tot de entourage van de sporter behoort.

Afhankelijk van de unieke feiten van de zaak, kunnen de gevallen, vermeld in het tweede lid, resulteren in een verminderde sanctie wegens gebrek aan significante schuld of nalatigheid, conform paragraaf 2.

§2. Als voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, 2° of 6°, de sporter of andere persoon kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt, wordt de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk in de volgende gevallen op de volgende wijze verminderd:
1° als de dopingpraktijk betrekking heeft op een specifieke stof die geen misbruikstof is, of op een specifieke methode: minimaal een berisping en geen periode van uitsluiting, en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
2° als de sporter of andere persoon kan aantonen dat de gedetecteerde verboden stof, die geen misbruikstof is, afkomstig is van een besmet product: minimaal een berisping en geen periode van uitsluiting, en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon;
3° als de dopingpraktijk geen betrekking heeft op een misbruikstof en begaan is door een beschermde persoon of recreatiesporter: minimaal een berisping zonder periode van uitsluiting en maximaal twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschermde persoon of recreatiesporter.

Alle verminderingen, vermeld in het eerste lid, zijn onderling exclusief en niet cumulatief.

Als de sporter of andere persoon buiten de gevallen, vermeld in het eerste lid, kan aantonen dat hem geen significante schuld of nalatigheid treft, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering conform paragraaf 3 tot en met 5, worden verkort op basis van de schuldgraad van de sporter of andere persoon, maar de verminderde uitsluitingsperiode kan niet korter zijn dan de helft van de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode. Als de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de verkorte periode, met toepassing van deze paragraaf, niet minder dan acht jaar bedragen.

§3. De uitsluitingsperiode kan worden verminderd, zonder minder te zijn dan de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, als de sporter of andere persoon vrijwillig bekent een dopingpraktijk begaan te hebben voor één van de volgende specifieke momenten:
1° het moment dat hem een monsterneming wordt aangekondigd die de dopingpraktijk zou kunnen aantonen;
2° het moment dat hij de eerste kennisgeving conform artikel 23/1/2 van de toegegeven overtreding ontvangt, en het een andere dopingpraktijk betreft dan een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 1°, en waarbij die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, kan alleen worden toegepast als de sporter of andere persoon uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele ADO er zich van bewust was dat mogelijk een dopingpraktijk was begaan. De vermindering, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de sporter of andere persoon denkt dat hij zal worden betrapt. De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, is gebaseerd op de waarschijnlijkheid dat de sporter of andere persoon zou zijn betrapt als hij niet vrijwillig had bekend.

§4. NADO Vlaanderen kan, voorafgaand aan een beslissing in laatste instantie of voor het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, een deel van de opgelegde sanctie, met uitzondering van de diskwalificatie en verplichte bekendmaking, opschorten in individuele gevallen waarin de sporter of andere persoon NADO Vlaanderen, een gerechtelijke instantie of een professioneel tuchtorgaan substantiële hulp heeft geboden die ertoe leidt dat:

1° een ADO een dopingovertreding door een andere persoon ontdekt of vaststelt;
2° een gerechtelijk orgaan of tuchtorgaan een strafbaar feit of een dopingpraktijk van een andere sporter of begeleider ontdekt of vervolgt;
3° het WADA een procedure kan opstarten tegen een ondertekenaar van de Code, een WADA-geaccrediteerd labo of een atleet paspoort management eenheid voor niet-naleving van de Code, een Internationale Standaard of een Technisch Document;
4° een strafrechtelijke of tuchtrechtelijke instantie vervolging instelt voor een strafrechtelijke inbreuk of inbreuk op de professionele regels of sportieve regels die voortkomt uit een andere inbreuk op de integriteit van de sport dan doping. In dat geval kunnen de gevolgen van dopingpraktijken enkel opgeschort worden met de goedkeuring van het WADA.

Na een beslissing in laatste instantie of het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, kan NADO Vlaanderen alleen een deel van de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode opschorten met de goedkeuring van het WADA en de toepasselijke internationale federatie.

In hoeverre de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode kan worden opgeschort, hangt af van de ernst van de dopingovertreding die de sporter of andere persoon heeft begaan, en van het belang van de substantiële hulp die de sporter of andere persoon heeft geboden in de strijd tegen doping in de sport, niet-naleving van de Code of inbreuken tegen de integriteit van de sport. Niet meer dan driekwart van de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode kan worden opgeschort. Als de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de volgens dit artikel niet-opgeschorte periode nooit minder dan acht jaar bedragen. Voor de toepassing van dit lid, wordt de uitsluitingsperiode die kan toegevoegd worden met toepassing van artikel 42/4, §4, tweede lid, niet meegerekend onder de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode.

Als de sporter of andere persoon die wenst substantiële hulp te verlenen daarom verzoekt, staat NADO Vlaanderen toe dat de sporter of andere persoon de informatie geeft aan de ADO onder een overeenkomst van voorbehoud zonder nadelige erkentenis.

Als de sporter in gebreke blijft om verder mee te werken en om te blijven de volledige en geloofwaardige substantiële hulp te bieden op basis waarvan NADO Vlaanderen gevolgen heeft opgeschort, zal NADO Vlaanderen de gevolgen opnieuw van toepassing verklaren. Als NADO Vlaanderen beslist de gevolgen opnieuw van toepassing te verklaren of beslist dat niet te doen, kan beroep tegen die beslissing worden ingesteld conform artikel 36.

Om sporters en andere personen aan te moedigen om substantiële hulp te verlenen aan ADO's, kan het WADA, op vraag van NADO Vlaanderen of op vraag van de sporter of andere persoon die een dopingpraktijk heeft gepleegd of tegen wie een dopingpraktijk of andere inbreuk op de Code wordt opgeworpen, akkoord gaan in elke fase van het resultatenbeheer, zelfs na een beslissing in laatste instantie, met een passende opschorting van de normaal toepasselijke periode van uitsluiting of van andere gevolgen. In uitzonderlijke omstandigheden kan het WADA akkoord gaan met de opschorting van de periode van uitsluiting en van andere gevolgen die groter is dan de op basis van dit artikel toepasselijke opschorting, tot zelfs geen periode van uitsluiting, geen verplichte bekendmaking en geen teruggave van prij-

zengeld of betaling van geldboetes of kosten. Als de sporter of andere persoon in gebreke blijft om verder de substantiële hulp te bieden op basis waarvan het WADA een periode van uitsluiting heeft opgeschort, zal het WADA de oorspronkelijke periode van uitsluiting opnieuw van toepassing verklaren. Tegen een beslissing van het WADA met toepassing van dit lid, is geen beroep mogelijk.

Als NADO Vlaanderen eender welk deel van de normaal toepasselijke sanctie opschort, moet het een schriftelijke rechtvaardiging voor haar beslissing bezorgen aan iedere ADO die het recht heeft om tegen de beslissing beroep aan te tekenen, zoals hierboven bepaald. In uitzonderlijke gevallen kan het WADA, als ze van mening is dat het in het belang van de dopingbestrijding is, NADO Vlaanderen de toestemming geven om passende overeenkomsten te sluiten over de vertrouwelijkheid die een beperking inhouden of uitstel verlenen van het meedelen van de overeenkomst van substantiële hulp of de aard van de geboden substantiële hulp.

§5. Als een sporter of andere persoon aanspraak kan maken op een vermindering van de sanctie op meer dan één van de gronden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 4, wordt voordat een vermindering of opschorting wordt toegepast conform paragraaf 3 of 4, de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, bepaald conform artikel 42, 42/1, en paragraaf 1 tot en met 3 van dit artikel.

Als de sporter of andere persoon kan aantonen aanspraak te maken op een vermindering of een opschorting van de uitsluitingsperiode op basis van paragraaf 3 en 4, kan de uitsluitingsperiode worden verminderd of opgeschort, maar niet tot minder dan één vierde van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.".

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/4. §1. Bij een tweede overtreding van een sporter of andere persoon is de periode van uitsluiting de langste van de volgende perioden:
1° een periode van uitsluiting van zes maanden;
2° een periode van uitsluiting die, rekening houdend met alle omstandigheden en de schuldgraad van de sporter of een andere persoon die verband houdt met de tweede overtreding, te situeren is tussen:
   a) de som van de periode van uitsluiting die is opgelegd voor de eerste overtreding en de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding;
   b) twee keer de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding, als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding.

De uitsluitingsperiode die conform het eerste lid is bepaald, mag verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§2. Bij een derde overtreding is de periode van uitsluiting levenslang.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de periode van uitsluiting voor een derde overtreding in de volgende gevallen acht jaar tot levenslang:
1° de derde overtreding voldoet aan de voorwaarden van verval of vermindering van de uitsluitingsperiode, vermeld in artikel 42/3, §1 en §2;
2° de derde overtreding is een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 4°.

De periode van uitsluiting die conform het eerste en tweede lid is bepaald, kan verder verminderd worden met toepassing van artikel 42/3, §3 en §4.

§3. Een overtreding waarvoor de sporter of andere persoon afwezigheid van schuld of nalatigheid heeft aangetoond, wordt niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van dit artikel.

Als een dopingovertreding bestraft is met toepassing van de uitsluiting die is bepaald voor dopingpraktijken met misbruikstoffen, conform artikel 42, §3, 1°, wordt die niet meegerekend als een overtreding voor de toepassing van dit artikel.

§4. Een dopingpraktijk kan alleen als een tweede overtreding worden beschouwd voor het opleggen van sancties als de ADO kan aantonen dat de sporter of andere persoon de bijkomende dopingpraktijk heeft begaan nadat hij kennisgeving heeft ontvangen conform artikel 23/1/2, of nadat redelijke inspanningen zijn gedaan door de ADO om hem op de hoogte te brengen van de eerste overtreding. Als de ADO dat niet kan aantonen, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en wordt de sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de strengste sanctie staat. De resultaten in alle wedstrijden vanaf de eerdere van de dopingpraktijken worden gediskwalificeerd, conform artikel 41, §2.

Als de ADO aantoont dat een sporter of andere persoon een bijkomende overtreding inzake dopingpraktijk heeft begaan die vooraf gegaan is aan de kennisgeving van een eerder vastgestelde dopingpraktijk, en die bijkomende dopingpraktijk plaatsvond uiterlijk twaalf maanden voor of na de kennisgeving van de overtreding die het eerst is vastgesteld, zal de periode van uitsluiting voor de bijkomende overtreding bepaald worden alsof de bijkomende overtreding een op zichzelf staande eerste overtreding was, en zal de uitsluiting opeenvolgend, en dus niet gelijktijdig worden uitgezeten met de periode van uitsluiting die is opgelegd voor de dopingpraktijk die het eerst is vastgesteld. De overtredingen samen zullen beschouwd worden als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als de ADO vaststelt dat een sporter of andere persoon een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 5°, heeft begaan tijdens het dopingcontroleproces van een andere onderliggende dopingpraktijk, wordt de dopingpraktijk, vermeld in artikel 3, §1, 5°, als een afzonderlijke eerste overtreding beschouwd en zal de periode van uitsluiting voor die overtreding opeenvolgend en niet gelijktijdig worden uitgezeten met de periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor de onderliggende dopingpraktijk, voor zover ook opgelegd. De overtredingen samen zullen beschouwd worden als één overtreding voor de toepassing van paragraaf 1 en 2.

Als de ADO vaststelt dat een tweede of derde overtreding wordt begaan door een sporter of andere persoon tijdens een periode van uitsluiting, loopt de periode van uitsluiting voor de meerdere overtredingen opeenvolgend, en niet gelijktijdig.

§5. Voor de toepassing van dit artikel, moet elke overtreding plaatsvinden binnen dezelfde periode van tien jaar om als meerdere overtredingen beschouwd te worden.".

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 42/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/5. §1. Als een sporter of andere persoon zich al in een periode van uitsluiting bevindt op grond van een dopingpraktijk, zal een nieuwe periode van uitsluiting aanvatten op de eerste dag volgend op het uitzitten van de lopende periode van uitsluiting. Behalve in de gevallen, vermeld in het tweede tot en met vijfde lid, gaat de periode van uitsluiting in op de dag van de definitieve tuchtrechtelijke uitspraak die een uitsluiting oplegt, of, als afstand is gedaan van een hoorzitting of als er geen hoorzitting is, op de dag waarop de uitsluiting wordt aanvaard of anderszins wordt opgelegd.

Als de hoorzittingsprocedure of andere aspecten van de dopingcontrole aanzienlijke vertraging heeft opgelopen die niet aan de sporter of andere persoon te wijten is, kan het disciplinair orgaan dat de sanctie oplegt de uitsluitingsperiode op een vroegere datum laten ingaan en wel ten vroegste op de datum van de monsterneming of de laatste datum waarop een andere dopingovertreding plaatsvond. Alle tijdens de uitsluitingsperiode behaalde wedstrijdresultaten, inclusief die welke zijn behaald tijdens de periode van uitsluiting die met terugwerkende kracht is opgelegd, worden gediskwalificeerd.

Als een voorlopige schorsing door de sporter of andere persoon wordt nageleefd, wordt de periode van voorlopige schorsing afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter of andere persoon kan worden opgelegd. Als de sporter of andere persoon een voorlopige schorsing niet naleeft, zal de sporter of andere persoon geen aftrek toegekend krijgen voor enige uitgediende voorlopige schorsing. Als een periode van uitsluiting wordt uitgezeten overeenkomstig een beslissing waartegen later beroep wordt aangetekend, wordt die uitsluitingsperiode afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk in beroep aan de sporter kan worden opgelegd.

Als een sporter of andere persoon vrijwillig en schriftelijk een voorlopige schorsing aanvaardt en daarna de voorlopige schorsing naleeft, wordt die periode van vrijwillige voorlopige schorsing afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter of andere persoon wordt opgelegd. Een kopie van de vrijwillige aanvaarding van een voorlopige schorsing door de sporter of andere persoon moet onmiddellijk worden bezorgd aan alle partijen die het recht hebben om in kennis te worden gesteld van de vermeende dopingpraktijk in kwestie.

De periode voor de effectieve ingangsdatum van een voorlopige schorsing of een vrijwillige voorlopige schorsing wordt nooit afgetrokken van een uitsluitingsperiode, ongeacht of de sporter ervoor heeft gekozen om niet aan wedstrijden deel te nemen of geschorst was door een ploeg.

In ploegsporten, waar een periode van uitsluiting is opgelegd aan een ploeg, zal de periode van uitsluiting starten op de dag van de definitieve tuchtrechtelijke uitspraak die een uitsluiting oplegt of, als afstand is gedaan van een hoorzitting of als er geen hoorzitting is, op de dag waarop de uitsluiting wordt aanvaard of anderszins wordt opgelegd, tenzij dat kennelijk onredelijk zou zijn.

§2. Als een sporter of andere persoon aan wie een periode van uitsluiting is opgelegd, het verbod op deelname aan sportactiviteiten, vermeld in artikel 23/1, §3, overtreedt, worden de resultaten van die deelname gediskwalificeerd en wordt een nieuwe periode van uitsluiting, die even lang is als de oorspronkelijk opgelegde uitsluiting, toegevoegd aan de oorspronkelijk opgelegde uitsluiting, die begint te lopen vanaf het einde van die oorspronkelijk opgelegde uitsluiting. De nieuwe uitsluitingsperiode, met inbegrip van een berisping en geen periode van uitsluiting, kan aangepast worden afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of andere persoon en de omstandigheden van de zaak. De beslissing of een sporter of andere persoon het verbod op deelname aan sportactiviteiten heeft overtreden en of een aanpassing aangewezen is, komt toe aan de ADO die het verbod heeft opgelegd. Tegen die beslissing kan beroep ingesteld worden volgens beroepsprocedure die toepasselijk is volgens de regels van die ADO.

Als een sporter of andere persoon het verbod op deelname tijdens een voorlopige schorsing overtreedt, zal hij geen aftrek krijgen voor enige uitgediende voorlopige schorsing en worden de behaalde resultaten tijdens die deelname gediskwalificeerd.

Aan een begeleider of andere persoon die een sporter of andere persoon helpt bij het overtreden van het verbod van deelname tijdens uitsluiting of voorlopige schorsing, kan de ADO die bevoegdheid bezit over de begeleider of andere persoon, sancties opleggen op grond van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, §1, 9°.".

Art. 53. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een titel 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel 6/1. Dopingpraktijken die breedtesporters begaan die geen competitieve sporter zijn of geen lid zijn van een aangesloten federatie".

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 53, een artikel 42/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/6. §1. Breedtesporters die geen lid zijn van een aangesloten federatie, niet deelnemen aan sportactiviteiten in georganiseerd verband die georganiseerd zijn door een aangesloten federatie of die geen competitieve breedtesporters zijn, dienen zich te allen tijde te onthouden van het begaan van de volgende dopingpraktijken:

1° het gebruik of poging tot gebruik van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid;
2° bezit van een verboden stof of methode dat niet overeenstemt met een passende rechtvaardiging, conform paragraaf 2, eerste lid;
3° het ontwijken of poging tot ontwijken van een monsterneming door een bevoegd persoon of het weigeren zich te onderwerpen aan de monsterneming;
4° bedrog of poging tot bedrog bij enig onderdeel van het monsternemingsproces.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder verboden stof of methode: elke verboden stof of verboden methode die op de verboden lijst, vermeld in artikel 9, is aangeduid als te allen tijde verboden, binnen en buiten wedstrijdverband.

§2. Een breedtesporter als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, begaat geen dopingpraktijk als de sporter in kwestie kan aantonen dat het gebruik of bezit van die verboden stoffen of methoden kadert in een normale medische behandeling, die voldoet aan al de volgende criteria:

1° de onderliggende medische oorzaak voor de behandeling is gediagnosticeerd en voorgeschreven door een medische beroepsbeoefenaar en wordt uitgevoerd onder medische begeleiding;
2° de voorgeschreven behandeling met verboden stoffen of methoden en de voorgeschreven dosis of frequentie is acceptabel binnen de grenzen van de gangbare medische praktijk, gebaseerd op wetenschappelijk onderbouwde geneeskunde, voor het behandelen van de gediagnosticeerde aandoening;
3° de behandeling met verboden stoffen en methoden heeft alleen als doel om de sporter terug te brengen tot een normale gezondheidstoestand en beoogt geen bijkomende of excessieve prestatiebevorderende effecten ten opzichte van de normale gezondheidstoestand waarover de sporter in kwestie zou beschikken zonder de onderliggende aandoening.".

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/7. NADO Vlaanderen is bevoegd voor afnemen van monsters van breedtesporters als vermeld in artikel 42/6, §1, volgens de procedure die bepaald is door de regering.

NADO Vlaanderen is bevoegd voor het vaststellen van dopingpraktijken als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, 1° tot en met 4°. NADO Vlaanderen kan daarbij gebruikmaken van alle onderzoeksbevoegdheden, vermeld in artikel 19.".

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/8. Het bewijs van een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, 1° tot en met 4°, wordt geleverd als volgt:

1° aanwezigheid van een verboden stof of vaststelling van het gebruik van een verboden methode op basis van de analyse van een monster afkomstig van het lichaam van de sporter of enig ander betrouwbaar analytisch bewijs. Een analyse uitgevoerd door een WADA-geaccrediteerd laboratorium geldt in elk geval als bewijs van de aanwezigheid van een verboden stof in het lichaam van de sporter of het gebruik of de toepassing van een verboden methode;
2° bekentenissen, verklaringen, getuigenissen of vaststellingen;
3° elke andere vorm van deugdelijk bewijs.

Vaststellingen gedaan in uitvoering van een dopingcontrole door een dopingcontroleur als vermeld in artikel 15, die is gemachtigd door NADO Vlaanderen om een dopingcontrole uit te voeren bij een breedtesporter als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.".

Art. 57. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/9. Als NADO Vlaanderen een mogelijke dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, begaan door een breedtesporter als vermeld artikel 42/6, §1, eerste lid, vaststelt, maakt NADO Vlaanderen de vaststellingen en relevante bewijsstukken over aan de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28.

De disciplinaire commissie, vermeld in artikel 28, is bevoegd om kennis te nemen van al de volgende dopingpraktijken:

1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, 1° tot en met 4°, die binnen het Nederlandse taalgebied is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid;
2° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, 1° tot en met 4°, die is begaan door breedtesporters als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, met woonplaats binnen het Nederlandse taalgebied;
3° de aangelegenheden, vermeld in artikel 42/10, §5.

De disciplinaire raad, vermeld in artikel 29, is bevoegd om kennis te nemen van hoger beroep tegen een beslissing van de disciplinaire commissie in de aangelegenheden waarvoor de disciplinaire commissie bevoegd is om kennis te nemen conform het tweede lid.

Artikel 32, 33, 34, eerste tot en met derde lid, artikel 35, §1, eerste, tweede en vijfde lid, §2 en §3, artikel 36, §1, eerste lid, en §4, tweede lid, en artikel 37, eerste en tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de procedures voor de disciplinaire commissie en disciplinaire raad.".

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/10. §1. Bij overtredingen als vermeld in artikel 42/5, §1, eerste lid, beslist de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep over de uitsluiting van de sporter conform artikel 42/11. De uitsluiting sluit deelname aan georganiseerde sportactiviteiten uit binnen het Nederlandse taalgebied.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kunnen, naast de beslissing, vermeld in het eerste lid, de volgende beslissingen nemen:
1° een administratieve geldboete opleggen aan de meerderjarige sporter;
2° beslissen welk gedeelte van de kosten voor de controles en welk deel van de kosten die verbonden zijn aan de procedure, ten laste van de sporter worden gelegd.

De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bepaalt soeverein het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het bedrag kan evenwel niet hoger zijn dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel naast de administratieve geldboete, vermeld in het tweede lid, 1°, aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

§2. Geen enkele van de sancties, vermeld in paragraaf 1, sluit de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit, op voorwaarde dat de individuele sportbeoefening niet in een georganiseerd verband kadert.

§3. De voorzitter van de disciplinaire commissie, of van de disciplinaire raad in hoger beroep, noteert de aanvangsdatum en de einddatum van de uitsluiting in de disciplinaire uitspraak.

§4. Nadat de sanctie definitief is geworden, brengt NADO Vlaanderen de sporter op de hoogte van de sanctie.

§5. Als wordt vastgesteld dat de sporter de opgelegde uitsluiting niet naleeft, brengt NADO Vlaanderen de voorzitter van de disciplinaire commissie daarvan op de hoogte. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslist of de termijnen van het eerder opgelegde verbod geheel of gedeeltelijk opnieuw beginnen na het einde ervan en kan daarnaast aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten die verbonden zijn aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter wordt gelegd.

§6. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.".

Art. 59. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt in dezelfde titel 6/1 een artikel 42/11 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 42/11. §1. De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1,

eerste lid, 1° en 2°, bedraagt minimaal een berisping en maximaal twee jaar uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

De periode van uitsluiting voor een breedtesporter als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, bij een dopingpraktijk als vermeld in artikel 42/6, §1, eerste lid, 3° en 4°, bedraagt minimaal zes maanden en maximaal twee jaar uitsluiting van sportactiviteiten in georganiseerd verband, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter.

§2. De disciplinaire commissie, of in voorkomend geval de disciplinaire raad, kan de uitsluiting en in voorkomend geval de administratieve geldboete volledig of gedeeltelijk opleggen met uitstel, gekoppeld aan een of meer van de volgende voorwaarden, voor een termijn van ten hoogste twee jaar, die proportioneel toe te passen zijn volgens de ernst van de overtreding:

1° beschikbaar zijn voor dopingtests op vooraf bepaalde tijdstippen of op uitnodiging van NADO Vlaanderen, waarbij de breedtesporter in kwestie verplicht is zich aan de dopingtest te onderwerpen binnen één week na ontvangst van de uitnodiging, uitgezonderd uitzonderlijke omstandigheden;
2° een verplichte dopingtest ondergaan na afloop van het effectief opgelegde deel van de uitsluiting;
3° een programma van educatie over antidoping volgen, dat minstens de volgende elementen omvat:
   a) de verboden stoffen en verboden methodes;
   b) dopingpraktijken;
   c) de gevolgen van dopingpraktijken op medisch en sociaal vlak, met inbegrip van de mogelijke sancties;
   d) de risico's van het gebruik van voedingssupplementen;
   e) de sportethische gevolgen van dopingpraktijken.

Als vastgesteld wordt dat de opgelegde voorwaarden niet nageleefd worden, bezorgt NADO Vlaanderen de vaststellingen van schending van de voorwaarden aan de voorzitter van disciplinaire commissie, die het uitstel kan intrekken. De disciplinaire commissie kan in dat geval het gedeelte met uitstel effectief opleggen vanaf de datum van de uitspraak.

De regering kan de inhoud van het programma van educatie over antidoping, vermeld in het eerste lid, 3°, verder uitwerken.

§3. Bij een tweede overtreding binnen een periode van tien jaar, bedraagt de periode van uitsluiting minimaal zes maanden en maximaal het dubbele van de toepasselijke uitsluiting, bepaald conform paragraaf 1.

Vanaf een derde overtreding wordt een sanctie opgelegd van minimaal twee jaar uitsluiting tot maximaal acht jaar uitsluiting.

Bij een uitsluiting wegens een tweede of derde overtreding binnen een periode van tien jaar kan geen uitstel van uitvoering van de sanctie als vermeld in paragraaf 2, worden verleend.".

Art. 60. In artikel 43 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De voorlopige schorsingen en disciplinaire uitsluitingen van sporters en begeleiders" vervangen door de zinsnede "Disciplinaire beslissingen met betrekking tot dopingpraktijken begaan door sporters, met inbegrip van minderjarigen, recreatiesporters en beschermde personen, en door andere personen";

2° in het eerste lid wordt het woord "betrokkene" vervangen door de woorden "persoon die de dopingpraktijk heeft begaan";

3° in het tweede lid worden de woorden "De disciplinaire uitsluitingen van meerderjarige elitesporters en meerderjarige begeleiders van elitesporters" vervangen door de zinsnede "Disciplinaire beslissingen met betrekking tot dopingpraktijken begaan door sporters die geen recreatieve sporter, minderjarige of beschermde persoon zijn, en begaan door andere personen die geen minderjarige of beschermde persoon zijn,";

4° in het tweede lid worden de woorden "nadat de sanctie definitief" vervangen door de woorden "nadat de beslissing definitief";

5° in het tweede lid worden de woorden "Een sanctie kan" vervangen door de woorden "De informatie met betrekking tot de beslissing kan";

6° aan het derde lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

"NADO Vlaanderen zal redelijke pogingen ondernemen om de toestemming van de betrokkene te bekomen, en als de toestemming is gegeven, de beslissing bekendmaken in integrale vorm of in een aangepaste vorm die aanvaardbaar is voor de sporter of andere persoon in kwestie.";

7° het vierde lid en vijfde lid worden opgeheven.

Art. 61. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019, wordt een artikel 43/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 43/1. Een beslissing met betrekking tot een dopingpraktijk die genomen is conform de Code door een ADO, een beroepsinstantie of het TAS, is na kennisgeving aan alle belanghebbende partijen automatisch bindend voor elke partij die de Code heeft ondertekend, ongeacht de sport of sportdiscipline.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid om een verplichte voorlopige schorsing op te leggen onder de Code na een voorlopige hoorzitting of waarbij de sporter of andere persoon de voorlopige schorsing heeft aanvaard of verzaakt heeft aan het recht op een voorlopige hoorzitting, versnelde hoorzitting ten gronde of beroep, verbiedt automatisch tijdens de voorlopige schorsing de deelname van de sporter of andere persoon aan alle sportactiviteiten die onder de bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code vallen.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid die een periode van uitsluiting oplegt na een hoorzitting of na het afzien van een hoorzitting door de sporter of andere persoon in kwestie, verbiedt automatisch de deelname van de sporter of andere persoon aan alle sporten die onder de bevoegdheid vallen van een partij die de Code heeft ondertekend voor de duur van de periode van uitsluiting.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid waarbij een dopingpraktijk wordt aanvaard, is automatisch bindend voor alle partijen die de Code hebben ondertekend.

Een beslissing als vermeld in het eerste lid, om diskwalificatie van resultaten op te leggen voor een bepaalde periode houdt in dat alle resultaten die behaald zijn onder de bevoegdheid van een partij die de Code heeft ondertekend in de periode die gespecifieerd is in de beslissing, automatisch gediskwalificeerd worden.

Elke partij die de Code heeft ondertekend, is gehouden tot automatische erkenning en implementatie van een beslissing, of in voorkomend geval de schorsing of opheffing van de gevolgen van die beslissing, zonder dat daar een uitdrukkelijke

erkenning is voorzien, vanaf de vroegste van de volgende data: de datum van ontvangst van de kennisgeving van de beslissing of de datum waarop de beslissing in ADAMS is geregistreerd.

Een beslissing van een organisator van een evenement die genomen is in een versnelde procedure tijdens het evenement is niet bindend voor andere partijen die de Code hebben ondertekend, tenzij de regels van de organisator van het evenement voorzien in de mogelijkheid van beroepsprocedure voor de sporter of andere persoon die niet in een versnelde procedure wordt afgehandeld.".

Art. 62. Aan artikel 44 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "van sporters en begeleiders" worden vervangen door de woorden "en andere gevolgen van dopingprakijken die opgelegd zijn aan sporters en andere personen";

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Sportverenigingen zijn verantwoordelijk voor het ten uitvoer leggen van de diskwalificatie van resultaten en terugvordering van prijzengeld die opgelegd is aan een sporter in relatie tot sportactiviteiten die door hen zijn georganiseerd. Een sportvereniging die op grond van een definitief geworden disciplinaire beslissing prijzengeld teruggevorderd heeft van een sporter, neemt redelijke maatregelen om het teruggevorderde prijzengeld te herverdelen over de sporters die recht zouden hebben gehad op het prijzengeld als de gediskwalificeerde sporter niet had deelgenomen.".

Art. 63. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "vermeld in artikel 46, 1°," vervangen door de zinsnede "vermeld in artikel 46,".

Art. 64. In artikel 48, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 4 december 2015, wordt voor het eerste lid, dat het tweede lid wordt, een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Conform overweging 112 van verordening 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, is de bestrijding van doping gebaseerd op gewichtige redenen van algemeen belang.".

Art. 65. Artikel 70 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 70. De dopingpraktijken waarvan de vervolging al is opgestart en hangende is bij de inwerkingtreding van dit decreet of waarvoor de vervolging nog niet is opgestart maar die betrekking hebben op feiten die voor die datum zijn gepleegd, worden na die datum verder afgehandeld conform de bepalingen van het Antidopingdecreet zoals die van kracht waren voor die datum, tenzij het principe van de mildere bestraffing van toepassing is.

De termijn waarbinnen eerdere overtredingen kunnen in rekening gebracht worden voor het bepalen of meerdere overtredingen binnen een periode van tien jaar hebben plaatsgevonden, en de termijn van tien jaar na de vermeende datum waarop de beweerde overtreding is gepleegd om een sporter of andere persoon op de hoogte te brengen of redelijke pogingen te ondernemen om hem op de hoogte te brengen van de beweerde overtreding, zijn procedurele bepalingen en geen

substantiële bepalingen, en worden samen met alle procedurele bepalingen met terugwerkende kracht toegepast.

In zaken waarbij een finale beslissing is genomen voorafgaand aan 1 januari 2021, maar waarbij de sporter of andere persoon zich in een periode van uitsluiting bevindt op 1 januari 2021, kan de periode van uitsluiting ingekort worden op verzoek van de sporter of andere persoon als conform de gewijzigde regels een kortere periode van uitsluiting van toepassing is. Dat verzoek tot herziening wordt gericht aan het disciplinaire orgaan dat de sanctie heeft opgelegd, en gebeurt voor de periode van uitsluiting of schorsing verstreken is. Tegen de beslissing van het disciplinair orgaan kan beroep worden ingesteld volgens de beroepsprocedure die voor dat disciplinair orgaan is bepaald.

Om ontvankelijk te zijn, wordt het verzoek, vermeld in het derde lid, ingediend voorafgaand aan het verstrijken van de opgelegde uitsluiting. Dat verzoek tot vermindering van de uitsluiting kan niet worden ingediend na het verstrijken van de opgelegde uitsluiting.”.

Hoofdstuk 3. Slotbepaling

Art. 66. Dit decreet treedt in werking op de tiende dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 19 tot en met 21 die in werking treden op de datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 januari 2022.

Brussel, 7 mei 2021.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:
Jongeren- en kindeffectrapport (JoKER)

Vlaamse overheid

Joker-toets voor
- Voorontwerp van wijzigingsdecreet van het Antidopingdecreet
- Voorontwerp van instemmingsdecreet bij het wijzigende samenwerkingsakkoord inzake dopingbestrijding en dopingpreventie

Gebruik de RIA-leidraad en de RIA-checklist om deze RIA in te vullen.

1 Gegevens van het advies

1.1 Gegevens van de regelgeving

nummer taal- en wetgevingstechnisch advies	Wt&T Advies 2020/179
bevoegde minister(s) van de regelgeving	Ben WEYTS
JoKER	JoKER-advies van 1 juli 2020
link naar de regelgevingsagenda	/

1.2 Gegevens van de aanvrager

e-mailadres	jurgen.september@nado.vlaanderen
organisatie	Agentschap Sport Vlaanderen
beleidsdomein	Sport, Cultuur, Jeugd en Media
entiteit	NADO Vlaanderen

2 Titel en fase

CONCEPT EN PLANNING → ANALYSE EN REDACTIE → GOEDKEURING → PUBLICATIE EN OPVOLGING

Het dossier wordt voorbereid voor principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering met het oog op verdere adviesaanvragen.

3 Samenvatting

Het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, dat al eerder werd aangepast om conform te zijn met de Wereld Antidoping Code, wordt opnieuw gewijzigd. Aanleiding is de wijzigingen aan de Code en de Internationale Standaarden in uitvoering van die Code, die door het WADA goedgekeurd zijn op 7 november 2019.
De Code voorziet in specifieke bepalingen, en voorziet met de wijzigingen bijkomende regels voor beschermde personen, waaronder ook minderjarigen vallen.

De Code beoogt geen verdere diversificatie van regels voor jongeren dan bij de regels voorzien voor minderjarigen en beschermde personen. Voor de leeftijdscategorie vanaf 16 jaar, in voorkomend geval vanaf 18 jaar, tot 25 jaar maakt de Code geen onderscheid meer.
De redenen daarvoor zijn ook inherent aan de doelstelling van de Code. De voornaamste doelgroep van de Code zijn elitesporters. Een sportcarrière op het hoogste niveau begint doorgaans op een leeftijd tussen 18 en 22 jaar, en loopt doorgaans verder tot een leeftijd van 30 tot 35 jaar, Het is daarbij ook niet onbelangrijk te onderstrepen dat sporttakken en disciplines onderworpen zijn aan de reglementen van de internationale federaties en de overkoepelende organisaties. Die maken doorgaans een onderscheid tussen jeugd- of beloftecategorieën, waarbij een bepaalde leeftijdsgrens wordt gehanteerd, en de ‘open’ categorie zonder leeftijdsbeperking. De leeftijd vanaf wanneer een sporter niet meer mag deelnemen aan een categorie voorbehouden voor jeugd of jongeren, ligt dan ook lager dan 25 jaar. Bovendien kan ook gekozen worden om op jongere leeftijd aan de open categorie deel te nemen. De leeftijdsgrenzen die zijn gekozen voor jongeren (eveneens via de notie “beschermde persoon”) zijn vanuit die achtergrond gekozen. Vanuit het oogpunt van de harmonisatie van regels en het creëren van een “level playing field” is ervoor gekozen om de leeftijdsgrens van 18 jaar als uitgangspunt te nemen. Personen die buiten de leeftijdsgrens vallen, bepaald door de definitie van minderjarige en de definitie van beschermde persoon, vallen onder de algemene regels. Ze kunnen wel van enige flexibiliteit in maatregelen genieten als ze als recreatiesporter worden aanzien, maar dat is los van enige leeftijdsgrens en is gebaseerd op criteria die verwijzen naar het niveau van de sporter, niet naar de leeftijd.

Het ontwerp van decreet volgt daarbij volledig de bepalingen van de Code die omwille van de mondiale harmonisering en de “compliance” van NADO Vlaanderen met de Code noodzakelijk zijn. Er is daarbij geen beleidsruimte om een verder onderscheid in te voeren dan het onderscheid voorzien door de Code.

Er zijn geen specifieke nadelige effecten voor jongeren. Het dient daarbij benadrukt te worden dat de gewijzigde regels in de Code, die geïmplementeerd worden in het Antidopingdecreet, precies soepeler regels introduceren voor een bepaalde groep van jongeren en personen die wils- of handelingsonbekwaam zijn. Die genieten als beschermde personen meer soepelheid ten opzichte van de normaal toepasselijke regels.
Dat komt bovenop de bestaande regels die al van toepassing waren voor minderjarige sporters en die onverkort blijven gelden.

4 Probleembeschrijving

De aanpassingen aan de Wereld Antidoping Code (hierna: de Code) die van toepassing zijn vanaf 1 januari 2021, moeten geïmplementeerd worden in het Antidopingdecreet om de conformiteit met de Code te verzekeren. De regels van de Code zijn toepasbaar op alle personen die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportactiviteiten in georganiseerd verband en op begeleiders.

De Code heeft steeds rekening gehouden met de positie van minderjarigen. Die bepalingen zijn ook van toepassing gemaakt door overname in het Antidopingdecreet. De Code en het Antidopingdecreet hebben een objectief onderscheid bepaald tussen sporters via de definitie de definitie van “minderjarige”. Krachtens de Code is een minderjarige een persoon die de leeftijd van 18 jaar niet heeft bereikt. Er is uitdrukkelijk voor geopteerd om de grens van 18 jaar die ook in het Kinderrechtenverdrag wordt gehanteerd, als leeftijdsgrens te nemen. De Code is gericht op wereldwijde harmonisering, en om die reden is geen koppeling gemaakt met nationale wetgevingen die de leeftijdsgrens voor minderjarigheid lager zouden leggen.

Met de wijziging van de Code, van toepassing van 2021, is ook rekening gehouden met andere groepen die niet (alleen) omwille van leeftijd niet over het nodige oordeelsvermogen of handelingsbekwaamheid beschikken. De bescherming van minderjarige en jonge sporters wordt mee opgenomen onder de regels die van toepassing zijn op 'beschermde personen'. Dat zijn alle personen onder de leeftijd van 16 jaar, ook alle personen onder de leeftijd van 18 jaar op voorwaarde dat ze nog niet tot het absolute topniveau deelnemen tussen de volwassenen, en ook de sporters die handelingsonbekwaam zijn (bijvoorbeeld meerderjarige sporters met een geestelijke beperking). De regels die betrekking hebben op beschermde personen, zijn dus ook van toepassing op jongeren beneden 16 jaar en behoudens enkele uitzonderingen ook op jongeren met een leeftijd beneden 18 jaar.

In de Code zijn een aantal aanpassingen aangebracht die enerzijds bestaande rechten verduidelijken en anderzijds in de te hanteren strafmaat en de bewijsregels tegemoet komen aan de bijzondere situatie van minderjarige sporters door de bewijslast in sommige gevallen te verlagen en de mogelijkheid bieden meer flexibiliteit in de sanctionering toe te passen door de ondergrens te verlagen.

De decreetgever is in de implementatie van de Code gehouden aan de bepalingen van die Code. Er is geen juridische vrijheidsgraad om de regels aan te passen. Aanpassing van de regels zou de fundamentele doelstelling van de Code, namelijk de wereldwijde harmonisering van de antidopingregels, ondergraven.

Waar geen uitdrukkelijke uitzonderingen voorzien zijn, vallen jongeren en minderjarigen onder dezelfde regels als meerderjarigen. Dat houdt ook in dat geen verder onderscheid wordt gemaakt voor jongeren die niet minderjarig zijn of onder de definitie van beschermde personen vallen. Die laatste definitie hanteert een gedifferentieerde bovengrens om als beschermde persoon gezien te worden: 18 jaar, behoudens de uitzonderingsgevallen van sporters die tussen 16 en 18 jaar zijn maar omwille van de deelname op het hoogste niveau in de open categorie zonder leeftijdsrestrictie gelijk behandeld worden als alle deelnemers, ongeacht de leeftijd.

5 Beleidsdoelstelling

De beleidsdoelstelling is de harmonisering van de dopingregels en implementatie van de Code 2021.
Afwijken van de Code kan leiden tot een procedure van 'non-compliance' (wegens niet conforme toepassing van de Code), waarbij NADO Vlaanderen geschorst kan worden onder de Code, met als ultieme consequentie een uitsluiting van (Belgische) sporters van deelname aan internationale evenementen.

De onderliggende beleidsdoelstellingen in de Code zijn omschreven in de preambule van die Code. De gezondheid van de sporters, fair play, een eerlijke competitie en de bescherming van de 'spirit of sport' zijn daarbij enkel van de voornaamste waarden die worden nagestreefd. Als instrument van harmonisering streeft de Code uniformiteit na van de dopingregels, niet enkel geografisch - door te streven naar een wereldwijde implementatie - , maar ook over de verschillende sporten en sportdisciplines heen.

Wijzigingen in het Antidopingdecreet
Door implementatie in het Antidopingdecreet sluit Vlaanderen zich volledig aan bij de harmonisering, door de Code bij decreet afdwingbaar te maken over alle sporters.

Alle sporters, dus ook minderjarige sporters, zijn onderworpen aan de toepassing van de Code. De specifieke maatregelen die bepaald zijn voor minderjarigen zijn gericht op de bescherming van de belangen van de minderjarigen. Dat komt bovenop de bescherming van de rechten van sporters in de toepassing van de Code.

Wijzigingen in het Samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen (instemmingsdecreet)

Het Samenwerkingsakkoord tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 11 december 2012, bevat weliswaar dezelfde definities uit de Code, maar bevat geen rechtstreeks uitvoerbare bepalingen met betrekking tot minderjarigen. Het samenwerkingsakkoord herhaalt enkel het principe van de uniforme toepassing.

Als het gaat over de opdelingen in sporten en sportdisciplines met het oog op het aflijnen van de groep elitesporters, wordt geen onderscheid gemaakt naargelang de leeftijd van kinderen of jongeren. De kwalificatie als elitesporter heeft als gevolg dat mogelijks verblijfsgegevens ingediend moeten worden met het oog op het uitvoeren dopingcontroles buiten wedstrijdverband. De kwalificatie als elitesporter veronderstelt dat de sporter in kwestie, ongeacht de leeftijd, deelneemt aan wedstrijden op het hoogste niveau zonder leeftijdsbeperking, of de sport professioneel beoefent.

Dezelfde regels worden verder toegepast in het Antidopingdecreet.

6 Opties

➔ Nuloptie: voorzetting van een bestaande toestand

Regelgeving op basis van de Code (versie 2015) zoals van kracht tot 31 december 2020

De nuloptie om geen enkele wijziging aan te brengen, is de facto strijdig met de plicht om de Code te implementeren.

<u>Antidopingdecreet: bescherming minderjarigen</u>
Binnen de nuloptie blijven de maatregelen in het bestaande Antidopingdecreet van toepassing, zoals van kracht voor de wijziging:

- Definitie minderjarige : artikel 2, 38
- Bewijsregels: een minderjarige
  - moet niet aantonen hoe een stof in zijn lichaam is gekomen om op afwezigheid van schuld of nalatigheid aan te tonen en zo geen sanctie op te lopen voor een positieve dopingcontrole (artikel 2, 26°)
  - moet niet aantonen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen om een verminderde sanctie wegens niet significante schuld en nalatigheid te kunnen genieten (artikel 2, 27°);
- maatregelen met betrekking tot aanwezigheid ouder, voogd, begeleider of derde bij dopingcontrole (artikel 17 Antidopingdecreet);
- maatregelen binnen de disciplinaire procedure (artikel 32 tot en met 39 Antidopingdecreet);
  - Ouders, voogden of personen die instaan voor de minderjarige worden in de procedure betrokken en mee opgeroepen.
  - Personen jonger dan 15 jaar: minderjarige is niet gehouden in persoon te verschijnen, maar heeft het recht op eigen verzoek gehoord te worden.
  - Zitting kan achter gesloten deuren verlopen
  - Algemeen: recht op bijstand van ouders, voogden of vertrouwenspersoon
- Er kan geen administratieve boete worden opgelegd aan minderjarigen (artikel 41, §1, tweede lid, 1° en paragraaf 5) en de Disciplinaire Commissie en Raad zijn verplicht in de procedure rekening te houden met de jeugdige leeftijd (artikel 41, §6).
- Bepaalde inbreuken die verband houden met minderjarigen, worden beschouwd als bijzonder ernstige inbreuken en strenger bestraft als ze gepleegd worden door meerderjarigen (artikel 42)

- Er is bij wijze van uitzondering op de algemene publieke bekendmaking van disciplinaire uitsluitingen voor elitesporters, geen publieke bekendmaking van een disciplinaire uitsluiting die opgelegd wordt aan een minderjarige elitesporter (artikel 43)

Regeling voor verblijfsgegevens (ook opgenomen in het Samenwerkingsakkoord)
Er is geen leeftijdsgrens bepaald voor elitesporters. De kwalificatie als elitesporter is afhankelijk van de decretaal bepaalde criteria, zonder onderscheid van leeftijd. Wel volgt uit de criteria dat een minderjarige enkel als elitesporter wordt geïdentificeerd als de minderjarige deelneemt op het hoogste nationaal of internationaal niveau tussen de volwassenen, met inbegrip van deelname aan Olympische of Paralympische Spelen en internationale, continentale of wereldkampioenschappen. Deelname aan een jeugdkampioenschap of kampioenschappen voorbehouden aan jongeren vallen daar niet onder.

De elitesporters worden opgedeeld in vier categorieën A tot en met D (zie artikel 20 en 21 Antidopingdecreet). Sporters van categorie A zijn individuele sporters met de zwaarste verplichtingen, categorie B zijn eveneens individuele sporters maar met minder verplichte verblijfsgegevens door te geven. Sporten in categorie A en B worden als dopinggevoelig gezien, maar de opdeling is gemotiveerd door de vaststelling dat sporters in categorie B meer op vaste locaties trainen en in theorie makkelijker te vinden zijn voor een onaangekondigde dopingcontrole.
De sporters van categorie C dienen verblijfsgegevens in via de ploegverantwoordelijke, de gegevens zijn beperkt tot gewoonlijke verblijfplaats en teamactiviteiten of individuele trainingen als tijdelijk niet bij het team wordt getraind. Voor categorie D zijn geen specifieke verplichtingen.

➔ Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

GEKOZEN OPTIE

Implementatie van de bepalingen in de Code 2021
Aanpassing aan de Code en implementatie van de gewijzigde bepalingen.
Voor de gewijzigde definities wordt verwezen naar de onderscheiden doelgroepen (zie analyse van de effecten).

Antidopingdecreet: bescherming minderjarigen en bijkomende bescherming onder “beschermde personen”
In het Antidopingdecreet blijven de volgende bepalingen onverkort van kracht:

- Definitie minderjarige;
- De procedurele waarborgen blijven behouden;
- Er kan nog steeds geen boete worden opgelegd aan een minderjarige;

In het Antidopingdecreet worden volgende beperkte inhoudelijke wijzigingen aangebracht door het wijzigingsdecreet:

- Minderjarigen zijn behoudens uitdrukkelijke uitzondering begrepen in de definitie van beschermde persoon (artikel 2, 8°/1);
- Oproepings- en dopingcontroleproces (artikel 17):
    - 1° bij de oproeping kan een getuige aangewezen worden. De minderjarige kan afzien van de aanwezigheid van een voogd, ouder of begeleider. In dat geval kan wel een derde worden aangewezen, vooral om de rechten van de minderjarige te waarborgen. De derde kan daarbij getuigen over het (correcte) verloop van de oproeping.
    - 2° het verzet wordt genoteerd, vooral om ook verdere betwisting te voorkomen. Dit is een explicitering van de algemene plicht van de dopingcontroleur om alle omstandigheden te documenteren.
    - 3° het recht op aanwezigheid van een meerderjarige persoon blijft onverkort gelden, ter vrijwaring van de belangen van de minderjarige en als getuige van de dopingtest.

- Specifieke bewijsregels voor beschermde personen: de specifieke regels met betrekking tot het niet moeten aantonen hoe een stof in het lichaam is gekomen, zijn hernomen met verwijzing naar beschermde personen. Beschermde personen moeten in de omschreven gevallen niet aantonen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen met het oog op een lagere sanctie;
- Bijkomende versoepeling op het vlak van disciplinaire sancties voor beschermde personen:
    - Artikel 42/3, §2, eerste lid: de sanctie voor daden van bezit, gebruik of aanwezigheid in een monster (d.i. een positieve dopingcontrole) kan, als de dopingpraktijk niet opzettelijk is begaan, bijkomend teruggebracht worden tot minstens een berisping zonder uitsluiting, waar dat anders minstens één jaar uitsluiting is. Dat komt bovenop de bepaling dat een minderjarige sowieso al niet moet aantonen hoe de stof in zijn lichaam is gekomen om tot een lagere sanctie te komen.
    - Artikel 42/1, 1°; c): Een beschermde persoon kan een berisping krijgen voor daden die betrekking hebben op enig gedrag dat het dopingcontroleproces verstoort of voor het zich niet onderwerpen aan of ontlopen van een dopingcontrole.
    - Overtredingen met beschermde personen strenger bestraft (artikel 42/1 – 8°): stengere straf voor begeleider voor dopingpraktijk gepleegd met een beschermde persoon.
- Het wijzigingsdecreet zet een afzonderlijk sanctieregime op voor breedtesporters die geen competitieve sporter zijn, dus nooit aan wedstrijden deelnemen. De procedurele waarborgen zijn eveneens van toepassing, onder het stelsel kan aan een minderjarige ook geen geldboete worden opgelegd. De bepalingen zijn volledige analoog.

Regeling voor verblijfsgegevens (ook opgenomen in het Samenwerkingsakkoord: geen onderscheid meer tussen individuele sporters in dopinggevoelige sportdisciplines).
De definitie van elitesporter wordt niet gewijzigd.

De elitesporters worden na wijziging opgedeeld in drie categorieën A tot en met C.
De opdeling in twee categorieën A en B van sporttakken, op basis van de lokaliseerbaarheid van sporters voor onaangekondigde dopingtest, wordt niet langer als werkbaar gezien. Bovendien zijn de risico's op doping in die sporten gelijkaardig gebleken na een bijgewerkte risicoanalyse. Daarom worden de sporters die ingedeeld werden in categorie B, samengevoegd met de sporters die al in de hoogste categorie A waren opgenomen.
Voor ploegsporters zijn geen wijzigingen. Die sporters blijven ongewijzigd verblijfsgegevens indienen via de ploegverantwoordelijke, enkel de aanduiding verandert.
Voor de elitesporters daarbuiten zijn geen specifieke verplichtingen.

7 Analyse van de effecten

Doelgroepen

Algemeen
De Code bevat twee definities die van toepassing zijn op jongeren, gekoppeld aan een specifieke leeftijdsgrens met verwijzing naar de leeftijd. Er is uitdrukkelijk geopteerd om als determinerende leeftijd de grens van 18 jaar te hanteren en niet te verwijzen naar de leeftijd van wettelijke meerderjarigheid. De Code is immers een instrument van internationale harmonisering

- Minderjarige: elke persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt;
- Beschermde persoon: elke sporter of andere natuurlijke persoon die op het moment waarop de dopingpraktijk is begaan aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

a) jonger zijn dan zestien jaar;
b) jonger zijn dan achttien jaar en niet opgenomen zijn in een geregistreerde doelgroep en nog nooit deelgenomen hebben aan een internationaal evenement in de open categorie, zonder beperking van leeftijd;
c) om een andere reden dan louter de leeftijd beschouwd worden als een persoon die niet over juridische bekwaamheid beschikt of maar over beperkte juridische bekwaamheid beschikt volgens het recht dat op die persoon van toepassing is;";

Doelgroepen

1. Sporters jonger dan 16 jaar

Deze doelgroep valt enerzijds onder de definitie van minderjarige, en kan ook steeds als een beschermde persoon worden gezien.

2. Sporters tussen 16 en 18 jaar onder beschermde personen

Deze doelgroep geniet steeds de bescherming die specifiek is voorbehouden aan minderjarigen. Bovendien zijn het beschermde personen.

3. Sporters tussen 16 en 18 jaar die geen beschermde persoon zijn

Ze zijn nog steeds beschermd als minderjarige, maar genieten niet van de toepassing van de soepeler regels die voorbehouden zijn aan beschermde personen.

4. Sporters ouder dan 18 jaar

De Code en dus ook het Antidopingdecreet voor zien niet rechtstreeks in bepalingen die een onderscheid in behandeling invoeren tussen sporters vanaf de leeftijd van 18 jaar, tenzij ze om andere redenen dan leeftijd een speciale status genieten als beschermde persoon.

Nuloptie

Effectbeschrijving

Algemeen

Kwantitatieve inschatting aantal dopingcontroles bij jongeren onder 18 jaar

Indicatief kan meegegeven worden dat uit de data die betrokken zijn uit het ADAMS-systeem kan opgemaakt worden dat ongeveer 5% van de door NADO Vlaanderen uitgevoerde controles (op een totaal van ongeveer 13.000 afgenomen dopingtests) verricht zijn bij minderjarigen. Het aandeel van de leeftijdsgroep van personen onder de 16 jaar is ongeveer 1% van het totaal.
Ongeveer 25% van de controles die uitgevoerd worden bij minderjarigen worden gekwalificeerd als dopingcontroles op nationaal niveau. Dat wil zeggen een competitie van het hoogste nationale niveau waaraan ook elitesporters deelnemen of waarbij de jongeren ook zelf als elitesporter zijn aangeduid.
Binnen de categorie breedtesporters is nog steeds een deel van de sporters aan controle onderworpen wegens deelname aan wedstrijden zonder leeftijdsbeperking.

Een minderjarige kan dus aan dopingcontrole worden onderworpen. In de praktijk kan een minderjarige in volgende situaties geselecteerd worden voor dopingcontrole:

- Een aanzienlijk deel van de dopingcontroles waarbij minderjarigen worden getest binnen wedstrijdverband, zijn het gevolg van de deelname van die minderjarigen aan wedstrijden zonder

leeftijdsbeperking. Dergelijke controles richten zich niet op jongeren of minderjarigen, controle is in voorkomend geval enkel het gevolg van deelname aan competitie in de categorie zonder leeftijdsbeperking..

- Slechts een beperkt deel van de dopingtesten bij minderjarigen wordt uitgevoerd in competities die voor jongeren zijn voorbehouden. Het gaat daarbij zo goed als uitsluitend over nationale kampioenschappen of wedstrijden met een internationaal karakter in prioritaire sporten. Een deel van de controles wordt daarbij uitgevoerd op vraag van de organiserende nationale of internationale federatie.
- Controle buiten wedstrijdverband voor minderjarigen is quasi uitsluitend verbonden aan de kwalificatie "elitesporter". Dat zijn sporters die deelnemen op het hoogste niveau zonder beperking in leeftijdscategorie (en dus in competitie komen met meerderjarige sporters in de open categorie) of de sport al op professioneel niveau beoefenen. Bij ploegsporten is de controle buiten wedstrijdverband gekoppeld aan teamactiviteiten, voor teams die op het hoogste nationaal niveau actief zijn in prioritaire sporten waaraan de meeste deelnemers professionele sporters zijn of nationale ploegen. Enkel als minderjarigen deel uitmaken van de A-kern of tijdelijk meetrainen, worden ze aan een controle buiten wedstrijdverband onderworpen.

Kwantitatieve inschatting aantal inbreukdossier minderjarigen

Het aantal disciplinair vervolgde inbreuken bij minderjarigen (dat is vaststellingen waarvoor ook met terugwerkende kracht geen Toestemming voor Therapeutische Toestemming is verleend na een positieve dopingcontrole) is bijzonder laag.
Geen enkele minderjarige elitesporter werd de voorbije vijf jaar disciplinair vervolgd voor een overtreding door NADO Vlaanderen of een federatie onder het Antidopingdecreet.
Voor breedtesporters is slechts in één geval in die periode een disciplinaire maatregel opgelegd. Potentiële impact van de wijziging van het Antidopingdecreet waarbij minderjarige breedtesporters ook onderworpen worden aan de verplichting een TTN voor te leggen of retroactief aan te vragen bij een positieve dopingcontrole, hebben vooralsnog geen stijging van het aantal disciplinaire vervolgingen opgeleverd.

Kwantitatieve analyse elitesporters met verblijfsgegevensverplichtingen

Op 1 januari 2020 waren drie elitesporters van jonger dan 18 jaar aan verblijfsgegevens onderworpen (1 van categorie A, 1 van categorie B). Elk van de sporters wordt in de loop van 2020 meerderjarig.
Er zijn geen gegevens bekend over het aantal minderjarige elitesporters van categorie C. De cijfers zijn minder relevant omdat de verblijfsgegevens door tussenkomst van een ploegverantwoordelijke worden ingediend.
Elitesporters van categorie D worden niet aan verblijfsgegevens onderworpen.

Effecten per doelgroep

GEKOZEN OPTIE

1. Sporters jonger dan 16 jaar

Sporters beneden de leeftijd van 16 jaar worden voor het dopingcontroleproces beschouwd als minderjarigen.
Bij dopingcontrole krijgen ze bijstand van een meerderjarige begeleider, ouder of voogd, of een objectieve getuige die het normale verloop van de dopingcontrole kan attesteren.
De behandeling is ongeacht het niveau van de competitie of de kwalificatie als elitesporter.
In de disciplinaire procedure is eveneens voorzien dat de minderjarige sporter bijstand kan krijgen van een ouder, voogd of vertrouwenspersoon.

Voor de disciplinaire sancties is geen onderscheid in strafmaat.
Minderjarigen moeten wel niet aantonen hoe een stof in het lichaam is gekomen om opzettelijkheid te weerleggen.
Aan minderjarige breedtesporters kan bovendien geen administratieve geldboete worden opgelegd.

2. Sporters jonger dan 18 jaar die geen elitesporter zijn

De bepalingen voor sporters tussen 16 en 18 jaar gelden onverkort tot de grens van 18 jaar. De huidige Code en het Antidopingdecreet bevatten geen specifieke bijkomende bepalingen voor die groep.

3. Sporters jonger dan 18 jaar die wel elitesporter zijn

De regels van toepassing op minderjarigen, gelden onverkort voor die sporters.
Wel kunnen die sporters aan verblijfsgegevens onderworpen worden en moeten ze net als alle elitesporters de verplichtingen vervullen.

Disciplinaire sancties uitgesproken tegen minderjarige elitesporters vallen buiten de verplichte bekendmaking van disciplinaire maatregelen die opgelegd zijn aan elitesporters.

4. Sporters ouder dan 18 jaar

Die doelgroep wordt door de Code en het Antidopingdecreet behandeld onder de algemene regels die van toepassing zijn op alle sporters.
Enkel kan onrechtstreeks rekening gehouden worden met de leeftijd bij de beoordeling van de schuld, waarbij ervaring met het dopingcontrolesysteem en ervaring in het algemeen als feitelijke elementen in de beoordeling kunnen spelen. Ook kan in voorkomend geval bij het bepalen van de geldboete rekening gehouden worden met de jonge leeftijd van de sporter.

Optie 2: nieuwe beleidsmaatregel(en) – gekozen optie

Effectbeschrijving

Algemeen

Voor de begripsomschrijvingen, inzonderheid de nieuwe categorie “beschermde personen”, wordt verwezen naar de omschrijving van de doelgroepen.
De leeftijdsgrens voor het toepassen van de specifieke bepalingen voor minderjarigen is behouden op 18 jaar. De jongeren tot 18 jaar genieten bovendien specifieke uitzonderingen onder het stelsel van beschermde personen.
De leeftijdsgrens ligt op 16 jaar voor jongeren die deelnemen aan de competitie op het hoogste internationale niveau en eigenlijk al op topniveau aan de competitie tussen de volwassenen deelnemen. Enige gelijkschakeling met volwassenen voor jongeren tussen 16 en 18 jaar die buiten de omschrijving van beschermde persoon vallen, is noodzakelijk geacht om voor alle deelnemers op dat niveau de lat gelijk te leggen.

Voor de gewijzigde regels met betrekking tot het dopingcontroleproces, kan verwezen worden naar de kwantitatieve analyse van de voorbije vijf jaar, wat betreft het aantal uitgevoerde dopingcontrole. De maatregel beoogt een grotere bescherming van minderjarigen. De wijzigingen zijn echter heel beperkt in omvang, de impact is beperkt tot detailmaatregelen.

Wat betreft de mildere sancties: het relatief lage aandeel van controles bij minderjarigen gekoppeld aan het laag aantal vaststellingen van overtredingen, maakt de impact zeer klein. Wel wordt een positieve impact verwacht in het geval een dopingpraktijk wordt vastgesteld bij een minderjarige persoon die geen elitesporter is. Minderjarigen die een medische behandeling volgen, zullen in vele gevallen weliswaar over voldoende oordeelsvermogen beschikken om een keuze van behandeling zelf te bepalen, maar zijn de facto grotendeels afhankelijk van de behandelend arts. Onopzettelijk dopinggebruik, ongeacht de stof, kan leiden tot een minimumsanctie van een berisping. Voorheen was dat enkel voor de specifieke stoffen, dat zijn stoffen die couranter zijn dat niet-specifieke stoffen. Dat geeft in elk geval de mogelijkheid meer flexibiliteit aan de dag te leggen bij het bepalen van de strafmaat.

Voor de verplichtingen verblijfsgegevens mee te delen, is de impact zeer beperkt aangezien het slechts over een zeer klein aantal sporters gaat. De wijziging die de individuele sporters allen aan dezelfde verplichtingen onderwerpt, en dus geen categorie individuele sporters meer in stand houdt die minder verplichting dragen, heeft bovendien weinig impact.

Effecten per doelgroep

GEKOZEN OPTIE

1. Sporters jonger dan 16 jaar

Jongeren tot 16 jaar zijn als minderjarige altijd beschermd in het controleproces als minderjarige sporters. Ook genieten ze zonder onderscheid de status van beschermde persoon, ongeacht het niveau waarop ze deelnemen. Ze zijn dus voor de bewijsregels en de mogelijkheid een mildere sanctie op te leggen (flexibiliteit in sanctionering) steeds als beschermde persoon te beschouwen.

Personen van jonger dan 16 jaar kunnen als elitesporter gekwalificeerd worden. Dat zal echter enkel het geval zijn als ze voldoen aan de definitie van elitesporter, wat tegelijk ook impliceert dat ze op het hoogste (inter)nationale niveau actief zijn in de open categorie, en dus in competitie treden met volwassen sporters. Ze kunnen potentieel ook onderworpen worden aan de verplichting verblijfsgegevens in te dienen.

2. Sporters jonger dan 18 jaar die geen elitesporter/ wel beschermde persoon zijn

Sporters jonger dan 18 jaar die onder die ook onder de definitie van beschermde persoon vallen, genieten de bescherming die geboden wordt aan minderjarige sporters in de controleprocedure en de disciplinaire procedure, en genieten tevens als beschermde persoon
Verblijfsgegevensverplichtingen worden niet opgelegd aan personen die niet als elitesporter te kwalificeren zijn.

3. Sporters jonger dan 18 jaar die geen beschermde persoon zijn

Onder deze doelgroep vallen ook de elitesporters tussen de leeftijd van 16 en 18 jaar. Aangezien ze geen beschermde persoon meer zijn (de definitie van beschermde persoon zal het de facto quasi uitgesloten maken dat ze nog onder beschermde personen vallen) worden ze gelijk behandeld met sporters zonder leeftijdsbeperking.

Ze blijven wel genieten van de regels die de rechten van minderjarigen vrijwaren in het dopingcontroleproces en de disciplinaire procedure.

4. Sporters ouder dan 18 jaar

De personen ouder dan 18 jaar vallen onder de algemene regels. Als ze als beschermde persoon worden aanzien om andere redenen dan de leeftijd (wegens wils- of handelingsonbekwaamheid) genieten ze wel bijkomende bescherming (onder de flexibeler regels die van toepassing zijn op beschermde personen..

8 Vergelijking van de opties

De wijzigingen in de Code beogen een betere bescherming van de minderjarige sporter en de beschermde personen. De optie van wijziging is in dat opzicht te verkiezen boven de nuloptie.

De flexibiliteit die wordt geboden langs de omschrijving van beschermde personen, draagt bij aan een gunstiger regeling voor minderjarige sporters. De uitzonderingsgevallen daarop voor jongeren tussen 16 en 18 jaar zijn verantwoord wegens de deelname van die jongeren aan competitie op het hoogste niveau. Voor deelname aan die competities op topniveau, is gelijkschakeling precies bedoeld om een “level playing field” tussen alle deelnemers te bewerkstelligen.

Wat betreft de wijziging aan de opdeling in categorieën elitesporters, wordt geen onderscheid gemaakt naargelang de leeftijd. Er zijn dus geen uitzonderingsregimes voor minderjarigen en jongeren ten opzichte van sporters die niet minderjarig of geen jongere zijn. Dat is echter inherent aan de sportbeleving op het hoogste niveau: als minderjarigen of jongeren op het hoogste niveau in competitie treden met sporters zonder onderscheid van leeftijd, vereist de fair play dat alle sporters aan dezelfde regels worden onderworpen. Dat geldt dus ook wat betreft de beschikbaarheid voor dopingcontrole en de lokaliseerbaarheid voor noodzakelijke dopingcontroles buiten wedstrijdverband door middel van verblijfsgegevens.

9 Uitvoering

De specifieke bepalingen met betrekking tot minderjarigen, beschermde personen en jongeren zullen toegepast worden in het dopingcontroleproces en in de disciplinaire procedure.

GEKOZEN OPTIE

Parallel aan de toepassing van de dopingcontroles en disciplinaire procedures is aandacht voor jongeren, met inbegrip van personen die instaan voor het onderwijs en de begeleiding van jongeren in de programma's van preventie en educatie.
NADO Vlaanderen is als ondertekenaar van de Code en op grond van artikel 5 van het Antidopingdecreet gehouden preventie en educatie te organiseren conform de Internationale Standaard voor Educatie van het WADA. Die Standaard is voor NADO Vlaanderen dwingend te volgen, non-conformiteit kan leiden tot een procedure onder de Code die gevolgen kan hebben voor de 'compliance' van NADO Vlaanderen.
Artikel 4.3.5 identificeert "kinderen en jeugd", "leraren" en "universiteitspersoneel en studenten" een afzonderlijke doelgroepen, naast de primaire doelgroep die bestaat uit elitesporters en begeleiders van elitesporters. Die doelgroepen moeten mee opgenomen worden in het planningsproces van educatie.
Minderjarige (elite) sporters zijn verplicht op te nemen in de educatiepool. Voor minderjarigen die zijn opgenomen in de educatiepool is uitdrukkelijk bepaald dat de activiteiten op maat moeten zijn van minderjarige sporters.
Binnen de leidende rol die de Internationale Standaard oplegt aan NADO Vlaanderen voor antidopingeducatie, kan samenwerking gezocht worden met andere stakeholders zoals nationale federaties die sport aanbieden aan jongeren, onderwijsinstellingen of andere overheidsinstanties.

10 Administratieve lasten

De gekozen optie voegt geen administratieve lasten toe.

GEKOZEN OPTIE

11 Handhaving

De gekozen optie wordt op dezelfde manier gehandhaafd als voor de wijziging. De doorgevoerde wijzigingen hebben enkel betrekking op de bewijslast in hoofde van minderjarigen/beschermde personen en de toepasselijke tuchtrechtelijk vorm gegeven sancties, in de vorm van uitsluiting.

GEKOZEN OPTIE

12 Evaluatie

De evaluatie zal samenhangen met de evaluatie van de toepassing van de Wereld Antidoping Code, die om de vijf jaar plaats vindt.

GEKOZEN OPTIE

13 Consultatie

De wijzigingen van de Code en Internationale Standaarden van het WADA hebben verschillende fases van consultatie doorlopen, gespreid over een periode van twee jaar vanaf de beslissing de Code te herzien, tot en met de goedkeuring van de gewijzigde Code op 7 november 2019 door de Foundation Board en het Executive

GEKOZEN OPTIE

Committee van het WADA. Alle stakeholders, waaronder internationale sportfederaties, nationale federaties, nationale antidopingorganisaties en vertegenwoordigers van de overheden, hebben in de open consultatieprocedure feedback mogen geven over de voorstellen.

Specifiek voor de positie van jongeren zijn geen afzonderlijke consultaties opgezet op Vlaams niveau, wegens de beperking in vrijheidsgraad in de Code.

14 Contactinformatie

Jurgen December
Jurist

NADO Vlaanderen
Arenbergstraat 5
1000 Brussel

Tel. 02 209 47 29
Email. Jurgen.december@nado.vlaanderen